ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ. உ. வே. T V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

திருப்பனந்தாளாதீனகர்த்தர்களாக இருந்த
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி - சொக்கலிங்கத்தம்பிரான்
அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மணலூர் - வீரவல்லி
இராமானுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை
கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 - தபால் சார்ஜ் வேறு
1923

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதததில, யுததபாவஙகளுள மிகசசிறநததான காணபாவம் இபபோது பூாததியானதைப பெருமகிழசசியுடன் அன பாகளுககுத தெரிவிககலானேன் சிலமாதஙகளுககுமுனனமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இநதபபாவம், போதுமான ஸௌகாயஙக ளிலலாமையால வெளிவராமல, இபபோதாவது வெளிவநதது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூாணகிருபையினுலேயே

கர்ணனுககு முனனும் பினனும் படைததலைமை வஹிததவா கள், க்ஷதரியதாமததில சிறிதுநதவருமல போாசெய்திருநதாலும், பாண்டவாகளபககம் நியாயமிருநததால அவாகளிடதது அனபுடைய வாகளாகி, அவாகளோடு நடபுககொளளும்படி துாயோதனனுககுப பலமுறை நறபுததி கூறினவாகள காணனே, பாண்டவாகளிடதது ஆழநத பகைமைகொண்டவனும அவாகளிடததுத துரியோதன னுககுப பகைமை மேன்மேலும வளாசசியடைவதறகு முக்யகாரண மாயிருநதவனுமாவான் ஆதலின், அவன படைததலைமைவகிதது நடததிய யுததம் இவவளவு கடுமையாக இருநதிருககுமென்பது சொலலாமலே விளஙகும் * அனுகரமணிகாததியாயததில, ஸ்ரீ மஹாபாரததநை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகபபடுததியவிடதது இநதக காணபாவம் அதன புஷபமாகக கூறபபட்டிருததலே, இதன பெரு மையை நனகுவிளககும்.

பாவஸஙகிரஹாதயாயததில, † 'இதில, புததிசாலியான சலலி யனை ஸாரதியாக நியமிததது, புராதனசரிததிரமாயுளள திரிபுரஸம் ஹாரமும், யுததபபிரயாணததில காணனுககும் சலலியனுககும் நடநத குரூரமான ஸம்வாதமும், தாஷணமடஙகிய ஹம்ஸகாகீய மெனனும் கதையும், பாண்டியன மஹாதமாவான அஶ்வததாமாவி னுல கொலலபபட்டதும், ‡ தணடஸேனன தண்டன் இவாகளுடைய

* ஆதிபாவம, 11-ம பககம. † ஆதிபாவம 49-ம பககம

‡ இவனுடையபெயா தணடதாரனெனறே மறற இடஙகளில காணபபடு கிறது.

வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் கர்ணனும் இரண்டுதேராளிகளாகச் சண்டைசெய்தபோது வில்லாளிகள் யாவரும் பார்த்திருக்கையில் கர்ணனால் யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ராணஸந்தேகமுண்டாக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பரஸ்பரம் கோபமுண்டானதும், அந்தச் சமயத்தில் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைச் சமாதானப்படுத்தியதும், பீமஸேனன் பிரதிஜ்ஞை செய்து யுத்தத்தில் துச்சாஸனன்மார்பைப் பிளந்து ரக்தத்தைக் குடித்ததும், கர்ணனும் அர்ஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் செய்த சண்டையில் மகாரதனாகிய கர்ணனை அர்ஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன' என்று இதன் கதைச்சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. நன்னட்பின் லக்ஷணங்களையும் பலவகையான தர்மங்களையும் நீதிகளையும் இந்தப்பர்வத்தில் நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்தப்பர்வத்தை நான் பரிசோதித்து வருகையில், ௮௪-வது அத்யாயத்தின்இறுதியில் *அர்ஜுனன் திருதராஷ்டிர குமாரர்களில் பதின்மரைக் கொன்றதாக இருந்தது. அங்ஙனம் பொருள்கொள்வது, திருதராஷ்டிர குமாரர்கள் நூற்றுவரையும் தானே கொல்லுவதாகப் பீமஸேனன்செய்த ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதமாவதுபற்றி, என் மனத்தில் பெருங்கவலையை உண்டாக்கிற்று. இந்தச் சந்தேகத்தைக் குறித்துப் பலபண்டிதர்களிடம் விசாரித்துவருகையில், சென்னை ப்ரெஸிடென்ஸி காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மஸ்ரீ Prof S குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரிகள், M A, அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், 'புனாவில் 'Bhandarkar Oriental Research Institute' என்று டாக்டர் பந்தார்க்கர்பெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்நாட்டுப் பாஷா ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள். இதுவிஷயமாக அவர்கள் ஒரு நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எழுதினால் உண்மை விளங்கும்' என்று சொன்னார்கள். அங்ஙனமே அவர்களுக்கு எழுதலாமென்றெண்ணி, என்னிடமுள்ள வடமொழி மஹாபாரதப் பிரதிகளையெல்லாம் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன். என்மொழிபெயர்ப்பிற்கு மூலமாயுள்ள கும்பகோணம் பதிப்பில் 'அந்யே மூடா' (𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃) என்றபாடம் காணப்பட்டது. அப்போது, 'தற்செயலாக, இதற்கு வேறுபொருள் செய்யலாமே' என்ற ஆலோசனை என்மனத்தில் தோன்றிற்று. பிறகு, முன்பின்சுலோகங்களைப் பல

* இதன் விவரத்தைக் கர்ணபர்வம் 377-ம் பக்கத்தில் காண்க.

முறை படித்துப்பார்த்ததில் எனக்குத்தோற்றிய அர்த்தமே சரியான தென்று எனக்கு ஓர் உறுதியுண்டாயிற்று இதனை, ஸ்ரீமான், குப்பு ஸ்வாமிசாஸ்திரிகளவர்களிடம் திரும்பவும் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், இந்தப் பொருளே சரியானதென்றும் பொருத்தமான தென்றும் சந்தோஷித்துக்கூறி, அப்படியே பதிப்பித்துவிடலா மென்று மிகவும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அவ்விதமே பதிப்பித்திருக்கிறேன். புனாவிலுள்ள ஷை கழகத்தாருக்கு இதைப் பற்றி எழுதியதில், அவர்கள், 'இந்த இடம் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை' என்றும் 'இப்பொழுது அவகாசமில்லாமை யால் இதைப்பற்றிப் பின்பு தெரிவிப்போம்' என்றும் பதிலெழுதி விட்டார்கள் நீலகண்டீயவ்யாக்யானபாடத்திற்கும் ப்ரதாபசந்திரராய C. I E. மன்மதநாததத்தா இவர்களுடைய ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புக்கும், நான்கொண்டபொருள் மாறாயிருத்தலால், உண்மை ஏதுவாயிருக்குமோவென்று மனம் அஞ்சுகிறது

யுத்தபர்வங்கள் ஐந்தினையும் மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்து எனக்குப் பேருதவிசெய்த திரிசிரபுரம், ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ், ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர், மஹாவித்வான், கவிசிகாமணி, ஸாரஸ்வத ஸாரஜ்ஞர், ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமிக ளவர்கள் இவ்விஷயமாக எடுத்துக்கொண்ட பரிஶ்ரமத்திற்கு நான் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமையுற்றிருக்கிறேன்

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பை மிகவும் ஆதரித்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவந்த திருப்பனந்தாள் ஆதீனகர்த்தரவர்களாகிய மகா கனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுந்தரத்தம்பிரானவர்கள் காலஞ்சென்ற பிறகு, அந்த ஸ்தானத்திற்குவந்த மஹாகனம் பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்தம்பிரானவர்களோடு ஒருஸமயம் நான் ஸல்லாபம்செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவர்கள், 'காண்பாவத்திற்கு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத்துக்கொள்வோம்' என்று பரமதிருப்தியோடு கூறி, வேண்டிய பொருளுதவியும் உடனே செய்தார்கள் அல்லாமலும், எனக்கு முட்டுப்பாடு உண்டாகுங்காலத்திலெல்லாம் குறிப்பறிந்து வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து அவர்கள் என்னை ஆதரித்துவந்தார்கள் அங்ஙனம் உதவிபுரிந்த அந்தப் பெருந்தகையாளர்களை நான் காண்னென்றே நினைத்தேன் அவர்களுக்குப்பின், இப்போது அந்தஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்

தம்பிரானவர்களும், அவாகளுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சாமிநாததமபிரானவாகளும், இந்த மஹா பாரதபபதிபபுவிஷயததில எனககு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து ஆதரிததுவருகிறாகள். இவாகளுடைய பெருமைகளை முன்பு துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன். இந்த ஆதீனததி லிருநது நான்அடைகிற உதவிகள மிகபபல இநதஆதீனம் நீடூழி தழைததோஙகவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைததலும் வாயார வாழததலுமன்றி யான் செயயககூடிய கைம்மாறு யாதுளது !

இநதபபாவததையும் முனஸஞ்சிகைகள பலவறறின் இரண் டாம் பதிபபையும் மிககஊககததோடு நடததிககொடுதத சென்னை 'கமாஷியல' அசசுக்கூடததாருடையஉதவி மிகவும் பாராட்டற பாலது.

இநத மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில நான அடைநதுள்ள பலவகையான சிரமஙகளைச சுருககமாகவாவது இஙகே கூறுமலிருகக முடியவிலலை நான மஹாபாரத கைஙகாயததைத தொடஙகியபோது பதிபபுவேலை நடநதமாதிரி நடநதுவநதால பலவருஷஙகளுக்கு முன்னமே இநத மஹாபாரதம் பூரததியாகியிருககும இநதபபதிபபு வேலையை நான தொடஙகியபொழுது, இதறகுவேண்டிய ஸகாயங களெலலாம் செயவதாக வாககளிதது எனககு ஊககமுண்டாககிப பிறகு ஏனெனறு கேளாமையோடு தாம் மறறசசநதாதாாகளபோல ஸஞ்சிகைகள வாஙகிவநததையும் நிறுததிவிட்ட கனவானகள சிலா. சொலலளவில மிகததாராளமாககூறி எனககு நம்பிககையை உண் டாககிப பலமுறை எனனைஅலையசசெயது எனகாலததை வீணககி எனமனததைப புணணககியவா சிலா. இநதவேலையை நிறுததி விடலாம எனறு நறபுததிகூறின பெருஞ்செலவா சிலா பலவரு ஷஙகள புததகததை விரும்பிவாஙகிவநது பணமகேட்டபொழுது ராமாயணபாரதஙகளை இழிததுக்கூறி எனமனததிறகு மிககவருத தததை உண்டுபணணின கனவானகள சிலா இவாகளுடைய பழககஙகளால எனமனததிலுண்டானபுண் ஆறுவதறகு, இள மைதொடஙகி என்னிடததில மிகக அனபுடையவாகளும் இநத மஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாக அடிககடி எனனைத தூணடியும பலமுறை லிகிதஙகள எழுதியும பொருளஉதவிசெயதும் என் மனததிறகு மிகக ஊககததைஅளிததுவருபவாகளும் ஸதாசாரஸம் பன்னாகளும் ஸததாமபரிபாலகாகளுமான கும்பகோணம் பரம்மஸ்ரீ

Prof. K. சுந்தரராமையர் M A, அவாகளும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர்களும் பரோபகாரசீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டு வக்கீல, ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கார B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்முறறலும் ஸல்லாபமுமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

'கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மாலியலுதவி தாம்செய்வர்' என்றபடி, சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார்களைச் சேர்ததுககொடுததல முதலிய பல உதவிகளை இநதமஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால அவர்களுக்கு எலலாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இநத நறகாரியம், தகக உதவியிலலாமையால, நான் எண்ணியபடி விரைவில நடைபெறுமலிருபபதைபபறறிப பலமுறை தெரிவிததுககொண்டிருககிறேன் ஆதிதொடஙகி இநத மஹாபாரதததைச சிரததையுடன வாஙகிப படிததுவரும் சந்தாதாாகளான ஆபதாகள ஒவவொருவரும் ஒவவொரு கையொபபமாவது சோததுககொடுத்து இநத மஹாபாரத கைஙகாயததைப் பூாததிசெய்விதது அநதலைவரும் புகழுபுண்ணியஙகளைக கைககொளளும்படி அவாகளை மீட்டும் பிராாததிககிறேன.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாவஙகளை விரைவில வெளிவரச் செயயவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பநதமாக நான் வெளியிட எண்ணியிருக்கிற ஆராயசசிககுறிபபு அபிதானவிளககம் முதலியவறறை இனிது நிறைவேறறவும்வேண்டிய எலலாவித ஆறறலகளையும் எனககு அளிததருளுமபடி பாண்டவஸஹாயனை ஸ்ரீபாாததஸாரதிப பெருமானுடைய திருவடிததாமரைகளை எபபொழுதும் வணஙகுகிறேன்

மயிலாபபூர்,
5—1—1923.

இஙஙனம்,

ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பககம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டஸே னன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அஸ்வத தாமா வதம்செயததும்' என்பதை, 'பாண்டியன மகாதமா வான அஸ்வததாமாவிஞல கொல்லப்பட்டதும் * தண்ட ஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,

துரோணபாவம், 764-ம் பககம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவாகளே !' என்பதை, 'பாண்டவாகளிடமிருநது' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பககம் 27-28-29-ம வரிகளில 'அரசாகளெல லாரும் மிகக மதிமயககம் உண்டாயவிட்டதென்று நிச சயம் செயதுகொண்டு தாமாாததஙகளுடைய நிச்சயஙக ளைசசெய்ய முயறசிசெய்கினருாகள' எனபதை, †'நறகுலத் தில பிறநத அரசாகளனைவரும் தர்மார்ததஙகளுடைய நிசசயததைக கேட்டுத தெளிநதுகொள்ளாவிட்டால, அதுவே பெருஙகலககமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பககம் 23-வது வரி 'ஸுதேவன்' எனபதையும் 28-வது வரி 'ஸுஷேணன' என்பதையும், ‡ 'பரஸேனன' என்றும், 24-வது வரியில 'கொன்ருன்' என்பதை 'அடித தான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பருததூணிகளையுடையவாகளும் கவசம்பூண்டவாகளும் கததியுளளவாகளும் தண்டங களைத தரிததவாகளும விறபிடிததவாகளுமான' என்பதை 'நிஷஙகி, கவசி, கடகி, தணடதாரன், தனுர்ததரன்' என்றும், திருததிககொளக.

ஸெள. பாவம் 86-வது பக்கததில 21-வது அதயாயமுடிவில 'பதினெரு வதுநாள யுததம் முடிநதது' என்று சோததுககொள்க.

* இவனுடைய பெயா தணடதாரனெனறே மறற இடஙகளில காணபபடு கிறது

† வேறுபாடம்

‡ இது நீலகணடீயவ்யாகயான பாடம ; கிருஷ்ணுசாாயா பதிபபில, 'ஸுதேவன' 'ஸுஷேணன' எனறே யிருககினறன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

கர்ணபர்வம்.

* விஷயஸூசிகை.

* அதிகபாடங்களுக்கு விஷயஸூசிகை எழுதப்படவில்லை.

அத்யாயம். பக்கம்.

அத்யாயம். பக்கம்.

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

* 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 |
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

(ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வதத்தைக் கூறியதும் அதனைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்சயன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார்: "பாரதரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனான ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான்; ஸூதபுத்திரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதல் அத்யாயம் முதல் 20-சுலோகங்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் அதிக பாடம். நீலகண்ட வியாக்யானத்துடன்கூடிய பொம்பாய் பதிப்பிலும் கல்கத்தா பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனாதிகள் கர்ணனுக்குச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், "அரசரே! துரோணர் கொல்லப்பட்ட பிறகு, துரியோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக்க மனவருத்தமுற்றவர்க

---

* இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

னுடைய வதத்தை நினைத்து சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு மிக்கதுயர முற்று அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தவுடன், கண்களில் நீர் ததும்பியவனும் அரசர்களுள் சிறந்தவனுமான அரசனை அணுகினான் அரசரே! அவன் அரசனருகில் சென்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

"மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்ஜயன். பாகஸ்ரேஷ்டரே! உமக்கு வந்தனம். சூரியகுமாரனான கர்ணன் (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்தும் கொல்லப்பட்டான். அந்தக்கர்ணன் ஸோமகர்களுக்கும் சேதிதேசவீரர்களுக்கும் காசிதேசவீரர்களுக்கும் கரூசதேசவீரர்களுக்கும் மச்சநாட்டுவீரர்களுக்கும் துன்பத்தைச்செய்து காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மரம்போலப் படுத்திருக்கிறான். பக்ஷகோட்டின் நடுவில் பக்ஷக்கூட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ஒரு விருக்ஷமானது கொடிய மிருகத்தால் கொல்லப்படுவதுபோல நெருக்கரான பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! சூரியகுமாரனான கர்ணன் ஸாத்யகியுடன் கூடினவர்களான பாண்டவர்களை (ஜயத்தில்) நம்பிக்கையற்றவர்களாகச்செய்தும், பாஞ்சாலர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான தேர்களை நாசஞ்செய்தும், மகாவில்லாளிகளான சூரர்களை ஜயித்துப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடும்படிசெய்தும், (முடிவில்) பாண்டுபுத்திரனான கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டான். மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் கர்ணனைக்கொன்று, துராத்மாக்களாலே அடையமுடியாததான பகைமுடித்தலென்னும் கடனிலிருந்துவிடுபட்டு, மனக்கவலை நீங்கினவனானான். கர்ணன்மரித்ததானது, கடல்கள் வற்றியதுபோலவும் சூரியன் பூமியில் விழுந்ததுபோலவும் மேரு சிதறியதுபோலவுமிருக்கிறது மன்னரே! அந்த யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பிய யுத்தவீரர்களும் சூரர்களும்

ளாகி அஶ்வத்தாமாவை அடைந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் துரோணரைக் குறித்துத் துக்கிப்பவர்களும் மனக்கலக்கத்தினால் வல்லமையழிந்தவர்களும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமாகி அஶ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகூர்த்த காலம் (அஶ்வத்தாமாவைத்) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். கௌரவரே! அந்த அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடும் கூடியவர்களாகக் கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள் வீட்டிலும் சுகத்தை அடையவில்லை. விசேஷித்துச் சூதபுத்திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸுபலனுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும ராஜ புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் வேந்தரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் பதிகர்களுடைய கூட்டங்களும் காலாட்படைகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கொல்லப்பட்டன. அந்த மகாயுத்தத்தில் யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன மஹாராஜரே! இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான க்ஷத்திரியர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொல்லப்பட்டார்கள் மேன்மை தங்கியவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனுமான கர்ணன் பகைவர்களைப் பெரும்பாலும் அழித்துப் பாண்டவ சேனையாகிய நதியைக் கடந்து பார்த்தனுடைய அஸ்திரத்தை அணுகி (சத்ருவினால்) கொல்லப்பட்டான் அரசரே! உம்மைச் சோகத்தவர்களுக்கு ஜயத்திலுள்ள ஆசையும வைரத்துக்கு மூலமுமாயிருந்ததான (கர்ண ஸகாயமாகிற) அது தாண்டப்பட்டது. மஹாராஜரே! நன்மையில் நோக்கமுள்ள பந்துக்களால் முன்பு உரைக்கப்பட்டதும நீர் தெரிந்து கொள்ளாததுமான அப்படிப்பட்ட மஹாபயங்கரமான இந்தத் துன்பம் உம்மை அடைந்திருக்கிறது. புத்திரர்களுக்காக ராஜ்யத்தை விரும்புகிறவரும நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால் தீமையான காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. அவற்றின்பயன் உமக்கு வந்து விட்டது. அரசரே! பாண்டவனாகிய பீமஸேனனால் அவன் சொற்படியே துச்சாஸனனும கொல்லப்பட்டமையால் அவனது பிரதிஜ்ஞையும படைமுகத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது. மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து பாண்டவனாகிய

குமாரனும மகா பலசாலியுமான சகுனியும மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்கு (தங்களாலுண்டான) கிலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டே துரியோதனனுடைய பாசறையில் அன்றிரவு வாஸஞ்செய்தார்கள். பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில், தங்களால் வருத்தப்பட்டதையும் த்ரௌபதி ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் நினைத்துத் துக்கித்தவர்களும் மிக்க மனக்கடுக்கமடைந்தவர்களுமானார்கள். மன்னரே! அவ்வாறு சூதாட்டத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட (பாண்டவர்களுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எண்ணுகிறவர்களான அவர்களுக்குத் துக்கத்தினால் அந்த இரவானது நூறுவருஷங்களுக்குச் சமமாகச் சென்றது. பிறகு, வெள்ளென விடிந்தவுடன், அவர்களனைவரும் தெய்வத்தினுடைய ஆஜ்ஞையினால் நிலைபெற்றவர்களாகிச் சாஸ்திரத்தினால் காணப்பட்ட முறைப்படி அவசியமான நித்திய கருமத்தைச் செய்தனர். பாரதரே! அவர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து மனத்தில் ஆறுதலை அடைந்து (சேனைகளுக்கு) யுத்தத்திற்கு

பீமனால் உம்முடைய குமாரனாகிய துச்சாஸனனுடைய இரத்தமானது ரணகளத்தில் பானம் செய்யப்பட்டது" என்றான்.

மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுச் சோகத்தினால் முடிவைக் காணாமல் தாயோதனனேயும் பின்னிட்டவனாக எண்ணி மனத்தளர்ச்சியடைந்து புத்தியை இழந்த யானைபோலப் பூமியில் விழுந்தான். பாரதர்களுடைய சிறந்தவரே! அந்த ராஜஸ்ரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரன் மனக்கலக்கமடைந்து பூமியில் விழுந்தவுடனே (காந்தாரி முதலிய) ஸ்திரீகளுடைய அழுகையால் மிகுந்தியாகக் கோஷமிட்டு அந்தச் சப்தமானது நான்கு பக்கங்களிலும் பூமியை முழுதும் நிரப்பியது. மகாகோரமான துயரக்கடலில் மூழ்கியவர்களான பரதகுல ஸ்திரீகள் துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு மனம் பிளந்து அழுதார்கள். பரதரிற் சிறந்தவரே! காந்தாரியானவள் அரசனிடம் வந்து அறிவிழந்து பூமியில் விழுந்தாள். அந்தப்புர ஸ்திரீகள் அனைவரும் விழுந்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு, ஸஞ்ஜயன், மெய்வருத்தமுற்று மோகமடைந்து கண்ணீரை மிகுதியாகச் சொரிகின்ற அந்த ஸ்திரீகளை மனத்தில் தேறுதலடையும்படி செய்தான். காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அசைக்கப்படுகின்ற வாழைமரங்களைப்போல் அடிக்கடி நடுங்குகின்றவர்களான அந்தப் பெண்டிர்களோ மனந்தேறுதலை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது விதுரரும் அறிவை உணர்த்துபவனும் அரசனும் தலைவனும் குருகுலத்திற் பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டிரனை முகத்திலும் அங்கத்திலும் தண்ணீரைத் தெளித்து ஸமாச

ஆயத்தமாகும்படி உத்தரவிட்டுத் (தாங்களும்) புறப்பட்டார்கள். அரசர்கள் கர்ணனை ஸேனாபதியாகச் செய்து உத்ஸவத்தை அளிக்கத்தக்க மங்கள கார்யங்களைச் செய்துகொண்டு பிராமணஸ்ரேஷ்டர்களைத் தயிர் பாத்திரங்களாலும் நெய்களாலும் அக்ஷதங்களாலும் பசுக்களாலும் குதிரைகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களாலும் பூஜித்து *ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் வந்திகளாலும் 'ஜய விஜயீபவ' என்ற ஆசீர்வாதங்களால் துதிக்கப்பெற்று யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே பாண்டவர்களும் காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து யுத்தஞ்செய்ய நிச்சயித்துக்கொண்டு (தங்கள்) பாசறையினின்றும் விரைவாகப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, பரஸ்பரம் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் திடுக்கிடக் கூடியதும் மயிர் பொடிக்கச் செய்வதுமான யுத்தம் ஆரம்பித்தது. அரசரே! கர்ணன்

* ஆதிபர்வம், 354-ம் பக்கம் குறிப்பைப் பார்க்க.

யைத் தெளிவித்தார். ராஜேந்திரரே! அந்தத் திருதராஷ்டிர ராஜன் மெதுவாகப் பிரஜ்ஞையை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் கண்டு தைரியம் பிடித்தவன்போலப் பேசாமலிருந்தான். பிறகு நெடுநேரம் சிந்தையுற்று அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு தன் புத்திரர்களை நிந்தித்தான்; பாண்டவர்களைக் கொண்டாடினான்; கலக்கமுற்ற நிலையுள்ளவனாயிருந்தான். ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் தன்னுடைய புத்தியையும் ஸுபல புத்திரனான சகுனியின் புத்தியையும் நிந்தித்துக்கொண்டு நெடுநேரம் ஆலோசித்து அடிக்கடி நடுக்கமுற்று மீண்டும் மந்திரியாகத் தன் மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு கவல்கணகுமாரனுடைய ஸூதனான ஸஞ்சயனைப் பார்த்து மறுபடியும் வினவலானான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! உன்னால் சொல்லப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை நான் கேட்கவில்லை. ஸூத! எப்பொழுதும் ஜயத்தில் ஆசையுடையவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் ஜயத்தில் ஆசையை யிழந்து யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையாமலிருக்கிறானோ? ஸஞ்சய! உன்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை மறுபடியும் எனக்கு உள்ளபடி சொல்வாயாக" என்றான். ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு வினவிய மன்னனைக் கேட்ட ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிர ராஜனைப் பார்த்துக் கூறலானான்.

ஸேனாபதியானபின், இந்தக் கௌரவ பாண்டவ சேனைகளிரண்டிற்கும் ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ள யுத்தமானது இரண்டு நாட்கள் நடந்தது. பிறகு, கர்ணன் யுத்தத்தில் மிக்க பெரிதான சத்துருநாசத்தைச்செய்து கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனால் தள்ளப்பட்டான். பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்தினபுரத்திற்குச்சென்று குருக்ஷேத்திரத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தான்" என்றார். ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! பிராயமுதிர்ந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் மகாரதர்களான கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக்கேட்டு அதிக துன்பத்தை அடைந்திருந்தான். துக்கமடைந்துள்ள அவன் துரியோதனனுக்கு நன்மையிலேயே விருப்பமுள்ள கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயிர்தரித்திருந்தான்? குருவம்சத்திலுதித்த திருதராஷ்டிரராஜன், எந்தக் கர்ணனிடத்தில் தன் புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவர் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிரை வைத்திருந்தான்? கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமலிருக்கிற காரணத்தினால் கஷ்டமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மனிதர்களால் மரிக்கமுடியாதென்றே எண்ணுகிறேன். பிராம்ம

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திரர்களோடும் மகா வில்லாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸஹிதபுத்திரர்களுமான பிராதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான பாண்டவனால் துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் சொற்படி (துச்சாஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்பட்டது" என்று கூறினான். "மகாராஜரே! அம்பிகா புத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு மிக்க பயப்படுகின்றவனாகி வெ[illegible]து, "ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு. அப்பா! என் மனம் கலக்க மடைந்திருக்கின்றது. ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்" என்றான். அரசனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுரரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு, பூபதியான அந்தத் திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவீரர்களுடைய பேர்களைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தனபுத்திரர்கள் ஒழிந்ததையும் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? புத்திரர்களுடைய துயரத்தினாலுண்டானதும் பெரியதும் கோரமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசம

ணோத்தமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிஸ்ரவஸும் மற்ற நண்பர்களும் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹரிஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்வீராக. பூர்வ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியை அடையவில்லை" என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனுதியருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "மகாராஜரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவல்கண குமாரனான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில என்னசொன்ஞன்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொலலததொடங்கிஞா

"மகாராஜரே! அமபிகாபுததிரஞன திருதராஷடிரன் இவ வாாததையைக்கேட்டுத துக்கத்தால வருந்திய மனததுடன் ஸூத ஞன ஸஞசயனை நோக்கி, "அப்பா! அறபஆயுளையுடையவஞன என்புத்திரனுடைய அநீதியிஞலே காணன் கொலலப்படடா னெனபதைககேட்டுத துக்கமானது என்மாமஸதானஙகளை அறுக் கிறது துககததினுடைய கரையைககடகக எண்ணஙகொண்ட என் னுடைய ஸம்சயததைத தீாக்கக்கடவாய் கௌரவாகளுளளும்ஸருஞ சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தாாகள? எவாகள உயிரோ டிருககிருாகள?" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலாஞன "அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுளளவருமான பீஷ்மா பததுத தினஙகளிலே * ஓா அாப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படையிலுள்ள வீரர்களைக் கொனறு தாமும் கொலலபபட்டாா அவ வாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத ரே ராளியுமான துரோணர் யுததததில பாஞசாலர்களுடைய தோக்கூட் டஙகளை அழிததுப பின்பு கொலலப்பட்டாா. பீஷ்மராலும் மகா பலசாலியான துரோணராலும கொலலபபட்டதுபோக மிகுந்துளள சேனையில பாதியைசகொனறு விகாததனகுமாரஞனகாணன மாண் டான் மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாததவீராகளை நூறுநூருககொனறு யுததததில மாணடான. அவவாறே, உம்முடைய புததிரனும் சூரனுமானவிகாணன (தூணியில) பாணஙகள குறைநதுபோயும் க்ஷததிரியவிரததனதை நினைததுக கொண்டு எதிாத்துநின்று பகைவாகளால கொலலப்பட்டான அவன், மிககொடியவையும் துரியோதனஞல செயயபபடடவையு மான பலகிலேசஙகளையும் பிரதிஜ்ஞையையும் நினைககினற அபபடிப

தளர்ச்சியுறறு வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸதிஞபடடணம் சென்ருன." அவன் ஹஸதிஞபடடணததை அடைநது மிகக மனவருததத்துடன, பநதுககள பெரும்பான்மையாக அழிநதுபோன திருதராஷடிரனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைநதான. அவன, மோகததி ஞல் ஒளியிழநதவனும் அரசனுமான அநதத திருதராஷடிரனை ககணடு இரணடு கைகளையும குவிததுக்கொணடு முடியிஞலே அவனுடைய இரணடு காலகளிலும் வணங்கிஞன. அவன ராஜாவான திருதராஷடிரனை நியாயப் படி பூஜிதது, 'ஆ ! கஷடம்' ! என றுஞ சொலலிப பிறகு வசனிககலாஞன்.

* பத்துக்கோடி.

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திரர்களோடும் மகா வில்லாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸஹோதரபுத்திரர்களு மான பிராதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான பாண்டவனாலே துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் பீம ஸேனனாலே கோபத்தால் (துச்சாஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப் பட்டது" என்று கூறினான். "மகாராஜரே! அம்பிகா புத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வருத்தப்படுகின்றவனாகி ஸஞ்சயனைப் பார்த்து, "ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு. அப்பா! என் மனம் கலக்க மடைந்திருக்கின்றது. ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்" என்றான். அரசனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுரரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு, பூபதியான அந்தத் திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர் களைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜய, "பிராமணோத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தன்புத்ரர்கள் மடிந்ததையும் கேட்டுத் திருதராஷ்டிர ராஜன் என்ன சொன்னான்? புத்திரர்களுடைய துயரத்தினுண்டானதும் பெரிய தும் கோரமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசம

ஞோத்தமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிஸ்ரவஸும் மற்ற நண்பர்களும் புத்திரர் களும் பௌத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹரிஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்வீராக. பூர்வ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியை அடையவில்லை" என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனாதியருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "மகாராஜரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவல்கண் குமாரனான ஸஞ்சயன் மனத்

யத்தில் என்னசொன்ஞன்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

"மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனை திருதராஷ்டிரன இவ்வார்த்தையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனத்துடன் ஸூதனை ஸஞ்சயனை நோக்கி, "அப்பா! அற்பஆயுளையுடையவனை என்புத்திரனுடைய அநீதியினலே கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மர்மஸ்தானங்களை அறுக்கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்கொண்ட என்னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவர்களுள்ளும்ஸ்ருஞ்சயர்களுள்ளும் எவர்கள் மரணமடைந்தார்கள்? எவர்கள் உயிரோடிருக்கிருர்கள்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன் "அரசரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மர் பத்துத் தினங்களிலே * ஓர் அர்ப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவர் படையிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாமும் கொல்லப்பட்டார் அவ்வாறே, மகாவில்லாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸுவர்ணத் தேராளியுமான துரோணர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார் பீஷ்மராலும் மகாபலசாலியான துரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுந்துள்ள சேனையில் பாதியைக்கொன்று விகர்த்தனகுமாரனைகர்ணன் மாண்டான். மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனர்த்தவீரர்களை நூறுநூறாகக்கொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாறே,உம்முடைய புத்திரனும் சூரனுமானவிகர்ணன(தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்துபோயும் க்ஷத்திரியவிரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான அவன், மிக்ககொடியவையும் துரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையுமான பலக்லேசங்களையும் பிரதிஜ்ஞையையும் நினைக்கின்ற அப்படிப்

தளர்ச்சியுற்று வேகத்தில காற்றிற்கு ஒப்பான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸ்திபட்டணம் சென்றான்.' அவன் ஹஸ்திபட்டணத்தை அடைந்து மிக்க மனவருத்தத்துடன, பந்துக்கள பெரும்பான்மையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான. அவன, மோகத்தினால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்த திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு முடியினலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினன. அவன ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப்படி பூஜித்து, 'ஆ! கஷ்டம்'! என்றுசொல்லிப் பிறகு வசனிக்கலானன.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனாலே கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகா ரதர்களும் அவந்திதேசாதிபர்களுமான விந்தாநுவிந்தர்கள் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து யமனுடையவீட்டை அடைந்தார்கள். மன்னரே, ஸிந்துதேசம் முதலான பத்துத்தேசங்கள் எவனுடைய ஆஜ்ஞையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ்ஞையில கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீர்யமுடையவனுமான அந்த ஜயத்ரதனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினோர் அக்ஷௌஹிணிகளை ஜயித்து அர்ஜுனன் கொன்றான். அவ்வாறே, வேகமுள்ளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட்டளையில நிலைபெற்றவனும் துரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபத்ராபுத்திரனை அபிமன்யுவினாலே வீழ்த்தப்பட்டான் அவ்வாறே, சூரனும் பாகுபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் திரௌபதீபுத்திரனோடு போர்புரிந்து,யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸமுத்திரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில வாசஞ்செய்கின்ற கிராதர்களுக்கு அதிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் க்ஷத்திரியதர்மத்தில் பற்றுள்ளவனும் ராஜாவுமான பகதத்தன் தனஞ்சயனாலே பராக்கிரமித்து யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவ்வாறே,கௌரவர்களுக்குத் தாயாதனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மகா கீர்த்திபொருந்தியவனும் சூரனுமான பூரிஶ்ரவஸ் ஸாத்யகியினால் யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டான் க்ஷத்திரியர்களுள் காரியநிர்வாகியும் அம்பஷ்டதேசாதிபதியுமான சுருதாயுவும் யுத்தத்தில பயமற்று ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸவ்யஸாசியினாலே கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸ்திரத்தில தேர்ச்சிபெற்றவனும் யுத்தத்தில கெட்ட மதங்கொண்டவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான்.

"அரசரே! யானை ஸஞ்சயன. நீர் ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உம்முடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தையடைந்து இப்பொழுது புத்திமயக்கம் அடையாமலிருக்கிறீரா? விதுரராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொல்லப்பட்டவையும் உம்மால ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலிருந்தவையுமான நல்ல உபதேசங்களைநினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? பரசுராமர், நாரதர், கண்வர் முதலானவர்களாலே சபையின்கண் சொல்லப்பட்டதும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததுமான நலவார்த்தையை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? உம்முடைய நன்மையில முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அத்புதமான யானைப்படையுள்ள ஸுதக்ஷிணன் ஸவ்யஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். கோஸல தேசாதிபதியானவன் சௌர்யத்தினால் மதிக்கப்பெற்றவர்களான பகைவர்களைக்கொன்று பராக்கிரமத்தைவெளியிட்டு ஸுபத்திராபுத்திரனால் யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். உமது குமாரனான சித்திரஸேனன் மகாரதனான பீமஸேனனை எதிர்த்துப் பலவாறு போர்புரிந்தும் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான். சூரனும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் ஸௌந்தர்யமுடையவனும் கத்தியையும் கேடகத்தையும் தாங்கியவனுமான மத்ரராஜனுடைய குமாரன் ஸுபத்திராபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் கர்ணனை ஒத்தவனும் மிக்கதேஜஸுள்ளவனும் விரைவாக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் திடமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான அந்த விருஷஸேனன், தனஞ்சயனாலே, அபிமன்யுவினுடைய வதத்தையும் தன்னுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் நினைத்துக் கர்ணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராக்கிரமத்தினால் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். எப்பொழுதும் பாண்டவர்களோடு வைரம்பூண்டிருப்பவனான சுருதாயுஸ் என்னும் அரசன் பார்த்தனால் வைரத்தைக்கேட்கச்செய்து வீழ்த்தப்பட்டான். பெரியவரே! அரசரே! பராக்கிரமசாலியும் மைத்துனனும் அம்மான்சேயும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மாதனென்பவன் * ஸஹதேவனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். பராக்கிரமசாலிகளும் பகைவர்களைத் தாக்குகின்றவர்களும் மிகுந்த வீர்யமுடையவர்களுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்முதிர்ந்தவனும் கேகயதேசத்தரசனுமான பிருஹத்க்ஷத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்கள். அரசரே! கற்றறிந்தவனும் மகாபலசாலியுமான பகதத்தகுமாரனும் யுத்தத்தில் பருந்துபோல ஸஞ்சரிக்

களும் ஸுஹ்ருத்துக்களுமான பீஷ்மர், துரோணர் முதலானவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நினைத்து மனவருத்தம் அடையாமலிருக்கிறீரா?" என்றான். இவ்வாறு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக் குறித்து ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் அதிதீர்க்கமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இதனைக் கூறலானான்.

"ஸஞ்சய! சூரரும் திவ்யாஸ்திரங்களையுடையவருமான கங்காபுத்திரரும் மகாவில்லாளியான துரோணரும் கொல்லப்பட்டவுடனே என்மனம் மிக்க

* அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டதாகத் துரோணபர்வம் 45-வது அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. துரோணபர்வம், 164-ம் பக்கம் பார்க்க.

கின்றவனும் நகுலனாலே வீழ்த்தப்பட்டான் அவ்வாறே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராக்கிரமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகர்களுடன் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிறைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயத்ஸேனன், யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களுமான துர்முகனும் துஸ்ஸஹனும் பீமஸேனனால் கதையினால் கொல்லப்பட்டார்கள். துர்மர்ஷணனும் துர்விஷஹனும் மகாரதனான துர்ஜயனும் எளிதில் செய்யமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் பிராதாக்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களுமான கலிங்கன் விருஷகன் இருவரும் செயற்கரிய செய்கையைச்செய்து சூரியன்மகனை யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரியமுடையவனும் உமக்கு மந்திரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனால் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் அவ்வாறே, பதினாயிரம் யானையின்பலமுடையவனும் மகானுமான பௌரவனென்னும் அரசன் பாண்டுபுத்திரனை ஸவ்யஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான மகாராஜரே! அடிக்குந்திறமையுடையவர்களான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விக்கிரமமுள்ளவர்களான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் கவசமணிந்தவர்களும் அடிக்கின்றவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க ஸாமாத்தியமுடையவர்களுமான அபீஷாகர்களும் ரதசிரேஷ்டர்களான சிபிகளும் காளிங்கர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் கோகுலத்தில் எப்பொழுதும் வளர்ந்தவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க கோபங்கொண்

வருத்தத்தை அடைந்துவிட்டது. வஸுவினிடம்தோன்றியவரும் தேஜஸ்வியுமான எந்தபீஷ்மர் நாள்தோறும் கவசமணிந்தவர்களான பதினாயிரம் ரதிகர்களைக்கொன்றாரோ அவர், பாண்டுபுத்திரனை அர்ஜுனனால் நன்றாகக்காக்கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனை சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு இப்பொழுது என்மனம் வருத்தமுற்றிருக்கிறது. எவருக்கு மகாயுத்தத்தில் உத்தமமான அஸ்திரத்தைப் பரசுராமர் அளித்தாரோ, பாலயத்தில் எவர் ஸாக்ஷாத் பரசுராமராலே தனுர்வேதத்தில் சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாரோ, எவருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாண்டவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மகாரதர்களாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவர்களும் மிக்க வீரியமுடையவர்களுமான அந்தக்கோபாலர்கள் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அநேக ஆயிரக்கணக்கான சிரேணிகளும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமையும் பார்த்தனை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனர். மகாராஜரே! உமக்கு மைத்துனர்களும் அரசர்களுமான விருஷகனும் அசலனும் உமதுநிமித்தமாக அதிக பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, பெயரினாலும் செய்கையினாலும் உக்ரகர்மாவென்றும் மகாவில்லாளியென்றும் பிரஸித்திபெற்றவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனுமான ஸால்வராஜன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே! யுத்தத்தில் சோர்ந்து மித்ரனநிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களான ஓகவானும் பிருகந்தனும் வைவஸ்வதனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான க்ஷேமதூர்த்தி யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கதையினால் கொல்லப்பட்டான். அரசரே! அவ்வாறே, மகாவில்லாளியும் மகாபலசாலியுமான ஜலஸந்தன் யுத்தத்தில் மிகப்பெரிய துன்பத்தைச்செய்து ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்டான். (கோவேறுகழுதைகள் பூட்டிய ரத்தத்தோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டனுமான அலம்புஸன கடோத்கசனால் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸூதபுத்திரனான ராதேயனும், மகாரதர்களும் ஸஹோதரர்களுமான கேகயர்களனைவரும ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஐயா! மாலவர்களும் மத்ரகர்களும் உக்கிரமானசெய்கையுள்ள திராவிடர்களும் யௌதேயர்களும லலித்தா

ஸத்தரும மகாவில்லாளியுமான அந்தத் துரோணர் யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு என்மனம மிக்கவருத்தமடைந்திருக்கிறது. எந்த இருவருக்கும உலகத்தில் * நான்குவிதமான அஸ்திரவித்தைகளில் சமனான மனிதன் இல்லையோ அந்தத் துரோணரும பீஷ்மரும கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு என்மனம வருத்தமடைகிறது. மூவுலகங்களிலும் எவருக்கு அஸ்திரங்களில் சமமானமனிதன் இல்லையோ அந்தத்துரோணர் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாது செய்தனர்? மகாபலசாலியும பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயனால் ஸம்சப்தர்களுடைய படையானது பராக்கிரமத்தினால் யமனுடையவீட்டை அடைவிக்கப்படவும் புத்திமானான துரோணபுத்திரருடைய நாராயணாஸ்திரமும வீணாக்கப்படவும் ஸைனியங்களும் ஓடியபொழுது, என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் யாது

* ஆதிபர்வம், 520-ம பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

களும் க்ஷுத்ரகர்களும் உசீனரர்களும் மாவேல்லகர்களும் துண்டிகேரர்களும் ஸாவித்ரீபுத்திரர்களும் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டு வீரர்களும் மேல்நாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும் அநேக ஆயிரக்கணக்கான காலாட்களின் கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளும் தேர்க்கூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல்லப்பட்டன. அரசே! எவர்கள், த்வஜங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவர்களும் சூரர்களும் கவசங்களையும் வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் அணிந்தவர்களும் வெகுகாலமாக யுத்தத்தில் பழகினவர்களும் ஸமர்த்தர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்களுமாயிருந்தார்களோ அவர்கள், யுத்தத்தில் தளர்ச்சி அடையாத செய்கையையுடைய பார்த்தனால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, அளவுகடந்த பலத்தை யுடையவர்களும் பரஸ்பரம் வதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். மன்னரே! நீர் என்னைக் கேட்கிறதனால் யான் சொல்லுகிறேன்: யுத்தத்தில் இவ்வரசர்களும் பரிவாரங்களுடன்கூடின மற்ற அநேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டார்கள். கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்துப் போர்புரியுங்கால், இவ்வாறாக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது. எவ்வாறு மகேந்திரனால் விருத்திரன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு இராமபிரானால் ராவணன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு கண்ணபிரானால் நரகாஸுரனும் முருவென்கிற அஸுரனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களோ, எவ்வாறு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங் கொண்டவனும் சூரனுமான கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பிருகு குலத்தில் பிறந்த பரசுராமரோடு மூவுலகங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டு

செய்தனனா? துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே ஓடுகின்றவர்களை, கப்பலுடைந்து கடலில் மிதக்கின்ற ஜனங்களைப்போல துக்கசமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்தவர்களென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! சேனைகள் ஓடுங்கால் துரியோதனன், கர்ணன், போஜனான கிருதவர்மா, மத்ரராஜனான சல்யன், துரோண புத்திரரான அச்வத்தாமா, கிருபர், மிகுந்துள்ள என்புத்திரர்கள், மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தின்நிறம் எவ்விதமாயிருந்தது? கவல்கண குமார! இவை எல்லாவற்றையும் பாண்டவர்களும் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் காட்டிய வீரச்செய்கையையும் உள்ளபடி எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"ஐயா! உம்முடைய குற்றத்தினாலே கௌரவவீரர்களுக்கு நேர்ந்ததைக்கேட்டு நீர் மனவருத்தமடைதல் கூடாது. தெய்வச்செயலால் நேரும் காரியத்தில் கற்றறிந்தவன் மனவருத்தமடையான். ஏனெனில், மனி

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுத்தத்தைச் செய்து ஞாதிகளுடனும் உறவினர்களுடனும் கொல்லப்பட்டானே, எவ்வாறு ஸுரர்கள் மன்யரால் மகிஷாஸுரனும் ருத்ரரால் அந்தகாஸுரனும் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே அர்ஜுனனால் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களுக்கு வெற்றியில் ஆசையைப்பற்றுக் காரணமாயிருந்தவனும் பகைக்கு முகமாயிருந்தவனும் அடிக்கிறவர்களுள் உத்தமனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் அரசனுமான கர்ணன் மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடும் துவந்துவயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். ராஜரே! ஹிதத்தை விரும்புகின்றவர்களான பந்துக்களாலே முன்பு சொல்லப்பட்டதை நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லை. பாண்டவர்களாலே அவ்வித கஷ்டம் தாண்டப்பட்டது இது உம்மால் செய்யப்பட்டதன்று; முன்பே தெய்வ பலத்தால் ஏற்பட்டது. ஆதலால், மிகப் பெரிய கெடுதியைச்செய்கிற இந்த வியஸனம நோக்குது ராஜரே! ராஜ்யத்தில் விருப்பமுள்ள (உம்முடைய) புத்திரர்களுடைய நன்மையில் விருப்பமுள்ள உம்மாலே தீங்குகளே செய்யப்பட்டன அவைகளுடைய பலன் உமக்கு வந்தது" என்று கூறினான்

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஐயா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களாலே கொல்லப்பட்ட என்னைச் சேர்ந்தவர்களைச் சொன்னாய் ஸஞ்சய! என்னைச் சேர்ந்தவர்களாலே கொல்லப்பட்ட பாண்டவ ஸேனைவீரர்களை எனக்குச் சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்குகிறான்.

"யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பராக்ரமமுடையவர்களும் மிக்க தைர்யமுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான (பாண்டவ ஸேனைவீரர்கள்) கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரால் பந்துக்களோடும் மந்திரிகளோ

தன் விரும்பிய பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்; கிடைக்காமலும் போகலாம். ஆதலால், விவேகியானவன் தான் விரும்பியபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் அடையான்" என்று கூறினான். திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! எனக்கு அதிகமான ஒருவிதமனவருத்தமும் இல்லை. இது முன்னமே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டதென்று நினைக்கிறேன். இஷ்டப்படி உரைக்கலாம்" என்று கூறினன்.

டும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான * நாராயணர்களும் † ராமர்களும் வல்லவர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மற்றவர்களும் வீரரான பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். வீர்யத்தாலும் பலத்தாலும் யுத்தத்தில் கிரீடிக்குச் சமானனான ஸத்யஜித் என்பவன் ஸத்யஸந்தரான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும் துரோணரோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்து வைவஸ்வதனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். அவ்வாறே, மித்திரன் நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களும் வயதுசென்றவர்களும் மன்னர்களுமான விராடனும் துருபதனும் புத்திரர்களோடுகூடவே துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். எவன் பாலனாக இருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியோடும் கேசவரோடும் பலராமரோடும் ஒப்பிடப்பட்டவனாகவும் ஜயிக்கமுடியாதவனாகவும் (பகைவர்களை) அவமதிக்கின்றவனாகவும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனாகவு மிருந்தானோ அந்த அபிமன்யு பகைவர்களுக்கு மிக்க நாசத்தைச்செய்து, பீபத்ஸுவை எதிர்க்கச் சக்தியற்றவர்களும் பிரதானர்களுமான (ஆறுமகாரதர்களால்) சூழப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான். மகாராஜரே! இரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டும் க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலைபெற்றவனும் வீரனுமான அபிமன்யுவைத் துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் கொன்றான். செல்வமிக்கவனும் மித்திரனிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகின்றவனும் படச்சரர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அம்பஷ்டனுடைய

அதிகபாடத்தின் மூன்றாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனன் துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞ்சயன், "மகாவில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் விஸனமுற்றவர்களும் பிரஜ்ஞையை இழந்தவர்களும் முகம்வாடினவர்களுமானார்கள். அரசரே! சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களனைவரும் தலைகுனிந்தவர்களும் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் பார்க்கின்றவர்களுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவில்லை. பாரதரே! துன்பமுற்றதோற்றமுள்ள அவர்களைக் கண்டு உம்முடைய படை

* கிருஷ்ணன்குமாரர்கள். † பலராமன்குமாரர்கள்.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனாகத் துர்யோதனனுடைய புத்திரனும் சூரனுமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனுடையவீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான மணிமான், தண்டதாரன் (இவவிருவர்களும்) மித்திரன்நிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுத துரோணரால் யுத்ததில கொலலப்பட்டார்கள். போஜதேசததரசனும் மகாரதனுமான அம்சுமான் பாரத்வாஜரால விக்ரமததை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடுகூடினவனும் கடறகரைநாட்டுக்குத தலைவனுமான சித்ரஸேனன் ஸமுத்திரஸேனனாலே பலத்தால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநூபதேசவாஸியான நீலனும் வீர்யசாலியான வியாக்ரதத்தனும் அசுவத்தாமாவினாலும் விகர்ணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள். விசித்ரமாக யுத்தம்செய்கிற சித்திராயுதன் கடும்போர்புரிந்து விசித்ரமான கதியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுததத்தில விகர்ணனால் கொலலப்பட்டான். யுத்தத்தில விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிராதாவுமான கேகயராஜ குமாரன் பிராதாவான கேகயனால் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்ததில கொலலபபட்டான் மகாராஜரே! கதாயுததம் செயபவனும் மலைநாட்டுககுத தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான *ஜனமேஜயன் உமது புத்திரனான துர்முகனால

களை அனைத்தும் துயரத்தால நடுககமுற்று † ஆகாயத்தையேநோககின. ராஜேந்திரரே! யுத்தரஙகத்தில துரோணர் கொலலபபட்டதைக்கண்ட இவர்களின கைநுனிகளினின்று நானகுபககத்திலும் ரகதத்தால நனைககபபட்ட சஸ்திரங்கள் நழுவிக கீழேவீழ்நதன. பாரதரே! பிடிககப்பட்டவைகளும் நழுவுகினறவைகளுமான அநத ஆயுதங்கள், ஆகாயத்திலிருநது விழுகினறவையும் அமஙகளத்தைத் தெரிவிககின்றவையுமான நக்ஷத்திரங்கள போலக காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† 'மேலுலகம் செலவதையே கருதினர்; பூமியில இருக்கவிரும்பவிலலை' என்பது பழைய உரை.

கொல்லப்பட்டான். அரசரே! நரசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு சிங்கங்களைப்போல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானர்களிருவர்களும் துரோணரால அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில ஸ்வர்க்கத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள் [illegible] போர்புரிந்து செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். ஸவ்யஸாசிக்கு அம்மான்களான புருஜித்தும் குந்திபோஜனும் போரில ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத் துரோணருடைய அம்புகளால அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் காசிதேசத்துவீரர்கள் பலரால சூழப்பட்டவனும் காசிராஜனுமான அபிபூவானவன் யுத்தத்தில வஸுதானனுடைய புத்திரனாலே தேகத்தை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான அமிதௌஜஸும் யுதாமன்யுவும் வீரியமுடையவனான உத்தமௌஜஸும் நூற்றுக்கணக்காகச் சூரர்களைக் கொன்று நம்மைச் சேர்ந்தவர்களால வீழ்த்தப்பட்டார்கள் பாரதரே! மகாவில்லாளிகளும் பாஞ்சாலராஜ குமாரர்களுமான [illegible]வர்மாவும் க்ஷத்ரகர்மாவும துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள் பாரதரே! யுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்குத் தலைவனும் சிகண்டியின் புத்திரனுமான க்ஷத்ரதேவன் யுத்தத்தில உமது பௌத்திரனான லக்ஷ்மணனாலே கொல்லப்பட்டான். [illegible] மகாவீரர்களும் நன்றாக ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும் தகப்பனும் பிள்ளைகளுமான ஸுசித்ரனும சித்ரவர்மாவும துரோணரால யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டார்கள் மகாராஜரே! பாவகாலத்

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலத்தையிழந்து அசைவற்று நிற்கின்ற உம்முடையசேனையைக் கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகர்களே! உங்களுடைய பாகுபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே என்னால் யுத்தத்திற்காகப் பாண்டவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தயுத்தமும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாறிருக்க, இந்தச் சேனையானது துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே வியஸனமுற்றதுபோல காணப்படுகிறது. போர்புரிகின்ற யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில நான்குபக்கங்களிலும் கொல்லப்படுகிறார்கள். யுத்தகளத்தில போர்புரிகின்றவனுக்கு ஜயமோ அல்லது வதமோ நேரக்கூடும். இதில என்ன ஆச்சரியம்? நாற்புறமும் நின்றுகொண்டு யுத்தம் செய்யுங்கள் மகாபலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியும் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும மிக்கதைர்யமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில பாருங்கள். யுத்தத்தில எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினால புத்திஹீனனும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் சிங்கத்தினிடத்தினின்று அல்பமிருகம் திரும்புவதுபோல எப்பொழுதும் திரும்புகிறானோ பதின

தில கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனுன வார்த்தக்ஷேமி ஆயுதங்கள் அற்றவனுகி மரணமடைநதான் மகாராஜரே! ஸ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுததததில அடிக்கின்றவனுமான ஸேனுபிநதுவினுடைய புததிரன் கௌரவசிரேஷ்டனுன பாஹ்லிகனுல கொலலபபட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசதது வீராகளுள் உததமாதிகனுன திருஷ்டகேது (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியததைசசெய்து யமனுடைய வீடடை அடைநதான பாண்டவன்நிமிததமாகப் பராக்ரமததை வெளியிடுகினற வீரனுன ஸதயதிருதி யுததகளததில பகைவாகளுககுத துன்பதனைதச செயது யமனுடைய வீடடை அடைவிககபபட்டான் சிசுபாலனுடைய புததிரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவாகளைககொனறு துரோணரால யுததததில கொல்லப்பட்டான் அவவாறே வீரனுன ஸதயதிருதியும் வீாயவானுன மதிராஸ்வனும் விக்ரமசாலியான ஸுரியதததனும் துரோணருடைய அம்புகளால கொலலபபடடாாகள மதஸயராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸ்வாயமுளளவனுமான சதானீகனும் வீழததப்பட்டான் மகாராஜரே! போாபுரிகின்றவனும் பராககரமசாலியுமான ஸ்ரேணிமானும் (ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைசசெயதும் வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைநதான் அரசரே! சத்ருவீராகளைக் கொலலுகினறவனும் யுததததில விககிரமததை வெளிப்படுததுகின்றவனும் உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவனு

யிரம் யானைபலமுளளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன எவனுலே மனித யுத்தததினுலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிககபபட்டானே திவயாஸதிரங்களை அறிநதவனும் சூரனும் மாயாவியும பயஙகரமாகக காணுகின்றவனுமான கடோத்கசன எவனுலே அழிவறறதான சகதியாயுதத்தினுல கொலலபபடடானே அபபடி பபட்ட மகிமைபொருநதியவனும் தடுககமுடியாத வீாயமுடையவனும் ஸத்திய ஸநதனும் புத்தியையுடையவனுமான அநதக் கர்ணனுடைய குறைவறறஇருகைகளின பலததையும இபபொழுது யுததத்தில பார்ககபபோகிறீாகள. விஷ்ணுவும் இநதிரனும்போனற துரோணபுத்திரர் ராதாபுததிரனுன கர்ணன இவ்விருவருடையவலலமையையும, அநதப பாணடுபுத்திராகள பாாககடடும. நீங்களனைவரும, தனிததனியாகவே ஸைனயங்களுடன்கூடின பாணடுபுததிராகளை யுதததததில கொலவதறகுத திறமையுடையவர்கள; ஒன்றுசேரநதால கேட்க வேணடுமோ? வீாயமுடையவர்களும் அஸதிரததில விசேஷமான பயிற்சியுடையவாகளுமான நீஙகள இபபொழுது பரஸபரம்பார்ககப்போகிறீர்கள" என றுகூறினுன. மாசுறறவரே! அபபொழுது மகாவீர்யமுளள உம்முடையகுமாரனுன துரியோதனன, இவவாறு

மான மாகதன் அவ்வாறே பீஷ்மரால அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது படுத்திருக்கிறான். விராட புத்திராகளும் மகாரதர்களுமாகிய சங்கனும் உத்தரனும் மிகப்பெரிதான காரியத்தைச்செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைந்தாாகள். யுத்தத்தில அதிகமான ஹிம்ஸையைச் செய்கின்ற வஸுதானன் விக்ரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செய்யப்பட்டான். பாண்டவர்களுக்குள மகாரதாகளான இவாகளும் இன்னும் மற்ற அநேக வீரர்களும் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால கொலலப்பட்டார்கள். நீர என்னைக் கேட்டதை உரைக்கலானேன்'' என்று கூறினான்.

நானகாவது அத்யாயம.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள்போக மிகுந்தவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருதராஷ்டிரன, ''ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாகளுடைய கூட்டமானது நாசம் செய்யப்பட்டபிறகு, காவத்தை யிழந்த எனனுடைய இந்தப்படையில ஏதேனும்மிருந்திருக்குமென்று நான்நினைக்கவில்லை. வீராகளும் மகா விலலாளிகளும் குருசிரேஷ்டாகளுமான அந்தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னிமித்தமாகக் கொலலப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டபிறகும் நான ஜீவித்திருப்பதினால யாதுபயன்? எவனுடைய ஸைனிகனுடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமானமோ யுத்தத்தில பிரகாசிக்கின்ற அந்த ராதேயன் கொலலப்பட்டானென்பதை நான பொறுக்கவில்லை. ஸஞ்சய! ஸைனியத்தில உத்தமவீராகள கொலலப்பட்டாாகளென்பதைச் சொலலியதுபோலக் கொலலப்படாமல இந்த ஸேனையில

கூறி, பிறகு பிராதாககளுடன சோந்து கர்ணனை ஸேனாபதியாகச் செய்தான. அரசரே! மகாரதனும மிகக யுத்தமதமுளளவனுமான கர்ணன சேனைத்தலைமையைப்பெற்று உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்து கடும்போா புரிந்தான். ஐயா! கர்ணன எலலா ஸ்ருஞ்சயாகளுக்கும பாஞ்சாலாகளுக்கும் கேகயர்களுக்கும் விதேஹாகளுக்கும் பெரிய துன்பத்தைச் செய்தான. அவனுடைய விலலினின்று பாணககூட்டங்கள, முந்தி (விடப்பட்ட பாணங்களின்) புங்கங்களைத் தொடாந்து வண்டினங்களபோல நூற்றுககணககாகத்தோன்றின. அவன பலசாலிகளான பாஞ்சாலாகளையும் பாண்டவர்களையும் பீடித்து ஆயிரககணககான யுத்த வீராகளையுங் கொன்று அர்ஜுனனால தள்ளப்பட்டான்'' என்று கூறினன.

உயிரோடிருப்பவர்களையும் எனக்குச் சொல் எவர்கள் என்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் மாண்டபிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களனைவரும் மாண்டதற்குச் சமானரென்பதே என்னுடைய எண்ணம்" என்றான்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிரம்மஞைத்தமரான துரோணராலே ஆச்சரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும் * நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனுர்வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவையுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, மஹாரதரும் பயன்தரும் முயற்சியுள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகளையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களையுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீர்யமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தராயிருக்கிறார். ஆனர்த்த தேசத்தில் வஸிக்கின்றவனும் ஹ்ருதிகனுடைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாத்வதர்களுள் சிரேஷ்டனும் அஸ்திரவித்தையில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவர்மா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தனாக இருக்கிறான். யுத்தத்தில் அசைக்க முடியாதவனும், உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன்வார்த்தையை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு தங்கை பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் சூதபுத்திரனுடைய தேஜோவத்தை அஜாதசத்ருவின் முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்தவனும் எவ்விதத்திலும் ஜயிக்க முடியாதவனும், இந்திரனுக்குச் சமமான வீர்யமுடையவனுமான சல்யன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான். அரசரே! மகா பாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திர யுத்தம் செய்கின்றவருமான சரத்வானுடைய புத்திரரும் கௌதமரும், மிகப்பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரத்தை ஸகிக்கக்கூடியதுமான தனுஸைக் கையில்தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னத்தராயிருக்கின்றார். ராஜரே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்பவனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காந்தாரராஜன் தன புத்திரர்களுடன் காந்தார

*தருடம் = உறுதியாக அடிப்பது; தூரம் = தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது; ஸூக்ஷ்மம் = நுட்பமானதை அடிப்பது; சப்தவேதி = சப்தத்தின் வழியேசென்று அடிப்பது. 'சித்ரம, சுபரம, திவ்யம, விசிதம' என்றும் கொள்ளலாம். ஆதிபர்வம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

முகங்கியர்களோடும் யானைகளோடும், [illegible] யுத்த[illegible]
யும் விருப்பத்துடன் [illegible] இருக்கின்றான். [illegible]
ரே! மகாரதனான [illegible] ராஜபுத்திரன் [illegible] களோடும் [illegible]
யோடும்கூடிய ரதத்தின்மீதேறி உமது நிமித்தமாய் யுத்தஞ்செய்யும்
விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான். அரசரே! அவ[illegible], [illegible]
சிரேஷ்டனும் உம்முடைய குமாரனுமான புருமித்திரன் அக்னியைப் போ
லவும் சூரியன்போலவும் [illegible] ரதத்தின்மீதேறி மேகமில்லாத
ஆகாயத்தில் சூரியன் [illegible] பிரகாசித்துக்கொண்டி
ருக்கின்றான். [illegible] யுடைய [illegible]
[illegible] போகின்றவனு
யானை [illegible] போல விளங்குகின்றான்
புருஷ [illegible] கவசம் பூண்
[illegible] அத்த [illegible]
[illegible] யுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ப [illegible] புத்திரன் [illegible]
கிஷ [illegible] ஷ்டனான
* ஹார்திக்ஷவன், [illegible] புத்ரன், பெளரவன், ஜயன், சலன், ஸத்யவிர
தன், துச்சலன் ஆகிய இவர்கள் சேனையுடன் நிற்கின்றார்கள். தன்
னைச் சூழ்ந்து நிற்பவனும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சத்துருக்க
ளைக் கொல்லுகின்றவனும் சிறந்த தேர்களையும் குதிரையுள்ளவனும்
யானைகளோடும் காலாட்களோடும் (பகைவர்களை மதித்துச்) செல்லு
கின்றவனுமான கைதவ்யராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றான். புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களும்,
அடிக்கின்றவர்களும், மானிகளும், ஸத்யஸந்தர்களுமான சுருதாயுவும்
திருதாயுதனும் சித்ராங்கதனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள். ஸத்யஸந்தனும் மகாத்
மாவுமான கர்ணபுத்திரனும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனாக
யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாக நிற்கிறான். அரசரே! உத்தமமான அஸ

* இதனை விசேஷணமாகக் கொள்ளலாம். 'லஜ்ஜையுள்ளவன்' என்பது
பொருள்.

திரஙக ளை யுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும் படையில அதிகமான மனேதைரியததையும் வீரயததையும் உடைய வாகளுமான மறறக காணபுததிராகளிருவரும் உமது நிமிததமாக யுத தம் செய்யும் விருபபததுடன் நிறகினறாாகள மகாராஜரே! குரு ராஜனான துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுதத வீராகளுள் தலைவாக ளும் அளவறற பிரபாவமுளளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்நது யானைக்கூட்டததினிடையில மஹேநதிரன்போல ஜயததின்பொருட்டு ஸன்னததனுக இருககிறான்"என்று சொன்னன்.

திருதராஷடிரன, "(இரணடு கட்சியிலும்) எநத ஸைனிகாகள பிழைததிருக்கின்றாகளோ அவாகள உளளபடி உரைககபபட்டாா கள் இதுவரையில அடைநதிருககிற நனமைகளால இனிவரும் ஜயாபஜயஙகளை நன்றாக அறிகிறேன" எனறு சொனனன் அபபொ ழுது அம்பிகா புதரனை திருதராஷடிரன் இவவிதம் சொலலிக் கொணடே தன் சேனையைப பெரும்பானமையாகச சிறநத வீராகள கொலலபபடடதும் சிறிதே மிகுநதிருபபதுமாகக கேட்டுச சோகத தினலே பொறி கலஙகி மூாசசையடைநதான மூாசசை யடைநத திருதராஷடிரன், "ஸஞசய! ஒரு முகூாதத நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப பெரிதான அபபிரியததைக கேடடு என் மனம் வியாகுல முறறிருக்கிறது. மனம மயஙகுகிறது அவயவஙகளும சோாவடை கின்றன நடபபதறகும சகதியறறவனுக இருககிறேன்" எனறு கூறினன் அம்பிகா புததிரனும அரசனுமான அநதத திருதராஷ்டி ரன், இவவிதமான வாாததையைச சொலலிவிடடுப பினபு மன மயககமடைநதான" என்று கூறினா

ஐநதாவது அததியாயம.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமுற்றது.)

ஜனமேஜயா, "பிராம்மணேததமரே! யுததததில காாணன கொலலபபட்டதையும் தன புததாாகள ஓடியதையுஙகேட்டு (வருநதிப பிறகு) சிறிது மனம்ஆறுதலுறற அரசன என்ன சொன்னன்? புதரா களுடைய வியஸனததினுல உணடாயிருக்கிறதும மிகப பெரிது மான துயரத்தை யடைநதிருககிற அரசன். அககாலததில சொலலி யதை, கேட்கின்ற எனககு உரைககவேணடும" எனறு வினவ, வைசம்பாயனா சொலலத தொடஙகினா

"மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனும் ஜனங்களுக்கு ஈசுவரனுமான திருதராஷ்டிரன், நம்பத் தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புத்திமானான * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புத்தி மயக்கம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்திரனுக்குச் சத்துருக்களிடங்களினின்று உண்டான தோல்வி போன்றதும் மகா காந்தியையுடைய ஸூரியன் ஆகாயத்தினின்று பூமியிலவிழுவது போன்றதும், நீர் நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்தினாலும் நினைக்கத்தகாத வறட்சி போன்றதும் பூமி, ஆகாயம், திக்குக்கள், ஜலங்கள் (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவகாசம்போன்றதும்புண்ணியம்பாபம்என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசத்தைக் கேட்டுப் புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசித்துக் கர்ணனுக்கு யுத்தத்தில் வதம் நேர்ந்திராது என்று எண்ணி, 'பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல் ஸஹஜமாதலால ஸம்பவித்துமிருக்கலாம்' என்று கருதிச் சோகாக்னியினால் எரிக்கப்படுகின்றவனும் ஹ்ருதயத்தில் அக்னியைச் சோத்து ஊதப்படுகின்றவன்போன்றவனும் மிக்க தளர்ச்சியடைந்த அங்கங்களோடு கூடியவனும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனும் தைன்யமுற்றவனும் 'ஹா ஹா'என்று சொல்லி மிகுந்த துயரத்தை யடைந்தவனுமாகிப் புலம்பலானான். "ஸஞ்சய! காளையானது (வேறு)காளையோடுசண்டை செய்வதில் பின்வாங்காததுபோலச் சத்துருவான மஹேந்திரனோடும் போர்புரிவதில் பின்வாங்காதவனும் வஜ்ரம்போன்ற சரீரமுடையவனும் யௌவனமுள்ளவனும் தன்னுடைய நாணொலியினாலும் தலத்வனியினாலும் சரமாரியின் சப்தத்தாலும் ரதங்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் யுத்தத்தில் நிலைபெறாமற் செய்பவனும் மகாபாகுபலமுள்ளவனும் சத்துருக் கூட்டங்களை அழிப்பவனும் (சத்துரு ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவறாதவனும் தன்னை அடுத்துத துரியோதனன் மகாரதர்களான பாண்டுபுத்திரர்களோடு வைரத்தைச் செய்தற்குக் காரணமானவனும் தேர்ப்பாகனுடைய புத்திரனும் வீரனும் ஸிம்மத்தையும் யானையையும்போன்ற பராக்ரமத்தையுடையவனும் எருதினுடைய திமில்போன்ற தோளையுடையவனும்விருஷபத்தினுடைய கண், நடை, ஸ்வரம்போன்ற கண்

---

* 'பார்க்கவஸ்ய' என்பது மூலம்; 'பரசுராமருக்கு' என்றும் கொள்ளலாம்.

களையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஹிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? தன் பாகுபலத்தால் கொழுப்புள்ளவனான எவன் எப்பொழுதும் அச்சுதனையும் தனஞ்சயனையும் ஒன்றுகூடின மற்ற விருஷ்ணிகளையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லையோ, எவன் 'யான் ஒருவனாகவே யிருந்துகொண்டு சார்ங்கத்தையும் காண்டீவத்தையும் வில்லாகவுடையவர்களும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுத்தத்தில் திவ்ய ரதத்தினின்று தள்ளுவேன்' என்று எப்பொழுதுமே மந்தனும் பேராசையினால் புத்திமயக்கமுள்ளவனும் சிந்தையினால் தலைகுனிந்திருப்பவனும் ராஜ்யத்தில் ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலையுற்றவனுமான துர்யோதனனைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தானோ, திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜஸை உடையவனும் கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் அறுத்துக் கொடுத்தவனும் ஸூர்யனுடைய குமாரனும் ரதிகர்களுள் சிறப்புற்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான எந்த ராதேயன் கழுகு இறகுகள்பூண்டவையும் ஜ்வலிக்கின்றவையுமான அம்புகளாலே எல்லாக காம்போஜர்களையும் கேகயர்களையும் அவந்தி தேசத்து வீரர்களையும் காந்தாரர்களையும் மத்ரகர்களையும் மாஸ்தயர்களையும் திரிகர்த்தர்களையும் தங்கணர்களையும் சகர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் விதேஹர்களையும் குளிந்தர்களையும் காசிதேசத்து வீரர்களையும் கோஸலர்களையும் ஸுஹ்மர்களையும் அங்கர்களையும் வங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும் புண்ட்ரர்களையும் கீகடர்களையும் வத்ஸர்களையும் களிங்கர்களையும் தரதர்களையும் அஸ்மகர்களையும் ரிஷிகர்களையும் சபரர்களையும் ஹாரர்களையும் ஹூணர்களையும் பரஹூணர்களையும் ஸரர்களையும் மிலேச்சதேசத்துத் தலைவர்களையும் தூரகவாஸிகளையும் ஆடவிகர்களையும் அவ்வாறே எல்லாச் சத்துருக்களையும் யுத்தத்தில் ஜயித்துத் துர்யோதனனுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுக் கப்பங் கொடுக்கும்படி செய்வித்தானோ, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாரக்ஷகனுமான அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் வீர்யசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டான்? தேவர்களில் மகேந்திரன் *சிறந்தவன். மனிதர்களில்

* 'வ்ருஷ:' என்பது மூலம்; 'இந்திரன் மழையைப் பொழிபவன், கர்ணன் தனத்தைப் பொழிபவன்' என்றும் கொள்ளலாம்.

கர்ணன் சிறந்தவன். உலகங்களில் சிறந்தவனான மூன்றாமவனை நாம் கேட்டதேயில்லை. குதிரைகளுள் உச்சைஸ்ரவம் சிறந்தது. அரசர்களுள் குபேரன் சிறந்தவன். தேவர்களுள் மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருக்களை) அடிக்கும் வீரர்களுள் கர்ணன் சிறந்தவன். சூரர்களும் ஸமர்த்தர்களும் வீர்யசாலிகளுமான அரசர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும் துரியோதனனுடைய அபிவிருத்திக்காகப் பூமியனைத்தையும் ஜயித்தவனும் மகததேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடுத்து ஸமாதான வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சிநேகிதர்களோடு யாதவர்களையும் கௌரவர்களையும் தவிரப் பூமியிலுள்ள எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிக்கக் காரணமாயிருந்தவனுமான அப்படிப்பட்ட கர்ணன் த்வந்த்வ யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ரதிக ச்ரேஷ்டனான அந்தக் கர்ணன், த்வந்த்வ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் தெப்பமில்லாதவன்போல நான் துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ஸஞ்சய! இவ்விதத் துக்கங்களாலும் யான் அழியாமலிருக்கிற காரணத்தினால் என்மனம் வஜ்ரத்தைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதென்றும் உடைக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன். ஸூத! ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் மித்திரர்களுக்கும் நேர்ந்த இவ்விதமான அபஜயத்தைக் கேட்டு என்னைத்தவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகத்தில் உயிரை இழவாமலிருப்பான்? ஸஞ்சய! விஷத்தையுண்டாவது தீயில்விழுந்தாவது மலைமீதிருந்து கீழேகுதித்தாவது * மஹாப்ரஸ்தானம்செய்தாவது ஜலத்தில் விழுந்தாவது † ப்ராயோபவேசஞ் செய்தாவது உயிரைவிட விரும்புகிறேன். பொறுக்கமுடியாத துயரங்களைப் பொறுப்பதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

ஆறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் கர்ண துரியோதனனுடைய ஸ்துதிநிந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், "அரசரே! ஐச்வர்யத்தினாலும் குலத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் தவத்தினாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் உம்மை இப்

---

* வடதிசை நோக்கித் திரும்பாமல் செல்வது. † ஆகாரமின்றிப் படுத்து உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷகுமாரனை யயாதியைப்போல எண்ணு கின்றார்கள். நீர் வேதாத்யயனத்தில மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் எண்ணிய காரியததைச செயதுமுடிததவா மனததை நிலைநிறுததிககொள்ளும்; துக்கததில மனததைச செலுததாதீர்" என்று கூறினன். திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! யுததததில ஸாலவிருக்ஷததுககு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லபபட்டமையால, ஆண்மை பயனறறது; அதனை நிந்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறநததெனை நான் எண்ணுகிறேன். யுதிஷ்டிரனுடைய ஸேனையையும பாஞசாலாகளுடைய தோக்கூட்டஙகளையும் நாசஞசெயது சரமாரியினாலே எலலாத திககுக்களையுந தவிக்கசசெயதுவிட்டு வஜரபாணியான இநதிரன் அஸுரா களை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுதததததில பாாததாகளை மோகிக்கச செய்த மகாதரனை அநதக்காணன் காறறினால முறிகபபடட மரம் போல எவ்வாறுகொலலபபட்டு ... டுகதான? கடலுககு அககரையைக் காணமுடியாததுபோலத துககததின் முடிவை யான காணவிலலை கர்ணனுடைய நாசததையும பலகுணனுடைய ஜயததையுங கேட்டு எனக்குக கவலை மிக விருததியடைகிறது மரிககவேண்டுமெனறை விருப்பமுண்டாகிறது ஸஞசய! கர்ணனுடைய வதததை நம்பததகாததென்று நான் எண்ணுகிறேன 'புருஷப்புலியான காணன கொலலபபட்டான்' என்பதைக் கேட்டும் வெடிககாமலிருபபதால என் மனம் வஜரமபோல உறுதியானது 'கர்ணன் மாண்டான்' எனபதைக கேட்டும் மிகுநத துனபததை யடைநது இவவுலகில ஜீவிததிருககிறதினால என ஆயுள் முனபே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏறபடுததபபடடதென்பது நிசசயம ஸஞசய! நண்பனையிழநதவனை எனனுடைய இநத உயிாவாழநகையானது நிநதிக் கததக்கது. ஸஞசய! இபபொழுது நான நிநதிககபபட்ட இவவித நிலைமையை அடைநதுவிட்டேன மநதபுததியுடையவனை நான எலலோராலும் துககிககபபடததககவனாக எளிமையுறறிருககபபோகிறேன் ஸூத! நானே முறகாலததில எலலா ஜனஙகளாலும் மரியாதை செயயபபட்டிருநது இபபொழுது பகைவாகளால அவமதிக கப்பட்டு உயிருடனிருநக எவவாறு சஞசரியுளளவனுவேன ஸஞசய! பீஷ்ம துரோணாகளுடைய வதததினாலும் மகாதமாவான காணனுடைய நாசததினாலும் மிகக பெருநதுயரததை அடைநதுவிட்டேனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞசய! யுதததததில ஸூதபுததிரனை கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுநதிருபபதை யான் காண்கிறேனிலலை மகானை அநதக காணனே என குமாரர்களுககு

ஒரு கரையாயிருந்தான். சூரனான அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோ கித்தும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானல்லனோ? புருஷ ஸ்ரேஷ்ட னான அவனை விட்டு நான் பிழைத்திருத்தலில் யாதுபயன்? வஜ்ராயு தத்தினுடைய வீழ்தலால் பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் தேரினின்றும் கீழே வீழ்ந்தான். மதங்கொண்ட யானையினால் தள்ளப்பட்ட மதங் கொண்ட யானைபோல அந்தக்கர்ணன் தள்ளப்பட்டும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் நிச்சயமாக யுத்தபூமியை விளங்கும்படி செய்து கொண்டு படுத்திருக்கிறான் எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எல்லா வில்லாளி களுக்கும் பிரதிநிதியான அந்தக்கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட் டான் வீரனும் சிறந்த வில்லாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் முற்காலத்தில் இந்திரனால் வீரனான பலாஸுரன் அடிக்கப்பட்டதுபோல அடிக்கப்பட்டுப் படுத் திருக்கிறான் ஸஞ்சய! மூடவனுடையவழிநடையும் தரித்திரனுடைய விருப்பமும் துரியோதனனுடையபேராசையும் ஸமமானவைகள். ஒரு விதமாக நினைக்கப்பட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது; ஆச்சரியம்! தெய் வம் பலமுள்ளது. காலமும் தாண்டத்தகாதது. ஸூத! ஓடுகின்றவ னும் கிருபணனும் எளிமையுள்ளவனும் பராக்ரமத்தை இழந்தவ னுமான என் புத்திரனுமான துச்சாஸனன் கொல்லப்படாமலிருந்தானா? ஐயனே! யுத்தத்தில் துச்சாஸனன் அற்பர்கள் செய்யத்தக்க காரியங் களைச் செய்யாமலிருந்தானா? சூரர்களும் சிறப்புற்றவர்களுமான மற்ற க்ஷத்திரியர்கள்போலக் கொல்லப்படவில்லையா? எப்பொழுதும் 'யுத் தம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனத்தை மூடன் பத் யமான ஔஷதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததுபோலத் துரியோதனன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கின்ற மகாத்மா வான பீஷ்மரால் தண்ணீரை வேண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் பூமியைப் பிளந்தான் அவனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட நீர்த்தாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மர், 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தணிந்துகொள்வதினால் பகைமை தணியும். உங்களுடைய யுத்தம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டு நிற்கட்டும். பாண்டுபுத்திரர்களுடன் சேர்ந்து ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றார் அவருடைய வார்த்தையைக் கேளாமல் நிச்சய மாக என் புத்திரன் சோகத்தை அடைகிறான். தீர்க்கதர்சியான அவ ருடைய அந்தவார்த்தை இப்பொழுது பலித்துவிட்டது. ஸஞ்ஜய!

மந்திரிகளை இழந்தும் புத்திரர்களை இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்ஷி போலச் சூதாட்டத்தினாலே கஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்து விளையாடுகின்ற குழந்தைகள் களிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இயலாதோ அவ்வாறே நானும் சிறகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி க்ஷயத்தை அடைந்தவனும் எல்லாப்புருஷார்த்தங்களையும் இழந்தவனும் ஞாதிகளற்றவனும் பந்துக்களால் விடப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன் எளியவனும் பகைவர்களுடைய வசத்தை யடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்தத் திக்கை அடைவேன்?" என்று கூறினன் இவ்வாறு, திருதராஷ்டிரன் அதிக மனவருத்தத்தையடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலக்கமுற்று ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானன் பிரபுவும யுத்தத்தில் * ஒரு காரியத்தின்பொருட்டு எல்லாக காம்போஜர்களையும அம்பஷ்டர்களையும் கேகயர்களையும் காந்தாரர்களையும் விதேஹர்களையும ஜயித்தவனும் துரியோதனனுடைய பெருக்கத்தின்பொருட்டுப் பூமியை ஜயித்தவனுமான அந்தக் கர்ணன், பாகுபலமுள்ளவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டான். மகா வில்லாளியான அவன் கிரீடியினாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டபிறகு, எந்த வீரர்கள் நின்றார்கள்? ஸஞ்ஜய! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்படாமல் ஒருவனாவது விடப்படவில்லையா? ஐயனே! எவ்வாறு வீரன் தள்ளப்பட்டானென்பது முன்பே உன்னால் சொல்லப்பட்டது. சிகண்டி சஸ்திரதாரிகளான எல்லாவீரர்களுள்ளும் உத்தமரும், தன்னோடெதிர்த்துப் போர்புரிவதை அங்கீகரியாதவருமான பீஷ்மரைச் சிறந்த பாணங்களால் யுத்தத்தில் தள்ளினன் ஸஞ்ஜய! அவ்வாறே,'அச்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்' என்கிற தர்மராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்தவரும் யோகநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த வில்லாளியும் அனேக அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோணர் துருபத புத்திரனை திருஷ்டத்யும்னனாலே வாளினையெடுத்துக் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மரும துரோணரும விசேஷித்துத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில் கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டேன் யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ் செய்கின்ற வஜ்ரபாணியான இந்திரனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மர் துரோணர் இரு

* வனபர்வம 254-255-ம அத்தியாயங்களிற் காண்க.

வரையும் கொல்வதற்குத் திறமையுள்ளவனுகான். அது ஸத்திய மென்றே நான் உமக்குச் சொல்லுகிறேன். உத்தமமான அனேக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் இந்திரனுக்கொப்பானவனும் வீரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் மிருத்யு எவ்வாறு தொட்டான்? இந்திரன் எவனுடைய குண்டலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மின்னலைப் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றதுமான சக்தியாயுதத்தைக் கொடுத்தானே ஸ்வர்ணமயமான பூஷணத்துடன்கூடியதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும், யுத்தங்களில் பகைவர்களை அழிக்கின்றதும், இறகுகள் பூண்டதும் கூருள்ளதுமான அம்பானது எவனுடைய தூணியில் படுத்துக்கொண்டிருந்ததோ, பீஷ்மர் துரோணர் முதலான மகாரதர்களான வீரர்களை எவன் அலக்ஷியம்செய்து ஜமதக்னி குமாரராகிய பரசுராமரிடத்தினின்று மகா கோரமான பிரம்மாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டானோ, மகா பாகுபலமுள்ளவனை எவன் துரோணர் முதலானவர்கள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டி ஓடிவதைக் கண்டு ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யுவினுடைய வில்லைக் கூர்மையான அம்புகளால் அறுத்தானோ, எவன் பதினாயிரம் யானைபலமுள்ளவனும் வஜ்ராயுதத்தின் வேகம்போன்ற வேகத்தை யுடையவனும் (ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவருதவனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரதத்தை யிழந்தவனுகச் செய்து பரிஹஸித்தானோ, எவன் வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே ஸஹதேவனை ஜயித்து அவனை ரதத்தை யிழந்தவனுகச் செய்து கருணையினுலும் தாமசிந்தையினுலும் அவனைக் கொல்லாமல் விட்டானோ, எவன் ஆயிரக்கணக்கான மாயைகளை வெளியிடுகின்றவனும் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவனும் ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனுமான கடோத்கசனை இந்திரனுல் கொடுக்கப்பட்ட சக்தியினுலே கொன்றுனோ, எவனுடைய யுத்தத்தில் இத்தனைநாள் வரையில் வீரனான தனஞ்ஜயன் பயந்தவனுக த்வந்த்வயுத்தம் செய்ய அணுகாமலிருந்தானோ, அவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? எப்பொழுதும் 'வேறு பக்கத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைக்கிற ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் விகர்த்தன குமாரனை கர்ணனை யான் கொல்வேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பார்த்தன் யுத்தத்தில் எந்த ஸூத புத்திரனைவிட்டு விலகினுனே அப்படிப்பட்ட பகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரனை கர்ணன் பார்த்த

னால எவவாறு கொலலபபட்டான் ? ரதமானது ஓடியாமலும் வில சிதறாமலும் அஸ்திரஙகள நாசமடையாமலும் இருநதால, அநதக் கர்ணன் எவவாறு பகைவாகளால கொலலபபடுவான் ? யுததததில பெரிதான விலலைச் சுழறறிககொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிககின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுளளவனுமான கா்ணனை யுததததில ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுளளவன் ? 'கா்ணன் கொலலபபட்டான்' என்று என னிடம் சொலலுவதால நிசசயமாகவே அவன்விலலாவது ஒடிககப பட்டிருக்கவேண்டும, அலலது, ரதமாவது பூமியில அழுநதியிருததல வேண்டும், அலலது, அஸதிரஙகளாவது நாசமடைநதிருககவேண் டும். அநதக் காணனுடைய நாசததில வேறு காரணததை யான் காணவிலலை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலகுனனைக கொலலவிலலை யோ அவவளவு காலம்வரையில யான காலகளை அலம்புகிறதிலலை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எநதக் காண னுககு இருநததோ, புருஷ சிரேஷடனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ டிரன் யுதததில எவனிடததினின்று பயநது பதினமூன்று வருஷ காலம் எபபொழுதுமே தூககமறறிருநதானோ, மகாதமாவும் வீரிய முடையவனுமான எவனுடையபலததை ஆதாரமாககொணடு என புததிரன் பாணடவர்களுடைய மனைவியான திரௌபதியைப பலாத காரமாகச சபையினகண இழுததுவநதானோ (அதிலும்) அநதச சபையின மததியில கௌரவாகளுடைய எதிரில பாணடவாகள பாாததுககொண்டிருககும்பொழுதே பாஞசால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத 'தாஸபாரியை' என்று சொனனானோ, (மேலும) சூத புததிரனான எவன் பாஞசாலியை நோககி 'கிருஷ்ணையே ! உனககுப பாததாககளிலலை எலலோரும எளளுபபதருககுச சமானாகள. உத தமமான தேககாநதியையுடையவளே ! வேறு கணவனை அடைவா யாக' என்று இவவாறு முறகாலததில குரூரமான வாாததைகளைச சபையில ரோஷததினால (திரௌபதியைக) கேட்கும்படி செயவித தானோ அபபடிபபடட காணன் பகைவாகளால எவவாறு கொலலப் பட்டான் ? 'துரியோதன ! யுததததைப புகழகின்ற பீஷமராவது அலலது யுததததில கெட்டமதஙகொணட துரோணராவது பக்ஷ பாததால குநதீபுததிராகளைக கொலலாமறபோவாாகளானால பாாத தர்களனைவரையும் யான கொலவேன் உனககு மனககவலை வேண் டாம். அழகிய சநதனததால பூசபபட்டதும் எதிாததுச் செலலு கின்றதுமான எனனுடைய பாணததிறகுக காணடீவமாவது அழி

வற்ற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செய்யும்' (என்று எவன் வீர வாதம் செய்துகொண்டிருந்தானோ) நிச்சயமாக விருஷபத்தினுடைய திமில்போன்ற தோள்களையுடைய அந்தக்காணன் அர்ஜுனனால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் காண்டீவத்தினின்று விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸ்பர்சத்தை ஆலோசியாமல் 'த்ரௌபதீ! நீ பர்த்தாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பார்த்தர்களைப் பார்த்தானோ, எவனுக்குத் தன் பாருபலத்தைப் பற்றிய புத்திரர்களுடனும் ஜனார்த்தனனுடனுங்கூடின பார்த்தனிடத்தினின்று க்ஷணகாலங்கூடப் பயமுண்டாகவில்லையோ அந்தக் காணனை யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் கொல்லமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன் அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களால் எவ்விதம் கொல்லமுடியும் என்பதில் யாது ஸந்தேகமிருக்கின்றது நாண்கயிற்றை உருவுகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளையுந் தரிக்கின்றவனும் அதிரத புத்திரனுமான காணனுக்கெதிரில் ஒருவனும் நிற்கவியலாது பூமியானது சூரிய சந்திரர்களுடைய ஒளிகளால் விடுபட்டதானாலும் ஆகும், புருஷ ஸ்ரேஷ்டனும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான காணனுடைய வதம் நேராது கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான துரியோதனன், துணைவனான காணனும் ப்ராதாவான துச்சாஸனனும் வாஸுதேவனை அவமதிப்பதை உசிதமென்றெண்ணினான் எருதின் திமில்போன்ற தோள்களையுடையவனான காணன் கொல்லப்பட்டதையும் துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பார்த்து நிச்சயமாக அந்த என்புத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் த்வந்த்வயுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்ட சூரியகுமாரனான காணனையும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றவர்களான பாண்டவர்களையுங் கண்டு துரியோதனன் யாது மொழிந்தனன்? மகாரதர்களால் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்ட துர்மாஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதர்களால் துகைக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற சேனையையும் புறங்காட்டி ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களான மன்னர்களையும் ஓடுகின்ற ரதிகர்களையுங் கண்டு என்புத்திரன் துன்பமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் சிக்ஷிக்கத்தகாதவனும் அகங்காரமுள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்காதவனுமான துரியோதனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைக்கண்டு என்னசொன்னனோ? தானாகவே பெரும்பகையை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவர்க்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினன்? யுத்தத்தில பீமஸேனனால பிராதாவான துச்சாஸனன் கொலலப்பட்டு அவனது இரததமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பாாதத துரியோதனன் என்னசொன்னன்? காநதாரராஜனை சகுனியுடன் சோநது துரியோதனன, 'யுததததில காணன அாஜுனனைக கொலவான்' என்று சபையின்கண் கூறினனலலனோ? அததகைய காணன் கொலலப்பட்டபிறகு துரியோதனன் யாதுகூறினன்? ஐயா! ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனி முறகாலததில சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞ்சித்து ஸந்தோஷமடைநதானலலனோ? அநதசசகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியவில்லைக் கையில தாங்கியவனும் ஸாதவதர்களுள் மகாரதனும் ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனுமான கிருதவாமா காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது கூறினன? ஸஞ்ஜய! தனுர்வேதத்தைக் கறகவிரும்புகின்ற பரம்மக்ஷத்ரிய வைசியாகள எவருடைய சிக்ஷையை விரும்புகிறார்களோ, புததிமானும் யௌவனமுள்ளவரும் நலல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப்பதறகு இனியதோறறமுளளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅசுவததாமா கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு யாது மொழிநதார்? ஐயா! தனுர்வேதத்தில ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலததவரும் சாதவானுடைய குமாரருமான அநதக் கிருபாசாரியா காணன மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனா? மதரதேசததுககு அரசனும் சிறநத விலலாளியும் யுததததில ஸமாததனும் ஸாரதயம் செய்வதில ரதிகர்களுள சிறநதவனும் பலசாலியும் * ஸௌவீரதேசாதிபதியுமான சலயன காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு என்னசொன்னன? யானைபோல ஜயிககமுடியாதவாகளான எலலா யுத்த வீராகளும் காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது சொனனாகள? ஸஞ்ஜய! பூமண்டலததிலுளள எநத அரசாகள யுததஞ்செய்வதறகாக வநதுசோநதாாகளோ அவாகள வைகாததனன் கொலலப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைததனா? ஸஞ்ஜய! வீரரும் ரதிகாகளுள் சிறநதவருமம புருஷசிரேஷ்டருமான துரோணா கொலலபபட்ட பிறகு, பிரிககபபட்டிருககிற ஸைனியஙகளுக்கு எவர்கள தலைவர்களானார்கள்? ஸஞ்ஜய! ரதிகாகளுள சிரேஷ்டனும் மதரதேசததரசனுமான சல்யன் காணனுக்கு ஸாரதியம் செயயும் விஷயததில எவ்வாறு ஏறபடுத்தபபட்டான்? அதனை எனககுச் சொலவாயாக

* 'சிறநதவீரனும்' என்றும் கொளளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரனை ஸூதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்தி லுள்ள படையை எவர்கள் காப்பாற்றினார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமுள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார் கள்? எந்தச்சூரர்கள் கர்ணனைவிட்டு விலகாமல் இருந்தார்கள்? எந்த அறபர்கள் அவனைவிட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்று சேர்ந் திருக்கும்பொழுது மகாரதனான கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட் டான்? மகாரதர்களும் வீரர்களுமான பாண்டவர்கள் தாங்க ளாகவே மேகங்கள் மழையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எவ்வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸஞ்ஜய! ஸர்ப்பமுகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் மகிமைதங்கிய பாணங்களுள் சிறந்ததுமான அந்தக் கர்ணனுடைய நாகாஸ்திரமா னது அப்பொழுது எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக் குச் சொல்வாயாக. ஸஞ்ஜய! உத்தமனான கர்ணன் கொல்லப் பட்டபிறகு, மேன்மையையிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை. வீரர்களும் சிறந்த வில் லாளிகளும் என்னிமித்தம் உயிரைவிடத் துணிந்தவர்களுமான அந் தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு யான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாது பயன்? எவனுடைய இருகைகளு டைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சம மானதோ அப்படிப்பட்ட கர்ணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப் பட்டானென்பதை நினைத்து நினைத்து நான் ஸஹிக்கவில்லை. ஸஞ்ஜய! துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷசிரேஷ்டர்க ளான கௌரவர்களுக்குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் ஏது நடந் ததோ அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். எவ்வாறு கர்ணன் குந்திபுத்திரர்களுடன் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷ யத்தை எனக்குக் கூறக்கடவாய்" என்று சொன்னான்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

(அஶ்வத்தாமாவினுடைய சோற்படி துர்யோதனன் கர்ணனை ஸேனா பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் பொருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்ஜயன், "பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தத் தினத்தில் சிறந்த வில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்படவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய சங்கல்பம் பயனற்றதாகச் செய்யப்படவும்,

கௌரவர்களுடைய ஸேனாசமுத்திரமும் ஓடவும், பார்த்தன் தன்னுடைய சேனையை அணிவகுத்து ஸகோதரர்களால் சூழப்பெற்று நின்றான். பரதரிற் சிறந்தவரே! உமது புத்திரனான துரியோதனன் அர்ஜுனன் அவ்வாறு யுத்தத்திற்கு ஸன்னத்தனாக நிற்பதை அறிந்தும், ஓடுகின்ற தன் படையையுங்கண்டும் பௌருஷத்தினாலே தன் சேனைகளைத் தடுத்தான். பாரதரே! அப்பொழுது துரியோதனனே, தன் புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன்னுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி ஜயத்தை அடைந்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களுடன் நெடுங்காலம் போர்புரிந்து ஸந்தியாகாலம் வந்தவுடனே யுத்தத்தை நிறுத்தினான். சிறந்தபலமுள்ளதும் கோரரூபமுள்ளதும் அதிகமான பசிதாகங்களுள்ளதும் துரோணருடைய வதத்தினால் அதிக சிரமத்தையடைந்ததுமான அந்தக்கௌரவசேனையை (யுத்தத்தினின்று விலக்கிப்) பாசறையை அடையச் செய்தான். யுத்தத்தில் கோரமான கார்யத்தைச்செய்து தீனஸ்வரூபத்தையடைந்த அந்தச் சேனை இருப்பிடத்தை அடைந்து அன்றிரவுமுழுவதும் இளைப்பாறி ஸந்தோஷமடைந்ததாகியது. கௌரவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சேனைகளை (யுத்தத்தைவிட்டு ஓழியும்படிசெய்து) தமது பாசறையை அடைந்து ஒருவரோடொருவர் மந்திராலோசனை செய்தார்கள். அவர்கள் ஸுகமான சயனங்களில் தேவர்கள் வீற்றிருப்பதுபோல உத்தமமான விரிப்புக்களுள்ள சிறந்த கட்டில்களிலும் உத்தமமான ஆஸனங்களிலும் வீற்றிருந்தார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மகாவில்லாளிகளை அழைத்து மிக்க இன்பமான ஸ்வரத்தையினாலே அச்சமயத்திற்கேற்பச் சொல்லலானான் 'புத்திமான்களுள் சிறந்தவர்களே! இவ்வாறு இக்காரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக்கியமாக இனிச்செய்யத்தக்கதோ அதனை நீங்களனைவரும் விளம்பமின்றிச் சொல்லுங்கள்' என்றுசொன்னான். ராஜாவான துரியோதனனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது ஸிம்மாஸனத்தை அடைந்திருக்கின்ற புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பற்பலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்தார்கள். மேதாவியும் வாக்யங்களை அறிந்தவரும் ஆசாரியபுத்திரருமான அஶ்வத்தாமா யுத்தத்தில் பிராணன்களை ஹோமம்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டு பாலஸூர்யனுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகத்தை நன்றாக ஏறிட்டுப்பார்த்துப் பின்வரும்வாக்கியத்தை உரை

க்கலானார். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகள்) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயஙகளென்று பண்டிதர்களால சொலலப்பட்டிருக் கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருககின்றன. நம் முடைய (கக்ஷியில்) உலகத்தில ஒப்பற்ற வீரர்களும் தேவர்களுக் கொப்பானவர்களும் மகாரதர்களும் நீதியுள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ள வர்களும் ஸமர்த்தர்களும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனைவ ரும் கொலலப்பட்டார்கள். வெற்றியைப்பற்றி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படையத்தககாது. எலலாக் காரியஙகளும் நன்றாகப் பிரயோ கிக்கப்பட்டால தெய்வமும் அனுகூலமாக்கப்படுகிறது. பாரத! அப்ப டிப்பட்ட நாம் மனிதர்களுள உத்தமனும் யுத்தவீரர்களுக்குரிய எல லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான கர்ணனையே ஸேனாதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதி யாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக கொலலுவோம். இந்தக் கர்ணனோ அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்தரத்தில தோச்சியுள்ளவன்; யுத் தத்தில கொடிய மகஙகொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்கமுடி யாதவன், யுத்தத்தில சத்ருக்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜரே! ஆசார்யபுத்திரரிடத்திலிருந்து இந்த வார்த் தையைககேட்டு உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனத்தில மிகக பிரீதியையடைந்தான் அப்பொழுது, அவன் பீஷ் மரும் துரோணரும் கொலலப்பட்டபிறகு, கர்ணன் பாண்டவர்களை ஜயிககப்போகிறானென்று கர்ணனிடத்தில அதிக ஆசைவைத்தான். பாரதரே! பிறகு, அவன் அந்த ஆசையை மனத்தில வைத்துக் கொண்டு சமாதானமடைந்து இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதார்த்தமானதும தனககு நன்மையானதும் மங்க ளகரமானதும பிரியமானதுமான அச்வத்தாமாவினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். மகாராஜரே! துரி யோதனன பிரியமானதும மரியாதையோடுகூடியதும் உண்மை யானதும் தனக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதுமான அச்வத்தா மாவினுடைய வார்த்தையைககேட்டுத் தன்மனத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டும புஜபலத்தை ஆதாரமாககொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'கர்ண! உன்னுடைய வீர்யத்தையும் என்னிடத்திலுள்ள உத்தம மான நேசத்தையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவ்வாறிருந்தும், உன்னை நோககி ஹிதமான வார்த்தையைச் சொலலப்போகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனத்திற்கு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுங் கற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கதி. என்னுடைய ஸேனாபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோணரும் மாண்டனர். அவவிருவரைககாட்டிலும் அதிக பலமுள்ளவனை நீ ஸேனாபதியாகவேண்டும். சிறநத விலலாளிகளான அவ்விருவரும் முதியவாகள; தனஞஜயனிடததில பறறுதலுளள வாகள். ராதேய! உன் வாாததைதயினால வீராகளான அவவிருவர்களும் என்னால நன்குமதிககபபட்டாாகள. பீஷ்மா பாட்டனாாயிருநதமைபபறறி அவரால பாண்டவாகள மகாயுததததில பததுநாள முழுமையும் ரக்ஷிககபபடடாாகள ஆயுதஙகளைக கீழே வைதது விட்டபோது, பிதாமகரானபீஷமா் மகாயுததததில சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பலகுனனால கொலலபபட்டார். ஆண்மையிற சிறநதவனே! மகாவிலலாளியான அநதப பீஷமா கொலலப்பட்டு அவவிதமான * சரதலபததிற படுததிருககையில உன்னுடைய சொறபடி துரோணா தலைவரானா அநதத துரோணராலும் பாாததாகள சிஷ்யாகளாயிருககின்றகாரணததால ரக்ஷிககபபட்டாாகளென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிாநதவரான அந்தத துரோணரும் திருஷ்டதயுமனனால சீககிரமாகக கொலலபபட்டாா. ஒபபறறவலிமையுள்ளவனே! பிரதானாகளான அவவிருவரும் கொலலபபட்ட பிறகு, நான் என்ன ஆலோசிததபோதிலும் யுததததில உனககுச சமமாக வேறொரு போாவீரனைக காணவிலலை. நீ ஒருவனே நமககு வெறறியைக் கொடுபபதில திறமையுளளவன். ஸநதேகமிலலை முநதியும் இடையிலும் பிநதியும உனனால நன்மையே செயயபபடடிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ பாரததைதத தாஙகும் காளைபோல யுததததில பாரததைதத தாஙகுவதறகுத தகுநதவனாயிருககிறாய நீ உன்னை நீயாகவே ஸேனாபதி ஸதானததில பட்டாபிஷேகஞ செயவிததுககொள. அழிவறறவரும் பிரபுவுமான ஸுப்ரம்மண்யா தேவதைகளுககு ஸேனாபதியாயிருபபதுபோல இநதககௌரவசேனைககு நீ பதியாயிருநது வகிககவேண்டும். மகேநதிரன் அஸுராகளைக கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய கூட்டஙகளையெலலாம நாசஞசெய யுததததிலமுயறசியுடன் நிறகின்ற உன்னைககண்டு மகாரதாகளான பாண்டவாகளும் பாஞசாலாகளும் திருமாலைக கண்ட அஸுராபோல ஓடப போகிறாாகள். ஆண்மையிற சிறநதவனே! ஆதலால, இநதப பெருஞசேனையை நடதது. நீ முயறசியுடையவனாக நிலைபெறறிருககையில, மநத

* பாணததாலாகிய படுககை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடப்போகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸினாலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிக்க இருளை நீக்குவதுபோலப் பகைவர்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்.

அரசனான துரியோதனன் அரசர்களுடைய மத்தியில் இவ்வாறு சொல்ல, மிக்க புஜ பலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான கர்ணன் துரியோதனனை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'காந்தாரியின் புத்திரனாகிய துர்யோதனா! மைந்தர்களோடும் ஜனார்த்தனனோடும் கூடின எல்லாப் பாண்டவர்களையும் உன் முன்னிலையில் யான் ஜயிப்பேன். உனக்கு யான் ஸேனாபதியாக ஆகப்போகிறேன். இவ்விஷயத்தில் ஐயமில்லை. மகாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு. பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணு' என்கிற இந்த விஷயம் உன்னுடைய ஸந்நிதானத்தில் முன்னமே என்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட துரியோதனராஜன், தேவர்கள் ஸ்கந்தனை ஸேனாபதியாகச் செய்ததுபோலக் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் வைத்து வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் எழுந்திருப்பதுபோல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான். அரசரே! பிறகு, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான துரியோதனன் முதலான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி கர்ணனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். வெண்பட்டினால் மூடப்பட்டதும் அத்திப் பலகையினால் செய்யப்பட்டதுமான பீடத்தில் இனிது வீற்றிருக்கிற கர்ணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நிரப்பப்பட்ட ஸ்வர்ணமயமான தீர்த்த கடங்களாலும் மந்திரங்களால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட மண்மயமான தீர்த்த கடங்களாலும் ஜலத்தால் நிரப்பப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களாலும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கட்க மிருகங்களினுடைய கொம்புகளாலும் மகா விருஷபங்களுடைய கொம்புகளாலும் அவ்வாறே இரத்தினங்களோடும் முத்துக்களோடும் கூடியனவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மற்ற ஔஷதங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறைப்படி அபிஷேகஞ் செய்தார்கள். சிறந்த பீடத்திலவைத்து அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மகாத்மாவான கர்ணனைப் பிராம்

மணர்களும், க்ஷத்திரியர்களும், வைஸ்யர்களும், * ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட சூத்திரர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ராஜேந்திரரே! அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவுடன், பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவ ஞன ராதேயன் ஸுவர்ணங்களாலும் பசுக்களாலும் தனத்தினாலும் உத்தம பிராம்மணர்களை (தருப்தி செய்வித்து) அவர்களால் தனக்கு (ஸ்வஸ்தியயனங்களைச்) சொல்லும்படி செய்வித்தான். ராதா புத்திர ஞன அவன் உதயகாலத்தில் சூரியன் பிரம்மவாதிகளால் ஸ்தோத்தி ரம் பண்ணப்படுவதுபோல † ஸூதர்களாலும் ‡ மாகதர்களாலும் § வந்திகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்று மிகவும் பிரகா சித்தான் பிறகு, புண்ணியாஹ மந்திர கோஷங்களும் வாத்ய கோஷமும் சூரர்களுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவ்விடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற அரசர்களனைவரும் ராதேயனைப் பார்த்து 'ஜயிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள் வந்திகளும் பிராம்மணர்களும் புருஷ சிரேஷ்டனுன அவனைப்பார்த்து 'கோவிந்தனோடும் துணை வீரர்களோடுங்கூடின அந்தப் பார்த்தர்களை மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பா யாக. ராதேய! உதிக்கின்ற சூரியன் உக்கிரமான கிரணங்களாலே இருளை எப்பொழுதும் நாசம்செய்வதுபோல நமக்கு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டுப் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பார்த்தர்களைக் கொல்வாயாக ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யகிரணங்களைக் கோட்டான்கள் பார்க்கமுடியா ததுபோல உன்னால் விடப்பட்ட பாணங்களைக் கேசவனுடன்கூடின பாண்டவர்கள் பார்க்கவும் சக்தர்களல்லர் யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதத் தைக் கையில்கொண்ட மகேந்திரனுடைய முன்னிலையில் அஸுரர் கள் நிற்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகாததுபோல உனக்கு முன்னிலை யில் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பார்த்தர்கள் நிற்பதற்குச் சக்தியுள்ள வர்களாகார்கள்' என்று கூறினார்கள் உபசரிக்கப்பட்டவனும் ஸ்தோத் திரம் பண்ணப்படுகின்றவனும் நண்பர்களுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்டவனுமான அந்தக் கர்ணன் ரோஷத்தினால் சிரித்துக்கொ ண்டு துரியோதனனைப்பார்த்துப் பிரியமான வாக்கியத்தைச் சொல்லு வானுன் 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண்டவ வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடிய பல்கு னனை உனது பிரியத்திற்காக நாசம்செய்யப்போகிறேன் மலைகளை

* 'ஸமந்தா:' என்பது மூலம். 'ஒன்குமதிக்கப்பட்ட' என்றும் கொள்ள லாம். † பௌராணிகர்கள். ‡ வம்சாவளியை வர்ணிக்கிறவர்கள்.

§ ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்கள். ஆதிபர்வம் 354-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் கர்ணபர்வம் 14-ம் பக்கத்திலும் காண்க.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்தது மான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்களிடத்திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசச் செல்வத்தை) நிலைநாட்டப்போகிறாய். பகைவர்களை அழிப்பவனே! உனக்குப் பிரியத்தைச்செய்கிறவிஷயத்தில் எனக்கு ஸஹிக்கக்கூடாதது ஒன்று மில்லை ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனுக்கு ஸித்தியுண்டாவதுபோல ஸத்யத்திலும் தாமத்திலும் பற்றுதலுள்ள எனக்குக் காயஸித்தி உண்டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த ராதேயன் அளவுகடந்த ஒளியுள்ளவனை வேறொரு ஸூர்யன்போல ரூபத்தினாலும் ஒளியினாலும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் ராதேயனை அபிஷேகம் செய்வித்ததனால் அப்பொழுது தன்னைக் கிருதார்த்தனாக எண்ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிப்பவனான கர்ணனும், அரசனிடத்தினின்று படைத்தலைமையைப்பெற்று, சூரியன் உதயமானவுடன், யுத்த ஸன்னத்தத்துக்குக் கட்டளையிட்டான். பாரதரே! கர்ணன் அந்த இடத்தில் உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பெற்றுத் தாரகாஸுர யுத்தத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட சுப்பிரம்மண்யர் விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜய! அப்பொழுது சூரியகுமாரனைக் கர்ணன் ஸேனாபதி ஸ்தானத்தைப் பெற்று, ராஜாவான துரியோதனன் பிராதாவைப்போல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைக்கக் கேட்டான் என் புத்திரனுக்கு எப்பொழுதும் இனியவனும் பிரியத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனும் பேரறிவாளனுமான கர்ணன் என்ன செய்தான்? அதனை எனக்குச் சொல்லு" என்று வினவ, ஸஞ்ஜயன் சொல்லலானான்

"பரதரிற் சிறந்தவரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் கர்ணனுடைய அபிப்பிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாத்திய கோஷத்தை முன்னிட்டு யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டார்கள். பெரிதான பின்னிரவில் உம்முடைய படையில், 'யுத்த ஸன்னாகம், யுத்த ஸன்னாகம்' என்கிற பேரொலி விரைவாகத் தோன்றியது. அரசரே!

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக்கணைகளோடுகூடிய தேர்களின் ஒலியும் ஸன்னாகத்துடன்கூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸ்பரம் சண்டைக்காக விரைந்து அழைக்கின்ற யுத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றாலுண்டாகிய நெருங்கிய சப்தமானது மிகப் பெருகி ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிறமுள்ள கொடித்துணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவர்ணமயமான பின்புறமுள்ள வில்லோடுகூடியதும், யானைச்சங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புக்கூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரதகுப்திகளையுமுடையதும், சதக்னிகளையும் கிங்கிணிகளையும் சக்திகளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விற்களோடுகூடியதும், நிர்மலமான சூரியன்போன்ற காந்தியுள்ளதும், (காற்றை) எதிர்த்த பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடு கர்ணன் காணப்பட்டான் அரசரே! ஸுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய வில்லை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவர்ண ஸமூகங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கத்தை ஊதினான் புருஷஶ்ரேஷ்டரே! பெரிதான வில்லைக் கையில்கொண்டவனும் ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்துகொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான கர்ணனைக் கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷ்மரும், துரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, கர்ணன் யுத்தவீரர்களைச் சங்கத்தின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவர்களுடைய பெரும்படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய வில்லைக் கையில்கொண்டவனுமான கர்ணன் மகரவ்யூகம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே பாண்டவர்களை அவ்வாறு எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் கர்ணன் நின்றான் சூரனான சகுனியும் மகாரதனான உலூகனும் அந்தவ்யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றார்கள் துரோணபுத்திரரோ (அந்த மகரத்தின்) தலையில் நின்றார். ஸகோதரர்களனைவரும் கழுத்தில் நின்றார்கள் ராஜாவான துர்யோதனன் பெருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியில் நின்றான் ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில் கெட்ட மதமுள்ள கோபாலர்களோடு கிருதவர்மா இடக்காலில் நின்றான்.

வேந்தரே! சிறந்தவில்லாளிகளான த்ருகர்த்தவீரர்களாலும் தென்னாட்டு வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிருபா வலக்காலில் நின்றார். மகதர்தேசத்தினின்று வந்திருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சல்யன் இடக்காலிற்குப் பின்புறத்தில் நின்றான். மகாராஜரே! ஸத்தியப்ரதிஜ்ஞையுள்ள ஸுஷேணன் ஆயிரம் ரதிகர்களாலும் முந்நூறுயானைகளாலும் சூழப்பட்டு வலக்காலின் பின்புறத்தில் நின்றான். மகாவீரமுள்ளவர்களும் ஸகோதரர்களும் அரசர்களுமான சித்திரனும், சித்திரஸேனனும் அப்பொழுது பெரும் படையினால் சூழப்பட்டு வாலில் நின்றார்கள். ராஜேந்திரரே! புருஷசிரேஷ்டர்களுள் உத்தமனான கர்ணன் அவ்வித ஸன்னாஹத்தோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், தர்மராஜா தனஞ்சயனை (மலர்ந்த கண்ணால்) பார்த்து, 'பார்த்த! வீரனே! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காக்கப்பட்டதும் கர்ணனால் அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவசேனையானது இந்த யுத்தரங்கத்தில் எவ்விதமிருக்கிறதென்பதைப் பார். மிகுந்த புஜபலமுள்ளவனே! உத்தம வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ளவர்கள் வலிமை குன்றியுமிருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையை நான் துரும்புக்குச் சமமாக நினைக்கிறேன். ஸூதபுத்ரனான கர்ணன் ஒருவனே இந்தச் சேனையில் மகாவில்லாளியாக விளங்குகிறான். மகாபாகுபலமுள்ள பல்குன! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் சிறந்த உரகர்களும் சேர்ந்த சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமான அவனை இப்பொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக. (அப்படி செய்தால்), பன்னிரண்டுவருஷமாக மனத்தில் தைத்திருக்கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இவ்வாறு அறிந்து விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறினார். வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய அர்ஜுனன் பிராதாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தச்சேனையை அர்த்த சந்திர வ்யூகத்தால் எதிர் அணிவகுத்தான். அந்த வ்யூகத்தினிடப்புறத்தில் பீமஸேனன் நின்றான். வலப்புறத்தில் சிறந்த வில்லாளியான திருஷ்டத்யும்னன் நின்றான். ராஜாவான தர்மபுத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்ஜயனும் நடுவில் நின்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குப்பின்புறத்தில் நின்றார்கள். பாஞ்சாலராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள். பாரதரே! வீரர்களான மற்ற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

முயற்சியுடனும் வ்யூகத்தில இடம் தவறுமல நின்றூர்கள் பாண்ட வாகளும் மகா விலலாளிகளாகிய உம்மைச் சோநதவாகளும், இவ விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வகுதது யுத்தத்தில மனததைச் செலுததிஞாகள. யுததததில ஸவ்யஸாசியால் அணி வகுககப பட்ட உம்முடைய சேனையைககண்டு பநதுக்களுடன் கூடின துரி யோதனன் பாண்டவர்களைக் கொலலபபட்டவாகளாகவே எண்ணி ஞன். அவவாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுககபபட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன கூடின கௌரவாகளைக் கொலலப்பட்டவாகளாகவே எண்ணிஞா அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனைகளிலும் பெருதத சபதததையுடைய சஙகஙகள ஊதபபட் டன. பேரிகைகளும் பணவஙகளும் ஆனகஙகளும் கோமுகஙகளும் டிண்டிம வாதயஙகளும் ஜாஜரஙகளும் எலலாப பககஙகளிலும் அடிக கபபட்டன ஜயததில விருபபமுளளவர்களான சூராகளுடைய ஸிம்மநாதமும் வெளிபபட்டது வேநதரே! குதிரைகளுடைய கனைத் தலாலுண்டான சப்தஙகளும், யானைகளுடைய காஜனைகளும், ரதசக் ரங்களின் ஓசைதினுலுண்டுபண்ணபபட்ட கொடிய முழககஙகளும் தோன்றின பாரதரே! அநத மகாவயூகததின முகததில கவச மணிந்து பெரிய விலலைக கையில பிடிதது நிறகினற காணனைக்கண்டு ஒருவனுவது அநதச் சேனையில துரோணருடைய நாசததினுல உண டான துயாததைப பாராட்டவிலலை வேநதரே! மனஙகளிதத மனி தாகளால (நிறைநத) இருதிறததுச சேனைகளும் பராககிரமததினுல ஒன்றையொனறு வதம் செயவதறகாக யுததம்செயவதில நோககமுற றிருநதன. ராஜேநதிரரே! பரஸபாம் வெறறியடைவதில அதிக பர பரப்புடன் நிறகினற இரண்டு சேனைகளையுஙகண்டு காணனும் அா ஜுனனும் சேனையின மததியில ஸஞசாரம் செயதாாகள அந்த இருதிறததுச் சேனைகளும் நாததனம செயகினறவைபோல ஒனறை யொன்று எதிாதத்ன அநத இரணடு கக்ஷி பரதிகக்ஷிகளினிடஙகளி னின்றும் யுததம் செயய விருபபமுளளவாகள வெளிபபட்டாாகள. மகாராஜரே! பிறகு, அனயோனயம எதிாதது அடிககினற மனிதா களுககும் யானைகளுககும குதிரைகளுககும தோகளுககும யுததம நடகக ஆரம்பிததது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தமும், பீமனால் க்ஷேமதூர்த்தியின் வதமும்.)

உள்ளத்தில் களிப்பு மிக்க குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுரசேனைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய அவ்விரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன. பிறகு, பற்பல ரதிகர்களும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ள காலாட்களும் தேகத்தையும் பாவங்களையும் நாசம்செய்யும் தன்மையுள்ள யுத்தங்களை அதிகமாகச் செய்தனர். புருஷச்ரேஷ்டர்கள், காந்தியினாலும் தேஜஸினாலும் வாஸனையினாலும் (முறையே) பூர்ண சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் தாமரைப் புஷ்பத்திற்கும் ஸமானமான புருஷச்ரேஷ்டர்களுடைய (தலைகளால்) பூமியை மூடினார்கள். யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரர்களுடைய தலைகள் அர்த்த சந்திர பாணங்களாலும் பல்லங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அறுக்கப்பட்டன. புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீரர்களுடைய கைகள், ஆயுதங்களையும் தோள்வளைகளையுமுடையவர்களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான கைகளையுடையவர்களுமான வீரர்களாலே (அறுத்துப்) பூமியில் தள்ளப்பட்டு விளங்கின. துடிக்கின்றவைகளும் விரல்களோடும் உள்ளங்கையோடுங்கூடியவைகளுமான கைகளாலே அந்தயுத்தபூமி, கருடனால் சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டவைகளும் கொடியவைகளும் ஐந்துதலைகளுடன் கூடியவைகளுமான ஸர்ப்பங்களால் சூழப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பகைவர்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள், புண்ணியமானது அழிந்தவுடன் ஸ்வர்க்கவாஸிகள் விமானங்களினின்று விழுவதுபோல யானைகளினின்றும் தேர்களினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழே விழுந்தார்கள். யுத்தத்தில் அதிக வீரியமுடைய சூரர்களாலே மற்ற வீரர்கள் பெரிய கதாயுதங்களாலும் பரிகங்களாலும் உலக்கைகளாலும் அடிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்காக விழுந்தார்கள். மிக்க நெருக்கமான அந்த யுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதங்களால் நாசம்செய்யப்பட்டன. மதங்கொண்ட யானைகள் மதங்கொண்ட யானைகளால் நாசம் செய்யப்பட்டன. குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களால் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். ரதங்களாலே மனிதர்களும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்களால் குதிரைமீதுள்ளவர்களும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தார்கள். யானைகளாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதங்களும் காலாட்களும் யானைகளும், ரதங்களாலே மனிதர்களும் யானைகளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. தேர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் கைகால்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ரதங்களாலும் மிக்க துன்பம் செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு, அந்தப்படையானது சூரர்களாலே வதம்பண்ணப்பட்டு நாசம் அடையும்போது, பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் நம்மை எதிர்த்துவந்தனர். திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் பாபத்ரகர்களும் ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் திராவிட தேசத்திலுண்டான ஸைனிகர்களோடு எதிர்த்தார்கள். அகன்றமார்பையுடையவர்களும் நீண்டகைகளையுடையவர்களும் உயர்ந்தவர்களும் அகன்ற கண்களையுடையவர்களுமான பாண்டியர்களும் சோழர்களும் கேரளர்களும் பெரிய வ்யூகத்தால் சூழப்பட்டார்கள். பூஷணங்களை அணிந்தவர்களும் சிவந்த பற்களையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட யானைபோல வல்லமைபொருந்தியவர்களும் பற்பலவிதமான சாயவஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் வாசனைப்பொடிகளால் பூசப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கட்டிக்கொண்டவர்களும் பாசத்தைக் கையில்கொண்டவர்களும் யானைகளை எதிர்க்கின்றவர்களுமான வீரர்களனைவரும் *சமானமான மிருத்யுவையுடையவர்களாயிருந்துகொண்டு ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் விலகினார்களில்லை. பூஷணத்தை அணிந்தவர்களும், விற்களைக் கையில் பிடித்தவர்களும், நீண்ட மயிர்களையுடையவர்களும், பிரியமான வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றவர்களும், கோரமான ரூபத்தையும் பராக்ரமத்தையுமுடையவர்களுமான காலாட்கள் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, சேதிதேசத்தவர்களும், பாஞ்சாலர்களும், கேகயர்களும், காருசர்களும், கோஸலர்களும், காஞ்சிதேசத்து வீரர்களும், மாகதர்களுமான மற்றச் சூரர்கள் ஓடினார்கள். அவர்களுடைய ரதங்களும், குதிரைகளும், யானைகளும், உத்தமர்களும் பயங்கரர்களுமான காலாட்களும், பலவிதமான பாணங்களின் ஒலிக

* 'வெற்றியையே கருதினவர்களாகையால் மரணத்தையும் உயிர்வாழ்வையும் ஸமமாக நினைத்தவர்கள்,' என்றாவது 'மாண்டால் எல்லாரும் மாளுவோமென்று ஒரே தீர்மானமுள்ளவர்கள்' என்றாவது கருத்து.

ளால் களிப்படைந்து நர்த்தனம் செய்தார்கள்; சிரிக்கவும் சிரித்தார்கள். விருகோதரன் யானையின் கழுத்தின்மீதேறி உத்தமர்களான * மகாமாத்திரர்களால் சூழப்பட்டுப் பெரிதான அந்தச் சேனையின் நடுவில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை எதிர்த்துவந்தான். மிக்க உன்னதமானதும் முறைப்படி பழக்கப்பட்டதுமான அந்த உத்தமமான யானையானது, உதிக்கின்ற சூரியனுடன்கூடின உதயபர்வதத்தின் நுனியிலுள்ள ஒருவீடுபோல விளங்கியது. இரும்புமயமானதும் உத்தமமான இரத்தினங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்த பீமஸேனனுடைய சிறந்த கவசமானது ராத்திரியில் நக்ஷத்திரங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட சரத்காலத்திலுள்ள ஆகாயத்தைப்போல விளங்கியது. தோமரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கு ஓங்கியுள்ள கையையுடையவனும் அழகிய கிரீடத்தால் அலங்காரமாக அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் சரத்காலத்தின் மத்தியிலுள்ள சூரியனையொத்த காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனுமான அந்த பீமஸேன ராஜஸிம்ஹன் சத்துருக்களை அதிகமாகக் கொல்லுகின்றவன். அந்த யானையின் மீதுள்ள க்ஷேமதூர்த்தி நகர்ந்து அவனை எதிர்த்துப் போய் ஸேனாமுகத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். பயங்கரமான தோமரங்களையுடையவர்களும் யானைவீரர்களுமான அவ்விருவருக்கும் நடந்த யுத்தமானது இரண்டு பெரிய பர்வதங்களுக்குச் சண்டை நிகழ்ந்ததுபோல ஆச்சரியமாக நேரிட்டது. ஒன்றோடொன்று நெருங்கின யானைகளையுடையவர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவரும் சூரியசந்திரர்களைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற தோமரங்களாலே ஒருவரையொருவர் பலமாய்ப் பிளந்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள். அவ்விருவரும் விலகி யானையிலிருந்து மண்டலாகாரமாக ஸஞ்சரித்தார்கள். இருவரும் வில்களைக் கையில்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்தார்கள். அவ்விருவரும் ஸிம்மநாதங்களாலும் தோள்தட்டும் ஒலிகளாலும் பாணசப்தங்களாலும் நாற்புறங்களிலும் ஜனங்களைச் சந்தோஷிக்கும்படி செய்துகொண்டு ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். மகாபலசாலிகளும் ஸமர்த்தர்களுமான அவ்விருவரும் உயர்த்தூக்கிய கைகளையுடையவைகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவைகளுமான இரண்டு யானைகளிலிருந்து போர்புரிந்தார்கள். மாரிக்காலத்தில் இரண்டு மேகங்கள் நீரைப்பொழிவதுபோல அவ்விருவரும் சக்திகளையும் தோமரங்களையும்பொழிந்தும் ஒருவர் வில்லை மற்றொருவர் துணித்தும்

* யானைவீரர்கள்.

ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது, க்ஷேமதூர்த்தி பீமனைத் தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் வேறு ஆறுதோமரங்களாலும் பிளந்தான். கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்ற சரீரத்தையுடைய அந்தப்பீமஸேனன் தேகத்திலேபட்ட தோமரங்களாலே மேகங்களோடுகூடின கிரணங்களுள்ள சூரியன் போல விளங்கினான். பிறகு, முயற்சியுள்ளவனான அவன் சூரியனைப் போன்றவர்ணமுள்ளதும் நேராகச்செல்லுகின்றதும் இரும்புமயமுமான ஒரு தோமராயுதத்தைச் சத்துருவின்மீது பிரயோகித்தான். பிறகு, கரூசதேசாதிபதியானவன் வில்லைவளைத்துப் பத்துப்பாணங்களாலே தோமரத்தையறுத்து அறுபதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தான். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் மேகத்தின்முழக்கம்போன்ற சப்தத்துடன்கூடின வில்லை எடுத்து உரக்கச்சப்தித்துக்கொண்டு அம்புகளாலே பகைவனுடைய யானையை அடித்தான். பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானை இழுத்துப்பிடிக்கப்படும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டமேகம் போல நிலைபெறவில்லை. பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமானது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்ததுபோலப் பீமஸேனனுடைய பயங்கரமானசிறந்தயானையானது அந்தயானையை எதிர்த்தது. பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூர்த்தி தன்னுடைய யானையை அடக்கிக்கொண்டு தன்னைநோக்கிவந்த பீமஸேனனுடையயானையை அடித்தான். பிறகு, நன்குபிரயோகிக்கப்பட்டதும் வணங்கின கணுக்களுள்ளதுமான * பாணத்தினால் பீமன் பகைவனுடையவில்லையும் வெட்டி யானையையும் அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட க்ஷேமதூர்த்தி பீமனை மனங்கலங்கச்செய்து அவனுடைய யானையையும் நாராசபாணங்களாலே எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தான். பாரதரே! பீமஸேனனுடைய அந்தமஹாகஜம் கீழே விழுந்துவிட்டது. பீமஸேனன் யானைவிழுவதற்குமுன்பே துள்ளிக் குதித்துப் பூமியில்நின்று கதையினாலே அந்தக்க்ஷேமதூர்த்தியினுடைய யானையை நன்றாக நொறுக்கினான். த்வம்ஸஞ்செய்யப்பட்ட அந்த யானையினிடத்தினின்று க்ஷேமதூர்த்தி துள்ளிக்குதித்துக் கூர்மையுள்ள கத்தியையெடுத்துப் பாண்டவனை எதிர்த்தோடினான். ஆயுதத்தையெடுத்து எதிர்த்துவருகின்ற க்ஷேமதூர்த்தியை விருகோதரன் கதையினால் கொன்றான். அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட க்ஷேமதூர்த்தி வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட ஒருஸிம்மமானது, வஜ்ரத்தி

* 'க்ஷுரப்ரேண' என்பது மூலம்; வாள்போன்ற முனையுள்ள ஒருவகை அம்பு.

னால் மிகவும் அடிக்கப்பட்ட மலையினின்று [illegible] விழுவதுபோல உயிர் துறந்து கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்த பாணியின் அருகில் விழுந்தான். பரதரிற்சிறந்தவரே! [illegible] கின்ற அரசனை [illegible] உம்முடைய சேனை மனவருத்தமுற்று [illegible] ஓடியது.

பத்தாவது அத்யாயம்.

(த்வந்த்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினால் விந்தாநுவிந்தர்கள் கொல்லப்பட்டதும்.)

சிறந்த வில்லாளியும் சூரனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே மகாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனது சேனையைக் கர்ணனுக்கெதிரில் அடித்தார்கள். கர்ணனும் யுத்தத்தில் சூரியனுடைய கிரணங்களைப்போல விளங்குகின்றவைகளும் கருமாரனால் நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களாலே பாண்டவ சேனையைக் கொன்றான். பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரிட்டுச் சோர்ந்து வாடின; பத்துத் திக்குகளிலும் சுற்றின. ஸூதபுத்திரனாலே அந்தப் பாண்டவ சேனை கொல்லப்படும்போது, நகுலன் மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். அவ்வாறே பீமஸேனன் செய்தற்கரிய காரியத்தைச் செய்கின்ற துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான். ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாரர்களான விந்தாநுவிந்தர்களை எதிர்த்தான். எதிர்த்துவருகின்ற சுருதகர்மாவை அரசனான சித்ரஸேனன் எதிர்த்தான். அவ்வாறே பிரதிவிந்தியன் விசித்திரமான கொடியையும் வில்லையுமுடைய சித்ரனை எதிர்த்தான். துரியோதனனோ தர்மநந்தரான யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்தான். ஸம்சப்தர்களுடைய கூட்டங்கள் உத்ஸாகத்தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தன. உத்தமர்களான வீரர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிற அந்த யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் கிருபரையும், சிகண்டி தவறுதவனை கிருதவர்மாவையும், சுருதகீர்த்தி சல்யனையும், மாத்ரீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸஹதேவன் உமது புத்திரனான துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தனர். பாரதரே! விந்தாநுவிந்தர்களிருவரும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சரமாரியினால் ஸாத்யகியை எதிர்த்தனர். ஸாத்யகியும் கேகய தேசத்து வேந்தர்களான விந்தாநுவிந்தர்களைச் சரமாரியினால் மூடி

ஞன். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள் எதிர்க்கின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கொம்புகளால் அடிப்பதுபோல் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் அந்த ஸாத்யகியை ஸமிருத்யத்தில் மிகவும் அடித்தார்கள். அரசரே! யுத்தத்தில் அம்புகளாலே கவச முடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் பழுதற்றசெய்கையையுடைய ஸாத்யகியை அம்புகளாலே அடித்தார்கள். பாரதரே! ஸாத்யகி அட்டகாசம்செய்துகொண்டு அந்த விந்தானு விந்தர்களை எல்லாத்திசைகளிலும் சரமாரியினாலே மறைத்துத் தடுத்தான். பிறகு, ஸாத்யகியினுடைய சரமாரிகளாலே தடுக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அம்புகளால் மூடினார்கள். பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலத்தில் பிறந்தவனுமான ஸாத்யகி ஆச்சரியகரமான அவ்விருவருடைய விற்களையும் அறுத்துக் கூர்மையான அம்புகளால் அவர்களையும் தடுத்தான். பிறகு, அவ்விருவரும் விசித்திரமான வேறு இரண்டு விற்களையும் பெரிதான பாணங்களையும் எடுத்து ஸாத்யகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள். அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகளும் மயிலிறகுகளும் பூண்டவைகளும் பொன்னாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான பெரிய பாணங்கள் எல்லாத்திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (ஸாத்யகியின்மீது) விழுந்தன. மகாயுத்தத்தில் அவ்விருவருடைய பாணங்களாலும் இருள் உண்டாயிற்று. அந்த மகாரதர்கள் பரஸ்பரம் வில்லைத் துணித்தார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனான ஸாத்யகி கோபங்கொண்டு வேறுவில்லை எடுத்து யுத்தத்தில் நாணேற்றி மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரமென்னும் பாணத்தினாலே அநுவிந்தனுடைய தலையை அறுத்தான். அரசரே! குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த அநுவிந்தனுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுந்தது. மகாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட சம்பரனுடைய தலைபோல அது கேகயர்களெல்லோரையும் துக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு விரைவாகப் பூமியையடைந்தது. சூரனான அநுவிந்தன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுக்குப்பிராதாவும் மகாரதனுமான விந்தன் வேறுவில்லை நாணேற்றிச் சைனேயனை எதிர்த்தான். அந்தவிந்தன் பொன்னாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அறுபது பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்து உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், 'நில், நில்' என்றும் சொன்ஞன். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனான விந்தன் விரைவாக அநேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாத்யகியை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும்

அடித்தான், எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்டவனும், உண்மையான பராக்ரமமுடையவனுமான ஸாத்யகி யுத்த ரங்கத்தில் பூத்துள்ள பலாசமரம்போல விளங்கினன். மகாத்மாவான கேகயவீரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைந்து பாணங்களாலே கேகயவீரனை அடித்தான். தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அழகியவிற்களையறுத்து ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாகக்கொன்று தேரையிழந்து கத்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள். (வாட்போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் சிறந்தவாள்களையும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையும் பிடித்துத் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்திரனும் போல மகாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள். பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாக ஸஞ்சரிக்கின்ற அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் எல்லாப்பக்கங்களிலும் விரைவாகத் தாக்கினார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்லும் விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாத்வதன் கேகயவீரனுடைய கேடகத்தை இரண்டாக வெட்டி எறிந்தான். அவ்வாறே, ராஜாவான விந்தனும் ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான். விந்தனே அனேக நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் நிறைக்கப்பட்ட ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போக்குவரவுகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தான். சிறந்தகத்தியைத்தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தவிந்தனைச் சைனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்ட கையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினன். அரசரே! சிறந்தவில்லாளியான கேகயராஜன் மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத் துண்டாக்கப்பட்டு, வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தான். சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் சூரனுமான சைனேயன் யுத்தத்தில் அந்தவிந்தனைக் கொன்று யுதாமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினன். பிறகு, ஸாத்யகி மறுபடியும் முறைப்படி ஸித்தஞ்செய்யப்பட்ட வேறு ரதத்தின்மீதேறிக் கேகயர்களுடைய பெரிதானசேனையை அம்புகளால் அடித்தான். யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்ட கேகயர்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சத்ருவான ஸாத்யகியைவிட்டுப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடிற்று.

பதின்மூராவது அத்யாயம்.

(பிரதிவிந்தியனாலும் சுருதகர்மாவினாலும் முறையே சித்ரனும் சித்ரஸேனனும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ராஜாவான சித்ரஸேனனை ஐம்பது பாணங்களால் அடித்தான். வேந்தரே! சித்ரஸேனனோ அந்தச் சுருதகாமாவை வணங்கினகணுக்களுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து ஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, சுருதகாமா கோபங்கொண்டு படை முனையில் சித்ரஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தினாலே மர்மஸ்தானத்தில் அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனான சித்ரஸேனன் மகாபலசாலியான சுருதகாமாவினால் அம்பினால் மிக அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையை அடைந்தான்; புத்தியையும் இழந்தான். இந்தச்சமயத்தில் மிக்ககீர்த்தியுடையவனான சுருதகீர்த்தி ராஜாவான இந்தச்சுருதகர்மாவைத் தொண்ணூறுபாணங்களால் மூடினான். பிறகு, மகாரதனான சித்ரஸேனன் பிரஜ்ஞையடைந்து ஒரு பல்லத்தினாலே சுருதகாமாவின் வில்லைத் துண்டாடி அவனையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். அந்தச் சுருதகாமா (சத்துருவின்) வேகத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வேறுவில்லை எடுத்துச் சித்திரஸேனனைச் சரமாரிகளாலே விசித்திரமான ரூபத்தைத்தரித்தவனாகச்செய்தான். அம்புகளால் சித்திரவர்ணமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டவனும் விசித்திரமானமாலைகளை அணிந்தவனும் அரசனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தச்சித்ரஸேனன் பெரிய யுத்தரங்கத்தில் முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்பன்றிபோல விளங்கினான். பிறகு, சூரனான சித்ரஸேனன் சுருதகாமாவை நாராசத்தினால் நடுமார்பில் வேகமாகப் பிளந்து வேகமாக 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். சுருதகாமாவும் அந்த யுத்தத்தில் நாராசத்தால் அடிக்கப்பட்டு, ஒரு மலையானது தாதுக்களோடு கலந்த அருவியைப் பெருக்குவதுபோல இரத்தத்தைப் பெருக்கினான். பிறகு, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரத்தத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட காந்தியுள்ளவனும், வீரனுமான அந்தச்சுருதகாமா யுத்தத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினான். வேந்தரே! பிறகு, சத்துருவினாலே நன்றாக எதிர்க்கப்பட்ட சுருதகாமா கோபங்கொண்டு, பகைவர்களைத் தடுக்குந்திறமையுள்ள சித்ரஸேனனுடைய வில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வில் அறுக்கப்பட்ட

வனை சித்திரஸேனனை மூந்நூறுநாராசங்களாலே மூடி யுத்தத்தில் சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான வேறொருபல்லத்தினாலே மகாபலசாலியான அந்தச்சித்ரஸேனனுடைய தலைப்பாகையையணிந்த தலையை அறுத்தான் சித்திரஸேனனுடைய காந்தியுள்ள அந்தத்தலையானது ஆகாயத்தினின்று தறசெயலாக நழுவி விழுகின்ற சந்திரன்போலப் பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிஸாராதிபதியான சித்திரஸேனராஜன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுடைய ஸேனாவீரர்கள் விரைவாக ஓடினார்கள் பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான சுருதகாமா முடிவுக்காலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல ஓடுகின்ற அசைனியத்தை அம்புகளால் அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுத்தத்தில் உமது பௌத்திரனும் வில்லாளியுமான சுருதகாமாவினாலே வதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட யானைகள் போல விரைவாகத் திக்குகளில் ஓடினார்கள் சத்துருக்களை ஜயிப்பதில் ஊக்கத்தையிழந்து ஓடுகின்ற அவர்களைக்கண்டு சுருதகாமா கூர்மையான அம்புகளால் துரத்திக்கொண்டு பிரகாசித்தான் பிறகு, பிரதிவிந்தியன் ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரனைப் பிளந்து மூன்று பாணங்களால் அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால் அவன் த்வஜத்தையும் அடித்தான் சித்திரனும் அந்தப்பிரதிவிந்தியனைப் பொற்கட்டுக்களையுடையவைகளும் பளபளப்பான நுனிகளுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான ஒன்பது பல்லங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் பாணங்களாலே அந்தச்சித்திரனுடைய வில்லையறுத்துக் கூர்மையுள்ள ஐந்துபாணங்களாலே அவனையும் அடித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சித்திரன் ஸ்வர்ணகண்டைகளுடன் கூடியதும் நெருங்க முடியாததும் உயிர்களை நக்குகிறதுபோலிருப்பதுமான ஒரு சக்தியைப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் வேகமாகவருகின்றதும் ஆகாயத்திலுள்ள எரிநக்ஷத்திரம் போன்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பிரதிவிந்தியன் யுத்தத்தில் சிரித்துக்கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான். பிரதிவிந்தியனுடைய கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அந்தச்சக்தியாயுதம் யுகாந்தகாலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளையும் பயமடையச்செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது. சித்திரன் அந்தச்சக்தியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு பொன்

ணின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில அந்தச்கதா யுதம் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளேயும் ஸாரதியையும் ரதத்தை யும் பொடிசெய்து விரைவாகப பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் இதேஸமயத்தில ரதத்தினின்று துள்ளிகுதித்து ஸவர்ணமயமான தண்டத்தையுடையதும் அலங்கரிக்கபபட்டது மான சக்தியைச் சித்திரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிகக மனேதைரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன வருகின்ற கதாயுத்தத்தைக கையிஞல பிடித்து அதனேயே பிரதிவிந்தியன்மீது திருப்பியெறிந தான் மிகக ஒளிபொருந்திய அககதாயுதம் யுத்தத்தில சூரனை பிரதி விந்தியனே அடைந்து வலககையைப்பிளந்து பூமியில விழுந்தது.விழு கின்ற அந்தககதாயுதமானது அந்த இடத்தை இடிபோலபபிரகாசிக கச்செய்தது அரசரே! பிறகு, பிரிதிவிந்தியன மிகுந்த கோபங கொண்டு சித்திரனைக கொல்லவேண்டுமெனகிற எண்ணத்தினுல பொன்னுல அலங்கரிககபபட்ட ஒரு தோமரத்தைப பிரயோகித்தான. அததோமரம அவனது தேகத்தில அணிந்திருககின்றகவசத்தையும் அவன மார்பையும பிளந்து பெரிய ஸர்ப்பம் புற்றில புகுவதுபோலப பூமியில விரைவாகப புகுந்தது அரசனை அந்தச சித்திரன் அப பொழுது தோமரத்தினுல அடிககபபட்டு, பருத்தும் நீணடும் பரி காயுதத்துககு ஒபபாயுள்ள இரண்டு கைகளேயும விரித்துககொண்டு கீழே விழுந்தான சித்திரன கொல்லபபட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில பிரகாசிககின்றவர்களான உம்மைசசேர்ந்தவீரர்கள பிரதிவிந்தியனே நோககி நானகுபககங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்த்தோடிவந்தார் கள. பறபலவிதமான பாணங்களேயும் கிங்கிணிகளுடன கூடிய சதக னிகளேயும அவர்கள பிரயோகித்துககொண்டு சூரியனே மேகககூட டங்கள மூடுவதுபோல அந்தபபிரதிவிந்தியனே மூடினூர்கள. தோள வலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன யுத்தத்தில பாணஸமூகத்தினுலே அவர்களே நாசம செய்து வஜ்ரபாணியான இந்திரன அஸுரஸேனே யைத் துரத்துவதுபோல உம்முடைய சேனையைத் துரத்தினன் வேந்தரே! யுத்தத்தில பாண்டவர்களாலே வதம்செய்யபபடுகின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள காற்றினுல அலேககப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச சிதறினூர்கள நானகு பககங்களிலும் அடிககபபடுகின்ற அந்தச்சைனியம்ஓடவே, துரோணபுத்திரர் ஒருவரே மஹாபலசாலி யான பீமஸேனனே விரைவாக எதிர்த்தார். முற்காலத்தில தேவாஸுர

யுத்தத்தில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை நேர்ந்தது போல யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கோரமான சேர்க்கையானது அவ் விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பீமஸேனனுக்கும் அஶ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரர், மிக்க விரைவுடன் அஸ்த்ரலாகத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு பாணத்தினாலே பீமஸேனனை அடித்தார் பிறகு, க்ஷத்ரியின் மர்மஸ்தானங்களை அறிந்த அஶ்வத்தாமா ஹஸ்தலாகவத்துடன் எல்லாமர்மஸ்தானங்களையும் பார்த்துக் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும் அந்தப் பீமனையடித்தார் அரசரே! துரோணபுத்திரரால் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் இறைக்கப்பட்ட பீமஸேனன் யுத்தரங்கத்தில் கிரணங்களுடன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினான் பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனன் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரம்அம்புகளால் துரோணபுத்திரரைமூடி ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரர் மந்தஹாஸத்துடன் பாணங்களால் பாணங்களைத் தடுத்து யுத்தத்தில் பாண்டவனை ஒரு நாராசத்தினால் நெற்றியில் அடித்தார். வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவன், வனத்தில் கொழுத்திருக்கிற கட்கமிருகமானது கொம்பைத் தாங்குவதுபோல நெற்றியில் தைத்தபாணத்தைத் தாங்கினான் பிறகு, பராக்கிரமசாலியான அவன் ஆச்சரியங்கொண்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள துரோணபுத்திரரை மூன்றுநாராசங்களால் நெற்றியில் அடித்தான் பிறகு,அந்தப் பிராமணரான துரோணபுத்திரர் நெற்றியில் தைத்திருக்கின்ற பாணங்களாலே வர்ஷாகாலத்தில் நனைக்கப்பட்ட மூன்று கொடுமுடிகளுள்ள பர்வதராஜன்போல விளங்கினார் பிறகு, துரோணபுத்திரர் பாண்டவனை அனேகஅம்புகளால் அடித்தார் காற்று மலையை அசைக்க முடியாததுபோலத் துரோணபுத்திரர் பீமஸேனனை அசைப்பதற்குச் சக்தியற்றவரானார் அவ்வாறே, மிக்க ஊக்கமுள்ளவனான பாண்டவன் ஜலப்பிரவாகம் மலையை அசைக்கமுடியாததுபோல யுத்தத்தில் அஶ்வத்தாமாவைக் கூர்மையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவில்லை கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவர் மூடுகின்றவர்களும் மகாரதர்களும் வலிமை மிக்கவர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவரும் சிறந்ததேர்களிலிருந்து விளங்கினார்கள். உத்தம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிசெய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தையுண்டு பண்ணுகின்றவர்களும் மிகஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான இரண்டுசூரியர் களைப்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுத்தத்தில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வதில் முயற்சியைச்செய்கின்றவர்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களு மான அவ்விருவரும், செய்தற்குப் பிரீதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ள வர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும், அம்புகளாகிற கோரப்பற்களை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விற்களாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள் போலப் போர்க்களத்தில் ஸஞ்சரித்தார்கள் ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரசூரியர்களைப்போலப் பாண ஜாலங்களால் அவ்விருவரும் நாற்புறங்களிலும் மறைக்கப்பட் டுக் காணக்கூடாதவர்களானார்கள் பகைவர்களை அடக்குகிறவர்க ளான அவ்விருவரும் மேகக்கூட்டத்தினின்று விடுபட்ட அங்கார கனும் புதனும்போலப் பிரகாசித்தார்கள் பிறகு, துரோணபுத்திரர், மிகப்பயங்கரமான அவ்வித்யுத்தம் நடக்கையில், மேகம் மழைத்தாரை களைப் பர்வதத்தின்மீது இறைப்பதுபோல உக்கிரமான அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்தயுத்தகளத்தில் விருகோதரனை அப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தார் பீமன் சத்துருவினுடைய வெற் றிக்குறிப்பான அச்செய்கையைப் பொறுக்கவில்லை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவ்யமாகச்சுற்றிப் பிரதிசெய்தான் புருஷ ஶ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவருக்கும் பற்பலவிதமான மண்டலகதி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம் நடந்தது அவ் விருவரும் மண்டலஸ்தானத்திலேயே பலவிதமான மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஒரு வரையொருவர் அடித்தார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதிலும் மிகுந்தமுயற்சியைச் செய்தார்கள். அன்யோன்யம் யுத்தத்தில் தேரை இழக்கும்படி செய்வதிலும் முயற்சிசெய்தார்கள் பிறகு, மகாரதரான அஶ்வத்தாமா மகாஸ்திரங்களைவெளியிட்டார் பிறகு,பாண்டவன் யுத் தத்தில் அந்தஅஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செய்யும் காலத்தில் அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவ்வாறு கோரமானயுத்தம்நேருமோ அவ்வாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! அவ்விரு வராலும் விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் எல்லாத்திக்குகளையும்பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலத்திலபோல யுத்தபூமியானது விழுகின்ற எரிநக்ஷத்திரங்களால எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டது. அந்த யுத்தத்தில பொறிகளுடனும் பிரகாசிக்கின்ற ஜ்வாலைகளுடனுங்கூடியதும் அந்த இரண்டு ஸேனையையுங் கொளுத்துவதுமான நெருப்பானது, பாணங்கள ஒன்றோடொன்று மோதுவதினலை உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தகளத்தில ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸித்தர்கள, 'இந்த யுத்தம் எல்லாயுத்தங்களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்தயுத்தத்தினுடைய பதினாறில ஒரு பாகத்திற்கும் நிகராகாது, இவவித யுத்தம எங்கும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆச்சரியம்! பிராம்மணனும் க்ஷத்திரியனுமாகிய இவவிருவரும ஞானமுள்ளவர்கள, ஆச்சரியமான செளரியமுள்ளவர்கள, இருவரும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள, ஆச்சரியம்! பீமஸேன பயங்கரமான பலமுள்ளவன, இந்த அஸ்வத்தாமாவோ அஸ்திரங்களில நல்ல பாண்டித்தியமுள்ளவர், வீரத்தினுடைய ஸாராம்சமானது ஆச்சரியகரமானது இவவிருவரும் அஸ்த்ரங்களைப் பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆச்சரியகரமானது; இவவிருவரும் யுத்தத்தில காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்கள யுத்தத்தில கோரரூபிகளும ஆண்மையில சிறந்தவர்களுமான இவவிருவரும் இரண்டுருத்திரர்கள தோன்றியிருப்பது போலவும இரண்டு சூரியர்கள தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இரண்டு யமன்கள தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இருக்கிறார்கள' என்று சொன்னார்கள். இவவிதமான ஸித்தர்களுடைய வார்த்தைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கிற தேவர்களுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றியது ஆச்சரியகரமும் யுத்தத்தில நினைக்கவும் அரிதுமான அவவிருவருடைய செய்கையையும் கண்டு ஸித்த சாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆச்சரியம்உண்டாயிற்று அப்பொழுது, தேவர்களும் ஸித்தர்களும் பரமரிஷிகளும் புகழ்ந்தார்கள 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துரோணபுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்னார்கள.

அரசரே! பரஸ்பரம அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தச் சூரர்களிருவரும் யுத்தத்தில சினந்தினலை கண்களை நெறித்து விழித்து ஒருவரையொருவர் பார்த்தார்கள கோபத்தினலை சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் கோபத்தினலை மிகத்துடிக்கின்ற உதடுகளுள்ளவர்

களும் கோபத்தினாலே பறகளேயும் உதடுகளேயும் நன்றாகக் கடித்துக் கொண்டவர்களும் மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அம்புகளாகிற ஜலத்தையும் சஸ்திரங்களாகிற மின்னலொளியையுமுடைய (இரண்டு மேகங்கள் போல) யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அம்புமழையினாலே மூடினார்கள் மகாயுத்தத்தில் அன்யோன்யம் ஒருவர் மற்றொருவருடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் அடித்து ஒருவர் மற்றொருவருடைய குதிரைகளேயும் கொன்று ஒருவர்மற்றொருவரைப் பிளந்தார்கள் மகாராஜரே! பிறகு, இருவரும் மகாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களே எடுத்து ஒருவரை யொருவர் கொல்லவிரும்பி விரைவாகப் பிரயோகித்தார்கள் மஹாராஜரே! வஜ்ரத்தினுடையவேகம்போன்ற வேகமுடையவைகளும் (ஒருவராலும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு பாணங்களும் ஸேனாமுகத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு நன்றாகத்தாக்கி அடித்தன அப்பொழுது, பரஸ்பரமுள்ள வேகத்தாலும் அம்புகளாலும் அதிகமாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவ்விருவரும் தமது தேர்த்தட்டில் விழுந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணபுத்திரர் பிரஜ்ஞையிழந்திருப்பதை அறிந்து எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தரங்கத்தை விட்டு விலக்கிக் கொண்டுபோனான் வேந்தரே! அவ்வாறே, விசோகன், யுத்தத்தில் பகைவரை வாட்டுகிறவனும் அடிக்கடி மூர்ச்சையடைகின்றவனுமான பீமனைத் தேருடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான்

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

(சல்யனால் சுருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! பிறகு, கூர்மையான பாணங்களே இறைத்துக் கொண்டு வருகின்ற சுருதகீர்த்தியைச் சல்யன் மனக்களிப்புடன் தடுத்தான் மகாரதனான சுருதகீர்த்தி மத்ரராஜனேயடைந்து பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபது பல்லங்களால் அடித்தான். பாரதரே! சுருதகீர்த்தி அந்தச் சல்யனே நேராகச் செல்லுகின்ற மூன்றம்புகளாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒருபல்லத்தினாலே நன்கு அடித்தான். அந்தச் சுருதகீர்த்தி சரமாரியினாலே யுத்தத்தில் சல்யனே மூடி அவனுடைய தேரைக் குறித்துக் கூர்மையான அம்புகளேப் பிரயோகித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சல்யன் யுத்தத்தில் சுருதகீர்த்தியினுடைய கைகளால் விடப்

பட்ட பாணங்களை வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால துண் டாடினன். பிறகு, சுருதகீர்த்தி சலயனை உருககுமயமான ஒன்பது பாணஙகளாலஅடிததது அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங களாலடிததுச சலயனை மறுபடியும் ஐந்துபாணஙகளாலடித்தான். சலயன் அநதச சுருதகீர்த்தியினுடையவில்லையுங கையுறையையும் அறுததுச் சிறநதஏழுபாணஙகளாலே யுததததில அவனையும் விரை வாக அடிததான் பிறகு, மகாரகனைசுருதகீர்ததி வேறுதனுஸை எடுதது மதரராஜனை அறுபததுநான்குபாணஙகளாலே கைகளிலும் மாரிலும் அடிததான். வேநதரே! பிறகு, அநதச்சுருதகீர்ததியி னலே பாணஙகளால யுததததில அடிககபபட்ட சலயன் கூரமை யுள்ள தொண்ணூறு பாணஙகளாலே அநதச சுருதகீர்ததியைத திருபபியடிததான. மதரராஜன மறுபடியும் சுருதகீர்ததியினுடைய வில்லைத துண்டாககினன். அறுக்கபபட்டவில்லுள்ளவனை அந தச சுருதகீர்ததி விரைவுடன் யுததததில ஒருகதையைப் பிரயோகித தான் பாரதரே! பொன்னலும் வெள்ளியாலும் பட்டஙகள கட்டப் பட்டுச சிறநதவஸதரஙகளால அலஙகரிககபபட்ட ஒருஸதிரீபோல் விளஙகுகினறதும விரைவாக வருகினறதும் பிரகாசிககினறவஜரததி னுடைய காநதிபோனறகாநதியுள்ளதுமான அநதககதையை மதரரா ஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுததான். வேநத ரே! பிறகு, மிகுநதமுயறசியையுடைய வீரனை சலயன் கதையைத தடுததுப் பூமியிலதளளிச் சுருதகீர்ததியையும் ஐந்துபாணஙகளால அடிததான். திரும்பவும், சுருதகீர்ததி யுததததில சலயன்மீது ஸர்பபததிறகுஒப்பான ஒரு சகதியைப் பிரயோகிததான். சலயன் அந தச் சகதியை இரண்டாகத துண்டாககினன் அது பூமியிறசிதறி யது ஆண்மையிறசிறநதவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டஙகளைப பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் க்ஷுரபரததி னல அநதச சுருதகீர்ததியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருநது தலை யை அறுததான். பாரதரே! அந்தச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தேரததட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு, மகாபலசாலியான சுருத கீர்ததியினுடைய குதிரைகள் யுததத்தில (எலலாப்பக்கஙகளிலும்) ஓடின. மகாராஜரே! எலலாயுததவீரர்களும் பார்ததுககொண்டிருக் கும்பொழுதே சுருதகீர்ததி,ஓடுகின்ற அநதக்குதிரைகளாலே யுததரங கததினினறு வேறிடததிறகுக கொண்டுபோகபபட்டான். பிறகு, மதரதேசாதிபதியான சலயன ஸநதோஷததுடன் தாமரைஓடையில யானைபுகுவதுபோலப பாண்டவசேனையில புகுநதான். ஸிம்மமானது

மிருகக் கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சல்யன் அந்த மகாயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய சேனையை அலைத்தான். அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சாலவீரர்களையும் நாசஞ்செய்து பகைவர்படைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்துகொண்டு புகையில்லாமல் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினான். ஜ்வலிக்கின்ற அக்னி உலர்ந்த காட்டைக் கொளுத்துவதுபோலச் சல்யன் பெரிய சேனையாகிற காட்டைக் கொளுத்தித் திரிபுரங்களை எரித்தசங்கரர் விளங்கியதுபோல யுத்தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்.

பதினான்காவது அத்யாயம்.

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! அவ்வாறாகக் கோபங்கொண்டவனும் உமது படையை அழிக்கின்றவனும் பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிராதாவான துச்சாஸனன் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் எதிர்த்திருக்கிற அவ்விருவரையுங் கண்டு மகாரதர்கள் ஸிம்மநாதங்களைச் செய்தார்கள்; ஆடையையும் வீசினார்கள். பாரதரே! பிறகு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உம்முடைய புத்திரன் பலசாலியான பாண்டுபுத்திரனை மூன்றுபாணங்களாலே மார்பில் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புத்திரனை ஒரு நாராசபாணத்தால் அடித்து எழுபதுபாணங்களால் அவனையும் மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் அடித்தான். பிறகு, துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் வில்லைக் குனித்து எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலே ஸஹதேவனைக் கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். ஸஹதேவனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு மகாயுத்தத்தில் வாளை எடுத்து விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய தேரின்மீது எறிந்தான். பெரிதான வாள் துச்சாஸனனுடைய வில்லைப் பாணத்தோடும் நாண்கயிற்றோடும் துண்டாக்கி ஆகாயத்தினின்று நழுவின ஒரு ஸர்ப்பம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறுவில்லை எடுத்து நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற ஒரு பாணத்தைத் துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்தான். துச்சாஸனன் (தன்னைநோக்கி) வருகின்றதும், யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானசாந்தியுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைக் கூர்மையான நுனியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள

சக்தியைச் சுழற்றி எறிந்துவிட்டு விரைவுடன் வேறுவில்லையும் ... அம்பையும் எடுத்தான். ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் வேகமா... அந்தச் சக்தியைப் புன்னகையுடன் கூர்மையான அம்புகளால் ... களினால் பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துச்சாஸனன் மஹாயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடைய தேரின் மீது அறுபத்து நான்கு பாணங்களை விரைவாக எய்தான். ராஜரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அந்தப் பாணங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைந்து பாணங்களால் அறுத்தான். பிரதாபசாலியான அவன் சிறந்த பாணங்களைத் தடுத்துப் பிறகு யுத்தத்தில் துச்சாஸனன் மீது அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். உம்முடைய புத்திரனும் அந்தப் பாணங்களை ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால் துணித்துப் பூமியை எதிரொலிப்படும்படி செய்துகொண்டு பெருத்த ஸிம்மநாதம் செய்தான். மன்னவரே! பிறகு, துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங்களாலும் பிளந்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் கோபம் மிகுந்து மிருத்யு, யமன், காலன், அந்தகன் இவர்களுக்கும் ஒப்பான கோரமான அம்பைத் தொடுத்தான். அந்த ஸஹதேவன் வில்லைத் திடமாக இழுத்து உம்முடைய புத்திரன் மீது அதனைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! அந்தப் பாணமானது பெரிதான அவனுடைய கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிளந்து ஸர்ப்பம் புற்றில் நுழைவதுபோலப் பூமியில் பிரவேசித்தது. அரசரே! பிறகு, மஹாரதனான உம்முடைய குமாரன் மதிமயக்கமடைந்தான். மூர்ச்சையடைந்தவனும் கூர்மையான பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவனுமான அவனைப் பார்த்து ஸாரதியானவன் மிகப் பயந்து ரதத்தை விரைவுடன் வேறிடம் செலுத்தினான். பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் அக்கௌரவனைத் தோல்வியடையச்செய்து துரியோதனனுடைய சேனையைப் பார்த்து நான்குபுறங்களிலும் அடித்தான். பாரதரே! ஒரு மனிதன் கோபத்தினாலே எறும்புக்கூட்டத்தைத் தேய்ப்பதுபோல அந்தக் கௌரவ சேனையை ஸஹதேவன் தேய்த்தான்.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

வேந்தரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு சேனையை ஓட்டியடி செய்கின்ற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் ரோஷத்தினால் தடுத்தான். பிறகு, நகுலனைக் கர்ணன் பார்த்து அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, 'அடா! பாவீ! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண்ணிற்கு நீ புலப்படாமையால், நான் தேவர்களாலே குறிக்கப்பட்ட நன்னாலே வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பார்க்கப்பட்டேன். அனர்த்தங்களுக்கும் வைரத்திற்கும் கலகத்திற்கும் நீயல்லவோ மூலம். உனது குற்றத்தினாலே குருகுலத்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள். உன்னை இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மனக்கவலை நீங்கிக் காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவன் ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட ஸூதபுத்திரன் நகுலனைப்பார்த்து 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தக்கபடி என்மீது பாணங்களைப் பிரயோகம்செய்; உன் வல்லமையைப் பார்ப்போம். சூர! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள். அப்பனே! சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால் சொல்லாமல் சக்தியினால் போர்புரிவார்கள். என்னோடு வல்லமையுடன் யுத்தம் செய்; உனது கொழுப்பையே நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான். ஸூதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பாண்டுபுத்திரனை விரைவாக அடித்தான். கர்ணன் நகுலனை யுத்தத்தில் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான். பாரதரே! பிறகு, நகுலனே கர்ணனாலடிக்கப்பட்டு ஸர்ப்பம்போன்ற எண்பது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான். சிறந்த வில்லாளியான கர்ணன் தங்கக்கட்டுகளையுடையவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான முப்பது பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லையறுத்து அவனையும் அடித்தான். அந்தப் பாணங்கள் அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துப் பிறகு விஷத்தையுடைய ஸர்ப்பங்கள் பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தன. பிறகு, நகுலன் ஸ்வர்ண மயமான பின்புறத்தையுடையதும் நாட்டமுடியாததுமான வேறு வில்லை எடுத்து எழுபது பாணங்களால் கர்ணனையும் மூன்று பாணங்

களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான நகுலன் கோபங்கொண்டு மிக்க [illegible] க்ஷுரப்ரத்தினாலே கர்ணனுடைய வில்லை வெட்டினான்.

பிறகு [illegible]னை நகுலனை வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ஸர்வலோகமகாரதனுமான அந்தக் கர்ணனைப் (பார்த்து) அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு முந்நூறு பாணங்களால் அடித்தான் ஐயா! பாண்டுபுத்திரனாலே பீடிக்கப்பட்ட கர்ணனைக் கண்டு ரிஷிகளும் தேவர்களும் அதிகமான ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் அப்பொழுது வேறு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் மார்பின் மேற்புறத்தில் அடித்தான். மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களால் மாத்ரீபுத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களாலே ஒளியைப் ப்ரவசஞ்செய்கின்ற ஸூர்யனைப்போலப் பிரகாசித்தான். ஐயா! பிறகு, நகுலனே ஏழு பாணங்களால் கர்ணனை அடித்து அவனுடைய தனுஸின் நுனியை மறுபடியும் அறுத்தான். பிறகு, அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் அதிகவேகத்துடன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் திசைகளை மூடினான். மகாரதனான நகுலன் கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே விரைவாக மூடப்பட்டுக் கர்ணனுடைய பாணங்களைத் தன் பாணங்களாலேயே விரைவாக வெட்டினான். பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அம்புமயமான வலையானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்மினிப் பூச்சிகளுடைய கூட்டம்போலக் காணப்பட்டது. அரசரே! கர்ணனால் விடுக்கப்பட்ட அநேக அம்புகளாலே மூடப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழுது விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே மூடப்பட்டதுபோல ஆகியது. ஸுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி வரிசையாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக வருகின்ற க்ரௌஞ்சபக்ஷிகள்போல விளங்கின. ஆகாயம் பாணஸமூகங்களால் மூடப்பட்டு ஸூர்யனும் மறைந்துபட்டவே, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை. பாணஸமூகங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி அடைக்கப்பட்டிருக்கையில், மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு ஸூர்யர்கள்போல விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற ஸோமகர்கள் வேதனையினாலே பீடிக்கப்பட்டு மிகத் துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டுப் பதுங்கினார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, நகுலனுடைய

பாணங்களாலே அடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது காற்றி
னாலே தள்ளப்பட்ட மேகங்களைப்போலத் திசைகளில் சிதறியது. அவ்
விருவராலும் திவ்யமான சிறந்த பாணங்களாலே கொல்லப்படுகின்ற
அவ்விரண்டு ஸேனைகளும் அப்பொழுது பாணம் விழுமிடத்தைத்
தாண்டிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றன. கர்ணபாண்டவர்களுடைய
அம்புகளாலே அந்த யுத்தபூமியில் ஜனங்கள் தூர விலக்கப்பட்டிருக்
கையில், மகா பலசாலிகளான அவ்விருவரும் யுத்தமுனையில் திவ்ய
மான சஸ்திரங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் ஒருவரை ஒருவர்
கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் விசாரமற்றவர்களும் ஏதிர்க்கின்றவர்களு
மாகச் சரமாரிகளால் அன்யோன்யம் அடித்துக்கொண்டார்கள். நகு
லனால் விடப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகளுடையவைகளுமான அம்பு
கள் சூதபுத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எவ்வாறு நின்றன
வோ அவ்வாறே சூதபுத்திரனாலே மகாயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்
பட்ட அம்புகள் பாண்டுபுத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின்
றன. அரசரே! மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப்
போலச் சரமயமான வீட்டில் பிரவேசித்தவர்களான அவ்விருவரும்
ஜனங்களாலும் காணப்படவில்லை. பிறகு, யுத்தத்தில் கர்ணன் கோபங்
கொண்டு சரீரத்தை அதிக கோரமாகச்செய்து எல்லாப் பக்கங்களி
லும் சரமாரிகளாலே பாண்டவனை மூடினான். மகாராஜரே! சூத
புத்திரனாலே நன்றாக மூடப்பட்ட அந்தப் பாண்டவன் மேகங்களால்
மூடப்பட்ட சூரியனைப்போலத் துன்பத்தை யடையவில்லை. ஐயா! பிறகு,
அதிரதகுமாரனான கர்ணன் சிரித்துக்கொண்டு நூறு நூறாகவும்
ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் யுத்தத்தில் பாண ஸமூகங்களைத் தொடுத்
தான். மகாபலசாலியான அவனுடைய பாணங்களாலே எல்லாம்
ஒரே நிழலுள்ளதாக இருந்தன. விழுகின்ற உத்தமமான பாணங்க
ளால் மேகத்தின் நிழல் உண்டானதுபோலாயிற்று. மகாராஜரே!
பிறகு, கர்ணன் மகாத்மாவான நகுலனுடைய வில்லைத் துண்டாடிச்
சிரித்துக்கொண்டு அவனது ஸாரதியைத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே
தள்ளினான். பாரதரே! பிறகு, கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்க
ளாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும், விரைவாக யமனுடைய
வீட்டிற்கு அனுப்பினான். ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் அவனுடைய
திவ்யமான தேரையும் கொடித்துணியையும் சக்ரரக்ஷகர்களையும்
கதாயுதத்தையும் கத்தியையும் நூறு சந்திரப்பிரதிமைகளுள்ள அவ
னுடைய கேடகத்தையும் எல்லா உபகரணங்களையும் அம்புகளையும்
பொன்னால் செய்யப்பட்ட அந்த வில்லையும் அம்புகளால் எள்ளளவு

எள்ளளவாகத் தூளாக்கினான். ராஜரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்தவனும் கவசமிழந்தவனுமான (நகுலன்), ரத்தத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிப் பரிகாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துநின்றான். வேந்தரே! ஸூதகுமாரன் அந்த நகுலனால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் கோரமான பரிகாயுதத்தை மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றுதற்கு ஸாதனமுமான அம்புகளாலே அடித்தான். கர்ணன், ஆயுதமிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கின கணுக்களுள்ள அநேக அம்புகளாலே அடித்தான்; ஆனால், அவனைத் துன்பமடையும்படி செய்யவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தில் அஸ்திரப்பிறசியுள்ளவனும் பலசாலியுமான கர்ணனால் அடிக்கப்படுகின்ற அந்த நகுலன் பொறிகலங்கி வேகமாக ஓடினான். பாரதரே! ராதேயன் அந்த நகுலனைப் பின் தொடர்ந்தோடி அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு நாணேற்றிய வில்லை அந்த நகுலனுடைய கழுத்தில் மாட்டினான். வேந்தரே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட பெரிய வில்லுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான ரேகையின் நடுவிலிருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான். மகாராஜரே! கறுத்தமேகம் இந்திரவில்லினால் விளங்குவதுபோலப் பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு, கர்ணன் நகுலனைப்பார்த்து, 'வீணாகப் பேசினாய்; அடிக்கடி என்னால் அடிக்கப்படுகின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பேசு. பாண்டவ! அப்பனே! உனக்குத் தகுந்தவர்களோடு யுத்தம் செய். பலவான்களான கௌரவர்களோடு நீ போர்புரியாதே! பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம். மாத்ரிபுத்திர! வீட்டுக்கேனும் செல், அல்லது எங்கே கிருஷ்ணனும் பல்குனனும் இருக்கின்றனரோ அங்கேனும் செல்' என்று சொன்னான். மகாராஜரே! கர்ணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட்டுவிட்டான். வேந்தரே! சூரனும் தர்மங்களை அறிந்தவனுமான கர்ணன் குந்தியின் வார்த்தையை நினைத்து, கொல்லும்படியான நிலைமையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். வேந்தரே! வில்லாளியான சூதபுத்திரனால் விடப்பட்ட பாண்டவன் வெட்கி யுதிஷ்டிரனுடைய ரத்தத்தை நாடிச் சென்றான். கர்ணனால் வாட்டப்பட்ட நகுலன் துக்கத்தினால் மிகத் தவித்துக் குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுதிஷ்டிரனுடைய ரத்தத்தில் ஏறினான்.

பிறகு, கர்ணனும் நகுலனை வென்று யந்தக்கொடியுள்ளதும் சந்திரன் போன்ற வர்ணமுள்ள குதிரைகளையுடையதுமான ரத்தத்தோடு

பாஞ்சாலர்களை விரைந்து எதிர்த்தான். மன்னவரே! பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற ஸேனாபதியான கர்ணனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவர்களுள் கூக்குரல் உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸூதபுத்திரன் (பலரைத்) தான் பஞ்செய்தான். சூரியன் ஆகாயத்தின் நடுவிடத்தை அடைந்திருக்கையில், பிரபுவான கர்ணன் அந்த இடத்தில் சக்கரம்போலச் சுழன்றான். ஐயா! சக்கரங்களுடைந்தவையும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் ஸாரதியை இழந்தவைகளும் அச்சுமுறிந்தவைகளுமான சில ரதங்களாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களைக் கண்டோம். பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட்டுத்தீயினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவை போலப் பயப்பட்டுள்ளே ஆங்காங்கு ஸஞ்சரித்தன. மகாபலசாலியான கர்ணனாலே அடிக்கப்பட்ட சிலயானைகள் கும்பஸ்தலங்கள் பிளக்கப்பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருக்குபவையும் துதிக்கைகள் அறுக்கப்பட்டவையும் கவசங்களுடைக்கப்பட்டவையும் வால்கள் அறுக்கப்பட்டவையுமாகிக் (காற்றினால்) சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலக் கீழே விழுந்தன. மற்ற யானைகள் நாராசங்களாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்பட்டு விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல அந்தக் கர்ணனையே எதிர்த்துச் சென்றன. சில பெரியயானைகள் வீரிட்டுக் கொண்டும் அருவிபெருக்குகளுள்ள கூடிய மலைகள் போலச் சரீரங்களிலிருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் காணப்பட்டன. ஸவாரங்களையும் வாலிறட்டிய வார்களையும் இழந்தவைகளும் வெள்ளியாலும் வெண்கலத்தாலும் பொன்னாலுமாகிய ஆபரணங்களையும் இழந்தவைகளும் மற்ற ஆபரணங்களையும் கடிவாளங்களையும் இழந்தவைகளும் சாமரங்களும் விரிப்புகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் நழுவினவைகளும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளும் சுழலுகின்றவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளையும் அந்தயுத்தத்தில் கண்டோம். பாரதரே! ஈட்டிகளையும் கத்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் விட்டவர்களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையையும் அணிந்தவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் நடுக்கமுற்றவர்களும் பற்பல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழந்தவர்களுமான குதிரைவீரர்களையும் ஆங்காங்கு கண்டோம். ரதிகர்கள் கொல்லப

பட்டபோது, பொன்னாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் விரைவாகச் சுழலும்படி செய்யப்படுகின்றவைகளுமான தேர்களையுங் கண்டோம். பாரதரே! அச்சுக்கட்டைகளும் ஏர்க்கால்களும் முறிக்கப்பட்டவைகளும் சக்கரங்களுடைக்கப்பட்டவைகளுமான சில தேர்களையும், கொடித்துணிகளையும் கொடிமரங்களையும் இழந்தவைகளும் அழகிய ஏர்க்கால்கள் வெட்டியெறியப்பட்டவைகளுமான சில தேர்களையும் கண்டோம். மஹாராஜரே! அந்த யுத்தகளத்தில் ரதங்களையிழந்து ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவர்களும் கர்ணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்றவர்களுமான ரதிகர்களையும் சஸ்திரங்களை இழந்தவர்களும் அவ்வாறே சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமான அனேகவீரர்களையும், நக்ஷத்திரங்கள்போன்ற ஆபரண ஸமூகங்களால் நன்கு சமைக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த கண்டங்களால் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பற்பல் வர்ணங்களுள்ள விசித்திரமான கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவைகளுமான யானைகளையும் கண்டோம். கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்ட தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அவ்வாறே மற்ற அவயங்களையும் எங்கும் கண்டோம். கர்ணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் போர்புரிகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களுக்குப் பயங்கரமும் பெரிதுமான யுத்தம் நடந்தது. யுத்தத்தில், ஸூதபுத்ரனாலே கொல்லப்பட்ட அந்த ஸ்ருஞ்சயர்கள் விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல அவனையே எதிர்த்தார்கள். ஆங்காங்கு சேனைகளைக் கொளுத்துகின்றவனும் மஹாரதனும் பிரளயகால நெருப்புப்போல விருத்தியடைந்திருப்பவனுமான அந்தக் கர்ணனைவிட்டு க்ஷத்ரியர்கள் விலகினார்கள். தேஜஸ்வியும் வீரனுமான கர்ணன் இறந்தவர்கள்போக மிகுதியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களும் கவசமும் த்வஜமும் நொறுங்கி அபஜயமடைந்து ஓடுகின்றவர்களுமான பாஞ்சாலவீரர்களைப் பின்னாலே பாணங்களையிறைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தோடினான். மிக்கபலசாலியான கர்ணன் நடுப்பகலையடைந்த சூரியன் பிராணிகளைத் தபிக்கச் செய்வதுபோல அந்தப் பாஞ்சாலர்களைப் பாணங்களால் தபிக்கச்செய்தான்.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

(யுயுத்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தமும், சகுனிக்கும் ஸுதஸோமனுக்கும் யுத்தமும்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஓடும்படிசெய்கின்ற யுயுத்ஸுவை உலூகன் வேகத்துடன் எதிர்த்துச் சென்று, 'நில்நில்' என்று கூறினான். பிறகு, யுயுத்ஸுவும் வஜ்ரத்தினால் (இந்திரன் மலையை அடிப்பதுபோல) கூரியநுனியுடன்கூடின அம்பினால் மிக்கவலிமையுள்ள உலூகனை அடித்தான். உலூகனோ, கோபமுண்டு உமது புத்திரனுடைய வில்லை யுத்தத்தில் ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே அறுத்துக் கர்ணியென்கிற பாணத்தினால் அடித்தான். சிவந்தகண்களையுடைய யுயுத்ஸு அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு மிக்கவேகமுள்ளதும் மிகப்பெரிதுமான வேறொரு வில்லை எடுத்தான். பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் சகுனிகுமாரனான உலூகனை அறுபதுபாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலூகனை அடித்தான். உலூகனோ, ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணங்களாலே அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுயுத்ஸுவினுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான். அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்துடன் கூடியதும் மிகப்பெரிதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த த்வஜமானது யுயுத்ஸுவின் முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது. த்வஜம் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு யுயுத்ஸு கோபமுண்டு உலூகனை ஐந்துபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டரே! உலூகன் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பல்லத்தினாலே யுத்தத்தில் அவனது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான். அந்த யுயுத்ஸுவின் ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ஆச்சரியகரமான நக்ஷத்திரம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான்; அவனையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யுயுத்ஸு வேறுரதத்தைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான். வேந்தரே! உலூகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த யுயுத்ஸுவைத் தோல்வியடையச்செய்து பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனான சுருதகர்மா நிதானமுடையவனாகி அரை

நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழக்கச்செய்தான். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டுத் தேரிலிருக்கின்ற மஹாரதனான சதானீகன் அதிக கோபத்துடன் உம்முடையபுத்திரன்மீது ஒரு கதாயுதத்தை எறிந்தான். பாரதரே! அந்தக் கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் சாம்பலாகச்செய்துவிட்டுப் பூமியைப்பிளப்பதுபோல வேகமாகக்கீழே விழுந்தது. கௌரவர்களுக்குப் புகழை விருத்திசெய்கின்றவர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவர்களும், தேர்களை இழந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார்கள். உமது குமாரனான சுருதகர்மாவோ, பரபரப்புடன் விவிம்சனுடைய ரதத்திலேறினான். சதானீகனும் பரபரப்புடன் பிரதிவிந்தியனுடைய ரதத்தின்மீது ஏறினான். மிக்ககோபங்கொண்ட சகுனி, கூர்மையுள்ளஅம்புகளால் ஸுதஸோமனை அடித்தும் ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைவுறச்செய்யாததுபோல அவனை அசைவுறச்செய்யவில்லை. பாரதரே! ஸுதஸோமனோ அந்தச்சகுனியைத் தன்தந்தைக்குப் பரமசத்துருவாக உணர்ந்து அநேகஆயிரம்பாணங்களால் மூடினான். யுத்தத்தில், அஸ்திரப்பிரயோகங்களில் தேர்ந்தவனும் விசித்ரமாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனும் வெற்றியோடு விளங்குபவனுமான சகுனி, அவ்வம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகத் துண்டாக்கினான். (ஸுதஸோமனுடைய)அந்த அம்புகளைக் கூர்மையான அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தடுத்து அதிககோபங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அவனையும் அடித்தான். மிக்ககோபங்கொண்டவனான சகுனி ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைக்காததுபோல (ஸுதஸோமனை) அசைவுறச்செய்யவில்லை. மகாராஜரே! பிறகு, உம்முடைய மைத்துனனான சகுனி அம்புகளாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் எள்ளளவெள்ளளவாகப் பொடியாக்கினான். பிறகு, ஜனங்கள் மிக்ககூச்சலிட்டார்கள். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் வில்லாளியுமான ஸுதஸோமன் உத்தமமான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித்துப் பூமியில் நின்றான். அவன் தங்கமயமான பிடிகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சகுனியின் மீது பிரயோகித்தான். பிறகு, அவ்வம்புகள் கூட்டங்கள் விட்டில்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்கள்போல உமது மைத்துனனுடைய அவ்விதமான பெரியரதத்தை மூடிவிட்டன. ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நன

ருக் மூட்டப்பட்டாலும் சிறிதேனும் மனவருத்தமடையவில்லை. மஹா
கீர்த்திசாலியான சகுனி அந்த ஸுதஸோமனுடைய அம்புகளைப் பாண
ஸமூஹங்களால் நாசஞ்செய்தான் அந்த யுத்தகளத்தில் ரதத்தின்மீ
திருக்கின்ற சகுனியைக் காலாளாயிருக்கின்ற ஸுதஸோமன் எதிர்த்
துப் போர்புரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) நம்பத்தகாததும் ஆச்சரிய
கரமுமாயிருந்தது அந்த ஸுதஸோமனுடைய செய்கையை அங்
குள்ள யுத்தவீரர்களும் ஆகாயத்திலுள்ள ஸித்தர்களும் பார்த்து மனக்
களிப்புற்றார்கள் அரசரே! சகுனி கூர்மையுள்ளவைகளும் மிக்க
வேகமுள்ளவைகளும் வணங்கின கணுக்களுள்ளவைகளுமான பல்
லங்களாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய வில்லையும் எல்லா அம்புத்
தூணிகளையும் நாசஞ்செய்தான் இரதத்தையிழந்தவனும் அறுக்கப்
பட்ட வில்லையுடையவனுமான அந்த ஸுதஸோமன் வைடூரியம் கரு
நெய்தல் இவைகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுள்ளதும் யானைத்தந்
தத்தாலாகிய பிடியுள்ளதுமான ஒரு கத்தியைக் கையிலெடுத்துக்
கொண்டு ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும் நி
ர்மலமான ஆகாயம்போன்ற காந்தியுள்ளதுமான புத்திசாலியான
ஸுதஸோமனுடைய கத்தியைச் சகுனி காலதண்டத்துக்குச் சம
மாக நினைத்தான் மஹாராஜரே! நல்ல தேர்ச்சியடைந்திருக்கின்ற
அந்த ஸுதஸோமன் கத்தியுடன் விரைவாகப் பதினான்குவிதமான
மண்டலகதிகளைப் பலவிதமாக வெளியிட்டுக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான்.
அவன் யுத்தத்தில் * பிராந்தம், உத்பிராந்தம், ஆவித்தம், ஆப்லுதம்,
விப்லுதம், ஸ்ருதம், ஸம்பாதம், ஸமுதீர்ணம் என்னும் கத்திசுழற்றும்
வகைகளைக் காண்பித்தான் திறமையமைந்த சகுனியோ, பிறகு, அந்த
ஸுதஸோமன்மீது அம்புகளை எய்தான் அவ்வம்புகளை வரும்பொ
ழுதே ஸுதஸோமன் உத்தமமான கத்தியினால் விரைவாகத் துண்
டாடினான் மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவ
னான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளை
ஸுதஸோமன்மீது பிரயோகித்தான் கருடனுக்கொப்பான வன்
மையுள்ள ஸுதஸோமன் பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் யுத்தத்தில்
சுறுசுறுப்பைக்காண்பித்துக்கொண்டு அந்தப்பாணங்களைக் கத்தியினால்
துண்டாடினான் அரசரே! அப்பொழுது மண்டலகதியோடு ஸஞ்
சரிக்கின்ற அந்த ஸுதஸோமனுடைய மிக்க ஒளி பொருந்திய கத்தி
யைச் சகுனி மிக்ககூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினால் வெட்டினான்
பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட அந்தப்பெரியகத்தியானது பூமியில் விரை

* பீஷ்மபர்வம் 207-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

வாக விழுந்தது. கல்லபிடியையுடைய அந்தக்கத்தியினுடைய பாதி யானது அவனுடைய கையிலிருந்தது. மஹாரதனான ஸுதஸோமன் தனக்கத்தியானது துண்டாட்டப்பட்டதையறிந்து ஆறடிபாய்ந்து, பிறகு, மிருந்திருக்கின்ற அந்தக்கத்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான். அந்தக்கத்தியானது தீரனான அந்தச் சகுனியினுடைய ஸ்வர்ணத்தினாலும் வஜ்ரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வில்லை நாண் கயிறோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவிட்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, ஸுதஸோமன் சுருதகீர்த்தியினுடைய பெரிய ரதத்தையடைந்தான். சகுனியும் கோரமானதும் ஸஹிக்கத்தாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான வேறொரு வில்லை எடுத்து அநேக சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பாண்டவஸேனையை எதிர்த்துச் சென்றான். வேந்தரே! பயமற்றவனாக அந்தயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற சகுனியைக்கண்டு பாண்டவவீரர்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளுமான அந்தப்பாண்டவஸேனைகள் மஹாபலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத்தப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசரே! தேவராஜன் அஸுரஸேனையை எவ்வாறு நாசஞ்செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவஸேனையைச் சகுனி நாசஞ்செய்தான்.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(க்ருபரால் திருஷ்டத்யும்னனும், க்ருதவர்மாவால் சிகண்டியும் தோல்வி யடைந்தது.)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சரபமானது ஒருவிருஷபத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்குமோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் கிருபர் திருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தார். பார்த்தரே! பலசாலியான அந்தக் கிருபாசார்யராலே தடுக்கப்பட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் அந்தயுத்தத்தில் ஓரடியினின்று மற்றோரடி நகருவதற்குஞ் சக்தியற்றவனானான். அவனுடைய ரதத்தை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரதத்தைப் பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் பயந்தன, அழிவுவந்துவிட்டதென்றும் எண்ணின. அப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய தோவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும், "மனிதர்களுள் உத்தமரும் சரத்வானுடைய புத்திரரும் மிக்கதேஜஸையுடையவரும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் மேலான புத்தியையுடையவருமான கிருபாசார்யர் த்ரோண ருடையவதத்தினாலே நிச்சயமாகக் கோபங்கொண்டிருக்கிறார். திருஷ

ட்டத்யும்னனுக்குக் கிருபரிடத்தினின்று இப்பொழுது க்ஷேமம் உண்டாகுமா? இந்தச்சேனைமுழுதும் பெரிதான பயத்தினின்றும் விடுபடுமா? இந்தப்பிராம்மணர் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசார்யர் ரூபத்தால் யமனுக்கொப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறார். ஆசாரியரான இந்தக் கிருபரோ ஹஸ்தலாகவமுள்ளவர், யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவர், அஸ்திரங்களை யுடையவர், வீர்யமுள்ளவர், கோபத்தோடுங்கூடியிருக்கிறார். பார்ஷதனும் மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்டினவனாகக் காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! அவ்விருவர்களுக்கும் அந்த யுத்தம் நேர்ந்திருக்குங்கால் சத்துருக்களோடு கூடின உம்முடைய சேர்ந்த வீரர்களுடைய இவ்விதமான பலவாறான பேச்சுக்களைக் கேட்கப்பட்டன. ராஜரே! பிறகு, சாரத்வதரான கிருபர் கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பார்ஷதனை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்து அசைவற்றிருக்கும்படி செய்தார். யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான கௌதமராலே துன்பஞ் செய்யப்பட்ட அந்தப் பார்ஷதன் அதிக மயக்கத்தினாலே மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை. பிறகு, பார்ஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பார்ஷதரே! க்ஷேமமா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண்டானதை நான் ஒரு பொழுதும் பார்த்ததில்லை. பிராம்மணோத்தமரான கிருபராலே நான்கு பக்கத்திலும் மர்மஸ்தானங்களை லக்ஷியம் வைத்து விடப்பட்டவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் தெய்வச்செயலால் விழவில்லை. ஸமுத்திரம் நதியின் வேகத்தைத் திருப்புவதுபோல் விரைவாக ரதத்தை நான் திருப்புகிறேன். உம்முடைய வல்லமையை அழித்த வீரரான அந்தப் பிராம்மணர், உம்மால் கொல்லப்படத் தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான். அரசரே! பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் (ஸாரதியை நோக்கி), 'அப்பா! என் மனமானது மோஹமடைகிறது. தேகத்தில் வேர்வையுண்டாகிறது. ஸாரதியே! என்னுடைய சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமும் உண்டாகின்றன. இந்தப் பிராம்மணனை விட்டு யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனன் இருக்கிற இடத்திற்கு மெதுவாகச் செல். ஸாரதியே! யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனனையாவது பீமஸேனனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்பொழுது க்ஷேமமுண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று மெதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான். மஹா

ராஜரே! பிறகு, ஸாரதியானவன் குதிரைகளை விரைவாக நடத்திக்கொண்டு மஹா வில்லாளியான பீமன் எந்த இடத்தில் தம்முடைய ஸைனிகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தானோ அவ்விடம்சென்றான். ஜனமேஜயா! ஓடுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய சேனைகளைக்கண்டு அப்போது க்ருபர் நூற்றுக்கணக்காகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டே பின்தொடர்ந்தார். பகைவர்களை அடக்குகிற அவர் அடிக்கடி சங்கத்தை ஊதி, மஹேந்திரன் நமுசியென்னும் அஸுரனைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பார்ஷதனைப் பயமுறுத்தினார்.

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்மருக்கு ம்ருத்யுவுமான சிகண்டியை ஹார்திக்யனுடைய குமாரனான க்ருதவர்மா அடிக்கடி புன்னகையோடு தடுத்தான். சிகண்டியோ ஹார்திக்யனுடைய மஹாரதனான க்ருதவர்மாவைக் கூர்மையுள்ள ஐந்து பல்லங்களாலே தோள்பக்கத்தில் அடித்தான். அரசரே! மஹாரதனான க்ருதவர்மாவோ மிகுந்த கோபமுண்டானவனாகச் சிகண்டியை அறுபது பாணங்களால் பிளந்து நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தால் அவனது வில்லையும் வெட்டினான். பிறகு, பலசாலியான த்ருபதகுமாரன் வேறு வில்லை எடுத்து மிக்க கோபங்கொண்டு க்ருதவர்மாவைப் பார்த்து, 'நில் நில்' என்று சொன்னான். ராஜேந்திரரே! பிறகு, பொன்னாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான தொண்ணூறு பாணங்களைக் க்ருதவர்மாவின்மீது பிரயோகித்தான். அவைகள் க்ருதவர்மாவினுடைய கவசத்தினின்று கீழே விழுந்தன. அவை பயனற்றவையாகப் பூமியில் விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே அவனுடைய வில்லை நன்றாக வெட்டினான். பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டி வில் அறுக்கப்பட்டுக் கொம்பொடிந்த காளைபோலிருக்கின்ற க்ருதவர்மாவை எண்பது பாணங்களாலே இரண்டு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மிக்க கோபங்கொண்ட க்ருதவர்மாவோ மிக்க காயப்படுத்தப்பட்டுக் குடத்தின் வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல அவயவங்களாலே ரத்தத்தைக் கக்கினான். அரசரே! ரத்தத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்ட க்ருதவர்மா மழையினால் நனைக்கப்பட்ட தாதுக்களையுடைய மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, பிரபுவான க்ருதவர்மா பாணங்களையும் நாணையுமுடைய வேறு வில்லை எடுத்துச் சிகண்டியைப் பாண ஸமூகங்களாலே தோள்பக்கத்தில் அடித்தான். சிகண்டியோ தோளில் பாய்ந்திருக்கின்ற பாணங்களால் பெருங்கிளைகளோடும் சிறு கிளைகளோடும் கூடி மிகப் பெரிதாயிருக்கின்ற மரம்போல விளங்கினான்.

ஒருவரோடொருவர் அடித்துக்கொண்டு, உதிரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்ட மகான்களான அவ்வீரர்களிருவர்களும் இரத்தமடுவில் நீந்துகின்றவர்கள்போல விளங்கினார்கள். இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அவ்விருவர்களும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ரக்தமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவர்களும் நரஸ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களும் கோபங்கொண்ட இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்கினார்கள். பாணங்களால் வருத்திய அங்கங்களையுடையவர்களும், ஒருவர் மற்றொருவரால் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவர்களும், ஒன்றோடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டு காளைகள்போல விளங்கினார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில் முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாரதர்களான அவ்விருவர்களும் அந்த ரணகளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மண்டலகதிகளில் இரண்டு தேர்களோடும் ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! கிருதவர்மா, தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையும் கூர்மையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பார்ஷதனை யுத்தத்தில் அடித்தான். பிறகு, அடிப்பவர்களுள் உத்தமனான கிருதவர்மா யுத்தத்தில் சிகண்டியை நோக்கி உயிரை வாங்கக்கூடியதும் கோரமுமான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித்தான். சிகண்டி அதனால் அடிக்கப்பட்டு உடனே மூர்ச்சையை அடைந்தான். மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக் கொடிமரத்தில் சாய்ந்தான். கிருதவர்மாவினுடைய அம்பினால் மிக வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவனும், ரதிகர்களுள் உத்தமனுமான சிகண்டியை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். பிரபுவே! பிறகு, சூரனான துருபதகுமாரன் கிருதவர்மாவினால் தோல்வியடையவே, பாண்டவசேனையானது துன்பமடைந்து எல்லாப் பக்கத்திலும் ஓடியது.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும், காற்றானது பஞ்சுக்குவியலைப் பறக்கச்செய்வதுபோல நம்முடைய சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கச் செய்தான். அந்த அர்ஜுனனைத் திரிகர்த்தர்களும

சிபிகளும் கௌரவர்களும் வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும் கீர்த்திசாலி களான கோபாலர்களும் எதிர்த்தார்கள் பாரதரே! ஸத்யதேவன், ஸத்யகீர்த்தி, மித்ரதேவன், சுருதஞ்சயன், ஸௌஸ்ருதி, சந்திரதேவன், மித்ரவர்மா, யுத்தத்தில் பிராதாக்களால் சூழப்பட்ட திரிகர்த்தராஜன் ஆகிய இவர்களும், சிறந்த வில்லாளிகளும் பலபல சஸ்த்ரங்களில் ஸமர்த்தர்களுமான உம்முடைய புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனன்மீது பாணஸமூகங்களை இறைத்தார்கள் ஜலப்பிரவாகங்கள் ஸமுத்திரத்தை எதிர்ப்பதுபோல அவர்கள் விரைவாக அவனை எதிர்த்தார்கள் லக்ஷக்கணக்கான அந்த வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைநாடிக் கருடனைக்கண்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல நாசமடைந்தார்கள் மஹாராஜரே! அவர்கள் போரில் அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்டும், பீடிக்கப்பட்டும் விட்டில்கள் அக்னியை விடாதது போலப் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை விடவில்லை யுத்தத்தில், பாண்டுபுத்திரனை ஸத்யதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரதேவன் அறுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழு பாணங்களாலும், மித்ரவர்மா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸ்ருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஸ்ருதஞ்சயன் இருபதுபாணங்களாலும், ஸுசர்மா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தார்கள் யுத்தத்தில், அநேகர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனன், அவர்களைத் திருப்பி அடித்தான் அவன் ஸௌஸ்ருதியை ஏழு பாணங்களாலும், * ஸத்யதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸ்ருதஞ்சயனை இருபது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எட்டுப் பாணங்களாலும், மித்ரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸத்யதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரவர்மாவை ஐம்பது பாணங்களாலும், ஸுசர்மாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான், அந்த யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான ஸ்ருதஞ்சயனைக் கொன்று ஸௌஸ்ருதியினுடைய தலைப்பாகையை யணிந்த தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான், விரைவுள்ளவனாகி அம்புகளால் சந்திரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவித்தான், மகாராஜரே! அவ்வாறே முயற்சி செய்கின்ற மற்ற மஹாரதர்களை ஒவ்வொருவனையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடுத்தான் ஸத்யதேவனோ மிக்க கோபங் கொண்டு யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோகித்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தான் இரும்புமயமானதும் பொற்காம்புள்ளதுமான அந்தத் தோமரமானது மஹாத்மாவான

* வேறுபாடம்.

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு அப்பொழுது பூமியில் பிரவேசித்தது. அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மாதவருடைய கொறடாவும் கடிவாளங்களும் கையினின்று விழுந்தன. குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவருடைய அங்கங்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க கடுங்கோபத்தை அடைந்தான். அவரைப் பார்த்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! ஸத்யதேவனை நோக்கிக் குதிரைகளை நடத்தும். கூர்மையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும்படி செய்யப் போகிறேன்' என்று கூறினான். ஸ்ரீ வாஸுதேவரும் வேறு கொறடாவை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரைவாகக் கையிற்பிடித்து அக்குதிரைகளை ஸத்யதேவனுடைய ரதத்தை நோக்கித் திருப்பி ஓட்டினார். பிருதாபுத்ரனும் மஹாரதனுமான தனஞ்சயன் வாஸுதேவர் மிக அடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்யதேவனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுத்துப் பிறகு மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலே ராஜாவான அந்த ஸத்யதேவனுடைய குண்டலங்களையணிந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் நடுவில் உடலிலிருந்து அறுத்தான். ஐயா! ஸத்யதேவனுடைய முடியை அறுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மித்ரவர்மாவையும் கூர்மையான வத்ஸதந்தத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான். பலசாலியான அர்ஜுனன் பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அநேக அம்புகளாலே நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் கீழே தள்ளினான். வேந்தரே! பிறகு, மஹாரதனான அர்ஜுனன், வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே வலிமை மிக்க மித்ரஸேனனுடைய தலையை அறுத்தான். மிகுந்த கோபங்கொண்டு ஸுசர்மாவைத் தோளில் அடித்தான். பிறகு, ஸம்சப்தகர்களனைவர்களும் கோபங்கொண்டு பத்துத் திக்குகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துநின்று சஸ்திர ஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள். மிகுந்த துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமமைந்தவனும் அளவிட முடியாத மனோதைரியமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான அர்ஜுனன் ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பார்த்தனுடைய வில்லினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், வில்கள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தேர்கள், அம்புப்பெட்டிகள், நுகத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்வார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரத்துபத்திகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், ஈட்டிகள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சா பங்கள், சக்ராயுதங்களுடன் கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸூத்ர, கேயூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவர்ணாபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில் விழுந்திருக்கின்ற தலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன குண்டலங்களோடு கூடியவையும் நல்ல கண்களையுடையவையும் பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பானவையுமான தலைகள், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்கள்போலப் பூமியில் காணப்பட்டன நல்ல மாலைகளை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான, கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன மஹாராஜரே! அர்ஜுனனால், பெரிய யுத்தத்தில் அங்காங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும், மஹா பலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அந்த யுத்த பூமியானது ருத்ரருடைய உத்யானத்துக்கு ஸமமாக விளங்கியது சிதறி விழுந்திருக்கின்ற மலைகள்போல யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பலங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப் பாண்டவனுக்குத் தேர்செல்ல வழியில்லை ஐயா! அந்த யுத்தத்தில் இரத்தச்சேற்றில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய தேர்க்குருளைகள் புதைந்து தன்னுடைய பரிவாரங்கள்போலக் கிலேசமடைந்தன மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அமிழ்ந்துபோகின்ற சக்கரங்களை அதிகப்பிரயாசத்துடன் இழுத்தன பாரதரே! வில்லாளியான பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அச்சேனையெல்லாம் பெரும்பாலும் அங்கு நில்லாமல் ஓடிற்று குந்திபுத்திரனான ஜிஷ்ணுவானவன் யுத்தத்தில் அந்த அனேகம் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இழந்த நெருப்புப்போல ஜ்வலித்துக்கொண்டு விளங்கினான்

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவரான யுதிஷ்டிரரை ராஜாவான துர்யோதனன் பயமற்றவனாகத் தானே எதிர்த்தான். விரைவாக வருகின்ற மஹாரதனான உம்முடைய குமாரனைத் தர்மராஜரும் விரைவாக அடித்து, 'நில் நில்' என்று சொன்னார். அந்தத் துர்யோதனனோ மிக்க கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே அவரைத் திருப்பியடித்து, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பல்லத்தினாலே நன்றாக அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பதின்மூன்று பாணங்களைத் துர்யோதனன்மீது பிரயோகித்தார். மஹாரதரான அவர் அந்தத் துர்யோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு பாணங்களால் கொன்று, ஐந்தாவது பாணத்தினாலே ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று தள்ளி, ஆறாவது பாணத்தினாலே அரசனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணத்தினாலே வில்லையும் எட்டாவது பாணத்தினாலே கத்தியையும் பூமியில் தள்ளினார். அவர் ஐந்து பாணங்களாலே அரசனையும் நன்றாக அடித்தார். மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்தவனான உம்முடைய குமாரன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்த ரதத்தினின்று குதித்துப் பூமியில் நின்றான். அவன் கஷ்ட நிலைமையை அடைந்திருப்பதைக் கண்ட கர்ணன் அச்வத்தாமா கிருபர் முதலானவர்கள், அரசனைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரர்களனைவரும் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்தில் பின்தொடர்ந்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தூரியவாத்தியங்கள் முழங்கின. யுத்தத்தில் எவ்விடத்தில் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துச் சண்டை செய்தார்களோ அவ்விடத்தில் ஸிம்மநாதங்களும் கல கல என்னும் பேரொலியும் தோன்றின. காலாட்கள் காலாட்களோடும் யானைகள் உத்தமமான யானைகளோடும் ரதிகள் ரதிகளோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் எதிர்த்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தவை பார்க்கத்தக்கவையும் பற்பல விதமானவையும் நினைக்க முடியாதவையும் சஸ்திரங்களோடு கூடியவையும் சிறந்தவையுமாயிருந்தன. அந்தச் சூரர்களனைவர்

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் கொல்லு வதில் விருப்பமுற்று ஆச்சரியகரமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நன்கு போர்புரிந்தனர் அந்த வீரர்கள், யுத்த வீரர்களுக்குரிய விரதத்தை அனுஷ்டித்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் அவர்கள் எவ்விதத்திலும் புறத்தில் நின்று போர்புரியவில்லை அந்த யுத்தமானது ஒரு முகூர்த்தகாலம் பார்ப்பதற்கு இனிமையாயிருந்தது ராஜரே! பிறகு, பைத்தியங்கொண்டதுபோல வரம்புகடந்திருந்தது ரதிகன் யானையை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பிளந்து வணங்கினகணுக்களுடன் கூடின அம்புகளாலே அதை யமனிடம் அனுப்பினன் யானைகள் அனேக குதிரைகளை நாடி யுத்தரங்கத்தில் நான்கு *பக்கத்திலும் எறிந்து ஆங்காங்கு அப்போதைக்கப்போது மிக்க உக்கிரமாய்ப் பிளந்தன ஆங்காங்கு வந்து சேருகின்ற அனேக குதிரைவீரர்கள் உத்தமமான குதிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு தலதவணிகளையும் விம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள் பிறகு, குதிரைவீரர்கள் விரைவாக ஓடுகின்ற பெரிய யானைகளை விலாப்புறங்களிலும் பின்புறத்திலும் அடித்தார்கள் வேந்தரே! மதம் பெருகுகின்றயானைகள் அனேக குதிரைகளை ஓடும்படி செய்தன சில யானைகள் கொம்புகளால் கொன்றன சில யானைகள் அதிகமாக மாத்தித்தன வலிமைமிக்கவைகளான வேறு சிலயானைகள் அப்பொழுது குதிரைவீரர்களோடு கூடின குதிரைகளைக் கோபத்தினால் கொம்புகளால் பிடித்தன மற்றவைகள் அப்பொழுது முட்டி வேகத்தால் தூர எறிந்தன நாற்புறங்களிலும் சந்துகளிலிருக்கின்ற யானைகள் காலாட்படைகளாலே அடிக்கப்பட்டுக் கோரமான தினஸ்வரத்தை வெளியிட்டுப் பத்துத் திசைகளிலும் ஓடின மகாயுத்தத்தில் ஆபரணத்தை இழந்து விரைந்து ஓடுகின்ற காலாட்களுடைய ஆபரணத்தை யுத்தபூமியில் (கஜவீரர்கள்) அறிந்து எடுக்க விருப்பமுற்றார்கள் மகா கஜங்களின்மீது ஏறியிருக்கின்ற வீரர்கள் ஜயத்துக்குக்காரணத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு யானைகளை மண்டியிடச்செய்து (அவைகளால்) விசித்ரமான ஆபரணங்களை எடுத்துத் தரும்படி செய்வித்தார்கள், காலாட்படைகளையும் பிளந்தார்கள் அச்செய்கையில் பற்றுதலுள்ளவர்களான அந்த யானை வீரர்களை அதிக வேகமுள்ளவர்களும் வலிமைமிகுந்தவர்களுமான காலாட்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துன்பஞ் செய்தார்கள் நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட யானைகளாலே துதிக்கைகளால் தூக்கி ஆகாயத்தில் எறியப்பட்ட சிலர்கள் பெரும்போரில் கீழேவிழுந்து கொம்பு நுனிக

ளாலே குத்தப்பட்டார்கள். இன்னும் சிலர்கள், அந்த யுத்தத்தில் கஜங்களாலே சேனையின் நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாகப் பிடித்துக் கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். மஹாராஜரே! மற்றவர்கள் அடிக்கடி விலக்கித் தள்ளப்பட்டுப் பொடி பண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களானார்கள். மற்றவர்கள் யுத்தத்தில் விசிறிகள்போலச் சுழலும்படி செய்து அடிக்கப்பட்டார்கள். ராஜரே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களான மற்றவர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் மிக அடிக்கப்பட்டன. சில யானைகள், பிராஸங்களாலும் தோமரங்களாலும் சக்திகளாலும் மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பக்கங்களிலும் மஸ்தகங்களிலும் தந்தக்கட்டுகளிலும் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டன. சில யானைகள் பக்கத்திலிருக்கின்றவர்களும் மிகப் பயங்கரர்களுமான ரதிகர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் எதிர்த்துப் பிளக்கப்பட்டு அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் குதிரைகளின் மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினாலே கேடகத்தையுடைய காலாட்களையும் அவ்வாறே கவசங்களை யணிந்த வேறு சிலர்களையும் ஆங்காங்கு வேகத்தினாலே பூமியில் நொறுக்கினார்கள். ஐயா! கோரமும் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் ரதங்களை அருகில் நெருங்கிப் பிடித்து விரைவாக எறிந்தன. நாராசங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அதிக பலமுள்ள யானைகள் வஜ்ராயுதத்தினாலே அடிக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம்போலப் பூமியில் விழுந்தன. யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுத்தவீரர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள். ஒருவரையொருவர் மயிர்களைப் பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும் பிளந்தார்கள். சிலர்கள் கைகளை உயரத் தூக்கிப் பூமியில் தள்ளிக் காலால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிக்கத் துடிக்கத் தலையை அறுத்தார்கள். வேந்தரே! மற்றொருவன் கீழேவிழுகின்ற ஒருவனுடைய தலையை வாளினாலே அறுத்தான். மஹாராஜரே! அப்பொழுது மற்றொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான். அவ்வாறே, மற்றொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரத்தை அழுந்தும்படி செய்தான். பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்களுக்குப் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நேர்ந்தது. அவ்வாறே, உக்கிரமான மயிர்பிடிச் சண்டையும் பயங்கரமான பாகுயுத்தமும் நடந்தன. ஒருவன், அறியப்படாமலே இருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற மற்றொருவனுடைய உயிரைப் பலவாறாக அநேக சஸ்திரங்களாலே அபகரித்

தான போர்வீரர்கள் எதிர்த்துநின்று ஸங்குல யுத்தமானது நடக்கவே, உடனே நூறுகணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்து துள்ளின. இரத்தத்தாலே நனைக்கப்படுகின்ற சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் நல்ல சாயத்தினால் நிறமேற்றப்பட்ட வஸ்திரங்கள்போல விளங்கின. இவ்வாறு பயங்கரமானதும், சஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், கரைபுரண்ட கங்கைக்கு ஒப்பானதுமான அந்தப் பெரும்போரானது சப்தத்தால் உலகத்தை நிரப்பியது. ராஜரே! பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, தன்னைச்சேர்ந்தவர்களாவது பிறர்களாவது அறியப்பட்டார்களில்லை. ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான வேந்தர்கள் அவசியம் யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்று யுத்தம் செய்தார்கள். மஹாராஜரே! தம்மைச்சேர்ந்தவர்களைத் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களே கொன்றுகொண்டார்கள்; எதிர்த்துவந்த பிறர்களையும் கொன்றார்கள். சேனைகளின் இருதிறத்திலும் வீரர்களாலே ஸங்குலமான யுத்தம் நடந்தது. மஹாராஜரே! யுத்தபூமியானது அங்கு உடைக்கப்பட்ட தேர்களாலும் வீழ்த்தப்பட்ட யானைகளாலும் சாய்ந்துகிடக்கின்ற குதிரைகளாலும் தள்ளப்பட்ட மனிதர்களாலும் க்ஷணத்திற்குள் நாடமுடியாத ரூபத்துடன் கூடியதாகியது. பூபாலரே! ஒருக்ஷணத்தினுள், இரத்தப்பெருக்குள்ளதாகியது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைக்கொன்றான். தனஞ்சயன் திரிகர்த்தர்களைக்கொன்றான். ராஜரே! பீமஸேனன் கௌரவர்களையும் நான்குபக்கங்களிலுமுள்ள யானைப்படையையும் கொன்றான். சூரியன் பிற்பகலை அடைந்திருக்கவே, கௌரவபாண்டவஸேனைகளுக்கு அதிகமான கீர்த்தியைவிரும்புகின்றவர்களான வீரர்களுக்கு இவ்விதமான நாசம் நேர்ந்தது" என்றுகூறினான்.

இருபதாவது அத்யாயம்.

(யுதிஷ்டிரரால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! மிக்க கொடுமையுள்ளவையும், மிகவும் ஸகிக்கமுடியாதவையுமான அனேகதுக்கங்களையும் புத்திரர்களுடைய நாசத்தையும் உன்னிடத்தினின்று நான் கேட்டேன். ஸூத! நீ சொல்வதிலிருந்தும் யுத்தம் நடந்திருக்கிற விதத்திலிருந்தும் கௌரவர்கள் இல்லையென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம். மகாரதனான துர்யோதனனும் அந்த யுத்தத்தில் ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான். தர்மபுத்திரன் என்னசெய்தான்? ராஜா

வான துரியோதனனுவது அந்தத காமபுததிரனுக்கு என்னசெய் தான்?' ஸஞ்சய! பிறபகலில மயிர்சிலிர்ததலை உண்டுபண்ணுகிற தான யுததம் எவவாறு நடநதது? அதனை எனககு உளளபடிசொல (நீ சொலவதில) திறமையுளளவன்" என்று கூற, ஸஞ்சயன சொலலத தொடஙகினன்

"அரசரே! பாரதரே! ஒன்றோடொன்று சோககைபெற்றிருக கின்ற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக கொலலபபடுமள வில உமமுடைய குமாரனை துரியோதனன வேறு ரததகதினமீதேறி அதிக கோபததோடு விஷததுடன்கூடிய ஸாபபம்போலச சீறிக கொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரைக கணடு தன்ஸாரதியை நோககி, 'ஸாரதியே! எவவிடததில ராஜாவான பாண்டவன கவசம் பூணடு தூககிபபிடிககபபட்ட வெணகொற்றககுடையோடு விளஙகு கிறுனே அவவிடததை எனனை விரைவாக அடையும்படி செய விரைவுடன் செல, செல' என்று சொனனுன அரசனுல தூண்டப பட்ட அநதஸாரதி ராஜாவினுடைய உததமமானரததததை யுததகளத தில யுதிஷ்டிரருககு எதிராக நடததினன் பிறகு, மதபபெருககுள்ள யானைபோலக கோபஙகொண்ட யுதிஷ்டிரர் தம் ஸாரதியைநோககி, 'ஸூத! எந்தஇடததில துரியோதனனிருககிறுனே அவவிடம் செல' என்று தூணடினர் வீரர்களும் ரதிகர்களுள சிறநதவர்களும் பிரா தாககளுமான அவவிருவருமே எதிர்ததார்கள மஹாவீரர்களும் மிகக கோபஙகொண்டவர்களும் யுததத்தில கெட்டமதஙகொண்டவர்களும் பெரியவிலலைக கையிலபிடிததவர்களுமான அவவிருவருமே ஒருவரோ டொருவர் யுததததிறகாக எதிர்தது யுதததில ஒருவர்மீதொருவர் (பாணவர்ஷஙகளை)பொழிந்தார்கள ஐயா! பிறகு, துரியோதனராஜன், யுததததில சாணைககலலிலதீட்டபபட்ட ஒரு பலலததினுலே தாமசீல ரான யுதிஷ்டிரருடைய விலலைத துணிததான் தாமநந்தனரான யுதிஷ்டிரர் மிகக கோபஙகொணடு வநத அவமானததைச ஸகிகக விலலை யுதிஷ்டிரர் படைமுகததில கோபததினுலே கண்கள மிகச சிவநது, துணிககபபட்ட விலலை எறிந்துவிட்டு வேறுவிலலை எடுத துத துரியோதனனுடைய கொடிமரததையும் விலலையும் வெட்டி னர். பரதஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய புததிரனுனவன் பிறகு வேறு விலலையெடுததுப பொனனுபரணஙகளை யணிநதவைகளும் தஙகமய மான கட்டுககளுள்ளவைகளும் பளபளபபுள்ள நுனிகளுளளவை களும் விஷததுடன் கூடின ஸாபபஙகள போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷ்டிரர்மீது தொடுததான. மிகுநத கோபமுடையவர்

களான அவ்விருவர்களும் ஸிம்மங்களைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவர்மீதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள் மஹாரதர்களான அவ்விருவர் களும் காளைகளைப்போலக் காஜித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரை யொ... ...தார்கள் அவ்விருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்ற வர்களாகி ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களையுடையவர்களான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின்ற பலாச விருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள் வேந்தரே! பிறகு, மஹாயுத் தத்தில் அடிக்கடி ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள் அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சப்தத்தையும் வில்லினுடைய நாணொலிகளையும் சங்கவாத்யங்களுடைய சப்தங்களையும் வெளியிட் டார்கள் மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவ்விருவர்களும் ஒரு வரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவைகளும் நெருங்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புத்திரனை மார்பிலே அடித்தார் அரச ரே! உம்முடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ள வைகளும் தங்கக்கட்டுகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப் பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பி யடித்தான் பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றை யும் அழிக்கும் தன்மைபொருந்தியதும் கூர்மையுள்ளதும் பெரிதான எரிநக்ஷத்திரத்திற்கு ஒப்பானதுமாகிய ஒரு சக்தியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான் விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சக்தியைத் தர்மராஜர் கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அந்தத் துர்யோதனனையும் அடித்தார் பிறகு, ஸ்வர்ண மயமான காம்புள்ளதான அந்தச் சக்தி பெரிய சப்தத்துடன் விழுந் தது விழுகின்ற அந்தச் சக்தியானது பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது அரசரே! உம்முடைய புத்திரன், சக்தியாயுதம் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூர்மையான ஒன்பது பல்லங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் பகைவர்களை வாட்டுபவ ரான யுதிஷ்டிரர் பலசாலியும் பகைவனுமான துர்யோதனனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு அவனைக்குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தார் மஹாரா ஜரே! பிறகு,மஹா பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான அவர் கோபங் கொண்டு வில்லினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித

தார். அந்தப் பாணமோ மஹாரதனும் உம்முடைய புத்திரனும் அரசனுமான துர்யோதனனை அடைந்து, மதிமயங்கச்செய்து பூமியைப் பிளந்தது. பிறகு, துர்யோதனன் கோபமூண்டு கதாயுதத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் கலகத்துக்கு முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகத் தர்மராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். தர்மராஜா கதாயுதத்தைத் தூக்கினவனும் தண்டத்தைக் கையில் கொண்ட அந்தகனைப் போன்றவனும் உமது குமாரனுமான துர்யோதனனைக் கண்டு ஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்க வேகமுள்ளதும் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போன்றதும் யமதண்டத்துக்கு ஒப்பானதும் கோரமானதும் வேறான காலராத்திரி போன்றதுமான பெரிய சக்தியாயுதத்தைப் பிரயோகித்தார். ரதத்திலிருந்த அந்தத் துர்யோதனன், அந்த சக்தியினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமார்பில் அடிக்கப்பட்டு மனத்தில் மிக்க துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். பிறகு, அந்தத் தர்மராஜரை நோக்கி ஆகாசவாணியானது, 'ராஜனே! இவன் உன்னால் கொல்லத்தக்கவனல்லன். பீமஸேனனுடைய பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்லிற்று. இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட தர்மராஜா திரும்பிவிட்டார். பிறகு, கிருதவர்மா விரைவாக வந்து துக்கக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனை அரசனைப் பாதுகாத்தான். பீமனும் தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதான கதையை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருதவர்மாவை நோக்கி வேகமாக எதிர்த்து ஓடிவந்தான். மஹாராஜரே! பிற்பகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களான உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்குப் பகைவர்களோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தம், பதினாறாவது நாள் யுத்தமுடிவும்)

வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதங்கொண்டவர்களான உம்முடைய வீரர்கள், கர்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸுரயுத்தத்துக்கு ஒப்பான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். யானைகளும் மனிதர்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக உத்ஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவைகளும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அந்த யானைகள், தேராளி

கள, காலாட்கள், குதிரைககாரர்கள இவர்களுடைய கூட்டஙகள னைததும் பறபலவிதமான சஸதிரஙகளுடைய வீழ்சசிகளால நாசம்செயயபபட்டன மஹாயுததததில, யானைகளும் ரதஙகளும் குதிரைகளும் கூாமையுளள கோடாலிகளாலும் கததிகளாலும் பட்டஸஙகளாலும் பறபலவிதமான பாணஙகளாலும் சிறநத வீராகளால, நாசஞசெயயபபட்டன வாகனஙகளால வீராகளும கொலலபபட்டாகள பூமியானது, தாமரைபபுஷபததுககும சூரியனுககும சநதிரனுககும ஒபபானவைகளும், வெண்ணிறமுளள பறகளையுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூககையுமுடையவைகளும், அழகிய கிரீடஙகளோடும் குண்டலஙகளோடும் கூடியவைகளுமான மனிதாகளுடையதலைகளாலே பரபபபபட்டதாக விளஙகியது அனேகம் பரிகஙகளாலும உலககைகளாலும சகதிகளாலும் தோமரஙகளாலும் நகரஙகளாலும புசுண்டிகளாலும் கதாயுதஙகளாலும, யானைகளும மனிதாகளும குதிரைகளும ஆயிரககணககாகக கொலலபபட்டன அபபொழுது, இரததநதிபபிரவாகஙகள தோன்றின. நனறாக நாசமசெயயபபட்ட ரதஙகள, மனிதாகள, குதிரைகள, யானைகள இவைகளையுடையதும பயஙகரமான காட்சியையுடையதும் அதிக காயமுளளதும சததுருககளால நாசம செயயபபட்டதுமான அநதசசேனையானது, பிரஜைகள அழியும் காலமான பிரளயகாலததில யமனுடையராஜயம் விளஙகுவதுபோல விளஙகியது அரசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனைவீராகளும் தேவகுமாராகளுககொபபான உமமுடைய புததிராகளும கணககிலடஙகாத படைகளை முனனிட்டவாகளான குருசிரேஷடாகளும யுததததில சினியினுடைய குமாரனை எதிாததாாகள அதிக இரததததால பயஙகரமானதும, புருஷஸரேஷடாகளாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும் யானைகளாலும்நெருஙகியதும,உபபுநீர்நிறைநத கடலின ஒலிபோனற பேரொலியுடன கூடியதுமான அநதச் சேனையானது, தேவாஸுர ஸைனயஙகளுககுச சமமான ஒளியுளளதாக விளஙகியது பிறகு, தேவராஜனுககுச சமமான பராககரமமுளளவனும ஸூரியகுமாரனுமான காணனன யுததததில தேவராஜனுடைய இளைய ஸகோதரனை உபேநதிரனுககுச சமமான ஸாதயகியை ஸூரியனுடைய கிரணஙகள் போலப பிரகாசிககினற அம்புகளால அடிததான் சினிகளுள சிறந்தவனை ஸாதயகியும், யுததததில விரைவுடன் ரததேதோடும் குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடும் கூடின புருஷஸரேஷடனை அநதக் கா

ணனை ஸர்ப்பங்களுடைய விஷத்துக்குச் சமமான ஒளியையுடைய பற்பலவிதமான அம்புகளாலே அப்பொழுது நன்றாக மூடினான் சினிகுலவீரனான ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் மிக்க துன்பமடைந்தவனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுமான * வஸுஷேணனை அதிரதர்களான உம்முடைய நண்பர்கள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள் அதிவேகமுடையவர்களும் த்ருபதபுத்திரனை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான பகைவர்களாலே எதிர்த்துத் துரத்தப்பட்டதும் கடுங்கோபமுள்ளதுமான கௌரவசேனையானது அப்பொழுது எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடத் தலைப்பட்டது அச்சமயத்தில் மனிதர்களுக்கும் ரதங்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான நாசம் நேர்ந்தது பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களான அர்ஜுனனும் கேசவரும் பகலிற் செய்யவேண்டிய வைதிக கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, முறைப்படி பிரபுவான ருத்ரரைப் பூஜித்து, பகைவர்களைக் கொல்வதில் நிச்சயத்துடன் உம்முடைய சேனையைநோக்கி விரைவாக வந்தார்கள் அப்பொழுது, பகைவர்கள் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுடையதும், காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட துணியுடன் சேர்ந்த கொடிமரத்தையுடையதும், வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும், சமீபத்தில் வருகின்றதுமான அர்ஜுனனுடைய ரதத்தைத் தைரியமுள்ள மனத்துடன் கண்டார்கள் பிறகு, அர்ஜுனன், ரதத்தில் நர்த்தனம் செய்கிறவன்போல இருந்துகொண்டு, காண்டீவத்தை நாணொலி இடும்படிசெய்து ஆகாயத்தையும் திக்குகளையும் திக்குக்கோணங்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியவையாகச் செய்தான் அவன் அப்பொழுது விமானங்கள் போன்றவைகளும், ஆயுதங்களையும் த்வஜங்களையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவைகளுமான ரதங்களைக் காற்று மேகங்களை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசஞ்செய்தான், அவன் யானைகளையும் யானைவீரர்களையும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிமரங்களையும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் யமலோகத்தையடையும்படி செய்தான் யமன்போலக் கோபங்கொண்டவனும் தடுக்கமுடியாதவனும் மஹாரதனுமான அந்த அர்ஜுனனைத் துர்யோதனன் ஒருவனே நேராகச்செல்லுகின்ற பாணங்

* கர்ணன

களால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். அர்ஜுனன், துர்யோதன
னுடைய வில்லையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொடிமரத்தை
யும் ஏழுபாணங்களால் நாசஞ்செய்து, ஒரு பாணத்தினாலே குடை
யையும் வெட்டினான். உயிரைவாங்கக்கூடிய சிறந்ததான ஒன்பதா
வது பாணத்தையும் வில்லில்பூட்டித் துர்யோதனன்மீது பிரயோ
கித்தான். அந்த அம்பை அச்வத்தாமா ஏழாகத் துண்டாடினார்.
பிறகு, பாண்டவன் அம்புகளால் துரோணபுத்திரருடைய வில்லை
வெட்டி ரதத்தில்பூட்டப்பட்ட குதிரைகளையும் கொன்று கிருபரு
டைய மிக்கக்ரூரமான அந்த வில்லையுந் துண்டாக்கினான். கிருதவா
மாவினுடைய வில்லையும் கொடிமரத்தையும் வெட்டி, குதிரைகளை
யும் அப்பொழுது கொன்று, துச்சாஸனனுடைய வில்லையும் வெட்டி,
ராதாபுத்திரனை கர்ணனை எதிர்த்தான். பிறகு, கர்ணன், ஸாத்யகியை
விட்டுவிட்டு அர்ஜுனனை மூன்றுபாணங்களால் விரைவுடன் அடி
த்து, இருபதுபாணங்களாலே கிருஷ்ணனையும் பார்த்தனையும் மறு
படியும் மறுபடியும் அடித்தான். யுத்தத்தில், அனேக அம்புகளை
யெய்து பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்ற கர்ணனுக்குக் கோபங்கொண்
டிருக்கிற இந்திரனுக்கு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண்
டாகவில்லை. பிறகு, ஸாத்யகி எதிர்ப்பட்டுக் கர்ணனைக் கூர்மையுள்ள
வைகளும் கொடுமையுள்ளவைகளுமான தொண்ணூற்றொன்பது
பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் நூறுபாணங்களாலும் அடித்
தான். பிறகு, பார்த்தர்களைச்சேர்ந்த எல்லாச் சிறந்தவீரர்களும் கர்
ணனைப் பீடித்தார்கள். யுதாமன்யு, சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள்,
பிரபத்ரகர்கள், உத்தமௌஜஸ், யுயுத்ஸு, நகுலஸஹதேவர்கள், திருஷ்
டத்யும்னன், சேதிதேசத்துவீரர்கள், காரூசர்கள், மச்சதேசத்து
வீரர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய சேனையும் பலசாலியான
சேகிதானனும் நல்லவிரதத்தையுடைய தர்மராஜருமாகிய இவர்
களனைவர்களும், தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உக்
கிரமான பராக்கிரமமுள்ள காலாட்களாலும், கர்ணனை யுத்தத்தில்
சூழ்ந்துகொண்டு அவனைக் கொல்லுவதில் நிச்சயங்கொண்டவர்களும்
கடுஞ்சொற்களைப் பேசுகின்றவர்களுமாகிய பற்பலவிதமான சஸ்
திரங்களை இறைத்தார்கள். கர்ணனவன் அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்
தைக் கூர்மையான அம்புகளால் பலவாறாகத் துண்டாடி அஸ்திர
வீர்யத்தினால் காற்று மரத்தையொடித்து அடித்துக்கொண்டுபோவது
போலத் தூரத்தில் விலக்கித்தள்ளினான். அவன் அதிககோபங்

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைக்காரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைக்காரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் காலாட் கூட்டங்களையும் வருத்துபவனுக்கக் காணப்பட்டான். அவனுடைய அஸ்திரதேஜஸினாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெரும்பான்மையாகச் சஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணனையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்று திரும்பினதுமாகியது. பிறகு, அர்ஜுனன் நகைத்துக்கொண்டு கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்து அம்புமழைகளாலே திசையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான். சில பாணங்கள் உலக்கைகள்போலவும் பரிகாயுதங்கள்போலவும் மற்றப்பாணங்கள் சதக்நிகள்போலவும் சிலபாணங்கள் உக்கிரமான வஜ்ராயுதங்கள்போலவும் விழுந்தன. அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையதுமான அரசசேனையானது கண்களைமூடிக்கொண்டு மிகச்சுழன்றது, அலறவும் அலறியது. அப்பொழுது, காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிச்சயமாக மரணத்தை விளைவிக்கத்தக்க யுத்தத்தை நாடின. (அவைகள்,) பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்தவைகளுமாக அப்பொழுது ஓடின. அப்பொழுது, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள், யுத்தத்தில் அதிகப் பற்றுதலுடனிருக்குங்காலத்தில், ஸூரியன் அஸ்தகிரியையடைந்து மறைந்தான். மஹாராஜரே! அதிகமாகத் தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ அல்லது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை. பாரதரே! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சேர்ந்து அந்த யுத்தத்தினின்று விலகிச்சென்றனர். அரசரே! அப்பொழுது, ஸூரியாஸ்தமய காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பார்த்தர்கள் வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள். அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும், வாத்யகோஷங்களோடும் கர்ஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான ஸிம்ம நாதங்களோடும் பிறர்களைப் பரிஹஸிக்கின்றவர்களும் அச்சுதரையும் அர்ஜுனனையும் புகழ்கின்றவர்களுமாகிப் பாண்டவர்கள்விஷயத்தில் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்படவே, அந்த யுத்த களத்தில்,

பாண்டவர்கள், ஸந்தோஷமுடையவர்களானார்கள். அவர்கள் இரவில் பாசறையை யடைந்து வசித்தார்கள். பிறகு, கோரரூபமுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம்போன்றதுமான யுத்தகளத்தை ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் துஷ்டவிலங்குகளும் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து நாடின" என்று கூறினன்.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் துர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் தன்னிஷ்டப்படி நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனைவர்களையும் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிட்டான். * ஆததாயியான இந்த அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தில் அந்தகனும் விடுபடமாட்டான். பார்த்தன் ஒருவனாகவே ஸுபத்திரையை அபகரித்துவந்தான்; ஒருவனாகவே அக்னியை (காண்டவவனத்தில்) திருப்தி செய்தான்; ஒருவனாகவே இந்தப்பூமியை ஜயித்து அரசர்களையும் கப்பங்கட்டுகிறவர்களாகச் செய்தான்; திவ்யமான வில்லையேந்தியவனான அர்ஜுனன் ஒருவனாகவே நிவாதகவசர்களைக்கொன்றான்; ஒருவனாகவே வேடவடிவத்துடன் நிற்கின்ற பரமசிவனோடு போர்புரிந்தான்; ஒருவனாகவே (கந்தர்வயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான துர்யோதனாதிகளை ரக்ஷித்தான்; ஒருவனாகவே பரமேச்வரனை ஸந்தோஷிப்பித்தான். அந்த அர்ஜுனன் ஒருவனாலேயே உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்களான எம்மைச்சேர்ந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்களல்லர்; அவர்கள் புகழத்தக்கவர்களே. அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸூத! அதற்குப்பிறகு, அப்பொழுது துர்யோதனன் யாது செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"அடிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்களையுடையவர்களும் வாகனங்களினின்று கீழேதள்ளப்பட்டவர்களும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீனஸ்வரமடைந்தவர்களும் மனம்வருத்தமுற்றவர்களும் பகைவர்களால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டவர்களும் மானிகளுமான கௌரவர்கள், பல்லுடைந்து விஷத்தையிழந்து கால்களால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல

---

* விராடபர்வம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

வீரியமற்றவர்களாகச் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தையடைந்து மறுபடியும் மந்திராலோசனைசெய்தார்கள். பிறகு, கர்ணன் கோபமுண்டு ஸர்ப்பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்பிசைந்து உம்முடைய குமாரனைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்கௌரவர்களுக்குச் சொல்லலானான்: 'ராஜனே! அர்ஜுனன் முயற்சியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமர்த்தன், எப்பொழுதும் காரியமுடையவன்; கிருஷ்ணனும் ஸமயத்துக்குத்தக்கபடி அந்த அர்ஜுனனுக்குப் போதித்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; நாம் அவனால் இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில் வஞ்சிக்கப்பட்டோம்; நான் அவனுடைய விருப்பமனைத்தையும் நாளைத்தினம் நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தத் துரியோதனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு, உத்தமமான அரசர்களுக்கு அனுமதிகொடுத்தான். அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றவர்களான அரசர்களனைவர்களும் தம்வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். அவர்கள் அந்தராத்திரி இனிதுவாஸம்செய்து மனக்களிப்புடன் யுத்தத்திற்காக வெளியேபுறப்பட்டார்கள். அவர்கள், கௌரவர்களுள் சிறந்தவனான தர்மராஜனால் ப்ருஹஸ்பதிசுக்கிராசாரியாரிவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வ்யூஹத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான துரியோதனன் அப்பொழுது அதிகவீர்யமுடையவனும் காளையினுடைய திமில்போன்ற தோள்களுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசம்செய்பவனுமான கர்ணனை நினைத்தான். அரசனான துரியோதனனுடைய மனமானது, யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் தேவைகளுடையகூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீர்யத்தில் கார்த்தவீர்யனுக்கு ஒப்பானவனுமான கர்ணனை நாடியது. எல்லா ஸைனியங்களுடைய மனமும், பிராணஸங்கடகாலங்களில் பந்துவை நாடுவதுபோல சிறந்த வில்லாளியும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணனையே நாடியது" என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸூத! அதற்குப்பிறகு உங்களுடைய மனம் விகர்த்தனன் குமாரனான கர்ணனை நாடியிருக்கும்பொழுது, மந்தனான துரியோதனன் யாதுசெய்தான்? யுத்தம்நிறுத்தப்பட்டு மறுபடியும் சேனைகளால் யுத்தமானது தொடங்கப்பட்டபொழுது, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் சூரியனைப்பார்ப்பதுபோல ராதேயனைப் பார்த்தீர்களா? ஸஞ்சய! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவ

ருை ஸ்கிமாகபீடிக்கப்பட்ட துர்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில பராக்கிரமமுள்ளவர்களான பாண்டுபுத்திரர்களையுங் கண்டு• விகாத்தனகுமாரனை கர்ணன் அவ்விடத்தில் எவ்வாறு போர்புரிந்தான்? பாண்டுபுத்திரர்களனைவர்களும் அந்த யுத்தகளத்தில ஸூதபுத்திரனைகாணுனேடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்கள்? மிக்கபுஜபலமுள்ள கர்ணனொருவனே ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூடின பார்த்தர்களைக் கொல்வான் கர்ணனுடையபுஜபலமானது யுத்தத்தில இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஸமமானது மஹாத்மாவான அந்தக்கர்ணனுடைய சஸ்திரங்கள் கோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அரசனை துர்யோதனன யுத்தத்தில மகங்கொண்டிருக்கிருன் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செய்யப்பட்ட துர்யோதனனையும் பராக்கிரமசாலிகளானபாண்டுபுத்திரர்களையுமகண்டு, மஹாரதனைகர்ணன உத்ஸாஹமடைகிருன அறிவற்றவனை துர்யோதனன யுத்தத்தில கர்ணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திரர்களோடும் கேசவனேடும்கூடின பார்த்தர்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும உத்ஸாஹமடைகிருன ஐயனே! ஸுபலனுடையகுமாரனை சகுனியை நீதிமானெனறெண்ணுகிறவனும், அவ்வாறே கர்ணனையும் யுத்தத்தில ஒப்பற்றவனும் தேவர்களாலுங்கூடஸகிக்கமுடியாதவனும் பார்த்தனைக்காட்டிலும மேற்பட்டவனுமென்று எண்ணுகிறவனுமான அந்தத்துர்யோதனனுடைய உள்ளத்தில கர்ணன் ஒருவனே யுத்தத்தில ஸோமகர்களுடன்கூடின பார்த்தர்களை ஜயித்துவிடுவானென்கிற இவ்விதமானஎண்ணம எப்பொழுதும நிலைபெற்றிருக்கின்றது மந்தனை துர்யோதனன எப்பொழுதுமே இவ்விஷயத்தை என முன்னிலையிலும புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிருன் பராக்கிரமசாலியான கர்ணன, யுத்தத்தில பாண்டுபுத்திரர்களை மீறமுடியாமையால,நிச்சயமாகத தெய்வம்பிரதானமானது அந்தோ! இது பெருங்கஷ்டம், ஆச்சரியம் த்ருதராஷ்டிரனுடையமுடிவானது இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய! தீவிரமும் கோரமுமான முளைபோன்றவைகளும துர்யோதனனலை உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளுமான பலவாருன துக்கங்களை நான ஸகித்தேன அப்பா! ஸுபலபுத்திரனை சகுனி நீதிமானென்று அப்பொழுது எண்ணப்படுகிருன் கர்ணனும்நீதிமானென்றே எண்ணப்படுகிருன கோபமுள்ளவனும் அரசனுமான துர்யோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கின்றுன ஸஞ்சய! இவ்வாருக மஹாயுத்தங்கள நடந்துவரு

கையில் நாள்தோறும் என்புத்திரர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் தோல்வி அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவும் கேட்டேன். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுள் ஒருவனாவது கொல்லப்படவில்லையாம். பாண்டவர்கள் (கௌரவசேனையின்மத்தியத்தில்) ஸ்திரீகளுடைய மத்தியில்போலப் பிரவேசிக்கின்றார்கள் (மனிதபலத்தைக்காட்டிலும்) தெய்வபலமே மேலானது" என்று கூறினன்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "ராஜரே! இவற்றிற்குக் காரணம் முன்புநடந்த பெரிய தாமங்களென்று நினைத்துக்கொள்ளும். ஒருவன் சென்றதான எந்தக்காரியத்தைப்பற்றிப் பிறகு ஆலோசிக்கிறானோ அந்தக் காரியமும் அவனுக்கு ஒருநாளும் கைகூடுவதில்லை, அவனும் மனக்கவலையினால் அழிந்துபோகிறான். விவேகமுடையவரான உம்மால் யுக்தாயுக்த விசாரணையானது முந்தியே செய்யப்படாததகாரணத்தினால் அவ்விதமான இந்தக்காரியமானது உம்மைவிட்டு வெகுதூரம் விலகிவிட்டது. அரசரே! பாண்டவர்களோடு யுத்தம்செய்யவேண்டாமென்று பலவாறுகச் சொல்லப்பட்டும் பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமையினால் அந்தவார்த்தையை நீர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உம்மால் பாண்டுபுத்திரர்கள்விஷயத்தில் கோரமானபாவங்கள் செய்யப்பட்டன. உம்நிமித்தமாக அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும் கோரமான க்ஷயம் நேர்ந்திருக்கின்றது. பரதசிரேஷ்டரே! சென்றுபோன அந்த விஷயத்தைப்பற்றி நீர் இப்பொழுது வியஸனமடையவேண்டாம். கோரமான எல்லாக்கஷ்டத்தையும் நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், கேளும். கோரமான ஒராபத்தானது உரைக்கப்படப்போகிறது. இரவு விடிந்தவுடனே, மஹாபாகுபலமுள்ளவனான கர்ணன் துரியோதன ராஜனை நோக்கிச் சென்றான், அவனை அணுகிப் பின்வருமாறு கூறலானான்:

'ராஜனே! புகழ்ச்சிபெற்ற பாண்டவனோடு இப்பொழுது நான் யுத்தத்திற்காக எதிர்க்கப்போகிறேன். அந்த வீரனை நான் கொல்லப்போகிறேன். அல்லது அவனாவது என்னைக்கொல்வான். பரதகுலத்தில் பிறந்த ராஜனே! எனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் காரியங்கள் பலவாறுக இருந்ததினால் எங்கள் இருவர்களுக்கும் ஸந்திப்பு உண்டாகவேயில்லை. ராஜனே! என்புத்திக்குத்தக்கபடியான என்னுடைய இந்தவாக்கியத்தை நீ கேள். பாரத! யுத்தத்தில் நான் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் திரும்பப்போகிறதில்லை. இந்தச்சேனையில் உத்தமர்களானவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவும், நானும் யுத்தத்தில் ஸந்நத்தனாகவும், இந்திரனால் கொ

டுக்கப்பட்ட சக்தியை இழந்தவனான என்னைப் பார்த்தன் யுத்தத்திற்காக எதிர்க்கப்போகிறான் ஜனேச்வர! ஆகலால், என்னுடையதும் அர்ஜுனனுடையதுமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெற்றியைத் தரும் வீர்யத்தை நீ தெரிந்துகொள். பெரிதான காரியத்தை நாசஞ்செய்வதிலும் லாகவத்திலும் தூரத்திலிருந்து லட்சியத்தில் தாக்கும்படி செய்வதிலும் ஸாமர்த்தியத்திலும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பதிலும் ஸவ்யஸாசியானவன் எனக்கு நிகரானான் பாரத! தேகவன்மையிலும் மனோபலத்திலும் அஸ்திரசிக்ஷையிலும் பராக்கிரமத்திலும் லக்ஷியத்தில் பாணங்களைப் போய்த் தாக்குவதை நிச்சயிக்கும் விஷயத்திலும் ஸவ்யஸாசி எனக்கு நிகரானான். எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் மேலானதும், விஜயம் என்று பிரஸித்திபெற்றதுமான அவ்விதமான வில்லானது இந்திரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட விச்வகர்மாவினாலே செய்யப்பட்டது. ராஜனே! இந்திரன் அந்த வில்லினாலே அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களை ஜயித்தானே, எந்த வில்லினுடைய சப்தத்தினாலே அஸுரர்களுக்குப் பத்துத் திசைகளிலும் மயக்கமுண்டுபண்ணப்பட்டதோ அந்த ஸர்வோத்தமமான வில்லை இந்திரன் பரசுராமருக்குக் கொடுத்தான். விற்களுள் சிறந்த அந்த வில்லைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். அந்த வில்லினாலே ஜயசீலர்களுள் உத்தமனும் மஹாபாஹுபலமுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை (எதிர்த்துப்) போர்புரியப்போகிறேன். இந்திரன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லா அஸுரர்களையும் கொன்றானோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாண்டவர்களையும் நான் ஜயிக்கப்போகிறேன். பூமியை இருபத்தொருமுறை ஜயித்ததும் பரசுராமராலே கொடுக்கப்பட்டதும் கோரமுமான அந்த வில்லானது காண்டீவத்தைக் காட்டிலும் மேலானது. பிருகுகுலத்தில் பிறந்த பரசுராமர் அந்த வில்லினுடைய திவ்யமான செய்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் தனுஸைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். அதனால் பாண்டவனோடு போர்புரியப்போகிறேன். துர்யோதன! ஜயசீலர்களுள் உத்தமனும் வீரனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் பந்துக்களோடு கொன்று யான் உன்னை இப்பொழுது ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறேன். ராஜனே! மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும் கூடியதும், வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும், ஸமுத்திரங்களினால் சூழப்பட்டதுமான பூமியானது இப்பொழுது உனது புத்திர பௌத்திரர்களிடம் நிலைபெற்றதாகப்போகிறது. நன்றாகத் தர்மத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் மனத்

தை அடக்கினவனுமான ஒருவனுக்கு ஸித்தியுண்டாவதுபோல (நமக்குக்) காரியஸித்தி நிச்சயம். இப்பொழுது விசேஷித்து உன்னுடைய பிரியத்தின்பொருட்டு எனக்குச் செய்யத்தகாத காரியம் இல்லை. மாமானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸஹிப்பதற்குச் சக்தியற்றதோ அவ்வாறே என்னுடைய பராக்கிரமத்தைத் தாங்குவதற்கு அந்த அர்ஜுனன் சக்தியுள்ளவனாகான். எதனாலே நான் பல்குனனை விடக் குறைந்திருக்கிறேனென்னும் விஷயம் நான் அவசியம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது. அந்த அர்ஜுனன் வில்லினுடைய நாணகயிறு தெய்வத்தன்மையுள்ளது, அவ்வாறே இரண்டு பெரிய அம்புத்தூணிகளும் குறையாதவைகள். அந்த அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன்; எனக்கு அவ்விதமான ஸாரதி இல்லை. அந்த அர்ஜுனனுக்குத் திவ்யமானதும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததுமான காண்டீவம் என்கிற சிறந்த வில்லிருக்கிறது. எனக்கும் திவ்யமானதும் மஹிமை பொருந்தினதும் விஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான உத்தமமான வில்லிருக்கிறது. ராஜனே! அப்படிப்பட்ட வில்லினால் பார்த்தனைக் காட்டிலும் நான் மேலானவன். எந்தவிதத்தினால் வீரனான பாண்டவன் மேலானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள். (அர்ஜுனனுக்கு) ஸர்வலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்ற தாசார்ஹன் (குதிரைக்) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான். ஸ்வர்ணாலங்காரத்துடன்கூடினதும் சிறந்ததுமான ரதமானது அக்னியினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீரனே! குதிரைகளும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லப்படத் தகாதவைகள், மனத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகள். அற்புதமானதும் காந்தியுள்ளதுமான வானரக்கொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது. உலகத்தைப் படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த ரதத்தைப் பாதுகாக்கின்றான். இம்மூன்றுவிஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான் பாண்டுபுத்திரனோடு போர்புரிவதற்கு விரும்புகிறேன். இந்தச் சல்லியனே கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தன். இவன் எனக்கு ஸாரத்யம் செய்வனேயாகில் உனக்கு ஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகும். பகைவர்களால் எளிதில் ஜயிக்கமுடியாதவனான சல்லியன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக வேண்டும். எனக்கு நாராசங்களையும், கழுகிறகுகள் பூண்ட பாணங்களையும், வண்டிகள் சுமந்துகொண்டுவரட்டும். ராஜேந்திர! பரதஸ்ரேஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த ரதங்களும் பின்புறத்தில் எப்பொழுதும் என்னைத்தொடர்ந்துசென்றேவரட்

டேம இவ்விதமான குணங்களாலே நான் பார்த்தனைக் காட்டிலும் மேலானவனேன். சல்யனும் க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவன். அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் நானும் மேலானவன். பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான கர்ணன் எவ்வாறு அச்வஹ்ருதயத்தை அறிகிறனோ அவ்வாறே மஹாராஜனான சல்யனும் அச்வஹ்ருதயத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கிறான். பாகுபலத்தில் மத்ரராஜனுக்கு நிகரானவன் ஒருவனுமில்லை. அவ்வாறே அஸ்திரத்தில் எனக்கு நிகரானவன் ஒருவில்லாளியுமில்லை. அவ்வாறே அச்வஸம்பாவத்தை அறியும் விஷயத்தில் சல்யனுக்கு ஈடானவன் ஒருவனுமில்லை. எனது ரதமானது க்ருஷ்ணனுடைய ரதத்தைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றதாகிவிடும். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் நான் அர்ஜுனனைக் காட்டிலும் குணங்களால் சிறப்புற்றவனாவேன். கௌரவர்களிற் சிறந்தவனே! நான் யுத்தத்தில் பல்குனனை ஜயிப்பேன். இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களும் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர்களாகார்கள். மஹாராஜனே! சத்ருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! இது உன்னால் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இவ்விதமான என்னுடைய விருப்பமானது நிறைவேற்றப்படவேண்டும். உங்களுக்கு இச்சமயமானது தாண்டிப்போகவேண்டாம். இவ்வாறு செய்யப்படுமானால் உன்னால் எனக்கு எல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும். பாரத! பிறகு, யுத்தத்தில் என்ன செய்யவேண்டியதைப் பார்ப்பாய். ஸர்வவிதத்திலும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்போகிறேன். யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களுங்கூட என்னை எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள். ராஜனே! மனுஷ்யஜாதியில் பிறந்த பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்ப்பார்கள்?" என்று கூறினான்.

யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான கர்ணன் இவ்வாறு சொல்ல, உம்முடைய குமாரன் மிக்க மனக்களிப்புள்ளவனாகிப் பிறகு ராதேயனைக் கொண்டாடி உரைக்கலானான்: 'கர்ண! நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவ்விதமாகவே செய்வேன். யுத்தத்தில் அம்புப்பெட்டிகளுடன் கூடியவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளுமான ரதங்கள் நன்றாகப் பின்தொடரப்போகின்றன. உனக்காக வண்டிகள் நாராசங்களையும் கழுகிறகுகளமைந்த அம்புகளையும் சுமந்துகொண்டு செல்லும். கர்ண! உன்னை நாங்களும் எல்லா அரசர்களும் பின்தொடரப்போகிறோம்' என்று கூறினான். மஹாராஜனே! பிரதாபசாலியும் ராஜாவுமான உம்முடைய குமாரன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு மத்திரராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வார்த்தை சொல்லலானான்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(துர்யோதனனுடைய வேண்டுதலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்திலிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரயாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாராஜரே! இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பிரதாபசாலியான உம்முடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் தேவஸைன்யங்களுக்கும் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவனான மத்திரராஜனைப்பற்றி ராதேயன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் விரைவாக அப்படியே செய்தான். யுத்தத்தில் மஹாரதனான மத்திரராஜனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்துடன் அவனருகில் நெருங்கி அன்புடனே பின்வரும் வாக்யத்தை உரைக்கலானான்: 'உண்மையை விரதமாகக்கொண்டவரே! மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! சத்துருக்களுக்குத் தாபத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே! மத்ரதேசத்தாருக்குத் தலைவரே! யுத்தத்தில் சூரரே! பகைவர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரே! பேச்சுத்திறமையுடையவர்களுள் உத்தமரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டும் நன்மையைச்செய்வதின்பொருட்டும் அவ்வாறே பார்த்தனுடைய வதத்தின்பொருட்டும் ராஜஸ்ரேஷ்டர்களுடைய மத்தியில் கர்ணன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டிருக்கிறீர். உம்மை நான் பிரார்த்திக்கிறேன். ஒப்பற்ற வீர்யமுடையவரே! சத்துருபக்ஷங்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரே! ஆதலால், நான் இப்பொழுது உம்மை முடியினால் வணங்கி வேண்டுகிறேன். நல்ல விரதமுள்ளவரே! ஆதலால், பார்த்தனுடைய நாசத்தின்பொருட்டும் என்னுடைய நன்மையின்பொருட்டும், ருத்திரரை ப்ரம்மா காத்ததுபோல நீர் கர்ணனை எல்லா ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றும். ரதிகஸ்ரேஷ்டரே! அன்பினாலே ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும். நீர் ஸாரதியாக இருப்பீராகில் ராதாபுத்திரனான கர்ணன் என் பகைவர்களை ஜயிப்பான். மஹாபாக்யமுள்ளவரே! உம்மைத் தவிர வாஸுதேவனைப்போலக் கர்ணனுடைய குதிரைக்கடிவாளங்களைப் பிடிப்பவன் யுத்தத்தில் வேறொருவனுமில்லை. எவ்வாறு பரமதேவர் மஹேஸ்வரரைக் காப்பாற்றினாரோ அவ்வாறே எல்லாவிதத்தாலும் கர்ணனைக் காப்பாற்றும். மத்ரேஸ்வரரே! விருஷ்ணிகுலத்

தில் பிறந்தவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எவ்வாறு பாண்டவனை எல்லா விதமான ஆபத்துக்களினின்றும் பாதுகாக்கிறனோ அவ்வாறே இப்பொழுது நீர் ராதேயனைக் காப்பாற்றும் நம்முடைய பலமானது பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், நீர், வீர்யமுடையவனும் போஜனுமான கிருதவர்மா, ஸுபலனுடைய புத்திரனான சகுனி, துரோணபுத்திரரான அஸ்வத்தாமா, நான் என ஒன்பதுவிதமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இவற்றில், மஹாரதமாவான பீஷ்மருடைய பாகமும், துரோணருடைய பாகமும் இல்லை அவ்விருவர்களாலும் அவர்களுக்குரிய பாகங்களை மீறி எனசத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் தோஷமற்றவரே! பிராயம்முதிர்ந்தவர்களும் பெரியவில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் கபடத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவர்கள் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து இம்மண்ணுலகினின்று விண்ணுலகமேகினார்கள் அவ்வாறு மற்றபுருஷசிரேஷ்டர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனேகர்கள் சக்தியுள்ளவரையில் பூர்ணமான வல்லமையைக் காட்டிப் பிராணனை இழந்து பகைவர்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார்கள் ராஜரே! பலபாகமான பார்த்தர்களாலே அவ்விதமான என்னுடைய இந்தச்சேனை முந்தியே பெரும்பான்மையாக நாசம்பண்ணப்பட்டுவிட்டது இப்பொழுதும் பார்த்தர்களாலே நாசம்பண்ணப்படுமென்பதில் என்ன ஸந்தேகம்? ராஜரே! குந்திபுத்திரர்களோ பலசாலிகள், அதிக தைர்யமுடையவர்கள், உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள் மிகுந்திருக்கின்றனர் என்னுடைய சேனை கொல்லப்படாமலிருக்கும்படியான உபாயத்தை நீர் செய்யும் பிரபுவே! இந்தச்சேனையானது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதாகியது புருஷஸ்ரேஷ்டரே! மஹாபாகுபலமுள்ள கர்ணன் ஒருவனும் ஸர்வலோகமகாரதரான நீரும் நமக்குப்பிரியத்தையும் நன்மையையும் செய்யும் விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்கள் சல்ய மஹாராஜரே! கர்ணன் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனனோடு போர்புரிய விரும்புகிறான் மத்திரராஜரே! அந்தக்கர்ணனிடத்தில் ஜயவிஷயமான பேராவல் இருக்கின்றது அந்தக் கர்ணனுக்குக் (குதிரைகளைக்) கடிவாளம் பிடித்து நன்கு நடத்துபவன் புவியில் வேறொருவனுமில்லை யுத்தத்தில் பார்த்தனுக்குக் கிருஷ்ணன் எவ்வாறு கடிவாளத்தைப்பிடித்துக் குதிரையை நடத்துகின்ற உத்தமஸாரதியாயிருக்கிறனோ அவ்வாறே நீரும்

கர்ணனுடைய ரததறில கடிவாளஙகளைப பிடிததாக குதிரைகளை நடதறுகிறவராகவேணடும் ராஜரே! பாாததனை யுததததில அநதக கிருஷ்ணனேடு கூடி அவனைல பாதுகாககபபடடு எநதககாரியஙகளைச செயகிருனே அவை (உமமால) பிரதயக்ஷமாகக காணபபடுகின்றன முநதி நமமுடைய யுதநததில அாஜுனன பகைவாகளை இவ விதமாகக கொனறுவிடடான கிருஷ்ணனேடு சோநதிருககினற இநத அாஜுனனுககு இபபொழுது பாாககிரமம மிகுநதிருககினறது மதராநதரே! கிருஷ்ணனேடு சோநது பாாததன பெரிதான தாாதத ராஷடிரஸேனையை ஒவவொரு தினநதிலும் ஒடடுகிறவனுகவே யுத ததறில காணபபடுகிருன மஹாகாநதியுளளவரே! கா்ணனுடைய பாகமும உமமுடைய பாகமும மிகுநதிருககினறன அநதப பாகத தைக காணனேடுகூடி நீா ஒரேஸமயததில இபபொழுது நாசம் செயவீராக அருணனேடு சோநது ஸூாயன எவவாறு இருளைப போககுகிருனே அவவாறே மஹாயுததததில காணனேடு சோநது பாாததனை ஸம்ஹாரம் பணணும். பாலசூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவாகளான காணசலயா இருவாகளையும உதிததிருககினற இரணடு சூரியாகளபோலககணடு மஹாரதாகள யுதநததில ஒடடடும சூரியனையும அருணனையும கணடு இருள எவவாறு நாசம அடை கிறதோ அவவாறு பாஞசாலாகளோடும ஸருஞ்சயாகளோடுங கூடின குநதீபுததிராகள நாசமடையடடும் காணன ரதிகாகளுளசிறநதவன, நீா ஸாரதயம செயபவாகளுள சிறநதவா உஙகள இருவாகளுககும் சோகமையானது உணடானதிலலை, (பிறகு) உணடாகபபோவது மிலலை விருஷ்ணிகுலததில தோனறிய கிருஷ்ணன எலலா நிலைமை களிலும பாணடவனை எவவாறு பாதுகாககிருனே அவவாறு நீா விகாததனகுமாரனை காணனே யுதததநில பாதுகாககககடவீா யுதநரங்கததில போாபுரிகினற அநதககாணனுககு நீா ஸாரதயம் செயயவேணடும் யுநததநில கிருஷ்ணன அாஜுனனை எவவாறு எலலாசசததுருககளிடததினினறும் பாதுகாககிருனே அவவாறே நீரும மஹாயுததததில ராதேயனைப பாதுகாககவேணடும் ராஜ ரே! இநதககாணன ஸாரதியான உமமால யுததததில இநதிரனுடன கூடின தேவாகளாலும அவமதிககமுடியாதவனுவான பாணடவாக ளால எவவிதம ஜயிககபபடுவான? எனவாாததையில நீா ஸநதேகப படவேண்டாம்' எனறு கூறினை மஹாபாகுபலமுளளவனும, குலததினுலும் ஐஶவரியததினுலும் சாஸதிரஞானததினுலும பலத

தினாலும் இறுமாப்பாளவனுமான சல்யன், துர்யோதனனுடைய [illegible] வார்த்தைகளையும் [illegible] போர்க்களத்தைக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்கையில் என்னை [illegible] தாது இழிந்த குலத்தில் பிறந்திருக்கின்றவனுக்கு உயர்குலத்தோன் அடிமைசெய்யத்தகுந்தவனல்லன் கன்னேவந்து அதிகவமையும் மிக்க கௌரவமுள்ளவனுமான மித்திரனை அந்தபாவியான ஒருவனுடைய வசத்தில் அவன் இருக்கும்படி செய்கிறானே அவனுடைய அக்காரியம் கீழோரை மேம்படுத்தலும் மேலோரைக் கீழ்ப்படுத்தலுமாகிற விபரீதச்செய்கையினாலுண்டான பாவமாகும் நான்முகனாலே பிராமணர்கள் முகத்தினின்று உண்டுபண்ணப்பட்டார்கள், க்ஷத்திரியஜாதியானது கையினின்று (உண்டுபண்ணப்பட்டது) பிறகு, வைசியர்கள் இரண்டு தொடைகளினின்றும், சூத்திரர்கள் இரண்டு கால்களினின்றும் உண்டுபண்ணப்பட்டார்களென்று சுருதிகூறுகிறது. பாரத! அந்த நான்குவர்ணங்களிடத்தினின்றும் ஒன்றோடொன்று சேர்வதினால் அனுலோம, பிரதிலோம, ஸாங்கர்யத்தினாலுண்டான ஜாதிவிசேஷங்களுடைய உட்பிரிவுகள் உண்டாகின்றன க்ஷத்திரியர்கள் ரக்ஷகர்களும் தேடுகின்றவர்களும் கொடுக்கின்றவர்களுமாக எண்ணப்பட்டிருக்கின்றார்கள் பிராமணர்கள் யாகம்செய்வித்தலாலும், அத்யயனம்செய்வித்தலாலும், தோஷமற்றபிரதிக்கிரஹங்களாலும், லோகானுக்கிரஹத்தின்பொருட்டுப் பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் வைசியர்களுக்குக், கிருஷி, பசுக்காத்தல், தருமத்தை அனுஸரித்துத் தனத்தை அளித்தல் (இவைகள் செய்கைகளென்று) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன சூத்திரர்கள் பிரமக்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஸூதஜாதியில்பிறந்தவர்கள், பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் க்ஷத்திரியன் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதர்களுடைய ஏவலைக் கேட்கமாட்டான் நான் முடியில் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பெற்றவன், ராஜர்ஷிகளுடைய குலத்தில் பிறந்தவன், மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவன், வந்திகளால் ஸேவிக்கப்படத்தக்கவன், ஸ்தோத்திரம் செய்யப

படைத்தககவன். பகைவாகளுடைய படைகளை நாசம் செயகிறவ ஞை நான இவவாறாக இருநதுகொண்டு யுததததில ஸூதபுததி ரனுககு ஸாரதயம செயவதில பிரியபபடவிலலை காநதாரீபுததிர! அசசாிலலாமல ஸாரதயம் செயயுமபடி சொலலுகிறபடியால நீ எனனை அவமதிககிருய, நிசசயமாகவே அதிக ஸநதேகம கொண டிருககிருய, நம்மைககாட்டிலும காணனை மேலானவனுக நினைத துககொண்டு புகழுகிருய நான யுததததில ராதேயனை எனககுச சமானமாக எணணவிலலை ராஜனே! எனககு அதிக மான வேலலையைககடடளையிடலாம (ஸேனையின ஓரபிரிவை) யுத ததில நாசம் செயவதாகிய யுததனைச்செய்து விட்டு, எவ்வித மாக வநதேனே அவவிதமாகவே திருமபிச செலலுவேன. இலலை யேல, யான ஒருவனாகவே உனனுடைய சததுருககளோடு போபுரி வேன். யுததததில பகைவாகளைககொலலுநதுகிற எனனுடையவீாயத தை இபபொழுது நீ பாா குருகுலததிலுதிததவனே! என்னைப போன்ற ஒருமனிதன உளளததில மனோரதஙகளைவைததுக்கொண்டு பிரவிாததிககமாட்டான். என்னைபபறறி நீ அதிகஸநதேகபபடாதே. மேலும், எனவிஷயததில அவமானம் எவவிதததாலும் செயயததகக தன்று பயஙகரமாயிருபபவைகளும் வஜராயுதததினுடைய உருவம் போனறஉருவமுளளவைகளும திடமாயிருபபவைகளுமான எனனு டையகைககளைப பாா ஆசசாியகரமான எனனுடையவிலலையும் ஸாப பஙகளுககொபபான அமபுகளையும் காறறைபபோனற வேகமுளள நலல குதிரைகளையுடையதும ஆசசாியகரமுமான என்னுடைய ரததததையும பாா காநதாரீபுததிர! தஙககட்டிககளால அலஙகரிக கபபட்ட கதாயுததத்தையும பாா. யான கோபிததுககொண்டேனே யாகில, பூமியையும பிளபபேன, பாவதஙகளையும சிதற அடிபபேன; கடலகளையும வறறசசெயவேன, சூரியனையும கீழேதளளுவேன. ராஜனே! இவவிதமிருபபவனும் பகைவாகளையழிபபதில திறமை யுளளவனுமான எனனை அதிரதனுககுபபுததிரனாயிருககிற ஸூத னுககு ஸாரதயம செயயும்விஷயததில ஏன ஏவுகிருய? ராதேயன் எனனுடைய பதினாறுவது அம்சததிறகும் ஈடாகான. ராஜனே! காணனோடும் அர்ஜுனனோடும ஜனாா்ததனனோடுமகூடி மூன்று உலகததாாகளும் போாில ஸனனததாாகளாக வநதாலும நான் அவா களையும் எவவிதததிலும மதிககமாட்டேன. நான் இழிகுலததில பிறநத ஒருமனிதனலலேன் நான உன்னால அறியபபட்டவனலல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விதத்திலும் எனக்குச் செய்யத்தக்கதன்று காந்தாரீபுத்திர! இப்பொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் நாட்டைக்குறித்துச் செல்லுவேன். நான் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரத்யம்செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போர்புரியேன். காந்தாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உன்னிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், என் வீட்டுக்குப் போகிறேன்' என்றான்.

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தோஷமியுள்ளவனான சல்யன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டு அரசர்களின் மத்தியிலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான் அந்தச்சல்யனை உம்முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பஹுமானத்தினாலும் தடுத்து, ஸாமோபாயத்தினால் ஸர்வார்த்தஸாதகமும் மதுரமுமான வாக்யத்தைச் சொல்லலானான் 'சல்யமகாராஜரே! நீர்சொல்லியஇது இவ்வாறுதான்; ஸந்தேகமில்லை ஜனேச்வரரே! என்னுடையகருத்தோ ஒன்றிருக்கின்றது அதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளும் மத்ரேச்வரரே! உம்மைக்காட்டிலும் கர்ணனும் மேலானவனல்லன், மற்ற அரசர்களும் மேலானவர்களல்லர் கிருஷ்ணனும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவனல்லன். புருஷச்ரேஷ்டர்களான உம்முடைய முன்னோர்கள் ஸத்யத்தையே சொல்லுகிறவர்கள் அதனால், நீர் * ஆர்த்தாயனி என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது என்னுடைய எண்ணம் பகைவர்களுடையகர்வத்தை அழிப்பவரே! நீர் யுத்தத்தில் பகைவர்களுக்கு மனத்தில் நாட்டப்பட்ட முள்போலிருத்தலால் உமக்குச் சல்யனென்கிறபெயர் இப்புவியில்சொல்லப்படுகிறது அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உம்மால் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது தர்மங்களை அறிந்தவரே! எதெது உம்மால்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதைஅதை எனக்காகநீர்செய்யும் உம்மைக்காட்டிலும் ராதேயனும் வீர்யமுடையவனல்லன் நானும் வீர்யமுடையவனல்லேன் இந்தயுத்தத்தில் (கர்ணனுடையரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற) உத்தமமான குதிரைகளுக்கு ஸாரதியாகும்படி நான் உம்மைவேண்டுகிறேன் குணங்களாலே தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் கர்ணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறேன் உம்மை வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் மேலானவ

* ருதம் = ஸத்யம்; ருதாயனர் = ஸத்யத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவர்கள்; ஆர்த்தாயனி = அந்த மரபிலே தோன்றியவன்.

ரென்று இவ்வுலகம் எண்ணுகிறது புருஷஶ்ரேஷ்டரே! கர்ணன் அஸ்திரங்களாலே பார்த்தனைக்காட்டிலும் மேலானவன் நீங்கள் அச்வஹ்ருதயத்தை அறிவதிலும் அவ்வாறே பலத்திலும் கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவர் மத்ரராஜகுமாரரே! அதிகமான மஹிமையுடைய வாஸுதேவன் அச்வஹ்ருதயத்தை அறிகிறதைப்போல இருமடங்கு நீர் அறிகிறீர்' என்றான் சல்யன், 'காந்தாரீபுத்திர! கௌரவனே! சேனையின் நடுவில் நீ என்னைத் தேவகீபுத்திரனைக் காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன் வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனோடு போர் புரிகின்ற கர்ணனுக்கு இதோ நான் ஸாரத்யம் செய்கிறேன் வீர! விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணனைப்பற்றி எனக்கு ஸ்தாவிதமான பிரதிஜ்ஞை இருக்கின்றது அவனுக்கு எதிரில் என்னிஷ்டப்படி வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்' என்றான் பாரதரே! உம்முடைய புத்திரன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி அந்த மத்திரராஜனுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கர்ணனிடம் கூறினான்

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், திரிபுராஸுரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட தேவர்களுக்கு ருத்ரர் பிரஸன்னரானதும்.)

துர்யோதனன், 'மத்திரராஜரே! உங்களுக்கு நான் பின்னும் உரைக்கப்போகிறதைக் கேட்கவேண்டும் பிரபுவே! முன்பு தேவாஸுர யுத்தத்தில் நடந்ததும் மிக்க தவமுடையவரான மார்க்கண்டேயரால் என் பிதாவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான வரலாறு அனைத்தையும் சொல்லுகின்றேன் என்னிடத்தினின்று நீர் மனத்தினால் தெரிந்துகொள்ளும் இவ்விஷயத்தில் நீர் ஆலோசனை செய்யவேண்டாம் அரசர்களெல்லாரும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாய்விட்டது என்று நிச்சயம்செய்துகொண்டு தாமாகத்தங்களுடைய நிச்சயங்களைச் செய்ய முயற்சிசெய்கின்றார்கள் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பெரிய மேன்மையுண்டாயிருந்தது அப்பொழுது காவமுடையவர்களான ஸிம்ஹிகாபுத்திரர்கள் தேவர்களை நாசம்செய்தார்கள். பலத்தினால் காவம்கொண்ட அந்தத்தானவர்கள் தேவர்களாலே தோல்வி அடைந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.

ராஜரே! அச்சமயத்தில் முதலில் (தேவர்களுடைய துன்பத்துக்குக் காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்தமானது நேர்ந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்களால் அஸுரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். தைத்யர்கள் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது தாரகாஸுரனுடைய மூன்று புத்திரர்களும், கர்வத்தை இழந்தவர்களும் உத்ஸாகத்தை இழந்தவர்களுமாகி அப்பொழுது பாதாளத்தில் பிரவேசித்தார்கள். பகைவர்களை நாசஞ்செய்கிறவர்களான தாராக்ஷன் கமலாக்ஷன் வித்யுன்மாலி என்ற தாரகாஸுரனுடைய குமாரர்கள் உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு சிரேஷ்டமானநியமத்தில்நிலைபெற்றுத் தவத்தினால் தங்களுடைய சரீரங்களை வாட்டினார்கள். பிதாமஹரும், வரன்களைக் கொடுக்கிற ஸ்வபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவர் இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் தவத்தினாலும் விரதானுஷ்டானத்தாலும் ஸமாதியினாலும் பிரீதி அடைந்து அவர்களுக்கு வரத்தைக்கொடுக்க ஆரம்பித்தார். ஸர்வலோகபிதாமஹரான நான்முகரிடத்தினின்று அவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து எப்பொழுதும் ஸர்வப்பிராணிகளிடங்களினின்றும் (தங்களுக்கு) மரணமில்லாமையை வேண்டினார்கள். ஸர்வலோகங்களுக்கும் குருவும் பிரபுவுமான ஸ்ரீபிரம்மதேவர் அப்பொழுது அவர்களைப்பார்த்து, 'அஸுரர்களே! எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாமலிருக்குந்தன்மை உண்டாகாது. இவ்விடத்தினின்று திரும்புங்கள். உங்களமனத்துக்கு ருசித்திருக்கிற வேறு வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார். ராஜரே! பிறகு, அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அடிக்கடி பலவாறாக ஆலோசித்து ஸர்வலோகேஶ்வரரான சதுர்முகரை வணங்கி இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தார்கள்: 'இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியதும் மங்களகரமானதும் விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் நிரம்பியதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நாசஞ்செய்யத்தகாததுமான நகரத்தை வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறோம். தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் ஸர்ப்பக்கூட்டங்களாலும் நானாவித ஜாதியில்தோன்றின பிராணிகளாலும் பிசாசங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ப்ரம்மவாதிகளுடைய சாபங்களாலும் நாசஞ்செய்யப்படாத மூன்றுபட்டணங்களை எங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கடவீர். தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தை முன்னிட்டு நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் மூன்றுபட்டணங்களையே வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டு இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கப்போகின்றோம். ஆயிரக்கணக்

கானவ்ருக்ஷங்களைச் சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவர் சேரப்போகின்றோம். ஸ்திராஷமற்றவரே! இந்த மூன்று பட்டணங்களும் ஐக்யமடையப்போகின்றன. ஒன்றுசேர்ந்த இந்த மூன்று பட்டணங்களையும் அப்பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸ்ரேஷ்டனை எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசம்செய்வானோ அவனே எங்களுக்கு ம்ருத்யுவாகுக' என்று வேண்டினார்கள். அந்தத் தானவர்களுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரான ஸ்ரீபிரம்மதேவர், 'இவ்வாறு ஆகுக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸத்யலோகத்திற்கு ஏகினார். பரமம் தேவரிடத்தினின்று வரத்தைப்பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்தத் தாரகனுடைய புத்திரர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஆலோசித்து மூன்று பட்டணங்களைப் படைப்பதற்காக எல்லாச் சிற்பவேலைகளிலும் மிக்ககோசரியுள்ளவனும் மூப்பில்லாதவனும் தைத்யர்களாலும் தானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமான மயனை வரித்தார்கள். பிறகு, புத்திசாலியான மயன் தன்னுடைய தவத்தினாலே ஸ்வர்ணமயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே * இரும்புமயமுமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டுபண்ணினான். பகைவர்களை வாட்டுகிறவரே! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்டணமானது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது. வெள்ளிமயமான பட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது. அவைகளுள் இரும்புமயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற்றிருந்தது. ஒவ்வொரு பட்டணமும் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவ்வளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொத்தளங்களோடுகூடியது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோட்டைவாயில்களையுமுடையது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜவீதிகளோடுகூடியது, பலவிதமான உப்பரிகைகளாலும் வாசல்களாலும் விளங்கியது. ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அந்த மூன்று பட்டணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்த அஸுரர்கள் தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார்கள். திவ்யமான பொன்னகரமானது மஹாத்மாவான தாரகாக்ஷனுடையதாக இருந்தது. வெள்ளிமயமான பட்டணமானது கமலாக்ஷனுடையதாயிருந்தது. இரும்புமயமான பட்டணமானது வித்யுன்மாலியினுடையது. அந்த மூன்று தைத்ய அரசர்களும் மூன்று உலகங்களையும் வல்லமையினாலே கவர்ந்துகொண்டார்கள். 'பிரம்மா என்பவன் யார்?'

* 'காஷ்ணாயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னார்கள் ஒப்பற்ற வீரியமுள்ளவர்களும் உத்தமர்களுமான அப்படிப்பட்ட தானவர்கள், லக்ஷமும் பத்துலக்ஷமும் கோடிகளுமாக அங்கு அங்கிருந்துவந்து கூடினார்கள் முன்பு தேவர்களாலே அபகாரம் செய்யப்பட்டவர்களும் மிக்க கொழுப்புள்ளவர்களுமான மாம்ஸபக்ஷகர்கள் பெரிதான ஐஶ்வரியத்தைவிரும்பித் திரிபுரமென்கிற துர்க்கத்தை அடைந்தார்கள் இந்த எல்லா அஸுரர்களுக்கும் மயன் எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் சொல்லுகிறவனாயிருந்தான்.

அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த அஸுரர்களெல்லோரும் ஓரிடத்திலே பயமில்லாதவர்களாக இருந்தார்கள் திரிபுரத்தை வாஸஸ்தானமாகக்கொண்ட எந்த அசுரன் எந்த விருப்பத்தை மனத்தினாலே நினைத்தானோ அந்தவிருப்பத்தை அவனுக்கு மயன் மாயையினாலே அப்பொழுது நிறைவேற்றினான் மஹாபலசாலியான ஹரியென்று பிரஸித்திபெற்ற தாரகாக்ஷகுமாரன் ஒருவனிருந்தான் பிதாமஹரான பிரம்மதேவர் எதனால் ஸந்தோஷமடைவரோ அந்த உத்தமமான தவத்தை அவன் செய்தான் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்ற பிரம்மதேவரைப்பார்த்து, ஹரியானவன், 'சஸ்திரங்களால் கொல்லப்பட்டு எந்தக் குளத்தில் விழுபவர்கள் மறுபடியும் அதிக பலசாலிகளாகத் தோன்றுவார்களோ அந்தக் குளமானது எங்களுடைய பட்டணத்தில் உண்டாகவேண்டும்' என்று வேண்டினான் பிரபுவே! தாரகாக்ஷனுடைய குமாரனும் வீரனுமான அந்த ஹரியானவன் வரத்தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் மரித்தவர்களைப் பிழைக்கச்செய்யும் 'ம்ருதஸஞ்சீவினி' என்கிற அவ்விதமான குளத்தை உண்டுபண்ணினான் ராஜரே! எந்த அஸுரன் எந்த ரூபத்தோடும் எந்த வேஷத்தோடும் அடிக்கப்பட்டுத் தடாகத்தில் தள்ளப்படுகிறானோ அவன் ஸம்பூர்ணமான பலத்துடனும் வீர்யத்துடனும் சௌர்யத்துடனும் அவ்வித ரூபத்துடனும் வேஷத்துடனுமே உண்டாகிறான் மஹாத்மாவான அந்த ஹரியினாலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் இவ்விதமான வீர்யத்துடன்கூடியதுமான அந்தத் தடாகத்தைஅடைந்து திரிபுரவாஸிகளான அஸுரர்கள் உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் துன்பஞ்செய்தார்கள். மிக்க தவத்தினால் ஸித்திபெற்றவர்களும் தேவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவர்களுமான (அஸுரர்கள்) ஓர் அஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பத்து அஸுரர்களை உண்டுபண்ணினார்கள் அரசரே! அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தினாலும் க்ஷயமுண்டாகிறதில்லை. பிறகு, (பிரம்மதேவருடைய) வரதானத்தி

னாலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அவ்வஸுரர்கள் லோபத்தினாலும் மோஹத்தினாலும் பற்றப்பட்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவர்களும் பயமற்றவர்களும் ஸமமான பேராவலுள்ளவர்களுமாகி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்த ஸமயங்களில் பரிவாரங்களுடன்கூடின தேவர்களை ஓடும்படிசெய்து தங்களிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தார்கள். கெட்டநடையுள்ளவர்களான தானவர்கள் எல்லாத் தேவோத்யானங்களையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானங்களையும் பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆஶ்ரமங்களையும் அவ்வாறே ரமணீயமான நாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்செய்தார்கள். பித்ருக்களுடன் கூடின தேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். தேவவிரோதிகளான அந்த மூன்று அஸுரர்களாலே மூவுலகங்களும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. பிறகு, உலகங்கள் பீடிக்கப்படும்போது வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலேந்திய இந்திரன், தேவர்களால் சூழப்பட்டுந் திரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து எதிர்த்துப்போர்புரிந்தான். ராஜரே! பகைவர்களை அடக்குபவரே! தேவராஜனான இந்திரன், அந்தப் பிரமதேவருடைய வரத்தினால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளுமான முப்புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானபொழுது, பயந்து அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு கூடவே அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைச் சொல்லுவதற்காக அப்பொழுது பரமதேவரை அடைந்தான். அவர்கள் எல்லா உண்மையையும் உரைத்து முடிகளால் நன்றாக வணங்கி, 'பகவானே! அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்தைச் சொல்லவேண்டும்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள். அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரமதேவர் தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே! நீங்களனைவரும் என்னுடைய வாக்கிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள். அஸுரர்கள் எப்பொழுதுமே கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள், தேவர்களே என்னுடையவர்கள் * அவர்களனைவர்களும் உங்களை ஹிம்ஸிக்கின்றார்கள். நானோ எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன். இதுவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. துஷ்டர்கள் கொல்லப்படத் தக்கவர்களென்பதனாலே இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன். அந்தத் துர்க்கங்கள் ஓரேபாணத்தினாலே பிளக்கத்தக்கவைகள். வேறுவிதத்தாலில்லை. அந்தப்பட்டணங்களை முக்கண்ணரே

* பொருந்தாமையால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

பாணத்தால் ஈன்றுகப்பிள்ளப்பதற்குத் திறமையுள்ளவர். நீங்களனை வர்களும், ஜகதீஸ்வரரும் ஜயசீலரும் உத்தமமான கார்யங்களைச்செய் கின்றவருமான ஸ்தாணுவை யுத்தஞ்செய்யும்படி சீக்கிரம் வேண்டுங் கள் அந்த ஈஸ்வரர் அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பார்' என்று கூறினர். அவ்விதமான வார்த்தையிலே தூண்டப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் முடிவணங்கி நின்றார்கள் மங்களகரமான மனத்தையுடையவர்களும் மஹாத்மாக்களுமான தேவஸ்ரேஷ்டர்கள் தேவவருஷத்தில் ஆயிரம் வருஷம் தவம்புரிந்து விருஷபத்வஜரிடம் சென்றனர் தேவர்கள் பரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணியரான ருத்திரரைச் சரண மடைந்து ஸர்வகமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு பெருந்தவம் புரிந்தார்கள் எல்லோரும் மனமுதிர்த்தவரும் தேவர்களுக்குத் தேவரும் ஸ்ரேஷ்டரும் ஸதிரமாயிருப்பவரும் வரங் களைக் கொடுக்கின்றவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் மங்கள ரூபியுமான ஈஸ்வரரை ஸர்வவிதத்திலும் சரணமடைந்தார்கள். அந்தத் தேவர்கள் (எல்லாப்பிரஜைகளையும்) ஸம்ஹரிப்பவரும் துதிக் கத்தக்கவரும் பிறப்பில்லாதவரும் சந்திரனால் அடையாளமிடப் பட்ட தலைமயிரையுடையவரும் பயம்நேர்ந்த காலங்களில் அபயம் கொடுப்பவரும் நவருத விரதமுள்ளவரும் ஸர்வவஸ்துக்களையும் தம் சரீரமாகக்கொண்டவரும் பெருமையுள்ளவரும் உலகத்தை யெல்லாம் ஸ்வரூபத்தால் வியாபித்திருக்கின்றவருமான ருத்திர ரை உக்கிரங்களும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்பவைகளுமான மந் திரங்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் எந்தப்பகவான் பற்பல விதமான தபோவிசேஷங்களால் தம்முடைய மஹிமையை அறிந்தி ருக்கிறாரோ, எந்தப்பகவான் புத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆத்மதத்வ த்தைத் தாமாகவே அறிந்திருக்கிறாரோ, எந்தப்பகவானுக்கு எப்பொ ழுதுமே மனமானது தம்வசத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றதோ அந்த தையமகிமைபொருந்தியவரும் தேஜோராசியும் உமாபதியும் (பாவங் களைப்)போக்குகின்றவரும் ஐஸ்வரியமுள்ளவரும் உலகத்தில் மற்றொ ருவருமிகரில்லாதவரும் அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்பவரும் பாப மற்றவருமான ஈஸ்வரரை அந்தத்தேவர்கள் மிகுந்த முயற்சியினால் ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள் ஒருவராயிருக்கின்ற அந்தப்பகவான் அப்ப டிப்பட்ட தம்ரூபத்தினிடத்தில் பலவிதரூபங்களை உண்டுபண்ணினர். அதிகமான ஆச்சர்யத்தையுடையவர்களான தேவர்களனைவர்களும் மஹாத்மாவினிடத்தில் ஆத்மாவினுடைய பிரதிபிம்பங்களாயிருக்கிற

பரஸ்பரரூபங்களைக் கண்டார்கள்; ஸர்வபூதஸ்வரூபியும் பிறப்பற்ற வரும் உலகத்திற்குக் கர்த்தருமான அந்த ருத்திரனைக் கண்டு தேவர்களும் பிரம்மரிஷிகளும் தலை பூமியில் படும்படி நமஸ்கரித்தனர். சங்கரர், வணங்குகின்ற அந்தத் தேவர்களைப் பார்த்து, 'மங்களமுண்டாகுக' என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களைப் புகழ்ந்து (பூமியினின்று) எழுந்திருக்கும்படி செய்து, பகவானவர் புன்னகையுடன், 'சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்' என்று வினவினர். பிறகு, முக்கண்ணனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் நன்னிலையிலிருக்கின்ற மனத்துடன் ஈச்வரரைப் பார்த்து, 'பிரபுவே! தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம். தேவதைகளுக்கெல்லாம் அதிதேவதையானவரும் பிராணவல்லமையான அம்பிகைக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றவரும் அதிககோபமுள்ளவரும் தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழித்தவரும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவருமான உமக்கு வந்தனம். ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் மங்களங்களுக்கு உற்பத்திஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச்சிவந்தவரும் (பிராணிகளை) ரோதனம் செய்யும்படி செய்கின்றவரும் கறுத்த கழுத்தையுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும் * மிருகசீரத்தைத் தரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போர்புரிகின்றவரும் ஆராதனத்துக்குத் தகுந்தவரும் சத்ருக்ஷயத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் ஹிம்ஸிக்கின்றவரும் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவரும் சுக்கிரஸ்வரூபியும் பிரம்மஸ்வரூபியும் பிரம்மசாரியும் ஜகதீசரும் மனத்தினாலே அளவிடமுடியாதவரும் (துஷ்டர்களை) ஸம்ஹரிக்கின்றவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் தவத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும் மஞ்சள் நிறமுள்ளவரும் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் தோலை உடுத்தவரும் ஸுப்பிரமண்யருக்குப் பிதாவும் முக்கண்ணரும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் சரணமடைந்தவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவரும் பிரம்மத்வேஷிகளுடைய கூட்டங்களை நாசம்செய்கின்றவரும் வனஸ்பதிகளுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் வனங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம். பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியும் எப்பொழுதும்

---

* மிருகம் = மான். 'மிருகாக்ஷாய' என்பது மூலம். அக்ஷம் என்பதற்கு சரீரமென்றும் கண்ணென்றும் பொருளுண்டு. மானினுடைய கண்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்.

யஜ்ஞங்களுக்குப பதியுமான தேவரீருககு வநதனம ஸைன்யஙகளை யுடையவருமமூன்று கணகளையுடையவரும் அளவுகடநத வல்லமை பொருநதியவருமான தேவரீருககு வநதனம் மனவாககுககாயஙக ளால உம்மைச சரணமடைநதிருககினற எஙகளைத தேவரீா பாது காககவேணடும' எனறு வேணடினாாகள. பிறகு, பகவான, பிரஸன னராகி,'நலவரவா' எனகிறவாாததையினால அவாகளைசசநதோஷிககச செயது, '(தேவாகளே !) உஙகளுடைய பயமவிலகடடும உஙகளுககு யான எனனசெயயவேணடும ? சொலலுஙகள' எனறு கியமிததாா ாசுவரருடைய வாாததையைககேடடுத தேவாகள ஸநதோஷமடைந தாாகள

இருபத்தைந்தாவது அதயாயம்.

(தேவர்கள், ருத்திரருடையவசனத்தினுல் அவருக்குத் தத்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திரிபுராஸம்ஹாரத்தின்பொருட்டுப் படையெடுத்துச்சென்றது.)

மஹாத்மாவான ருத்திராலே பிதிருககள், தேவர்கள், ரிஷிகள் இவாகளுடையகூடடஙகளுககு அபயங கொடுககபபடடவுடனே, உலகத்திறகுபபிதாமஹரான பிரம்மதேவா, சஙகரனைப பூஜிததுக கூறலானா 'இநத அஸுரததாககஙகள மூவுலகஙகளையும் ஆககிரமிக கினறனவலலவா? பிரஜைகளுககு யாாநாதன? கோரரூபிகளான அநதத் திரிபுராஸுராகளனைவாகளையும காலதாமதமினறி ஸமஹாரம செய யும தேவநாதனே! சிறநத இநதபரமபதவியை அடைநதிருககினற எனனால வரஙகளைககொடுககககூடியகாலமபோநதபடியால் தானவாக ளெனபொருடடுப பெரியவரமகொடுககபபடடது [illegible] யுகத்தில அவாகளை நீ கொலலுகிறவா [illegible] கேள விபபடடிருககிறோம் [illegible] ஸாவபபிராணிகளுககுத துன்பஞசெய்யும் அஸுராகளே! [illegible] உலகமரியாதை யை நடத்தவாாகளான அநத அஸுராகளை [illegible] [illegible] தேவரீருடைய [illegible] [illegible] சரணமடைநதிருக கினற [illegible] [illegible] ஹதுவையறிநத [illegible] [illegible] [illegible] அநதத் [illegible] அஸுராகளைக கொலலும் [illegible] ஸாவததையும அறிபவரே! தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினால உலகமுழுமையும ஸநதோஷமாக விருததியடைநதது. தேவரீா தேவாகளுககுச சரண்யா உம்மை நாஙகள சரணமடைந தோம்' என்று கூறினா

காணபாவம்.

ஈசுவரர், 'உங்களுடைய சத்துருக்களனைவர்களும் கொல்லத் தக்கவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம்; பலசாலிகளான தேவசத்துருக்களை நான் ஒருவனாயிருந்து ஸம்ஹரிப்பதற்கு மனம் எழவில்லை; நீங்களனைவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்தும், என்னுடைய தேஜஸ்ஸுடன் கூடியும் மஹாபலசாலிகளான அந்த அஸுரர்களனைவர்களையும் கூட்டமாக யுத்தத்தில் வெல்லுங்கள்' என்று நியமித்தார். தேவர்கள், 'எங்களுடைய தேஜஸ்ஸும் பலமும் எவ்வளவோ அவ்வளவைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்கான தேஜஸ்ஸும் பலமும் அஸுரர்களுக்கிருக்கின்றன' என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்; அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸும் பலமும் காணப்பட்டவையல்லவா'' என்று தெரிவித்தார்கள். ஈசுவரர், 'எவர்கள் உங்களுக்கு அபராதிகளோ அந்தப்பாபிகள் ஸர்வவிதத்தினாலும் (என்னால்) கொல்லத்தக்கவர்கள்; நீங்களெல்லோரும் என்னுடைய தேஜஸ் பலம் இவைகளுடைய ஒருபாதியினாலே பகைவர்களை நாசஞ்செய்யுங்கள்' என்று நியமித்தார். தேவர்கள், 'ஸர்வேசுவரரே! தேவரீருடைய தேஜஸின் பாதிபாகத்தைத் தரிப்பதற்கு நாங்கள் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கின்றோம்; தேவரீரே எங்களெல்லாருடைய பலத்தின் அர்த்தாம்சத்தினாலும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யும். தேவரே! எவ்விதத்தினாலும் நாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவர்கள். மஹாதேவரே! நீரே எங்களைக் காப்பாற்றும்; நீரே பகைவர்களைக் கொல்லும்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசுவரர், 'என்னுடைய தேஜஸைத் தரிப்பதற்கு நீங்கள் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களேயாகில், நானே உங்களுடைய தேஜஸின் பாதியோடு கூடியவனாக இந்தச் சத்துருக்களைக் கொல்லுவேன்; தேவர்களே! நீங்களனைவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து என் பலத்தின் பாதியை யுத்தத்தில் தாங்குவதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களானால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்; அஸுரர்களும் தேவர்களுமான எல்லோரும் எனக்குச் சமம். தேவர்களே! நான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனாயிருக்கிறேன்; அதனாலேதான், எனக்குச் சிவத்தன்மை ஆனது; அந்த தேவசத்துருக்கள் அதர்மத்தோடு இருக்கின்றார்கள்; அதனாலும் உங்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் என்னால் அவர்கள் கொல்லத்தக்கவர்கள். என்னைச் சரணமடைந்தவர்களும் கர்மத்தினால் ஜயம்பெற விருப்பமுள்ளவர்களுமான உங்களுக்கு யான் உதவிபுரியப்போகின்றேன்; உங்களுடைய பகைவர்களைக் கொல்லப்

போகிறேன். எல்லாத் தேவர்களும் தனித்தனியாகப் பலத்தில் பா-
பாதி எனக்குக் கொடுங்கள்; பலத்தைக் அதை விரும்பாதவர்க-
ளான எல்லாப் பிராணிகளும் என்பது பசுவாயிருக்குந்தன்மையை
அடைந்திருக்கின்றீர்கள். தேவர்களே! பசுக்களுக்குப் பதியாயிருக்
குந்தன்மையானது இப்பொழுது எனக்கு உண்டாகும். இவ்வாறு
தேவசத்துருக்களான பசுக்களைக் கொன்றால் நான் பாபத்தையடைய-
மாட்டேன்' தேவர்களெல்லாரும் (பசுக்களான ஜீவர்கள் பசுபதியின்)
செல்லக்கூடிய தோத்திரத்தைக் கேளும் வில்லையும் அம்பையும் ஸாரதி-
யையும் பார்த்திருந்தனர். அந்த ஸாதனங்களால் உங்களுடைய சத்
துருக்களை நான் ஜயிப்பேன்' என்று கூறினர். தேவர்களுக்குத்
தேவரும் பூமிக்குக் காரணமான ஈசுவரனுடைய இவ்விசாரணைவாக்
கைக்கேட்டுத் தேவர்கள் அவருடைய பசுத்தன்மையைப் பசுபதி
ஸங்கல்பிக்கொண்டவர்களாக விசாரணையடைந்தார்கள். அவ்வாறு
உடைய மகேசுவரன் தேவர்கள் குற்றமற்றதாகவும் உலகத்தை
குறித்து இவ்விதமான வார்த்தையைச் சொன்னார்; தேவச்ரேஷ்டர்
களே! உங்களுக்கு இப்பசுத்தன்மையிலுண்டாகும் பயமில்லை. பாப
பசுத்தன்மையினின்று விமோசனத்தைச் சொல்லுகிறேன். எந்த தேவ
னேனும் உங்களுள் எவன், பாசுபதமான விரதத்தையனுஷ்டிப்பானோ அவ
ன் பசுத்தன்மையினின்றும் விடுபடுவா-
னென்று உங்களுடைய ச்ரேஷ்டியில் நான் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞை
செய்கிறேன். இன்னும் மற்ற எவர்கள் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டிப்
பார்களோ அவர்களும் பசுத்தன்மையினின்றும் விடுபடுவார்கள்.
பன்னிரண்டு வருஷமாவது ஆறு வருஷமாவது மூன்று வருஷமாவது
பன்னிரண்டு வருஷமாவது பன்னிரண்டு மாதமாவது
(அனுஷ்டிப்பவர்) அவர் பசுத்தன்மையினின்று விடுபடுவர்
ஆதலால், சிறந்த நம் ஸ்வாமியான பெரியோனான இந்த விர
தத்தை நீங்களனுஷ்டியுங்கள்' என்று கூறினார். தேவர்
களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவும் தலைவருமான அந்தச் சங்
கரனைப் பார்த்துத் தேவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி
விட்டு எங்களுடைய தேஜஸ்ஸோடு இந்த ஆத்மாவைத்தையும்
சேர்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தார்
கள். ராஜச்ரேஷ்டனே! கல்யாணியான சங்கரர், 'அவ்வாறே ஆகட்-
டும்' என்று மறுமொழிகூறினார். பிறகு, தேவர்களெல்லாருடைய
மஹாத்மாவான பசுபதியைப் பொருட்டுத் தேஜஸ்ஸினுடைய பாதியைக

கொடுத்தார்கள். எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸினுடைய பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸினால் அதிகரித்தவராகிச் சிவனும் அந்தப் பசுபதியானவர் அப்பொழுது அவ்வாறே தேவர்களுக்குத் தேவரானார்; அப்பொழுது, பசுவாகிய எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியானார், பசுக்களாயிருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியாயிருத்தலால் பசுபதியென்னும் பட்டத்தை அடைந்தவரும் தன்னையல்லாமல் பெயரும் கொடுக்கப்படாத மஹா பராக்கிரமவானுமான தேவதேவர் எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸினாலும் பெருமைபெற்றவராகி, அந்தத் தேஜஸினால் ... யிருந்ததனால் மஹாதேவரென்ற பெயரைப்பெற்றார். பிறகு, தேவர்களனைவர்களும் புராரியான ருத்ரருக்குப் பெருமை தெரிவித்து ... தேவர்களுக்கு ரும் மஹாபலவானுமானார்.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(விச்வகர்மா தேவர்களுடைய ஆஜ்ஞையினால் பூமிமுதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது.)

அப்பால் தேவர்களும், மஹாத்மாவான ருத்ரனிடத்திற் சென்று தங்கள் தேஜஸில் பாதியைக் கொடுத்ததும், பசுத்தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டதும், எல்லாவற்றிலுமுண்டான ஸாமர்த்தியத்தை அடைந்ததும், தேர் அமைத்துக் கொடு என்று சொன்னார்கள். விச்வகர்மாவும் ஆலோசித்துத் திவ்யமான ஒரு ரதத்தை நிர்மாணித்தனன்; ஒப்பற்றதும், விசாலமானதும், பட்டணங்களுடைய வரிசைகளோடு கூடினதும், பூமியோடும் காற்றோடும் தேஜஸோடும் கூடியதும், எல்லாப் பிராணிகளையும் தரிக்கின்றதுமான பூமியைத் தேராகச் செய்தான். நக்ஷத்ரமண்டலத்தை மூக்கணையாகவும் மந்தரகிரியை அச்சாகவும் செய்தான். ... தைச் சுற்றிலும் இருப்பிடமானதும் சிறந்ததுமான இமயமலையையும் பல மரங்களாலும் கொடிகளாலும் வியாபிக்கப்பட்ட விந்தியமலையையும் திடமான * அச்சுக்கம்பம் ப்ரதிஷ்டானம் முதலான தேருறுப்புகளாக அப்பொழுது ஏற்படுத்தினான். மிக்க மஹிமையுள்ளவனான த்வஷ்டாவானவன் நாகங்களுக்கு ... அனந்தனையை

* தேருறுப்புக்கள் பலவற்றிற்குப் பொருள் நிச்சயிக்கக் கூடாமையினால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே உபயோகிக்கப்பெற்றன.

அதிஷ்டானமாகச்செய்தான், உதயபர்வதத்தைக் கூபரமாக ஏற்படுத்தினான். [illegible] முகில்களுக்கும் [illegible] பிடமானதும் தாமரைக்கு இருப்பிடமானதும் [illegible] நதிகளாலும் விளங்குகின்றதுமான [illegible] தைத் ரதமாகச் செய்தான். நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சந்திரனைச் சக்கரமாகச் செய்தான். [illegible] டன்கூடின [illegible] றவனை [illegible] ஸரஸ்வதியையும் [illegible] மாகச் செய்தான் [illegible] தின்படி அக்ஷரத்தினை (1) [illegible] (2) [illegible] களாகவும் ஏற்படுத்தினான் [illegible] (3) [illegible] மாகவும் [illegible] (4) [illegible] ஏற்படுத்தினான் [illegible] ஏற்படுத்தினான் [illegible] (5) [illegible] (6) [illegible] (7) [illegible] (8) [illegible]

(1) துரோணபர்வம் 601-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(2) பீஷ்மபர்வம், 412-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், துரோணபர்வம் 10-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க.

(3) விராடபர்வம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(4) ஆதிபர்வம் 210-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(5) சந்திர கலைதோற்றுகிற அமாவாஸ்யைக்குப் பெயர்.

(6) ஒருகலையினால் குறைவுபட்ட சந்திரனுடன் கூடின பௌர்ணமாஸிக்குப் பெயர்.

(7) சந்திரகலை சிறிதும் இல்லாமலிருக்கும் அமாவாஸ்யை.

(8) குறைவற்ற சந்திரனுடனே கூடின பௌர்ணமாஸி.

இவைகளையும் குதிரைகளைக் அலங்காரமாகச் செய்தான். * கூஷ்
மாண்டங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளுக்குப் பூட்டப்
பட்டவைகளாக ஏற்படுத்தினான். நாலடுக்குள்ள மாடம், நவரத்னம், காந்தாரம்,
தனுர்த்தியம் இவைகளும் இன்னும் மற்றவைகளும் குதிரை
களைக் கட்டுவதற்குரிய கயிறுகளாயின. ராஜேந்திர! † வேதாங்கங்கள் ஆறும்
கடிவாளங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. உத்தமமான விமோசனம்
விறலை அந்தத் தேரின் கொடியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.
கனிந்தகனியாகப் பிரகாசிப்பட்ட எல்லா யஜ்ஞங்களும் தண்டுகளின்
பந்தங்களுக்கு உரியவைகளாயின. மனம் ஸ்ரீ ருத்ரருடைய பாதபீட
ஸாலைவிருக்ஷம் பரியையுடைய சமுத்திரம் மகாரத்னங்களுடன்
கூடின சமுத்திரங்கள் காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடிக்
கம்பங்களாயின. பின் கங்காதி நதிகளில் முக்கியமான அந்தத்
தேரைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன. ஸ்ரீமத்தேருடைய கூட்டங்களாலே
சூழப்பட்ட அறுபதாண்டு புண்ணிய நேரங்களைப் பின்பற்றுவதாக்
கிய ஸத்புருஷர்களும் விளங்குகின்றனர். காலங்களெல்லாம்
எண்ணப்படாததும் அளவுகடந்ததுமான காலமாகக் கல்பிக்கப்பட்ட
டது. பதுமம் ... ராஜேந்திர! விப
வாடமானது அமைக்கப்பட்டது. பஞ்சபூதங்களும்
பெருமையுடையதாய் விளங்கின. ...
காலமுடைய திவ்யாபுத்ரர்களை ..., ஆ...
பாசம் அந்த விருஷபத்தை ... செய்தார். ...
மெய்யுருக்கும் ... டுப்பு காலங்களுடைய ...
பாடுமும் ஜலசரங்களும் தத்துவங்களுடைய ... அலங்கா
ரங்களாயின. ஆயுதங்களால் ... விதி
... விலைகொடுத்து ... வைமையைக் ...
தம் அறிவுற்ற ... கொண்டிருந்தது. மகிமையுள்ள
... நாவைக் கூறியவனே? ... வைபவமுள்ள
... ஆதலால், ... சாலாக்கியவனாகி வில்
... காலாக்கினியை ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்பு, ...
... தேர்ச்சக்கரங்களைப் பூட்டப்
பட்டவைகளையும் கனிட்டப்பிரகாசமான அந்தச் சேனைகளை ...
... கொண்டுவந்து ... ராஜேந்திர! ...

* ஒருவகைப் பிசாசுகள்

† ஆதிபர்வம், 56-ம்பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பக்கத்து முனையில் ருக்வேதமானது பூட்டப்பட்டது. இடப்பாகத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட்டது. தேவப்பிராம்மணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர்வணவேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்களான மஹரிஷிகளாலே ரதத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட அந்த நான்கு வேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்திருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின. உதாரமான மனத்தையுடைய விஸ்வகர்மா திவ்யரதத்தை ஏற்படுத்திப் பிறகு பாணத்தையும் அமைக்க ஆரம்பித்தான். அழிவற்றவரும் யஜ்ஞத்தை வாகனமாகக் கொண்டவருமான ஸ்ரீஹரியைத் தியானித்துப் பாணமாக அமைத்தான். ராஜரே! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடின வாயுவை அந்தப் பாணத்துக்குச் சிறகாகவும் புங்கமாகவும் ஏற்படுத்தினான். உலகமனைத்தும் விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்நீஷோமஸ்வரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிறதினாலே அக்நீஷோமர்களை அப்பொழுது பாணமுகத்தில் ஏற்படுத்தினான். ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸையுடையவருமான ஈச்வரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவானவர் ஆத்மாவானதனால், அந்த ருத்திரர் விஷ்ணுமயமான பாணத்தைத் தனுஸிலுள்ள நாண்கயிற்றில் சேர்ப்பதை *ஸஹித்தார். பிருகு, அங்கிரஸ இவர்களுடைய கோபத்தினின்று தோன்றினவரும் அக்நி போன்ற குரோதத்தையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண்டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக்கின்றவரும் புகைநிறமுடையவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரரும் லக்ஷம் ஸூரியர்களுக்கொப்பானவரும் தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டவரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை நழுவும்படி செய்பவரும் ஜயசீலரும் பிரம்மத்வேஷிகளை நாசம் செய்பவரும் உத்தமரும் பிரபுவுமான ருத்திரர் தாங்க முடியாததான தம் கோபத்தை அந்தப் பாணத்தில் விட்டார். ராஜரே! அந்த வில்லினுடைய அங்கங்களை அடுத்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்கமாஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைத்தும் ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ளதாக விளங்கியது. அவ்விதமான திவ்யரதத்தைப் பார்த்து அந்த ருத்திரர் கவசமணிந்தவராகவும் கையில் வில்பிடித்தவராகவும்

* வ்யாக்யான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது.

சந்திரன், விஷ்ணு, அக்நி, வாயு இவர்களிடத்தினின்று உண்டான திவ்வியமான அம்பைக் கையிலெடுத்தார். மஹாதேவர் அப்பொழுது முயற்சியுடன் அந்தப் பாணத்தைக் கையிலெடுத்துத் தைத்யர்களை யும் தானவர்களையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு, ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவர்போல அந்தத் தேரின்மீதேறினார். மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் வந்திகளா லே நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றவரும் நடனத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ள அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் செய்யப்படும் நர்த்தனத்தைக் கண்டு களிப்பவரும் வரங்களைக்கொடுப்பவரும் கத்தியையுடையவ ரும் பாணங்களையுடையவரும் வில்லையுடையவரும் ஜ்வலிக்கின்ற வருமான அந்த ஈஸ்வரர் புன்னகை செய்துகொண்டு, 'எவன் ஸா ரதியாயிருக்கக்கூடும்?'' என்று வினவினார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் பிரம்மா ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும், ருத்திரரால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யஞ் செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணங்களனைத்தும்) ஈஸ்வரரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர் எவனை ஏவப்போகிறீரோ அவன் உமக்கு ஸாரதியாவான்; ஸம்சயமில்லை' என்று சொன்னார்கள். மஹாதேவர் அந்தத் தேவர் களைப்பார்த்து, 'நீங்களே நன்றாக ஆலோசித்து என்னைக்காட்டிலும் எவன் மிகவும் சிறப்புற்றவனோ அவனை ஸாரதியாக ஏற்படுத்துங்கள் காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். எல்லாத்தேவர்க ளும் இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரை அடைந்து நமஸ்கா ரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே அந்தப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செய்து ஒரே மனத்தையுடையவர்களாக விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள். 'தேவரே! தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லும்விஷ யத்தில் தேவரீரால் எந்த உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வா றே எம்மால் செய்யப்பட்டது. விருஷபத்வஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறார். விசித்திரமான ஆயுதங்களாலே நாலுபக்கத்திலும் நிறைக் கப்பட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கப்பட்டது. அந்த உத்தமமான ரதத்தில் ஸாரதியாயிருக்கத்தக்கவனை நாங்களறியோம் தேவசிரே ஷ்டரே! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவ்விதமான வாக்கை ஸபலமாகச்செய்வதற்கு நீரே தகுந்தவர். பகவானே! எங்களிடத்தில் முற்காலத்தில் இவ்விதமாக வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறீர். எப்பொழுதுமே அவமதிக்கமுடியாததும் பகைவர்களை ஓடும்படி செய்கின்றதும் உத்தமமுமான ரதமானது சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த ரதத்தில் தானவர்களைப் பயமுறுத்துகின்றவரும் முயற்சியுள்ளவரும் பிநாகத்தை வில்லாக உடையவருமான இவர் யுத்தஞ் செய்கிறவராக ஏற்பட்டுவிட்டார். அவ்வாறே, வேதங்களும் உத்தமமான ரதத்தில் குதிரைகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. * நக்ஷத்திரங்களுடைய ஸமூஹங்களால் அநுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதும் வருத்தங்களையுடையதுமான மஹாத்மாவான அந்தப் பரமசிவனுடைய ரதமானது மலைகளுடன் கூடின பூமிஸ்வரூபமாயிருக்கின்றது. திசைகளெல்லாவற்றிலும் விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்த ரதத்திற்கு வேண்டும். பிதாமஹரே! தேவர்கள் அந்த ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள யுத்த வீரனிலும் கவசங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் வில்லிலும் பிரவேசித்திருக்கின்றார்கள். உம்மைத்தவிர அந்த ரதத்திற்கு வேறு ஸாரதியை நாங்கள் காணவில்லை. பிரபுவே! நீர் எல்லாக்குணங்களுடனும் அமைந்தவரன்றோ? எல்லாத் தேவதைகளையுங்காட்டிலும் சிறப்புற்றவர். தேவரே! லோகேசரே! அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றவையும் உபநிஷத்துக்களுடன் கூடினவையுமான இந்த வேதங்களாகிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குத் தேவரீரே சக்தியுடையவர். எங்களுக்கு நீரே ஸாரதியாக இருக்கவேண்டும். யுத்தஞ்செய்வதற்குப் பலத்தினாலும் வீரியத்தினாலும் ஸத்வத்தினாலும் வினயத்தினாலும் ருத்திரனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்படவேண்டும். ருத்திரனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவர் வேறொருவருமில்லை. அடிபட்ட தேவர்களைக் கரையேற்றிவிடும் அழிவற்றவரே! நீர் ஸாரத்யம் செய்யும். உம்மைவிட மேலான வேறு ஒருவன் இவ்வுலகில் உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. தேவேசரே! பேசுபவருள் சிறந்தவரே! நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலானவர். நீர் அந்த ரதத்தின்மீதேறி உத்தமமான குதிரைகளைக் கடிவாளம்பிடித்து நடத்தும். தேவரே! தேவசத்ருக்கள் உம்முடைய அருளால் கொல்லப்படத்தக்கவர்கள். மிக்க தோள்வலிமையமைந்தவரே! நீர் அஸுரர்களிடத்தினின்றுண்டான பெரியபயத்திலிருந்து எங்

* வேறு பாடம்.

களைக் காப்பாற்றும் பற்றற்றவரே! நீரல்லவோ எங்களுக்குக் கதி? மஹாவிரதமுள்ளவரே! நீர் எங்களை ரக்ஷிக்கின்றவர். பிரபுவே! உம்முடைய அநுக்கிரஹத்தினாலே தேவர்களெல்லாரும் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்' என்றனர்.

இவ்வாறு அந்தத் தேவர்கள் திரிலோகநாதரான பிதாமஹரை முடியால் வணங்கி (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்வதின் பொருட்டு வேண்டினார்களென்று நமக்குக் கேள்வி. பிரமா, 'தேவர்களே! இது இவ்விதம் உண்மையே. ருத்திரனைக் காட்டிலும் மேலானவன் வேறொருவனுமில்லை. மஹாரதமாவான சங்கரருக்கு ஸாரத்யத்தைச் செய்பவன் எவ்விதத்திலும் ரதிகனுக்கு மிகவும் சிறந்த ஒரு ஸாரதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆகலால், இந்த உண்மையை உள்ளபடி அறிந்து ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான உங்களை (உத்தேசித்து) இதோ நான் தேவரான ருத்திரருக்குக் குதிரைகளைப் பிடித்தோட்டுகிறேன்' என்றார். ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் பிரபிதாமஹருமான ஸ்ரீ பிரமதேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜடாபாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணாஜினத்தைத் திடமாக உடுத்துக் கமண்டலுவைக் கீழே வைத்துவிட்டுக் கோலைக் கையில் பிடித்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) ரதத்தின் மீதேறினார். தேவர்களாலே ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பிரமதேவர் ஸித்தம் செய்யப்பட்டதும் உலகத்திலுள்ள பொருள்களால் நிரப்பப்பட்டதும் மஹாரதமாவான ருத்திரருடையதுமான ரதத்தில் ஏறும்பொழுது, தேவர்களாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரைகள் தலைவணங்கிப் பூமியில் விழுந்தன. லோகநாதர்களான இருவர்களாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான ரதத்தை வேதங்களான குதிரைகள் சுமக்கச் சக்தியற்றவைகளாக முழங்கால்களால் மண்டியிட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. மஹிமைபொருந்தியவரும் வியாபகரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரமதேவர் குதிரைகளைக் கடிவாளங்களாலே மேலே நிமிரும்படி செய்து 'வேதமயமான இக்குதிரைகளுக்கு வீர்யமும் சௌர்யமும் உண்டாகுக' என்று ஸங்கல்பித்து ரதத்தை நடத்தினார். வரங்களைக் கொடுக்கின்ற பிரமதேவர் ரதத்திலேறினவுடனே அப்பொழுது பசுபதியானவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரமதேவரைப் பார்த்து, 'நல்லது, நல்லது' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன் வசனிக்கலானார்.

'சத்ருக்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! தேவரே! புறப்படும்; எவ்விடத்தில் தைத்யர்களிருக்கின்றார்களோ அவ்விடத்திற்குக் குதிரைகளை நடத்தும்; யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற என்னுடைய இருகைகளுடைய பலத்தையும் இப்பொழுது பாரும்' என்றார். பிறகு, பிரமதேவர் பலசாலிகளான தானவர்களுடைய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற பட்டணங்களைக் குறித்து மனோவேகத்துடனும் வாயுவேகத்துடனுங்கூடின குதிரைகளை நடத்தினார். பிறகு, ரதத்தில் பூட்டப்பட்ட அந்த வேகமயமான குதிரைகள் உடனே கிளம்பி, ருத்ரரை அந்தக்ஷணத்திலேயே தைத்யர்களுடைய பட்டணத்தை அடையும்படி செய்தன. அதாவது அங்கிரஸர்களும் பஹுமதமான இந்த ருத்திரருடைய ஸாரக்ஷகர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு, ருத்திரர் வில்லில் நாணேற்றி அவ்வியக்தமான பாணத்தைப் பூட்டிப் பாசுபதாஸ்திரத்தோடு சேர்த்துத் திரிபுரத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று எண்ணினார். ராஜரே! பிறகு, அந்த ருத்திரர் வில்லில் பாணத்தைப் பூட்டிய அந்தச் சமயத்தில் மூன்று பட்டணங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒன்றாயிருக்குந்தன்மையை அடைந்தன. அந்தத் திரிபுரமானது ஒன்றாயிருக்குந்நிலைமையை அடைந்தவுடனே, மஹாத்மாக்களான தேவர்களுக்கு அதிகமான மனக்களிப்பு உண்டாகியது. பிறகு, எல்லாத் தேவகணங்களும் ஸித்தர்களும் பரமரிஷிகளும் மஹேசுவரரை ஸ்தோத்திரம்செய்து, 'ஜயத்தை அடைவீராக' என்கிற வார்த்தையை வெளியிட்டார்கள். பிறகு, அஸுரர்களை நாசஞ்செய்ய வந்திருப்பவரும், வர்ணிக்கமுடியாததும் சிறந்ததுமான சரீரமுள்ளவரும், ஸஹிக்கமுடியாத தேஜஸுள்ளவருமான மஹாதேவருக்கு எதிரில் திரிபுரமானது தோன்றியது. பிறகு, லோகநாதரும் ஷட்குணபரிபூர்ணருமான பிநாகியானவர், நேரில் (ஆகாயத்தில்) நிற்கின்ற அப்பட்டணங்களையுங்கண்டு திவ்யமான அந்த வில்லிலுள்ள நாணகயிற்றை இழுத்து மூவுலகங்களிலும் ஸாரமான அந்தப் பாணத்தைத் திரிபுரத்தைக் குறித்துப் பிரயோகித்தார். பரமேசுவரரும் தேவதேவருமான மஹேசுவரர் அஸுரர்களுடைய கூட்டத்துடன்கூடின அந்தத் திரிபுரத்தை ஒரே பாணத்தினால் நாசஞ்செய்தார். பாணத்தினுடைய தேஜஸினாலுண்டான தீயினால் எரிக்கப்பட்டு ஆயிரம் துண்டாகச் சிதறிய அந்தப்பட்டணமானது அதிகமாகத் தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு மிச்சமில்லாமல் அழிந்துவிட்டது. மநுஜராஜரே! அஸுரகணங்களுடன்கூடின அந்தத் திரிபுரமானது மேற்கு ஸமுத்திரத்தில

விழுந்துவிட்டது. கோபங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நன்மையை விரும்புகின்றவருமான மஹேச்வரராலே இவ்வாறு திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அஸுரர்களும் மிகுதியில்லாமல் செய்யப்பட்டார்கள். தம்முடைய குரோதத்தினின்று உண்டானதும், 'கொளுத்து' என்று சொல்லப்பட்டதும் பயங்கரமானதுமான அக்னிரூபமானது மறுபடியும் மூவுலகங்களையும் வேரறுப்பதின்பொருட்டுக் கொளுத்துவதற்கு ஆரம்பித்தது. பிறகு பரமேச்வரர் மேலும் கொளுத்துவதற்கு மறுபடியும் மறுபடியும் எழுகின்ற அக்னிரூபமுடைய முகத்தை, 'நீ உலகங்களைச் சாம்பலாகச் செய்யாதே' என்று கட்டளையிட்டார். பிறகு, தேவலோகவாஸிகளான தேவர்களும் அவ்விதமே ரிஷிகளும் தம் நிலைமையை அடைந்தார்கள். அப்பால், சிறந்த வார்த்தைகளாலே திரிபுரசத்ருவான ஸதாசிவனை ஸந்தோஷப்படுத்தினார்கள். பிரமனை முதலானவர்களும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டவர்களும் மனோரதங்கள் நிறைவேறியவர்களுமான பிதாமஹரை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்தத்தேவர்களனைவர்களும் வந்தபடியே திரும்பிப்போனார்கள். இவ்விதமாகப் பிதாமஹதேவர் ருத்திரருக்கு ஸாரத்யத்தைச் செய்தார். நீரும் மஹாபலசாலியான இந்த ராதேயனுடைய குதிரைகளை நடத்தும். நீர் பலத்திலும் ருத்ரத்திலும் உபாயத்திலும் அஸ்திர சஸ்திரங்களிலும் கிருஷ்ணனையும் பலராமனையும் ப்ரத்யும்னனையும் காட்டிலும் குணங்களால் மேன்மையுற்றவர். ராஜரே! கர்ணனுக்கு (மனத்தில்) உண்டாகியிருக்கின்றதும் ஸ்திரப்பட்டிருக்கின்றதுமான ஹிதத்தை எனக்குச் செய்யும். சோகமற்றவரே! இந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் கொஞ்சமும் பயமற்ற ருத்திரருக்கு ஸமானமானவன். நீரும் பிரமதேவருக்கு ஒப்பானவர். ஆகையால், நீங்களிருவர்களும் என்னுடைய சத்ருக்களையும் ஸைன்யத்திலுள்ள தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். இந்தக் கர்ணன் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனுமான குந்திபுத்திரனை அடித்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யக்கூடிய உபாயமானது உம்மால் செய்யப்படவேண்டும். ராஜரே! என்னுடைய ராஜ்யமும் ஸுகமும் உயிரும் ஜயமும் உம்மைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அடையவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ஹிதத்தை எனக்குச் செய்யும். பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்பவரே! ராஜரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு இந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும்.

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷமில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது)

சல்யமகாராஜரே! மறுபடியும், என்னிடத்தினின்று வேறு இந்த இதிஹாஸத்தையும் தெரிந்துகொள்ளும். தர்மங்களை அறிந்தவரான ஒரு பிராமணர் என் பிதாவினிடம் இதனைச் சொன்னார். ஆச்சரியகரமான இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, காரணங்களையும் கார்யங்களையும் தாத்பர்யங்களையும் அறிந்தவராகிய நீர் நன்றாக நிச்சயித்துச் செய்யும். இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனை வேண்டாம். பார்க்கவர்களுடைய வம்சத்தில் மிக்க தவமுடையவரான ஜமதக்நி பிறந்தார். அவருக்குத் தேஜஸ்வியும் குணங்களெல்லாங்கூடினவருமென்ற பிரஸித்தரான புத்திரருக்குள் அந்த ராமர் நிர்மலமான மனத்தையுடையவரும் நியமத்துடன் கூடியவரும் ஐம்பொறிகளையும் நன்கு அடக்கியவருமாகி அஸ்திரங்களை அடைவதற்காகக் கடுந்தவம்புரிந்து உருத்திரனைப் பிரஸன்னராகும்படி செய்தார். * தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும் எல்லாருக்கும் மங்களத்தை உண்டாக்குகிறவருமான சங்கரர் பக்தியினாலும் காந்தியினாலும் அந்தப் பரசுராமரிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து அந்த ராமருடைய மனத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தமது ரூபத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகக்காண்பித்தார். அவர், 'ராம! ஸந்தோஷமடைகிறேன். உனக்கு மங்களம். உன்னுடைய விருப்பமும் அறியப்பட்டுவிட்டது. ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாகச் செய்துகொள். இவையெல்லாவற்றையும் அடைவாய். எப்பொழுது, நீ பரிசுத்தமாவாயோ அப்பொழுது உனக்கு நான் அஸ்திரங்களைக் கொடுப்பேன். பார்க்கவ! தகுதியற்றவனையும் திறமையற்றவனையும் அஸ்திரங்கள் கொளுத்துகின்றன' என்றார் தேவதேவரான சூலபாணி இவ்வாறு சொல்ல, பரசுராமர் மஹாத்மாவான பிரபுவை முடியினால் வணங்கி மறுமொழி கூறலானார்: 'தேவேசரே! எப்பொழுது என்னை நீர் அஸ்திரங்களைத் தரிக்கும் விஷயத்தில் யோக்யனென்று அறிகிறீரோ அப்பொழுது சுஸ்ரூஷை செய்கின்ற எனக்குத் தேவரீர் அஸ்திரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றார். பிறகு, அந்தப் பரசுராமர் தவத்தினாலும் விரதத்தினாலும் நியமத்தினாலும் ஜபங்கள், மந்திரங்கள் இவைகளை

* ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

முதன்மையாகக்கொண்ட பூஜைகளாலும் காணிக்கைகளாலும் பலிகளாலும் அப்பொழுது அநேகவருஷகாலமாகப் பரமனை ஆராதித்தார். மஹாத்மாவான பார்க்கவர்விஷயத்தில் பிரஸன்னரான மஹாதேவர் அடிக்கடி அவருடைய குணங்களைப் பார்வதியினுடைய ஸமீபத்தில், 'இந்த ராமன் எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவன்; எப்பொழுதும் திடமான விரதத்தையுடையவன்' என்று சொல்லிவந்தார். பகைவர்களை அழிப்பவனே! இவ்வாறு சம்பிரபுவானவர் ஸந்தோஷத்துடன் இவருடைய குணங்களை மிகுதியாகத் தேவர்களுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் முன்னிலையில் சொல்லினார். இச்சமயத்திலேயே தைத்யர்கள் அதிபலசாலிகளானார்கள். அப்பொழுது, அவர்கள் கர்வத்தால் உண்டான மோகத்தினால் தேவர்களைத் துன்பஞ்செய்தார்கள். பிறகு, தேவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்களைக் கொல்வதற்கு நிச்சயஞ்செய்து சத்துருக்களைக் கொல்லுவதில் முயற்சியைச்செய்தார்கள். ஆனால், தைத்யர்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு, தேவர்கள் உமாபதியான மஹேச்வரரையடைந்து, அப்பொழுது பக்தியோடு, 'சத்துருக்கூட்டங்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்யும்' என்று பிரஸன்னராகும்படி செய்தார்கள். பிறகு, தேவரான சங்கரர் தேவர்களுக்குச் சத்துருநாசத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்து பார்க்கவராமனை அழைத்து, 'பார்க்கவ! உலகங்களுக்கு நன்மையைச்செய்வதின்பொருட்டும் எனக்குப் பிரியத்தைச்செய்வதின்பொருட்டும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாத் தேவசத்துருக்களையும் ஸம்ஹாரம் செய்' என்று சொன்னார். பரசுராமர், 'தேவேசரே! யுத்தத்தில் அஸ்திரங்களில் பழக்கமில்லாதவனான நான் அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களும் யுத்தத்தில் கர்வங்கொண்டவர்களுமான தானவர்களெல்லாரையும் கொல்லுவதற்கு வல்லமை ஏது?' என்றுகூறினார். ஈசுவரர், 'என் அனுமதியினால் நீசென்று சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பாய்; எல்லாச் சத்துருக்களையும் ஜயித்து அதிகமான குணங்களை அடையப்போகிறாய்' என்று சொல்லினார். இந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பரசுராமர் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்து ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றுத் தானவர்களை நோக்கிச் சென்றார். பிறகு, பார்க்கவராமர் அதிகமான இருமாப்பையும் தேகவன்மையையுமுடையவர்களான தேவசத்துருக்களை வஜ்ரமும் இடியும்போலப் படுகின்ற அடிகளாலே ஜயித்தார். ராஜசிரேஷ்டனே! தானவர்களாலே காயமுண்ணப்பட்ட சரீரத்துடன்கூடின அந்தப்பரசுராமர் ருத்திரரால் தொடப்

பட்டவுடனே காயங்களை நீங்கினவரானார். அவ்விதமான அவருடைய செய்கையினாலே ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான மஹாதேவர் ப்ரீதியுள்ளவருமானார்; மஹாத்மாவான பார்த்தருக்குப் பற்பலவிதமான வரன்களையுங் கொடுத்தார். ப்ரீதியுள்ளவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும் சூலபாணியுமான பரமசிவன், 'பார்த்தனே! உன்னுடைய சரீரத்தில் சஸ்த்ரங்கள் விழுந்ததினாலுண்டான துன்பத்துடன் உன்னிடத்திலுள்ள மனிதத்தன்மையையும் போக்கிவிட்டேன். இஷ்டப்படி என்னிடத்திலிருந்து திவ்யாஸ்த்ரங்களைப் பெற்றுக் கொள்' என்று நியமித்தார். பிறகு, மிக்க தவமுள்ள பார்த்தர் பாசுபதம் எல்லா அஸ்த்ரங்களையும், மனத்தினால் விரும்பிய பலவிதமான வரன்களையும் பெற்றுச் சிவபிரானை முடியினால் வணங்கித் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனான அவரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்றுச் சென்றார். இவ்விதமான இந்த முற்காலத்திய சரித்திரத்தை அந்த ரிஷியானவர் அவ்வாறு உரைத்தார். புருஷஸ்ரேஷ்டரான பார்க்கவரும், மிக்க ப்ரீதியுள்ள மனத்தோடு மஹாத்மாவான கர்ணனுக்குத் தனுர்வேதம் அனைத்தையும் கொடுத்தார். ராஜேந்த்ர! இந்தக் கர்ணனிடத்தில் கொஞ்சமேனும் பாபம் இல்லை. இவன் ஸூதனாலே எப்பொழுதும் ஆசாரப்பட்டவனான இவன் ஸூதனல்லன். இவன் அரசனே. பிருகு குலத்தில் பிறந்த பரசுராமரும் பரிசுத்தமான ஞானத்தை அறிந்தே திவ்யாஸ்த்ரங்களைக் கொடுத்தார். கர்ணனை நான் எவ்விதத்திலும் ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனாக நினைக்கவில்லை. க்ஷத்திரியனுடைய குலத்தில் பிறந்த தேவகுமாரனென்றே எண்ணுகிறேன். குலம் தெரியாமலிருப்பதற்காகப் பொருட்டு விடப்பட்டவனாயிருக்கலாமென்பது என்னுடைய எண்ணம். குண்டலங்களையுடையவனும் கவசமுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் பகைவர்களை அழிப்பவனும் ஸூரியனைப் போல விளங்குகின்றவனுமான இந்தக் கர்ணனை ஸாமான்ய ஸ்த்ரீயும் ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனையல்லன் ஒரு லிமத்தைப் பெற்றானென்று எவ்விதமாக எண்ணுவேன்? பருத்தும் சிறந்த யானையினுடைய துதிக்கையைப் போன்றிருக்கின்ற இவனுடைய கைகளைப் பாரும். யுத்தத்தில் எல்லாச் சத்ருக்களையும் பொறுக்கின்றதும் அசைவற்றதுமான மார்பையும் பாரும். (கவசகுண்டலங்களை) அறுத்துக் கொடுத்தவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான கர்ணன் ஸாமான்ய புருஷனல்லன். ராஜேந்த்ரரே! ராமருக்கு நல்ல சிஷ்யனும் பிரதாபசாலியுமான இந்தக் கர்ணன் மஹாபுருஷனே.

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனனால் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருந்தியவரும் தேவரும் எல்லாவுலகங்களுக்கும் பிதாமஹருமான பிரம்மதேவர் அச்சமயத்தில் (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்தார். ருத்திரர் ரதிகராயிருந்தார். வீரரே! ரதிகனைக்காட்டிலும் மேலாயிருப்பவன் ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்படத்தக்கவன். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஆதலால், நீர் யுத்தத்தில் குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும். அந்தத் திரிபுர ஸம்ஹாரத்தில் பிதாமஹர் தேவர்களுடைய கூட்டங்களாலே முயற்சியுடன் எவ்வாறு வரிக்கப்பட்டாரோ அவ்வாறே கர்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவராயிருக்கின்ற நீர், எங்களால் பிரயத்தனத்துடன் வரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். மஹாராஜரே! எவ்வாறு ஈசுவரரைக்காட்டிலும் மேலாயிருக்கின்ற பிரம்மதேவர் தேவர்களால் வரிக்கப்பட்டாரோ அவ்வாறே நீரும் வரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவரே! ருத்திரருடைய குதிரைகளைப் பிதாமஹர் நடத்தியதுபோல ராதாபுத்திரனான கர்ணனுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் அடக்கி விரைவாக நடத்தும்' என்று கூறினான்.

சல்யன், 'ஆண்மையிற்சிறந்தவனே! (உன்னால்) சொல்லப்பட்டதும் திவ்யமானதும் மனிதர்களுடைய செய்கைக்கு மேற்பட்டதுமான தேவச்ரேஷ்டர்களுடைய இந்தச் சரித்திரமானது பலவாறாக என்னாலும் முன்கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாரத! பிரபிதாமஹரான பிரம்மதேவர் ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும் ஒரே பாணத்தினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் பகவானான பிதாமஹர் அப்பொழுது ஸாரதியாயிருந்ததுமாகிய எல்லாம் கிருஷ்ணன் அறிவன். கீழ்சொல்லிய இவை அனைத்தும் முன்காலத்தில் நடந்ததை இனிவருவதையும் முன்சென்றதையும் வாஸுதேவன் உள்ளபடி அறிகிறான். பாரத! பிரம்மதேவர் இவ்விஷயத்தைத் தெரிந்திருந்தும் ருத்திரருக்கு ஸாரதியாயிருத்தலை அடைந்ததுபோல வாஸுதேவன் பார்த்தனுக்கு ஸாரதியாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தான். ஸூதபுத்திரன் குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்திலாவது கொல்லுவனேயாகில், பார்த்தன் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்துக் கேசவன் தானே போர்புரிவான். சங்கம், சக்கரம், கதை இவைகளைக் கையில்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உன்னுடைய

ஸைன்யத்தைத் தொலைத்தவரான த்ரோணரைக் கொன்றவனும் மஹாத்மாவுமான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைத் துணையாயுடையதான இந்தப் படைப்படைகளில் ஓர் அரசனாவது எதிரில் நிற்கப்போவதில்லை' என்று கூறினான்.

அவ்வாறு பேசுகின்ற அந்த யுதிஷ்டிரராஜனைப்பார்த்து சத்ருக்களை அடக்குகிறவனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் மனத் தளர்ச்சியில்லாதவனுமான உமதுடைய குமாரன் பின்வருமாறு கூறலானான்: 'மிக்க கோபவலியமைந்தவரே! சத்ருக்களைப் பிளந்தவரானவரே! எல்லா ஆசார்யர்களிடமும் சிறந்தவனும், எல்லா சாஸ்திராஸ்திரங்களிலும் கரைகண்டவனும், (உடன் பிறந்த கவசத்தையும் குண்டலங்களையும்) அறுத்துக் கொடுத்தவனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் நீர் அவமதிக்கக்கூடாது. பயங்கரமும் பெரியதுமான அவனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் தைரியத்தையும் கேட்டிருப்பீர். பாண்டவ சைன்யங்கள் பக்கத்திருக்குகளிலும் முறிகின்றன, ராத்திரியில் அநேக மாயைகளைச் செய்கின்றவனும் மாயைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்தவனுமான கடோத்கசன் கொல்லப்பட்டதும், உமக்கு நேரில் தெரியும். அர்ஜுனன் அதிபயத்தினால் சூழப்பட்டு, இந்த காலமெல்லாம் எதிராளியின் எதிரில் வலிமைத்திறனையும் வெளிப்படுத்தினதில்லை. பலசாலியான பீமஸேனனும் வில்லின் நுனியினால் எதிர்த்து அடித்துத் தாக்கப்பட்டான். அரசரே! வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்பவனென்றும் மூடனென்றும் குறியினால் சொல்லப்பட்டான். ஐயா! அவ்வாறே சூரனான மாத்ரீபுத்திரர்களை மறையுத்தத்தில் வென்றும் கர்ணன் காரணத்தினால் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் விட்டவனும், விருஷ்ணிகளுள் சிரேஷ்டனும் ஸாத்வதர்களுள் உத்தமனுமான ஸாத்யகியை யுத்தத்தில் ஜயித்துப் பலாத்காரத்தினால் அவனை ரதத்தை இழக்கும்படி செய்தவனும், யுத்தத்தில் புன்னகையுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்ட ஸ்ருஞ்ஜயர்களையும் மற்றவர்களையும் அடித்தடித்து யுத்தத்தில் ஜயித்தவனும், யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டால் வஜ்ராயுதபாணியான இந்திரனையும் வெல்லக்கூடியவனுமான அப்படிப்பட்ட மஹாரதனைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிக்கப்போகிறார்கள்? நீரோ ஸகல அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர், வீரர், எல்லாவித்தைகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் கரையை அடைந்தவர், பூமியில் புஜபலத்தில் உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை. நீர் பகைவர்களுக்கு முள்

போயிருக்கிறீர், பராக்கிரமத்தில் ஸஹிக்கமுடியாதவர். ராஜேந்த்ர! பகைவர்களை அழிக்கும்வல்லமையுள்ளவரே! இக்காரணத்தினா லேயே நீர், 'சல்ய' என்று சொல்லப்படுகிறீர். உம்முடைய பாகு பலத்தைக் குறித்து எதிர்பார்த்து (திருடபிரமாணத்து) ஸாத்வதர்களை வாகனமாக்கியுள்ளவர்களல்ல. ராஜரே! உம்முடைய பாகுபலத் தைக்காட்டிலும் கிருஷ்ணனுடைய பலம் மேலானதா? பல்குனன் சொல்லப்பட்டிருப்பது, எவ்வாறு கிருஷ்ணனுடைய சேனை எதிர்க்கத்தக்க தோ அவ்வாறே நானும் மாண்டுபோகும்படி உம்மால் பெரும் பணியானது தீர்க்கத்தக்கது. ஐயா! யுத்தத்தில் வாஸுதேவனை யாதுகாரணம்பற்றி நமது சேனையைத் தாக்கப்போகிறான்? நீர் யாது காரணம்பற்றிச் சேனையை விட்டு விலகியிருக்கிறீர்? யுத்தத்தில் ரணமாய் வீரர்களான ஸஹோதரர்களும் எல்லா அரசர்களும் கடுமையாயிருக்கலே அடைபட்டிருக்கின்றனர்' என்று கூறினான்.

சல்யன், 'ஸூதபுத்ர! சத்ருக்களுடைய கர்வத்தைப் போக்குபவனே! யுத்தகளத்தில் நீ அர்ஜுனனையும் தேவகீபுத்திர னைக்காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிறாய். காரணத்தினால் உண்மையிஷ்டத்தில் நான் பிரியமானவனாகிறேன். வீர! நீ சண்டை நிறுத்தியே, பாண்டவர்களில் சிறந்தவனான அர்ஜுனனோடு போர் புரிகின்றவனும் புருஷர்களுடையவனுமான ராதேயனுக்கு இந்த நான் ஸாரத்யம்செய்கிறேன். வீரனே! வைகர்த்தனனைப்பற்றி நான் ஒரு சபதம் செய்திருக்கிறேன். அவனிடத்தில் இஷ்டப்படி நான் வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்' என்று கூறினான். வேந்தே! உம்முடைய குமாரன் கர்ணனைநோக்கி, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று எல்லா அரசர்களுடைய முன்னிலையிலும் மத்திரராஜனைப் பார்த்துச் சொன்னான். அப்பொழுது சல்யன் ஸாரதியாயிருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டபடியால் மனத்திருப்தியை அடைந்த துரியோதனன் களிப்புற்று அந்தக் கர்ணனைக் கட்டிக்கொண்டான். ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்முடைய குமாரன் மறுபடியும் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! மகேந்திரன் அஸுரர்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்ததுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப் பார்த்தர்களையும் நீ ஸம்ஹாரஞ்செய்' என்று கூறினான். சல்யன் குதிரைகளை அடக்கி நடத்துமவேலையை ஏற்றுக் கொண்டவுடனே, கர்ணன் மனத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து மறுபடி யும் துரியோதனனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! இந்த மத்திரராஜன் மனத் தில் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாகப் பேசுகிறான். மதுரமான

வாக்கினாலே மறுபடியும் இவனுக்குச் சொல்லு' என்று சொன்னான். பிறகு, மஹாபுத்திசாலியும் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சியுடையவனும் பலசாலியும் ராஜாவுமான துரியோதனன், பூபதியும் மத்ரராஜனுமான சல்யனை நோக்கு மேகம்போலக் கம்பீரமான வாக்கினால் (யுத்தபூமியைப்) பிரயாணப்படுத்துகிறவனைப்போல, 'சல்ய மஹாராஜரே! கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போர்புரியவேண்டுமென்று இப்பொழுது நினைக்கிறான். புருஷசிரேஷ்டரே! நீர் யுத்தத்தில் அந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை நடத்தும். கர்ணன் மற்றவர்களெல்லோரையும் வென்று பல்குனனையும் கொல்லத்தக்க விருப்பமுற்றிருக்கிறான். அரசரே! அவனுடைய குதிரைக் கடிவாளங்களைப் பிடிக்கும் விஷயத்தில் (கருணைபுரியவேண்டுமென்று) நான் அடிக்கடி உம்மை வேண்டுகிறேன். எவ்வாறு கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியும் சிறந்தமந்திரியுமாயிருக்கிறானோ, அவ்வாறே நீரும் (ஸாரதியும் மந்திரியுமாயிருந்து) ராதேயனை இந்த ரணகளத்திலிருந்தும் காப்பாற்றும்' என்று கூறினான். பிறகு, மத்திரதேசாதிபதியான சல்யன், அப்பொழுது பிரீதியை அடைந்து பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துரியோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான். 'ராஜனே! காந்தாரீபுத்திர! இனிமையான காட்சியையுடையவனே! இவ்வாறு நீ எண்ணுவாயாகில் உனக்குப் பிரியமான அனைத்தையும் நான் செய்யக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பரதஸ்ரேஷ்ட! பகைவர்களை வாட்டுபவனே! எந்தக் காரியத்தில் நான் தகுந்தவனோ அந்தக்காரியத்தில் நான் எவ்விதத்தாலும் முயற்சிசெய்து காரியத்தை நிர்வஹிப்பேன். ஹிதத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனான நான் கர்ணனைக் குறித்துப் பிரியமோ அப்பிரியமோ எதைச்சொல்லுவேனோ அந்தவசனமனைத்தையும் நீயும் கர்ணனும் எவ்விதத்தாலும் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான். கர்ணன், 'மத்திரராஜ! ஸுரர்களுக்கு, பிரம்மா எப்படியோ, பார்த்தனுக்குக் கேசவன் எப்படியோ அப்படியே எப்பொழுதும் நம்முடைய நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவனாயிரு' என்று வேண்டினான். சல்யன், 'தன் இகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, பரநிந்தை, பிறரைப் புகழ்தல் என்ற இந்நான்குவிதச்செய்கைகளும் ஆரியர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவைகளல்ல. கற்றறிந்தவனே! நீ அறிவதின் பொருட்டு நான் சொல்லப்போகிறதான தற்புகழ்ச்சியோடுகூடின என்னுடையவார்த்தையை நீ உண்மையாக அறிந்துகொள் பிரபுவே!

தவறுதலில்லாமையாலும், குதிரைகளை ஓட்டுகிற ஸாமர்த்தியத்தினாலும், வரும் காலத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடிய தோஷங்களை முந்தியே உணர்கிறபடியினாலும், அவ்விதமான தோஷங்களுக்குப் பரிகாரத்தை அறிவதினாலும், நேர்ந்திருக்கின்ற தோஷங்களை விலக்குவதில் தகுந்த ஸாமர்த்தியத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும் இந்திரனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வதில் மாதலியைப் போல நான் ஸாரத்யம் செய்யத் தக்கவன். தோஷமற்றவனே! ஸூதபுத்திர! ஆதலால், யுத்தத்தில் பார்த்தனோடு போர்புரிகின்ற உன்னுடைய குதிரைகளை நான் நடத்துவேன்; நீ கவலையற்றிருப்பாயாக' என்று கூறினான்.

முப்பதாவது அத்யாயம்.

(சல்யன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேரின்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

துரியோதனன், 'கர்ண! கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவனை இந்த மத்திரராஜன் தேவேந்திரனுக்கு மாதலியைப்போல உனக்கு ஸாரத்யம்செய்பவனான இந்திரனுடைய குதிரைகளைக் கூட்டின ரதத்தை மாதலி எவ்வாறு நடத்தினானோ, அவ்வாறு சல்யன் இப்பொழுது உன்னுடைய ரதத்திலுள்ள குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்துவான். யுத்தவீரனான நீ ரதத்திலும் மத்திரராஜன் ஸாரதியாகவும் இருக்கையில் சிறந்த ரதமானது யுத்தத்தில் நிச்சயமாகப் பார்த்தர்களை ஜயிக்கப்போகின்றது' என்றான். வேந்தரே! பிறகு, துரியோதனன் மறுபடியும் பலசாலியான மத்திரராஜனைப் பார்த்து, 'மத்திரராஜரே! நாளையில் நேர்ந்திருக்கின்ற யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய உத்தமமான குதிரைகளை ரணரங்கத்தில் நீர் நடத்தும் உம்மாலே எல்லாப்படிகளிலும் காப்பாற்றப்பட்டால் ராதேயன் தனஞ்ஜயனை ஜயிப்பான்' என்று கூறினான். பாரதரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சல்யன், 'நான் ரதத்திலேறி அவ்வாறே ஸாரத்யம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான். சல்யன் ஏறியுட்கார்ந்தவுடனே, கர்ணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸூத! நீ எனக்காக ரதத்தை ஸித்தஞ்செய்' என்று அடிக்கடி விரைவுடன் சொன்னான். பிறகு, ஸாரதியானவன், 'மங்களம், ஜயமாக' என்று சொல்லி ஜயத்தைத் தருவதும் கந்தர்வநகரத்துக்கு ஒப்பானதும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான ரதமானது

யுத்தத்திற்காக ஸன்னத்தமாயிருந்தார்கள். அக்கினியிக்கான் திகா
களுள் சிரேஷ்டனான கர்ணன், முன்னமே பிரயமத்தான பிரா
ஹ்மிதால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஸ்திரத்தைக் குறித்துப் பிர
ஆசரித்துப் பிரகாசிக்கின்ற மெய்த பிரயத்தனத்துடன் பாண்டவர்களைக்
குறித்துப் பாசத்திலுள்ள மகாராஜனை நோக்கி, 'நீ யுத்தத்தில் நில்'
என்று கூறினான். பிறகு, ஜயிக்கமுடியாததும் பெரியதுமான கர்ண
னுடைய அஸ்திரமானது யுத்தத்தில் மஹாதேஜஸ்வியான சல்யன் விஸ்மய
மான தபப்பியைப் பார்த்து அஞ்சுவதுபோல் எதிர்த்தான். பிறகு, கர்ணன்
சல்யனால் அறப்பட்டதான கற்பமானது தன் கைகளால் பாய்ந்து,
பின்னொருடன் கூடின கோரத்தைப் போல் வேகமாக இறங்குவது போல் ஏறி
னான். ஜ்வலிக்கின்ற பெருந்தீயோடும், ஸர்ப்பத்தைப் போலும் அனேக பய
ங்கரமான காந்தியுள்ளவனுமான அவ்விருவரும் ஆகாயத்தில்
மேகத்தைப் போல் ஸர்ப்பங்களுடன் அக்னியுடன் சேர்ந்து மேகங்களில்
கின்றன ஸம்பாதம் செய்யப்பட்டதென்று ... பிறகு ...
பொருந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும் அப்பொழுது யாகத்தில்
சிக்ஷிக்கப்பட்டவர்களும் அநாயாஸமாயும் ஸம்பந்தப்படுத்தப்பட்டு
கின்ற இந்திரனைப் போல் அக்னியைப் போல் இருக்கின்ற சல்யனுடைய
பிடித்துக் கட்டப்பட்ட குதிரைகளைக்கூடின ரதத்தில் வீற்றிருக்
கின்றவர்களான சேனைகளின் நடுவே குதிரைகளைச் செலுத்திக்கொண்டு பரி
வேஷத்துடன்கூடின பாஸ்கரனைப் போல் பிரகாசிக்கின்றனர். உத்தமமான
ரத்தத்தைப் பார்த்து எதிரிக்கின்றவனும் திவ்வியமானவனும் யுத்தத்தை
யுடையவனும் புருஷச்ரேஷ்டனுமான கர்ணன் தன் பாணத்தால்
மீது இருக்கின்ற ஸூர்யனைப் போல் பிரகாசிக்கின்றான். அக்கணத்திலிருந்து
வனுடைய ... ஸேனைகளும் யுத்தத்தில் அனேகம்
தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை நோக்கி யுத்தத்தை
யுள்ளவருமாய் வர்ணிக்கலானான்: 'அர்ஜுனா! வீரனே! எவ்வி
வில்லாளிகளுடைய பார்த்தனே! என்னுடைய மஹத்தான தனுஸ்
ஸும் பிரம்மாஸ்திரமும் கொண்டு இந்த யுத்தத்தில் செய்ய அதி
மான காரியத்தைச் செய்ய மஹாரதர்களான பீஷ்ம துரோணாதி
அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கிரமமாகக் கொல்லுவேன்' என்
று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். 'வீர! பராக்ரமசாலி! அவ
விருவர்களாலும் செய்யப்படாத வீர செயலையும் ஜயத்தைத்

* — ஷஷ்டமபாவம 6-ம பக்கம் குறிப்பிற காணக.

கையில்கொண்ட வேறொரு எமனைப்போல மஹாயுத்தத்தில் நீ செய்யாதே; தர்மராஜனையாவது பிடி, தனஞ்சயனையாவது கொல்; பீமசேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான மாத்ரீபுத்திரர்களையும் வதம்செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கின்றேன்! உனக்கு ஜயமுண்டாகுக! உனக்கு மங்களம்! யுத்தத்திற்குச் செல்; பாண்டுபுத்திரர்களுடைய படைகளனைத்தையும் நாசம்செய்' என்று கூறினான். பிறகு, அடிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான [illegible] வாத்தியங்களுடைய [illegible] பிரசண்டமான பேரிவாத்தியங்களுடைய ஆகாயத்தில் மேகங்களுடைய முழக்கம்போல இனிமையுள்ள சத்தத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்த ராதேயன் ரதத்திலிருந்துகொண்டே யுத்தபூமியில் ஜயமடைந்துகொண்டு யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான சல்லியனை நோக்கி, 'மிகப் பலமுள்ளவனே! குதிரைகளை நடத்து; நான் தனஞ்சயனையும் பீமசேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான நகுல ஸகதேவர்களையும் ராஜாவான யுதிஷ்டிரனையும் கொல்லுகின்றேன்; சல்யனே! தனஞ்சயன் [illegible] பாணங்களை நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பிரயோகிக்கின்றவனுடைய புஜபலத்தை இப்பொழுது பார்க்கக்கடவாய்; சல்யனே! பாண்டவர்கள் அழிவதற்கொருப்பட்டு [illegible] ஜயத்தினொடுடிய மிகக்கூர்மையுள்ள பாணங்களை இப்பொழுது நான் பிரயோகிக்கப்போகின்றேன்' என்று கூறினான்.

அரசனே! இவ்விதமான அந்த ராதேயனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுச் சல்லியன் கர்ணனைப்பார்த்து, '(கர்ணா!) [illegible] இப்படிப்பட்ட [illegible] பாண்டவர்களும் மஹாவீரியமுள்ளவர்களும் [illegible] அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களும் பெரிய வில்லைக் கையிலேந்தினவர்களும் மஹாபலசாலிகளும் புறங்கொடாதவர்களும் மஹாபராக்கிரமசாலிகளும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் [illegible] ஸமமான விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களனைவரையும் எவ்வாறு நீ அவமதிக்கலாம்? ராதேயா! இடிமுழக்கம்போன்ற பயங்கரமான வில்லின் நாணொலியைக் கேட்கும்பொழுது இவ்வாறு சொல்லமாட்டாய்; பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் அடிபட்டதும் தந்தம் முறிந்ததுமான யானைப்படையை நீ எப்பொழுது பார்ப்பாயோ அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லமாட்டாய்; கூர்மையான பாணங்களால் ஆகாயத்தில் மேகங்களினிடையே போன்ற (நிழலைச்)செய்கின்ற தர்மபுத்திரனையும் நகுல ஸகதேவர்களையும் அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவர்களும் பகைவர்களைத் துன்புறுத்த

தூபவர்களும் கைச்சுருக்குடையவர்களும் அறுக்கமுடியாதவர்களுமான மற்ற அசுரர்களையும் எப்பொழுது நீ பார்ப்பாயோ அப்பொழுது இவ்வாறாக நீ பேசமாட்டாய்' என்றான். வேந்தரே! மத்ரராஜனால் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையை அலக்ஷியஞ்செய்துவிட்டுக் கர்ணன் அவனை நோக்கி, 'இப்பொழுது நீ பார்க்கப்போகிறாய்' என்று மறுமொழி கூறினான்.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள்தோன்றியதும், அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொறாமல் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மஹா வீர்யமுள்ளவரும் யுத்தம் செய்ய எண்ணங்கொண்டிருந்தவருமான கர்ணனைப் பார்த்துக் கௌரவர்களனைவர்களும் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக எல்லாப்பக்கத்திலும் கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, துந்துபி வாத்தியங்களுடைய சப்தங்களோடும் பேரிகளுடைய சப்தத்தோடும் பலவிதமான *கோணங்களுடைய சப்தங்களோடும் தீரர்முழக்க கர்ஜனைகளுடைய நாதங்களோடும், உடமையாகப் போர்செய்பவர்களனைவர்களுடைய மரணம் நிச்சயமாயிருப்பதாக நினைத்துப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, கர்ணன் புறப்படவே, எதிரிகளும் சோகத்துடன் இருந்தபொழுது பூமியனைத்தும் நடுங்கியது, மிகவும் விசாலமான ஒலியுடன் சப்திக்கவும் செய்தது. சூரியனிடத்தினின்று ஏழு மஹாக்ரஹங்கள் வெளிவருகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. நக்ஷத்ரங்களுடைய எரிதல்களால் பயங்கரமான எரிநக்ஷத்ரங்களுடைய வீழ்தல்களும் உண்டாயின. அவ்வாறே இடைவிடாத பயங்கரமான காற்றுகளும் வீசின. மிருகபக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் எரிகின்ற பக்கத்தை அதிகரித்துக் கொண்டு [illegible]

* ஒருவகை வாத்தியம்

[illegible]

[illegible] இப்பொழுது நான் [illegible] சல்ய! ஆகையால், [illegible] அந்த ஸேனையில் ஸத்யஸந்தனும் அரசனுமான பாண்டுநந்தனனும் பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும் அந்த வாஸுதேவனும் ஸாத்யகியும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் நகுலஸகதேவர்களும் இருக்கிறார்களோ அதில் அவர்களை என்னைத்தவிர வேறு எவன் எதிர்த்து நிற்பான்? மத்திரராஜனே! ஆதலால், நீ யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் நோக்கி விரைவாகச் செல். யுத்தத்தில் அவர்களோடு எதிர்த்து அவர்களையாவது கொல்லுவேன், அல்லது துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு யமலோகமாவது செல்வேன். சல்ய! நான் பீஷ்மாதிகளான அந்தச் சூரர்களுடைய மத்தியில் செல்லாமலிருக்கப்போகிறதே இல்லை என்று இப்பொழுது நீ அறிவாயாக. இந்த மித்திரத் துரோகமானது என்னால் ஸகிக்கத்தக்கதன்று. பிராணனை இழந்து துரோணரைப் பின் தொடரப் போகிறேன். ஆயுளினுடைய முடிவுக்காலம் நேர்ந்துவிட்டால், யமனுக்கு ஒப்பானவனுக்கு

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவனே! அல்லது மூடனே! ஒருவனையும் மிருத்யுவானது விடுவதில்லை கற்றறிந்தவனே! ஆதலால், பார்த்தனோடு போர்புரியப்போகிறேன். தெய்வத்தைக் கடக்கமுடியாது. விசித்திரவீரியனுடைய குமாரனான திருதராஷ்டிரனுடைய புதல்வனான துரியோதனராஜன் எப்பொழுதும் என்விஷயத்தில் மங்களகரமான செய்கையை உடையவனாயிருந்தான். அவனுடைய காரியஸித்தியின் பொருட்டு நான் பிரியமான போகங்களையும் விடமுடியாததான உயிரையும் இழக்கிறேன். புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும் சத்தமிடாத அச்சுள்ளதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் மூன்று *கோசங்களோடு கூடினதும் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட திரிவேணுவுள்ளதும் உத்தமக் குதிரைகளோடு கூடினதுமான இந்தச் சிறந்த ரதத்தைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார் சல்ய! அவர், கனகமயமாகப் பார்த்து விசித்திரமான விற்களையும் கொடிமரங்களையும் சக்கரங்களையும் கொடிய அம்புகளையும், ஜ்வலிக்கின்ற கத்திகளையும், உக்ரமான ஆயுதங்களையும், வெண்ணிறமுடைய கோர நாதமுள்ள உக்கிரமான சங்கத்தையும் எனக்குக் கொடுத்தார். கொடித்துணியுடன்கூடியதும் இடியிழும் சப்தத்துக்கொப்பான சப்தமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும் மங்களகரமான அம்பறாத்தூணியால் விளங்குகின்றதுமான இந்த உத்தமமான ரதத்தின்மீதேறிப் பலத்துடனே யான் அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் திடமாக அடித்துக் கொல்லப்போகிறேன். அந்தப் பாண்டுபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் அபஹரிக்கிறவனான மிருத்யுவே எப்பொழுதும் கவனத்துடன் காப்பாற்றினாலும் யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அந்தப் பார்த்தனையும் கொல்லுவேன், இல்லையாயின் துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு யமனையாவது அடைவேன். அதிகமாகப் பேசுவதால் யாது பயன்? யமனும் வருணனும் குபேரனும் இந்திரனும், பரிவாரங்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து ஒரே ஸமயத்தில் பல்குனனை இந்த மஹாயுத்தத்தில் காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடுங்கூடவே அந்த அர்ஜுனனை ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு யுத்தத்தில் அதிகசபலமுள்ளவனும் தற்புகழ்ச்சி செய்கின்றவனுமான கர்ணனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு வீரியமுள்ளவனான அந்த மத்திரராஜன் அவமதித்துப் பரிகாஸம் செய்தான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான்: 'கர்ண! தற்புகழ்ச்சியை நிறுத்து, நிறுத்து. நீ அதிகபலமுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிகமாக வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டாய். இந்த யுத்தத்தில் புருஷஸ்ரேஷ்டனான

* தேரின் உட்புறம்.

தனஞ்சயனை எதிர்க்கப் புருஷார்த்தமுள்ளனோ நீ எதிர்க்க? ஆச்சரியம்! கோர திரத்தில் ஸ்திரமாயிருந்த [illegible] ராஜனை ஸ்திரமாய் [illegible] தேவர்களை கமலோத்பவனான [illegible] வாஸுதேவனான [illegible] யைப் பார்த்து [illegible] புருஷர்ஷபனான கிருஷ்ணனுக்கு இணையற்ற [illegible] அர்ஜு னனென்று [illegible] வத்தில் [illegible] ராஜனுடைய வீரியத்திற்குச் சம மான வீரியமுள்ள அர்ஜுனனை [illegible] சினையும் [illegible] தர்மபுத்திர [illegible] யுத்தத்திற்கு அழைப்பான்? விஜயன் அதிபதி [illegible] சனையும் [illegible] யும் ராக்ஷஸர்களையும் [illegible] ஜயித்தான், [illegible] பட்ட ஹஸ்தியையும் (அக்கினி) [illegible] அந்த [illegible] அர் ஜுனனை, [illegible] முதலியவை [illegible] வானை, புருஷர்ஷபனான [illegible] களைக் [illegible] (யுத்தத்தை விட்டு) ஓடிவிடு, [illegible] யச்செய்து [illegible] கிறாய்? [illegible] நேர்த்தியான [illegible] ஆசாரியன் [illegible] அம்பலத்தில் [illegible] நீ [illegible] புருஷர்ஷபனான அர்ஜுனன் [illegible] அப்பொழுது [illegible] அர்ஜுனனை [illegible] இப்பொழுது ஸைன்யத்தமான [illegible] யுத்தம் [illegible] வந்துவிட்டது [illegible] நீ சத்துருவாய் [illegible] இப்பொழுது [illegible] என்று கூறி னை. [illegible] சல்லியனை [illegible] சத்துரு [illegible] இவ்வாறு கூறுமளவில், [illegible] [illegible] ராஜ னை [illegible]

௪ 'சல்ய! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும் என் [illegible] கிறாய்? எனக்கும் அந்த அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்துவிட்டது. அவன

என்னை இந்தயுத்தத்தில் ஜயிப்பானேயாகில், அப்பொழுது சல்லியனே, உன்னுடைய இந்த்ர பிரதாபவலியான யுத்தாத்தபடிதம்? என்றான் சல்லியன், 'இவ்வாறு ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு மெய்யுமது மொழிந்தனுட சொல்லயிலை யுத்தப்பிரயமேவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் கர்ணன், 'சல்ய! போ' என்று கூறினான். சல்லியன் வைத்யாதத்தோடு அந்த ரதத்தைச் செலுத்தினான், இருள்கானமைசெய்கின்ற சூரியனைப்போல யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யத் தொடங்கி பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற சத்ருக்களைக் கொன்ற வின்னவர் சென்றான். பிறகு, மகிழ்ச்சிகொண்டவனான கர்ணன் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும் வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான ரதத்தில் சென்றான். அவ்வாறு பாண்டவ சேனையைப்பார்த்து விரைவுடன் தனஞ்சயனைப்பற்றி வினவினான்.

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு அவன் விரும்பும் பரிசளிப்பதாக உறுதிகூறியது)

அப்பொழுது, கர்ணன் பகைவர்களின் சேனைகளைப் பிளந்து முன்னேறி யுத்தகளத்தைக் கலக்கியவனாய்ப் போர் செய்துகொண்டு பகைவீரர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து, 'உங்களுள் யாராயினும் சொல்லுகின்றேன்: இப்பொழுது என்னுடைய மனத்திற்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிப்பவனுக்கு அவன் மனத்தில் விரும்புகிற பொருளைக் கொடுப்பேன். எனக்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கிறவன் அவன் அதில் திருப்தியடையானாகில் அவனுக்கு நான் மறுபடியும் ரத்தினங்கள் நிறைந்த வண்டியைக் கொடுப்பேன். அர்ஜுனனை எனக்குக் காட்டுகின்றவன் அதிலும் திருப்தியடையானாகில் அவனுக்கு அப்பொழுதும் *வெண்கலப்பாத்திரங்களுடன் கூடிய நூறு பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன். அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்றவனுக்குச் சிறந்த நூறு கிராமங்களைக் கொடுப்பேன். எனக்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிப்பவனுக்குக் கரிய கூந்தலையுடைய வேலைக்காரிகளை ... வெண்மையுள்ளதும் பெண்கோவேறுகழுதைகள் கட்டப்பட்டதுமான ரதத்தை நான் கொடுப்பேன். அர்ஜுனனைக் காட்டுகின்ற பண்டிதன்

* 'காம்ஸ்யதோஹநம்' என்பது மூலம், 'கறக்க வெண்கலப்பாத்திரங்களுடன்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

அதில திருபதியடையாவிடில அவனுககு மறுபடியும் * ஸவர்ணமய மான கஜராஜனை நானகொடுபபேன அவவாறே பினனும் அவனுககு நலல யௌவனப பருவததிலுளளவாகளும் கழுததிற பொன்னணி களை யணிநதவாகளும் பாடடுககளையும் வாதயஙகளையும் நன்கு கற றறிநதவாகளும அலஙகரிககபபடடவாகளுமான அநேகம ஸதிரீகளை யும் நான கொடுபபேன். அாஜுனனைக காடடுகிறமனிதன அதில திருபதியடையாவிடின் அவனுககு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங களையும நூறுாதஙகளையும சிறநத ஸவாணததையும புஷ்டியுளளவை யும குணஙகள நிரம்பியவையும சாநதமானவையும பாரததைத தாஙகுவதில திறமையுளளவையும நனறாகப பழககபபட்டவையு மான உததம ஜாதிககுதிரைகள பதினாயிரததையும நான கொடுப பேன எனககுத தனஞசயனைக காணபிபபவனுககுத தஙகமயமான கொமபுக குமிழுகளுளளவையும கனறுககுடடிகளையுடையவையும புதிதாக ஈனறவைகளுமான நானூறு பசுககளைககொடுபபேன. அா ஜுனனைக காணபிககினறமனிதன அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐநநூறு வெளளைக குதிரைகளைக கொடுபபேன, பொன் னலஙகாரஙகளாலே மூடபபடடவைகளும நனறாகச சாணைபிடிககப படட ாததினஙகளிழைதத பூஷணஙகளையுடையவைகளும் நன்றா கப பழககபபடடவைகளுமான சிறநத பதினெடடுககுதிரைகளையும நான அவனுககுக கொடுபபேன. தனஞசயனை எனககுக காண்பிப பவனுககு நிாமலமானதும் ஸவாணமயமானதும் நனறாக அலஙகரிக கபபடடதும் உததமமான காம்போஜதேசததில பிறநத குதிரைக ளோடு சோநதிருககினறதுமான ரததததையும நான கொடுபபேன. அர்ஜுனனைக காணபிககினற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின் அவனுககுப பறபல பொனனணிகளாலே மறைககபபடடவைகளும பொன்மாலையை அணிநதவைகளும் மேறகு ஸமுததிரககரையில தோனறினவைகளும் யானைபழககுபவாகளாலே பழககபபட்டவை களுமான சிறநத வேறு அறுநூறு யானைகளை நான கொடுபபேன். அாஜுனனைக காணபிககினறமனிதன் "இதையும அலபமெனறு அவமதிபபானேயாகில, சிறநத வேறு பதினாறு வைசிய கிராமஙகளை யும் நான அவனுக்குக் கொடுபபேன். மிகக செழிப்புளளவைகளும செலவஙகளையுடையவைகளும அருகில காடுகளும் ஜலமுமுளளவை

* 'யானைபோனற வடிவமுளள ஆறு காளைகள கட்டிய பொனனாலாகிய வேறொரு தேரையும்' எனபது இஙகிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே காளைகளபோலக கட்டிய எனினுமாம்' எனபது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடைய வைகளுமான அரசாகளை அனுபவிக்கத்தக்க பதினைந்து கிராமங்களை யும் (கொடுப்பேன்) எவன் தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பனோ அவனுக்குக் கழுத்தில் பொற்கலன்களையணிந்தவாகளும் மகத்தேசத் திலதோன்றியவாகளும் புதிய யௌவனமுள்ளவாகளுமான நூறு தாஸிகளையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அல்பமென்று அலக்ஷியம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிரும்புவனோ அந்த வேறு வரத் தையும் நான் கொடுப்பேன். பிள்ளைகளையும் பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப்பொருளிருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்தஎந்தவஸ்துவை மனத்தினால் விரும்புகிறானோ அந்த அந்த வஸ்துவையும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். எவன் கேச வனையும் அர்ஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிப்பனோ அந்தமனித னுக்கு ஒன்றுசோந்திருக்கிற கிருஷ்ணார்ஜுனாகளை நான் கொன்று அவ்விருவருடைய பொருள்களனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்

கர்ணன் இவ்வாறான வார்த்தைகளை யுத்தகளத்தில் பலவாறு சொல்லிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ள தும் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான் மஹாராஜரே! தகுந் தவைகளான சூதபுத்திரனுடைய அவ்விதமான வசனங்களைக் கேட் டுத் துரியோதனன் ஸஹோதராகளோடுகூட ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். அரசரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம் முடைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துந்துபிகளுடைய கோஷ மும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாத்திய முழக்கங்களுடன் கூடின ஸிம்மநாதமும யானைகளுடைய சப்தமும் தோன்றின அவ் வாறே மிகுந்த மனக்களிப்புடன் கூடின யுத்தவீராகளுடைய சப்த மும் தோன்றிற்று அவ்வாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்கூடின சைன்யத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் தற்புகழ்ச்சிசெய்து கொள்பவனும் பகைவாகளைப் பீடிக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்சிரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய செருக்குமொழிகளைப் பொறாத சல்யன் கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சல்யன், 'ஸூதபுத்ர! நீ நினையாதே பொன்னையும் சிறந்த யானைகளையும் வீணாகக்கொடுக்கிறாய் இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்க்கப்போகிறாய் ஸூதபுத்ர! (அர்ஜுனனைத் தெரிவிக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸ்வர்ணத்தையாவது உத்தமமான யானையையாவது தானமாகக் கொடாதே தனஞ்சயனை நீ பார்ப்பாய் பலத்தினால் மதங்கொண்டவனை நீ குபேரன்போலப் பொருளைச் செலவிடுகிறாய் ராதேய! யத்னமின்றியே இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்ப்பாய் நீ மூடனைப்போல அதிகமான பொருளைச் செலவிடப் போகிறாய் தகாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதினால்வரும் தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ஸூத! மிகுந்த தனத்தை நீ மிருதியாகக் கொடுப்பதாக வெளியிடுகிறாயோ அந்தத் தனத்தைக்கொண்டு உன்னால் பலவித யாகங்களாலே தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு முடியும் நீ அந்தத்தனங்களாலே யாகம்செய்வாயாக நீ, அறியாமையினால், கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொல்லுவதற்கு விரும்புவது வீணே யுத்தத்தில், ஒரு நரியினாலே இரண்டு ஸிம்மங்கள் கொல்லப்பட்டனவென்று நாம் கேட்டதேயில்லை வேண்டக்கூடாததை நீ வேண்டுகிறாய் அக்னியில் விரைவாகவிழுகின்ற உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய ஸ்னேகிதர்கள் உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகமில்லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய் பிழைத்திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவன்தான் அர்த்தமில்லாததையும் காதால் கேட்கத்தகாததையுமான பலவார்த்தைகளைச் சொல்லுவான்? கழுத்தில் கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு இருகைகளாலும் கடலைத் தாண்டுவதுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழே விழுவதுபோலவும் உன்விருப்பம் இருக்கின்றது நீ நன்மையடைவதற்கு விருப்பமுள்ளவனானால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளுடனும்கூடின எல்லாப்போர்வீரர்களோடும் சேர்ந்தவனாகவும், நன்றாகக்காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போர்புரிவாயாக திருதராஷ்டிரபுத்திரனான துர்யோதனனுடைய நன்மையின்பொருட்டு உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன் தீங்குசெய்வதற்காக அன்று உனக்குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்தவிஷயத்தில் சிரத்தைபாராட்டுவாயாக' என்று

கூறினான் கர்ணன், 'சல்ய! என் தோள்வலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்பார்க்கிறேன். நீயோ மித்திரனென்று பெயர்கொண்ட சத்துரு. நீ என்னைப் பயப்படுத்துவதற்கு விரும்புகிறாய். என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று ஒருவனும் இப்பொழுது திருப்பமுடியாது. வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலும் எவ்விதத்திலும் முடியாது. அவ்வாறிருக்க, மனிதனால் எவ்விதம் முடியும்?" என்றான். இவ்வாறான கர்ணனுடைய வாக்கியத்தின் முடிவில் மத்திரராஜனான சல்லியன் மீண்டும் கர்ணனை அதிகமாகக் கோபமூட்டவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு மறுமொழி கூறலானான்.

'கர்ண! பலகுணமுடைய பாகுவேகத்தினாலே நாண்கயிற்றினின்று விடுபட்டவைகளும், வேர்முனையுடையவைகளும், நெருப்புக்கொப்பானவைகளும், ஒன்றின்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ச்சியுள்ளவைகளும், கழுகு இறகுகளையுடையவைகளும், கூர்மையுள்ள நுனியுடன்கூடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடையும்பொழுது உன்னை இந்தப் புத்தியானது விட்டுவிடும். ஸவ்யஸாசியான பார்த்தன் சிறந்த வில்லை எடுத்துப் படையைத் தபிக்கச்செய்து தாபத்தை விளைவிக்கின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப்பானோ அப்பொழுது நீ பாண்டவனைப் பற்றின கேலியை விட்டுவிடுவாய். ஸூதபுத்திர! தாயின்மடியில் படுத்திருக்கிற ஒரு சிறுகுழந்தை சந்திரனைப் பிடிக்கத்தக்கருவதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ அவ்வாறே ரதாரூடனாகப் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனை மோகத்தினாலே ஜயிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறாய். * நீ இப்போது அர்ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவது கூர்மையாகத் தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையான முனையுள்ளதுமான கத்தியைப் பூமியில் நாட்டி (அதன்முனையில் கையினால்) அடிப்பதுபோலவும் கூர்மையான பாணங்களால் (தன்மேல்) குத்திக்கொள்வதுபோலவும் இருக்கிறது. கர்ண! நீ மிக்க கூர்மையுள்ள ஆயுதத்தினுடைய நுனிக்கொப்பான செய்கையுள்ள அர்ஜுனனோடு இப்பொழுது போர்புரிய விரும்புகிறபடியால் மிக்க கூர்மையுள்ள நுனியுடன் கூடின திரிசூலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் உரைத்துக்கொள்ளுகிறாய். இளமைப்பருவத்திலுள்ளதும் விவேகமற்றதுமான ஒரு அல்பமானது வேகத்தோடு கூடியதாகக் கோபமூண்டதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரியதுமான ஸிம்மத்தை நெருங்கி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அழைக்கு

---

* இரட்டித்துவருதலால் ஒருசுலோகம் விடப்பட்டது.

மோ அவ்வாறே நீ இப்பொழுது பார்த்தனை அழைக்கிறாய். ஸூதபுத்திர! வனத்தில் மாமிஸத்தினால் திருப்தியடைந்த ஒரு நரி மஹா வீரியமுள்ள ஸிம்மத்தை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பார்த்தனை எதிர்த்து நாசத்தை அடையப்போகிறாய் காண்! ஏர்க்கால்போன்ற தந்தங்களையுடையதும் மதம்பெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முகத்துடனும்கூடியதுமான பெரியயானையை ஒரு முயல் அழைப்பதுபோல் பார்த்தனான தனஞ்சயனை நீ யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய். (நீ) பார்த்தனை யுத்தம் செய்வதின்பொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினால், மிக்க விஷமுள்ளதும் கோபத்தினால் நிறைந்ததும் புற்றிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாகத்தை அவிவேகத்தினால் தடியினாலடிக்கிறாய் காண்! மூடனான நீ பிடரிமயிருள்ளதும் கோபங்கொண்டதுமான ஒரு ஸிம்மத்தை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நரஸிம்மனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் கர்ஜிக்கிறாய் காண்! அழகிய சிறகையுடையதும் பக்ஷிகளுள் சிறந்ததும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோல் பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய். நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவத்துடன் கூடியதும், திமி திமிங்கிலங்களாலடர்ந்ததும், சந்திரோதய காலத்தில் விருத்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஓடமின்றித் தாண்ட விரும்புகிறாய் காண்! துந்துபிவாத்தியம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும், கூர்மையான கொம்புகளையுடையதும், போர்புரிய முட்டும் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய். காலத்தில் பாணங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும் நரனென்கிற அர்ஜுனனாகிற பெரிய மேகத்தை, தவளையானது உரக்கக் கர்ஜிக்கின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக்கர்ஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக்கர்ஜிக்கிறாய் காண்! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனாகிற நரவ்யாக்கிரனைப் (பார்த்து) நீ குரைக்கிறாய் காண்! காட்டில்வஸிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் ஸிம்மத்தைப் பார்க்கவில்லையோ (அதுவரையில்) தன்னை ஸிம்மமாக நினைத்துக்கொள்ளும். ராதேய! அவ்விதமாக, பகைவர்களைக்கொல்பவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் பாராமலிருந்துகொண்டு நீயும் உன்னை ஸிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய். ஒரு ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற

வர்களும் ஸூரியசந்திரர்களைப்போன்றவர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதுவரையில் நீ பாராமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில்) நீ உன்னைப் புலி என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய். கர்ண! மஹாயுத்தத்தில் நீ காண்டீவத்தினுடைய ஒலியைக் கேளாமலிருக்கிற அவ்வளவு வரையில்தான் உன்னால் நினைத்தபடி சொல்லிக்கொள்ளமுடியும். ரதம், சங்கம், வில் இவைகளுடைய சப்தங்களால் பத்துத்திக்குகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்கின்றவனும் கர்ஜிக்கின்றபுலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனைக்கண்டு நீ நரியாகப்போகிறாய். மூடனே! எப்பொழுதுமே நீ நரி; எப்பொழுதுமே தனஞ்சயன் ஸிம்மம். அந்த வீரனைப் பகைப்பதினாலே நீ நரிபோலக் காணப்படுகிறாய். பலத்தில் பூனையும் எலியும் எவ்விதமோ, புலியும் நாயும் எவ்விதமோ, ஸிம்மமும் நரியும் எவ்விதமோ, யானையும் முயலும் எவ்விதமோ, ஸத்தியமும் பொய்யும் எவ்விதமோ, அமிருதமும் விஷமும் எவ்விதமோ அவ்விதமே பார்த்தனும் நீயும் உங்களிடத்திலுள்ள செய்கைகளாலே பிரஸித்திபெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள்' என்று கூறினான்.

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சல்யனை நிந்தித்தது)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சல்யனுமே நிந்திக்கப்பட்ட ராதேயன் மிக்கக்கோபங்கொண்டு சல்யன் கடுஞ்சொல் சொல்லுதலால், '* சல்யன்' என்றே நிச்சயித்தது, அவனைப்பார்த்து வசனிக்கலானான்: 'சல்ய! குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணமுள்ளவனே அறிவான்; குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான். நீயோ எப்பொழுதும் குணங்களைவிட்டவன்; குணகுணங்களை நீ எப்படி அறிவாய்? சல்ய! அர்ஜுனனுடைய மஹாஸ்திரங்களையும் கோபத்தையும் வல்லமையையும் வில்லையும் பாணங்களையும் நானறிவேன்; அவைகளை அவ்வாறு நீ அறியமாட்டாய். சல்ய! அரசர்களுள் உத்தமனான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்டாய். சல்ய! இவ்வாறாக, நான் என்னுடைய வீரியத்தையும் பாண்டவனிடத்திலுள்ள வீரியத்தையும் அறிந்தே சண்டைசெய்வதற்காக அவ்விருவரையும் அழைக்கிறேனே தவிர விட்டிற்பூச்சி நெருப்பை(எதிர்ப்பது)போலன்று. சல்ய! நல்ல கட்டுக்களுள்ளதும் இரத்தத்தைப்

---

* அம்பு, ஆயுதநுனி, முள்.

பானம்செய்வதும் ஓடாநிற்பதும் அம்புத்தூணியில் படுத்திருக்கின்றதும் சிறகுகளுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இந்த பாணமிருக்கிறது. அனேக வருஷமாகச் சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமயமானதும் விஷமுள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்களைக் குதிரைகளை யானைகளை இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவதும் கோரவுருவமுள்ளதும் மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களையும் எலும்புகளையும் பிளக்கின்றதுமான இந்த அம்பானது உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது நான் கோபங்கொள்ளுவேனானால் இந்தப்பாணத்தினால் மேருமலைகிரியையும் பிளப்பேனே அந்தப்பாணத்தால் பல குணங்களையும் ஸ்ரீதேவகியின் புத்திரனான கிருஷ்ணனையும் [illegible] தனஞ்சயனையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விருஷ்ணிவீரர்களுடைய ஜயலக்ஷ்மியும் கிருஷ்ணனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றது எல்லாப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பார்த்தனைப் பொருந்திருக்கின்றது இவ்விருவரையும் அடைந்து எவன் திரும்புவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து தேரின்மீதேறி என்னொருவனை லக்ஷியம்வைத்துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றார்கள் சல்ய! என்னுடைய நற்பிறப்பைப் பார் அத்தை அம்மான்களிடத்தினின்று தோன்றினவர்களும் நூலில்கோக்கப்பட்ட இரண்டு மணிகள்போலவும் ஸஹோதரர்கள்போலவும் ஒற்றுமையுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரையும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களாகப் பார்ப்பாய் சல்ய! அர்ஜுனனிடத்தில் காண்டீவம் இருக்கின்றது கிருஷ்ணனிடத்தில் சக்கரமிருக்கின்றது அவர்கள் ஹனுமானையும் கருடனையும் கொடியாகக்கொண்டவர்கள் இங்ஙனமிருப்பது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும் எனக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுகின்றது நீயோ கெட்டஸ்வபாவமுள்ளவன், அறிவீனன்; மஹாயுத்தங்களில் பாண்டித்தியமற்றவன், பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டுப் பயத்தினாலே பொருத்தமில்லாத பல வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாய். இழிவான தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ ஒருகாரணத்தினால் அவ்விருவரையும் புகழுகிறாய் அவ்விருவரையும் யுத்தத்தில் கொன்று பந்துக்களுடன் உன்னையும் இப்பொ

ழுது கொலலபபோகிறேன் பாபதேசததில பிறநதவனே! கெடட புததியுடையவனே! அறபனே! க்ஷததிரியாகளுள அதமனே! நீ சினேகிதரூபியான சததுரு வன எனனைக கிருஷணாஜுனாகளிடமிருநது பயபபடுததுகிறாய? அவாகளே எனனை இபபொழுது கொலவாாகளோ, அவாகளைததான நான கொலலுவேனோ, எனனுடைய பலததைத தனது அறிநதவனுன நான கிருஷணாஜுனாகளிடததிலிருநது பயபபடமாடடேன நிநதிககபபடட தேசததில பிறநதவனே! நான ஒருவனாக ஆயிரம வாஸுதேவனையும நூறு அருசசுனனகளை பலகுணமாயும கொலவேன பேசாமலிரு சலய! ஸதிரீகளும பாலகாகளும விருததாகளுமான விளையாடடில கூடிய ஜனஙகள வேடிககையாகச செயவதுபோல பெருமபானமையாகப பாடுகினறவைகளும முனபு அரசனுடைய ஸநநிதியில பிராமமணாகளால உளளபடி உரைககபபடடவைகளும துராததமாககளான மததிரகாகளைப பறறியவைகளுமான காதைகளை எனனிடததிலினறு கேள மூடா! நீ ஸபதமனததுடன கேடடாலது எனககு மறுமொழி சொல இழிநததான மததிரதேசததில பிறநதவன மிததிரததுரோகி எபபொழுதுமே நமமை யவன பகைககிறனோ அவன மததிரகன. அறபமான வாககியததைச சொலலுகிறவனும நராதமனுமான மததிரனிடததில நேசமென்பதிலலை மததிரகன எபபொழுதுமே கெடட மனமுடையவன, எபபொழுதுமே பொயசொலபவன, கபடஸவபாவமுளளவன, இனனும வேறு விதமான செளஷடியமும மததிரதேசதது ஜனஙகளிடததில உணடெனறு நாம கேடடிருககிறோம தகபபன, மகன, தாய, மாமி, மாமன, அமமான, ஸகோதரி, மகள, ஸகோதரன, பேரன, மறற உறவினாகள, தோழாகள, தோழிகள, அதிதிகள, அடிமைககாராகள, அடிமைககாரிகள யாவரும கூடுகிறாாகள அறியபபடடவாகளும் அறியபபடாதவாகளுமான பெணடிாகள தஙகள இஷடபபடி புருஷாகளோடு சேருகினறாாகள மூழுககுகெடடவாகளும எபபொழுதுமே மாககலநத சாராயததைக குடிககினறவாகளும வீடுகளிலிருநது கோமாமஸததுடனகூடின சாராயததைத தனடுவிடடு அழுகினறவாகளும சிரிககினறவாகளும ஒனறுககொணடு ஸமபநதமினறிப பாடுகினறவாகளும நினைததபடி பொருளிலலாத வசனஙகளைச சொலலிககொணடு காமததினால பரஸபரம பிரவிாததிககினறவாகளும காவமுளளவாகளும் பிரஸிததமும அமஙகளகரமுமான செயகைகளுளளவாகளுமான மததிரகாகளிடததில

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மத்திரதேசத்தில் பிறந்தவனோடு பகையையாவது சிநேகத்தையாவது செய்யக்கூடாது. அறிவீனனான மத்திரகனிடத்தில் சிநேகத்தன்மை இல்லை. மத்திரகன் எப்பொழுதும் பாபமுள்ளவன். மத்திரர்களிடமும் காந்தாரகர்களிடமும் தூய்மை நாசமடைந்துவிட்டது. 'அரசனை யாகம் செய்வித்துக் கொண்ட யஜமானனால் செய்யப்படும் யாகத்தில் ஹவிஸ் எவ்வாறு நாசத்தை அடையுமோ, சூத்திரனுக்குப் பௌரோகித்யத்தைச் செய்கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவனோ, பிரம்மத்வேஷிகள் இவ்வுலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதிப்பையடைகின்றார்களோ, எவ்வாறு மனிதன் மத்திரதேசத்து மனிதர்களோடு சேர்ந்து பதிதனாகிறானோ அவ்வாறாக உன் விஷயம் நாசமடையவேண்டும் தேவரீர்! உனக்கு விஷத்தின் பயம் அது எப்பொழுதும் உன் குடிகளுக்குங்கூட வேண்டாம்; அதர்வண மந்திரத்தினாலே என்னால் ஸ்வஸ்த்யயனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' என்று இவ்வாறு தேளால் கொட்டப்பட்டவனுக்கும் விஷவேகத்தினால் அடிக்கப்பட்டவனுக்கும் கற்றறிந்தவர்கள் பரிகாரம் செய்கின்றார்கள்; அதுவும் ஸத்தியமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறான நடையை அறிந்தவனான நீ பேசாமலிரு. அல்லது, இவ்விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு. ஸ்திரீகள் ஸாராயத்தினால் மதிமயக்கங்கொண்டு துணிகளை அவிழ்த்தெறிந்துவிட்டுக் கூத்தாடுகிறார்கள். அந்த ஸ்திரீகள் இஷ்டப்பட்ட புருஷர்களுடன் சேர்க்கைபெற்றவர்களாகக் காமஸ்வேச்சையை அனுபவிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய புத்திரனான மத்திரகன் எவ்வாறு தர்மத்தைச் சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? அந்த ஸ்திரீகள் ஒட்டகங்கள்போலவும் கழுதைகள்போலவும் நின்றுகொண்டே மூத்திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தர்மத்தினின்று தவறினவர்களும் அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜ்ஜையற்றவர்களுமான அந்த ஸ்திரீகளுடைய புத்திரனான நீ இப்பொழுது தர்மத்தைச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறாய். கஞ்சியை வேண்டப்பட்டவளான மத்திரதேசத்து ஸ்திரீயானவள் பின்தட்டுகளைச் சொறிந்துகொள்ளுகிறாள். கஞ்சி கொடுப்பதற்குப் பிரியமற்ற மத்திரதேசத்து ஸ்திரீ, 'எனக்குப் பிரியமான கஞ்சியை என்னிடத்தினின்று ஒருவனும் கேட்கவேண்டாம். பிள்ளையைக் கொடுப்பேன், புருஷனைக் கொடுப்பேன், கஞ்சியையெனின் நான் கொடேன்' என்று குரூரமான இவ்வித வசனத்தைச் சொல்லுகிறாள். மத்திரதேசத்துப் பெண்கள் பெரும்பான்மையாக ருதுவாகாதவர்களும் பருத்த உருவமுள்ளவர்களும் வெட்கமற்றவர

களும் கம்பளியினால் மூடப்பட்டவர்களும் பெருந்தீனியுள்ளவர்களும் சௌசாசாரத்தை விட்டவர்களுமாயிருக்கிறார்களென்று கேட்டிருக்கிறோம். ஜலமலங்களை விட்டுவிட்டுப் பிருஷ்டத்தைப் பூமியில் தேய்த்துவிட்டுச் சௌசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஜலங்களாலும் மண்களாலும் சுத்தியாகாத அந்த ஸ்திரீகள் நித்தியம் உச்சிஷ்டர்களாகவே ஆகின்றார்கள். மயிர் நுனி தொடங்கி நகநுனி வரையில் நிந்திக்கத்தக்கவர்களும் குத்ஸிதமான செய்கையுள்ளவர்களுமான மத்திர ஸ்திரீகளைப் பற்றிய இது முதலான அநேக விஷயங்கள் என்னாலும் மற்றவர்களாலும் சொல்லத்தக்கனவாகும். பாபதேசத்தில் தோன்றினவர்களும் மிலேச்சர்களும் தர்மங்களை அறிவதில் திறமையற்றவர்களுமான மத்திரகர்களும் ஸிந்துதேசத்து ஜனங்களும் ஸௌவீரர்களும் எவ்விதமாய் இவ்வுலகில் தர்மத்தை அறிவார்கள்? போரில் அடிக்கப்பட்டுச் சாய்வதென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸாதுக்களால் நன்றாகப் புகழப்பட்ட மிக முக்கியமான தர்மமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். மரணத்தினால் வீரஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகின்ற எனக்கு யுத்தத்தில் நான் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்பதுதான் முக்கியமான விருப்பம். புத்திசாலியும் திருதராஷ்டிர குமாரனுமான துர்யோதனனுக்கு அப்படிப்பட்ட நான் பிரியஸகாவாயிருக்கிறேன். என்னுடைய உயிரும் என்னுடைய பொருளனைத்தும் அவனுக்காகவே. பாபதேசத்தில் தோன்றியவனே! நம்விஷயத்தில் நீ எல்லாவகையாலும் சத்துருவைப்போலப் பிரவிர்த்திப்பதனால் நீ பாண்டவர்களால் வசப்படுத்தப்பட்டவனென்பது வெளிப்படை. நாஸ்திகர்களால் தர்மஜ்ஞனை வெல்லமுடியாததுபோல என்னைப் போன்ற நூறுபேராலுங்கூட என்னைப் போரில் வெல்ல எவ்விதத்தினாலும் முடியாது. வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்டமான்போல நீ இஷ்டப்படி புலம்பு, வருத்தியடை, க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலைபெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன். ஆசாரியரான பரசுராமரால் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் சரீரத்தைவிடுகின்றவர்களுமான புருஷசிரேஷ்டர்களுக்கு எந்தக் கதி உண்டென்று அவருடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தக் கதியை நான் நினைக்கிறேன். என்னை உத்தமமான புரூரவாவின் ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்றவனென்றும் சேர்ந்தவர்களைக் காப்பதற்கும் பகைவர்களைக் கொல்வதற்கும் முயல்கின்றவனென்றும் நல்ல ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்றவனென்றும் நீ அறிவாயாக. மத்திரா! என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று தடுக்கும் பிராணியை நான் மூவுலகிலும் காணவில்லை. இவ்விதம்

என்னுடைய எண்ணம் இவ்வாறாகத் தெரிந்தும் ஏன் நீ போராம லிரு பயத்தினால் என் பலவார்த்தைகளைப் பேசுகிறாய்? மத்திரர்களுள் இழிவானவனே! என்னைக்கொன்று புலாலுண்பவருக்குக் கொடேன் சல்ய! திருதராஷ்டிரன் துரியோதனன் இருவருக்கும் நன்மையென்கிற எண்ணம், சாந்தியைக் கொன்றவனுடைய அபவாதம், பொறுமை இம்மூன்றையும் நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் மத்திரநாத! மறுபடியும் இவ்வாறான வாக்கியத்தை நீ உரைப்பாயாகில் உன் தலையை வஜ்ரத்துக்கு ஒப்பான கதாயுதத்தினால் கீழே விழும்படி செய்வேன். இழிவான தேசத்தில் பிறந்தவனே! 'கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுமாவது கர்ணனைக் கொன்றார்கள், அல்லது கர்ணனாவது அவர்களைக் கொன்றான்' என்கிற இந்த விஷயத்தை இப்பொழுது கேட்பவர்கள் நேரில் பார்க்கவும் போகின்றனர்' என்றான். அரசே! ராதேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் மத்திரராஜனைப் பார்த்துப் பயப்பாடில்லாதவனாகி, 'போ, போ' என்று சொன்னான்.

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய்! சல்யன், போரில் மகிழ்கின்றவனும் அதிரதபுத்திரனுமான கர்ணனுடைய வார்த்தைகளைக்கேட்டு ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு மீண்டும் கர்ணனைநோக்கிக் கூறலானான் 'தாமத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட நான் விதிப்படி யாகஞ் செய்கிறவர்களும் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் முடிசூட்டப்பட்டவர்களுமான மன்னர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன். கர்ண! சாராயத்தால் மத்தங்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய். ஆதலால், புத்திக்கலக்கமுள்ளவனை உனக்கு இப்பொழுது சிநேகத்தினால் சிகிச்சைகளைச் செய்யப்போகிறேன். கர்ண! என்னால் உரைக்கப்படும் உபமானமாகிய இந்தக் காக்கைக்கதையை நீ தெரிந்துகொள். நீசனே! குலத்தில் இழிந்தவனே! கேட்டு பிறகு உன் இஷ்டப்படி செய். கர்ண! ஸ்வபுஜபலமுள்ளவனே! நிரபராதியான என்னை நீ கொல்லவிரும்புகிறதற்கேற்ற பாவமானது என்னிடத்தில் சிறிதுமில்லையென்று நான் எண்ணுகிறேன். ரதத்திலிருக்கின்றவனும் விசேஷமாக அரசனுக்கு நன்மையை விரும்புகின்றவனுமான நான்

க்ஷத்திரியர்களை அறிந்து அவசியம் உனக்கு உரைக்கவேண்டும். இந்த யுத்தத்துக்கு நாயகனான என்னால், (சத்துருவின் பலத்தைக்கண்டு) ஸமயங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுமிருக்கின்றன; ரதிகளுடைய பலாபலமும் எப்பொழுதும் தேராளி குதிரைகளுடைய சிரமமும் ஆயாஸமும் ஆயுதத்தினுடைய அறிவும் மிருக பக்ஷிகளுடைய சப்தமும் பாணங்களுடைய ஸாரஸாரமும் பரிமாணமும் அஸ்திரப்பிரயோகமும் யுத்தமும் அவ்வாறே நிமித்தங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அறியத்தக்கன கர்ண! ஆதலால், உனக்கு நிதர்சனமாக ஒரு விஷயத்தை நான் உரைக்கப்போகிறேன். கடற்கரையில் அதிகமான தனதான்யங்களையுடையவனும் யாகஞ்செய்பவனும் (சிறந்த) கொடையாளியும் பொறுமையுள்ளவனுமான ஒரு வைசியன் தனக்குரிய நாமங்களில் நிலைபெற்று சுத்தனாயிருந்தான்; அநேக புத்திரர்களையுடையவனும் குழந்தைகளிடத்தில் அன்புள்ளவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயையுள்ளவனுமான அந்த வைசியன் தாமத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்ட அரசனுடைய நாட்டில் பயமற்று வந்து வாஸஞ்செய்துவந்தான். கீர்த்தியுடையவர்களும் சிறுவர்களுமான அவனுடைய அநேக புத்திரர்களுடைய எச்சிலே ஒரு காக்கையானது (தினந்தோறும்) புஜித்துவந்தது. வைசியபுத்திரர்களான சிறுவர்கள் அந்தக் காக்கைக்கு மாம்ஸத்தையும் சோற்றையும் தயிரையும் பாலையும் பாயஸத்தையும் தேனையும் நெய்யையும் எப்பொழுதும் கொடுத்துவந்தார்கள். வைசியனுடைய புத்திரர்களான சிறுவர்களால் எச்சிலால் வளர்க்கப்பட்ட அக்காக்கையானது இறுமாப்பை அடைந்து (தன்னை) ஒத்த பறவைகளையும் (தன்னிலும்) மேலான பறவைகளையும் அவமதித்தது. பிறகு, அதிகதூரம் பறந்து செல்லும் தன்மையுள்ளவைகளும் செல்வதில் [illegible] வைகளுமான பறவைகள் மனமகிழ்ச்சியோடு கடற்கரையோரத்தில் சென்றுகொண்டிருந்தன. அப்பொழுது வைசியகுமாரர்கள் ஹம்ஸங்களைப் பார்த்துப் பிறகு காக்கையை நோக்கி, 'பறவையே! நீயே (மற்றப்) பறவைகளைக் காட்டிலும் மேன்மைபெற்றிருக்கிறாய். ஆகாயத்தைக் கடந்து வெகுதூரம் பறந்துசெல்லுகின்ற இந்தப் பக்ஷிகளைப் பார். இங்கே வா. நீயும் சக்தியுள்ளவனன்றோ? ஏன் நீ பறக்கவில்லை?' என்று சொன்னார்கள். அற்பபுத்தியையுடையவர்களான அவர்களனைவர்களாலும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பக்ஷியானது மூர்க்கத்தனத்தினாலும் இறுமாப்பினாலும் அவர்களுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றே நினைத்தது. எச்சிலைத் தின்பதனால் கர்வமுள்ளதும் கெட்டபுத்தி

யுடையதுமான அந்தக் காகமானது, 'இந்தப்பக்ஷிகளுள் எது மேன்மையுடையது?' என்று அப்பக்ஷிகளை அநுஸரித்துச்சென்று அறிய எண்ணங்கொண்டதாய் ஒன்றுசேர்ந்து வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற அந்த அநேக அன்னப்பறவைகளுள் எதைச்சிறந்ததென்று நினைத்ததோ அந்தப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது. அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உரக்கச் சிரித்தன. பக்ஷிகளுள் சிறந்தவைகளான அந்த அன்னப்பறவைகள் பலவாறாகப் பேசுகின்ற காகத்தினுடைய மூர்க்கத்தன்மையினால் அந்தக் காகத்தை நோக்கி இவ்வார்த்தையைக் கூறின: 'நாங்கள், மானஸ தடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்ட ஹம்ஸங்கள், பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறோம்; வெகுதூரம் பறக்கும் தன்மையினால் நாங்கள் எப்பொழுதும் பக்ஷிகளுள் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும் பலசாலியும் தூரதேசத்தில் பறக்குஞ்சக்தியுள்ளதுமான அன்னப்பறவையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே! எங்களோடுகூட நீ எப்படிப் பறப்பாய்? அதைச் சொல்' என்று மொழிந்தன. பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காகமானது ஹம்ஸங்களுடைய வார்த்தையை அடிக்கடி நிந்தித்து ஜாதிக்குரிய அற்பத்தனத்தினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப் பார்த்து) மறுமொழி கூறியது: 'நூற்றொரு விதமான பக்ஷிகதிகளோடு நான் ஸஞ்சரிப்பேன், ஸம்சயமில்லை. விசித்திரமாயும் அவ்வாறே பற்பலவிதமாயுமிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் நூறு நூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன் நான். நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது உட்டீனம், அவடீனம், பரடீனம், டீனம், நிடீனம், ஸமடீனம், திர்யக்டீனம் என்கிற கதிகளையும் விடீனம், பரிடீனம் பராடீனம், ஸுடீனம், அபிடீனம், மஹாடீனம், நிர்டீனம், அதிடீனம், அவடீனம், ப்ரடீனம், ஸமடீனம், டீனடீனம், ஸமடீனோட்டீனடீனம், மறுபடியும் டீனவிடீனம், ஸம்பாதம், ஸமுத்தீபம் (என்கிற கதிகளையும்) இவற்றைத் தவிர மற்றும் வேறுள்ள கதிகளையும் கதாகதத்தையும் ப்ரதிகதத்தையும் அநேகங்களான நிகுடீனங்களையும் செய்வேன்; அப்பொழுது என்பலத்தைப்பார்ப்பீர்கள். அவைகளுள் ஒருகதியினாலே யான் ஆகாயத்தில் பறப்பேன். அன்னங்களே! எவ்விதமான கதியோடு நான் பறக்கவேண்டும்? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங்கள் பக்ஷிகளே! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் எவ்விதப்பற்றுமில்லாத ஆகாயத்தில் கீழ்ச்சொன்ன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயங்

கொண்டு என்னுடன் பறந்துவாருங்கள்' என்று சொல்லியது. ஸூத புத்திர! காகம் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், ஒருபக்ஷியானது உரக்கச் சிரித்துக் காகத்தைப்பார்த்துக் கூறிய வார்த்தையை என்னிடத்தினின்று நீ தெரிந்துகொள். அன்னம், 'காகமே! நீ நிச்சயமாய் நூற்றொரு கதிகளோடு பறக்கிறவன். எல்லாப் பறவைகளும் எந்த ஒரே கதியை அறிகின்றனவோ அந்த ஒரு கதியுடன் நான் பறப்பேன். மற்றொன்றையும் நான் அறியேன்' என்றது. காகம், 'அன்னமே! எந்தக் கதியுடன் பறந்துசெல்வதற்கு நினைக்கிறாயோ அந்தக்கதியை அனுஸரித்து நீயும் விரைவாகப் பறந்துசெல்' என்றது. பிறகு, 'காகமே! ஹம்ஸமானது ஒரேஒருகதியினால் நூறுகதியுள்ள உன்னை எவ்வாறு ஜயிக்கும்? நீ ஒருகதியினாலேயே இந்த அன்னங்களைத் ஜயித்துவிடுவாய்' என்று அங்கு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற அன்னங்களெல்லாம் காகத்தைப் பரிஹாஸஞ்செய்தன. ஹம்ஸமும் உயரப்பறக்க ஆரம்பித்தது. பலசாலியும், சுறுசுறுப்பும் மிக்கதிறமையுமமைந்ததுமான காகமும் பறக்க ஆரம்பித்தது. பிறகு, அந்த அன்னமும் காகமும் மகரங்களுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்திரத்துக்கு மேலே மேலே ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சும் எண்ணத்துடன் வேகமாகப் பறந்தன. வேகமுள்ளவைகளான ஹம்ஸம் காகம் இரண்டும் ஸ்பர்த்தையுடன் கூடியவைகளாகி (முறையே) ஒருகதியுடனும் நூறுவிதமான கதிகளுடனும் ஆகாயத்தை அடைந்து விரைவாகப் பறந்தன. ஸூத புத்திர! ஹம்ஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே பறப்பதற்கு ஆரம்பித்தது. அந்தக்காகமோ அந்த ஹம்ஸத்துக்குமுந்தி வேகமாகப் பறக்கத்தொடங்கியது. காகமும் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வரையில் ஹம்ஸத்துக்குக் குறையவில்லை. அது சாபல்யத்தினால் சீக்கிரமாகப் பறக்கும் சக்தியைக் காண்பித்துக்கொண்டு வேகத்தாலே ஹம்ஸத்தைத் தாண்டிச்சென்று மீண்டும் அடிக்கடி திரும்பிவந்தது. காகம் இடமாகச் சென்றுகொண்டு அந்த அன்னப்பறவையை மூக்கினால் கொத்தியது, அடிக்கடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை அழைத்தது. காகம் கதிகளாலே (பார்க்கும் பறவைகளை) ஆச்சரியமடையும்படி செய்ய நினைத்துத் தன்னுடைய செய்கையைக் காண்பித்தது. பிறகு, விசித்திரமான (காகத்தினுடைய) அந்தக் கதிகளையும் மற்றவைகளையுங்கண்டு மிக்கக்களிப்படைந்த காக்கைகள் மிக்க இரைச்சலோடு கத்தின. அன்னங்களும் தங்களைச் சேர்ந்த அன்னப்பறவைக்கு ஜயத்தை விரும்பினவைகளாகப் பற்பல சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு காகத்தைப் பரிஹஸித்தன, பரிய

மான வார்த்தைகளையும் சொல்லிக் கூறின. அந்த அன்னங்கள் மேலே பறந்துபறந்து, 'ஒரு முகூர்த்தகாலம், ஒரு முகூர்த்தகாலம்' என்றும் கூறின. மாதங்களேற்பட்டு நின்றனின்று இருந்தன, [illegible] னின்று மேலாகவும் பறந்தன. காகமானது, அந்த அன்னத்தைக் அவமதித்து இந்த வார்த்தையைக் கூறியது: 'மேலே பறந்து வருகிற இந்த அன்னமே! [illegible] பக்ஷிகளெல்லாம் [illegible] அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிறகுகளை உதறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பிரவேசித்து மேலேநோக்கிப் போய்ச் [illegible] பறந்தது. அநேக ஜந்துக்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் அலைகளால் பயங்கரமானதும் [illegible] இருப்பதுமான சமுத்திரத்தை [illegible] மேல்மேலாக வேகத்தோடு [illegible] காகமானது அதிசீக்கிரத்தில் [illegible] களைப்படைந்து [illegible] பார்த்து [illegible] அன்னம் [illegible]

கர்ண! [illegible] அந்த [illegible] பயமும் வந்து அடைந்தது. [illegible] காகமானது இளைப்பாறுவதற்கிடமில்லாமல் [illegible] பார்க்க [illegible] 'இளைப்பாற [illegible] இடம் [illegible] இருக்கின்றது? [illegible] பெரிது [illegible] பிராணிகளால் [illegible] இருக்கின்றது [illegible] சிந்தித்து [illegible] அந்த ஜலசமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட்டது. [illegible] தில் பிறந்தவனே! காக! [illegible] ஆகாயத்தில் [illegible] சமுத்திரத்தில் [illegible] ஜலத்தில் [illegible] பரிமாணத்தையும் [illegible] காக! [illegible] அறியும்? பிறகு, அன்னமும் காகத்தைக் [illegible] முகூர்த்தகாலம் பறந்து அந்தக் காகத்தைக் [illegible] அன்னம் பறவை, [illegible] இளைப்படைந்ததும் பிரஜையற்றதுமான அந்தக் காகத்தைப் பார்த்துத் திரும்பிவந்து சிரித்துக்கொண்டு அப்பொழுது வேகம் குறைந்து மெதுவான கதியுடனே கூடின அந்தக் காகத்தை [illegible] சிரித்து ஸத்புருஷர்களுடைய [illegible] ஸமுத்திரத்தில் [illegible] பரிதாபமான சில வார்த்தைகளைக் கூறியது: 'காகமே! நீ அநேக பறப்புகளையும்

சொல்லிக்கொண்டு பயந்தோர் சொல்லாமலே பறந்தாய். அந்தோ, (என்னைக் குறித்து) நிந்தைச் சொற்களைப் பேசிய இப்பொழுது நீ இரண்டு சிறகுகளாலும் மூக்கினாலும் அடிக்கடி ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு பறப்பதால் இது என்ன கதி? காக்கையே! சொல்லுச் சொல். இப்பொழுது இருக்கும் உன்னுடைய சக்தியானது எவ்வளவு மானது? காக்கையே! நீ சீக்கிரமாய் வா, வா; இதோ நான் உன்னைப் பாதுகாக்கின்றேன்' என்றது. சல்லிய! இளைப்படைந்ததும் துன்பமுற்றதுமான அந்தக் காக்கையானது இரண்டு சிறகுகளாலும் மூக்கினாலும் அடிப்பொழுது ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு சக்தியற்றதாய்ச் (சமுத்திரத்தில்) விழுந்துவிட்டது. சமுத்திர ஜலத்தில் வீழ்ந்து பிரஜ்ஞையற்று மயங்கியிருக்கும் நிலைமையிலிருக்கின்ற அந்தக் காக்கையைக்கண்டு அன்னமானது இரக்கமுற்றதாய்ச் சொல்லாயிற்று: 'காக்கையே! 'நூற்றொரு கதிகளை நான் அறிவேன்' என்று நீ புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு பேசினாயன்றோ? என்னைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவனாக நூற்றொரு கதிகளைக் கொண்டு செல்லுகின்ற நீ என் இப்பொழுது களைப்படைந்து சமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட்டாய்?' என்றது. பிறகு, காகமானது மனவருத்தமுற்று அப்பொழுது மேலே செல்லுகின்ற அந்த அன்னப்பறவையைப் பார்த்துத் திரும்பவும்படி செய்துகொண்டு, 'அன்னமே! எச்சில் உண்டதாலே நான் செருக்கடைந்தவன், கொழுப்பினாலே அதிகமாகப் பேசினவன், குத்ஸிதமான பக்ஷிஜாதியிலும் சிறுமைகளுக்குள்ள லக்ஷணத்தாலும் என்னைக் காப்பாயாக; என்னை மீட்டுக்கொண்டுபோய் விடு. நான் உன்னைச் சரணமடைந்தேன். ஜலத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட நான் அடைக்கலம் வேண்டும் இப்பொழுது நீ கரைக்குக் கொண்டு சேர்ப்பாய். நான் மறுபடியும் பிழைத்து, என்னுடைய இருப்பிடத்தை அடைவேனாகில் ஒருவனையும் அவமதிக்கமாட்டேன்; ஆபத்தில் ரக்ஷிக்கவேண்டியவனாக இருக்கும் என்னை அடைக்கலம் செய்யக்கடவாய்' என்று இவ்விதமான வார்த்தைகளை மறுமொழியாகக் கூறியது. இவ்வாறு மனஞ் சோர்ந்ததாய் அழுதுகொண்டு புலம்புகின்றதும், பிரஜ்ஞையிழந்ததும், 'கா, கா, கா' என்று கத்துகின்றதும் மஹாஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்றதுமான அந்தக் காகத்தைக் கண்டு கருணை மிகுந்த அந்த அன்னமானது ப்ராந்தமாயுள்ள அதனிடத்தில் கருணையைப் பாராட்டியது. பிறகு, நைதலுற்றதும் ஜலத்தில் நனைந்ததும் பிரஜ்ஞையற்றதும் நடுக்கமுற்றதுமான அந்தக் காக்கையை அப்பொழுது இருகால்களாலும் தூக்கித் தன் முதுகில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டது. சல்லிய! அந்த அன்னப்பறவை வெகுவே

மறந்திருக்கின்ற காந்தத்தை முதுகில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு வந்த இடத்திலின்று ஸாரதியுடன் பறந்தனவோ அந்த இரதத்துக்கு அப்பொழுது காவலில்லாமல் மீண்டும் கொண்டுவந்து சேர்த்து விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செய்யலாகாது' என்றுசொல்லி பிறகு அன்னமானது ஊர்த்திருக்கின்ற அந்தக்காக்கையை மறுபடியும் திட்டிக் கொண்டுவந்துவிட்டும் ஸமாதானம் செய்தும் மனம்போல விரைவாகச்சென்று இஷ்டமான இடத்தை அடைந்தது காண்! இவ்வாறு எச்சிலைத்தின்று கொழுத்திருக்கின்ற அந்தக்காக்கை ஹம்ஸத்தினோடு தோல்வியடைந்ததாகி அதிகமான பலத்திலும் வீர்யத்திலும் உன்னாவதத்தைவிட்டு பொறாமையை அடைந்து வைசியன்வீட்டில் முன்னாளத்தில் எச்சிலைத்தின்று வந்த காக்கைபோல நீ தார்த்தராஷ்டிரர்களாலே உச்சிஷ்டங்களால் போஷிக்கப்பட்டவன் ஸம்சயமில்லை காண்! ஸமானர்களாகவும் மேற்பட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அவர்களையும் நீ அவமதிக்கிறாய். துரோணர், அச்வத்தாமா, கிருபர், பீஷ்மர் இவர்களாலும் மற்றக் கௌரவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான அர்ஜுனனை ஏன் கொல்லவில்லை? யுத்தத்தில் சிங்கத்தினாலே நரிகள் வெல்லப்படுவதுபோலக் கிரீடியினாலே தனித்தவர்களாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள் வெல்லப்பட்டபொழுது கர்ணனுடைய வீர்யம் எங்கேசென்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினாலே உன்தம்பி கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்தும் கௌரவர்களுக்கு முன்னே நின்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே முதலில் நீ ஓடினாய் காண்! துவைதவனத்தில் கந்தர்வர்களாலே நன்றாகக் கட்டப்பட்ட கௌரவர்களையும் அவர்கள் மனைவிகளையும் விட்டுவிட்டுப் பிரதம் முந்தி ஓடினாய் காண்! பார்த்தன் யுத்தத்தில் சித்ரசேனனை ஜயித்து பலான்கந்தர்வர்களைக்கொன்றும் வென்றும் துர்யோதனனையும் அவன் தம்பிகளையும் விடுவித்தான் காண்! புராதனமான பார்த்தனுடையதும் கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும் பரசுராமனாலே கௌரவர்களிருக்கும் ஸபையில் சொல்லப்பட்டது. கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கொல்லத்தகாதவர்களென்று அரசர்களுடைய யூத துயில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தை எப்பொழுதும் நீ கேட்டிருக்கிறாய். எல்லாப்பிராணிகளையுங்காட்டிலும் பிராம்மணன் சிறந்தவனாயிருப்பதுபோல உன்னைக்காட்டிலும் தனஞ்சயன் எந்தெந்த விஷயத்திலும் மேற்பட்டவனென்னும் விஷயத்தில் எவ்வளவை நான் உரைப்பேன்? பிரதானமான தேரில் வீற்றிருக்க

கின்ற வஸுதேவபுத்திரனை கிருஷ்ணனையும் குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் இப்பொழுதே பார்க்கப்போகிறாய் கர்ணனையானது எவ்வாறு நல்ல புத்தியைப்படைந்து அன்னத்தை அபமானித்ததோ அவ்வாறே நீயும் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணனையும் பாண்டுபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் அபமானிப்பாயாக காண்! எப்பொழுது நீ யுத்தரங்கத்தில் ஒரு ரதத்தின்மீதுள்ள பராக்கிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும் தனஞ்சயனையும் பார்ப்பாயோ அப்பொழுது இம்மாதிரி பேசமாட்டாய் எப்பொழுது பார்த்தன் அனேக பாணங்களால் உன் கொழுப்பை அழிப்பனோ அப்பொழுது உனக்கும் அர்ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதம்மியத்தை நீ நன்றறிந்துகொள்வாய் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்த இருவர்களும் தேவாஸுரமனுஷ்யர்களில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறார்களே அவர்களை மின்மினிப்பூச்சியான நீ ஸூரியசந்திரர்களை அவமதிப்பதுபோல மூர்க்கத்தனத்தால் நீ அவமதிக்காதே ஸூரியசந்திரர்கள் எப்படியோ அப்படியே அர்ஜுனனும்கேசவனும் வெளிப்படையாக நான்குபக்கத்திலும் பிரஸித்திபெற்றவர்கள் நீயோ மனிதர்களுள்மின்மினிப்பூச்சிபோன்றவன் ஸூதபுத்திர! மனிதர்களுள் நாய்போலிருக்கின்ற நீ இவ்வண்ணம் அறிந்து புருஷர்களுள் சிங்கங்களான அச்சுதனையும் அர்ஜுனனையும் அவமதிக்காதே பேசாமலிரு என புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய்'' என்று கூறினான்

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் சல்யனைநோக்கித் தனக்குப் பரசுராமரிடத்தினின்றும் ஒரு பிராம்மணனிடத்தினின்றும் சாபம்நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறியது)

மஹாரதனாகவும் அதிரதபுத்திரனுமான கர்ணன் சல்யனுடைய அப்பிரியமான வார்த்தையைக்கேட்டு சோகத்தை யிழந்து சல்யனை நோக்கி, 'கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களென்பது எனக்குத் தெரியும் சல்ய! அர்ஜுனனுடைய தேரை ஒட்டுகின்ற கிருஷ்ணனுடைய பலத்தையும் பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனனுடைய பலத்தையும் மஹாஸ்திரங்களையும் நான் இப்பொழுது உள்ளபடி அறிகிறேன் அந்த விஷயம் உனக்கு நேரில் தெரியாது சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களான அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நான் பயமில்லாமல் எதிர்த்து யுத்தம்செய்வேன். பரசுராம

ரிடத்தினின்றும் பிராம்மணோத்தமரிடத்தினின்றும் நேர்ந்த சாபங்கள் இப்பொழுது என்னை அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்கின்றன. சல்ய! முற்காலத்தில் ஸமுத்திரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்திர பர்வதத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பரசுராமரைக் கபடமாகப் பிராம்மணவேஷத்தோடு அடுத்து, 'அஸ்திரங்களை யாசிக்கின்ற என்னை இப்பொழுது சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்னேன். பிராம்மணனல்லாதவனான நான், பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேராவலால் பொய்யாகப் பிராம்மணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் வாஸஞ்செய்தேன். ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரால் அந்த மஹாஸ்திரமானது மந்திரங்களோடு எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது அந்த அஸ்திரம் என்னால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிராம்மணரான மஹரிஷியானவர் என்னைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற உனக்கு ஆபத்து நேருமானால் அப்பொழுது இந்த அஸ்திரம் பிரயோகிக்கத்தக்கது; போ' என்று சொன்னார். சல்ய! பலதனனுக்கே நன்மையை விரும்புகின்ற தேவராஜன் விகார ரூபமுள்ள ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்து என்னுடைய தொடையை அடைந்து குடைந்தபடியால் அதிலும் எனக்கு இடையூறைச் செய்தான். அந்தத் தொடையில் தலையைவைத்து ஆசார்யர் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது என் தொடையை அடைந்து குடைந்தது. தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என் சரீரத்தினின்று, ரக்தவெள்ளமானது தாரையாகப் பெருகியது. நான் ஆசார்யரிடத்திலுள்ள பயத்தினால் அசைவற்றிருந்தேன். பிறகு, விழித்துக்கொண்ட அந்தப்பிராம்மணர் (இரத்தம்பெருகுவதைக்) கண்டார். அவர், தைரியத்துடன் கூடின என்னைப் பார்த்து, 'நீ பிராம்மணனல்லை. வேறு யார்? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினார். சல்ய! அவரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத்தேன். பிறகு, மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தப்பரசுராமர் என்னைப் பார்த்து மனத்தில் ரோஷமிக்கவராகி, 'ஸூத! உன்னால் அடையப்பட்ட இந்தப் பிரம்மாஸ்திரம் உன் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிற தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக. உனக்கு மரணகாலத்தைத் தவிர மற்றக்காலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும். பிராம்மணனல்லாதவனிடத்தில் வேதமந்திரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார். நேர்ந்திருக்கின்ற கைகலந்த இந்த யுத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு அந்த அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய! உக்கிரமான வில்லையுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவனும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸஹிக்கத்தகாத வீர்யமுடையவனும் யுத்தத்தில் ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞையுடையவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயனை மிருத்யுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி நான் செய்வேன். பரசுராமரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அஸ்திரத்தைத்தவிர, யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யக்கூடிய வேறோரஸ்திரமும் இப்போது என்னிடமிருக்கிறது. பிரதாபசாலியும் பலசாலியும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் உக்கிரமான வில்லையுடையவனும் அளவற்ற தேஜஸையுடையவனும் க்ரூரனும் சூரனும் பயங்கரனும் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாக்குபவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன். அனேக பிராணிகளை முழுகச்செய்வதும் வேகமுள்ளதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாததும் ஜலங்களுக்குப்பதியும் பேரொலியிடுவதுமான கடலைக் கரை தடுப்பதுபோல நான் எண்ணமுடியாத வீர்யமுடையவனான அர்ஜுனனைத் தடுக்கப்போகிறேன். மனத்தினால் எண்ணமுடியாதவைகளும் மர்மஸ்தானங்களை அறுப்பவைகளும் வீரர்களைக் கொல்லுகின்றவைகளும் நல்ல சிறகுகளையுடையவைகளுமான பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் மனுஷ்யலோகத்தில் நாண்கயிற்றை இழுப்பவர்களுள் உத்தமனுமான குந்திபுத்திரனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். இவ்விதமான பலத்தையுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸ்திரங்களையுடையவனும் கடலுக்கொப்பானவனும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நாடமுடியாதவனும் உக்கிரஸ்வரூபியும் பாணஸமூகங்களையுடையவனும் பகையரசர்களையழிப்பவனுமான பார்த்தனைக் கடலைக் கரை தடுப்பதுபோலப் பாணங்களால் தடுக்கப்போகிறேன். ஸமர்த்தனும் அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீரர்களோடு போர்புரிபவனும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் (பகைவர்களை) நாசஞ்செய்பவனுமான எவன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களை ஜயிப்பனோ அவனுடன் எனக்கு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிக்ககோரமான யுத்தத்தைப் பார். பயமில்லாதவனும் அகங்காரமுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனுமான பாண்டவன் மனிதர்களால் அடைதற்கரிய மஹாஸ்திரங்களாலே என்னை அடிக்கப்போகிறான். அவனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் அவமதித்து உத்தமமான பாணங்களால் அவனை யுத்தத்தில் தள்ளப்போகிறேன். ஜ்வலிக்கின்றவனும் எல்

லாததிக்குக்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றவனும் உக்கிரஸ்வரூபியும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரியனை மேகம் மறைப்பதுபோல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனைப் பாணங்களாலே அதிகமாக மூடப்போகிறேன். புகையைக் கொடியாகக்கொண்டதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் தேஜஸையுடையதும் வைஶ்வாநரம் என்று சொல்லப்படுகிறதுமான அக்னிபோன்றவனும் நரவீரர்களை எரிப்பவனுமான அர்ஜுனனை நான் மேகம்போன்றவனாகி யுத்தத்தில் பாணவர்ஷங்களால் தணிக்கப்போகிறேன். பார்வையினாலேயே கொல்லுகின்றதும் மிக்ககோரமானதும் அதிகக்கூர்மையுள்ள விஷப்பல்லுள்ளதும் அக்னியினுடைய ப்ரபாவம்போன்ற ப்ரபாவத்தையுடையதும் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல எரிக்கின்றதுமான குந்தீபுத்திரனென்ற ஸர்ப்பத்தைப் பல்லங்களால் தணிக்கப்போகிறேன். சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த பலமுள்ளதும் அதிகமான வீர்யமுள்ளதும் மிகுதியாக முறித்துத் தள்ளுகின்றதும் மிக்ககொடியதுமான காற்றை இமயமலை தாங்குவதுபோலக் கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவர்களைப் பொறாதவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் அசையாமலிருந்துகொண்டு எதிர்த்துத் தாங்கப்போகிறேன். ரதமார்க்கங்களில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் சக்தியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாரத்தைப் பொறுப்பவனும் யுத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் அவனுக்குச் சமமாக வில்பிடிக்கின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை. இந்தப்பூமிமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்கக்கூடியவனான அவனோடு இப்பொழுது நான் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கப்போகிறேன். காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் தேவதைகளுடன்கூடின எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயித்த ஸவ்யஸாசியோடு என்னைத்தவிர உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற வேறு எந்தமனிதன் அஸ்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவான்? அர்ஜுனன் கர்வமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுள்ளவன், நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களோடு போர்புரிபவன்; தேவஸம்பந்தம்பெற்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவன், பகைவர்களை முற்றும் அழிப்பவன். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனனுடைய தலையைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே (அவனுடைய) சரீரத்தினின்று இப்பொழுது நான் கொய்யப்போகிறேன். சல்ய! யுத்தத்தில் மிருத்யுவையோ, அல

லத்து ஜயத்தையோ முன்னிட்டுக்கொண்டு இந்தத்தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். இந்திரனுக்கொப்பான பாண்டவனை ஒரு ரதத்தோடு எதிர்த்துப் போர்புரியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட மனிதன் (என்னைத்தவிர) வேறொருவனுமில்லை என்னைக்கேட்டால், யுத்தத்தில் அந்தப் பாண்டவனுடைய ஆண்மையைக்குறித்து அரசர்களுடைய ஸபையில் சொல்லவல்ல மூர்க்கனும் மூடபுத்தியுள்ளவனுமான நீ அட்டஹாஸஞ் செய்துகொண்டு பலகுணமுடைய பௌருஷத்தை எனக்கு ஏன் சொல்லுகிறாய்? மிக்க அப்பிரியத்தைச்செய்பவனும் குரூரனும் அல்பனும் பொறுமையுடையவர்களை அவமதிப்பவனும் பொறாமையுள்ளவனுமான உன்னைப்போன்ற அநேக மனிதர்களை நான் கொல்லுவேன். பொறுமையுடையவர்களுக்கு இதுகாலம் நான் பொறுக்கிறேன். பாவச்செய்கையையுடையவனே! நீ மூடன்போல என்னை அவமதித்துக்கொண்டு பாண்டவனுக்குப் பிரியமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாய். ருஜுவான புத்தியுடையவனை என்னிடத்தில் நீ என்ன காரணத்தினால் கொடிய மனமுள்ளவனும் மித்ரத்துரோகியுமாகிவிட்டாய்? *ஏழு வார்த்தை சொல்லுவதினாலே ஸ்நேகம் ஏற்படுகிறதன்றோ? துரியோதனன் யுத்தத்துக்கு வந்துவிட்டமையால் இந்தக்காலமானது கோரஸ்வரூபமுள்ளதாக நெருங்கி வருகிறது. அவனுடைய காரியஸித்தியை விரும்பி எந்தச் சமயத்தில் நிச்சயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அந்த ஸமயத்தைத் தேடுகிறேன். அப்படியிருந்தாலும் நான் பாண்டவனையும் வாஸுதேவனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப் போகிறேன், (இது) என்னைப்போன்றவனுடைய காரியம். அல்பனாயிருப்பவன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரையும் எதிர்ப்பதற்கு ஒருநாளும் ஆயத்தனாகமாட்டான். நேசத்தாலும் ஸந்தோஷப்படுத்துவதாலும் பிரீதியினாலும் ரக்ஷணத்தினாலும் கௌரவிப்பதினாலும் உடன் மகிழ்தலாலும் மித்ரம் என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. இவையெல்லாம் எனக்குத் துரியோதனன்விஷயத்தில் இருக்கின்றன. என்னிடத்திலுள்ள அவையெல்லாவற்றையும் அர்ச்சுனன் அறிகிறான். அழிப்பதனாலும் கட்டளையிடுவதனாலும் இளைக்கச்செய்வதினாலும் ஹிம்ஸையினாலும் பெருமூச்சு விடச்செய்வதினாலும் வாட்டச்செய்வதாலும் பயத்தை உண்டுபண்ணுவதினாலும் சோகத்தை உண்டுபண்ணுவதாலும் மிகுதியாக நாசத்தை உண்டுபண்ணுவதாலும் சத்துரு என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. பெரும

* 'ஸாப்தபதம்' என்பது மூலம் 'ஏழடி நடப்பதனால்' எனினுமாம்.

பான்மையாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலு முள்ளன. ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் என்னுடைய பிரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருப்திக்காகவும் ஈச்வரனுக்காகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவனோடும் வாஸுதேவனோடும் போர்புரியப்போகிறேன் என்னுடையசெய்கையை இப்பொழுது பார் சல்ய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலாவது உயிரோடு விட்டுவிடுவேனேயாகில் அந்தயுத்தத்தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் யமனுக்கு அவமதிக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவனுமவன் கோபமுள்ள ஸவ்யஸாசி எப்பொழுது பிரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் நன்றாக ஜபித்துக்கொண்டு பிரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் என்னுடைய தேர்ச்சக்கரமானது பூமியில் அழுந்தாமலிருக்குமானால் அவன் இன்று என்னால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற பிரம்மஸம்பந்தம்பெற்றவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் மனுஷ்யஸம்பந்தம்பெற்றவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருக்குக்கொண்ட ஒருயானை வேறொரு சிறந்தயானையை எதிர்ப்பதுபோல உக்ரமான வீர்யமுள்ள அர்ஜுனனை நான் எதிர்க்கப்போகிறேன் சல்ய! காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமனிடத்தினின்றாவது பாசத்தையுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது கதாயுதத்தையுடைய குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜ்ராயுதத்தையுடைய தேவராஜனிடத்தினின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினின்றாவது ஆயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சத்ருவினிடத்தினின்றாவது நிச்சயமாக நான் பயப்படமாட்டேனென்று நீ தெரிந்துகொள். ஆதலால், எனக்குப் பார்த்தனிடத்தினின்றாவது ஜனார்த்தனனிடத்தினின்றாவது பயம் இல்லை எனக்கு அவ்விருவர்களோடும் யுத்தரங்கத்தில் கடும்போர் நடக்கப்போகின்றது. 'யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்று பயத்தை அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன்னுடைய தேர்ச்சக்கரமானது குழியில் அழுந்துக' என்று என்னை நோக்கி ஒருபிராம்மணனே சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட பிராம்மணனுடைய வாக்யத்தினின்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன். இந்தப் பிராம்மணர்கள் ஸுகதுக்கங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லவோ? ராஜனே! நான் ஒரு ஸமயத்தில், சாபாநுக்ரஹ சக்தியுள்ள ஒரு பிராம்மணனுடைய ஹோமதேனுவின் கன்றின்மீது தெரியாத்தன்மையால் கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்புப்பிரயோகஞ்செய்துவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாக்கிரதையுடனிருந்த ஹோமதேனுவின் கன்றானது பாணத்தாலடிக்கப்பட்டுவிட்டது சல்ய! அதனால், ஜனங்களில்லாத காட்டில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பிராம்மணன், (என்னை நோக்கி) 'ராஜனே! ராதேய! இவ்விடத்தில் உன்னால் ஹோமதேனுவின் கன்று கொல்லப்பட்டமையால், நீயும் பெரிதான வியசனத்தை அடைவாயாக. மரணம் நேரக்கூடிய ஆபத்காலத்தை நீ அடைந்திருக்கும்போது, சத்துருவோடு போர்புரிகின்ற உன்னுடைய ரதத்தின் சக்கரமானது குழியில் விழப்போகிறது. ஸூத! பயமற்று யுத்தத்தில் நீ போட்டிபோடுகிறாயோ, எவனோடெல்லை எப்பொழுதும் முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கிறாயோ அவனிடத்திலிருந்தே நிச்சயமாக யுத்தத்தில் மரணமடையப்போகிறாய்' என்று சொன்னான். அப்பொழுது நான் தீவிரமான விரதத்தையுடைய அந்தப்பிராம்மணனைப்பார்த்து அவனுக்கு ஆயிரம்பசுமாடுகளையும் பொருளையும் ஸ்வர்ணங்களால் கன்றாகவிடப்பட்ட அறுநூறு காளைகளையும் ஸ்வர்ணமயங்களைச் சண்டத்திலணிந்த நூறு காலிகளையும் பொன்னாலொறு கட்டப்பட்ட நூறு ரதங்களையும் ஸ்வர்ணாபரணங்களைக் கழுத்திலணிந்தவைகளும் கன்றுகள் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் ஏர்க்காலபோன்ற தந்தங்களுள்ள அநேக யானைகளையும் அநேக காலிகளையும் அநேகதாஸர்களையும் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லிக் கருணைபுரியும்படி வேண்டினேன். அந்தப் பிராம்மணோத்தமன் அவைகளாலும் என் விஷயத்தில் அநுக்கிரகம் செய்யவில்லை. வெண்ணிறமுள்ள கன்றுகளையுடைய ஆயிரத்துநானூறு காராம்பசுக்களைக் கொடுத்தும் அந்தப் பிராம்மணோத்தமனிடத்தினின்று அநுக்கிரகத்தை நான் பெறவில்லை. 'என்னுடையவைகளான மற்ற எந்தப்பொருளையும் உனக்கு அதீனமாகச் செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப் பிராம்மணன் மறுத்துவிட்டான் சல்ய! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களுடன் கூடிய அந்தப்பிராம்மணன் கண்ணினால் எரிக்கின்றவன்போல (என்னைப்பார்த்து,) 'ஸூத! என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே ஆகும். அது வேறாகாது. பொய்யான வசனமானது ஸந்ததியை அழிக்கும். அதனால், பாவத்தையும் அடைவேன். ஆதலால், தர்மத்தைப் பாதுகாப்பதின்பொருட்டுப் பொய்யைச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. நீ பிராம்மணனுக்குரிய கதியைக் கெடுக்காதே. உன்னால் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டது ஸூதபுத்ர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அந்த

என் வாக்கியத்தை ஜகத்தில் ஒருவனும் பொய்யாகச் செய்யமுடியாது (பயனை) நீ அடைவாயாக. போ! தாமதம் செய்யாதே' என்றான். இவ்விதம் கோபங்கொண்டவனான அந்தப் பிராம்மணோத்தமன் என்னைப் பார்த்து அடிக்கடி சொன்னான். இந்தப் பிராம்மணர்கள் சாபத்தைக் கொடுப்பதில் தலைவர்களன்றோ? சல்ய! நான் ராஜ்யத்தினின்றும் மநுஷ்யத்தன்மையினின்றும் பயப்படவில்லை. ஸத்யத்தின்மீது ஆணையிட்டு நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். அந்தப் பிராம்மணசாபத்தினின்று நான் பயப்படுகிறேன். சல்ய! ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான அந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களோடு இதோ சமயம் வந்துவிட்டது. இந்த யுத்தத்தில் என் பிராணனது ஸம்சயமும் அடைந்துவிட்டது. தேவராஜனான இந்திரனும் அவ்விருவர்களையும் யுத்தம் செய்வதற்காக அஞ்சுகிறான்; அதிசம்சயத்தை அடைவான். நீ எப்படி எண்ணுகிறாய்? அவமதிக்கப்பட்டமையால் என்னால் இவ்விதமான [illegible] கப்பட்டது. தேசத்தால் சொல்லப்படவில்லை. நீ நகைக்கிறவனென்பதை நான் அறிவேன். உன்னிடத்தினின்று மோக்ஷத்தைக் கேள்' என்று கூறினான்.

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(கர்ணன் சல்யனைப் பரிகாசத்துடன் நிந்தித்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான ராதேயன் மத்ரராஜனைத் தடுத்து மறுபடியும் மறுமொழி கூறலானான்: 'சல்ய! என்னை வெருட்டுவதற்காகப் பிதற்றின வார்த்தையினால் போரில் நீ என்னைப் பயமுறுத்த இயலாது. இந்திரனுடன் தேவதைகளெல்லாரும் என்னுடன் போர்புரிந்தாலும் எனக்குப் பயமுண்டாகாது. கேசவனுடன்கூடின பார்த்தனிடம் எங்ஙனம் பயப்படுவேன்? சல்ய! மஹாயுத்தத்தில் சுத்தமான செய்கையுள்ள நான் உன்னால் பயமுறுத்தமுடியாதவன். நீ மற்றவனை யுத்தத்தில் பயமுறுத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவன் என்று தெரிந்துகொள். நீசனுக்குள்ள பலம் இவ்வளவுதான். ஆகையினால்தான், நீ என்னைப் பற்றிக் கடுமையாகப் பேசுகிறாய். என்னுடைய குணங்களைப் பேசுவதற்கு நீ சக்தியற்றவனன்றோ? கெட்ட புத்தியுடையவனே! அதினாலேதான், அதிகமாகப் பிதற்றுகிறாய். மத்ரக! கர்ணன் பயப்படுவதற்காக இவ்வுலகத்தில் பிறந்தவனல்லன். நான் பராக்கிரமத்துக்காகவும்

அவ்வாறே என்னுடைய கீர்த்திக்காகவும் பிறந்தவன். சல்ய! ஸம்சயம், ஸௌஹார்த்தம், மித்ரபாவம் இம்மூன்று காரணங்களாலும் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய். சல்ய! திருதராஷ்டிரகுமாரனான துரியோதனராஜனுக்கு மிகவும் பெரிதான ஒரு காரியம் நேர்ந்திருக்கிறது. அதுவும், என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் என் (முன்னிலையில்) க்ஷணநேரம் ஜீவித்திருக்கிறாய். நீ செய்யும் அப்ரியமான காரியத்தை நான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முந்தியே பிரதிஜ்ஞை செய்திருக்கிறேன். என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆகலால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய். ஆயிரம் சல்யனில்லாவிட்டாலும் நான் பகைவர்களை ஜயிப்பேன். மித்ரத்ரோகமானது மிக்க பாவமானசெயல் என்கிற காரணத்தினால் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய்' என்று சொன்னான். சல்யன், 'கர்ண! நீ பகைச் சத்துருக்களைப் பற்றி வருத்தத்தான் பிதற்றுகிறாயோ? அந்தச் சத்துருக்கள் ஆயிரம் கர்ணனையும் யுத்தத்தில் ஜயிக்க வாதையப்படமாட்டார்கள்' என்று சொ [illegible] பேசுகின்றவனை வெறுப்பான தோற்றமுள்ள [illegible] மத்ரராஜனை அப்பொழுது கர்ணன் மறுபடியும் இரண்டுமடங்கு கடுமையாகப் பேசலானான்.

'மத்ரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு நல்லவனே! திருதராஷ்டிரருடைய ஸந்நிதானத்தில் சொல்லப்பட்டு நான் கேட்ட இந்த விஷயத்தை நீ ஏகாக்ரமனத்துடன் கேள். திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிராம்மணர்கள் பலதேசங்களையும் ஆச்சர்யகரமான ஒழுக்கமுள்ள பண்டைக்காலத்து அரசர்களையும்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப்பிராம்மணர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்த ஒரு பிராம்மணோத்தமர் பாஹ்லீகர்களையும் மத்ரர்களையும் இகழ்ந்துகொண்டு முன் நடந்த கதைக் ஸம்பந்தமான வாக்கியத்தைச் சொன்னார். இமயமலையினால் விலக்கப்பட்டதும் கங்கையினாலும் ஸரஸ்வதியினாலும் யமுனையினாலும் குருக்ஷேத்திரத்தினாலும் விலக்கப்பட்டதும் ஸிந்து நதியை ஆறாவதாகக்கொண்ட ஐந்து நதிகளின் நடுவிலிருப்பதும் தர்மத்தை விட்டு விலகினதும் அசுத்தமுமான அந்த பாஹ்லீகதேசத்தில் இருப்பவர்களையும் மனிதன் விலக்கவேண்டும். ராஜனே! பசுமாடுகளைக் கொல்லுகிற இடமானதால் கோவர்த்தனம் என்கிற பெயருள்ள ஆலமரமும் ஸுபாண்டமென்கிற பட்டணமும் கலிபுருஷன் பிரவேசிப்பதற்குரிய வாயில்களென்பதை நான் இளமைதொட்டே அறிந்திருக்கிறேன். நான் பாஹ்லீகதேசத்தில் மிகவும் ரகஸ்யமான ஒரு

காரியத்தால் வாஸஞ்செய்தேன். அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவர்களுடைய ஒழுக்கமானது என்னால் அறியப்பட்டது. (அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில்) சாகலமென்கிற நகரம் இருக்கின்றது, நிம்நகை என்கிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளர்களென்கிற பாஹ்லீகர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நடை மிக இழிவானது. சீலமற்றவர்களான அவர்கள் வெல்லஞ்சேர்ந்த சாராயத்தைப் பானஞ்செய்துவிட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாம்ஸத்தையும் பக்ஷிக்கின்றார்கள். அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் பணியாரங்களையும் மாம்ஸத்தையும் தின்கிறார்கள், கள்ளையும் குடிக்கிறார்கள். மாதர்கள் குடியினால் மயக்கங்கொண்டு வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சந்தனங்களையும் அணிந்து நகரத்தைச் சேர்ந்த கட்டத்தெருக்களிலும் நாஷிதத்தெருக்களிலும் வெளிப்படையாகப் பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள். குடியினால் மதங்கொண்ட அந்தப்பெண்கள் கழுதை ஒட்டகம் இவற்றின் குரல்போன்ற அபஸ்வரமுள்ள கானங்களோடு கூடியவர்களாகவும் புணர்ச்சியில் ஸ்வபுருஷர் அயலபுருஷர் என்கிற விவேகமில்லாதவர்களாகவும் எல்லா விதத்திலும் தம் இஷ்டப்படி செய்கின்றார்கள். மத்தத்தினாலே வரம்பு கடந்தவர்களான அம்மாதர்கள் ஒருவரோடொருவர் காமக்குறிப்பான வார்த்தைகளை உரக்கச்சொல்லுகின்றார்கள். வ்ராத்யர்களான அந்த ஸ்திரீகள் கட்டுப்படாதவர்களாக, *"ஓ! அடிபட்டவளே! ஓ! அடிபட்டவளே!" என்றும், "எஜமானாலடிபட்டவளே! கணவனாலடிபட்டவளே!" என்றும், உரக்கக்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, உத்ஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள். காவலுள்ளவர்களும் துஷ்டைகளுமான அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்து ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்தவனும் குருதேசத்தில் (வந்து) வஸித்தவனுமாகிய ஒருவன் அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்துடன், 'பருத்த தேகமுடையவளும் வெண்ணிறமுடையவளும் மெல்லிய கம்பளத்தை உடுத்தவளுமான அந்தப்பாஹ்லீகஸ்திரீயானவள் குருதேசவாஸியான என்னையே நிச்சயமாக நினைத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பாள். நான் எப்பொழுது சதத்ருவையும் ரம்யமான அந்த இராவதியையும் கடந்து ஸ்வதேசத்தை அடைந்து பருத்தக்கணுக்கால்களுள்ள மங்களகரிகளான ஸ்திரீகளைப் பார்ப்பேன்? அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோசிலைபோல் பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண்களுள்ளவர்கள், வெண்ணிறமுடையவர்கள், இனிமையில்லாதகுரலுடன் விளங்காமல் பேசுபவர்கள், கம்பளியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்,

* இங்கே வியாக்யானத்தில் வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ரோதனம் செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினான். பாஹ்லீகர்கள் மதங்கொண்டவர்களாய், 'மிருதங்கங்கள் ஆனகங்கள் சங்கங்கள் மத்தளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சப்தங்களோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டகங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடும்கூட, வன்னிமரங்களும் பீலுமரங்களும் மூங்கில்களும் அடர்ந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் ஸுகமாகச் செல்வோம்; மோருடன்கூடின பணியாரங்களையும் மாவுருண்டைகளையும் சாப்பிடுவோம்; மார்க்கங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களாயிருந்துகொண்டு வருகின்ற அனேகம் வழிப்போக்கர்களை அடிப்போம், துணிகளைப் பிடுங்கிக்கொள்வோம்' என்று பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவர்களும் வீரியவான்களும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டவர்களுமான பாஹ்லீகர்களிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வாஸஞ்செய்வான்? அவர்களுடைய புண்ணியம் பாவம் இரண்டிலும் ஆறில் ஒரு பாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்ளுகிறாயோ? அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் இவ்விதமான ஸ்வபாவமுடையவர்களென்றும் வீணான செய்கையுடையவர்களென்றும் பிராமணர் கூறினார். ஸாதுவான பிராம்மணர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் துஷ்டர்களான பாஹ்லீகர்விஷயத்தில் மறுபடியும் உத்தரம் சொன்னார், அதைச் சொல்லுகிறேன், நீ கேட்பாயாக. அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில் செல்வம் பெருத்துள்ள சாகலநகரத்தில் ஒரு ராக்ஷஸி இரவில் துந்துபி வாத்யத்தை அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணசதுர்த்தசியில் எப்பொழுதும் பாடுகிறாளாம். சாகலநகரத்தில் உங்களுடைய அவ்வித கானங்களை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்வேன்? வெல்லங் கலந்த கள்ளையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமாம்ஸத்தினால் திருப்தியடைந்தவர்களும் வெண்ணிறமுள்ள பருத்த ஸ்திரீகளோடு நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் வாயகிராம்ப உள்ளிப்பூண்டை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் அனேகவிதமான மாம்ஸங்களைத் தின்கின்றவர்களும் சாராயத்தால் மதங்கொண்டவர்களும் பீலுவிருக்ஷங்களடர்ந்த காட்டில் பாலர்களோடும் விருத்தர்களோடும் கூடியவர்களும், 'பன்றி மாம்ஸத்தையும் கோழி மாம்ஸத்தையும் கோமாம்ஸத்தையும் கழுதை மாம்ஸத்தையும் ஒட்டக மாம்ஸத்தையும் அவல்களையும் தின்னாதவர்களின் பிறப்பானது பயனற்றது' என்று இவ்வாறு பாடுகிறவர்களும் கூச்சலிடுகிறவர்களுமாயிருப்பவர்களுக்குத் தருமம் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தத் தேசத்

* இது வியாக்யானபாடத்திலில்லை

தில் உக்கிரர்களான மனிதர்களாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனார்த்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்பட்டானே; அந்தத் தேசத்தவர்களுக்குத் தர்மம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சல்ய! மற்றொரு பிராம்மணன் கௌரவஸபையில் நம்மைப்பார்த்துச் சொல்லியதையும் மறுபடியும் மனங்களிப்புடன் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீ தெரிந்துகொள். பீலு விருக்ஷங்களடர்ந்த காடுகளும் சதத்ரு, விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, வித்ஸ்தை என்கிற இந்த ஐந்து நதிகளும் ஆறாவதான ஸிந்துநதியும் ஓடுவதும் ஆரட்டகமென்கிற பாஹ்லீகர்களிருப்பதுமான இடத்தில் மேலோர் வாஸஞ்செய்யமாட்டார். வ்ராத்யர்களாகவும் தாஸமீயர்களாகவும் விதேகர்களாகவும் யாகஞ்செய்யாதவர்களாகவும் தர்மத்தை இழந்தவர்களாகவுமிருக்கின்ற அந்தப் பாஹ்லீகர்களுடைய (ஹவிஸ்ஸை) தேவர்களும் பித்ருக்களும் அவ்வாறே பிராம்மணர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். கற்றறிந்த பிராம்மணர் ஸாதுக்களுடைய ஸபையில் சொல்லியதைக் கேள்: தயையற்றவர்களான பாஹ்லீகர்கள் மாவினாலும் தான்யத்தாலும் பூசப்பட்டவைகளும் நாயினால் நக்கப்பட்டவைகளுமான மரக்குடங்களிலும் மண்பாண்டங்களிலும் சாப்பிடுகிறார்கள். பாஹ்லீகர்கள் ஆட்டுப்பாலையும் ஒட்டகப்பாலையும் கழுதைப்பாலையும் குடிக்கின்றார்கள்; அந்தப் பாலினால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களையும் தின்கிறார்கள். சல்ய! போஜன பாத்திரங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவர்களும் அபசதர்களும் எல்லா அன்னங்களையும் புசிப்பவர்களும் எல்லாப்பாலையும் குடிப்பவர்களுமான ஆரட்டரென்கிற பாஹ்லீகர்களை கற்றறிந்தவனை விலக்கத்தக்கவர்களென்று அறிந்துகொள். மேலும், மற்றொரு பிராம்மணன் கௌரவஸபையில் என்னை நோக்கிச் சொல்லியதையும் பின்னும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: * யுகந்தரத்தில் பாலைக்குடித்து அச்யுதஸ்தலத்தில் போய் வஸித்திருந்து அவ்வாறே பூதிலயத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருவன் எவ்வாறு ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகள் மலையினின்று வெளிப்பட்டு

* 'யுகந்தரமென்னும் நகரத்திலிருப்பவர்கள் ஒட்டக முதலியவற்றின் பாலையும் குடிக்கிறார்கள்; அச்யுதஸ்தலமென்னும் நகரத்தில் வஸிப்பவர்கள் சேர்த்தக்காதவர்களையும் சேர்க்கிறார்கள்; பூதிலயத்தில் சண்டாளர்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் பொதுவாக ஒரே துறையிருக்கிறது; ஆதலால், இவ்விடங்களில் முறையே பாலகுடிப்பவனும் வஸிப்பவனும் ஸ்நானஞ் செய்பவனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடையார்' என்பது பழைய உரையின் கருத்து.

கின்றதும் ஆரட்டமென்கிற பாஹ்லீகர்களிருக்கின்றதுமான தேசத்தில் ஆரியன் இரண்டு தினங்கள் வாஸஞ் செய்யக் கூடாது. விபாசை என்கிற நதியில் பாஹ்லீகென்றும் ஹீகமென்றும் பெண்ணும் ஆணுமான இரண்டு பிசாசர்கள் இருக்கின்றனர். பாஹ்லீகர்கள் அந்தப் பிசாசங்களுடைய குழந்தைகள்; இது பிரம்ம ஸ்ருஷ்டியைச் சேர்ந்ததன்று. ஹீனஜாதியில் பிறந்தவர்களான அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் பற்பல தர்மங்களை எவ்வாறு அறிவார்கள்? தீர்த்தந்தோறும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் பெரிய ஜடைகளை மேகலையாக அணிந்தவருமான ஒரு ராக்ஷஸி, 'காரஸ்கரத்தையும் மாஹிஷகத்தையும் கரம்பத்தையும் கேரளத்தையும் கார்க்கோடகத்தையும் வீரகத்தையும் துர்மதத்தேசத்தையும் வீரர்கள் (சேர்ந்தால்) ஓரிரவு வாஸம் செய்து விலக்க வேண்டும்' என்று சொன்னாள். ஆரட்டமென்கிற அந்தத் தேசமும் பாஹ்லீகமென்கிற அந்த ஜனமும் வஸாதி ஸிந்துஸௌவீர தேசங்களும் பெரும்பான்மையாக அதிகமாய் நிந்திக்கப்பட்டவை.

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும் துர்யோதனன் அவ்விருவரையும் ஸமாதானம் செய்ததும்)

கர்ணன், 'சல்ய! இந்த விருத்தாந்தத்தை நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்! உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். என்னை நோக்கு உரைக்கப்படுகின்ற இந்த விஷயத்தை நீ ஒரே மனத்துடன் கேள். முற்காலத்தில் ஒரு பிராம்மணன் நம்முடைய வீட்டுக்கு விருந்தினனாக வந்தான். அவன் அந்த வீட்டிலுள்ள ஆசாரத்தைப் பார்த்துப் பிரீதியடைந்து (என்னைப் பார்த்து,) 'நான் ஏகாகியாக இமய மலையினுடைய சிகரத்தில் நெடுங்காலம் வாஸஞ்செய்தேன். பற்பல தர்மங்களைப் பரவியுள்ள அனேகதேசங்களையும் பார்த்தேன். இந்த ஜனங்கள் ஒரு தர்மத்தோடும் மாறுபடவில்லை. வேதத்தின் கரைகடந்தவர்களாலே சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை எல்லாப் பிராஜைகளும் ஆசரிக்கின்றார்கள். மஹாராஜனே! பற்பல தர்மங்களைப் பரவியுள்ள தேசங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவரும் நான் பாஹ்லீகநாடுகளில் (ஒருவிஷயம்) கேட்டேன். அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில் பிராம்மணனாயிருந்து மறுபடியும் க்ஷத்திரியனாகிறான். வைசியனாகவும் சூத்திரனாகவும் இருக்கின்ற பாஹ்லீகன் பிறகு நாவிதனாகிறான். நாவிதனாயிருந்து மறுபடியும்

பிராம்மணனாகிறான் பிராம்மணனாயிருந்து அந்தத்தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறான். சிஷ்டர்களான பிராம்மணர்களும் ஓர்குலத்தில் காமசாரிகளாயிருக்கின்றார்கள் காந்தாரர்களும் மத்ரகர்களும் பாஹ்லீகர்களும் தேஜஸில்லாதவர்கள் சல்ய! பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆசாரக்கலப்பையும் மாறுபட்டதையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹ்லீகர்களுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உரைத்த வாக்கியத்தையும் உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் இதைத்தெரிந்துகொள் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் திருடர்கள், அனுபவிக்கப்படாதவளான ஒருகன்னிகையை ஆரட்டதேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அநாமத்தினால் அனுபவித்தார்கள் பிறகு அந்தக்கன்னிகை அவர்களைப்பார்த்து, 'இளம்பருவத்திலிருப்பவளும் பந்துக்களுள்ளவளுமான என்னை அதாமத்தால் போகித்தீர்களாதலால் உங்களுடையவம்சங்களில் குமாரிகள் வியபிசாரிகளாவார்கள் நராதமர்களே! கோரமான இந்தச்சாபத்தினின்று நீங்கள் விடுபடமாட்டீர்கள்' என்றுசபித்தாள். ஆதலால், அந்தப்பாஹ்லீகர்கள்பட்டுத் திருடர்களுடையபாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமங்களைப் பேசுவாய்? பாஹ்லீகத்தைத்தவிர மற்றதேசங்களில் வஸிக்கின்ற அஸத்துக்களும் பெரும்பான்மையாகத் தாமத்தை அறிகிறார்கள் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் நைமிசர்களும் கோஸலர்களும் காசர்களும் பௌண்டிரர்களும் கலிங்கர்களும் அவ்வாறே மகதர்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சேதியர்களும் சாஸ்வதமான தாமத்தை அறிகிறார்கள் மத்ரர்களையும் கபடிகளான பாஹ்லீகர்களையும் தவிர மாத்ஸ்யர்களும் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் நைமிசம்வரையிலுள்ள சிறந்தஸாதுக்களான சேதியர்களும் புராதனதாமத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றார்கள் சல்யராஜனே! இவ்வாறான ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் தாமங்களில் மௌனமாயிருப்பாயாக நீ அந்தத்துஷ்டஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவன், அரசன். அவர்களுடைய புண்ணியபாவங்களில் ஆறில் ஒருபாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்பவன், அல்லது, காவாமலிருப்பாயாகில் நீ அவர்களுடைய பாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன். பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கின்ற அரசன் அவர்களுடைய புண்ணியத்தைப்பெறுவான். நீ பிரஜைகளுடையபாவங்களை அடைபவனாயிருக்கிறாய் முற்காலத்தில் எல்லாதேசங்களிலும் அழிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்படும்பொழுது பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமத்தைக்கண்டு பிரம்ம

தேவர், 'நிந்திக்கத்தக்கது' என்று கூறினார். வராதயர்களும் செம்பட-வனைச் சேர்ந்தவர்களும் கிருதயுகத்திலும் கெட்ட காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களுமான அவர்களுடைய பிரம்மதேவரால் நிந்திக்கப்பட்ட நாமங்களை ஒரு விந்தபுருஷன் உரைத்தான். பிரம்மதேவர் இவ்வாறு பாஹ்லீகர்களுடைய தர்மத்தை அவமதித்தார். நான்கு ஜாதிகளாகளும் தமதர்மங்களில் நிலைபெற்றிருந்தகாலத்தில் அந்தப் பிரம்மதேவரும் இவர்களைப் புகழவில்லை. சல்ய! இன்னும் தெரிந்துகொள். மறுபடியும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். கல்மாஷபாதனென்கிற ராக்ஷஸன் தடாகத்தில் ஸ்நானம் செய்கையில், 'க்ஷத்திரியனுக்குப் பிச்சையெடுப்பது பாபம், பிராம்மணனுக்குப் பொய் பேசுவது பாபம், பூமிக்குப் பாஹ்லீகர்கள் பாபம், ஸ்திரீகளுக்குத் துர்சீலமானது பாபம்' என்று சொன்னதை ராஜனே! ஓர் அரசன் ஜலத்தில் மூழ்கி நின்றுகொண்டிருக்கின்ற ராக்ஷஸனை நோக்கிக் கேட்டான். அவனுக்கு அரக்கன் உரைக்கின்றான்: 'மனுஷ்யர்களில் மிலேச்சர்கள் பாபிகள், மிலேச்சர்களிலும் முஷ்டிகர்கள் பாபிகள், முஷ்டிகர்களிலும் *ஷண்டர்கள் பாபிகள், ஷண்டர்களிலும் ராஜபுரோஹிதர்கள் பாபிகள், ராஜபுரோகிதர்களைச் சிஷ்யரைக் கொண்டவர்களுக்கும் மத்ரகர்களுக்கும் எந்தப் பாபமுண்டோ அந்தப் பாபமானது, நீ என்னை விடாமலிருந்தால், உனக்கு உண்டாகும்' இவ்வாறு ராக்ஷஸன் சொல்லியிருக்கிறான். அரசர்கள் விஷயத்திலும் விஷத்தின் வீரியத்தால் அழிக்கப்பட்டவர்கள் விஷயத்திலும் நன்றாக ஸித்தியடைந்திருக்கின்ற ஸாதுக்களுடைய வசனத்திற் பட்டணமாயிருந்த ... பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாஞ்சாலர்கள் பிரம்மதேவனைப் பூஜிப்பவர்கள். கௌரவர்கள் தர்மத்தைத் தவிர்ந்தவர்கள். மத்ஸ்யதேசத்து ஜனங்கள் ஸத்யத்தில் நிலைபெற்றவர்கள். சூரஸேனர்கள் யாகஞ்செய்விக்கத் தக்கவர்கள். கிழக்கிலுள்ளவர்கள் தாஸர்கள். தெற்கிலுள்ளவர்கள் † விருஷலர்கள். பாஹ்லீகர்கள் திருடர்கள். ஸௌராஷ்டிரர்கள் ஸங்கரஜாதியுள்ளவர்கள். நன்றியை மறத்தல், பிறர் பொருளை அபகரித்தல், ஸாராயங்குடித்தல், குருபத்னியைப் புணர்தல், கடுஞ்சொல், பசுவைக் கொல்லுதல், திருடுதல், அயலாரது பிறமனையாளைப் புணர்தல், பிறர்களுடைய வஸ்திரங்களை உடுத்து அனுபவித்தல் ஆகிய இவைகள் தர்மமே. அவர்களுக்கு அதர்மமில்லை. ஆரட்டதேசத்தில் தோன்றியிருப்பவர்களையும் பஞ்சநதம் என்கிற பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களையும் நிந்திக்கவேண்டும். பாஞ்

* அலிகள்   † சாந்திபர்வம் 301-ம் பக்கம் பார்க்க

சாலர்களும் கௌரவர்களும் நைமிசர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் தர்மத்தையே அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள் (ஞானத்தினால்) முதிர்ந்தவர்களான வடகாட்டார்களும் சைநயர்களும் மாகதர்களும் சிஷ்டர்களுடைய தர்மத்தை அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள். அக்னியை முதன்மையாகக் கொண்ட தேவர்கள் கீழ்த்திசையை அடைந்தார்கள். தெற்குத் திக்கானது பிதிருக்களாலும் நல்ல தர்மங்களுடன் கூடின யமனாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டது. அஸுரர்களை ரக்ஷிக்கின்ற வருணன் மேற்றிசையைப் பாதுகாக்கிறான். பகவானான ஸோமனும் ஸப்தரிஷிகளும் பிராமணர்களோடு வடதிசையைக் காக்கின்றார்கள். இமயமலையானது ராக்ஷஸர்களையும் பிசாசங்களையும் பாதுகாக்கின்றது. கந்தமாதனம் பர்வதமானது குஹ்யகர்களைக் காக்கின்றது. தேவாதிதேவனும் அச்சுதனுமான ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர் எல்லாப் பிராணிகளையும் பாதுகாக்கிறார். ஸர்வம் மகதர்கள் இங்கிதத்தினால் அறிகிறவர்கள், கோசலர்கள் பார்வையினால் அறிகிறவர்கள். குருக்களும் பாஞ்சாலர்களும் பாதி சொல்லுவதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள், *தென்னாட்டார்கள் முழுதும் சொல்லுவதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள். மலைநாட்டில் வசிப்பவர்கள் †மலைகளைப்போல விஷமமுடையவர்கள். அரசனே! யவனர்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்கள். முக்கியமாக சூரர்களும் அப்படியே. மிலேச்சர்கள் (சாஸ்திரவழியில் செல்லாமல்) தாங்கள் செய்துகொண்ட கட்டுப்பாட்டிலேயே நிற்பவர்கள். மற்றவர்கள் நினைத்ததைச் சொல்லாமல் தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை. பாஹ்லீகர்களோ குருத்துரோகிகள். மந்திரங்களை அருவிசைத்துப்பிலும் சேராதவர்கள்' என்று கூறினான். சல்ய! இப்படிப்பட்ட நீ மறுமொழி சொல்லத்தக்கவனல்லை. பாபிகளில் சிறந்தவனே! இவ்வாறு தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு. கோபித்து மறுக்காதே. தொடக்கத்தில் உன்னைப் புத்திராதிகளோடும் சேனைகளோடும் சேர்த்துக் கொன்றுபிறகு வாஸுதேவனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்.

சல்யன், 'கர்ண! எந்தத் தேசத்தில் வஸிக்கின்ற ஜனங்களுக்கு நீ தலைவனாயிருக்கிறாயோ அந்த அங்கதேசத்தில் வியாதியினால் வருந்துகின்ற மனிதர்களைக் காப்பாற்றாமல் விட்டுவிடுதலும் தன் மனைவியையும் புத்திரனையும் விற்பதும் வழக்கமாயிருக்கின்றன. பீஷ்மர் அப்பொழுது ரதிகர்களையும் அதிரதர்களையும் எண்ணுங்காலத்தில் உன்னைப்

* '[illegible]வர்கள்' என்பது வியாக்யானபாடம்.

† 'சிபிகளை' என்பது வியாசபாரதபாடம்.

பற்றிச்சொல்லியவையும் மன்னிடத்திலுமுள்ளவையுமான தோஷங்களைத் தெரிந்துகொண்டு உடையத்தன்னத்தை விட்டுவிடு; சோர்வுகொள்ளாதே. எல்லாவிடத்திலும் பிராமணர்கள் இருக்கின்றார்கள்; எல்லா இடத்திலும் க்ஷத்திரியர்களும் இருக்கிறார்கள். கர்ண! அவ்வாறே வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் இருக்கிறார்கள். கர்ண! விரதமுள்ள பதிவிரதைகளான ஸ்திரீகளும் இருக்கின்றார்கள். தேசத்தோரும் மதங்கொண்டவர்களான புருஷர்கள் புருஷர்களைப் பரிஹஸிக்கும்படியாக அனேகமாயும் ... வர்களாக மகிழ்கின்றனர். எல்லோரும் மற்றொருத்தர்களுடைய தோஷங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் ஸமர்த்தர்களே; தங்கள் குற்றத்தை அறிகிறவர்களில்லை; அறிந்திருந்தாலும் மயக்கத்தை அடைகிறார்கள். தத்தம் காரியத்தில் நிலைபெற்ற அரசர்கள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றார்கள்; எல்லாவிடத்திலும் கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற ஸத்புருஷர்கள் இருக்கின்றார்கள்; கெட்ட பண்டிதர்களை நிராகரிக்கின்றார்கள். கர்ண! தேசத்தோரெல்லோரும் பாவத்தைச் செய்யமாட்டார்கள்; மனிதர்கள் தத்தம் ஸ்வபாவத்தினாலேயே அந்தத் தேசங்களை அறிகிறார்கள்" என்று சொன்னான். பிறகு, துரியோதன ராஜன் ஸ்நேகத்தால் ராதாபுத்திரனான கர்ணனையும் ... சல்யனையும் தடுத்தான். பெரியவரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, திருதராஷ்டிர புத்திரனான துரியோதனனால் தடுக்கப்பட்ட கர்ணன் சிரித்துக்கொண்டு அச்சமயத்தில், 'சல்ய! போ' என்று ஏவினான்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும் இரண்டு ஸேனைகளும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்)

பிறகு, கர்ணன், பகைவர்களுடைய படையைப் பிளக்கும் திறமையுள்ளதும் கிரௌஞ்சம்போல வியூஹமாக்கப்பட்டிருக்கிறதும் திருஷ்டத்யும்னனால் காக்கப்பட்டிருக்கிறதுமான பார்த்தர்களுடைய படையைக் கண்டு, ரதத்தினுடைய சப்தத்தாலும் ஸிம்மநாதத்தின் ஒலியினாலும் நானாவித வாத்தியங்களுடைய ஓசைகளாலும் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலச் சென்றான். பிறகு, செல்லுகின்ற ராதாபுத்திரனை மத்ரராஜனானவன் அழைத்துப் புன்னகைசெய்து கௌரவர்களுடைய முன்னிலையில் இந்தவாக்-

யத்தைக் கூறலானான்: 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடைய இந்த்ரசேனையை ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது உலர்ந்த காட்டை எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் எரித்துக்கொண்டு வரப்போகிறான். நீ இப்பொழுது ரதத்திலிருப்பவர்களும் சிறந்தவர்களும் ஸிம்மத்தினுடைய தோள்போன்ற தோள்களையுடையவர்களும் செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான சிறந்த இரண்டு வீரர்களையும் பிரயத்தனமில்லாமல் பார்க்கப்போகிறாய். அப்படியே சகுனங்கள் எனக்கு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. கர்ண! எவனைப் பற்றி அடிக்கடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த வீரனை இப்பொழுது நீ பார்க்கப்போகிறாய். கர்ண! புருஷச்ரேஷ்டர்களும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களும் அளவுகடந்த விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான அந்த வாஸுதேவனையும் அர்ஜுனனையும் இப்பொழுது பார்க்கப் போகிறாய். ராதேய! எவனுக்குக் கோவிந்தன் ஸாரதியோ, எவனுக்குக் காண்டீவம் வில்லோ அவனை நீ கொல்வாயாகில், நீ எங்களுக்கு அரசனாவாய். இதோ, பெருங்காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்குப் பின்புறத்திலும் பலமாய் வீசுகிறது. இதோ, ஊளையிடுபவைகளான பிராணிகள் கத்துகின்றன. மிருகங்கள் பயங்கரமான சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. கர்ண! மஹாகோரமாயிருப்பதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார். மேகம்போன்ற தலையில்லா முண்டமானது சூரியனைத் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றது. எல்லாத் திக்குகளிலும் மிருகங்களுடைய நூறுநூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்கள் ஜ்வலிக்கின்ற வாளுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு கத்துகின்றன. பார் கர்ண! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற காக்கைகளையும் கழுகுகளையும் பார். அமங்களகரங்களான இந்தப் பக்ஷிகள் சப்தத்துடன் சூரியனை எதிராகப் பார்க்கின்றன. கர்ண! வெண்மையான குதிரைகள் கட்டின உன்னுடைய மஹாரதத்திலுள்ள இந்தக் கொடித்துணிகள் மிகவிளங்குகின்றன. த்வஜங்களும் மிகநடுங்குகின்றன. பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்களைப்போலப் பறக்கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளுமான குதிரைகளைப் பார். கர்ண! இந்த நிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூறாக

ரும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டுத் திசையெங்கும் பூமியைப் பூரித்துக் கொண்டு தூங்குகிறார்கள் பார்! ரதங்கள், ஆனைகள், அடிக்கப்படுகின்ற மிருகங்களின் வெறியின் மயிர்பொடித்தலைக் கொண்டு பறைகின்ற நெருங்கிய ரதங்கள் சேர்ந்திருக்கிறது காண்! மனிதர்கள், குதிரைகள், ரதங்கள், யுத்தத்திலுள்ள குதிரைகள் இவைகளுடைய பலவிதமான சப்தங்களைக் கேள். உதாரமான ரதங்களுடைய நாணொலி களையும் சக்கரங்களையும் பாணசப்தங்களையும் கேள் காண்! பொன் வெள்ளிகளால் இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களைக் கொண்டு சிறப்பிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய சந்த்ர ப்ரதிமைகளாயும் நக்ஷத்திர ப்ரதிமைகளாயும் ஒளிபொருந்தியவைகளுமாகிய கிங்கிணிகளோடு கூடியவைகளும் பொன்னாலாயுள்ளவைகளுமான இந்த அர்ஜுனனுடைய கொடிக்கம்பங்கள் காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப்பட்டு மேகத்தில் மின்னல்களைப் போல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றன. பார்! மகாபலசாலிகளான பாஞ்சாலர்களுடைய ரதத்தில் நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற தண்டங்களுடன் கூடின கொடிகள் காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'ணண ணண' என்று சப்திக்கின்றன காண்! இதோ மேலேயெழுந்த புழுதியானது ஆகாயத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாலுமிதிக்கப்பட்ட புழுதியானது கிளம்புகிறது. அவ்வாறே மேகத்தின் முழக்கத்துக்கொப்பான ரதசக்கரங்களின் ஒலிகளாலுண்டாகும் சப்தமானது கேட்கிறது. ஜயிக்கப்படாதவனும் குந்திபுத்திரனும் வீரனும் அடிக்க முடியாதவனும் வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவனுமான பிரபலமானவனுமான பார்த்தன் யுத்தத்தில் உன்னுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்லுகின்றான். அந்த அர்ஜுனனுடைய த்வஜத்தினுடைய த்வனி காண்டீபத்தின் நாணொலியும் கேட்கிறது. இந்தப் பலசாலியான அர்ஜுனன் மறுபடியும் அந்த ஸம்சப்தக ஸமூகத்தை எதிர்க்கவே சென்று, யுத்தத்தில் சேனைவாகனங்களுக்கு நாசத்தைச் செய்கிறான்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மகாராஜனைப் பார்த்துக் கோபமுற்றவனான கர்ணன், 'சல்ய! கோபங்கொண்ட ஸம்சப்தகர்களாலே நான்குபக்கத்திலும் நன்றாக எதிர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பார்த்தன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக் காணப்படவில்லை, பார்! முழுக்கப்பட்டவனை இந்த அர்ஜுனனை சோகஸாகரத்தில் மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறினை சல்யன், 'வருணனை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன்

விறகினால் அக்னியை வருத்துவான்? எவன் வாயுவைக் கட்டிப் பிடிப்பான்? எவன் பெருங்கடலைக் குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய தோல்வியை இத்தன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க ஸாத்தியப்படாதவன். அப்படியின்றி இவ்வாறான வாக்குகளாலேயே உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகுமாகில் நீ இப்படிச் சொல்லுகிறாயே; மன அமைதியுள்ளவனாயிரு. பார்த்தனை யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாதவன். வேறு விஷயத்தில் ஆசை வை. அர்ஜுனன் கோபித்துக்கொள்வானேயாகில் இரண்டு கைகளாலும் பூமியைத் தூக்குவான், இந்தப் பிரஜைகளை எரித்துவிடுவான், ஸ்வர்க்கத்தினின்று தேவர்களைத் தள்ளிவிடுவான். அவனை யுத்தத்தில் (ஒருவரும்) ஜயிக்கமாட்டார். வீர்யமுடையவனும் எளிதில் (யுத்தத்தைச்) செய்பவனும் (பகைவர்களை) அடிக்கிறவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்போல அசைவற்றிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனைப் பார். புருஷச்ரேஷ்டனும் சிறந்த வீர்யமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமன் எப்பொழுதும் வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடைவதில் விருப்பமுற்றிருக்கிறான். 'தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் சிறந்தவனும் தர்மராஜனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் சத்துருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஸ்வல்பமாக எதிர்த்துப் போர்புரியத்தகாதவனாயிருக்கிறான். புருஷச்ரேஷ்டர்களும் மஹாரதர்களும் அச்வினிதேவர்களுடைய குமாரர்களுமான இந்த நகுலஸஹதேவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவர்களாயிருக்கின்றார்கள். மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களுமான ஐவர்கள் யுத்தம் செய்பவர்களாக இதோ ஐந்து மலைகள்போல நிற்கின்றார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் வீரர்களும் உத்தமமான பராக்கிரமமுடையவர்களும் ஸத்யஜித்தினை விடாதவர்களுமான த்ருபதனுடைய குமாரர்கள் இதோ நிற்கின்றார்கள். எந்த இடத்தில் வீரர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்கின்றார்களோ, எந்த இடத்தில் ராஜாவான யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தில் தர்மமும் ஸத்யமும் இருக்கின்றன. எங்கே தர்மமோ அங்கே ஜயம்' என்றான். புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும் இவ்வாறு ஸம்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த இரண்டு சேனைகளும் கங்கையும் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன.

நாற்பதாவது அத்யாயம்

(துர்யோதனன் சேனையை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனன் கர்ணனையும் மத்ரராஜனையும் அவ்வாறே மற்ற மஹாரதர்களையும் அடைந்து பின்வருமாறு கூறலானான்: 'தற்செயலாய் நேர்ந்திருக்கின்ற இந்த யுத்தமானது கவலையற்று அனுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மம், [illegible] தர்மமானதேயன்றோ. கர்ண! ஸுகமுடையவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை அடைகிறார்கள். ராதேய! யுத்தத்தில், சூரர்களான க்ஷத்திரியர்களோடு போரென்னும் சூதாடுகின்ற சூரர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட யுத்தம் இஷ்டமாயிருக்குமோ அந்த யுத்தம் இதோ நேர்ந்துவிட்டது. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக்கொன்று ஸ்திரமான பூமியை ஆளுங்கள்; அல்லது, யுத்தத்தில் சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்டு வீரலோகங்களை அடையுங்கள்' என்று(?) துர்யோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்கள் [illegible] ஸிம்மநாதங்களைச் செய்தார்கள், பற்பல வாத்யங்களையும் முழக்கினார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிக்க மனக்களிப்புற்ற உம்முடைய சேனையைச் சேர்ந்த அந்தப் படையில், துரோணகுமாரரான அசுவத்தாமா உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு, 'எல்லாச் சைனிகர்களும் நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நேரில் சஸ்திரத்தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான என் பிதா திருஷ்டத்யும்னனால் வீழ்த்தப்பட்டார். பார்த! அப்படிப்பட்ட நான் அந்தக் கோபத்தால் என்பிதாவுக்காகத் திருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்றமாட்டேன். உங்களிடத்தில் பொய்யான பிரதிஜ்ஞையைச் செய்து பரிதாபப்படுபவனாகமாட்டேன். அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் மற்றும் என்னை எதிர்த்துப் போர்புரிபவனையும் நான் முழுக்க நாசஞ்செய்வேனென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு, பாரதசேனை முழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குந்திபுத்திரர்களை எதிர்த்தது. அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள். பாரதரே! ஆசைப்படத்தக்க மஹாயுத்தத்திலே [illegible] போர் நடந்தது. கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுக்கும் முன்னிலையில் காலனால் யுகத்தின்முடிவில் உண்டுபண்ணப்படும் க்ஷயத்துக்கொப்பான ஜனக்ஷயமானது நேர்ந்துவிட்டது. பிறகு, யுத்தரங்கத

தில் யுத்தம் நடக்கும் சமயத்திலேயே, பீதியடைந்தவைகளுட்பட எல்லாப் பிராணிகளும் யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய கூட்டங்களைப் பார்க்கின்ற அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளோடு சேர்ந்திருந்தன. யுத்தங்களில் சௌர்யத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மிக்க ஊக்கமுடையவர்களுமான புருஷஸ்ரேஷ்டர்களை அதிக ஸுகந்தமுள்ளவைகளான புஷ்பங்களால் திவ்ய கந்தங்களாலும் உத்தமமான புஷ்பங்களாலும் மற்றும் பல ரத்னங்களாலும் ஆனந்தமடையச்செய்தான். வாயுவானது அந்த கந்தங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு வந்தது. அந்தச் சிறந்த யுத்தவீரர்களைப் பார்த்துக் காற்றினால் நன்றாக வீசப்படுகின்ற யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தினுடைய மத்தியில் ஒருவரையொருவர் அழைத்தார்கள். சேனையின் மத்தியிலிருக்கிற துர்யோதனன் அவ்வாறு கலக்கமடைந்த தன் சேனையை ஆராய்ந்து [illegible] பீமஸேனனோ[illegible] பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவ்வாறு எதிர்த்திருக்கின்ற பீமஸேனனைத் துச்சாஸனனும் [illegible] சித்ரஸேனனும் அவ்வாறே [illegible] [illegible]த்திலும் யானைப்படைகளோடு [illegible] எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாபாஹுவும் பலமுள்ளவனுமான பீமஸேனன் வருகின்ற அந்த யானைப் படையைக் கண்டு தானே தனியாய் நின்று அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். பிறகு, பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமன் வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பான பாணங்களினால் துர்யோதனனைப் புறங்காட்டியோடும்படிசெய்து யானைகளை எதிர்த்தான். பிறகு, [illegible] நெருப்புப்போன்றவைகளும் நேராகச்செல்லுகின்றவைகளும் விட்டிற்பூச்சிகள் போன்றவைகளும் பயங்கரமுமான அம்புகளால் அந்த யானைகளைப் பிடித்தான். பிறகு, மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யானைக்கூட்டங்களைப் பெருங்காற்றானது மேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோலச் சிதறப்பண்ணி [illegible]தான். வேந்தரே![1] மதங்கொண்டவைகளும் [illegible] வீரர்களால் ஏறப்பெற்றவைகளும் இருப்புலக்கையையும் [illegible]யும் கையில்கொண்டு மேலே ஏறியிருக்கின்ற மாவுத்தர்களால் ஸுவர்ணமயமான விரிப்புகளாலும் ரத்னங்களிழைத்த விரிப்புகளாலும் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் பொன்னும் வெள்ளியும்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் கத்திகளுடைய ஸமூகங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் பீமஸேனனால் விடப்பட்ட அம்புகளால் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. சில யானைகள் நெஞ்சம் பிளக

[1] [illegible]

கப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே பூமியில் விழுந்தன. மஹாராஜரே! தாது வர்க்கங்களால் விசித்திரமாயிருக்கிற மலைகளால் பூமி விளங்குவது போல மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் பொற்கயிறுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் விழுகின்றவைகளுமான யானைகளால் (யுத்த பூமியானது) விளங்கியது. மன்னவரே! யானையினுடைய முதுகினின்று தள்ளப்பட்டவர்களும் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களுடன் கூடியவர்களும் புண்ணியங்குறைந்து வீழ்ந்தவர்கள் போன்றவர்களுமான வீரர்களாலே யுத்தபூமியானது பிரகாசித்தது. வில்லை இழுப்பவனான பீமஸேனனுடைய பெரிய பரிகம்போன்றவைகளும் கங்கணத்தினாலும் அங்கராகத்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளுமான புஜங்களோ [illegible] இடப்புறமாகவும் வலப்புறமாகவும் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனுடைய நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு யானைகள் பீமஸேனனிடத்தினின்று [illegible] பிடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன [illegible] அரசரே! திகிலில்லாதவனும் புத்திசாலியுமான அந்தப் பீமனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டோம். மஹாராஜரே! அது ஆச்சரியமாயிருந்தது.

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(இரண்டு ஸேனைகளும் அழிவடைந்தது.)

பிறகு, கர்ணன், ஒப்பற்றதும் பெரிதும் பாஞ்சாலர்களுடைய படையைப் பிளக்கின்றதும் திருஷ்டத்யும்னனால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான பார்த்தர்களுடைய அந்தப் படைவகுப்பைப் பார்த்து ரதத்தின் கோஷத்தாலும் ஸிம்மநாதத்தினாலும் [illegible] பற்பல வாத்யங்களுடைய கோஷங்களாலும் பூமியை நடுங்கச் செய்கின்றவன் போல [illegible] பரதச்ரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவனும் அதிக தேஜஸையுடையவனுமான கர்ணன், சினத்தினால் துடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிரணிவகுத்து இந்திரன் அஸுரசேனையை அழித்ததுபோலப் பாண்டவசேனையைச் சங்காரஞ் செய்தான், யுதிஷ்டிரரையும் அடித்தான்; அவரை இடப்பக்கத்திலிருப்பவராகவும் செய்தான். கர்ணனுடைய தேரின் ஒலியினாலும் நாண் கயிறு உரைவதினாலும் கடிவாளங்களை நன்றாகப் பிடிக்கும் திறமையினாலும் ஸ்ருஞ்ஜயர்கள் நடுக்கமுற்றார்கள். ராஜரே! [illegible]மைச் சேர்ந்த அந்த ஸர்வசேனைகளும் போர்புரியும் விருப்பத்துடன் கா

ணனைக் கண்டு மிக்க மனக்களிப்பை அடைந்தன. ராஜரே! பிறகு, 'இப்பொழுது கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இதோ பெரிதான யுத்தம் நடக்கப்போகிறது; இப்பொழுது துர்யோதனராஜன் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகப்போகிறார்கள்; யுத்தத்தில் இப்பொழுது கர்ணனைக் கண்டு பல்குனன் ஓடப்போகிறான்; இப்பொழுது நாம் யுத்தத்தில் கர்ணனையே பற்றி நின்று, பயங்கரமான அவனுடைய பாணமயமான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பார்ப்போம்; வெகுகாலமாக விரும்பப்பட்ட இந்த யுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது; கோரமானதும் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்துக்கொப்பானதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறோம்; இன்று பயங்கரமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது; இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயம் உண்டாகப்போகிறது; பிரதி தினமும் ஒருவனுக்கே ஜயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அர்ஜுனனை மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறானன்றோ? இல்லையேல் உலகத்தில் எந்த மனிதனைத்தான் ஆசை பற்றுகிறதில்லை?' என்கிற உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுடைய வாக்குகள் கேட்கப்பட்டன. குருநந்தனரே! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பற்பல சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படகங்களையும் தூரியங்களையும் அடித்தார்கள்; பற்பல விதமான பேரிநாதங்களையும் உரத்த ஸிம்மநாதங்களையும் முரஜங்களுடைய மஹாநாதங்களையும் ஆனகங்களுடைய பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினார்கள். ஐயா! யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவாறு வெருட்டுகின்றவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். அந்த யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களான காலாட்கள் நாற்புறங்களிலும் பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களும் பிராசங்களையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிகளையும் தரித்தவர்களும் பிண்டிபாலங்களையும் சூலங்களையும் சிறந்த சக்கரங்களையுமுடையவர்களுமாயிருந்தார்கள். கோரமான அவர்களுடைய யுத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமமாயிருந்தது'' என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களையும் நோக்கி, ராதேயன் எவ்வாறு எதிரணி வகுத்தான்? ஸஞ்சய! முன்னப்படி நன்முக அணி

வகுத்துக்கொண்டு நல்ல கவசம்பூண்டவர்களான எந்த வீரர்கள் என்னுடைய சேனைக்குப் பக்ஷங்களாகவும் பக்ஷங்களின் நுனிகளாகவும் நின்றார்கள்? பாண்டுபுத்திரர்களும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களை நோக்கி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? மிக்க பயங்கரமான இந்தப் பெரியயுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? கர்ணன் யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்துச்சென்றபொழுது பீபத்ஸுவானவன் எவ்விடத்திலிருந்தான்? அவனுடைய ஸமீபத்தில் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு எவன் வல்லமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவன் ஒருவனாயிருந்துகொண்டு காண்டவவனத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்தானோ அந்த அர்ஜுனனை ராதேயனைத்தவிர உயிருடனிருக்க விரும்புகிற வேறு எவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவான்?" என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்: "அணிவகுத்ததையும், அர்ஜுனன் எல்லாரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஸஞ்சரித்ததையும், யுத்தம் நடந்தவிதத்தையும் கேளும் அரசரே! சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபரும் பலசாலிகளான மாகதர்களும் ஸாத்வதனான கிருதவர்மாவும் வலப்பக்கத்தை ஆச்ரயித்தார்கள். அவர்களுடைய பக்ஷத்தின்கோடியில் சகுனியும் மஹாரதனான உலூகனும் பளபளப்பான ஈட்டிகளுடன்கூடின குதிரைவீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாத்தார்கள். திரும்பாதவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான இருபத்து நாலாயிரம் ஸம்சப்தகர்கள் விட்டில்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போன்றவர்களும் பிசாசங்கள்போலப் பார்க்கப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்காதவர்களுமான காந்தாரர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைநாட்டுவீரர்களோடும் (வ்யூகத்தினுடைய) இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான யவனர்களுடன்கூடின காம்போஜர்களும் சகர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பக்ஷங்களின் கோடியிலிருப்பவர்களானார்கள். ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்களுடனும்கூடின அந்த வீரர்கள் ஸூதபுத்திரனுடைய கட்டளையினால் அர்ஜுனனையும் மஹாபலசாலியான கேசவனையும் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிறகு, விசித்திரமான கவசத்தையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவனும் புஷ்பமாலையைத் தரித்தவனுமான கர்ணன் ஸேனாமுகத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் நின்றான். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான கர்ணன் ரக்ஷகர்களும் மிக்கபர

பாபமுள்ளவர்களுமான புத்திரர்களோடு சேனையை நடத்திக்கொண்டு படையின் முன்னிலையில் விளங்கினான். மிக்க தோள்வலிமையுள்ளவனும் சூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் சமமான காந்தியையுடையவனுமான அசோகனும், மஞ்சள்நிறமுள்ள கண்களையுடையவனும் இனிய தோற்றமுள்ளவனும் சேனைகளால் சூழப்பட்டவனுமான துச்சாஸனனும், பெரியயானையின் கழுத்தின்மீதேறிக்கொண்டு வியூகத்தினுடைய பின்புறத்தில் நின்றார்கள். மிக்க கைவன்மையுள்ளவனான அந்தத் துர்யோதனராஜன் ஆச்சரியகரமான குதிரைகளையுடையவர்களும் விசித்திரமான ஸன்னத்தமுள்ளவர்களுமான ஸஹோதரர்களால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனாக அந்தவ்யூகமத்தியில் தானே நின்றான். மஹாராஜரே! மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும் ஸன்னத்தவர்களுமான மத்ரர்களாலும் கேகயர்களாலும் காக்கப்படுகின்ற துர்யோதனன் தேவர்களால் காக்கப்படுகின்ற இந்திரனைப்போல விளங்கினான். அச்வத்தாமாவும் கௌரவர்களுள் மஹாரதர்களான வீரர்களும் தேரேறி யுத்தத்திற்காகச் சென்றார்கள். எப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் சூரர்களான மிலேச்சர்களோடு கூடியவைகளுமான யானைகள் மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கின்ற மேகங்களைப்போல அந்தத் தேர்ப்படையைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. த்வஜங்களுடனும் *வைஜயந்திகளுடனும் ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான ஆயுதங்களுடனும் ஏறியிருக்கிற மாவுத்தர்களுடனும் இருக்கின்ற அந்தயானைகள் மரங்களுடன்கூடின மலைகளைப்போல விளங்கின. பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் திறமையுள்ளவர்களுமான சூரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகச் செல்லுகின்ற யானைகளுக்குப் பாதரக்ஷகர்களானார்கள். நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களாலும் மதங்கொண்ட யானைகளாலும் அந்த உத்தமவ்யூகமானது தேவாஸுரர்களுடைய சேனாவியூகத்துக்கு ஒப்பாக விளங்கியது. நீதியறிந்தவனான ஸேனாபதியினால் நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பார்ஹஸ்பத்யமென்கின்ற மஹாவ்யூகமானது பகைவர்களுக்குப் பயத்தை விளைவித்துக்கொண்டு நர்த்தனஞ்செய்கின்றதுபோலிருந்தது. அந்த மஹாவ்யூகத்தினுடைய இறக்கைகளினின்றும் பக்கங்களின் கோடிகளினின்றும் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்ட சிறந்த யானைகளும் குதிரைகளும் ரதிகர்களும் வருஷாகாலத்தில் மேகங்களைப்போல வெளிப்பட்டனர். பிறகு, கர்ணன் ஸேனைமுகத்திலிருக்கின்றதைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரராஜா பகைவர்களைக் கொல்பவனும் நிகரற்றவீரனுமான

* கொடிகள்

தனஞ்சயனைநோக்கி, 'அர்ஜுன! யுத்தத்தில் [illegible] நடப்பட்டிருக்கின்ற மஹாவியூகத்தைப் பார் பகைவர்களுடைய [illegible] யானது [illegible] பிரகாசிக்கின்றது பகைவர்களெதிரில் யுத்தத்தில் வந்திருக்கின்ற பெரிதான [illegible] நக்ஷத்திரங்களையான [illegible] படியான முறைமையை நீ செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், அனேகவிதத்தை [illegible] கொண்டு அவரைப்பார்த்து, 'நீ என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றபடியே [illegible] படியே ஆகும், அது [illegible] கமலக்கண்ணனே! அதற்குத்தக்கதைச் செய்யப்போகிறேன் [illegible] தானமாகிய [illegible] யும் [illegible] என்று சொன்னதைக் [illegible] (அர்ஜுன!) அவ்விடமானது [illegible] பீமசேனனை [illegible] சகுனியையும், [illegible] கேவன் [illegible] யையும், [illegible] சநாகனையும், [illegible] திரு [illegible] வர்மாவையும், க்ருஷ்டத்யும்னன் [illegible] யையும் [illegible] திருபருடன் [illegible] [illegible] திரர்கள் [illegible] யுடன் [illegible] மீதியிருக்கின்ற [illegible] களையும் [illegible] டும் [illegible] களை நம்முடைய அந்த [illegible] மைறவு [illegible] செய்யட்டும்' என்று கூறினார்.

[illegible] இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி [illegible] கேட்டேனாயினும் [illegible] ராஜேந்திர! தனஞ்சயன (சேனையின்) [illegible] [illegible] லமுள்ள பீமசேனன் [illegible] யுதியும் [illegible] தனுக்களுடன், தம்முடைய சேனையிலே சூழப்பட்டு வியூகத்தின் [illegible] முகத்தில் நின்றார்கள் [illegible] தனது [illegible] சேனையிலே அந்தப் படையை எதிரில் பிரதிகூலமாகச் செய்து க்ருஷ்டத்யும்னனை யும் சிகண்டியையும் முன்னிட்டு [illegible] குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கிய [illegible] க்ருஷ்டத்யும்னனைத் தலைமைகொண்டதும் [illegible] மான பெரும்படையானது பிரகாசித்தது'' என்றவர் கூறினர்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகள் போருக்காகக் கூடியபொழுது ஸம்சப்தகர்கள் எவ்வாறு பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள்? பாண்டவர்களும் கர்ணனை எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? இந்த யுத்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய். யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியடையவில்லை" என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்:

"பிறகு, சத்ருக்களான பகைவர்களுக்கு எதிராக நின்றிருந்த அந்தப் பெரிய சேனையைக் கண்டு உமதுடைய புத்திரனுக்கு நன்மையைச் செய்பவனான கர்ணன் எதிரணிவகுத்தான். குதிரைவீரர்களையும் யானைகளையும் நிரம்பியதும் காலாட்களாலும் தேர்களாலும் நெருங்கியதும் த்ருஷ்டத்யும்னனை முகமாகக்கொண்டதும் கோரமாயிருப்பதுமான அந்தப் பெருமையையுடையதானது விளங்கியது. புறாவின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பானவனும் ஒளிபொருந்தியவனுமான அந்தப் பார்ஷதன் வில்லைக் கையில்கொண்டு சரீரத்துடன் வந்த காலனைப்போல விளங்கினான். உக்ரவீரர்களோடுகூடியவர்களும் விளங்குகிற சரீரத்தையுடையவர்களுமான த்ரௌபதீகுமாரர்கள் போரை விரும்பிச் சந்திரனை நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோலப் பார்ஷதனை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்ட பிறகு ஸம்சப்தகர்களை அர்ஜுனன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனாகிக் காண்டீவமென்கிற வில்லை நாணேற்றிக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றான். பிறகு, வெற்றியில் உறுதியான எண்ணமுள்ள ஸம்சப்தகர்கள் மரணமடைவதில் நிச்சயமுடையவர்களாக ஜயிக்க விரும்பிப் பார்த்தனைக் கொல்ல எண்ணி எதிர்த்தார்கள். குதிரைக்கூட்டங்களிருந்ததும் காலாட்களாலும் யானைகளாலும் தேர்களாலும் நெருங்கியதும் பராக்கிரமத்தை மீறினதும் கோபமுள்ளதும் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றதும் முயற்சியுள்ளதும் வேகத்தில் கடல்வெள்ளத்துக்கொப்பானதுமான அந்தப் பெரும்படையானது பார்த்தனுடைய கணையையடைந்து உறுதியுடன் நின்றதாகக் காணப்பட்டது. அந்தப் படையானது பாணஸமூகங்களுடைய வர்ஷங்களால் அடிக்கின்ற அர்ஜுனனை

விரைவாக வருத்தியது. மன்னவ! அந்த அர்ஜுனனுக்கும் நிவாத கவசர்களோடு (முற்காலத்தில்) யுத்தம் நடந்ததுபோலவே ஸம்சப்தகர்களோடு நெருங்கிய யுத்தம் நடந்தது. பார்த்தன் பகைவர்களுடைய ரதங்களையும் குதிரைகளையும் கொடிகளையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் யானைமேலிருப்பவர்களையும் அம்புகளையும் விற்களையும் கத்திகளையும் சக்கரங்களையும் பரசுகளையும் ஆயுதங்களோடு மேலே தூக்கப்பட்ட கைகளையும் பலவகை ஆயுதங்களையும் சிரசுகளையும் ஆயிரமாயிரமாக வெட்டினான். பாதாளலோகத்துக்கொப்பான அந்த ஸைன்யமாகிய பெருஞ்சுழியில் அந்த ரதம் அமிழ்ந்ததைக் கண்டு ஸம்சப்தகர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு ஸிம்ஹநாதஞ் செய்தார்கள். அந்த அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு, சத்துருக்களை [illegible] முன்பக்கத்திலும் [illegible] பக்கத்திலும் பின்புறத்திலும் [illegible]. ராஜ! பிறகு, பார்த்தனுக்கும் ஸம்சப்தகர்களுக்கும் ருத்திரனுக்கும் பசுக்களுக்கும் [illegible] தேவர்களோடு அதிபயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. யுத்தத்தில் [illegible] கூர்மையான [illegible] வேகமுள்ளவர்களும் [illegible] ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான கிருபரும் கிருதவர்மாவும் [illegible] கோஸலர்களோடும் காசி [illegible] மத்ஸ்யர்களோடும் காருசர்களோடும் கேகயர்களோடும் சூரஸேனர்களோடும் [illegible] பார்த்தனைச் [illegible] கின்றதும் [illegible] பயங்கரமானதும் [illegible] அழியச்செய்வதும் [illegible] க்ஷத்திரியர்களுக்கும் வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் *ஸ்வர்க்கப் பட்டணமாயிருப்பதும் [illegible] கொடுப்பதும் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அந்தத் தர்மயுத்தமானது அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. பரதஸ்ரேஷ்ட! பிறகு, துரியோதனன் தன் ஸஹோதரர்களோடு கூடி [illegible] களான மத்ரதேசத்து வீரர்களையும் [illegible] பாண்டவர்களோடும் பாஞ்சாலர்களோடும் ஸாத்யகியோடும் யுத்தகளத்தில் [illegible] காத்தான். கர்ணனுடைய கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பெருஞ்சேனையை அடித்துச் சிறந்த ரதிகர்களையும் நொறுக்கி யுதிஷ்டிரனையும் அடித்தான். அவன் பகைவர்களின் ஆயிரக்கணக்கான வாகனங்களையும் ஆயு

---

† இதுமுதல், மேல் அந்தணருக்குச் [illegible] என்பது பொருந்தும்.

தங்களையும் தேகங்களையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களாகச் செய்து ஸ்வர்க்கத்தோடும் கீர்த்தியோடும் சோபித்துத் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினான் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரன் அந்தப் பெரும்படையில் பிரவேசித்து ரக்தவெள்ளத்தினால் அலைமோதுகின்றதும் ரதமாகிற ஜலமுள்ளதும் துண்டிக்கப்பட்ட அங்கங்களாகிற பதாதிகளையுடையதும் யானைகளாகிற முதலைகள் நிறைந்திருப்பதால் தாண்டமுடியாததும் மாம்ஸங்களாலும் மஜ்ஜைகளாலும் சேறுள்ளதும் ரதங்களாகிற ஆமைகளும் பெரிய தெப்பங்களுமுள்ளதுமான நதியைப் பெருகிப்போகச் செய்தான். அரசே! அங்கங்கு வஜ்ராயுதங்களால் அடிக்கப்பட்ட மேகங்களைப்போலக் கீழே விழும்படி செய்யப்பட்ட பெரிய யானைகளால் ரக்தநதியானது விளங்கியது. மஹாராஜரே! ரதங்களாகிற அலைகளோடும் பெருஞ்சுழல்களோடு கூடியதும் குண்டலங்களாகிற அன்னப்பறவைகளால் நன்றாகச் சூழப்பட்டதும் கவசங்களும் தலைப்பாகைகளுமாகிற தெப்பங்களோடு கூடியதும் எலும்புகளாகிற கற்களால் நெருங்கியதும் கரையில்லாததும் சேறுள்ளதும் சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவற்றின் கோஷமுள்ளதும் பயங்கரமானதும் நான்குபக்கத்திலும் புழுதியினால் மூடப்பட்டதும் அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றதும் மனிதர்களால் நான்குபக்கத்திலும் சூழப்பட்டதும் யமனுடைய பக்கத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்றதும் ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் பெருகிவருகின்றதும் மஹாபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான அந்த நதியை (வீரர்கள் உண்டுபண்ணினார்கள்) வேந்தரே! மனிதர்களால் நாற்புறமும் எறியப்பட்ட பருத்த மரங்களைப்போல அனேகவகையுற்ற மனிதர்கள் அந்த நதியிலுள்ள இரத்தச்சேற்றில் மாட்டி முழுகிச் செத்தார்கள். ஆங்காங்கு அந்த மஹாநதியில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களான அரசபுத்திரர்கள் யானைகளும் மஹாரதங்களுமாகிற ஓடங்களால் ராஜபக்ஷங்களிலும் ஸஞ்சாரஞ்செய்தார்கள். ராஜரே! ஜநாதிபரே! நதிவேகத்தால் பூமியானது ஸமஞ்செய்யப்படுவதுபோல் பள்ளங்களானது ரக்தநதியால் எங்கும் ஸமம் செய்யப்பட்டது. பாரதரே! மனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகிற கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் நடந்த இவ்வாறான யுத்தமானது "தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கொப்பாகியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! முன்னுமேசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்தினுடைய சேனையில் நுழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற கர்ணன் யாராலுக்கு நான்குபக்கத்திலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டு என்ன செய்தானென்பதை எனக்குச் சொல்வாயாக. யுத்தத்தில் பார்த்தர்களுள் எந்த வீரர்கள் கர்ணனைத் தடுத்தார்கள்? ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் எவர்களை நாசஞ்செய்து யுதிஷ்டிரனை அடித்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"சத்துருக்களை அடிக்கின்றவனான கர்ணன், வில்லைத் தரிக்கின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றான். எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாரதனான கர்ணனை வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களான பாஞ்சாலர்கள் வெயிற் காலத்தில் அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தை நோக்கிச் செல்வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்களுடைய ஒலியும் பயங்கரமான பேரி முழக்கமும் பற்பலவித பாணங்களுடைய சப்தமும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவற்றின் சப்தமும் வீரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின. பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைகளுடனும் மரங்களுடனும் ஸமுத்திரங்களுடனும்கூடின பூமியும் காற்றுடனும் மேகங்களுடனுங்கூடின ஆகாயமும் சூரியனோடும் சந்திரனோடும் கிரகங்களோடும் நக்ஷத்திரங்களோடுங்கூடின மேலுலகமும் வெளிப்படையாக எல்லைதப்பிச் சுழன்றனவென்று எண்ணின; அவைகளும் துன்பமடைந்தன. அல்ப பலமுள்ள பிராணிகள் பெரும்பான்மையாக மாண்டன. பிறகு, கர்ணன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அஸ்திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொன்றதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அந்தக்கர்ணன் பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்துப் பிரபத்ரர்களுள் சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக் கொன்றான். பிறகு, கர்ணன் நல்ல கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்தைந்து பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றான். வீரனான கர்ணன் ஸ்வர்ண

மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பொன்மயமான கைகளுமுடைய சரீரங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களால் சேதிவீரர்களை நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். மஹாராஜனே! அவ்வாறு யுத்தத்தில் மனிதனியற்கைக்குமேற்பட்ட காரியத்தைச் செய்கின்ற கர்ணனைப் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்கள் நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டன. பாரதனே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வனும் தர்மிஷ்டனுமான கர்ணன் தாங்கமுடியாதவைகளான ஐந்து பாணங்களை விட்டுவிட்டு பானுதேவன், சித்ரஸேனன், ஸேனாபிந்து, தபனன், சூரஸேனன் என்னுமிந்த ஐந்து பாஞ்சாலர்களை யுத்தத்தில் கொன்றான். மஹாயுத்தத்தில் பாணங்களால் சூரர்களான பாஞ்சாலர்கள் வதஞ்செய்யப்படுங்காலத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய பெரிதான ஹாஹாகாரம் தோன்றியது. அவர்கள் நன்றாகப் போர்புரிந்துகொண்டு ஹாஹாகாரஞ்செய்து கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். கர்ணன் மீண்டும் அவர்களை [illegible] பாணங்களாலடித்தான். பெரியவனே! ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் சக்ர ரக்ஷகர்களுமான ஸுஷேணன், ஸத்யஸேனனென்கிற கர்ணனுடைய இரண்டு புத்திரர்களும் பிராணனில் ஆசையைவிட்டுப் போர்புரிந்தார்கள். கர்ணனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிப்பவனும் மஹாரதனும் (கர்ணனுடைய) மூத்த குமாரனுமான வ்ருஷஸேனன் பின்புறத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு கர்ணனைத் தொடர்ந்து சென்றான். த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதிபுத்ரர்களும் வ்ருகோதரனும் ஜனமேஜயனும் சிகண்டியும் சிறந்த வீரர்களான ப்ரபத்ரகர்களும் சேதியர்களும் கேகயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் நகுல ஸஹதேவர்களும் கவசம்பூண்டவர்களான மத்ஸ்யர்களும் அடிக்கின்றவனான ராதேயனைக் கொல்லவிரும்பி நன்றாக எதிர்த்தார்கள். பாணங்களை நன்றாக அடிக்கின்ற இந்தக் கர்ணன்மீது அவர்கள் கார்காலத்தில் மேகங்கள் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையும் பொழிந்தார்கள். அரசனே! பிதாவான கர்ணனை மீட்க எண்ணியவர்களும் மிக அடிக்கின்றவர்களுமான கர்ணபுத்திரர்களும் மற்ற உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களும் சத்துரு வீரர்களை எதிர்த்தார்கள். ஸுஷேணன் ஒரு பல்லத்தினால் பீமஸேனனுடைய வில்லை யறுத்து ஏழு நாராசங்களால் அவனை மார்பிலடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். பிறகு, பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள வ்ருகோதரன் [illegible] மிக்க திடமான வேறுவில்லையெடுத்து நாணேற்றி ஸுஷேணனுடைய வில்லை வெட்டினான். பீமன்

கோபமூண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலப் பத்துப் பாணங்களால் அந்த ஸுஷேணனை அடித்துக் கூர்மையுள்ள எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் விரைவாக அடித்தான். குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கவசத்துடனும் கூடின கர்ணபுத்திரனை ஸத்யஸேனனையும் பத்துப் பாணங்களாலடித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸைநிகர்களின் நடுவில் கீழே தள்ளினன். க்ஷுரப்ரத்தினால் தள்ளப்பட்டதும் சந்திரனைப்போலுள்ள முகமுள்ளதுமான அந்த ஸத்யஸேனனுடைய தலையானது, கம்பத்தினின்று கீழே விழுகின்ற தாமரைப் புஷ்பம்போல மநோஹரமான காட்சியுள்ளதாகவே இருந்தது. பீமன் கர்ணபுத்திரனைக் கொன்று மறுபடியும் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களைப் பீடித்தான். கிருபர் கிருதவர்மா இவர்களுடைய விற்களையும் அறுத்து அவர்களையும் அடித்தான். துச்சாஸனனை மூன்று பாணங்களாலும் சகுனியை இருப்புமயமான ஆறு பாணங்களாலும் அடித்து உலூகன் பதத்ரி இவர்களையும் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்தான். 'ஸுஷேண! நீ மாண்டாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவனை அடித்தான். கர்ணன் அவனுடைய அந்த பாணத்தை அறுத்து மூன்று பாணங்களால் அவனையும் அடித்தான். பீமன், பிறகு, நல்ல கணுக்களுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதுமான வேறு பாணத்தைக் கையிலெடுத்து ஸுஷேணன்மீது பிரயோகித்தான். கர்ணன் பீமனுடைய அந்த பாணத்தையும் அறுத்தெறிந்து மறுபடியும் கோபமுள்ள கர்ணன் புத்திரனைப் பாதுகாக்கக் கருதியவனாய்ப் பீமனைக் கொல்லவும் விருப்பத்தினால் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் பீமஸேனனை அடித்தான். ஸுஷேணனோ பெரிய பாரங்களைச் செய்யத்தக்கதும் உறுதியுமான ஒரு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் இரு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். நகுலனோ, பெரிய காரியங்களைச் செய்யத்தக்கவையும் உறுதியாயிருப்பவையுமான இருபது பாணங்களாலே ஸுஷேணனை அடித்துக் கர்ணனுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு உரக்க ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! மஹாரதனான ஸுஷேணன் அந்த நகுலனைப் பத்து அம்புகளால் அடித்து ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே வில்லையும் விரைவாக வெட்டினன். பிறகு, கோபமூண்டவனான நகுலன் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் ஸுஷேணனைத் தடுத்தான். அரசரே! சத்துருவீரர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனான அந்த நகுலனோ, பாணங்களால் திக்குகளை மூடி ஸுஷேணனுடைய ஸாரதியைக் கொன்

றான், பிறகு, ஸுஷேணனையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். இக்ஸுஷேணனுடைய பிரீதிக்கிடமான வில்லை மூன்று பல்லங்களாலே மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, ஸுஷேணன் கோபம் மூண்டவனாகி வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து நகுலனை அறுபது பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான். ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்யக்கருதி அம்புகளால் விரைவாக அடித்துக்கொள்ளுகிறவர்களான வீரர்களுடைய மிகக் கோரமான அந்த யுத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஒப்பானதாயிற்று. ஸாத்யகி விருஷஸேனனை உருக்கினவைகளாகிய ஏழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான், கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான். மஹாராஜரே! விருஷஸேனனோ, மஹாரதனான ஸாத்யகியைக் கணுக்கள் படிந்துள்ள அம்பினால் நெற்றியில் அடித்தான். மஹாராஜரே! விருஷஸேனன் பிரயோகித்த பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகியானவன் கோபங்கொண்டான், கோபங்கொண்டு, பயங்கரமான வேகத்தையும் வெளிப்படுத்தினான். வீரனான ஸாத்யகி சீக்கிரமாகச் சிறந்த பதினைந்து பாணங்களைக் கையிலெடுத்து விருஷஸேனனுடைய ஸாரதியை மூன்று பாணங்களால் கொன்று அவனுடைய வில்லை ஒரு பல்லத்தினால் துண்டாக்கிக் குதிரைகளை ஏழுபாணங்களால் கொன்று கொடியை ஒரு பாணத்தால் நாசஞ்செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவனை மார்பில் அடித்தான். பிறகு, அந்த விருஷஸேனன் தனது தேரில் மூர்ச்சையடைந்து ஒருமுகூர்த்தகாலத்திற்குள் மறுபடியும் எழுந்திருந்தான். யுத்தத்தில் யுயுதானனுடைய ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ரதத்தையும் கொடியையும் இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்ட அந்த விருஷஸேனன் யுயுதானனைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில்கொண்டு அவனை எதிர்த்துச்சென்றான். விரைவாக வருகின்ற விருஷஸேனனுடைய கத்தியையும் கேடகத்தையும் ஸாத்யகியானவன் வாராஹகர்ணங்களென்கிற பத்து பாணங்களால் அடித்தான். துச்சாஸனனோ, ரதத்தையிழந்தவனும் ஆயுதங்களையிழந்தவனுமாகச் செய்யப்பட்ட அந்த விருஷஸேனனைக் கண்டு விரைவாக அவனைத் தனது தேரின்மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறொரு ரதத்தையடையும்படி செய்தான். பிறகு, மஹாரதனான விருஷஸேனன் வேறு ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் திரௌபதீபுத்திரர்களையும் ஐந்து பாணங்களால் யுயுதானனையும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களால் பீமஸேனனையும் ஐந்து பாணங்களால் ஸஹ

தேவனேயும் முப்பத்துப்பாணங்களால் நகுலனேயும் எழுபாணங்களால் சதானீகனேயும் பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியையும் நூறுபாணங்களால் தர்மராஜனையும் அடித்தான். ராஜேந்திரரே! ஜனேஸ்வரரே! சிறந்த வில்லாளியான கர்ணபுத்திரன் சேனைகளையும் ஜயத்திலவிருப்பமுள்ளவர்களான மற்றச்சிறந்தவீரர்களையும் அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவனான விருஷஸேனன் கர்ணனுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தான். ராதேயன் ஐம்பத்துநான்கு பாணங்களாலே யுயுதானனை ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கேதுவையும் [illegible] செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவன் நெற்றியில் அடித்தான். அந்தஸாத்யகி சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி அம்புகளை [illegible] மறுபடியும் வெற்றிகொண்டு பாண்டவர்களோடுகூடி யுத்தஞ்செய்து கர்ணனுடைய படையைச் சிதற அடித்தான். பிறகு, கர்ணனை, திருஷ்டத்யும்னன் பத்துப்பாணங்களாலும் திரௌபதீபுத்திரர்கள் எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும் யுயுதானன் எழுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். கர்ணனை, பீமஸேனன் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் எழுபாணங்களாலும் நகுலன் முப்பது பாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் சிகண்டி பத்துப்பாணங்களாலும் வீரரான தர்மராஜா நூறுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! ஜயத்திலவிருப்பமுள்ளவர்களான இவர்களுடைய மற்றச்சிறந்தவீரர்களும் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரனை அடித்தார்கள். சத்ருக்களைச் சிக்ஷிக்கிறவனும் வீரனுமான அந்த ஸூதபுத்திரன் ரதத்தோடு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அவர்களை எல்லாரையும் பத்துப் பத்துப்பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பிறகு, ஸூதநந்தனனைக் காக்கின்ற எல்லாயோதவீரர்களும் [illegible] கண்டிருக்கும்போது சிறந்த ரதிகர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் ஜயத்தில் ஆசையுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான ஸாத்யகி, பீமஸேனன், திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள் ஆகிய இவர்களை அரைநிமிஷத்திலேயே ரதங்களைவிழந்தவர்களாகச் செய்தான். பாணங்களாலே [illegible] பிராணிகளுடைய கூட்டங்கள் ஆச்சரியமடைந்தன. மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! அந்தயுத்தத்தில் மஹாத்மாவான கர்ணனுடைய அஸ்திர வீரியத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. அந்தக்கர்ணன் பரபரப்புடன் பாணங்களையெடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் காணவேயில்லை. ராஜேந்திரரே! மேற்குத்திக்கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் கிழக்குத் திக்கிலும் கண்டோம். எங்கு கர்ணன் இருக்கிறானென்று நாங்கள் கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிறபூச்சிகளின்கூட்டங்களைப்போலத் திக்குக்களைமூடுகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாத்திரம் கண்டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுத்தவீரர்கள், எல்லாத்திக்குக்களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூர்மையானவைகளும் நாற்புறங்களிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுகின்றவைகளும் உட்படிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக்கர்ணனுடைய பாணங்களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டார்கள் அந்த யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால் மூடப்பட்டதுபோலத் தோன்றியது கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திக்குக்களும் மூடப்பட்டன அந்த இடத்தில் ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பிறகு, யுத்தவீரர்களின் செய்கையைச் செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரதனும் அரசனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களைக்கொன்றான். வில்லைக்கையிற்பிடித்து யுத்தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவன்போன்ற கர்ணன் எவர்களால் அடிக்கப்பட்டானோ அவர்கள் ஒவ்வொருவனையும் மும்மூன்றுமடங்கு அதிகமான பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். கர்ணன் மறுபடியும் அந்தவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களாலடித்து ஹிம்ஸைசெய்தான் பிறகு, அந்தவீரர்கள் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் த்வஜங்களோடும் குடைகளோடுங் கூடியவர்களாக (கர்ணனுக்கு) *அவகாசத்தைக்கொடுத்தார்கள். கர்ணனால் ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து பிரஜ்ஞையையிழந்து எல்லாத்திக்குக்களையும் (தங்களுடைய சப்தத்தால்) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பத்துத் திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான ராதேயன் அந்தமஹாவில்லாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடித்து அரசர்களுடைய படையில் துன்பமில்லாமல் பிரவேசித்தான். அந்த ராதேயன் பின்வாங்காத தேர்வீரர்களான சேதிதேசத்து வீரர்கள் முந்நூற்றுவரைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் கொன்று பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரிழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வேறுதேர்களில் ஏறிக்கொண்டு தர்மராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அரசரே! பிறகு, அந்தச்சத்துருவீரர்களும் ஸாத்யகியுடன்கூடின

---

* பின்வாங்கினரென்பது.

கண்டியும் ஸவர்ணக்கட்டுடன் கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பற்பல பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக (அவரைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே முயற்சியுள்ளவர்களும் பெரியவில்லைக் கையில் பிடித்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த சூரர்களனைவர்களும் யுத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் பாதுகாத்தார்கள். அரசரே! நானாவிதமான வாத்திய கோஷங்களும் தோன்றின. எதிரில் கர்ஜிக்கிற சூரர்களுடைய ஸிம்ம நாதமும் தோன்றியது. பிறகு, யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பிருதாபுத்திரர்களான பாண்டவர்களும் கர்ணனை முதன்மையாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நாங்களும் பயமற்றவர்களாக மீண்டும் எதிர்த்தோம்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

கர்ணன், அந்தச்சேனையைப் பிளந்து, பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் சூழப்பட்டவனாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான். அவன் சத்துருக்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பற்பல ஆயுதங்களை உக்கிரமான அனேகபாணங்களால் அறுத்துப் பயப்படாமல் அவர்களை அடித்தான். ஸூதபுத்திரன் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான். அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் பூமியில் விழுந்தார்கள். மற்றவர்கள் தோல்வியடைந்து விரைவாக ஓடினார்கள். மீண்டும் ஸாத்யகியினால் ஏவப்பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் நிஷாதர்களும் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பி எதிர்த்தோடினார்கள். கர்ணனுடைய அம்புகளால் நன்றாய் அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் கைகளையும் தலைப்பாகைகளையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள்ளப்பட்ட ஸாலவனம்போல் ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள். இவ்வாறாக யுத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தேகங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள்; புகழினால் திக்குகளையும் நிரப்பினார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அந்த

கன்போன்ற சூரியகுமாரனான கர்ணனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சா
லர்களும், வியாதியை மந்திரங்களும் ஔஷதங்களும் தடுப்பதுபோலத்
தடுத்தார்கள். அந்த கர்ணன் அவர்களை நன்றாக அடித்து மந்திரங்க
ளாலும் ஔஷதிகளாலும் செய்யப்பட்ட பரிகாரத்தைமீறி அடங்காமல்
மேலிடுகின்ற வியாதிபோல மறுபடியும் யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்தான்.
அவன் அரசனைக் காப்பதில் பேராவலுடையவர்களான பாண்ட
வர்களாலும் பாஞ்சாலர்களாலும் கேகயர்களாலும் தடுக்கப்பட்டு,
ம்ருத்யு பிரம்மவித்துக்களை மீறிச்செல்லச் சக்தியற்றவனாவதுபோல,
அவர்களை மீறிச்செல்வதற்குச் சக்தியற்றவனானான். பிறகு, யுதிஷ
டிரப் பிரதானர்களான அந்த யுத்தவீரர்களால் தடுக்கப்பட்டு ஸமீ
பத்திலிருக்கின்ற வீரனான கர்ணனைக் கண்டு பாணங்களால் அடித்தா
ட்டினால் குத்தப்பட்ட யானைபோல பார்த்தருடைய அம்புகளால்
அடிக்கப்பட்ட கர்ணன் ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கின்ற வீரனை நன்றாக
அடித்து யுதிஷ்டிரனைப் பீடித்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் கோபத்தி
னால் கண்கள் நன்றாகச் சிவந்து அதிரதவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவ
னும் ஜயிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான கர்ணனை அடைந்து, 'கர்ண!
கர்ண! வீண் நோக்கமுள்ளவனே! ஸூதபுத்திர! என்வார்த்தை
யைக் கேள். யுத்தத்தில் பலசாலியான நீ எப்பொழுதும்
போட்டிபோடுகிறாய். துர்யோதனனுடைய அபிப்பிராயத்தில் நிலை
பெற்றவனாக எங்களை நித்தியம் ஹிம்ஸிக்கிறாயாதலால், உனக்குள்ள
பலம், வீரியம், பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமை ஆகிய எல்லா
வற்றையும் இப்பொழுது மிக்க ஆண்மையைக் கைக்கொண்டு
காட்டு. மஹாயுத்தத்தில் உனக்கு யுத்தத்திலிருக்கின்ற பற்றுதலை
நான் இப்பொழுது போக்குவேன்' என்று சொன்னார். மஹாராஜரே!
பாண்டுபுத்திரர் அப்பொழுது கர்ணனைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி
விட்டு ஸ்வர்ணமயமான புங்கங்களுள்ளவைகளும் உருக்கிரும்புசெய்த
வையுமான பத்துப்பாணங்களால் அவனை அடித்தார். பாரதரே! பகை
வர்களை அடக்குபவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான ஸூதபுத்திரன் அட்
டஹாஸஞ்செய்கின்றவன்போலப் பத்துவத்ஸதந்தங்களால் அவரைத்
திருப்பியடித்தான். ஸூதபுத்திரனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்
பாண்டவர் அலக்ஷ்யஞ்செய்து ஹவிஸ்ஸினால் அக்னி ஜ்வலிப்பது
போலக் கோபத்தினால் ஜ்வலித்தார். ஜ்வாலைக்கூட்டங்களால் சூழப்
பட்ட யுதிஷ்டிரராஜருடைய தேகமானது யுகாந்தகாலத்தில் எரிக்க
எண்ணங்கொண்ட பிரளயகாலநெருப்பினுடைய வேறொரு உருவம்
போலக் காணப்பட்டது. பிறகு, யுதிஷ்டிரர் மிகப் பெரிதாயிருக்கிற

தும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வில்லில் நாணேலி யெழுப்பிக் கூர்மையுள்ளதும் மலைகளையும் பிளக்குந் திறமையுள்ளது மான ஸூர்அம்பை (அந்தவில்லில்) பூட்டினார். பிறகு, ராஜாவான யுதிஷ்டிரர் ஸேநாபதியினுடைய விருப்பத்தினால் விரை வுடன் யமதண்டத்துக்கொப்பான அந்த அம்பை நன்றாக இழுத்துப் பிரயோகித்தார். வேகமுள்ள யுதிஷ்டிரரால் விடப்பட்டதும் இடி வஜ்ராயுதம் இவற்றின் சப்தத்துக்கொப்பான சப்தமுள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது மஹாரதனான கர்ணனுடைய இடது விலாப்புறத் தில் விரைவாக நுழைந்தது. அந்த அடியினால் பீடிக்கப்பட்ட மிக்க புஜபலமுள்ள அந்தக் கர்ணன் சேதனையற்றவனாகி வில்லை நழுவவிட்டு நடுக்கமுற்று மூர்ச்சையை அடைந்தான். கர்ணன் உயி ரை இழந்தவன்போலப் பிரஜ்ஞையை இழந்தவனாகிச் சல்ய னுக்கு எதிராக விழுந்தான். யுதிஷ்டிரராஜரும் பார்த்தனுக்கு நன்மையைச் செய்யும் எண்ணத்தால் கர்ணனை மறுபடியும் அடிக்கவில்லை. பிறகு, ப்ரஹ்மாஸ்திரங்களிலும் முக்யத்தையுடையவனும் துன்பமுற்றவனும் அவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றவனு மான கர்ணனைக் கண்டு பெரிதான தர்மபுத்ரருடைய படை முழுவதும் ஹாஹாகாரங்கொண்டது. மஹாராஜரே! ராஜாவி னுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு பாண்டவர்களுடைய ஸிம்மநாதங் களும் கொக்கரித்தல்களும் அவ்வாறு 'கலகல' வென்னும் சப்தங் களுடன் எழுந்தன. கொடிய பராக்கிரமமுள்ள ராதேயன் சற்று நேரத்துக்குள் பிரஜ்ஞையையடைந்து அரசனை அழிப்பதன்பொ ருட்டு மனவுறுதிகொண்டு எழுந்திருந்து அளவிட முடியாத பராக்கிரம முள்ள அந்தக் கர்ணன் விஜயமென்னும் பெயரால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேற் றைக் கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வில்லில் நாணேலி எழுப் பிக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பாண்டவர்மீது இறைத்தான். பிறகு, மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரருடைய சக்ரரக்ஷகர்களான சந்த்ர தேவன் தண்டதாரன் என்கிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும் யுத் தத்தில் இரண்டு க்ஷுரங்களால் கொன்றான். பரதரே! யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களான அவ்விருவரும் சந்த்ரனுடைய ஸமீபத்திலுள்ள புனர் வஸு நக்ஷத்திரங்களைப்போலத் தர்மராஜருடைய ரதத்தினருகு ஸமீபத் தில் பிரகாசித்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் கர்ணனை முப்பது பாணங்களால் அடித்தார். ஸுஷேணனையும் ஸத்யஸேனனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தார். யுதிஷ்டிரர் சல்யனைத் தொண் ணூறு பாணங்களாலும் கர்ணனை எழுபத்துமூன்று பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவவீரர்களை மும்மூன்று பாணங்களாலும அடித்தார். அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் உரக்கச்சிரித்துக் கூர்மையுள்ள அறுபதுபாணங்களால யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில அப்பொழுது ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். பிறகு, பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த சிறந்த வீரர்கள் கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் கர்ணனை அம்புகளால அடித்தார்கள் ஸாத்யகி, சேகிதானன, யுயுத்ஸு, பாண்டியன், த்ருஷ்டத்யும்னன, சிகண்டி, த்ரௌபதி புத்திரர்கள், பிரபத்ரகர்கள், நகுல ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன்,சிசுபாலனுடைய குமாரன, காரூசர்கள், மிகுந்திருக்கின்ற மாத்ஸ்யர்கள், கேகயர்கள், காசிதேசத்து வீரர்கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இந்தவீரர்கள் விரைவுடன வஸுஷேணனை அடித்தார்கள். பாஞ்சாலயனான ஜனமேஜயனும கர்ணனைப்பாணங்களாலும வராஹகர்ணங்களாலும நாராசங்களாலும் நாளீகங்களாலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் விபாடங்களாலும க்ஷுரப்ரங்களாலும சடகாமுகங்களாலும அடித்தான் ஜனமேஜயன் உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான ரதிகர்களோடும யானை வீரர்களோடும குதிரை வீரர்களோடும் நான்கு பக்கத்திலும கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால எதிர்த்துவந்தான். பாண்டவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களால நன்கு எதிர்க்கப்பட்டவனும, கூர்மையுள்ளவைகளும் கோடியானவைகளும் அவரவர் பெயர்களால அடையாள மிடப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன அவர்களால சூழப்படுகின்ற மஹாநதியைப்போல யுத்தத்தில சற்றேனும் அசையவில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அளவிட முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான கர்ணன மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர் இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேதிவீரர் பதின்மரையும் அப்பொழுது கொன்றான் பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரக் கணக்கான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்கள் விட்டில் பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல எல்லாத் திக்குகளிலும காணப்பட்டன. கர்ணனுடைய பெயரினால அடையாளமிடப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுள்ளவைகளும் கனமாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்கள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாற்புறத்திலும் பூமியில விழுந்தன. யுத்தகளத்தில அப்பொழுது கர்ணன் ஒருவனாலே சிறந்த ஜயசீல வீரர்களும எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களும

நூறு நூறாகக்கொல்லப்பட்டார்கள் கர்ணனுடைய பாணங்களால் (ஆகாயம்) நன்றாக மறைக்கப்படவே, மிகுந்த இருள் தோன்றியது. பிறகு, பகைவர்களுடையதும் தன்னுடையதுமான ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை க்ஷத்திரியர்களுக்குப் பயங்கரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற அந்த இருட்டில் மிக்க கைவலிமையுள்ள கர்ணன் அநேக க்ஷத்திரியர்களை எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, பாணங்களாகிற மஹாஜ்வாலைகளுடன் கூடியதும் வீர்யமாகிற சூடுகையுள்ளதுமான கர்ணனாகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற காட்டை எரித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அழகாக நாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தது மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்கள் சோந்த மஹாரதர்களும் எல்லா ஸருஞ்ஜயர்களும் நூறு நூறாகவும் ஆயிர மாயிரமாகவும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு மஹாவில்லாளியான கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மஹாவில்லாளியான அந்தக் கர்ணன் மஹா பலசாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களைத் தடுத்து அட்டஹாஸஞ் செய்து அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு, கர்ணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிந்த கணுக்களுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களை ஸந்தானஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அவ்வம்புகளால் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கவசத்தை உடைத்தான். பொன்னால் வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பட்டதும் விழுகின்றதுமான அந்தக் கவசமானது காற்றினலடிக்கப்பட்டுச் சூரியனோடு சேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள மேகம்போல விளங்கியது யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அங்கத்தினின்று நழுவினதும் விசித்திரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது புருஷ ஸ்ரேஷ்டரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் ரத்தத்தினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவருமான யுதிஷ்டிரர் உதிக்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தார். பாணங்களால் எல்லா அங்கங்களும் நிறைக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் க்ஷத்திரிய காமத்தைக் கைக்கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செய்தார் பாண்டவர் யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ளவராக நெடுநேரம் காய்ச்சித்து ஜ்வலிக்கின்ற வஜ்ராயுதம் போலிருக்கின்ற சக்தியை வேகத்துடன் பிரயோகித்தார் ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றது போலுள்ள அந்தச் சக்தியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழு பல்லங்களாலே ராதேயன் துண்டாக்கினான். அந்தச் சக்தியானது

யுத்தத்தில் சிதறிவிட்டது. சூரசுரூபனுடன் காரியத்தைச் செய்பவ
ரான யுதிஷ்டிரர் நான்கு தோமரங்களாலே கர்ணனை மார்பிலும்
இரண்டு கைகளிலும் நெற்றியிலும் அடித்து ஸந்தோஷத்தாலே
ஸிம்மநாதஞ்செய்தார். வெளியிலே பெருகுகின்ற இரத்தத்துடன் கூடின
கர்ணன் கோபமுள்ள ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
ஒன்பது பாணங்களாலே யுதிஷ்டிரருடைய ஸாரதியான *பாரஷ்டி
யை அடித்தான், அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய த்வஜத்தையும் வெட்
டினான்; அந்த யுதிஷ்டிரரைப் பின் மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்,
அவருடைய இரண்டு அம்பறாத்தூணிகளையும் உடைத்தான், ரதத்
தையும் எள்ளளவாக வெட்டினான். பாரதரே! இந்த
ஸமயத்தில் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த சூரர்களான மஹாரதர்கள் ரா
தேயன்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாராஜரே!
ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனான கர்ணன்
மீது இருபத்தைந்து பாணங்களையும் ஐம்பது பாணங்களையும் வா
ஷித்தார்கள். அரசரே! பிறகு, கர்ணன் கோபங்கொண்டு ஐந்து பாண
ங்களாலும் வேறு பல ஸிலீமுகங்களாலும் யுத்தத்தில் ஸாத்ய
கியை அடித்தான். அவன் அந்த சைனேயனுடைய வல
கையை மூன்று பாணங்களாலும் இடக்கையைப் பதினாறு பாணங்
களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஏழு பாணங்களாலும் அடித்
தான், பிறகு, சத்துருவான கர்ணன் அம்புகளாலே அவனுடைய
நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரம் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பி
னான். பிறகு, மஹாரதனான கர்ணன் வேறொரு பல்லத்தி
னாலே வில்லையறுத்துத் தலைப்பாகையுடன் கூடின ஸாரதியினுடைய
தலையைச் சரீரத்தினின்று கவர்ந்தான். குதிரைகளும் ஸாரதியும்
கொல்லப்பட்ட ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அந்த சைனேயன்
கர்ணன்மீது சைனேயனுடைய பாணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு
சக்தியாயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். பாரதரே! வில்லாளிகளுள்
சிறந்தவனான கர்ணன் அந்தச் சக்தியைப் பட்டென இரண்
டாகத் துண்டாக்கி அவர்களனைவரையும் எதிர்த்தான். அவ்
விடத்தில் பலமுள்ள யுத்தம் நடந்தது. பிறகு மஹாரதர்களான அந்தப்
பாண்டவவீரர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பயிற்சியினா
லும் பலத்தினாலும் தடுத்தான். ராதாபுத்திரனான கர்ணன்
ஸிம்மமானது அற்பமிருகங்களைப் பீடிப்பதுபோல பாணங்களால்
அவர்களைப் பீடித்துப் படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் தாம

* 'பாரஷ்ணி', என்பது வியாக்கியான பாடம்.

ராஜரைத் துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில் வந்தான். பிறகு, குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொந்து கர்ணனுக்கெதிரில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவராகி விலகிச்சென்றார். அரசரே! கர்ணன் பாண்டுபுத்திரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்த்து, 'நற்குலத்திலபிறந்து க்ஷத்திரிய தர்மத்தில நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுத்தத்தில உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள நீ க்ஷத்திரிய தர்மங்களில ஸாமர்த்தியமற்றவனென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராமணனுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாத்தியயனத்திலும் யஜ்ஞகர்மத்திலும் நீ பற்றுள்ளவன். குந்திபுத்திர! நீ யுத்தஞ்செய்யாதே. வீரர்களை அணுகாதே. இவ்வாறு அப்பிரியத்தைப் பேசாதே. நீ யுத்தத்தை நாடாதே. ஐய! மற்றவர்களைச்சொல்லலாம் என்னைப்போன்றவர்கள் சொல்லத்தக்கவர்களல்லர். யுத்தத்தில என்னைப்போன்றவர்களைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மற்றதையும் அடைவாய். குந்திபுத்திர! உன்னுடைய வீட்டுக்குப்போ. அல்லது, எவ்விடத்திலகிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அங்கேபோ. ராஜனே! கர்ணன் எவ்விதத்திலும் யுத்தத்தில் உன்னைக்கொல்ல மாட்டான்' என்றுசொன்னான். புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான கர்ணன் குந்திதேவிக்குக் கொடுத்திருக்கிற வரத்தைநினைத்து, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற தர்மராஜரைக் கொல்லவில்லை. பிறகு, மஹாபலசாலியான கர்ணன் இவ்வாறுசொல்லி யுதிஷ்டிரரை விட்டுவிட்டு வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைந்து விரைவாக யுத்தத்தைவிட்டு விலகினர். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச் சைத்யர்களும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் அவ்வாறே சூரர்களான த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் நிலையிலதவறாதவரான தர்மராஜரை அனுஸரித்தார்கள். பிறகு, வீரனான கர்ணன் திரும்பிச்செல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கௌரவர்களுடன்கூடிப் பின்புறத்தில தொடர்ந்து சென்றான். பேரிகள், சங்கங்கள், மிருதங்கங்கள், விற்கள் இவற்றின் ஒலியும் அவ்வாறே தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும் தோன்றின. கௌரவரே! மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஸுருதகீர்த்தியினுடைய ரதத்தி லேறிக்கொண்டு அந்தக் கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அவனாலே சேனை துரத்தியடிக்கப்படுவதையுங் கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! இவர்களைக் கொல் லுங்கள். ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்கள்?" என்று சொன்னார். பிறகு, அரச ரலே ஏவுமைகிடைக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேனனை முதன்மை யாகக் கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய எல்லா மஹா ரதர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களை நோக்கி ஸமீபத்தில் வந்தார்கள். பாரதரே! யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுடைய சப்தமும் ஓடுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆகாயங்கு உயர்த்துக்கப்பிடிக்கப்பட்ட சஸ்திரங்களுடைய சப்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றின. மஹாயுத்தத்தில் போர்வீரர்கள் 'வாருங்கள், அடியுங்கள்; விரைவாக நாற்புறங்களிலும் ஓடுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். அந்த ரணகளத் தில் ஆகாயத்தில் அம்புமழைகளால் மேகத்தினாலே நிழலுண்டாவது போல நிழலுண்டாயிற்று. ஐயா! சூழ்ந்திருப்பவர்களும் ஒருவரை யொருவர் துன்பஞ்செய்கின்றவர்களுமான புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களால் அரசர்கள் கொடிகளையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் ரதங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாக வும் அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுப்புக்களையுமிழந்தவர்களாகவும் க்ஷீணித்து, வஜ்ராயுதத்தால் பிளக்கப்பட்ட மலைசிகரங்கள்போல விழுந்தார்கள். பாகர்களுடன்கூடின யானைகள் வெட்டப்பட்டும் உடைக்கப்பட்டும் மாறுபாடடைந்துமிருக்கின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும்கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப் பட்டும் கொல்லப்பட்டும் பூமியில் விழுந்தன. வீரர்களேறிச்செலுத்திய குதிரைகள் அவ்வீரர்களும் கொல்லப்பட்டு ஆயிரமாயிரமாக விழுந்தன. ஆயுதங்களால் நன்கு அடிக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் ரதி களால் கொல்லப்பட்டன. யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான காலாட் கூட்டங்கள் எதிரிவீரர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டன. அகன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ரும் சந்திரனும்போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுத்தவீரர் களுடைய தலைகளால் பூமியானது நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள் விமானத்தில் அப்ஸரஸுக்கூட்டங்களின் கானவாத்தியங் களின் சப்தங்களுடன்கூடின சப்தத்தைப் பூமியில்போல ஆகாயத்தி லும் கேட்டார்கள். வீரர்களாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களை அப்ஸரஸ்ஸுகளின்கூட்டங்கள் விமா னங்களில் ஏற்றிஏற்றி வைத்துக்கொண்டு சென்றனர். மிக்க ஆச்சர்யமான அந்தச்செய்கையைப் பிரத்யக்ஷமாகக்கண்டுஸ்வர்க்கத்திலுள்ள விருப்பத்தினாலே சூரர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடைய வர்களாக ஒருவரையொருவர் விரைவாகக் கொன்றார்கள். யுத்தத்தில் ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு எதிர்த்து விசித்திரமாக யுத்தஞ்செய்தார் கள். காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும் குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போர்புரிந்தன. யானைகளுக்கும் குதி ரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற யுத்த மானது சேனையினாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதியினாலே [illegible] இவ்வாறு நடந்துவரும்பொழுது நம்மவர்கள் [illegible] பகைவர்களையும் கொன்றார்கள். வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் மயி ரைப்பிடித்தும் பற்களால்கடித்தும் நகங்களால் கிள்ளியும் சண்டை செய்தார்கள். வீரர்களுடைய தேகங்களையும் பாவங்களையும் போக்கு கின்ற முஷ்டியுத்தமும் வாகுயுத்தமும் நடந்தன. யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற இவ்வாறானயுத்தம் நடக்கும்போது மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை கள் இவற்றின் தேகங்களினின்று இரத்தநதி பெருகியது. அந்த ரக்த நதியானது மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங் கிய அந்த யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற அநேக மனிதர்கள், குதிரை கள், யானைகள், பாகர்கள் இவர்களுடைய சரீரங்களை இழுத்துக் கொண்டு சென்றது. இரத்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மிக்க கோரமாயிருப்பதும் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும்சேறுள்ளதும் மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகளின்தேகங்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றதுமான அந்த இரத்தநதியானது பயப்படுகிறவர்களுக் குப் பயத்தைச் செய்வதாயிருந்தது. வெற்றியை விரும்புகின்றவர் களான சிலர் அந்தரக்தநதியினுடைய அக்கரையை யானையினாலே அடைந்தார்கள். மற்றவர்கள் நீந்தியும் அமிழ்ந்தும் மேலேஎழுந்தும் அக்கரையை அடைந்தார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்த வீரர்கள் ரக்தத்தினாலே பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களாகவும் சிவந் திருக்கின்ற கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையு[illegible] வர்களாகவும் அந்தரக்தநதியில் ஸ்நானம்செய்தும் [illegible] தார்கள். ஸந்தோஷத்தையும் இழந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்காய் விழுந் திருக்கின்ற ரதங்களையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைக ளையும் ஆயுதங்களையும் ஆபரணங்களையும் கவசங்களையும் கண்டோம்.

ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் பெரும்பான்மையாகச் சிவந்தநிறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம். பாரதரே! ரக்தத்தினுடைய நாற்றத்தினாலும் ஸ்பர்சத்தினாலும் ரஸத்தினாலும் மிக்கசிவப்பான ரூபத்தாலும் பரவுகின்ற சப்தத்தினாலும் சேனைக்குப் பெரும்பான்மையாக மிக்கபெரிதான துயரம் நேர்ந்தது. பீமஸேனன்முதலான வீரர்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட உம்முடைய அந்தச்சேனையைக்குறித்து அப்பொழுது ஸாத்யகிமுதலானவீரர்கள் மறுபடியும் நன்றாக எதிர்த்துவந்தார்கள். ராஜரே! வருகின்ற அந்தவீரர்களுடையவேகம் ஸஹிக்கமுடியாமலிருப்பதைக் கண்டு உம்முடைய புத்திரர்களது பெருஞ்சேனையானது புறங்காட்டி ஓடியது. நான்குபக்கத்திலும் அந்த வீரர்களாலே கலக்கப்பட்ட உம்முடைய அந்தச்சேனையானது ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சிதறினதாகவும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் வயாபிக்கப்பட்டதாகவும் கவசங்களழிக்கப்பட்டதாகவும் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களையும் விறகளையுமுடையதாகவும் காட்டில் சிங்கத்தால் பீடிக்கப்படும் யானைக்கூட்டம்போல விரைவாக ஓடியது.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனாத தோல்வ அடையச்செய்து கொல்லக்கருதிய பீமனைச் சல்யன் காரணங்களைச்சொல்லித் தடுத்தது.)

மஹாராஜரே! எதிர்த்து வருகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களைக் கண்டு உம்முடைய சேனையைத் துரியோதனன் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்தான். பரதரிற் சிறந்தவரே! அரசரே! யுத்தவீரர்களையும் தன்னுடைய சேனையையும் எறபுறங்களிலும் உம்முடைய புத்திரன் அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர்கள் திரும்பவில்லை. பாரதரே! பிறகு, பக்ஷங்களிலும் ப்ரபக்ஷங்களிலும் நுனிகளிலும் நடுவயிற்றிலும் நின்றுகொண்டிருந்த கௌரவர்கள் அப்பொழுது சஸ்திரங்களுடன்கூடினவர்களாக யுத்தத்தில பீமஸேனனைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றார்கள். கர்ணனும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற தார்த்தராஷ்டிரர்களைக்கண்டு மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'பீமனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்' என்றுசொன்னான். கர்ணன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட மத்ரதேசாதிபதியான சல்யன் அப்பொழுது பீமஸேனனிருக்குமிடத்துக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகளை நடத்தினான். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சல்யனாலே

தூண்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துநின்றன. பரதஸ்ரேஷ்டரே! எதிர்த்துவருகின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான். அந்தப்பீமன் வீரனான ஸாத்யகியையும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷியுங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார். துராத்மாவான ராதேயனால் துர்யோதனனுடைய ப்ரீதிக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாம நந்தனர் எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப்பட்டார். பார்ஷத! இப்பொழுது அந்த துக்கத்தின் முடிவை அடையப்போகிறேன். மிக்ககோரமான இந்தயுத்தத்தில் [1]இப்பொழுது கர்ணனையாவது நான் கொல்வேன்; அல்லது கர்ணனாவது என்னைக்கொல்வான். இது ஸத்யமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களிடத்தில் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன். நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்றவர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான். மிக்க தோள்வலிமையுள்ள பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த ஸிம்மநாதத்தினாலே எல்லாத்திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு கர்ணனைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான். போரில் மகிழ்பவனும் விரைவாக வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மத்ரநாதன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'கர்ண! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் கடுங்கோபமுள்ளவனும் நெடுநாளாகச் சேர்த்துவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விடப்போகிறேனென்று நிச்சயமான எண்ணங்கொண்டவனுமான பாண்டுநந்தனனைப் பார். கர்ண! முன்பு, அபிமன்யு கொல்லப்பட்டபோதும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் கொல்லப்பட்டபோதுங்கூட இந்தப் பீமஸேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலகங்களனைத்தையும் எதிர்க்கத் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; பிரளயகால நெருப்புக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியதும் பயங்கரமுமான ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான். அரசரே! மத்ரநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விருகோதரன் கோபத்தினால் ஜ்வலித்துக்

1 இரண்டுசோற்கள் விடப்பட்டன

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்றவனும் யுத்தத்தைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ராதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சலயனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! பிரபுவே! பீமஸேனனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உண்மையே இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இந்த விருகோதரன் சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன்; சரீரத்தில் அபேக்ஷையில்லாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்திருக்குந்தன்மையை அடைந்து, திரௌபதிக்குப் பிரியத்தைச்செய்யும் விருப்பத்தினாலே தனகைகளின் உதவியினாலேயே அவன் கீசகனைப் பந்துவாக்கங்களுடன் கொன்றான் போர்முனையில் ஸன்னத்தனாயிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அந்தப் பீமஸேனன இப்பொழுது காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட மிருத்யுவோடும் எதிர்த்து யுத்தத்தைச் செய்வான். 'யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையாவது நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொல்ல வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மனோரதமானது ஒருகால் இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உண்டாகலாம். பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அர்ஜுனன் என்னை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும் இச்சமயத்தில் எதனைத் தகுந்ததாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சலயன் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ்விதநிலைமையையடைந்திருக்கின்ற ஸூதபுத்திரனைப்பார்த்து, 'மிக்கதோள்வலியமைந்தவனே! மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை எதிர்த்துச் செல். என்னுடைய சக்தியை நன்றாகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையில்லாதவனாக யுத்தஞ்செய். கர்ண! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனத்திலேயேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய் இது ஸத்தியமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வாறு சொல்லப்பெற்ற கர்ணன் மறுபடியும் சலயனைப்பார்த்து, 'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமஸேனனை நான் கொல்வேன். அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக் கொல்வான்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி "போ, போ" என்று
தூண்டினன். அரசரே! பிறகு, மஹாவில்லாளியான பீமன் ஸேனை
யைத் துரத்துமிடத்திற்குச் சல்யன் விரைவாக ரதத்தோடு சென்
றான். ராஜேந்திரரே! கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்திருக்
குங்காலத்தில் தூர்யங்களுடைய கோஷமும் பேரிகளுடைய பேரொலி
யும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு
அணுக முடியாததான அந்தக் கர்ணனுடைய ஸேனையைப் பளபள
புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான நாராசங்களாலே திக்குக்
களில் ஓடும்படி செய்தான். மன்னரே! மஹாராஜரே! யுத்தத்
தில் கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமான காட்சி
யுள்ளதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது அதிபயங்கரமாக நேர்ந்
தது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ள பீமஸேனன்
சிரித்துக்கொண்டே ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அதிக ஸ்ரமமில்
லாமல் கர்ணனை அணுகஎண்ணி எதிரில் சென்றான். சூரியனுடைய
குமாரனும் தார்மிகனுமான கர்ணன் எதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேன
னைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு நாராசத்தினாலே நடுமார்பில் அடித்
தான். அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனான அந்தக் கர்ணன் மீண்டும்
பாணமழைகளைப் பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான். ஸூதபுத்திரனால்
அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களால் அவனைமூடிக்
கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்
பதுபாணங்களால் அடித்தான். கர்ணன் பாணங்களால் அந்தப்பீம
ஸேனனுடைய வில்லை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினன்.
பிறகு, வில்லறுக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ள
தும் எல்லாக் கவசங்களையும் உடைக்குந்தன்மையுள்ளதுமான ஒரு
நாராசத்தினால் நடுமார்பில் திருப்பியடித்தான். அரசரே! மர்மஸ்தா
னங்களை அறிந்தவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவில்லை எடுத்துக்
கூர்மையுள்ள அம்புகளால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்து
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கிறவன்போல உரத்த சப்தத்
துடன் ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். கர்ணன் காட்டில் மதமிகுந்தசெருக்
குள்ள யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளாலடிப்பதுபோல அந்தப்பீம
ஸேனனை இருபத்தைந்து நாராசபாணங்களாலடித்தான். பிறகு, பாண
ங்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் கோபமூண்டவனு
மான பாண்டுநந்தனன் பரபரப்பினாலும் பொறுமையினாலும் கண்கள்
சிவந்து ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ளதும்
பெரியகாயங்களை ஸாதிப்பதும் சிறந்ததும் மலைகளையும் பிளக்குந்திற

மையுள்ளதுமான ஒா அம்மை விலவில பூட்டினான். வாயுகுமாரனை ஹனுமானை மீறியிருக்கின்றவனும் மஹாவிலலாளியுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு திடமானவில்லைக் காதுவரையிலிழுததுக் கர்ணனைக்கொலலும் விருப்பத்திலை அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகிததான். பலசாலியான பீமஸேனனலை விடப்பட்டதும் வஜ்ராயுதம் இடி இவறறின் சபதத்திறகொபபான சப்தமுள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜராயுதத்தினுடைய வேகமானது மலையைப் பிளபபதுபோல யுததததில் கர்ணனைப் பிளந்தது. குருஶ்ரேஷ்டரே! பீமஸேனனலை அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸேனுபதியுமான அநத ஸூத புத்திரன் ரக்ததததிலை நனைக்கபபடட மேனியையுடையவனுகிப் பிரஜ்ஞையையிழநது உயிரை விட்டவன்போல தேர்நடுவில உட்கார்ந்தான் இநத ஸமயததில கர்ணனைக கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக கண்டு திரும்பிச் செலலும்படி செய்வதறகாக மதராஜன் இந்த வாாததையைக் கூறலானுன.

'மிக்க புஜபலமுளளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த்துச் சொலலுவதைக கேள. காரணஙகளோடுகூடின அநத வார்த்தையைக்கேட்டு அதை அபபடியே செயவாயாக. பராக்கிரமசாலியான கர்ணனுடைய வதமானது அர்ஜுனனலை பிரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸவ்யஸாசியினுடைய அநதப் பிரதிஜ்ஞையை அபபடியே நிறைவேறறுவாயாக உனக்கு மஙகளமுண்டாகுக' என்றான் பீமஸேனன், 'அரசாகளுள சிறநதவனே! பாாததனுடைய உறுதியான விரததனை நான் அறிவேன். பாபியான கர்ணன் என் அருகில அரசரான தாமநநதனரைப் பலாதகாரமாகப பீடிததான. அதனுலுண்டான கோபததால மூடபபட்ட நான் மறற விஷயததை ஆலோசிககவிலலை. ராதேயன் விழுநதாலும் என்னுடைய கோபம் சாந்தியை அடையாது. இவனுடைய நாவை அறுப்பதறகு இதுவே தகுநத ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம். சலய! மாதுல! அரசாகள் ஒன்று சோநதிருககுநதருணததில மிக்ககரூரனை இநதக் கர்ணன் நாஙகள் கேட்டுககொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடியாத இழிவான அனேக வார்ததைகளைச சொன்னான் (அபபொழுதே) தூரததிலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாவை அறுததலை நான் பிரதிஜ்ஞை செயதேன் அபபொழுதே அதனைச செயயவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப பிரியததைச செய்யும் விருபபத்திலை அநதக்காலமானது பரிபாலிக்கபபட்டது. மஹா

ராஜனே! கர்ணனுங்களுடனும் யுத்தத்துடனுங்கூட நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உக்ரமானவீர்யமுள்ள ஔஷதம்போலஏற்றுக்கொண்டேன். பீமஸேனனானவன் பிரதிஜ்ஞையையிழந்து ஒருகாலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன் நாசமடைந்தால் கேசவருடன் கூடின நாங்களெல்லோரும் நாசமடைந்தவர்களே. கொடுந்தன்மையுடையவனும் பாவியும் பாவிகளுள்சிறந்தவனுமான கர்ணன் இப்பொழுது கிரீடியினால் பாதகப்பட்டவனாய், அவமானத்தை அடைவான். கொடியசெய்கையைச்செய்தவனான கர்ணன் யுதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினால் முந்தியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்பொழுது என்னுடைய ஸமீபத்தில் வந்திருக்கின்ற இந்தக்கர்ணன் என்னால் பாதகனாக்கப்பட்டான்' என்றான்.

மதாநாதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜ்ஞையையிழந்தவனும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணனை ரதத்தோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். பிறகு, கர்ணன் தோல்வியடையவே, துர்யோதனனுடைய பெரும்படையானது நான்குபக்கத்திலும் முறிய அடிக்கப்பட்டு ஹாஹாகாரங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம், பீமன் துர்யோதனன் தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸங்குல யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜய! மிகத் தோள்வலிமையமைந்த கர்ணன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காரணத்தினால் பீமனால்செய்யப்பட்ட இந்தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் எவராலும் செய்யமுடியாதது. கர்ணன்ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களைக் கொல்லத்திறமையுள்ளவனென்று துர்யோதனன் அடிக்கடி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான். பீமனால் யுத்தத்தில் கர்ணன் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக் கண்டு என் புத்திரனான துர்யோதனன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே! மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்ரனான கர்ணன் புறங்காட்டியதைப்பார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியர்களை நோக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந்திருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில முழுகுகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங் களிலும் காப்பாற்றுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். அரசனால் கட டளையிடப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொல்லவிரும்பி மிகக கோபத்துடன் விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீம ஸேனனுக்கு) எதிரிலவந்தார்கள் வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, துர்தரன், க்ராதன், விவித்ஸு, விகடன, ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்தன், உபநந்த கன், துஷ்பரதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவார்ச்சஸ், தனுர்க்ராஹன், துர்மதன், ஜலஸந்தன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள ரதிகர்களால சூழப்பட்டவர்களாகிப பீமஸேனனையடைந்து நாற்புறங் களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள பற்பல அடையாள முள்ள பாணஸமூகங்களை நாற்புறங்களிலும் பிரயோகித்தார்கள். அரசரே! அவர்களால அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலியான பீம ஸேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாரர்களுடைய ஐந் நூற்றைம்பது ரதங்களையும் நாசஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமூண்ட பீமஸேனன், விவித்ஸுவினுடைய தலையை ஒரு பல லத்தினால கவர்ந்தான். அறுக்கப்பட்ட அந்தத் தலையானது பூமி யில விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலைப பாகையை யணிந்ததும் பூர்ணசந்திரனைப்போன்றதுமான அந்தத் தலையானது ஆகாயத்தில பூர்ணசந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங் கியது. சூரனான அந்தவிவித்ஸு கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அப பொழுது நாற்புறங்களிலுமுள்ளபிராதாக்கள பயங்கரமானபராக்கிரம முள்ள பீமனை யுத்தத்தில எதிர்த்துவந்தார்கள. பிறகு, யுத்தத்திலபயங் கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுத்தத்தில வேறு இரண்டு பல்லங்களாலே உமது இரண்டுகுமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கி னன். அரசரே! தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான விகடன் ஸஹன் எனகிற இவ்விருவரும் காற்றினால முறிக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப பூமியில விழுந்தார்கள. பிறகு, பீமன் விரைவுள்ளவனாகி மிகககூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் க்ராதனை, யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அவன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில விழுந்தான். ஜனேஸ்வ வரரே! பிறகு, வீரர்களும் விலலாளிகளுமான உம்முடைய புத்திரர் கள் கொல்லப்படும்பொழுது மிக அதிகமான கூக்குரல தோன்றி யது. அவர்களுடைய சேனையானது நன்குகலக்கப்படுகையில மஹாபலசாலியான பீமன் யுத்தத்தில நந்தனையும் உபநந்தனையும் யம லோகத்துக்கனுப்பினான். பிறகு, யுத்தத்தில காலனுக்கும் அந்தகனுக்

கும் யமனுக்கும் ஒப்பான பீமஸேனனைககண்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்த உம்முடைய அந்தபபுததிரர்கள பயநது ஓடினார்கள். உம்முடைய புததிரர்கள கொல்லப்பட்டதைககண்டு மிககமனவருததமுற்றவனான கர்ணன் எநத இடததில பாண்டவனிருககிறானே அந்தஇடததிறகு ஹம்ஸஙகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடியும் ஓட்டும்படி செய்தான் மஹாராஜரே! மதுராஜனாலே ஓட்டப்பட்ட அநதககுதிரைகள வேகததுடன் பீமஸேனனுடைய தேரை அடைந்து ஸன்னததமாக நின்றன. வேநதரே! யுததததில கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுககும் கைகலநததும் கோரமானதும் பயஙகரமுமான அபபடிப்பட்ட யுத்தமானது ஸம்பவிததது. மஹாராஜரே! எதிர்ததிருககின்ற மஹாரதர்களான அவவிருவரையுஙகண்டு 'இந்த யுததம் இபபொழுது எவவாறாகுமோ' என்று எனககு எண்ணமுண்டாயிறறு. மஹாராஜரே! பிறகு, யுததததைப புகழுகின்றவனான பீமன், உம்முடைய புத்திரர்கள் பார்ததுககொண்டிருககும் பொழுதே யுததததில பாணஙகளால கர்ணனை மூடினான். பிறகு, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநத கர்ணன் அதிககோபஙகொண்டு கணுக்கள படிநதுள்ளவைகளும் உருககுமயமாயிருபபவைகளுமான ஒன்பது பல்லஙகளாலே பீமனை அடிததான் மிககதோள்வலிமை அமைநதவனும் பயஙகரமான பராககிரமமுள்ளவனுமான பீமன அநதப் பல்லஙகளை நாசஞ்செயது காதுவரையில இழுதது விடப்பட்ட ஏழுபாணஙகளால கர்ணனை அடிததான் மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன ஸர்ப்பம்போலச் சீறிககொண்டு பெரிய அம்புமழையினாலபாண்டவனை மூடினான் மஹாபலசாலியான பீமனும் கௌரவர்கள் பார்ததுககொண்டிருககும்பொழுதே மஹாரதனான அநதககர்ணனைப பாண ஸமூகஙகளாலமூடி ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். பிறகு, கர்ணன் மிக்க கோபமுள்ளவனாகித திடமானஒருவில்லையெடுததுக கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணைபிடிககபபட்டவைகளுமான பததுபபாணஙகளால பீமனை அடிததான்; கூர்மையுள்ள ஒரு பல்லததினால அந்தப் பீமனுடைய வில்லையும் துண்டாககினான். பிறகு, மிகக புஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமான பீமன் பொறபட்டஙகளால அலஙகரிககபபட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு பரிகாயுததத்தை எடுதது கர்ஜிததுககொண்டு கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிப பிரயோகிததான். வருகின்றதும் வஜ்ராயுதமும் இடியும் போன்றஒலியுள்ளதுமான பரிகாயுதததைக கர்ணன் ஸர்ப்பம்போன்ற அம்புகளாலே பலவாறாகத துண்டாக்கினான் பிறகு, பீமன் மிக்க

உறுதியான ஒருவில்லை எடுதது அப்பொழுது பகைவர்களுடைய படையை நாசஞ்செய்கின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடினான். பிறகு, யுததத்தில அடிக்கடி ஒருவரை யொருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான கர்ணன் பாண்டவன் இருவருக்கும், பலிக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போலக் கோரமான யுததம நேர்நதது. மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன் திடமான வில்லைவளைத்துக் காதுவரையில இழுநதுவிடபபட்ட மூனறுபாணங்களால பீமஸேனனை அடித்தான கர்ணனாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய வில்லையுடையவனும பலசாலிகளுள் சிறந்தவனுமான அந்தபீமன் கர்ணனுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கக்கூடிய கோரமான ஒரு பாணததை எடுததான அரசரே! அந்தப பாணமானது அவனுடைய கவசததை உடைத்துச் சரீரத்தைப பிளந்து புறறில பாம்பு நுழைவதுபோலப பூமியில நுழைநதது அந்த அதிகமான அடியினால துன்பமுறற அந்தக் கர்ணன் மனந்தளாசசி அடைந்து பூகம்பம் உண்டாகுங் காலததில மலை அசைவதுபோல ரதத்தில மிககநடுக்கமுறறான் மஹாராஜரே? பிறகு கர்ணன் கோபத்தோடும் பொறுமையோடும் அந்தப பீமன்மீது இருபதைநது நாராசங்களைப் பிரயோகிதது வேறு பாணத்தால பாண்டவனுடைய வில்லை மிக விரைவாக வெட்டினான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, கர்ணன ஒரு முகூர்த்தததிறகுள அதிகப்ரமமில்லாமல சிரிததுககொண்டே பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமனை ரததததை இழக்கச செய்தான. பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிக்கக்கைவன்மையுள்ளவனும் வாயுவுக்கு ஒப்பானவனுமான அந்தப பீமஸேனன ரதத்தை இழந்து உரக்கச சிரித்துக்கொண்டும் கதாயுததததைக் கையிலெடுதது்க்கொண்டும் உததமமான ரதத்தினின்று குதித்தான். மஹாராஜரே! பகைவர்களை வாட்டுபவனான அந்தப பீமஸேனன் யுதததில மிகுநதகோபமுள்ளவனாகிக் கதாயுதததினால கர்ணனுடைய ரதகூபரததை நொறுக்கினான் கோபததுககு வசபபட்டவனும் சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவனும் வீரனுமான அந்தப பாண்டுபுததிரன கதாயுதததினால மஹாயுதததில உம்முடைய குமாரர்களை ஓடும்படிசெய்தான மன்னரே! அதிககோபங்கொண்டவனும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான பீமன அடிக்கும் தன்மையுள்ளவைகளும் .... ரதங்களையுடையவைகளுமான எழுநூறு யானைகளைப பலததால நாசஞ்செய்தான. பலசாலியும் மாமஸதானங்களை யறிநதவனுமான பீமஸேனன தநதக்கட்டுக்களிலும் நேத்திரங்களிலும் கும்பஸதலங்களிலும கபோலங்

களிலும் மாமஸ்தானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான். பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீறிடுகின்றவைகளும் மிக்க துன்ப முற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடின. யானைப்பாகர்கள் மேகங்கள் சூரியனைச் சூழ்ந்து கொள்வதுபோல அந்தப்பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பூமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீரர்களால் அறைப் பட்டவைகளும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையுமுடையவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுநூறு யானைகளை இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோலக் கதாயுதத்தினால் அடித்தான். பிறகு, பகைவர்களை அடக்குபவனான குந்தீபுத்திரன் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியினுடைய மிக்கபலமுள்ள ஐம்பத்திரண்டு யானைகளை மறுபடியும் நாசஞ்செய்தான். அவ்வாறே பாண்டவன் யுத்தத்தில் உமது சேனையைத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு நூற்றுக்கும்மேற்பட்ட தேர்களையும் காலாட்களையும் மற்றவர்களையும் நூற்றுக்கணக்காகக் கொன்றான். சூரியன்போன்ற காந்தியுள்ளவனும் மஹாத்மாவான பீமனாலும் மிகவாட்டப்படுகின்ற உமதுடைய படையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலச் சுருங்கியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினாலே மிக நடுக்கமுற்ற உம்மைச் சேர்ந்த அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் கர்ணனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள். ஸிம்மநாதஞ்செய்கின்றவர்களும் அம்புகளைப்பொழிகின்றவர்களுமான வேறான ஐந்நூறு ரதிகர்கள் பாணஸமூகங்களால் நான்குபக்கத்திலும் அடித்துக்கொண்டு பீமனை எதிர்த்து வந்தார்கள். அந்தப்பீமன் கொடித்துணிகளோடும் கொடிமரங்களோடும் ஆயுதங்களோடுங்கூடின அந்த ஐந்நூறு வீரர்களையும் திருமால் அஸுரர்களை நொறுக்கியதுபோலக் கதையினால் அடித்து நொறுக்கினான். பிறகு, சூரர்களாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களான மூவாயிரம் குதிரைவீரர்கள் சகுனியினால் கட்டளையிடப்பட்டுப் பாணங்களையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்களாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அப்பொழுது, பகைவரைக் கொல்பவனான அந்தப் பீமன் குதிரைகளின்மீதேறியிருக்கிற வீரர்களோடுகூடின அந்தயவனர்களை எதிர்த்துப் பற்பலவிதமான யுத்த மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு கதாயுதத்தினால் [illegible] கொன்றான். பாரதரே! நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்தயவனர்களுடைய பேரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைகளுடைய ஒலிபோல உண்டாயிற்று. [illegible] ஸுபலபுத்திரனை

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீரர்களைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி ராதேயனை எதிர்த்தான். அரசரே! அந்தக் கர்ணனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவரான தர்மபுத்திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு, மஹாரதனான அந்தக் கர்ணன் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு கழுகிறகு பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து சென்றான். கோபமுள்ளவனான பீமஸேனன், யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்து வேகமாகச்செல்லுகின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடி அம்புவலையினால் ஆகாயம் பூமிகளையும் நன்கு மூடினான். பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்பவனான ராதேயன் விரைவுடன் திரும்பிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பீமனை நான்குபக்கத்திலும் மூடினான். பாரதரே! அளவிடற்கரியபலமுள்ள ஸாத்யகியானவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடைய விரும்பின கர்ணனைத் தான் பீமஸேனனுடையபின்புறத்தை அடுத்து நிற்கவேண்டியதற்காக எதிர்த்து அடித்தான். பாரதரே! கர்ணன், பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்தவனான ஸாத்யகியை அம்புமழைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத் தாக்கி ஜ்வலிக்கின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! அவ்விருவர்களாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் பயங்கரமான காட்சியுள்ளதும் க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்போலச் சிவந்திருக்கின்றதுமான பாண ஸமூஹமானது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. மன்னவரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் எங்களாவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவ்வாறே திக்குகளையும் திக்கோணங்களையும் காணவில்லை. அரசரே! உச்சிப்பொழுதில் ஜ்வலிக்கின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகள்முழுதும் அப்பொழுது கர்ணன் ஸாத்யகி இவர்களுடைய பாணஸமூகங்களால் கவரப்பட்டன. சகுனியும் கிருதவர்மாவும் அச்வத்தாமாவும் கர்ணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருப்பதைக்கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள் திரும்பினார்கள். மன்னரே! வருகின்ற அந்தக் கௌரவர்களுடைய சங்க ஒலியானது மழையினால் பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோலிருந்தது. அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றை மற்றொன்று பார்த்து அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடிய

வைகளாக ஒன்றை மற்றொன்று பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டு மிக்க கைகலந்த யுத்தத்தைச்செய்தது. பிறகு, சூரியன் உச்சியிலிருக்கும் காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது. இவ்விதயுத்தமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பார்க்கப்பட்டதுமில்லை. நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எதிரியின் சேனைக் கூட்டத்தை எதிர்த்து அருகில் நெருங்கிற்று. ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்கின்ற பாணஸமூகங்களுடைய மிகப்பெரிய சப்தமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூட்டங்களுடைய பெரிய சப்தம் போலிருந்தது. அந்த இரண்டு சேனைகளும் வேகமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் இரண்டு நதிகள் கலந்தாற்போலக் கலந்தன. வேந்தரே! பிறகு, மிக்க பெரிதான கீர்த்தியை அடைய விரும்புகின்றவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கோரரூபமான யுத்தமானது நடந்தது. பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயர்களைக்குறிப்பிட்டுக் கூவுகின்ற சூரர்களுடைய தொடர்ச்சியாக உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவித வாக்குகள் கேட்கப்பட்டன. மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செய்கையினாலாவது சீலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்தத் தோஷம் ஸம்பவித்திருக்குமோ அந்தத் தோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அவனது பகைவன் செய்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் வெருட்டுகின்றவர்களான அந்தச்சூரர்களைக் கண்டு 'இவர்களுக்கு இனி உயிர் இராது' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. கோபங்கொண்டவர்களும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்களுடைய சரீரங்களைக்கண்டு 'இது எப்படியாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று. அரசரே! பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப்பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவிருப்பங்கொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள்.

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச் செய்துகொண்டவர்களும் அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அந்தஅரசர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அடித்துக் கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நாற்புறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தன. மிக்க பயங்கரமான யுத்தத்தில் கதைகளும் பரிகங்களும் சக்திகளும் பராஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஸண்டிகளும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டு நான்கு பக்கத்தினின்றும் விழுவதையும் கண்டோம். பாணவர்ஷங்கள் நான்கு பக்கத்தினின்றும் விட்டிற்பூச்சிகள்போல வந்து விழுந்தன. யானைகள் யானைகளோடு தாக்கி ஒன்றையொன்று நாசஞ்செய்தன. ராஜரே! யுத்தத்தில் குதிரைகள் குதிரைகளையும், அவ்வாறே ரதிகள் ரதிகளையும், காலாட்கள் காலாட்படைக் கூட்டங்களையும், காலாட்கள் குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதங்களையும் யானைகளையும், ரதங்கள் யானைகளையும் குதிரைகளையும், விரைவாகச்செல்லுகின்ற யானைகள் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் யுத்தத்தில் அழித்தன. அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் கொல்லுமிடத்தில் பசுக்கள் கதறுவதுபோலக் கதறுகின்றவர்களுமான குரூரர்களுக்குப் பயப்ரதமான கோரமான யுத்தம் உண்டாயிற்று. பாரதரே! ரத்தம் எல்லாப் பக்கத்திலும் பரவியிருக்கிற யுத்தபூமியானது மாரிக்காலத்தில் இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களால் ரம்மிய பூமிபோல விளங்கியது. பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவளும் நவயௌவனத்திலிருப்பவளுமான யுவதிபோல யுத்தபூமியானது பிரகாசித்தது. தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட சூடாமணிகளைத் தரித்தவைகளும் அழகிய குண்டலங்களையுடையவைகளும் தள்ளப்பட்டவைகளுமான வீரர்களுடைய தலைகளால் யுத்தபூமியானது விளங்கியது. பரதச்ரேஷ்டரே! பூமியானது முயலிரத்தத்தால் பூசப்பட்டதுபோலவும் ஸ்வர்ணத்தால் இழைக்கப்பட்டதுபோலவும் ஜ்வாலை அடங்கியிருக்கின்ற அக்னிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது. பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிந்துகொள்ளப்பட்ட குண்டலங்கள், ஆபரணங்கள், கண்டாபரணங்கள், பொன்அரைஞாண்கள், வில்லாளிகளுடைய சரீரங்கள், கேடகங்கள், கொடிகள் இவற்றின் கூட்டங்கள் அந்தயுத்தபூமியில் விழுந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் அதிகச் சேறுள்ள யுத்தபூமியானது நெருங்கத்தகாத நாற்றமுள்ளதாயிற்று. மஹாராஜரே! யானைகள் யானைகளை எதிர்த்துக் கொம்புகளால் துன்பஞ்செய்தன. அந்தயுத்தபூமியில் கொம்புநுனிகளாலே அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யானைகள் மலையிலுள்ள தாதுக்களைப் பெருக்குவிடுவதுபோல ரத்தத்

தால் நன்றாக அணிக்கப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைக்காலத்தில் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்களைப்போலப் பிரகாசித்தன. அவ்வாறே யுத்தத்தில் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட யானைகள் தாதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஜலப்பெருக்குடன் கூடினவையுமான பர்வதங்களைப்போல விளங்கின. யுத்தத்தில் வேறுசில யானைகள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்துக்குக் கீழே பாய்ந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைத் துதிக்கைகளால் பிடுங்கி அவைகளை முறித்தன. அரசரே! நாராசங்களால் கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உத்தமகஜங்கள் பனிக்காலத்தில் மேகமில்லாதவைகளான மலைகளைப்போல விளங்கின. பாரதரே! பொன்னாலாகிய புங்கமுள்ள அம்புகளால் நிரப்பப்பட்ட சிறந்தயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால் ஜ்வலிக்கின்ற சிகரங்களையுடைய மலைகள் போல விளங்கின. பெரியமலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள் யானைகளால்அடிக்கப்பட்டுச் சிறகுகளறுக்கப்பட்ட மலைகள்போல அந்தயுத்தத்தினின்று நகரவில்லை. வேறுசிலயானைகள் பாணங்களால்பீடிக்கப்படும் காயங்களால் துன்புறுத்தப்படும் (யுத்தத்தைவிட்டு) விரைவாக ஓடின. மற்றும்சிலயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் மத்தகத்தின் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியில்விழுந்தன. மற்றயானைகள் ஸிம்மங்கள்போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விழுந்தன. அரசரே! அனேகயானைகள் இரத்தத்தைக் கக்கின. சில யானைகள் அலறின. ஸ்வர்ணாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைகள் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு (அசைவற்று) நின்றன; வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பத்துத்திசைகளிலும் சுற்றிவந்தன. மற்றக்குதிரைகள் துயரத்தை அடைவிக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் விழுந்து புரண்டன. அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவர்கள் பலவித எண்ணங்களை வெளியிட்டார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அந்தயுத்தபூமியில் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! சிலர் பந்துக்களைப்பார்த்தும் மற்றவர்கள் தந்தையர்களையும் பாட்டன்மார்களையும் பார்த்தும் வேறுசிலர் ஓடுகின்றபகைவர்களைப்பார்த்தும் பிரஸித்தமான கோத்ரங்களையும் பெயர்களையும் ஒருவரோடொருவர் புகழ்ந்துபேசினார்கள். மஹாராஜரே! அறுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய பூஷணங்களணிந்தவைகளுமான அவர்களுடைய கைகள் தத்தித்தத்திப்புரண்டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே துள்ளின. அவ்வாறே ஆயிரக்கணக்காக மற்றக்கைகள் வீழ்ந்தன; துடித்தன;

வேறு சில கைகள் ஐந்துதலை நாகங்களைப்போல யுத்தத்தில் வேகத்தை வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்தினாலே பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தத்தால் நனைந்திருப்பவைகளுமான அந்தக்கைகள் ஸ்வர்ணத்வஜங்கள் போல மிகவும் பிரகாசித்தன. எல்லாத்திக்குக்களிலும் கோரமான ஸங்குலயுத்தமானது அவ்வாறு நடக்கும்போது (சூரர்கள்) அறியப்படாதவர்களாகி ஒருவரையொருவர் பிடித்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார்கள். அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பக்கத்திலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நெருங்கியதுமான இருளால் மூடப்பட்டு நம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் அறியப்படவில்லை. அந்த யுத்தமானது அவ்விதக் கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அடிக்கடி குருதிவெள்ளம்நிரம்பிய பேராறுகள் பெருகின. வீரர்கள் அந்த யுத்தத்தில் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களுடனும் புலத்தரைகளுடனுங் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால் நன்றாக வியாபிக்கப்பட்டவைகளும் விற்களும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற தெப்பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாம்ஸங்களும் ரக்தங்களுமாகிற சேறுள்ளவைகளும் கோரரூபத்துடன் கூடியவைகளும் மிக்கபயங்கரமாயிருப்பவைகளும் இரத்தவெள்ளத்தால் விருத்தியடைந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான நதிகளை உண்டு பண்ணினார்கள். பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவைகளும் சூரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரரூபமாயிருப்பவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளையும் யமனுடையவீட்டை அடையச்செய்கின்றவைகளும் விழுந்தவர்களை அமிழச்செய்கின்றவைகளுமான அந்நதிகள் க்ஷத்திரிய ஸமூகத்திற்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணின. புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அங்கங்கு கத்துகின்ற கொடியவிலங்குகளின் சப்தமும் பயத்தை உண்டுபண்ணியது. யுத்தபூமியானது யமனுடைய பட்டணத்துக்கொப்பாகக் கோரமாயிற்று. நான்குபக்கத்திலும் எண்ணிறந்த தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. பூதகணங்கள் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் நன்றாகத்திருப்தியடைந்து கூத்தாடின. பாரதரே! அவ்வாறே காக்கைகளும் கழுகுகளும் கொக்குக்களும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் இரத்தத்தைக்குடித்தும் ஊனீரைப்பருகியும் கொழுப்பினாலும் மஜ்ஜையினாலும் ஊனீரினாலும் மதங்கொண்டு மாம்ஸத்தி

ருல திருப்தியடைநதவைகளாகவும் ஓடுகின்றவைகளாகவும் காணப பட்டன். அரசரே! யுததவீரவிரதததில பிரஸித்தி பெற்றவர்களான சூரர்களோ எவவிததத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுத்தத்தில விட்டுப பயமறறவாகள்போலக காயங்களைச செயதார்கள். அம்புகளா லும் சகதிகளாலும் எலலாப்பக்கத்திலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் மாம ஸத்தைப்புஜிக்கும் ஜநதுக்களுடைய கூட்டங்களால நெருங்கிய துமான யுத்தத்தில சூரர்கள தம் ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸஞ சரித்தார்கள். பாரதரே! பிரபுவே! வீரர்கள பரஸ்பரம பேர்களையும் குலங்களையும் பிதாக்களுடைய நாமதேயங்களையும் கோத்திரப்பெயர் களையும் யுத்தத்தில கேட்கும்படி செய்தார்கள அரசரே! அந்த யுத்தரங்கத்தில அனேகயுத்தவீரர்கள தத்தம் பிரஸித்தியைப் பலரை வா கேட்கும்படி சொலலிக்கொண்டு சகதிகளாலும தோமரங்களா லும் பட்டஸங்களாலும் அன்யோன்யம அடித்துக்கொண்டார்கள். அவவாறு கோரரூபமுள்ளதும மிகக பயங்கரமுமான யுத்தமானது நடந்துவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கடலில உடைபட்ட மரக்கலம்போலத் துயரத்தை அடைந்தது.

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்.)

ஐயா! க்ஷத்திரியர்களை அமிழ்த்துகின்றதான யுத்தம அவவாறு நடந்துவரும்பொழுது, காண்டீவத்தினுடைய பேரொலியானது யுத்தத்தில கேட்கப்பட்டது. அரசரே! அந்தயுத்தத்தில பாண்டவன ஸம்சப்தகர்களுக்கும் கோஸலர்களுக்கும அவவாறே நாராயண ஸே னைக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினன். யுத்தத்தில ஜயத்தில விரு ப்பமுள்ளவர்களான ஸம்சப்தகர்களோ அதிக கோபங்கொண்டவர்க ளாகிப் பார்த்தனுடைய முடியின்மீது நான்கு பக்கங்களினின்றும சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பிரபுவான பார்த்தன வருகின்ற அந் தச் சரமாரியை மார்பினால தாங்கிக்கொண்டும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர் களை அடித்துக்கொண்டும் பகைவர்களுடைய மத்தியில பிரவேசித் தான். பார்த்தன் சாணையில தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால தேர்ப்படையைக கலக்கியப்பறகு, மஹாரதனை ஸுசர்மாவை அடைந்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவ னை அந்தப்பார்த்தன் அந்த ஸுசர்மாவின்மீது அம்புமழைகளைப பொழிந்தான். அவவாறே யுத்தத்தில நிறகின்ற ஸம்சப்தகர்களும்

பார்த்தன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸுசர்மா வோ பத்துப்பாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து மூன்று பாணங்க ளால் ஜனார்த்தனரை வலக்கையில் அடித்தான். ஐயா! அரசரே! பிறகு, ஸுசர்மா கோபம்மூண்டவனாக வேறொருபல்லத்தினால் பார்த் தனுடைய கொடியை யுத்தத்தில் அடித்தான். மன்னரே! விஸ்வகர் மாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச் சிறந்த வா னரமானது நாதகனம் செய்கின்றதுபோல் பயமுறுத்திக்கொண்டு மிக்க உரத்த நாதத்துடன் சப்தித்தது. வானரத்தினுடைய சப்தத் தைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நடுக்கமுற்றது, அதிக பயத்தை அடைந்து அசைவற்றதாகியது. வேந்தரே! பிறகு, அசை வற்றுநிற்கின்ற அந்தச் சேனையானது பற்பல புஷ்பங்களால் நன்றாக நிரம்பி விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட வனம்போல விளங்கியது. குரு ஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அந்த யுத்தவீரர்கள் பிரஜ்ஞையை அடைந்து மேகங்கள் (ஜலத்தால்) பர்வதத்தை நனைப்பதுபோல அம்புகளால் அர் ஜுனனை நனைத்தார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனை மூடிக்கொ ண்டு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஐயா! அவர்கள் கோபத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் (அர்ஜுன னுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏர்க்காலையும் பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான அந்த யுத்த வீரர்கள் அளவு கடந்த பராக்கிரமத்தையுடைய அந்த அர்ஜுன னுடைய ரதத்தைத்தடுத்து அந்த ரதத்தை அசையாமல் செய்தார் கள். ஸம்சப்தகர்களைச் சேர்ந்த சில யுத்தவீரர்கள் கிருஷ்ணனையும் பார்த்தனையும் பிடிக்க விரும்பி ரதத்தின்மீது ஏறினார்கள், ஸிம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள். சிலர் கேசவருடைய இரண்டு பெரிய கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! சிலர் ரதத் திலிருந்துகொண்டு பார்த்தனை ஸந்தோஷத்தோடு பிடித்துக்கொண்டார் கள். பிறகு கேசவர் கைகளையும் அந்த அச்சுதர் யுத்தமுனையில் கைகளை உதறுகின்றவராகித் துஷ்டகஜமானது மாவுத்தர்களைத் தள்ளுவதுபோல அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களனைவரையும் தள்ளினார். அரசரே! அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களாலே பிடிக்கப்பட்ட மஹாத்மா வான பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவதற்குச் சக்தியற்றதா கியது. அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. பிறகு, அந்த மஹாரதர் களால் சூழப்பட்டவனும் மிக்க பாகுபலமுள்ள பார்த்தன் தடுக்கப் பட்டிருக்கிற ரதத்தையும் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அந்தப் பலவீரர் களையும் ரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால்

உதைத்துத் தள்ளினன். சத்ருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனும் மிக்க தோள்வலியமைந்தவனுமான பார்த்தன் மனங்கலங்காமல் அவர்களைக் கீழே தள்ளி ஸமீபத்திலிருப்பவர்களை அடிக்கும் திறமையுள்ள அம்புகளால் அவர்களைத் தவிக்கச் செய்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் கேசவரைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மஹா பாஹுபலமுள்ளவரே! ஸம்விதத்தினாலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மரிக்கப்போகின்றவர்களும் காலனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் அனேகர்களுமான ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களைப் பாரும். உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ரதபந்தத்தை அடைந்து தாங்கக்கூடிய க்ஷத்திரிய ச்ரேஷ்டன் பூமியில் என்னைத் தவிர வேறொருவனுமில்லை. கோவிந்தரே! போரில் என்னால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான அம்புகளாலே யுத்த பூமியில் விழும்படி செய்யப்படுகின்ற இவர்களை இப்பொழுது பாரும்' என்று சொன்னான் அளவிட முடியாத பலமுள்ள அர்ஜுனன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மஹாயுத்தத்தில் தேவதத்தமென்கிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தை முழக்கினான். மிக்க புகழுள்ளவரான கேசவரும் தேவதத்தத்தினுடைய ஒலியைக்கேட்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவர்போலப் பாஞ்சஜன்யத்தை முழக்கினார். மஹாராஜரே! ஸம்சப்தகர்களுடைய சேனையானது அவ்விருவர்களுடைய சங்கத்வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகப் பயந்தும் ஓடியது. பிறகு, மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அந்தப் பார்த்தன் சிரித்துக்கொண்டு நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்த அஸ்திரத்தினால் அவர்களுடைய கால்களைக் கட்டிவிட்டான். பார்த்தனால் யுத்தத்தில் அவர்களை உத்தேசித்துக் கால்களைக் கட்டினமையால் அந்த ஸம்சப்தக யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது அங்கங்கே கட்டுகளால் கட்டப்பட்டார்கள். அவர்கள், பாண்டவனுடைய அஸ்திரத்தேஜஸினால் அப்பொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள். பாண்டுநந்தனன், பிறகு, அசைவற்றவர்களான யுத்தவீரர்களை முற்காலத்தில் இந்திரன் தாரகாஸுரனை வதம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோலக் கொன்றான். யுத்தத்தில் வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அந்த உத்தமரதத்தை விட்டுவிட்டார்கள், எல்லா ஆயுதங்களையும் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனான ஸுசர்மா கட்டப்பட்டிருக்கிற சேனையைக்கண்டு விரைபவனாகிக் காருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! பிறகு, கருடன்கள்

ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷிக்க வந்தன. ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸர்ப்பங்கள் ஓடிவிட்டன. அரசரே! பாத பந்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தச்சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைத் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தது. பெரியவரே! நாகபந்தத்தினின்று விடுப்பட்டவர்களான நம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் பல்குனனுடைய ரத்தத்தைக் குறித்துப் பாணசமூகங்களையும் சஸ்திரசமூகங்களையும் பிரயோகித்தார்கள். பாரதரே! பகைவீரர்களைக் கொல்பவனான அந்த இந்திரகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால் அழித்துப் பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான். ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பினால் அர்ஜுனனை மார்பிலடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களாலும் அடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனனவன் துன்பமுற்றுத் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, எல்லோரும் பார்த்தன் கொல்லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரிகைமுழக்கங்களும் பற்பலவித வாத்யகோஷங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸர்ப்பங்களுக்குச் சத்ருவானவனும் பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்த்ரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸ்வேதவாஹனனுமான அந்தப் பார்த்தன் பிரஜ்ஞையையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி யுத்தத்தில் அந்தஸுசர்மாவை ஒருக்ஷணத்துக்குள் அநேக அம்புகளால் மூடித் திக்குக்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான். அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ள தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவைத் திரும்பிஓடச்செய்து நகைத்துக்கொண்டே ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஐயா! பிறகு, அவனால் விடப்பட்ட ஆயிரம் பாணங்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் காணப்பட்டன, ரதங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்தன. அரசரே! இந்திரன் யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோல அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்று கொண்டு விளங்கினான். பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது ஸம்சப்தர்களுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது. அந்தயுத்தத்தில் அர்ஜுனனைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை. அந்தயுத

த்திலே வீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நம்முடைய சேனையானது கொல்லப்பட்டது. கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்படை யானது பராக்கிரமத்தை வெளியிடவேண்டுமென்கருணத்தில் (கைகால்) அசைவற்றுநின்றது. மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரன் அந்தயுத்தத்திலே பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொன்று புகையில்லாமலிருக்கிற அக்னிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தான். பாரதரே! (அர்ஜுனன்) பதினாலாயிரம்வீரர்களையும் பதினாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்சப்தகர்கள்மரணத்தையோ அல்லது ஜயத்தையோ நிச்சயமாகக்கொண்டு மறுபடியும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மன்னவரே! அச்சமயத்தில் நம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் சூரனும் பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர் நடந்தது. பார்த்தன், இந்திரன் அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அந்தச் சத்துருக்களைஜயித்து நாசஞ்செய்தான்.

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்.)

ஐயா! கிருதவர்மா, கிருபர், அச்வத்தாமா, கர்ணன், உலூகன், சகுனி, ஸஹோதரர்களுடன்கூடின துர்யோதனராஜன் ஆகிய இவர்கள் பாண்டுபுத்திரனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுக் கடலில் உடைக்கப்பட்ட மரக்கலம்போல ஆபத்திலகப்பட்டு வருந்துகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு முயன்றார்கள். பாரதரே! பிறகு, பயப்படுகின்றவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றதும் சூரர்களுக்கு உத்ஸாஹத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் அமிதமாக நடந்தது. யுத்தத்தில் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள் விட்டில் பூச்சிகளுடைய கூட்டங்கள்போல ஸ்ருஞ்சயர்களை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன் கிருபரை எதிர்த்தார் சென்று பிராம்மணோத்தமரான அவர்மீது நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான கிருபரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அந்தச்சரமாரியை நாசஞ்செய்து பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தார். பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களால் கோபங்கொண்ட

வரான கிருபர் யுத்தத்தில் அடித்தான். பிறகு, கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் மஹாரதரும் பிராம்மணருமான அந்தக்கிருபர் நன்முகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான க்ஷுரப்ரங்களாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் இழந்தவனாகச் செய்தார். பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்துக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையிலெடுத்து விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தச்சிகண்டியைக் கிருபர் படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் விரைவாகத் தடுத்தார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வேந்தரே! அந்தயுத்தத்தில் சிகண்டி அசைவற்று நின்றதைக் கற்கள் மிதப்பதைப்போல் ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னன், கிருபராலே சிகண்டி தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான். பிறகு, மஹாரதனான கிருதவர்மா, கிருபருடைய ரதத்தைக்குறித்துச்செல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனை வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பிறகு, புத்திரர்களோடும் ஸைன்யங்களோடும் கிருபருடைய ரதத்தைக்குறித்து எதிர்த்துவருகின்ற யுதிஷ்டிரரைத் துரோணபுத்திரர் தடுத்தார். விரைவுள்ள மஹாரதர்களான நகுலஸஹதேவர்களை உம்முடைய புத்திரன் சரமாரியினால் தடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். பாரதரே! சூரியகுமாரனான கர்ணன், பீமஸேனனையும் கருஷர்களையும் ஸருஞ்சயர்களுடன்கூடின கேகயர்களையும் யுத்தத்தில் தடுத்தான். பிறகு, சாரத்வதரான கிருபர் விரைவுடன் பீஷ்மருடைய அருகில் சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! அந்தக் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் கத்தியைச் சுழற்றி வெட்டினான். பாரதரே! கௌதமர், அந்தச் சிகண்டியினுடைய நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ள கேடகத்தை அம்புகளால் விரைவாக நாசஞ்செய்தார். பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேடகத்தை இழந்தவனான சிகண்டி கத்தியைக் கையிற்கொண்டு பக்கத்தில் விரைவாகச் சென்றான். கிருபர் விரைவில்வருகின்ற அந்தச்சிகண்டியைப் பாண ஸமூகங்களால் துன்பமுறும்படி செய்தார். அரசரே! மஹாபலசாலியும் சித்திரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுள்ளவனாகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டுக் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்ட சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான். அளவுகடந்த மனோதைர்யத்துடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள அனேக பாணங்களை ப்ராமமணர்மீது இறைத்துக்கொண்டு அவருடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துவந்தான். ராஜ ஶ்ரேஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்துக் கிருபரையும் பிராம்மணரான கிருபர் தடுக்கப்பட்டதையும் பார்த்துப் பிறகு விரைவாக விலகிச்சென்றான். மன்னரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அவரை எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான். பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இந்தக் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடினவில்லைவெட்டி மறுபடியும் அவருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் மர்மஸ்தானங்களில் அதிகமாக அடித்தான். பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதியதும் திடமுமான வில்லையெடுத்து முப்பது பாணங்களால் ஸுகேதுவை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தார். அந்த ஸுகேது எல்லா அங்கங்களும் தளர்ந்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில் மிக அசைவதுபோல உத்தமமான ரதத்தில் அசைந்தான். நிலைகுலைந்தவனை அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்று ஜ்வலிக்கின்ற குண்டலங்களுடன் கூடிய நம் தலைப்பாகையைத் தரித்ததும் சிரஸை ரக்ஷிக்கின்ற ஸாதனங்களுடன் கூடினதுமான தலையை ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் தள்ளினார். அந்தத் தலையானது கழுகினால் கொத்திக் கொண்டுபோகப்பட்ட மாம்ஸம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனுஸரித்துவந்த அவனுடைய புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கிருபரை விட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள். பாரதரே! மஹாரதனான கிருதவர்மா யுத்தத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்துத் தைரியமுள்ளவனாக, 'நில், நில்' என்றுசொன்னான். அரசரே! மாம்ஸத்துக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் நேர்வதுபோலப் போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கிருதவர்மாவுக்கும் கைகலந்தயுத்தம் நேர்ந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனோ கோபங்கொண்டு ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனை கிருதவர்மாவை யுத்தத்தில் துன்பமடையும்படி ஒன்பதுபாணங்களால் மார்பில்அடித்தான். கிருதவர்மாவோ யுத்தத்தில் பார்ஷதனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையுமுடைய பார்ஷதனை அம்பு

களால் மூடினன். வேந்தரே! ஜலத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேகங்களாலே நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியன் போல அம்புகளால் மூடப்பட்ட ரதத்துடன்கூடிய த்ருஷ்டத்யும்னன் காணப்படவில்லை. மன்னரே! (ஆயுதங்களால்) உண்டு பண்ணப்பட்ட காயங்களையுடைய த்ருஷ்டத்யும்னன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்து யுத்தத்தில் பிரகாசித்தான். பிறகு, ஸேனாதிபதியான அவன் கோபங்கொண்டு கிருதவர்மாவை அணுகி மிக்க பயங்கரமான அம்புமழையைப் பிரயோகித்தான். ஹார்திக்யன் விரைவாக வருகின்ற மிக்க பயங்கரமான அந்த சரமாரியை அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் யுத்தத்தில் தடுத்தான் பார்ஷதன் அணுக முடியாத சரமாரியானது யுத்தத்தில் (கிருதவர்மாவினால்) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெருங்கித் தடுத்தான். * த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில் கொண்டு அவன் ரதத்தில் துள்ளிக் குதித்தான் பிறகு, குதிரைகள் ஓன்று சேர்ந்து பார்ஷதனும் பக்கத்தில் நெருங்கவே, அந்தப் பார்ஷதனுடைய முந்தினசெய்கையைக்கண்டு க்ருதவர்மா விரைவாகக் கதையைக் கையில் எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, கதையைக் கையிலகொண்டவனை அவன் ரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்து ரதமத்தியில் பார்ஷதனைக்காணமல் ஸாரதியை நன்றாக அடித்தான் கூர்மையான முனையுள்ள கத்தியினால் வெட்டப்பட்ட அந்தஸாரதியானவன் ரதத்தினின்று கீழேவிழுந்தான். பிறகு, கிருதவர்மா ஸந்தோஷமடைந்து தலதவனியை உண்டுபண்ணினன் ராஜரே! பார்ஷதனைப்பார்த்து மறுபடியும்மறுபடியும், 'வா, வா' என்றும் சொன்னன் அந்தப் பார்ஷதன் யுத்தத்தில் கிருதவர்மாவினால் உண்டு பண்ணப்பட்ட அந்தத் தலதவனியைப் பொறுக்கவில்லை அவன் அந்தத்தேரினின்றுகிளம்பி மறுபடியும் தன் ரதத்தைவந்தடைந்தான் அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனே அந்தக்கிருதவர்மாவை எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னன். அரசரே! பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் கதையைக் கையிலெடுத்து மஹா வில்லாளியான கிருதவர்மாவை மறுபடியும் வேகத்தால் விரைவாக அடித்தான் பலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னனால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தக்கிருதவர்மா மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்தான். அந்தக் கிருதவர்மாவை ப்ருதாவாவானவன் ரதத்தின்

* அதிக பாடத்தில் அரை ச்லோகம் விடப்பட்டது

மீதேறி வைத்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான் மஹாராஜனே! த்ருஷ்டத்யும்னனோ யுத்தத்தில் சத்துருவைக்கண்டு கௌரவர்களை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான். பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்த யுத்த வீரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள்; ஸிம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது.

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தமும், அச்வத்தாமாவினால் யுதிஷ்டிரர் தோற்றதும்.)

ஸாத்யகியினாலும் அவ்வாறே சூரர்களான த்ரௌபதீபுத்திரர்களாலும் யுதிஷ்டிரர் நான்குபக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு த்ரோணபுத்திரர் ஸந்தோஷமுள்ளவர்போல (அவரை) எதிர்த்தார். மைதேர்ந்தவரான அச்வத்தாமா கோரமாயிருப்பவைகளும் பொன்னாலமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டும் பயிற்சிவன்மையினால் பற்பல மார்க்கங்களைக்காண்பித்துக்கொண்டும் கூர்மையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக்கொண்டும் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரைச்சுற்றி எல்லாத் திக்குக்களையும் நன்றாக மூடிவிட்டார். அச்வத்தாமாவினுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டு ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. பெரிதான யுத்தமுனையானது முழுதும் பாணமயமாகவே ஆகியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸ்வர்ணக்கட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூகமானது (ஆகாயத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது. அரசரே! பிரகாசிக்கின்ற அந்தப் பாணஸமூகத்தினாலே போக்கெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது மேகங்களின் நிழல் [illegible] போலிருந்தது. சூரியனும் காந்தியை இழந்தவனானான். பாணஸ்வரூபமாக இருக்கின்ற ஆகாயத்தில் அந்த ஆச்சர்யத்தைக் கண்டோம். அச்வத்தாமாவினுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்த [illegible] எதிர்த்துப்போரிடுவதில் முயற்சியுடையவனான ஸாத்யகியும் பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜரும் அவ்வாறே மற்றச் சேனைகளும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. மஹாராஜரே! அந்த யுத்தத்தில்

மஹாரதர்கள் த்ரோணபுத்திரருடைய தேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். அந்த எல்லா அரசர்களும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் போன்ற அந்த அச்வத்தாமாவை எதிரில் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது மஹாரதர்களான த்ரௌபதிகுமாரர்களும் ஸாத்யகியும் தர்மராஜரும் பாஞ்சாலர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ம்ருத்யுபயத்தைவிட்டுக் கோர ஸ்வரூபியான த்ரோணபுத்திரருக்கருகில் விரைவாகச்சென்றார்கள். ஸாத்யகியானவன் த்ரோணபுத்திரனை இருபத்தேழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரர் எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலும் பிரதிவிந்தியன் எழுபாணங்களாலும் ம்ருதகர்மா மூன்று பாணங்களாலும் ம்ருதகீர்த்தி ஏழுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமன் ஒன்பதுபாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மற்ற அனேகசூரர்களும் நாற்புறங்களிலும் அந்த அச்வத்தாமாவை அடித்தார்கள். அரசரே! பிறகு கோபங்கொண்ட அந்த அச்வத்தாமாவோ ஸர்ப்பம்போலச் சீறிக்கொண்டு ஸாத்யகியை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் ம்ருதகீர்த்தியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமனை ஐந்துபாணங்களாலும் ம்ருதகர்மாவை எட்டுப்பாணங்களாலும் பிரதிவிந்தியனை மூன்றுபாணங்களாலும் சதானீகனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் தர்மபுத்திரரை ஐந்துபாணங்களாலும் அவ்வாறே மற்றச் சூரர்களை இரண்டிரண்டுபாணங்களாலும் அடித்தார். அவ்வாறாகவே, கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ம்ருதகீர்த்தியினுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினார். பிறகு, மஹாரதனான ம்ருதகீர்த்தியானவன் வேறுவில்லையெடுத்து மூன்றுபாணங்களால் அச்வத்தாமாவை அடித்துக் கூர்மையுள்ள வேறுபாணங்களாலும் அடித்தான். மஹாராஜரே! பெரியவரே! பாரதர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் சரமாரியினால் அந்தச் சேனையை நான்குபக்கத்திலும் மூடினார். பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலிமையுள்ள த்ரோணபுத்திரர் மறுபடியும் தர்மராஜருடைய வில்லை அறுத்துச் சிரித்துக்கொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தார். அரசரே! பிறகு, தர்மபுத்திரர் பெரிதான வேறொருவில்லை யெடுத்து எழுபத்துமூன்றுபாணங்களால் த்ரோணபுத்திரனை இரண்டு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தார். ஸாத்யகியோ பிறகு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கின்ற த்ரோணபுத்திரருடைய வில்லைக் கூர்மையுள்ள ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அறுத்து மிகவும் கர்ஜித்தான்.

பிறகு, வில்அறுக்கப்பட்டவரும் சக்தியையுடையவர்களுள் சிறந்தவருமான த்ரோணபுத்திரர் சக்தியாயுதத்தினால் சைனேயனுடைய ஸாரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினார். பாரதரே! ப்ரதாபசாலியான த்ரோணபுத்திரர் பிறகு வேறுவில்லையெடுத்து ஸாத்யகியைச் சரமாரியினால் மூடினார். பாரதரே! யுத்தத்தில் ரதத்திலிருந்த ஸாரதி *கீழேவிழுந்தவுடனே வேகத்தோடு ஓடுகின்ற அவனுடைய குதிரைகள் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. யுதிஷ்டிரரைத் தலைமையாகக்கொண்ட பாண்டவவீரர்களோ கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஆயுதம்பிடித்தவர்களுள் சிறந்தவரான அச்வத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்த்து (அம்புகளை) வர்ஷித்தார்கள். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரான த்ரோணபுத்திரர் விரைவாக வருகின்றவர்களும் அதிககோபமுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்களை உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு மஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்தார். பிறகு, எழுந்த அக்கினியானது உலர்ந்தகாட்டை எரிப்பதுபோல அனேகபாணங்களாகிற ஜ்வாலைகளுடன்கூடின அச்வத்தாமா என்கிற நெருப்பானது சேனையாகிற உலர்ந்தகாட்டை மஹாயுத்தத்தில் கொளுத்தியது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! த்ரோணபுத்திரரால் நன்றாகவாட்டப்பட்ட பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையானது அந்த ஸேனாமுகத்திலேயே தத்தளித்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! சூரியன் கிரணங்களால் தவிக்கச்செய்வதுபோல த்ரோணபுத்திரர் பாணங்களுடைய ஜ்வாலையினாலே பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையைத் தவிக்கச்செய்தார். ப்ராம்மணருடைய பொறுமையாலும் பாணங்களாலும் வாட்டப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவசேனையானது திமி[illegible]ல நதியின்முகம் கலங்குவதுபோலக் கலங்கிற்று. மஹாராஜரே! துர்யோதனன் த்ரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் எல்லாப்பார்த்தர்களையும் மாண்டவர்களாகவே எண்ணினான். யுதிஷ்டிரரோ விரைந்தவராகி மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரரை அடித்துக் கோபத்தோடும் பொருமையோடும் அவரைப்பார்த்துச் கூறலானார்.

'யுத்தத்தில் மேன்மைபெற்றவரே! உம்மை வீர்யமுள்ளவரென்றும் பலமுள்ளவரென்றும் [illegible] ரென்றும் [illegible] முள்ளவனென்றும் அறிவேன். நீ இந்தப்பலத்தையும் பராக்ஷத

* [illegible] யுத்தத்தால் ஒருசெல்லவிடப்பட்ட.

னிடத்தில் காண்பிப்பீராகில் அப்பொழுது உம்மைப் பலசாலியென்றும் அஸ்திரவித்தையில் தேர்ச்சியுள்ளவரென்றும் நாம் அறிவோம். யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனான த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்தபின் உமக்குப் பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப் பிராம்மணரென்று யான் சொல்லவில்லை. மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! நீர் என்னையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமக்கு அன்பு இல்லை, நன்றியறிவும் இல்லை. பிராம்மணனுக்குத் தவமும் சமதமங்களும் வேண்டும். வில் க்ஷத்திரியனாலே வளைக்கத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட நீர் பிராம்மணோத்தமா! மஹாபாஹுபலமுள்ளவரே! நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் கௌரவர்களைஜயிப்பேன். பிராம்மணோத்தமரே! யுத்தத்தில் மனதுவிருப்பப்படி காரியத்தைச்செய்யக்கடவீர்'என்றுசொன்னார். மஹாராஜரே! இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட த்ரோணபுத்திரர் சிரித்துக்கொண்டே (யுதிஷ்டிரர் சொல்லியதைத் தகுந்ததென்றும் உண்மையென்றும் எண்ணி ஒன்றும் மறுமொழி கூறவில்லை. பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் ஒன்றும் மறுமொழிசொல்லாமல், கோபங்கொண்ட யமன் பிரஜைகளை (நாசஞ்செய்வது)போல் யுத்தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினார். ஐயா! த்ரோணபுத்திரரால் அப்பொழுது மூடப்படுகின்ற அந்தயுதிஷ்டிரர் பெரும்படையைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாகவிலகி அப்புறஞ்சென்றார். அரசரே! பிறகு, தர்மநந்தனரான அந்தயுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தைவிட்டு விலகியபின் த்ரோணபுத்திரர் மஹாத்மாவான தர்மநந்தனருடைய விலக்கத்தால் சுமமாயினார். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர் மஹாயுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரரைவிட்டு ஜாக்ரதையுடன்கூடியவராக க்ரூரமான செய்கையின்பொருட்டு உம்முடைய சேனையில் பிரவேசித்தார்.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பாஞ்சாலர்களோடுகூடியவனும் சைந்யர்களாலும் கேகயர்களாலும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸேனாபதியான கர்ணன் [illegible] அம்புகளால் தடுத்தான். பிறகு, கர்ணன் யுத்தத்தில் [illegible] பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான சைந்யர்களையும் காரூசர்களையும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களையும் அடித்தான். பிறகு, பீமஸேனன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான கர்ணனை விட்டுவிட்டு, ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது [illegible] காட்டில் பிரவேசிப்

பதுபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான். ஸூதபுத்திரனும், யுத்தத்தில் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதர்களாயிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்சப்தகர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டு பண்ணினார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அக்னிக்கொப்பான அந்த மூன்று வீரர்களாலே அந்த க்ஷத்திரியர்கள் எரிக்கப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தார்கள் பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனன் கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தான் ஜநாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுள்ள உம்முடையபுத்திரன் ஒருக்ஷுரத்தினால் ஸ்வர்ணமயமான ஸஹதேவனுடைய த்வஜத்தைத் துண்டாக்கினான். ராஜரே! பிறகு, நகுலனோ கோபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் ஐந்துபாணங்களால் (உம்முடைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஶ்ரேஷ்டர்களும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்துபாணங்களால் மார்பில் அடித்தான் பிறகு, வீரனும் உம்முடையபுத்திரன் பலாத்காரமாக வேறு இரண்டுபல்லங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விற்களை வெட்டினான், மும்மூன்றுபாணங்களால் விரைவாக அவர்களை அடித்தான். தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டு சூரர்களும் யுத்தத்தில் இந்திரவில்போன்றவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டுவிற்களை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான அவ்விருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்தாரைகளைப்பொழிவதுபோல யுத்தத்தில் பிராதாவினமீது கோரமானபாணங்களை வர்ஷித்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனும் உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவில்லாளிகளான பாண்டுபுத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் தடுத்தான் பாரதரே! யுத்தத்தில் துர்யோதனனுடைய வில்லானது வட்டமாகவே காணப்பட்டது, அம்புகளும் நான்குபக்கத்திலும் வெளிப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் துர்யோதனனுடைய அம்புகளால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாத்ரீபுத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மேகங்களால்மறைக்கப்பட்டு ஒளியை இழந்திருக்கின்ற சந்திரசூரியர்கள

போலப் பிரகாசிக்கவில்லை. மஹாராஜரே! பொற்கட்டுக்களுள்ளவை
யும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான அந்தப் பாணங்கள் சூரிய
னுடைய கிரணங்களைப்போல எல்லாத் திக்குக்களையும் மறைத்தன. பிறகு,
அந்த ஆகாயமானது பாணஸ்வரூபமாகி நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கும்
ஸமயத்தில் அரசனுடைய உருவமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக்
கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்பட்டது. உமது குமாரனுடைய அந்
தப் பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து மஹாரதர்கள் மாத்ரீபுத்திரர்களை ம்ருத்
யுவினுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களென்றே எண்ணினார்கள்.
மன்னவ! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய ஸேனாபதியும் மஹாரதனு
மான பார்ஷதன் துர்யோதனராஜனிருக்கிறவிடத்துக்குச் சென்
றான். பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் மஹாரதர்களும் சூரர்களுமான
மாத்ரீபுத்திரர்களைத் தாண்டி உம்முடைய குமாரனை அம்புகளால்
அடித்தான். அளவிடமுடியாத மனோபலமுடையவனும் புருஷ
ஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடைய புத்திரன் கோபங்கொண்டு உரக்கச்
சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சாலனை இருபத்தைந்து பாணங்
களால் அடித்தான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள
உம்முடைய புத்திரன் கோபமுள்ளவனாகித் மறுபடியும் பாஞ்
சாலனை அறுபத்தைந்து பாணங்களாலடித்து ஸிம்ஹநாதஞ் செய்
தான். அரசரே! ராஜாவான துர்யோதனன் மிகக் கூர்மையுள்ள
க்ஷுரப்ரத்தினால் அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அம்புடன்
கூடின வில்லை யுத்தத்தில் கைப்பிடியில் வெட்டினான். பகை
வர்களை அழிப்பவனான பாஞ்சாலன் அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை
எறிந்துவிட்டுப் பாரத்தைத் ஸஹிக்கக்கூடிய புதிதான வேறொரு
வில்லை வேகத்தோடு எடுத்தான். கோபத்தினால் ரக்தம்போலச்
சிவந்த கண்களையுடையவனும் காயப்படுத்தப்பட்டவனும் சிறந்த
வில்லாளியுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவன்
போல விளங்கினான். அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் பரதஸ்ரேஷ்டனான
துர்யோதனனைக் கொல்லவிரும்பி ஸர்ப்பம்போலச் சீறுகின்ற பதி
னைந்து பாணங்களை அவன்மீது பிரயோகித்தான். கழுகிறகுகள்
பூண்டவைகளும் மயிலிறகுகளுடன் கூடினவைகளுமான அந்தப்
பாணங்கள் அரசனுடைய பொன்னாலே செய்யப்பட்ட கவசத்தை
உடைத்து வேகத்துடன் பூமியிலே பிரவேசித்தன. மஹாராஜரே!
அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்த உம்முடைய குமாரன் வஸந்தகாலத்
தில் நன்றாய்ப் புஷ்பித்திருக்கின்ற மிகப்பெரிதான பலாசமரம்போல
அதிகமாக விளங்கினான். கவசம் உடைக்கப்பட்டவனும் நாரா

சங்கஞுடைய வீழச்சிகளால வலிமைகுன்றியிருபபவனுமான அந்தத் துரியோதனன் கோபமுள்ளவனுகி ஒரு பலலத்திஞல் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை அறுத்தான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன விரைவுடன் வில அறுக்கபபட்டவனுன அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை இரண்டு புருவங்களினஇடையில பத்துபபாணங்களால அடித்தான். கருமாஞல நனகு சாணைபிடிக்கபபட்ட அவவமபுகள, தேனில ஆசைகொண்ட வண்டுகள மலாந்த தாமரைபபூவை அலங்கரிபபதுபோல அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய முகத்தை விளங்கச் செய்தன பெரியமனமுள்ளவனுன த்ருஷ்டத்யும்னன் அறுக்கபபட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு வேறுவில்லையும் பதினறுபலலங்களையும் எடுத்தான பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே துரியோதனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொன்று ஒருபல்லத்திஞலே ஸவாணத்தாலலங்கரிக்கபபட்ட வில்லையும் வெட்டிஞன. பார்ஷதன பத்துபபல்லங்களாலே உமது புத்திரனுடைய உபகரணங்களுடன கூடின ரதத்தையும் குடையையும் சக்தியையும கத்தியையும் கதையையும் த்வஜத்தையும் துண்டாக்கிஞன் எல்லாஅரசாகளும குருராஜனுடைய பொன்வளையமுள்ள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள அரவக்கொடியும அறுக்கபபட்டதைக கண்டாாகள பரதர்களுள சிறந்தவரே! ஸஹோதரர்கள் பிராதாவான துரியோதனனை ரதத்தைஇழந்தவனுகவும் கவசமும்ஆயுதங்களும் த்வஜமும் அறுக்கபபட்டவனுகவும் கண்டாாகள அரசரே! குண்டதாரன் மனங்கலங்காமல த்ருஷ்டத்யும்னன பார்த்துககொண்டிருக்கும்பொழுதே, மஹா ரதஞன அந்தத்துரியோதனனை தன்ரததினமீதேற்றிவைத்துககொண்டுவேறு இடத்திறகுக கொண்டுபோஞன அரசனிடத்தில அதிகஆவலுள்ள காணன் கோபங்கொண்டு ஸாத்யகியைவிட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில த்ரோணரைககொன்றவனும் உக்கிரமான பாணங்களையுடையவனுமான அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்துச்சென்றுன் அம்புகளாலடிககபபட்டவனுன சைனேயன ஒரு யானையைப பினபுறத்தில வேறெரு யானையானது இரண்டு தந்தங்களாலும (இடித்துககொண்டு) செலவதுபோல அந்தக காணனை விரைவாகப பினபுறத்தில அனுஸரித்துச் சென்றுன பாரதரே! காணனுக்கும் பார்ஷதனுக்கும் கோந்த மஹாயுத்தத்தில மிகுந்த கோபமுள்ளவாகளும அதிகபலசாலிகளும் முனசெலபவாகளுமான அரசாகளுள்ளும பாண்டவாகளுள்ளும் நம்மைசசோந்தவாகளுள்ளும் ஒருவனுவது யுத்தத்தில பினனிடுபவ

ளுகக் காணப்படவில்லை கர்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்த க்ஷணத்தில் நடுப்பகலில இரண்டு பக்கததிலும் யானைகள குதிரைகள தேர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரததைக்குறிததுப் பக்ஷிகள் ஓடி வருவதுபோலக் கர்ணனைக் குறித்து நான்கு பக்கததினின்றும் விரைவுடன் எதிர்தது வந்தார்கள் அதிரதபுததிரனுன கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவாகளான பலசாலிகளைப பாண ஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைநதான் வயாக்ரகேது, ஸுசாமா, சுகசிரன், சிதராயுதன், கரது, தூஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனுன ஸிம்மஸேனன் இவர்கள் யுததததில பிரகாசிக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டனுனகர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணஙகளைப் பிரயோகிததுக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அவனைசசூழ்நதுகொண்டார்கள அரசனுன கர்ணன் யுததததில முயறசிசெய்கின்றவாகளான அந்த எட்டுப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டு அம்புகளால கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன் யுததததில ஸமாததாகளான அனேக ஆயிரககணக்கான மறறப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கர்ணன் மிகுந்த கோபமுளளவனுக யுததததில சேதிதேசததாகளும் மஹாரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையும் பதரனையும் தண்டதாரனையும் சித்ரனையும் சிதராயுதனையும் ஹரியையும் ஸிமமகேதுவையும் ரோசமானனையும சலபனையும் கொன்றான். அவாகளுடைய உயிரைககவர்கின்றவனும் இரததததால அஙகங்கள் நன்ருக நனைககபபட்டவனுமான அநதக் கர்ணனுடைய சரீரமானது ருததிரருடைய சரீரம்போல அதிபயஙகரமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுததததில கர்ணனுல அம்புகளால அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனஙகலஙகசசெய்து கொண்டு நாறபுறஙகளிலும் ஓடின. யானைகள் யுததததில கர்ணனுடைய அம்புகளால அடிககபபட்டவைகளாகப பறபல சபதஙகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரததினுல தள்ளபபட்ட மலைகள்போலப பூமியில விழுந்தன. நான்கு பககததிலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதாகளாலும் உடைககபபட்ட ரதஙகளாலும் கொடிகளாலும் யுதத பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுததததில கர்ணன் செயததுபோனற காரியததைப பீஷ்மராவது தரோணராவது யுததபூமியிலிருநத உம்மைச சோநத மறற

வீரர்களாவது செய்யவில்லை. மிருகங்களுடைய மத்தியில் ஸிம்மம் பயமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களுடைய மத்தியில் பயமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனாகக் காணப்பட்டான். பிறகு, புருஷ ச்ரேஷ்டனான ஸூதபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்திலும் ரதிகர்களிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணினான். பயந்துகொண்டிருக்கிற மான் கூட்டங்களை ஸிம்மமானது திக்குகளில் ஓடும்படி செய்வதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சால ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை ஓடும்படி செய்தான். ஸிம்மத்தை எதிர்த்து மான்கள் ஒரிடத்திலும் ஜீவிக்காதது போல ஸ்ருஞ்சயர்கள் கர்ணனை எதிர்த்து ஜீவிக்கவில்லை. பாரதரே! அக்னிமுகத்தை அடைந்து எவ்வாறு விட்டிற்பூச்சிகள் எரிக்கப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்கள் கர்ணனாகிற நெருப்பை அடைந்து எரிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! கர்ணனொருவனாலே சைந்யர்களிலும் பாஞ்சாலர்களிலும் சூரர்களென்று ஸம்மதிக்கப்பட்ட அனேகர்கள் பெயரைக் கேட்கும்படி செய்து கொல்லப்பட்டார்கள். அரசரே! கர்ணனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு 'கர்ணனிடத்தினின்று யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுள் ஒருவனைவது உயிரோடு விட்டப்போகிறதில்லை' என்கிறபுத்தியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று. ஸூதபுத்திரன் அடிக்கடி பாஞ்சாலர்களை யுத்தத்தில் அடித்துமிகுந்த கோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான். ஐயா! பகைவர்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை த்ருஷ்டத்யும்னனும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் நூறுநூறாக மற்றஜனங்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சிகண்டியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே நகுலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் அனேகர்களான பிரபத்திரகர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்களாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கர்ணனைப் பாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில், கருடன் ஸர்ப்பங்களை எதிர்ப்பதுபோல ஏகாகியான கர்ணன் அநேகசைந்யர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் எதிர்த்தான். அரசரே! தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு முன்னாளில் நடந்தது போன்ற கோரமானதுமான யுத்தம் கர்ணனுக்கு அவர்களோடு நடந்தது. ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் சரமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகப் பொழிகின்றவர்களுமான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல ஏகாகியானகர்ணன் மனக்கலக்கமற்றவனாக நாசஞ்செய்தான். பீம

ஸேனனே கர்ணன் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருக்கும் ஸமயத்தில் கோபங்கொண்டவனாகி யமதர்மனைப்போன்ற அம்புகளாலே நான்கு பக்கத்திலும் சேனையை அடித்தான். மஹாவில்லாளியான கர்ணன் யுத்தத்தில் ஒருவனாயிருந்துகொண்டு பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும் மாத்ஸ்யர்களையும் வஸாதயர்களையும் மத்ரர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான். அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீமனுடைய மர்மஸ்தானங்களில் நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் யானைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளாகிக் கீழேவிழுந்து பூமியை நடுங்கச்செய்தன. மஹாராஜரே! குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளும் உயிரையிழந்தவர்களான காலாட்களும் மிகுதியாக ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு (பூமியில்) படுத்தார்கள். பெரியவரே! பீமஸேனனால் விரைவாக அடிக்கப்பட்ட மஹாவேகமுள்ள யானைகள் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைகள் போலக் கீழேவிழுந்தன. மன்னரே! வேகமுள்ளவைகளும் கீழே விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான அந்த மஹாரதங்களால் யுத்தபூமியானது சிதறிக்கிடக்கின்ற மலைகளால் [illegible] போல விளங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான ரதிகர்களும் காலாட்களும் ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்களாகவே பீமனிடத்தினின்று பயந்து ஆயுதங்களை விட்டு உயிரைவிட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். யுத்தபூமியானது பீமஸேனனுடைய அம்புகளாலே வெட்டப்பட்ட ரதிகர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் ஸாரதிகளாலும் [illegible]களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் கொடிக்கம்பங்களாலும் [illegible] நிறைந்தது. பீமஸேனனிடத்திலிருந்து [illegible] யுத்தத்தில் உத்ஸாகத்தைத் தூரத்திலே செய்யப்பட்டதுமான அந்தத் துரியோதனனுடைய சேனைமுழுவதும் அசைவற்றதுபோல் நின்றது. அரசரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் அசைவற்றதும் நெருங்கியதும் எளிமையுற்றதுமான அந்தச்சேனையானது தெளிந்தஜலத்தையுடையதாக காலத்தில் ஸமுத்திரம் [illegible] போலச் சமீபகாலத்தில் [illegible] விளங்கியது. [illegible] வீரர்கள் [illegible] தோடுகூடினவும் [illegible] அந்தச்சேனையானது [illegible] [illegible]. [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] களும் [illegible] கர்ணனுடைய [illegible]

[illegible]

வைகர்ணாயின் ஸூதபுத்திரன் கோபங்கொண்டவனாகப் பாண்டவர்களுடைய சேனையைக் கொன்றான்; பீமஸேனனை [illegible] சேனையையும் தனஞ்சயனை [illegible] பயமடையாமலும் [illegible] தார்கள். அவ்வாறு பயங்கரமானதும் ஆச்சரியகரமான [illegible] துமான யுத்தம் நடந்துவருமளவில், ஜயசாலிகளுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் சேனையின்மத்தியில் [illegible] டங்களைக் கொன்று பிறகு வாஸுதேவனைப் பார்த்துச் சொல்லலானான்:

"ஜனார்த்தனரே! கூட்டப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சேனையைக் கண் [illegible] முறிய அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது; [illegible] ரதங்கள் [illegible] பரிவாரங்களோடு [illegible] ஓடுகிறார்கள். [illegible] புத்திரன் இந்த [illegible] கூடிய தேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனாகிய [illegible] யுடைய ராஜனைக் [illegible] ஸைனிகர்கள் [illegible] இவர்கள் [illegible] யுடைய [illegible] ஸைனிகர் [illegible] சத்தியறவர்களாகவிட்டார்கள். [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பெருமையை [illegible] படுகிறது. [illegible] பீமஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் [illegible] ஓடுகின்றார்கள். வாஸுதேவரே! ராஜனையுத்தியுடைய மத்தியில் [illegible] புத்திமானான [illegible] [illegible] காணப்படுகிறது. இந்தமகாரதர்கள் [illegible] யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள். [illegible] கொல்லுவதில் சிறந்த வீரமுள்ளவனென்று [illegible] [illegible] ததிலா [illegible] சேனையைத் [illegible] கவிட்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லும் [illegible] மாதவரே! இந்தச் சேனையைக் கொல்லுவதற்கு விருப்பம் [illegible] [illegible] ஓட்டிக்கொண்டுபோகிறீர்" என்று வினவினான்.

அந்த அர்ஜுனனுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, கோவிந்தர் [illegible] சிரித்துக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து, 'பாண்டவா! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வெண்ணிறமுள்ள [illegible] (சேனையில்) பிரவேசிக்கின்ற [illegible] டையதேரையானது குதிரைகள் [illegible] மேகத்

தின் இடிபோன்றமுழக்கமுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசைகின்ற கொடித்துணியுடன் கூடியதுமான அந்தரதமானது விமானம் ஆகாயத்திலபிரவேசிப்பதுபோல அந்தச்சேனையில் பிரவேசித்தது. பெருஞ்சேனையைப் பிளந்துகொண்டு நுழைந்தவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடையவர்களுமான அந்தக்கேசவரும் அர்ஜுனனும் மிக்க காந்தியுள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில்ஸமர்த்தர்களும் யுத்தயாகத்திற்காக அழைக்கப்பட்டுவந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யாகஞ்செய்பவர்களால் விதிப்படி அழைக்கப்பட்டு யாகத்திற்குவந்திருக்கின்ற அச்விநிதேவதைகள்போல விளங்கினார்கள். கோபத்தினால்சிவந்தகண்களையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான (அந்தஇரண்டு) சூரர்களும் அதிக மதங்கொண்டவைகளும் தருஷ்டிஸஞ்சாரத்துடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவைகளுமான இரண்டுயானைகள்போல விளங்கினார்கள். கோபங்கொண்டவர்களும் சிறந்தஉபாயமுள்ளவர்களுமான அந்தஇரண்டுபுருஷச்ரேஷ்டர்களும் தலத்வனியினால் கோபமூட்டப்பட்ட இரண்டு மஹாகஜங்கள்போல அடங்காத பலமுடையவர்களானார்கள். பல்குனன் தேர்ப்படையிலும் குதிரைக்கூட்டங்களிலும் நுழைந்து பாசத்தைக்கையில்கொண்ட யமன்போலச் சேனையின்மத்தியில் ஸஞ்சரித்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் உமதுசேனையில் விக்கிரமத்துடன் கூடின அந்தஅர்ஜுனனைக்கண்டு உம்முடையகுமாரன் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் ஏவினான். பிறகு, சூரர்களும் அஸ்திரவித்தையில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களும் எங்கும்பிரசித்திபெற்றவர்களும் மஹாரதர்களும் வில்லாளிகளுமான ஸம்சப்தகர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்ரதங்களோடும் முந்நூறுயானைகளோடும் பதினாயிரம் குதிரைகளோடும் இரண்டுலக்ஷம் காலாட்களோடும் குந்தீபுத்திரனை பாண்டுநந்தனனைச் சரமாரிகளால் நான்குபக்கத்திலும்மூடிக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். மஹாராஜரே! [illegible]படையைக்கொல்லவனான அந்தப்பார்த்தன் யுத்தத்தில் அம்புகளால்மூடப்பட்டவனாகப் பாசத்தைக்கையில்கொண்ட யமன்போலத் தன்னுருவத்தைப் பயங்கரமாகக்காண்பித்துக்கொண்டும் ஸம்சப்தகர்களைக்கொன்றுகொண்டும் [illegible] பிறகு, கிரீடியினால் [illegible] ஆகாயத்தில் [illegible]களுமான பாணங்களால் ஆகாயமானது மூடப்பட்டு இடைவெளியற்றதுபோல ஆயிற்று. பிரபுவே! கிரீடியினுடைய வில்லினால் விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல நன்றாகவிழுகின்றவைகளுமான

பெரிய அம்புகளால் எல்லாம் மூடப்பட்டுப் பிரகாசித்தது. அதற்கு அரிய பராக்கிரமமுள்ள பாண்டவன் ஸ்வர்ணக்கட்டுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் படிவான சணுக்களுள்ளவைகளுமான பாணங்களை எல்லாத்திக்குகளிலும் பிரயோகித்தான் பார்த்தனுடைய கையுறையிலிருந்தும் ஒலியினால் ஜனங்கள், பூமி, ஆகாயம், எல்லாத்திக்குகள், கடல்கள், மலைகள் இவைகளெல்லாம் வெடிக்கின்றனவென்று எண்ணினார்கள் மஹாரதனான கௌந்தேயன் பதினாயிரம் வீரர்களைக் கொன்று ஸம்சப்தகர்களுடைய பிரபக்ஷத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றான். பார்த்தன் காம்போஜர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பிரபக்ஷத்தையடைந்து இந்திரன் அஸுரர்களை அழித்ததுபோலச் சேனையைப் பல்லங்களால் அழித்தான் கணைகளைக் கொல்ல வருகின்ற பகைவர்களுடைய சஸ்திரங்களுள்ள கைகளுடன் கூடின புஜங்களையும் அவ்வாறே தலைகளையும் விரைவாகப் பல்லத்தினால் துண்டாக்கினான் நான்குபக்கத்திலும் காற்றினால் பலகிளைகள் முறிக்கப்பட்ட மரங்களைப்போல அவர்கள் ஆயுதங்களையிழந்து வெட்டப்பட்ட அங்கங்களோடும் அங்கங்களின் உறுப்புக்களோடும் பூமியில் விழுந்தார்கள். யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவனான அர்ஜுனனை ஸுதக்ஷிணனுக்கு இளையஸஹோதரன் எதிர்த்துச் சரமாரியினால் வர்ஷித்தான். அந்தப் பார்த்தன் (பாணங்களைப்) பிரயோகிக்கின்ற அந்த ஸுதக்ஷிணனது இளையஸஹோதரனுடைய பரிகாயுதம்போன்ற இரண்டுகைகளையும் இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களால் அறுத்துப் பூர்ணசந்திரனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற முகத்துடன் கூடின தலையையும் க்ஷுரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, கணத்தினின்று உண்டான ரத்தத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அந்தத் தலையானது வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மனோசிலைமயமான மலையினுடைய சிகரம்போல வேகத்துடன் கீழே விழுந்தது. காம்போஜர்கள் உன்னதனுயிருப்பவனும் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனும் மிகஇனிய தோற்றமுள்ளவனும் பொன்தூண்போன்றவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளையஸஹோதரனைப் பிளக்கப்பட்ட மஹாமேருவைப்போலக் கண்டார்கள். பிறகு, கோரமும் மிக்கஆச்சரியகரமுமான யுத்தம் மறுபடியும் உண்டாகியது அந்தயுத்தத்தில் சண்டைசெய்கின்ற யுத்தவீரர்களுக்குப் பலபல அவஸ்தைகள் உண்டாயின. அரசரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட காம்போஜதேசத்துக் குதிரைகளாலும் யவனர்

களாலும் சக்ரங்களாலும் பூமி முழுதும் எல்லாம் ரக்தமாகியது. மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும் கர்ணனும் பீமஸேனனும் கோபத்துடன் கூடியவர்களாகவே, குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட ரதங்களாலும் குதிரை வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் பாகர்கள் அழிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகளழிக்கப்பெற்ற மஹாமாத்ரர்களாலும் அரசர்களுக்கு அதிபயங்கரமான விநாசம் உண்டாயிற்று. அந்தக் கௌரவசேனையின் பக்கத்தோடியும் பக்ஷமும் வதம் பண்ணப்படுகையில், அதிமத்தியானத்தில் துரோணபுத்திரர் பொன்னாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிதானவில்லை அதைத்தாங்கொண்டு சூரியனை தனையுடையதாகிய கிரணங்களை எடுத்தாற்போலக் கோரமான பாணங்களை எடுக்கின்றவராகவும் விரைபவராகவும் ஜயசாலிகளிற் சிறந்தவனை அர்ஜுனனை எதிர்த்தார். ... ஆச்சரியப்படும்படி செய்கின்றவர்களும் உத்தமமான கீர்த்தியை விரும்புகின்றவர்களும் காட்டுத்திருடையவர்களும் ... அவ்விருவருக்கும் யுத்தத்தில் நிச்சயமில்லாத பெருமைபோர் நடந்தது. அர்ஜுனனை, பீமஸேனனை, கர்ணனை, மூவரும் முன்போல் ... ஸம்சப்தகர்களையும் கௌரவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தார்கள். மஹாராஜரே! ஸைந்யங்களான அவ்வாறு ... பிரிந்திருக்குந் தருணத்தில், அரசர்களுக்குப் பேராபத்தையுண்டாக்கும் ...மான விநாசமும் நேர்ந்தது” என்று கூறினான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிகின்ற அர்ஜுனனை அச்வத்தாமா யுத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவ்விருவருக்கும் யுத்தமும்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய, அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது? ஸூதபுத்திரனான கர்ணனுக்குப் பாஞ்சாலர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடைபெற்றது? அச்வத்தாமாவுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் என்னைச்சேர்ந்த மற்ற வீரர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையும் எனக்குச் சொல்வாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

“அரசரே! வீரர்களுக்குத் தேகங்களையும் பாவங்களையும் அழிக்கின்ற யுத்தமானது பகைவர்களோடு நடந்தவிதத்தைச் சொல்லுகின்றேன், என்னிடத்தினின்று நீ கேளும். பகைவர்களை யடிப்பவனை

பார்த்தன் பெருங்காற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிக்கச்செய்வது போல ஸமுத்திரத்திற்கொப்பான ஸம்சப்தகர்களுடைய படையில் நுழைந்து அதனைக் கொந்தளிக்கச்செய்தான். தனஞ்சயன் கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலே பூர்ணசந்திரன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற முகமுள்ளவைகளும் அழகிய கண்களையும் புருவங்களையும் பற்களையுமுடையவைகளுமான வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்துக் காம்பில்லாத தாமரைமலர்கள்போன்ற அவைகளால் பூமியை விரைவாக மூடினான். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நன்கு உருட்சியாயிருப்பவைகளும் நீண்டவைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் சந்தனத்திலும் அகிற்சாந்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களுடன்கூடியவைகளும் கையுறைகளணிந்தவைகளும் ஐந்துதலைநாகம்போன்றவைகளுமான பகைவர்களுடைய கைகளை க்ஷுரங்களால் வெட்டினான். பாண்டவன் தேரிற் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளையும் அவைகளைத்தவிர மற்றவைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் விற்களையும் அம்புகளையும் கைகளையும் மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அரசரே! அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரையின்மேலேறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். சிறந்த வீரர்கள் மிக்க கோபங்கொண்டு மெல்லவயதுள்ள பசுவின் நிமித்தமாகக் கர்ஜிக்கின்றவைகளும் அடங்காத்தனங்கொண்டவைகளுமான விருஷபங்கள் கொம்புகளால் (பசுக்களையும் முட்டுவது) போலத் துன்பஞ்செய்பவனையும் கோபமுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்று அம்புகளால் அடித்தார்கள். மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதற்காக அஸுரர்களுக்கு இந்திரனோடு எதிர்த்து யுத்தம் நடந்ததுபோல அந்த அர்ஜுனனுக்கும் அந்த ஸம்சப்தகர்களுக்கும் மயிர்சிலிர்க்கும்படியான யுத்தம் நடந்தது. அந்த அர்ஜுனன் சத்துருக்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்து அனேகபாணங்களாலே விரைவாக அடித்து (அவர்களுடைய) உயிரைக் கவர்ந்தான். அர்ஜுனன் காற்றானது பெரியமேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோல ரதங்களை * திரிவேணுவும் சக்கரமும் அச்சும் வெட்டப்பட்டவைகளாகவும் போர்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகளும் ஆயுதங்களும் அம்புப்பெட்டிகளும் கொடிகளும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் கட்டுக்கயிறுகளும் கடிவாளங்களும் தண்டங்களும் நன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் திரிவேணுக்களையும் ஏக

* துரோணபர்வம் 601-ம்பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

காலகளையும் இழந்தவைகளாகவும் தேர்த்தட்டும் நுகமும் சரிந்தவைகளாகவும் *அக்ஷப்பிரமண்டலங்கள் மிக நழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாகச் செய்துகொண்டு பார்ப்பவருக்கு ஆச்சரியகரமும் சத்துருக்களுக்குப் பயங்கரமுமாயிருக்கின்ற செய்கையை ஆயிரம் மஹாரதர்களுக்குச் சமமாகச் செய்தான். ஸித்தர்கள் தேவரிஷிகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் சாரணர்களும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. கேசவார்ஜுனர்களுடைய முடியில் பூமாரிகளும் விழுந்தன. அசரீரவாக்கும், 'சந்திரன், அக்னி, வாயு, சூரியன் இவர்களுடைய காந்தியையும் தேஜஸ்ஸையும் பலத்தையும் பிரகாசத்தையும் எப்பொழுதும் முறையே தரிக்கும் வீரர்களான கேசவார்ஜுனர்கள் இவர்களே; முற்காலத்தில் பிரம்மருத்திரர்கள் வீற்றிருந்ததுபோல ஒரே ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இந்த இரண்டு வீரர்களும் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களான நரநாராயணர்கள்' என்று மொழிந்தது. பார்த்தரே! இவ்வாறான இந்தப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அசுவத்தாமா மிக்க கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை விரைவாக எதிர்த்தார். பிறகு, துரோணபுத்திரர் அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டு பகைவரை அழிக்கக்கூடிய அம்புகளைத் தொடுக்கின்ற பாண்டவனை அம்புடன்கூடின கையினால் சண்டைக்கு அழைத்து, 'வீர! நீ இச்சமயத்தில் வந்து எதிர்த்திருக்கின்ற என்னைத் தக்க அதிதியாக நினைப்பாயாகில் எல்லாவிதத்திலும் எனக்கு இப்பொழுது யுத்தம் என்கிற விருந்தைக்கொடு' என்று சொன்னார். ஆசாரியபுத்திரரால் யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தோடு இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் தன்னைத் தனக்கு மதிக்கத்தக்க ஜனார்த்தனரைப்பார்த்தும் இவ்வாறு சொன்னான்: 'யாதவரே! ஸம்சப்தகர்களை நான் கொல்லவேண்டும்; அசுவத்தாமாவோ யுத்தத்திற்கு என்னை அழைக்கிறார்; இச்சமயத்தில் எதை முதலில் செய்யவேண்டுமோ அதை எனக்குச் சொல்லும்; தேவரீருக்கு விருப்பமிருந்தால் எதிர்கொண்டு ஆதித்யங்கொடுப்போம்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மாதவர் யாகத்தில் சிக்ஷையென்னும் வேதாங்கத்தில் கூறியமுறைப்படி அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை வாயுவானவன் கொண்டுவந்ததுபோல அழைக்கப்பட்ட பார்த்தனை அசுவத்தாமாவினிடத்தை அணுகும்படி செய்தார். கேசவர் ஒரேமனத்தையுடையவரான அந்த அசுவத்தாமாவை

---

* ரதத்திலுள்ள நீட்டத்திலும் அச்சிலும் சேர்த்து இசைக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டைகளின் ஸமூகம்.

அழைத்து, 'அசுவத்தாமாவே! ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு விரைவாக அடிக்கக்கடவீர். ஆயுதங்களையும் நீர் ஸஹித்துக்கொள்ளும். வேலைக் காரர்களுக்கு யஜமானனிடம் சோற்றுக்கடனைக் கழிப்பதற்கு இஃ தன்றோ காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம் ஸூக்ஷ்மமானது. க்ஷத்திரியர்களுடைய வெற்றிதோல்விகள் ஸூக்ஷ்மமானவை கள். பார்த்தனுடைய திவ்யபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமல்போ வீரானால் நீர் முடிவைவிரும்பித் திடமாயிருந்துகொண்டு இப்பொ ழுது அர்ஜுனனோடு போர்புரிவீராக' என்று சொன்னார். வாஸு தேவரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிராம்மணச்ரேஷ்டர் 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிக் கேசவரை அறுபது நாராசங்களாலும் அர் ஜுனனை மூன்று நாராசங்களாலும் அடித்தார். அர்ஜுனன் மிக்கக்கோ பங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அந்த அசுவத்தாமாவினுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினான். த்ரோணியானவர் மிக்ககோரமான வேறு வில்லை எடுத்து நாணேற்றி நிமிஷத்திலே பாண்டுநந்தனனான அர் ஜுனனையும் வஸுதேவபுத்திரரான கேசவரையும் ஆயிரம்பாணங் களாலும் மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தார். பிறகு, முயற்சியுடைய வீரன் த்ரோணகுமாரர் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்கா கவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பாணங்களைப் பிரயோகித்து அர்ஜுனனை ஸ்தம்பிக்கச்செய்தார். ஐயா! பிரம்மவாதியான அசுவத்தாமாவினு டைய அம்பறாத்தூணியினின்றும் வில்லினின்றும் நாணகயிற்றினின் றும் விரல்களினின்றும் இரண்டு புஜங்களினின்றும் இரண்டு உள்ளங் கைகளினின்றும் மார்பினின்றும் முகத்தினின்றும் மூக்கினின்றும் கண்ணினின்றும் இரண்டு காதுகளினின்றும் தலையினின்றும் அங்கங் களினின்றும் ரோமங்களினின்றும் கவசங்களினின்றும் ரதத்தினின் றும் த்வஜத்தினின்றும் பாணங்கள் வெளிப்பட்டன. த்ரோணபுத்திரர் பெரிதான பாணவலையினால் மாதவனையும் அர்ஜுனனையுங்கட்டி ஸந் தோஷமுள்ளவராய்ப் பெரிய மேகக்கூட்டத்தினுடைய இடிமுழக்கம் போன்ற சப்தத்தோடு ஸிம்மநாதஞ்செய்தார். மஹாராஜரே! த்ரோ ணியினால் விடப்பட்டு நான்குபக்கத்தினின்றும் வந்துவிழுகின்ற அந் தப் பாணங்களால் ரதத்திலிருக்கின்ற அந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர் இருவரும் நன்றாக மூடப்பட்டார்கள். பிறகு, பிரதாபசாலியான அசு வத்தாமா யுத்தத்தில் அந்தப் பாண்டவமாதவர்களிருவரையும் கூர்மை யுள்ள அம்புகளாலே அசைவற்றவர்களாகச் செய்தார். சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்விருவரும் பாணங்களால் நன்றாக மூடப்பட்டார்களென்பதைக் கண்டு ஜங்கமஸ்தாவரமனைத்தும் ஹா

ஹாகாரங்கொண்டன. விசித்ரமானவைகளுடைய கூட்டங்கள் நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் வந்தன; 'இப்பொழுது உலகங்களுக்கு க்ஷேமமானது உண்டாகுமா' என்றும் சொல்லின. அரசரே! யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்கின்ற த்ரோணபுத்திரருக்கு உண்டானதுபோன்ற பராக்கிரமம் என்னால் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதேயில்லை. மன்னரே! யுத்தத்தில் சத்ருக்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற த்ரோணியினுடைய வில்லின் சப்தத்தைக் காஜிக்கின்ற ஸிம்மத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலப் பலதரம் கேட்டேன். யுத்தத்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் (அம்புகளைத்) தொடுப்பவருமான இந்த அச்வத்தாமாவினுடைய வில்லிலுள்ள நாண் கயிறானது மேகத்தினுடைய மின்னலைப்போல விளங்குவதாகக் காணப்பட்டது. சுறுசுறுப்புடன் காரியத்தைச்செய்பவனும் திடமான கைப்பிடியுள்ளவனும் பாண்டுபுத்ரனுமான அந்தத் தனஞ்சயன் அப்பொழுது அதிகமான மயக்கத்தை அடைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். யுத்தத்தில் விக்கிரமத்துடன் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் (அம்புகளைப்) பிரயோகிக்கின்றவனுமான தன்னுடைய பராக்கிரமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய கைப்பாட்டாக எண்ணினனே வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அவ்விதமான காரியத்தைச்செய்கின்ற த்ரோணபுத்திரருடைய ஸ்வரூபமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது அரசரே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்ரர் விருத்தியடைந்து குந்தீபுத்திரனும் தளர்வடையவே, ரோஷமானது கிருஷ்ணனை வந்தடைந்தது. அரசரே! அந்த வாஸுதேவர் ரோஷத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கண்களினால் எரிக்கின்றவர்போல யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரனையும் பல்குனனையும் அடிக்கடி பார்த்தார்.

பிறகு, கண்ணபிரான் கோபங்கொண்டு பார்த்தனை நோக்கி, 'பார்த்த! குந்தீபுத்திர! யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரர் உன்னை இப்பொழுது மீறியதை உன்னிடத்தில் ஆச்சரியமாக எண்ணுகிறேன். உன்னுடைய கையிலுள்ள காண்டீவமானது சிதறிப்போகாமலிருக்கின்றதா? கைப்பிடி நழுவாமலிருக்கின்றதா? வீர்யமானது முன்போல இருக்கின்றதா? உனக்குத் தோள்களினுடைய பலமும் முன்போலிருக்கின்றதா? பார்த்த! வானரத்வஜனே! யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரனை அதிக ஆண்மையுள்ளவனாக எண்ணுகிறேன். குருபுத்திரரென்று இவரைக் கௌரவித்துக்கொண்டு போரில் உபேக்ஷைசெய்ய

யாதே பார்த்த! உபேக்ஷைசெய்வதற்கு இது ஸமயமன்று' என்று அன்புடன் இவ்வசனத்தைக் கூறினார். அர்ஜுனன், 'மாதவரே! என் விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்டஸ்வபாவத்தைப் பாரும்; அம்பு மயமான வீட்டில் பிரவேசிக்கச்செய்து நம்மை மாண்டவர்களென்று எண்ணுகிறார். சிக்ஷையினாலும் பலத்தினாலும் இதோ நான் இவனைக் கொல்ல ஸங்கல்பித்துவிட்டேன்' என்றுகூறினான். இவ்வாறுசொல்லி விட்டு, பாரதர்களுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் அந்த அச்வத்தாமாவி னுடைய வில்லையும் குடையையும் கொடித்துணியையும் தாழைமடல் போன்றவடிவமுள்ள சக்தியையும் சிறந்த கதாயுதத்தையும் கருமாரால் சாணையிடப்பட்ட பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அர்ஜுனன் அச்வத் தாமாவினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகள் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கி, காற்றானது பஞ்சை நாசஞ்செய்வது போல நாசஞ்செய்தான். பிறகு, பாண்டவன் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் த்வஜங்களோ டும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களோடுங்கூடின ஸம்சப்தகர்களை மறுபடியும் உக்கிரமான பாணங்களால் அடித்தான். அந்தயுத்த ரங்கத்தில் அப்பொழுது பற்பல ரூபமுடையவர்களாகக் காணப் பட்ட ஜனங்கள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்களே தங்களைப் பாணங் களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக எண்ணிக்கொண்டார்கள். காண்டீ வத்தினால் விடப்பட்டவைகளும் பற்பல உருவமுள்ளவைகளு மான அவ்வம்புகள் யுத்தத்தில் ஒருகோசதூரத்துக்கு அப்புறத்தி லுள்ள யானைகளையும் மனிதர்களையும் கொன்றன. கோடாலி களால் வெட்டப்பட்ட இலவமரங்களைப்போல மதஜலத்தைப் பெருக்குகின்ற யானைகளுடைய துதிக்கைகள் பல்லங்களால் அறுக் கப்பட்டு விழுந்தன. பிறகு, மலைபோன்ற அந்தயானைகள் மா வுத்தர்களோடு இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலை களுடைய கூட்டங்களைப்போலக் கீழேவிழுந்தன. தனஞ்சயன் நன்றாகப்பழக்கப்பட்ட வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட வீரர்களால் ஏறப்பட்டவை களும் கந்தர்வநகரம்போன்ற உருவமுள்ளவைகளும் நன்றாக அமைக் கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களைப் பாணங்களால் துண்டுதுண்டாகச் செய்து சத்துருக்களின் மேல் அம்புகளைப் பொழிந்தான். அவன் நன் றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் கொன்

* [illegible] பாகம், 102-ம் பக்கத்திலும் [illegible] பாகம் 72, 566-ம் பக்கங்களிலும் குறிப்புப் பார்க்க.

யும் கோலங்களையும் குதிரைகளையும் யானைவீரர்களையும் வெட்டினான். அந்தயானையினின்று கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் வஜ்ரத்தினலடிக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்கள்போல விழுந்தன. அந்த ஸம்சப்தகர்கள் முறிய அடிக்கப்பட்டவுடன், காற்றினால் பெரிய மேகமண்டலங்களால் உதிக்கின்ற சூரியனை மூடுவதுபோலக் கிரீடியானவன் உதிக்கின்ற சூரியனுடைய வர்ணம்போன்றவர்ணமுள்ள பாணங்களால் குருபுத்திரனை மூடினன். பிறகு, அச்வத்தாமா கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அர்ஜுனனுடைய அம்புகளை நாசஞ்செய்து மாரிகாலத்தில் சந்திரசூரியர்களை மேகமானது ஆகாயத்தில் மறைப்பதுபோல அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் நன்றாக மூடி விம்மநாதஞ்செய்தார். எதிர்த்துவந்து அந்தவீரர்களால் ஆயுதங்களாலடிக்கப்பட்ட குந்திபுத்திரனை அர்ஜுனன் பாணாந்தகாரத்தை விரைவாகச் சேதித்து சிறந்தபொற்கட்டமைந்த அம்புகளால் அந்த அச்வத்தாமாவையும் உடனே சூழ்ந்த அந்தவீரர்களையும் மீண்டும் அடித்தான். பாணங்களை எடுப்பதும் ஸந்தானஞ்செய்வதும் பிரயோகிப்பதுமான ஸவ்யஸாசிரதத்தில் காணப்படவில்லை. ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கமோதிக்கொண்டிருக்கின்ற சரீரங்களையுடையவைகளாகவும் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் கண்டார்கள். துரோணபுத்திரர் விரைபவராகிச்சிறந்த பத்துநாராசங்களை வேகமாகத்தொடுத்து ஒருபாணம்போலப் பிரயோகித்தார். அவைகளும், ஐந்துபாணங்கள் அர்ஜுனனை எதிரில் அடித்தன; கலக்கட்டுக்களுடன்கூடின ஐந்துபாணங்கள் அச்சுதனைப்பிளந்தன. தனஞ்சயனைத் தாக்கியவரான அந்த அச்வத்தாமாவினால் அவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் அவ்வம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் குபேரனையும் இந்திரனையும் போன்றவர்களும் எல்லா மனிதர்களுள்ளும் சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களையும் யுத்தத்தில் மாண்டவர்களென்றே மற்றவர்கள் எண்ணினார்கள். பிறகு, தசார்ஹர்களுக்கு நாதரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'ஏன் அஜாக்ரதையாயிருக்கிறாய்? இந்தப் போர்வீரனைக் கொல். இவர் உபேக்ஷிக்கப்பட்டால் சிகிச்சைசெய்யப்படாத கஷ்டமான வியாதிபோலக் தோஷத்தை விளைவிப்பாரன்றோ?" என்று சொன்னார்.

ஊக்கமுள்ள கிரீடியானவன் அச்சுதரைப்பார்த்து, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து விரைவாகக் காண்டீவத்தினின்று விடப்படுகின்றவைகளும் கோபங்கொண்டஸர்ப்ப

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களாலே த்ரோணபுத்திரனுடைய சிறந்தசக்கனத்திலே பூசப்பட்ட உத்தமமான இருகைகளையும் மார்பையும் தலையையும் அவ்வாறே சிகரமுற்ற இரண்டு தொடைகளையும் அடித்து த்ரோணபுத்திரனையும் யுத்தத்தில் பிளந்தான் அர்ஜுனன் கடிவாளங்களை அறுத்தாக குதிரைகளையும் அடித்தான் அந்தக்குதிரைகள் அவனை யுத்தபூமியினின்று வெகு தூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டன காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுடைய அக்குதிரைகளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திசாலியுமான அந்த த்ரோணபுத்திரர் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் திடமாக அடிக்கப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனுடனே போர்புரிவதற்குச் சக்தியற்றவரானார் அங்கிரஸினவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்த அசுவத்தாமா பாணங்களும் அஸ்திரங்களும் குறைந்துபோய் உத்ஸாகங்கெட்டிழந்து விருஷ்ணிவீரரான கிருஷ்ணனிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும் ஜயம் நிச்சயமென்று ஆலோசித்துக் கர்ணனுடைய படையில் பிரவேசித்துவிட்டார். மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் சிகித்ஸைகளாலும் உபாயங்களாலும் தேகத்தினின்று விலக்கப்பட்ட வியாதிபோல விருத்தமானகாரியத்தைச் செய்ய எண்ணங்கொண்ட அசுவத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டபின், கேசவரும் அர்ஜுனனும் காற்றினாலசைக்கப்பட்ட கொடியுள்ளதும் வெள்ளம்போல முழங்குகின்றதுமான ரதத்துடன் ஸம்சப்தகர்களுக்கெதிராகச் சென்றார்கள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தண்டதாரனையும் தண்டனையுங் கொன்றது)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடையசேனையில் தண்டதாரனால்கொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய சப்தமானது தோன்றியது கருடன் காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குச்சமமான வேகமுள்ளகுதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவர் ரதத்தைத்திருப்பி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பகைவரை அழிக்கின்றயானையோடு இதோ மகதநாடன் மீறிச்செல்லுகிறான் இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பகதத்தனுக்குக் குறைந்தவனல்லன் இவனைக்கொன்று மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களைக்கொல்வாய்' என்றுசொன்னார் பேச்சு

முடிவதற்குள் பார்த்தனைத் தண்டதாரனுடைய யானையை அடையச்செய்தார். மாகதர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாபலசாலியும் அம்புகள் காயத்தில் பிடிவாதமுள்ளவனுமான அந்தத்தண்டதாரன் யுத்த வீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடிப் பயங்கரமாயும் விஸ்தீரண மாயுமுள்ள தூமகேதுஸ்வரூபியான உற்பாதக்கிரகமானது பூமிமுழுமையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவர்சேனையை நாசஞ்செய்தான் நனகுபழக்கப்பட்டதும் கஜாஸுரன்போன்றதும் மஹாமேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதர்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதுமான சிறந்தயானையின்மீது வீற்றிருப்பவனும் யுத்தத்தில் வீர்யமுள்ளவனுமான அந்தத்தண்டதாரன் யுத்தத்தில் யானைவீரர்களையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதர்களையும் குதிரைவீரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலசக்கரம் போல எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான் அந்தத்தண்டதாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இரும்பினாலானவையுமான கவசங்களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவர்களும் குதிரைகளையுடையவர்களுமான மனிதர்களைக் காலாட்களுடன்கூட விழும்படி செய்து,பலமுள்ள ஒரு சிறந்தயானையானது பெருங்கோரைகளை ஓசையுடன் அழிப்பதுபோல நாசஞ்செய்தான் பிறகு, அர்ஜுனன் நாண்கயிற்றினின்றும் கைவிரலுறையினின்றும் சக்கரங்களுடைய நுனியினின்றும் உண்டானசப்தமுள்ளதும் மிருதங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் சப்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதுமான யுத்தத்தில் சிறந்த ரதத்துடன் (தண்டதாரனுடைய சிறந்தயானையை) எதிர்த்தான் பிறகு, அந்தத்தண்டதாரன் அர்ஜுனனை உத்தமமான பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஜனார்த்தனரைப் பதினாறுபாணங்களாலும் குதிரைகளை மும்மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்து, பிறகு, ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், அடிக்கடி சிரிக்கவும் சிரித்தான் பிறகு, பார்த்தன் பல்லங்களாலே நாண்கயிறோடும் பாணங்களுடனும்கூடின அந்தத்தண்டதாரனுடையவில்லையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜத்தையும் அறுத்து மறுபடியும் பாதரக்ஷகர்களோடு பாகர்களையும் கொன்றான் பிறகு, கிரிவ்ரஜதேசத்தரசன் அந்தத்தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான் பிறகு, அர்ஜுனனை அதிகமாகக்கோபமூட்டக்கருதிய அந்தத்தண்டதாரன் கபோலங்களில் மதநீர்பெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளதும் காற்றுப

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையின்மீதிருந்து தோமரங்களால் ஜனார்த்தனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தான் பிறகு, பாண்டவன் மூன்று பாணங்களால் யானையின் துதிக்கைக்கொப்பான அந்தத் தண்டதாரனுடைய இரண்டு கைகளையும் பூர்ண சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன்கூடின தலையையும் ஒரே ஸமயத்தில் அறுத்தான் பிறகு யானையின்மீது அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட பார்த்தனுடைய பாணங்களால் நன்குதைக்கப்பட்டதும் பொற்கவசத்தை அணிந்திருப்பதுமான அந்தயானை இரவில் காட்டுத்தீயினால் பற்றியெரிகின்ற ஓஷதிகளோடும் மரங்களோடுங்கூடின மலைபோல அதிகமாக விளங்கிற்று வேதனையினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த யானை மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல வீறிட்டுக்கதறிக்கொண்டும் நிலைதவறி நான்குபக்கத்திலும் சுற்றிக்கொண்டும் மனந்தடுமாறி (யுத்தரங்கத்தைவிட்டு) ஓடியது தூண்டப்பட்டு அலைந்த அந்த யானை பாகனோடுகூடவே வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தது பனிபோல வெண்மையுள்ளதும் பொன்மாலையை அணிந்ததும் இமயமலையினுடைய சிகரம்போன்றதுமான யானையுடன் பிராதாவானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்படவே, தண்டன் உபேந்திரனான கண்ணபிரானையும் அர்ஜுனனையும் கொல்லவெண்ணி விரைவாக ஓடிவந்தான் அந்தத் தண்டன் சூரியனுடைய கிரணங்கள்போற் பிரகாசிப்பவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான மூன்று தோமரங்களால் ஜனார்த்தனனையும் ஐந்து தோமரங்களாலே அர்ஜுனனையும் அடித்து விம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் அடிபட்டவனாகி அவனுடைய இருகைகளையும் அறுத்தான் க்ஷுரப்ராத்தினால் அறுக்கப்பட்டவைகளும் பருத்திருப்பவைகளும் தோமராயுதத்துடன்கூடியவைகளும் நல்ல தோள்வளைகளை அணிந்தவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் யானையின்மீதிருந்து ஒரே ஸமயத்தில் விழுகின்றவைகளுமான இருகைகளும் மலையினது சிகரத்தினின்று பூமியில் விழுகின்ற இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்கின பிறகு, கிரீடியினால் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அறுக்கப்பட்ட தண்டனுடைய தலையானது யானையின்மீதிருந்து பூமியில் விழுந்தது ரத்தத்தால் நனைந்து விழுகின்ற அந்தத் தண்டனுடைய அஸ்தகிரியினின்று மேற்றிசையில் விழுகின்ற சூரியன்போல விளங்கிற்று பிறகு, பார்த்தன் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கொப்பான உத்தமமான பாணங்களாலே இமயமலையினுடைய சிகரத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிளந்தான் அந்த யானையானது வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட இமயமலையினுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது. பிறகு, ஸவ்யஸாசியினால் யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்த யானைபோன்ற மற்றயானைகளும் அந்த இரண்டு யானைகள்போலவே நாசஞ்செய்யப்பட்டன. பிறகு, மிகப்பெரிதான சத்துருவினுடைய படையானது நன்கு நாசஞ்செய்யப்பட்டது. யானைகளும் ரதிகர்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டம்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொன்றுகொண்டு யுத்தத்தில் விழுந்தார்கள். மிக்க தடுமாற்றமுற்றவர்களும் நன்கு அடிக்கப்பட்டவர்களும் அதை அதைப் பலவாறாகப் பேசுகின்றவர்களுமான மனிதர்கள் ஒருவரால் மற்றொருவர் கொல்லப்பட்டார்கள். பிறகு, அர்ஜுனனுடைய படைவீரர்கள், தேவகணங்கள் இந்திரனைச்சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, 'வீர! பிரஜைகள் மரணத்தினின்று பயப்படுவதுபோல எவனிடத்தினின்று பயமடைந்தோமோ அந்தச் சத்துருவானவன் எங்களுடைய பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான். பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனே! இவ்வாறு பலசாலிகளான பகைவர்களால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட இந்த ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவாமற்போனால் அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இப்பொழுது நமக்கு உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும்' என்று கூறினார்கள். அர்ஜுனன் இவ்வாறாகவே மறுபடியும் நண்பர்களால் புகழப்படுகின்ற வாக்குகளைக் கேட்டு அப்போது ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவனாகித் தக்கபடி அந்த ஜனங்களுக்குப் பிரதிமரியாதைசெய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றான்.

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், அங்காரககிரஹம்போல வக்ரானுவக்ரமான கதியினால் மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஸம்சப்தகர்களை ஜயித்துப் பிரகாசித்தான். அரசரே! பாரதரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நிலை தவறின, சுற்றியலைந்தன, புரண்டன, விழுந்தன, வாட்டமுற்றன. பாண்டவன் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற சத்துருவீரர்களுடைய ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் மற்றக்குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் விற்களையும் கத்திகளை

யும் அம்புகளையும் கைகளையும் கையிலுள்ள சஸ்திரங்களையும் புஜங்களையும் தலைகளையும் பல்லங்களாலும் க்ஷுரங்களாலும் அர்த்தசந்திர பாணங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் அறுக்கலானான். [illegible]ம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் கர்ஜித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனை விரைவாக எதிர்த்தார்கள். ஒருபசுவின் நிமித்தமாகச் சண்டைபோடுகின்ற எண்ணங்கொண்ட காளைகள் ஒருகாளையைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல சூரர்கள் நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுக்கும் அந்த அர்ஜுனனுக்கும், தேவலோகங்களையும் ஜயிக்கும் விஷயத்தில் அஸுரர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போல மயிர்புளகிதத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற போர் நடந்தது. அர்ஜுனன் சடிக்குந்தன்மையுள்ள ஸர்ப்பங்களைப்போன்ற ஏழு பாணங்களால் *உக்கிராயுதனை அடித்து அவனுடைய தலையைச் சேதித்தானு கவர்ந்தான். அந்த ஸம்சப்தகவீரர்கள் கோபங்கொண்டு மாரிகாலத்தில் காற்றுகளால் செலுத்தப்பட்ட மேகங்கள் இமயமலையின் மீது பொழிவதுபோல அர்ஜுனன்மீது நான்கு பக்கத்திலும் பல சஸ்திரங்களைப் பொழிந்தார்கள். அர்ஜுனன் நான்கு பக்கத்தினின்றும் வந்துவிழுகின்ற சத்துருக்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் தடுத்து நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் சமீபத்திலடங்காத பகைவர்களனைவரையும் அடித்தான். அர்ஜுனன் விரைபவனுகிய பாணங்களால் ரதங்களை, த்ரிவேணுவும் அச்சும் ஏர்க்கால்களும் வெட்டப்பட்டவைகளாகவும் குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பெற்றவைகளாகவும் கைகளினின்று நழுவிவிழுந்த அம்புத்தூணிகளை யுடையவைகளாகவும் சக்கரங்களையும் கேதுக்கொடிகளையும் இழந்தவைகளாகவும் கடிவாளங்களும் பிடிக்கயிறுகளும் அச்சுக்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் அநுகர்ஷங்களையும் நுகத்தடிகளையும் இழந்தவைகளாகவும் எல்லா ஸம்ஹனங்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்தான். அந்த யுத்தத்தில், நாசம் பண்ணப்பட்ட அந்தச் சிறந்த ரதங்கள் நெருப்பினாலும் காற்றினாலும் தண்ணீராலும் நாசஞ்செய்யப்பட்ட செல்வவான்களின் வீடுகள் போலப் பலவாறாக விளங்கின. யானைகள் வஜ்ராயுதத்துக்குத் [illegible] குணசமமான அம்புகளால் மர்மஸ்தலங்கள் நன்கு பிளக்கப்பட்டு, இடியினாலும் காற்றினாலும் நெருப்பினாலும் ([illegible]) மலையுச்சியிலுள்ள வீடுகள்போல விழுந்தன. இந்திரன் அ[illegible]களைக்

* திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரனை அல்ல, இவன் வேறு 'உக்ராயுத குமாரனை' என்பது வ்யாக்யான புஸ்தக பாடம்.

கொல்வதுபோலப் பார்த்தன் (வீரர்களை) வஜ்ராயுதத்திற்கும் தழலுக்கும் விஷத்துக்கும் ஒப்பான சாணைபிடிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளால் கொன்றான். அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட அனேகம் குதிரைகள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடுகூடவே விழுந்தன. ரத்தத்தினால் நனைந்திருக்கின்ற அக்குதிரைகள் நாக்கும் குடலும் வெளியில்வந்து பார்க்கத்தகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரையிழந்தன. அர்ஜுனனால் நாராசங்களால் நன்கு தைக்கப்பட்ட மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் சுழன்றன, தடுமாற்றமுற்றன, கீழேவிழுந்தன, அலறின, வாடின. விலையுயர்ந்த கவசமும் பூஷணமும் பூண்டவர்களும் நானாவிதமான ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களுமான வீரர்கள் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தார்கள். பயமற்றவர்களும் உயர்குலத்தில் தோன்றியவர்களும் பவித்தர்களுமான புண்ணிய கர்மம் செய்தவர்கள் சரீரங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், சிறந்த கர்மங்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, பற்பல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கூட்டங்களோடு கூடியவர்களும் உண்மைச் சேர்ந்தவர்களுமான வீரர்கள் கோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படுகின்றவர்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிய பலவித ஆயுதங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்துக் கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள். அர்ஜுனனாகிற காற்றானது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமேகங்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழையைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ்செய்தது. குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் சேர்ந்ததும் பெரிய ஆயுதத்திரள்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான பகைவர்களுடைய படையாகிற கடலைச் சஸ்திரங்களும் அஸ்திரங்களுமாகிற அணையினாலே விரைவாகத் தாண்டக்கருதிய பார்த்தனை வாஸுதேவர், 'பார்த்த! தோஷமற்றவனே! என் விளையாடுகிறாய்? இந்த ஸம்சப்தகர்களை நாசஞ்செய்து பிறகு கர்ணனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் விரைவு பாராட்டு' என்று கூறினார். அர்ஜுனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று அவ்வமயம் யாதவர்க்குச் சொல்லிவிட்டு அப்பொழுது மிகுந்திருக்கின்ற ஸம்சப்தகர்களை நாசஞ்செய்யப்போகின்றவனாகி இந்திரன் அஸுரர்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்தான். யுத்தத்தில் பாணங்களை எடுப்பவனும் தொடுப்பவனும

விடுபபவனுமான அர்ஜுனன் சிலரால் காணபபடவிலலை. மனிதா
கள் விரைவில் கொலலபபடடவாகளாகக் காணபபடடாகள்
கோவிநதா, 'ஆசசாயம்' என்று சொலலிக்கொண்டு குதிரைகளை நடத்
திய அனனபபறவைகளுடைய நிறமபோன்ற வெள்ளைநிறமுளள
அநதக குதிரைகள் அனனஙகள் தடாககததில பிரவேசிபபதுபோலக
கௌரவஸேனையில பிரவேசிததன பிறகு, ஜனஙகளுககு நாசமா
னது நடநதுகொணடிருககுமதருணததில அநத யுதத பூமியைப
பாாககினற கோவிநதா ஸவயபஸாசியைபபாாதது, 'பாாதத! மஹாபயங
கரமான பாரதாகளுடைய க்ஷயமானது இபபோது நடநது வருகின
றது துரயோதனன் வககாடட பூமியிலுளள அரசாகளுககெலலாம பெரி
தான நாசம உணடாகிவிடடது பாாத்த! கொலலபபடட விலலாளிகளு
டைய பொனமயமான பினபுறமுளளவைகளும புடடிததளளப
படடவைகளுமான விறகளையும பூஷணஙகளையும அமபறாத
தூணிகளையும பொனமயமான கடடுகளுளளவைகளும படிககுக
ணுககளுளளவைகளுமான பாணஙகளையும எணணெயிடடுத தீடடப
படடவைகளும சடடையுரிதத பாமபுகளைபபோனறவைகளுமான நாரா
சஙகளையும நானகுபககததிலும இறைநதுகிடககினற தோமரஙகளை
யும் குதிரைகளையும ஸவாணததினால அலஙகரிககபபடட குடை
களையும புரடடித தளளபபடடவையும் பொனனாலாகிய பினபுற
முளளவையுமான கேடகஙகளையும பொன்னால சிததிரவேலை செய
யபபடட பிடிகளையும பொனனால அலஙகரிககபபடட சததிகளை
யும பொறபடடஙகளால கடடபபடட பெரிய கதைகளையும பொன
மயமான ரிஷடிகளையும பொனனலஙகாரமுளள படடஸஙகளையும
பொன்னால சிததிரவேலை செயயபபடட தணடுகளோடு முறிநது
கீழே தளளபபடட பரசுகளையும பரிகஙகளையும பிணடிபாலஙகளை
யும புசுண்டிகளையும கணபஙகளையும விழுநதிருககினற இருமபுமய
மான குநதஙகளையும பெரிய உலககைகளையும பார். உயிரை யிழநத
பலசாலிகளான இநத வீராகள் ஜயததிலவிருபபஙகொணடு பறபல
வித சஸதிரஙகளைப பிடிதது உயிரோடிருககினறவாகளபோலக
காணபபடுகிறாாகள் கதையினால உடலகள் நொறுககபபடடவாக
ளும உலககைகளால மண்டைகள் உடைககபபடடவாகளும யானை
களாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளாலும பொடிபண்ணபபடடவா
களுமான யுதத வீராகளை ஆயிரமாயிரமாகப பார் பகைவாகளை
அழிபபவனே! பாணஙகளாலும சகதிகளாலும ரிஷடிகளாலும
தோமரஙகளாலும கததிகளாலும பட்டஸஙகளாலும் படடிகளாலும

நகங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்திலே நான்குபக்கமும் நனைக்கப்பட்டும் உயிர் துறந்த மனிதர்கள் யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது நன்கு மூடப்பட்டுவிட்டது பாரதனே! சந்தனத்திலே பூசப்பட்டவைகளும் தோள்வளைகளுடன் கூடியவைகளும் மங்களமான பூஷணங்களுள்ளவைகளும் கையுறைகளணிந்தவைகளும் கேயூரங்களுடன்கூடியவைகளுமான (வீரர்களுடைய) கைகளால் பூமியானது விளங்கியது பரதர்களுள் உத்தமனே! விருஷபத்தின் கண்களைப்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுடன் கூடியவைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான துணிக்கைகளாலும், அறுக்கப்பட்ட யானைத் துதிக்கைகளுக்கொப்பான தொடைகளாலும், உயர்ந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடன்கூடியவைகளுமான தலைகளாலும், கூட்டம் கூட்டமாக அறுக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் உடல்களும் கழுத்துக்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் ரக்தத்திலே நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய தலையில்லாமுண்டங்களாலும், பூமியானது யாகத்தில் தணிந்த அக்னிகளாலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது. பொற்கிண்கிணிகளுள்ளவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களையும் ரக்தத்திலே நனைக்கப்பட்டுப் பலவாறு (சித்திக்கிடக்கின்ற) குதிரைகளையும் பார அநுகர்ஷங்களையும் அம்புத்தூணிகளையும், கொடித் துணிகளையும், பலவிதமான த்வஜங்களையும், யுத்தவீரர்களுடைய பெரிய சங்கங்களையும், வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களையும், நாக்குத் தெறித்து மலைபோலச் சாய்ந்திருக்கின்ற யானைகளையும், விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும், கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்களையும், அனேக கம்பளங்களுடன்கூடின யானைகளுடைய மேல்விரிப்புக்களையும், அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பற்பல வடிவமுள்ள விரிப்புக்களையும், பலவாறு உடைக்கப்பட்டும் விழுகின்ற யானைகளால் நொறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மணிகளையும், வைடூர்ய ரத்தினங்களின் பதித்த பிடிகளுடன் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற மாவெட்டிகளையும், குதிரைகளுடைய நுகங்களையும் தலையலங்காரங்களையும், இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும், குதிரைவீரர்களின்மீதும் த்வஜங்களுடைய நுனி

களிலும் அடிக்கப்பட்டவையும் பொன்னாற் சித்திரிக்கப்பெற்றவையில் செய்யப் பட்டவையுமான விசிப்புக்களையும், மணிகளால் விசித்திரமாயிருப்ப வைகளும் ரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பெற்றவை [illegible] வைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் [illegible] செய்யப் பட்டவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான குதிரைச்சேண மீது விரிக்கின்ற விரிப்புக்களையும், ரத்தினங்களையுடைய சாமரங்களை யும், விசித்திரமான பொன்மாலைகளையும், [illegible] குடைகளையும், சாமரங்களையும், விசிறிகளையும் பார். சந்திரனைப்போல வும் நக்ஷத்திரங்களைப்போலவும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் அழகிய குண்ட லங்களணிந்தவைகளும் [illegible] களும் [illegible] அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான [illegible] முகங்களால் [illegible] பூமியைப் பார். அரசே! [illegible] பக்கங்களிலும் [illegible] வைகளும் ஜலத்தால் [illegible] வாசனையும் [illegible] மணிகளையும் பார். [illegible] சாலிகளும் ஜயத்தில் [illegible] வீரர்களுடைய [illegible] தன்மைகளான [illegible] ([illegible]) [illegible] அந்த [illegible] பார்க்க [illegible] யுற்றமனிதர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] கிருமியினிடமான பார்! [illegible] வைகளும் [illegible] பார்! ஜலத்தை [illegible] (ஜலத்தை) குடிக்கின்ற [illegible] ளான [illegible] [illegible] இருக்கின்றவைகளும் [illegible] னடு (தாமரைக்கொடிகள்) மனிதர்களுடைய [illegible] தடிகளை [illegible] குடிலமான முகங்களோடு [illegible] மானவைகளையும் பார். அர்ஜுனா! [illegible] [illegible] கையினது [illegible] கிறேன்

[illegible]

மாகவர் கிரீடிக்கு அந்த யுத்தபூமியை இவ்வாறு காண்பித்துக் கொண்டு செல்லவே, துரியோதனனுடைய படையில் பெரிய சங்க முழக்கத்தையும் துந்துபியின் முழக்கத்தையும் பேரியினுடைய பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஓசையையும் பயங்கரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் கால வைப்பதினால் உண்டாகும் சப்தங்களையும் கேட்டார். வாஸுதேவர் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளால் அச்சேனையில் நுழைந்து பாண்டியனாலே எதிர்த்தடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு வியப்புற்றார். பாணங்களிலும் அஸ்த்ரங்களிலும் சிறந்தவனான பாண்டியன் யுத்தத்தில் நானாவிதமான பாணங்களால் ஆயுள்முடிந்தவர்களை யமன்கொல்வதுபோலப் பகைவர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொன்றான். அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவனான பாண்டியன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் சரீரங்களைப்பிளந்து சரீரங்களையும் உயிரையும் இழந்தவைகளாகச்செய்து தள்ளினான். அவன் சிறந்த சத்துருவீரர்களாலே பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களையும் பற்பல சஸ்திரங்களையும் அம்புகளால் வெட்டி இந்திரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல அவர்களைக் கொன்றான்" என்று கூறினான்.

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பாண்டியன் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற உத்தம வீரனென்று முன்னமே உன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். யுத்தத்தில் அவனுடைய செய்கையானது உன்னால் கூறப்படவில்லை. அந்த உத்தமவீரனுடைய விக்கிரமத்தையும் சிக்ஷையையும் பராபவத்தையும் வீர்யத்தையும் பராமாணத்தையும் அகங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

"தனுர்வேதத்தை முழுதும் அறிந்தவர்களென்றும் விற்பிடிப்பதில் சிறந்தவர்களென்றும் உம்மால் கருதப்படுகின்ற எழுவர்களான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், அர்ஜுனன், ஜனார்த்தனர் ஆகிய எல்லா மஹாரதர்களையும் வீர்யத்தினால் அவமதிப்பவனும் ஓர் அரசனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவனும் தனக்கு துரோணபீஷ்மர்களோடு ஒப்புமையையும் பொறாதவனும்

தன்னிடத்தில் கருஷ்ணார்ஜுனர்களைக்காட்டிலும் குறையை விரும்பாதவனும் அரசர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்தப் பாண்டியன் பாசத்தைக் கையிற் கொண்ட யமன்போலக் கர்ணனுடைய படையை நாசஞ்செய்தான். பிரகாசிக்கின்ற தேர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடையதும் சிறந்த காலாட்களால் நிரம்பியதும் குயவனுடைய சக்கரம்போலச் சுற்றிவருகின்றதுமான அந்தச் சேனையானது பாண்டியனாலே பலத்தினாலே மந்திரத்தடிக்கப்பட்டது. பாண்டியன், குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் த்வஜங்களையும் இழந்தவையும் நுகங்கள் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களை, வாயுவானது மேகங்களை விலக்குவதுபோல நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே விலக்கச்செய்தான். அந்தப்பாண்டியன் சிறந்த பாகர்களுடன்கூடியவைகளும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையும் இழந்தவைகளுமான யானைகளைப் பாதரக்ஷகர்களுடன் இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினாலே மலைகளை அடிப்பதுபோல அடித்தான். அந்தப்பாண்டியன் சக்திகள் ருஷ்டிகள் அம்புப்பெட்டிகள் இவைகளையுடைய குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தப்பாண்டியன் புளிந்தர்களையும் கஸர்களையும் பாஹ்லீகர்களையும் நிஷாதர்களையும் ஆந்தரர்களையும் குந்தலர்களையும் தென்தேசத்து வீரர்களையும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் கடின ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுமான போஜர்களையும் பாணங்களால் சஸ்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்தவர்களாகச்செய்து உயிரையிழந்தவர்களாகவும் செய்தான். யுத்தத்தில் பாணங்களால் சதுரங்கசேனையை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பரபரப்பில்லாதவனுமான பாண்டியனைக்கண்டு த்ரோணபுத்திரர் பிறகு பரபரப்பில்லாதவராக அவனுக்கு எதிரில் சென்றார். அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அவர் பயமற்றவராகிப் பயமற்றவனான அந்தப்பாண்டியனை இனிமையாய் அழைத்து நகைத்துக்கொண்டு கூறலானார்.

'அரசனே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனே! பிரதானமான ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் உடையவனே! வஜ்ரம்போன்ற தேகபலமுள்ளவனே! பிரஸித்தமான வலிமையும் ஆண்மையுமுடையவனே! கைப்பிடியினின்றும் விலக்கப்பட்டவைகளும் மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய வில்லை நாணேற்றிடும்படி செய்துகொண்டும் மஹாமேகம்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் அதிகமாகப்பிரகாசிக்கிறாய் மிக்க வேகமுள்ள

பாணவர்ஷங்களைப் பகைவர்களின்மீது பொழிகின்ற உனக்கு யுத்தத்தில் என்னைத்தவிர மற்றவனை எதிரி வீரனாக நான் பார்க்கவில்லை பயமற்றதும் பயங்கரமானதும் பலமுள்ளதுமான ஸிம்மமானது வனத்தில் மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக்கொல்வதுபோல நீ ஒருவனாயிருந்துகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிற பெரிய தேரொலியினாலே ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வெயிற்காலத்தில் பயிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்துகிற சூரியன்போலப் போர்வீரர்களைத் தபிக்கச்செய்துகொண்டும் ஸர்ப்பங்கள்போன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புப்பெட்டிகளை நன்றாகத்தொட்டுக்கொண்டும் முக்கண்ணனோடு அந்தகனென்கிற அஸுரன் போர் புரிந்ததுபோல என் ஒருவனோடே யுத்தஞ் செய்' என்றுசொன்னார்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலயத்வஜ பாண்டியராஜன் 'அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லி இந்த அச்வத்தாமாவைக் காணி என்கிற பாணத்தால் நன்றாக அடித்துத் துன்பமடையும்படி செய்தான். ஆசார்யபுத்திரரான அச்வத்தாமாவும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளும் அத்யுக்ரமாயிருப்பவைகளும் அக்னிஜ்வாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டியனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தார். பிறகு, அவர் கழுகிறகுகட்டியவைகளும் * பத்தாவதுகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாராசங்களை விரைவாகப் பாண்டியன்மீது பிரயோகித்தார். அப்பொழுது பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி வேறு நான்குபாணங்களாலே அச்வத்தாமாவினுடைய நான்குகுதிரைகளையும் விரைவாக அடித்தான். அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின. பிறகு, பாண்டியன் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவரான த்ரோணபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் வெட்டி, இழுத்துக்கட்டப்பட்ட வில்லிலுள்ள நாண்கயிற்றையும் அறுத்தான். பகைவர்களை அழிப்பவரான த்ரோணபுத்திரர் சிறந்தவில்லில் நாணேற்றிக் கிங்கரர்கள் வேறுசிறந்த குதிரைகளை விரைவாகத் தேரில் பூட்டியதைப் பார்த்தார். பிறகு, பிராம்மணர்

* பாணகதி பத்துவகை, அவை—உன்முக, அபிமுக, திர்யக, மந்தா, கோமூத்திரிகா, த்ருவா, ஸ்கலிதா, யமகா, க்ராந்தா, க்ருஷ்டா என்பன. பத்தாவதான க்ருஷ்டா அதிக்ருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகிறது. அது தலையுடன்கூடத் தூரத்தில் போய் விழக்கூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்து ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியதாகச் செய்தார். பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவனான பாண்டியன், பிரயோகிக்கின்ற மஹாத்மாவான த்ரோண புத்திரருடைய அந்தப் பாணங்களனைத்தையும் குறைவுபடாதவை யென்று அறிந்திருந்தும் அவைகளை அடித்து நாசஞ்செய்தான். பகைவனான பாண்டியன் முயற்சியோடு விடப்பட்ட அந்தத் த்ரோண புத்திரருடைய அம்புகளை அறுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யுத்தத்தில் அவருடைய இரண்டு சக்கரரக்ஷகர்களையும் அடித்தான். பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் அவனுடைய லாகவத்தைக்கண்டு வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட வில்லுடன் (மழைக்கடவுளான) பர்ஜன்யன் மழையைப் பொழிவதுபோலப் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். ஐயா! எட்டு எட்டுக் காளைகள் கட்டின எட்டுவண்டிகள் சுமந்துவந்த அவ்வளவு ஆயுதங்களையும் த்ரோணபுத்திரர் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குள் பிரயோகித்துவிட்டார். அந்தகன்போலக் கோபங்கொண்டு வரும் முடிவுக்காலத்தில் அழிக்கின்ற அந்தகன்போன்றவருமான அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய உருவத்தை எவரெவர்கள் கண்டார்களோ அவரவர்கள் பெரும்பான்மையாகப் பிரஜ்ஞையை இழந்தவர்களானார்கள். ஆசார்யபுத்திரர் வர்ஷாகாலத்தில் மேகமானது மலைகளுடனும் மரங்களுடனுங்கூடிய பூமியின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோல அந்தப் பாண்டவசேனையின்மீது அம்புமழையைப் பொழிந்தார். த்ரோண புத்திரராகிய பர்ஜன்யனால் விடப்பட்ட பொறுத்தற்கரிய அந்த அம்புமழையை அந்தப் பாண்டியனாகிற காற்றானது வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் விரைவாக அடித்துச் சப்தித்தது. அடிக்கடி காஜிக்கின்ற அந்தப் பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காரகிலினாலும் பூசப்பட்டதும் மலயபர்வதத்தினுடைய பிரதிமையுள்ளதுமான கொடியைத் த்ரோணபுத்திரர் அறுத்து நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தார். ஸாரதியை ஓர் அம்பினாலடித்துப் பெரியமேகம்போலக் காஜிக்கின்ற (அவனுடைய) வில்லையும் அறுத்து ஒரு பிறைக்கணையால் ரதத்தையும் எள்ளளவெள்ளளவாகச் சிதறச்செய்தார். அவர் அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களைத் தடுத்து எல்லா ஆயுதங்களையும் வெட்டி யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தினால், கிட்டியவனாயிருந்தும் பகைவனான அந்தப் பாண்டியனைக் கொல்லவில்லை. பாகன் கொல்லப்பட்டதும் (ஆஸனமுதலியன) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும் விரைவுள்ளதும் (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) எதிர்முழக்கஞ் செய்கின்றதும் பலமுள்ளதும் பலனுள்ளவற்றுட் சிறந்ததுமான த்ரோண

புத்திரருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு வேகத்துடன் எதிரியினு
டைய யானைகளை விரட்டச்செய்துகொண்டு அந்தப் பாண்டியனுக்கருகில்
விரைவுடன் ஓடிவந்ததும் மலையின் தாழ்வரைக்கொப்பானதும் யானை
களுள் சிறந்ததுமான அந்தயானையின்மீது யானைப்போரில் பாண்டித்
தியமுள்ளவனான மலயத்வஜராஜன் ரக்தகாந்திகையின் சிவந்தவனாகி
மலையினுடைய உச்சியில் ஏறுவதுபோல் விரைவுள்ளவனாக ஏறி
வீற்றிருந்தான். தமிழ்நாட்டு அரசனான அந்தப் பாண்டியன் ஸிம்ம
நாதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினால் கோபிக்கச்செய்து
கொண்டு துரோணபுத்திரனான அஶ்வத்தாமனைக் குறித்துப் பலத்தினாலும்
அஸ்திரப்பிரயோகத்தினாலும் சிறந்த முயற்சியினாலும் கோபத்தினாலும்
சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற ஒளியுள்ள ஒரு தோமராயுதத்தை
விரைவாகப் பிரயோகித்தான். அவன், 'என்னால் நீ கொல்லப்பட்
டாய்' என்று அடிக்கடி ஸந்தோஷத்தோடு ஸிம்மநாதஞ்செய்து
கொண்டு உத்தமமான ரத்னங்களாலும் வஜ்ரங்களாலும் ஸ்வர்ணங்
களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் முத்துக்களாலும் அலங்
கரிக்கப்பட்ட துரோணபுத்திரருடைய கிரீடத்தைப் பிளந்தான். சூரி
யன் சந்திரன் ஜ்யோதிர்க்கிரகங்கள் அக்னி இவைகளுடைய காந்தி
போன்ற காந்தியையுடைய அந்தக் கிரீடமானது மஹேந்திர
னுடைய வஜ்ராயுதத்தினாலடிக்கப்பட்டுப் பேரொலியுடன் பூமியில்
விழுகின்ற மலைச்சிகரம்போல (பாண்டியனுடைய ஆயுதத்தினால்) நன்
றாக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்டு கீழேவிழுந்தது. பிறகு,
அஶ்வத்தாமா காலால் மிதிக்கப்பட்ட சிறந்த ஸர்ப்பம்போல அதிக
கோபத்தோடு நன்றாக ஜ்வலித்தார். யமதண்டத்துக்கொப்பான
வையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவையுமான
பதினான்கு பாணங்களை எடுத்தார். அந்தத் துரோணபுத்திரர் ஐந்து
பாணங்களால் பாண்டியனது யானையினுடைய கால் நுனிகளையும்
துதிக்கையையும் மூன்று பாணங்களால் அவனுடைய இரண்டு
கைகளையும் தலையையும் அறுத்து, ஆறு பாணங்களால் ஆறு
ருதுக்களுக்கொப்பான காந்தியையுடையவர்களும் மஹாரதர்
களுமான பாண்டியராஜனுடைய துணைவர்களையும் கொன்றார்.
மிக நீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த சந்தனத்
தினால் பூசப்பட்டவைகளும் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும்
மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்களை
அணிந்தவைகளும் பூமியில் விழுந்தவைகளுமான அந்தப் பாண்டிய
ராஜனுடைய இரண்டு கைகளும் கருடனால் கொல்லப்பட்ட இரண்டு

ஸாபபங்களபோலததுடிததன ப்ராணசந்திரனுடையஒளிபோன்றஒளி பொருந்தியமுகமுள்ள தம் கோபத்திலைசிவந்த அகன்றகண்களுள்ள தாம் உயர்ந்தமூக்குள்ளதும குண்டலங்களுடன்கூடியதுமான அந்தத் தலையானது, இரட்டையான விசாகநக்ஷத்திரங்களுக்கிடையிலுள்ள சந்திரன்பூமியிலுமவிளங்குவதுபோல விளங்கியது யுத்தஞ்செய்கின்ற வரும் ஸமர்த்தருமான யமனைத்தாமாவினால் தேவதைகளை உத்தே சித்துப்பலிகொடுத்தாக்கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்போல அந்தயானை யானது ஜந்து உத்தமபாணங்களால் ஆறுதுண்டும் பாண்டியராஜன மூன்றுபாணங்களால் நாலுதுண்டமாகப் பத்துத்துண்டாகச்செய்யப் பட்டார்கள் பிதிர்க்களுக்குப்பிரியனான அந்தப்பாண்டியன் அனேக குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறு கத்துண்டாடி அக்கக்களுக்கு உணவாக்கி, சுடலைத்தீயானது உயி ரற்றவுடலாகிற ஹவிஸைப்பெற்று மூண்டெரிந்து நீர்ப்பெருக்கால் அணைக்கப்பட்டுத் தணிவதுபோல ஓய்ந்தான். உம்முடையபுத்திரனை துரியோதனராஜன் நண்பர்களாலசூழப்பெற்று வித்தைதயைமுறையா கக் கற்றவரும் போர்செய்கலை நிறைவேற்றியவருமான குருபுத்திரரை அடைந்து பலிசக்காவர்த்தி ஜயிக்கப்பட்டவுடன இந்திரன் விஷ்ணு வைப்பூஜித்ததுபோல ஸந்தோஷத்தோடு அதிகமாகப் பூஜித்தான்'' என்று கூறினன

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன, "பாண்டியன் கொல்லப்பட்டு ஏகவீரனை கானனால் புதிஷ்டிரரும தூக்கப்பட்டவுடன, ஜயசாலிகளுளசிறந்த வனும வித்தையைமுழுதுமகற்றவனும் பலமுள்ளவனும் முயற்சியுள ளவனும் வீரனுமமஹாரதமாவானசங்கராரால,("எல்லாபபிராணிகளுள ளும் வெல்லப்படாதவனாவாய்' என்று) அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் யாதுசெய்தான்? ஸஞ்சய! பகை வர்களைக்கொல்பவனான அந்தத்தனஞ்சயனிடத்தினின்று கொடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருக்கிறது அந்தப்பார்த்தன் அந்தயுத்தத்தில் செய்ததை எனக்கு உரைப்பாயாக'' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்

"பாண்டியன்கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸுதேவா விரைவுடன அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஹிதமானவார்த்தையைக் கூறலானார் 'நமது பாண்டியராஜன் கொல்லப்பட்டதையும பாண்டவர்கள் ஓடுவதையும்

பார் பெரும்போர்க்களத்தில் மண்டுகின்ற நெருப்புப்போன்ற கர்ணனைப் பார் மறைவில்லாளியான இந்த பீமன் யுத்தத்தை நோக்கித் திரும்பி விட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட அப்படிப் பட்ட இந்தப் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களுடைய படைமுகத்தை அனுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற பார்த்தர்களாலே பெரிதானபகைவர்படையானது நாசஞ்செய்யப் பட்டது இதோ காணன், ஓடுகின்ற கௌரவர்களை அதிகமாகத் தடுக்கிறான் குந்தீபுத்திர! வேகத்தில் யமனுக்கொப்பானவரும் பராக்கிரமத்தில் இந்திரனையொத்தவரும் சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர் களுள் சிறந்தவருமான த்ரோணபுத்திரர் செல்லுகிறார் மஹாரத னை இந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் அவரை எதிர்த்துச் செல் லுகிறான் குந்தீபுத்திர! அஸ்வத்தாமாவினால் யுத்தத்தில் எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் ரதங்களுக்கும் குதிரைக ளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம் உண்டுபண்ணப்பட்டுவிட்டது' என்றார் வாஸுதேவர் இவை எல் லாவற்றையும் இவ்வாறு கிரீடிக்கு உரைத்தார்

பாண்டவன் இவற்றைக்கேட்டும் பிராதாக்களுடையபெரிதான வ்யஸனத்தைப்பார்த்தும், 'ஹ்ருஷீகேசரே! குதிரைகளை விரைவாக நடத்தும்' என்று சொன்னான் யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவரான ஹ்ரு ஷீகேசர் ரதத்தோடு சென்றார் பிறகு, அந்த மஹாயுத்தத்தில் மீண் டும் புழுதியானது தோன்றியது அரசரே! பிறகு, பெரிதும் மயிர் பொடிக்கத்தலைச் செய்கின்றதுமான போர் நடந்தது வீரர்கள் சேர்ந்து யுத்தம்செய்யுங்காலத்தில் ஸிம்மநாதங்களுடைய ஓசைகளும் தோன் றின மன்னரே! இரண்டு சேனைகளிலும் வீரர்கள் ஏககாலத்தி லும் ம்ருத்யு இருப்பதாக எண்ணிப் போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் யுதிஷ்டிரனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களும் சூரியகுமாரனை கர்ணனை முதன்மை யாகக்கொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேந்தரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற கோரமானயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! மஹா ராஜரே! நெருங்கியதும் மயிர்பொடிக்கச் செய்கின்றதுமான அந்த யுத்தமானது நடக்கத் தொடங்கி ஸம்சப்தகவீரர்களும் கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கையில், த்ருஷ்டத்யும்னன் எல்லா அரசர்களுடனுங் கூடிக் கர்ணனையே எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாரதர்களான பாண்ட வர்களும் கர்ணனை எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்து வருகின்றவர்களும்

போரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களுமான அவர்களைக் கண்டு, மலையானது நீர்ப்பெருக்குகளைத் தடுப்பதுபோலக் கர்ணன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் தடுத்தான். அந்த மஹாரதர்கள் கர்ணனை அடைந்து ஜலப்பிரவாகங்கள் மலையில் விழுந்து எல்லாத் திக்குகளிலும் சிதறுவதுபோலச் சிதறினார்கள். மஹாராஜரே! பெரிய யுத்தரங்கத்தில் விருத்தியடைகின்றவர்களும் பலசாலிகளும் பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் நோக்கமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவருக்கும் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தமானது நடந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கணுக்கள் படிந்துள்ள அம்பினாலே ராதேயனை அடித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். மஹாரதனான கர்ணன் வெற்றியைக் கொடுக்கக்கூடிய சிறந்த வில்லை அசையும்படி செய்துகொண்டு பார்ஷதனுடைய வில்லையறுத்து ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளைத் தன் வில்லில் பூட்டி மேகமானது மழையைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையைப் பொழிந்தான். அவன் கோபமுண்டவனாகி ஐந்து பாணங்களால் பார்ஷதனை அடித்தான். தோஷமற்றவரே!, அந்தப் பாணங்கள், மஹாத்மாவான அந்தப் பார்ஷதனுடைய பொன்னால் செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து ரக்தத்தினாலனைக்கப்பட்டு, இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிகள்போல விளங்கின. பிரதாபசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டுப் பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாரியத்தைச் சாதிக்கிறதுமான வேறொரு வில்லையெடுத்துக் கணுக்கள் படிந்துள்ள எழுபது பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, மஹாவில்லாளியான கர்ணனும், சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும் த்ரோணருக்குச் சத்ருவுமான பார்ஷதனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். மஹாராஜரே! கர்ணன், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேறொரு யமதண்டம்போன்றதுமான வேறொரு அம்பையெடுத்து யுத்தத்தில் பார்ஷதன்மேல் விடப் பிரயோகித்தான். அரசே! வேகத்துடன் வருகின்றதும் கோரரூபமுள்ளதுமான அந்த அம்பைப் பார்ஷதன் கைச்சாதுர்யத்தால் நூறாகத் துண்டாக்கினான். மன்னவரே! கர்ணன் பாணம் பூமியில் விழுந்ததைக் கண்டான். பார்ஷதன் நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழையால் தடுத்தான். அப்பொழுது பார்ஷதனும் இக்க கர்ணனை விரைவாக ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். கர்ணனும் பொன்னலங்காரமுள்ள பத்துப்பாணங்களால் அந்தப்பார்ஷதனைத் திருப்பி அடித்தான். ஜனங்களுடைய கண்களையும் மனத்தையும் கவர்கின்ற யுத்தமானது அவ்விருவருக்கும் நடந்தது. அந்தயுத்த

மானது கோரமாகவும் விசித்திரமாகவும் எல்லாவிதத்தாலும் பார்க்கத்தக்கதாகவுமிருந்தது. அரசே! அந்த யுத்தத்தில் காண த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஆச்சரியத்தைக் கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மயிர்க்கூச்சம் உண்டாயிற்று. இச்சமயத்தில் த்ரோணபுத்திரர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் பகைவர்களுடைய வீர்யத்தையும் உயிரையும் அழிப்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தப் பார்ஷதனை எதிர்த்து வந்தார். அந்தப் பிராம்மணர் யுத்தத்திற் செல்லுகின்றவனும் பயமற்றவனும் சத்ருக்களை நாசஞ்செய்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, மிகுந்த கோபமுள்ளவராகி அவனுடைய முகத்தெதிரில் [illegible] நெருக்கி, 'அடா! பிராம்மணத் துரோகஞ் செய்தவனே! நில், நில், நீ [illegible]னிடத்திலிருந்து விடுபடப்போகிறாயில்லை' என்று சொன்னார். சீக்கிரமாக யுத்தஞ் செய்கிறவரும் மஹா [illegible] முயற்சியுள்ளவருமான அவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் [illegible] அவனை மூடினார். மன்னவரே! யுத்தத்தில் அதிக கோபங்கொண்டவர் முயற்சியுடன் மஹாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னனை [illegible] பெரிய [illegible] பிரஜ்ஞை[illegible] தாதே! அவ்விருவருக்கும் [illegible] மானயுத்தம் நடந்தது. பெரியவரே! [illegible] யுத்தத்தில் பார்ஷதனைக் கண்டு அவனைத் [illegible] மகிழ்ச்சியுற்ற மனமுள்ளவரானார். மஹாபலசாலியான [illegible] அஸ்வத்தாமா மஹா யுத்தத்தில் அந்தப் பார்ஷதனைப் [illegible] யாகவும் [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] அந்தது, வாயு [illegible] முதலிய [illegible] அஸ்திரங்களை [illegible] அவர், [illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய [illegible] பத்[illegible] பெருமுயற்சி[illegible] [illegible] தாக்கு [illegible] சென்[illegible] [illegible] பெரிய [illegible] பிடித்து [illegible] அதிக கோபத்[illegible] மஹாராஜரே! [illegible] பிறகு, பிரதாபசாலியான [illegible] நின்றிருக்கிற த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, '[illegible] இழிந்தவனே! இப்பொழுது உன்னை யமனுலகுக்கு அனுப்புகிறேன். யுத்தத்தில் என் தந்தையை [illegible] அநியாயம் செய்யப்பட்ட [illegible] யுத்தத்தில்

பார்த்தனைப் பாதுகாக்காமல் நீ நின்றாலும் ஸரி, அல்லது மோகத்தினால் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடாமலிருந்தாலும் ஸரி, நீ க்ஷேமத்தை அடையாவண்ணம் செய்யப்படுவாய். இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினார்.

ஐம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காத்து அச்வத்தாமாவை வென்று ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச் சென்றது.)

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட பிரதாபசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன், அச்வத்தாமாவைப் பார்த்து, 'யுத்தத்தில் முயலுகின்ற [illegible] பிதாவுக்குச் [illegible] கொண்ட கத்தியான என்னுடைய [illegible] சொடுக்கப்போகிறது. [illegible] யுத்தத்தில் முயலுகின்ற உன் பிதாவினுடைய [illegible] என்னுடைய இந்தக்கத்தியே உனக்கு மறுமொழியைக் கொடுக்கப்போகின்றது. பிராம்மணாதமனே! அப்படிப்பட்ட த்ரோணனையே நான் கொன்றமையால் பாபியான உம்மை யுத்தத்தில் இப்பொழுது நான் ஏன் கொல்லமாட்டேன்?' என்று மறுமொழி கூறினன். மஹாதேஜஸ்வியும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் ஸேனாபதியுமான பார்ஷதன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மிக்க கூர்மையுள்ள ஒரு பல்லத்தினால் த்ரோணபுத்திரனை அடிக்கலானான். பிறகு, அவன் மிக்க கோபம் கொண்டு கழுகின் இறகுகள் கட்டப்படிந்துள்ள அம்புகளால் யுத்தகளத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை நான்கு திசைகளிலும் மூடினான். மஹாராஜரே! நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபோது ஆகாயமாவது திக்குகளாவது ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்களாவது காணப்படவில்லை. அச்வத்தாமா [illegible] கக்கவராயிருந்து கொண்டு [illegible] குதித்தார். [illegible] இவ்வாறு பார்ஷதனுடைய யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அச்வத்தாமாவைக் கண்ணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அம்புகளால் மூடினன். மஹாராஜரே! பார்ப்பதற்கினிய காட்சியுள்ள கர்ணனும் தான் ஒருவனாகவேயிருந்து கொண்டு பாண்டவ [illegible] பாஞ்சாலர்களையும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களையும் யுதாமன்யுவையும் உத்தமௌஜஸையும் ஸாத்யகியையும் ஆயிரக்கணக்கான [illegible] இருசக்கர [illegible] மற்றவீரர்களையும் அம்புகளால் [illegible]

எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே யுத்தரங்கத்தில் மிக்கத்திறமையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் த்ரோணியினுடைய வில்லை அறுத்தான். த்ரோணபுத்திரர், அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுள்ளதும் கோரமாயிருப்பதுமான வேறொருவில்லையும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களையும் கையில் எடுத்தார். ராஜேந்திரரே! அவர் பார்ஷதனுடைய வில்லையும் சக்தியையும் கதையையும் த்வஜத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் ஒரு நிமிஷத்தில் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தார். வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்டவனுமான பார்ஷதன் ஒருபெரிய கத்தியையும் ஒளிபொருந்தியதும் நூறு சந்திரப்ரதிமைகளுடன் கூடியதுமான ஒருகேடகத்தையும் கையிலெடுத்தான். ராஜேந்திரரே! மஹாரதரும் வீரரும் கைதேர்ந்தவரும் திடமான ஆயுதங்களை உடையவருமான த்ரோணபுத்திரர் எல்லாரையுங்காக்கும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதத்தினின்று கீழிறங்காதவனும் வில்லாளியும் தோள்வலிமிக்கவனுமான அந்தப் பார்ஷதனுடைய அந்தக்கத்தியையும் கேடகத்தையும் யுத்தத்தில் பல்லங்களால் வெகுவாகத் துண்டாக்கினார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! முயற்சியையுடையவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் ரதத்தை இழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பெற்றவனும் சஸ்திரங்களால் பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும் அஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனை (வல்லமையிருந்தும்) மறைவில்லை. அரசரே! வீரரான த்ரோணபுத்திரர் பாணங்களால் அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு முடிவை உண்டுபண்ணவியலாமற்போனதும், ரதத்தை விட்டுவிட்டு [illegible] பெரியகத்தியை எடுத்துக்கொண்டு வேகமுள்ளவராய் [illegible] அரசரே! வேகமாக வருகின்ற மஹாகாயரான அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய சரீரமானது உத்தமமான ஸர்ப்பத்தைப் பிடிக்கவிரும்பி விழுகின்ற கருடனுடைய சரீரம்போலாயிற்று. இச்சமயத்தில், பகைவீரர்களைக் கொல்பவரான கேசவர் [illegible] ஜயிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் கூறலானார்:

'அர்ஜுனா! பார்ஷதனை [illegible] முயல்கின்ற த்ரோணபுத்திரர் [illegible] இவனைக் கொன்றுவிடுவார் [illegible] வீர! [illegible] த்ரோணபுத்திரருடைய

வாயையடைந்திருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமத்தைக்கொண்ட வனுமான இந்தப் பாரஷதனைப் பாதுகாப்பாயாக' என்று சொன்னார். மஹாராஜரே! பிரதாபமுள்ளவரான தேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வீரரான த்ரோணபுத்ரரிருக்குமிடத்துக்குக் குதிரைகளை ஓட்டினார். சந்திரனைக் கொப்பான அந்தக்குதிரைகள் கேசவரால் ஓட்டப்பட்டு ஆகாயத்தைப் பானம்பண்ணுகின்றவைகள் போல் மறைந்தன. அச்வத்தாமாவைக் கிட்டின. மஹாராஜரே! மஹாபலசாலியான த்ரோணபுத்ரர் வாஸுதேவரையும் தனஞ்சயனையும் பார்த்து த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் முயற்சியைச் செய்தார். ஜனேச்வரரே! மஹாரதனான அர்ஜுனன் த்ரோணபுத்ரராலே அதிசமீபமாய் இழுக்கப்படுகிற த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு அஸ்வத்தாமாவின்மீது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுடன் காண்டீவத்தால் அதிகமாய்ப் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுடன் அந்த அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவையடைந்து புற்றில் பாம்புகள் நுழைவதுபோல் நுழைந்தன. வேந்தரே! பிரதாபசாலியும் வீரருமான த்ரோணபுத்ரர் கோரமான அவ்வம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அளத்தற்கரிய பலமுள்ள பாஞ்சாலனை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவராய் ரதத்தின்மேலேறினார். சிறந்த வில்லைக் கையில் பிடித்துப் பார்த்தனை அம்புகளால் அடித்தார். அரசரே! இச்சமயத்தில், சூரனை வனுமான ஸஹதேவன் [illegible] பாரஷதனை யுத்தத்தில் ரதத்தின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றான். மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும் த்ரோணபுத்ரனை அம்புகளால் அடித்தான். த்ரோணபுத்ரரும் கோபமுள்ளவராகி அந்த அர்ஜுனனை இடது கையிலும் மார்பிலும் அடித்தார். கோபமுடைய பார்த்தன் யுத்தத்தில் மற்றொரு யமதண்டம் போன்றதும் காலதண்டத்துக் கொப்பானதுமான நாராசத்தைத் த்ரோணபுத்ரர்மீது பிரயோகித்தான். அந்த அம்பானது மிக்க காந்தியுள்ளவரான பிராமணருடைய தோளில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பாணவேகத்தினால் அடிக்கப்பட்ட அந்த அச்வத்தாமா ரதத்தில் உட்கார்ந்து மிக்க மனத்தளர்ச்சியடைந்தார். [illegible] சத்ருக்களை [illegible] அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் [illegible] யுத்தபூமியினின்று [illegible] மஹாராஜரே! பிறகு வீரர்களால் பாரஷதனும் அடிக்கப்பட்டுத் த்ரோணபுத்ரரையுங்கண்டு ஜயத்ரதனுக்குப் பாஞ்சாலர்கள் உக்கசசதத

மிட்டார்கள். அந்த அற்புத யுத்தத்தைக்கண்டு திவ்யமான நான்கு விதவாத்யங்களும் வாசிக்கப்பட்டன; விமானங்களும் தோன்றியது.

மஹாராஜரே! பிறகு, மிக்க காந்தியையுடையவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு பார்த்தனோடு த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைத்தரக்கூடிய வில்லை வளைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி (அதனைப்) பார்க்கலானான். பருதாபுத்திரனான தனஞ்சயன் இவ்வாறும் செய்துவிட்டு வாஸுதேவனைப் பார்த்து, 'மாதவரே! ஸம்சப்தகர்களைக்குறித்துச் செல்லும். இது எனக்கு முக்கியமான காரியம்' என்று சொன்னான். பிறகு, கோவிந்தர் பார்த்தனுடைய [illegible] அதிகமான கொடித்துணிகளுடன்கூடியதும் மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ளதுமான ரதத்தை (ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச்) செலுத்தினார். பூரிக்கத்தக்க [illegible] இவ்வாறு [illegible] முடைய ஸைனிகர்களுக்கும் சத்ருக்களுக்கும் பூமியில் இப்படிப்பட்ட அழிவு நேர்ந்தது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடக்க ஆரம்பித்தது. யுத்தவீரர்கள் [illegible]றங்களையும் பாணங்களையும் பரிகங்களையும் கத்திகளையும் பட்டஸங்களையும் தோமரங்களையும் உலக்கைகளையும் புசுண்டிகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் [illegible]சங்களையும் கதைகளையும் [illegible]டிசங்களையும் கூர்மையுள்ள குந்தங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் பெரியவாள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நிறைந்ததும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யத்தையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பூமியையும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்துகொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] சென்றார்கள். [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தத்தைக் காணவிரும்பி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

திரங்களுடைய சத்தங்களையும் அடிக்கப்பட்டு விழுகின்ற காலாட்களுடைய கூக்குரல்களையும் எதிர்த்துக் காஜிக்கின்றசூரர்களுடையபற பலவித பாணசப்தங்களையும் கேட்டு யானைகள் மிக்க பயமடைந்தன; கீழே விழுந்தன சைனிகர்கள் வாட்டமுற்றார்கள் சபதிக்கின்றவர்களும் சஸ்திரவர்ஷத்தை விடுகின்றவர்களுமான அனேக சத்ருக்களை வீரனான கர்ணன் பாணங்களால் பிளந்தான் அவன் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் த்வஜங்களோடுங் கூடின பாஞ்சால வீரர்களுடைய இரும்புத்திரதங்களைப் பாணங்களால் யமலோகத்துக்கனுப்பினான் யுத்தத்தில் மஹா வீர்யமுடையவர்களும் தோசசி பெற்றவர்களுடைய தலைவர்களுமான பாண்டவ வீரர்கள் கர்ணனை எதிர்த்தோடி வந்து நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, கர்ணன் பக்ஷிகளால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஓடையை யூதபதியான ஒருயானை இறங்கிக் கலக்குவதுபோலச் சத்ருசேனையைச் சரமாரியால் கலக்கிக்கொண்டு அச்சேனையில் நுழைந்தான் ராதேயன், சத்ருஸேனையை எதிர்த்து உத்தமமான வில்லை வளைத்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே (பகைவர்களுடைய) தலைகளை அறுத்துத் தள்ளினான் அவன் யானைவீரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் சற்று நின்ற தேர்களையும் ஒரு பாணத்தால் தள்ளினான் பிராணிகள் காற்றும் உள்ளே புகாத கவசத்தையாவது கோலையாவது அணிந்திருந்தாலும் அந்தக்கர்ணனுடைய [illegible]ண்டாவது பாணப்படுவதைப் பொறுக்க வில்லில் கர்ணன் வில்லினின்று கூர்மையான பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு சௌரியாவினால் குதிரைகளை அடிப்பதுபோலக் கவசங்களையணிந்த தேகங்களிலும் [illegible] அடித்தான் அவன் விம்மப்பட்ட கூட்டங்களை அடிப்பதுபோலப் பாணத்திரங்களோடான இடங்களைக் கடந்தடைந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பலத்தினால் அடித்தான் ஐயா! பிறகு, பாஞ்சாலபுத்திரனும் சிகண்டிபுத்திரர்களும் நகுல ஸஹதேவர்களும் யுயுதானனும் விரைபவர்களாகிக் கர்ணனை எதிர்த்தார்கள் யுத்தங்கொண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் முயலும்பொழுது, யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரில் ஆசையை விட்டு ஒருவரையொருவர் கொன்றும்கொண்டார்கள். பெரியவரே! நல்ல யுத்தஸன்னத்தமுள்ளவர்களும் கவசமணிந்தவர்களும் தலைப்பாகைகளையுடையவர்களும் பூஷணங்களை அணிந்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான மஹா வீரர்கள் [illegible] அடிக்கப்பட்ட காலதண்டம்

போன்ற கைகளோடும் உலக்கைகளோடும் பரிகங்களோடும் கா ஜித்துக்கொண்டும் யுத்தத்திற்காக அழைத்துக்கொண்டும் அதிகப்பர பரப்புடன் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். பிறகு, வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள். ஒருவராலொருவர் அடிக்கப்பட்டு மூளை சிதறிக் கண்தெறிக்கவும் ஆயுதங்கள் சிதறவும் சரீரங்களால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு விழுந்தார்கள். சிலர் சஸ்திர ஸமூகங் களால் நிறைக்கப்பட்டவர்களாக உதிரத்துடன் கூடினவைகளும் தந்தங்களால் நிறைந்தவைகளும் மாதுளம்பழம் போன்றவைகளு மான வாய்களோடு உதிர்ந்தவர்கள்போல் இருந்தார்கள். அரசனே! மஹாயுத்தத்தில் மஹாபுஜர்களான வீரர்கள் பரசுகளாலும் பட்டஸங்களா லும் சக்திகளாலும் சக்கரங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் தண்டங்களா லும் யஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் செய்கிறார்கள், வெட்டி னார்கள், பிளந்தார்கள், அவ்வாறே விலக்கித் தள்ளினார்கள், நன்றாக அறுத்தார்கள்; கொன்றார்கள். ஒருவராலொருவர் அடிக் கப்பட்ட வீரர்கள் வெட்டப்பட்டும், கமரிட்டத்திலுள்ள சிவப் பான சாறுதை கக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற சிவந்த சந்தன மரங் கள்போல் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும், உயிரையிழந்து விழுந் தார்கள். தேர்களால் தேர்கள் அடிக்கப்பட்டன. யானைகளால் யானைகள் கொல்லப்பட்டன. காலாட்களால் காலாட்கள் கொல்லப் பட்டு விழுந்தார்கள். குதிரைகளால், குதிரைகளும் ஆயிரமாயிரமாகக் கொல்லப்பட்டன. கொடிகளும் கவசங்களும் குடைகளும் யானைத் துதிக்கைகளும் மனிதர்களுடைய பக்கங்களும் க்ஷுரங்களாலும் பல் லங்களாலும் அர்த்தசந்திர பாணங்களாலும் அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதி கர்களாலும் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் விழுந்து வீழ்கின்றவர் களுமான மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் தேர்கள் இவைகளு டைய சப்தங்கள் பயங்கரமாகத் தோன்றின. வீரர்கள் யுத்தத்தில் மனிதர்களையும் யானைகளையும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் அடித் தார்கள். குதிரை வீரர்களால் சூரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். யானைகள் துதிக்கைகள் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் கொடிச் சின்னங்களுடை கொடிகளுடனும் கூடியவைகளாகவும் சிதறின, மலைகள்போல் கீழே விழுந்தன. காலாட்களால் பாய்ந்து யானைகளுடைய அவ்வாறே ரதிகர் களும் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் கொல்லப்படுகின்றவர்களாகவும் நான்குபக்கத்திலும் விழுந்தார்கள். விசையுள்ளவர்களான குதிரை வீரர்கள் காலாட்களாலே நெருங்கிக் கொல்லப்பட்டார்கள். குதிரை

வீரர்களாலே காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்தத்தில் படுத்தன. மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களைப்போலவும், சரீரங்கள் நன்றாக வாடியிருக்கின்ற மாலைகளைப்போலவும் இருந்தன. அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவற்றின் மிகஅழகிய உருவங்கள், உப்புக கசிவினால் அழுக்கடைந்த வஸ்திரங்களைப்போல மிகவும் பார்க்கத்தகாத நிலைமையை அடைந்தன.

அறுபதாவது அத்யாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'த்ருஷ்டத்யும்னனை யானைகளால் விரைந்து கொல்லுங்கள்' என்று உம்முடைய புத்திரனால் ஏவப்பட்ட யானைவீரர்கள் குரோதத்துடன் பார்ஷதனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பாரதரே! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களான எல்லாக் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் யானைப்போர்புரிவதில் மிகுந்த தேர்ச்சியுள்ளவர்களான அங்கர்களும் வங்கர்களும் புண்ட்ரர்களும் மாகதர்களும் தாம்ரலிப்தகர்களும் மேகலர்களும் கோஸலர்களும் மத்ரர்களும் தசார்ணர்களும் நிஷதர்களும் கலிங்கர்களோடு சேர்ந்து மழைபொழிகின்றமேகங்களைப்போல யுத்தத்தில் பாஞ்சாலஸேனையின்மீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னன், எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மதத்தினுடைய வேகத்தினால் மிகக்கொழுப்புள்ளவைகளுமான அந்த யானைகளின்மீது விபாடங்களையும் க்ஷுரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தான். பார்ஷதன் பர்வதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஒவ்வொன்றையும் பத்துப்பத்து பாணங்களாலும் ஆறுஆறுபாணங்களாலும் எட்டெட்டுப்பாணங்களாலும் விரைவாக அடித்தான். மேகங்களால் சூரியன் மூடப்படுவதுபோல யானைகளால் நன்குமூடப்படுகின்ற அந்தத்த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு விற்களைக் கையிற்கொண்டவர்களாக நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வீரர்களான நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் ப்ரபத்ரகர்களும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் வீர்யமுள்ள சேகிதானனும், நாணும் கையுறையும் ஒலிக்கச் சூரர்களுக்குரிய பாணங்களுடன் வீரநாதஞ்செய்துகொண்டு மேகங்கள் மலைகளின்மீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல

அந்தயானைகளின்மீது (பாணங்களை) நாற்புறங்களிலும் பொழிந்தனர். மிலேச்சர்களாலே தூண்டப்பட்டுமிகக்கோபங்கொண்ட அந்தயானைகள் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் துதிக்கைகளால் பிடித்து இழுத்துத் தங்களின் கால்களால் துகைத்தன, கொம்பு நுனிகளாலே பிளந்து தூக்கியெறிந்தன. கொம்புகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்கள் மிக்க பயங்கரமாகக் கீழேவிழுந்தனர். எதிரில் நிற்கின்ற அங்கனுடையயானையை ஸாத்யகி உக்கிரவேகத்துடன் கூடின நாராசத்தினாலே பிளந்து மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் யானையினின்று மேலே எழும்பித் தாவப்போகின்றவனும் எதிரியினுடைய ஆயுதப்பிரயோகங்களை வஞ்சிப்பதிலே சாமர்த்தியமுடையவனாயிருக்கிற சௌர்யமுள்ளவனுமான அந்த அங்கனுடைய மார்பை நாராசத்தால் அடித்தான். அவன் பூமியில் விழுந்தான். எதிர்த்துவருகின்ற புண்டரனுடைய நடக்கின்ற பர்வதம்போன்றயானையை ஸஹதேவன் கூர்மையான முனையுள்ள மூன்று அம்புகளால் அடித்தான். அவன் அந்தயானையைக் கொடியையிழந்ததாகவும் பாகனையிழந்ததாகவும் கவசத்தையும் த்வஜத்தையும் உயிரையுமிழந்ததாகவும் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அங்கனை எதிர்த்தான். ஸஹதேவனைத் தடுத்து நகுலன் யமதண்டம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மூன்று நாராசங்களாலே அங்கனையும் நூறு அம்புகளால் அந்த யானையையும் அடித்தான். அங்கன் நகுலன்மேல் சூரியகிரணம்போன்ற நூற்றெட்டுத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்த நகுலன் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று துண்டாக்கினான். பாண்டுகுமாரனான அவன் அர்த்தசந்திரபாணத்தினால் அவனுடைய சிரசை அறுத்தான். அந்த மிலேச்சன் கொல்லப்பட்டு அந்த யானையுடனே விழுந்தான். பிறகு, யானைப்பயிற்சியில் ஸமர்த்தனான அங்கபுத்திரன் கொல்லப்படவே, அங்கர்கள் து மஹாமாத்ரர்கள் கோபங்கொண்டு நகுலனை அடிக்கும்படி விரைபவர்களாகி அசைகின்ற கொடிகளையுடையவைகளும் அழகிய முகங்களையுடையவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான முதுகில்கட்டியிருக்கிற தோற்கவசங்களையுடையவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற மலைகள்போன்றவைகளுமான யானைகளால் நகுலனை எதிர்த்தார்கள். மேகலர்களும் உத்கலர்களும் கலிங்கர்களும் நிஷாதர்களும் தாம்ரலிப்தர்களும் (நகுலனைக்) கொல்லவிரும்பி அம்புமழைகளையும் தோமரமழைகளையும் பொழிந்தார்கள். மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரியனைப்போல அவர்களால் மூடப்படுகின்றநகுலனைப்

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் மிக்க பரபரப்புள்ளவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனர். பிறகு, அம்புமழைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான தோமரங்களையும் பிரயோகிக்கின்ற ரதிகர்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நேர்ந்தது. அந்த வீரர்களால் பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட யானைகளுடைய மத்தகங்கள் வெடித்தன; மர்மஸ்தானங்கள் வெடித்தன; தந்தங்கள் சிதறின; பறைகள் உடைந்தன. ஸஹதேவன் நல்ல முனையுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங்களால் அந்த யானைகளுக்குள் [illegible] பெரியயானைகளைப் பாகர்களோடு கூட வெட்டிக்கீழே தள்ளினான். குலத்தை ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனான நகுலன் சிறந்த [illegible] உத்தமமான வில்லை வளைத்து நாராசங்களால் யானைகளை அடித்தான். பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் பிரபத்ரகர்களும் சிகண்டியும் சரமாரிகளால் பெரியயானைகளை நனைத்தார்கள். பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள யுத்தவீரர்களாகிற மேகங்களால் பாணங்களாகிற மழைகளால் அடிக்கப்பட்ட சத்ருக்களுடைய யானைகளாகிற மலைகள் வஜ்ராயுதங்களால் மலைகள் பூமியிற்போல விழுந்தன. பாண்டவர்களுடைய அந்த ரதசிரேஷ்டர்கள் இவ்வாறாக உன்னுடைய யானைகளைக் கொன்று, கரையை உடைத்துக்கொண்டு பெருகுகின்ற நதியைப்போன்ற ஸேனையைப்பார்த்து விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்தார்கள். பாண்டுபுத்திரனுடைய [illegible] உம்முடைய ஸைந்ய ஸேனையைக் கலக்கி [illegible] குழப்படிசெய்து [illegible] கர்ணனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்.

(கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்கமுயல்வதும் [illegible] அர்ஜுனன் யுத்தஞ்செய்தது.)

பெரிதும் [illegible]

அங்கவீரர்களுக்கு [illegible]

பட்ட பூமியான [illegible] பிறகு, புருஷ [illegible],

நான்கு பக்கத்திலும் [illegible] பிறகு [illegible],

கௌரவர்கள் [illegible]

அர்ஜுனனைப் பார்த்து [illegible]

'பாண்டவ! இதோ உன்னுடைய பிராதாவான யுதிஷ்டிர மஹா பலசாலிகளும் கொல்லக்கருதினவர்களும் பெரியவில்லைக் கையிற் பிடித்தவர்களுமான தார்த்தராஷ்டிரர்களாலே சீக்கிரமாகப் பின் தொடரப்படுகிறார். பார்த்த! பாஞ்சாலர்களும் சைஞ்யர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கவெண்ணி அதிக வேகமுள்ளவர்களாக அவரைக் கூடவே தொடர்கின்றார்கள். பார்த்த! உலகமுழுமைக்கும் அரசனும் பலசாலியும் கவசம்பூண்டவனுமான இந்தத் துரியோதனன், புருஷஸ்ரேஷ்டரான தர்மபுத்திரரைக் கொல்லக்கருதி ஸர்ப்பங்களைப்போலத் தீண்டுகின்றவர்களும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் ஸமர்த்தர்களும் ஸிம்மநாதங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் சங்கங்களை முழக்குகின்றவர்களும் சிறந்த பலமுள்ளவர்களும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் வீரர்களை ஜயிக்கின்றவர்களுமான பிராதாக்களோடுகூடி யானைப்படையுடன் யுதிஷ்டிரராஜரைப் பின்தொடருகிறான். துரியோதனனைச்சேர்ந்த இந்தயானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் காலாட்களும், யாசகர்கள் உத்தமமான இரத்தினத்தை விரும்புவதுபோல யுதிஷ்டிரரைப்பிடிக்கவிரும்பிச் செல்லுகின்றார்கள். அமிர்தத்தைக்கவரக்கருதிய அஸுரர்கள் யுத்தத்தில் இந்திரனாலும் அக்னியினாலும் தடுக்கப்பட்டதுபோல ஸாத்யகியினாலும் பீமனாலும் தடுக்கப்பட்டு (இந்த ஸைனிகர்கள்) மீண்டும் நின்று விட்டார்கள். பார். நீர்காலத்தில் நீர்ப்பெருக்குக்கள் ஸமுத்திரத்தை அடைவதுபோல இந்தமஹாரதர்கள் அனேகர்களாயிருப்பதினால் மறுபடியும் தர்மபுத்திரரைக்குறித்துச் செல்லுகின்றார்கள். துரியோதனனுடைய வசத்தைஅடைந்திருக்கின்ற தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை ம்ருத்யுவின்வாயைஅடைந்தவரென்றும் அக்னியில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டவரென்றும் எண்ணுகிறேன். பாண்டவ! தார்த்தராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி எதிர்த்திருப்பதால் இந்த ஸேனையினுடைய பாணங்களுக்கு இலக்காகாமல் இந்திரனும் விடுபடமாட்டான். வீரனும் பாணவ்யூகங்களைச் சீக்கிரமாகப் பிரயோகிக்கின்றவனும் [illegible] யமனைப்போன்றவனுமான துரியோதனனுடையவேகத்தை யுத்தத்தில் எவன் ஸஹிப்பான்? கர்ஜிக்கின்ற வீரனான அந்தத்துரியோதனன் தர்மபுத்திரர் கிருபர் கர்ணன் இவர்களுடைய பாணங்கள் மலைகளையும் சிதறும்படி செய்யும். யுதிஷ்டிரராஜா இப்பொழுது எதிரிகளால் தோற்கச்செய்யப்பட்டு வைரிகளுக்கு வசமாகிறார். சிறந்தபலமுள்ளவனும் ஹஸ்தலாகவமுள்ளவனும் ஸமர்த்தனும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவனுமான

கர்ணன் சூரர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிர புத்திரர்க
ளோடு சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவச்ரேஷ்டரைப் பீடிக்கக் கூடிய
வனாயிருக்கிறான். போர்புரிகின்றவரும் யுத்தத்தில் புகழ்பெற்ற பலத்
துடன் கூடியவருமான அந்தப் பார்த்தருக்கு இந்தத் துரியோதனன்
முதலானவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் தோல்வி உண்டுபண்ணப்
பட்டிருக்கிறது. பரந்தபச்ரேஷ்டரும் பிரபுவுமான தர்மராஜா உபவா
ஸத்தினால் மிகவும் இளைத்திருக்கிறார்; பிராம்மணருக்குரிய பொறு
மையில் நிலைபெற்றிருக்கிறார்; க்ஷத்திரியருக்குரிய கொடுமையில்
நிலைபெற்றிருக்கவில்லை. சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவரும்
பாண்டுபுத்திரருமான இந்த யுதிஷ்டிர ராஜா கர்ணனால் அதிகப்பட்
டுப் பிராணஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டார். பார்த்த! கோப
முள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுள்ளவனுமான பீம
ஸேனன் அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்றவர்களும் மஹா சங்கங்களை ஊது
கின்றவர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான
தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதத்தைப் பொறுத்துக்கொண்
டிருத்தலால் மஹாராஜரான யுதிஷ்டிரர் பிழைக்கமாட்டாரென்று
எண்ணுகிறேன். பரதர்களுள் சிறந்தவனே! இந்தக் கர்ணன், 'பாண்டு
புத்திரனை யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹாபலசாலி
களான தார்த்தராஷ்டிரர்களை ஏவுகிறான். பார்த்த! மஹாரதர்கள்
யுதிஷ்டிரராஜரை ஸ்தூணாகர்ணமென்கிற கந்தர்வனைத்தேவதை
யாகக்கொண்ட அஸ்த்ரஸமூகத்தினாலும் பாசுபதாஸ்திரத்தினாலும்
நன்கு பீடிக்கின்றார்கள்; கொட்டாந்தடம் செலுத்துகின்றார்கள்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறிக் கர்ணனது போரையும் பீமனது போரையும் காட்டியது.)

பார்த்த! விரைவில் வில்லைப்பிடித்து வில்லாளிகளும் பலசாலி
களும் [illegible] சிறந்தவர்களுமான பாஞ்சா
லர்கள், [illegible] போர்புரிகின்றவர்களாயிருக்
கின்ற யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றினர். இந்த யுதிஷ்டிரரைப்
பின்தொடர்தலால் இவர் மிக்க துன்பமுற்றிருக்கிறாரென்றும் தாங்
கக்கூடாத கொடிய நிலைமையை யடைந்திருக்கிறாரென்றும் நான் எண்
ணுகிறேன். பார்த்த! பார்ப்பாய்! மஹாதேஜஸ்விகளும் ஸாத்யகி
யும் சிகண்டியும் திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனும் சதானீகனும்

பாஞ்சாலர்களும் எல்லாசைந்யர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கொடியானது கர்ணனுடைய பாணங்களால் வெட்டப்பட்டுக் காணப்படவில்லை. பரத! பாரத! இந்தக்கர்ணன், தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞ்செய்வது போல் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை அம்புகளால் நாசஞ் செய்துவிட்டான். பாண்டுநந்தன! இதோ உன்னுடைய சேனாபதிகள் ஓடுகிறார்கள். பாரத! இந்த மஹாரதர்கள் ஓடுவதைப் பார், பார். பாரத! இக்கயானைகள் கர்ணனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் துன்பங்களை [illegible] ஒலிகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு பத்துத்திசைகளிலும் ஓடுகின்றன. பாரத! [illegible] வல்லமையுள்ள கர்ணனால் [illegible] படுகின்ற [illegible] கூட்டமானது [illegible] ஓடுகின்றது. சிறந்த கொடியுடையவர்களுள் சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் ஆங்காங்கு ஸஞ்சரிக்கின்ற கர்ணனுடைய தெரிவுள்ள [illegible] செல்லுகின்றன. த்ரோண கர்ணனால் துரத்தப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்கள் மஹாத்மாவான இந்திரனாலே துரத்தப்படுகின்ற அஸுரர்களைப்போல இதோ ஓடுகின்றார்கள். இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் ஜயித்து [illegible] மாக எல்லாத்திக்குகளையும் பார்க்கிறான். அவனுடைய [illegible] சிறந்த [illegible] இந்திரன் சத்ருக்களை ஜயித்துத் தேவர்களுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட இந்திரனை போல அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான். இதோ கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் [illegible] முழக்குகின்றார்கள் [illegible] மஹாயுத்தத்தில் [illegible] முழுத்தி [illegible] பார்த்து, [illegible] தொடங்கள் [illegible] யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்கள் [illegible] செய்யுங்கள் நாங்களும் [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பாரத!

சந்திரனால் பிரகாசிக்கின்ற உதயபர்வதம்போல யுத்தத்தில் வெள்ளைக்குடையோடு விளங்குகின்ற கர்ணனைப் பார் பார்த்த! தனஞ்சய! இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றதும் காந்தியுள்ள நூறுகம்பிகளுள்ளதும் பூர்ண சந்திரன்போன்றதுமான முடியின்மீதுள்ள குடையோடுகூடியவனாக உன்னைக் கடைக்கண்ணால் பார்க்கிறான் யுத்தத்தில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு (உன்னை) நிச்சயமாக எதிர்க்கப்போகிறான். மிக்க தோள்வலியுள்ளவனே! மஹாயுத்தத்தில் பெரியவில்லை நடுங்கச்செய்கின்றவனும் அரவங்களைப்போன்ற அம்புகளை எய்பவனுமான இந்தக்கர்ணனைப் பார். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனே! பார்த்த! இதோ ராதேயன் உன்னுடைய வானரக்கொடியைக்கண்டு உன்னோடு யுத்தத்தை விரும்பித் திரும்பிவிட்டான். இந்தக்கர்ணன் விட்டில்பூச்சி நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல நாசத்திற்காக உன்னை வந்து எதிர்க்கிறான். பரதர்களுள் சிறந்தவனே! திருதராஷ்டிர புத்திரனான துர்யோதனன், தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனும் யுத்தரங்கத்தில் ஏகாகியாயிருப்பவனும் ராதா புத்திரனுமான கர்ணனையும், கர்ணனைக்குறித்து மிக்க பரபரப்புள்ள மஹாரதனான உன்னையும், காரியம் நிறைவேறினவனான தன்னையும் பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனாகவும் கோபப்படையுடன் கர்ணனைக் காக்கக் கருதியவனாகவும் நல்ல முயற்சியுள்ளவனாகவும் திரும்புகிறான். கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் உத்தமமான ஸுகத்தையும் விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாத்மாவான துர்யோதனனை இவர்களினின்றும் முயற்சியினால் கொல் பார்த்த! தேவாஸுரயுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களைப்போலப் போர்புரியப் போகின்றவர்களும் ஸைந்யபாலிகளும் பிரஸித்தி பெற்றவர்களுமான உங்களிருவருடைய யுத்தத்தில் எல்லாப்பிராணிகளும் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்க்கட்டும். பார்த்த! பரதர்களுள் சிறந்தவனே! மிக்க கோபமுள்ளவனான உன்னையும் கர்ணனையும் கண்டு கோபமுள்ளவனான அந்தத் துரியோதனன் மேல் செய்யவேண்டிய காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை. பரதஸ்ரேஷ்ட! குந்தீபுத்திர! தகுதியுள்ளவனான உன்னையும் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனான கர்ணனையும் பார்த்து இச்சமயத்துக்கேற்றதும் அடுத்துச் செய்யவேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு செய். யுத்தத்தில் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்தித் தேர்ப்படைகளைக் காப்பவனான கர்ணனை எதிர்த்துச்செல். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! வீர! யுத்தத்தில் பலசாலிகளும் கரு

மான தேஜஸுள்ளவர்களும் முக்கியர்களுமான வேறு ஐந்நூறு ரதிகர்களும் ஐயாயிரம் யானைகளும் பதினாயிரம் குதிரைகளும் லக்ஷம் காலாட்களும் அடங்கின இந்தப்பெரும்படையானது ஒன்றுசேர்ந்து அந்யோந்யம் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணபுத்திரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்துவருகின்றது. இச்சேனையைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்ய வலிமைபொருந்தியதும் உலகத்தில் பிரவித்தி பெற்றதுமான இந்தக் கோபப்படையை நாசஞ்செய்து சிறந்த வில்லாளியான ஸௌப்திகத்திரனிடத்தில் உன் பௌருஷத்தைக் நீயே காட்டுவாயாக. பரதர்களுள் சிறந்தவனே! உத்தமமான வேகத்தைக்கைக்கொண்டு இவனை எதிர்த்துச்செல். இந்தக்காரணம் மிக்க கோபங்கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலர்களை எதிர்த்துச் செல்லுகிறான். பகைவர்களை வாட்டுபவனே! திருஷ்டத்யும்னனுடைய ரதத்திற்கு நேராக இவனுடைய கொடியைக் காண்கிறேன். இவன் பாஞ்சாலர்களை நாசஞ்செய்யப்போகிறானென்று நினைக்கிறேன். பரதர்களுள் உத்தமனே! பார்த்த! உனக்குப்பிரியமான இதைச் சொல்லுகிறேன். தர்மபுத்திரரும் அரசருமான அந்தயுதிஷ்டிரர் க்ஷேமமுள்ளவராகவும் ஒளியுள்ளவராகவுமிருக்கிறார். பாரத! மிக்க கோபவலியுள்ளவனும் இந்தப் பீமன் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடைய சேனையினாலும் ஸோமகர்களாலும் சூழப்பட்டுப் படைமுகத்தில் திரும்பிவிட்டான். குந்திபுத்திர! பீமஸேனனாலும் மஹாரதர்களான பாஞ்சாலர்களாலும் கூர்மையான அம்புகளாலே யுத்தத்தில் இந்தக்கௌரவர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். துரியோதனனுடைய ஸேனையானது பீமஸேனனுடைய வேகத்தினால் பறப்பனபோல அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தினின்று புறங்காட்டி ஓடிவிட்டது. பரதஸ்ரேஷ்ட! பார்த்த! ஸேனையானது பயிர் அழிந்த பூமிபோல நிணச்சதுப்புகள் நிறைந்துள்ள தமது ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டு மாறிற்று. குந்தீபுத்திர! யுத்தத்தில் செய்யும்வேகத்தைக் கவனியும். ஸர்ப்பத்தைப்போலக் கோபங்கொண்டவனும் வலிமை திருமையுடைமையுமான பீமஸேனனைப் பார் ... யுத்தத்தினின்று பாரதஸேனையானது ஓடுகின்றது. அர்ஜுன! மஞ்சள் நிறமுள்ளவைகளும் சிவப்புநிறமுள்ளவைகளும் ரத்தப்புஷ்பநிறமுள்ளவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் நக்ஷத்திரப் பிரதிமைகளாலும் சந்திரப்பிரதிமைகளாலும் சூரியப் பிரதிமைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான கொடிகளும் குடைகளும் இதோ சிதறச் செய்யப்படுகின்றன. பொன்மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் தேஜோமயமாயும் வெவ்வேறு விதமாயுமிருக்கின்ற கொடிகள் எதிரில் தள்ளப்படுகின்றன. யானைகளும்

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இந்த ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலர்களால் பலபல வர்ணமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து தேர்களினின்று சாய்கின்றார்கள். தனஞ்சய! வேகமுள்ளவர்களான பாஞ்சாலர்கள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீரர்களையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களில்லாத குதிரைகளையும் ரதிகர்களில்லாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செல்லுகின்றார்கள் பகைவர்களை அடக்குபவனே! புருஷச்ரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவர்களுடைய படையை நன்றாக அடிக்கின்றார்கள். இதோ பாஞ்சாலர்கள் காஜிக்கின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றார்கள். யுத்தத்தில் பாணங்களால் சத்துருக்களை அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றார்கள் ஸ்வர்க்கத்தினுடைய பெருமையைப் பார் பாஞ்சாலர்கள் வல்லமையினால் தார்த்தராஷ்டிரர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உத்தமர்களான ரதிகர்களிடத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றார்கள் ஆயுதமில்லாதவர்களும் வீணாகாத அஸ்திரங்களையுடையவர்களுமான இந்தப்பாஞ்சாலர்கள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவர்களான பகைவர்களுடைய ஆயுதங்களைப்பிடுங்கி அவற்றினாலேயே இவர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள், காஜிக்கவும் காஜிக்கின்றார்கள் பகைவர்களுடைய இந்தத் தலைகளும் கைகளும் தள்ளப்படுகின்றன ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீர்த்திசாலிகளான எல்லா வீரர்களும் கீழே தள்ளப்படுகிறார்கள் நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்கப்பட்ட இந்தத் துரியோதனனைச்சேர்ந்த பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் கீழே தள்ளப்படுகின்றது பிரபுவே! பகைவர்களைவாட்டுபவனே! அனேகிகர்களும பராக்கிரமசாலிகளும் மஹா வில்லாளிகளுமான கிருபா சார்ணன் முதலானவர்கள் பாஞ்சாலர்களைத்தடுப்பதில் (முயலகின்றார்கள்) சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே! திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட வீரர்கள் திரும்பாதவர்களும் பயந்தவர்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவர்களுமான அந்தத் தார்த்தராஷ்டிரர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள் பரசுரேஷ்டனை பீமஸேனன் திரும்பினவுடனே பலபல விதமான எல்லா ரதங்களும் துரியோதனனுடைய பெரும்படையும் பெரும்பான்மையாக நிறம் மாறிய முகங்களையுடையனவாயின பீமனாலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்தயானைகள்

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினுடைய சிகரங்களைப்போலக் கீழே விழுகின்றன. பார கணுக்களைப் படிந்துள்ள பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பெரிய யானைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஓடுகின்றன. பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்ற இந்தக்கௌரவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் விட்டு ஓடுகின்றார்கள். ஓடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் இவர்களுடைய சப்தத்தையும் கௌரவர்களைத் துரத்துகின்ற பீமஸேனனுடைய சப்தத்தையும் கர்ஜிக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஜயத்தைப் பிரகாசிப்பவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனனுடைய விமர்த்தனத்தையும் அடிக்கடி நான் தெரிந்துகொள்ளுகிறேன். இதோ * [illegible] பானவன் கோபங்கொண்டு காலதண்டத்தைக் கையிலேகொண்ட யமன்போலத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு உத்தமமான யானையோடு பீமனை எதிர்த்துவருகிறான். கர்ஜிக்கின்ற அவனுடைய இருகைகளும் பீமஸேனனால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன. யானையும் வாள்போன்ற பத்துநாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டது. அடிக்கத்திறமையுள்ளவைகளும் கறுத்த மேகக் கூட்டங்களைப்போற் பிரகாசிப்பவைகளும் யானைவீரர்களால் விரட்டப்பட்டவைகளும் சாரதிகளாலும் தோமரங்களுடைய கூட்டங்களாலும் பீமனைப் பிடிக்கின்றவைகளுமான வேறுசில யானைகளும் திரும்ப மறுபடியும் வருகின்றன. பார்த்தனுக்கு [illegible] பீமஸேனனால் யானையின் [illegible] கூடின நாற்பத்தொன்பது வைஜயந்திகளுடன் கூடியுள்ள [illegible] பாணங்களால் வதைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒவ்வொரு யானையும் பத்து நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டன. [illegible] பீமஸேனனால் [illegible] திரும்பினவுடனே, [illegible] அவ்வாறு [illegible] திருப்பினார் [illegible] புருஷச்ரேஷ்டனுடைய [illegible] கொல்லப்பட்டுவிட்டன. [illegible] நடைத் திருக்கின்ற சூரியனைப் [illegible] போல அப்சாஸ்த்ர [illegible] வில்லாளிகளான விம்மத

* ஆதிபர்வம் 31-வது பக்கத்திற் காண்க.

துக்கு மற்றிருக்கின்ற நிருபர்களைத் தவிர மற்ற இந்த வீரர்கள் பீமனுடைய அம்புகளால் பயமுற்றுத் தப்பி யுத்தத்தில் ஓரிடத்திலாவது ஸௌக்யத்தை அடையவில்லை. அந்த பீமசேனன் பயப்படுந்தன்மையுள்ள அந்தத் துர்யோதனனை விருத்தியடையும்படி செய்துகொண்டு வில்லைக் கையிற்கொண்டு மஹாராஜனான அந்தத் தார்த்தராஷ்டிரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு சேனையுடன் கூடியவனாகவும் வேகமுள்ளவனாகவும் அநேகவீரர்களோடு அர்ஜுனனருகில் செல்லுகின்றான்' என்று கூறினார்.

மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் வாஸுதேவரிடத்தினின்று இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு பீமசேனனால் செய்யப்பட்டதும் ஒருவராலும் செய்யமுடியாததுமான ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற அநேக ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்தான். பிரபுவே! பார்த்தனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்கள் அப்பொழுது இந்திரனுக்கு அதிதியாயிருக்கும் நிலைமையை அடைந்து சேர்ந்தவர்களாயினர். பார்த்தனென்னும் உத்தமமான வேகத்தைக் கைப்பற்றிய பெருங்காற்றானது மேகங்களை அழிப்பதுபோல நாராயணர்களையும் கோபாலர்களையும் நாசஞ்செய்தான். பாரதரே! பயந்தவர்களான அந்த வீரர்கள் அந்த அந்த இடத்திலேயே சிதறி அழிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, புருஷோத்தமனான அர்ஜுனன் [illegible] ருக்கிற அந்த வீரர்களைக் கொன்றான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான அவன் ஆயோதனத்தில் [illegible] ஸைன்யத்துடன் கூடின [illegible] அம்புகளால் மறுபடியும் கொன்றான்" என்று கூறினான்.

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(த்வந்த்வ யுத்தத்துக்காக அரசர்கள் எதிர்த்ததும், கர்ணன் சிகண்டியை வென்றதும், த்ருஷ்டத்யும்நனுக்கும் துச்சாஸநனுக்கும் யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பீமனும் பாண்டவனான யுதிஷ்டிரனும் திருஷ்டத்யும்நனும் [illegible] எனது [illegible] களையும் [illegible] சேனைகளுடன் [illegible] கொண்டு [illegible] சேனைகளில் மிகுந்த [illegible] காணவில்லை. அந்தோ! கஷ்டமான நிலைமையை நான் அடைந்துவிட்டேன். [illegible] ஸஞ்சய! [illegible] என்புத்திரர்களுக்கு

ஜயத்தைவிரும்பின நான் என்னுடைய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்? இப்பொழுது அனேகவிதமான வார்த்தையைச் சொல்லுவதினால் யாது பயன்? அவர்களுக்கு அதிருஷ்டமானது முக்கியமாயிருக்கின்றது ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்னசெய்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்லுவாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

"அரசரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பீமனைக்கண்டு சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனுமான உம்முடைய குமாரன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன் பீமஸேனனை எதிர்த்துச்சென்றான் 'குந்திபுத்திர! நில், நில், என் பராக்கிரமத்தை இப்பொழுது பார் இப்பொழுது உன்னை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பீமஸேனனிருக்கிற அந்த இடத்திற்குச் சென்றான் பலசாலியான கர்ணன் பீமஸேனனிடத்தினின்று திரும்புகின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு அதிக முயற்சியோடு அதனை நிலைபெறும்படி செய்தான் நீண்டகைகளையுடையவனான கர்ணன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்ட பாண்டவர்களை அப்பொழுது எதிர்த்துச்சென்றான் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் விற்களை அசைத்துக்கொண்டும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ராதேயனை எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் விளங்குகின்றவர்களான பீமஸேனனும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் ஜனமேஜயனும் சிறந்தபலமுடையவனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் எல்லாப் பிரபத்ரகர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டவர்களாக உம்முடையபடையை நான்குபக்கத்திலும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரசரே! அவ்வாறே உம்முடையபோர்வீரர்கள் (பாண்டவஸேனையிலுள்ள) மஹாரதர்களைக் கொல்லவிரும்பி, விரைவுடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் ஆண்மையிற்சிறந்தவரே! ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டும் காலாட்களாலும் த்வஜங்களாலும் நிறைக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற சேனையானது ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ளதாயிற்று மஹாராஜரே! சிகண்டி கர்ணனை எதிர்த்தான் த்ருஷ்டத்யும்னன் பெருஞ்சேனையுடன் உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனனையும் துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தான் நகுலன் விருஷஸேனனை எதிர்த்தான் யுதிஷ்டிரர் சித்ரஸேனனை எதிர்த்தார் மன்னரே! ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் உலூகனை எதிர்த்தான் ஸாத்யகி சகுனியையும் த்ரௌ

பதிபுத்திரர்கள் கௌரவர்களையும் எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் அர்ஜுனனை எதிர்த்தார் கிருபர் மஹாவில்லாளியான யுதாமன்யுவை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார் பலசாலியான கிருதவர்மா உத்தமௌஜஸை எதிர்த்தான் ஐயா! மிக்கதோள்வலிமையுள்ள பீமஸேனன் குருகுலத்தில் சிறந்தவர்களும் ஸேனையுடன்கூடியவர்களுமான உம்முடைய புத்திரர்களனைவர்களையும் ஒருவனாகவே எதிர்த்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மரைக் கொன்றவனான சிகண்டி பயமற்றவன்போல ஸஞ்சரிக்கின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் தடுத்தான் பிறகு, தடுக்கப்பட்ட கர்ணன் கோபத்தினால் உதடுகள் மிகத்துடிக்க, சிகண்டியை மூன்று பாணங்களால் இரண்டுபுருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான் அந்தப் பாணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தச்சிகண்டி மூன்று சிகரங்களோடுகூடின வெள்ளிமலைபோல மிகவிளங்கினான் ஸூதபுத்திரனால் யுத்தத்தில் நன்றாயடிக்கப்பட்ட சிறந்தவில்லாளியான அந்தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான். மஹாரதனான கர்ணன், மூன்றுபாணங்களால் அந்தச்சிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்று ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவனும் மஹாரதனுமான சிகண்டி மிகுந்தகோபங்கொண்டு குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட அந்த ரதத்தினின்று தாண்டிக்குதித்துக் கர்ணன்மீது ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்தான் பாரதரே! கர்ணன் யுத்தத்தில் அந்தச்சக்தியை மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கிப் பிறகு கூர்மையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தான் புருஷச்ரேஷ்டனான சிகண்டி மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்டுக் கர்ணனுடைய வில்லினின்று வெளிப்பட்டுவருகின்ற பாணங்களைத் தன்மீது தாக்காமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டு அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான் மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன், அதிகபலமுள்ள காற்றானது பஞ்சுக்குவியலையடைந்து அழிப்பதுபோலப் பாண்டவர்களுடைய படைவீரர்களை நாசஞ்செய்தான் மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனைப் பீடிக்கின்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாஸனனை மூன்றுபாணங்களால் நடுமார்பில் திருப்பியடித்தான் பெரியவரே! துச்சாஸனன் பொன்மயமான புங்கமுள்ளதும் உட்படிந்த கணுக்களுள்ளதுமான அந்தப்பல்லத்தினாலே த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய இடக்கையை அடித்தான் பாரதரே! ரோஷமுள்ளவனான த்ருஷ்டத்யும்னனோ அடிக்கப்பட்டு மிக்ககோபமு

மூண்டு துச்சாஸனனைக்குறித்துக் கொடிய ஓர் அம்பைப்பிரயோகித்தான் அரசரே! த்ருஷ்டத்யும்னனால் விடப்பட்டு வருகின்ற மஹாவேகமுள்ள அந்த அம்பை உம்முடைய புத்திரன் மூன்று பாணங்களால் துண்டாக்கினன். பிறகு, ஸ்வர்ணாலங்காரங்களுடன் கூடின வேறு பதினாறு பல்லங்களாலே த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்து இருகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் ஐயா! பிறகு, அந்தப்பார்ஷதன் கோபங்கொண்டவனாகி மிக்ககூர்மையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் வில்லை வெட்டியெறிந்தான் பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பிறகு, உம்முடைய புத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்து வேறொரு வில்லையெடுத்து த்ருஷ்டத்யும்னனை பாணஸமூகங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்தான். மிக்கபலசாலியான உம்முடைய புத்திரனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களும் ஸித்தர்களும் அவ்வாறே அப்ஸரஸ்ஸுகளும் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள் போர்புரிகின்றவனும் மஹாபலசாலியும் துச்சாஸனனால் தடுக்கப்பட்டவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனைச் சிங்கத்தினால் தடுக்கப்பட்ட பெரியயானையைப்போல் கண்டோம்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் முறையாய் கொண்ட பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் ஸேனாபதியான த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாதுகாக்கவெண்ணி உம்முடைய புத்திரனைத் தடுத்தார்கள் பகைவர்களை வாட்டுபவரே! பிறகு, அக்காலத்தில், உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்குச் கோரமும் மிக்கபயங்கரமுமான யுத்தமானது பகைவர்களோடு நடக்கத்தொடங்கியது நகுலன், பிதாவினுடைய பக்கத்தில் நிற்கின்ற விருஷஸேனனை ஐந்து பாணங்களாலடித்து வேறு மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, சூரனான விருஷஸேனன் சிரிக்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நகுலனை மார்பில் அதிகமாக அடித்தான் பகைவர்களை அழிப்பவரே! பலசாலியான பகைவனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த நகுலன் சத்துருவை இருபது பாணத்தினால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆயிரம் பாணங்களால் ஒருவரையொருவர் மூடினார்கள் உம்முடைய ஸேனையானது நொறுக்கப

பட்டது. அரசரே! அந்த ஸூதபுத்திரன் கௌரவர்களுடையசேனை விரைவாகஓடுவதைக்கண்டு பின்தொடராது பலாத்காரத்தினால் திரும்பினான். வேந்தரே! இந்தச் சமயத்தில் கஷ்டமானயுத்தமானது நடந்தது. பிறகு, சேனை திரும்பினவுடனே, நகுலன் கௌரவர்களைக்குறித் துச் சென்றான். ஐயா! கர்ணபுத்திரனே யுத்தத்தில் நகுலனைவிட்டு விட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை ரக்ஷிக்கான். பெரி யவரே! யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலூகனே கோபங்கொண்ட ஸஹதேவனாலேயுத்தமுனையில் அனேகஅம்புகளால் தடுக்கப்பட்டான். சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான ஸஹதேவன் அவனுடைய நான்குகுதி ரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப் பினான். மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற உலூகனே பிறகு வாகனத்தினின்று கீழேகுதித்து த்ரிகர்த்த ருடைய படையைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான். ஸாத்யகி கூர் மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியைஅடித்து சிரித்துக் கொண்டே ஒருபல்லத்தினால் அவனுடையத்வஜத்தை வெட்டிஎறிந் தான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி யுத்தத்தில் கோபங் கொண்டு அந்தஸாத்யகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து மீண்டும் பொன்மயமான த்வஜத்தையும் அறுத்தான். மஹாராஜரே! அவ் வாறே ஸாத்யகி கூர்மையுள்ளபாணங்களால் இந்தச்சகுனியைத் திருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, விரைபவனான ஸாத்யகி இந்தச்சகுனியினுடையகுதிரைகளை யும் பாணங்களால் யமன்வீட்டையடைவித்தான். பரதர்களுள் சிறந்த வரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன் குதித்து மஹாரதமாவான உலூகனு டைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான். அந்தச்சகுனி, பிறகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாத்யகியினிடத்தினின்று விரைவாக வேறிடத் திற்குச் சென்றுவிட்டான். அரசரே! ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில் உம்முடைய படையைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துச்சென்றான். பிறகு, சேனையானது அடிக்கப்பட்டது. வேந்தரே! ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் நன்றாகமூடப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் விரை வாகப் பத்துத்திக்குக்களையும் அடைந்தன, உயிரையிழந்தவைபோல் விழுந்தன. உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பீம ஸேனனைத் தடுத்தான். பீமன் லோகேச்வரனான அந்தத்துரியோ தனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தை யும் த்வஜத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான். அச்சமயத்தில் அந் தச்செய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, பீம

ஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்தத் துர்யோதனராஜன் அந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டான். பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கருகில் விரைவாகச்சென்றது. அந்தயுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனனைக்கொல்ல விரும்பினவீரர்களுடைய பெரியசப்தம் உண்டாயிற்று. யுதாமன்யு கிருபரை அடித்து அவருடையவில்லை விரைவாகவெட்டினான். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமரானகிருபர், பிறகு, வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து யுதாமன்யுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையையும் பூமியில் தள்ளினார். பிறகு, மஹாரதனான யுதாமன்யு ரதத்தோடேயேவிலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். உத்தமௌஜஸானவன் பயங்கரனும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கிருதவர்மாவை மேகமானது மழையினால் மலையைமூடுவதுபோல விரைவாகமூடினான். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரிதும் கொடிதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடந்தது. அரசரே! அவ்விதமானயுத்தம் என்னால் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை. அரசரே! பிறகு, கிருதவர்மா யுத்தத்தில் உத்தமௌஜஸை விரைவாக மார்பிலடித்துத் தேர்த்தட்டில் உட்காரும்படிசெய்துவிட்டான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந்தஉத்தமௌஜஸை ஸாரதியானவன் ரதத்தோடு போர்க்களத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோனான். வேந்தரே! பிறகு, கிருதவர்மா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான். துச்சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைப்படையோடு பாண்டவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு க்ஷுத்ரகங்களென்கிற பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார்கள். பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனாய் துர்யோதனனை அனேகஅம்புகளால் புறங்காட்டிஓடும்படி அடித்து வேகத்துடன் யானைப்படைக்கு அருகிற்சென்றான். விருகோதரன் விரைவாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயானைப்படையைக்கண்டவுடனே, மிக்க கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான். இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் அஸுரர்களை அடிப்பதுபோல யானைகளாலே யானைகளை அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் யானைகளைக்கொல்லுகின்ற விருகோதரன் விட்டில்பூச்சிகளால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பாணஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினான். பிறகு, பீமன் ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யானைக்கூட்டங்களைக் காற்றானது மேகக்கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தான். பொன்னாலாகிய விரிப்புக்களாலும் ரத்னஸமூகங்களாலும் மூடப்பட்ட யானைகள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்கள்போல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த யானைகள் விரைவாக ஓடின. சில யானைகள் மார்பிளக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் விழுந்தன. கீழே விழுந்தவைகளும் விழுகின்றவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதறடிக்கப்பட்ட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுத்தபூமி விளங்கியது. பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சிறந்த இரத்தினங்களை அணிந்தவைகளும் கீழே விழுந்திருக்கின்றவைகளும் புண்ணியம் குறைந்ததினால் விழுந்திருக்கின்ற கிரகங்கள்போன்றவைகளுமான யானைவீரர்களாலே பூமி விளங்கியது. பிறகு, யுத்தத்தில் பீமஸேனனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுக் கபோலமுடைந்தும் மத்தகம்பிளந்தும் அவ்வாறே துதிக்கையறுந்துமிருக்கின்ற யானைகள் நூறு நூறாகவோடின. பர்வதம் போன்ற சில யானைகள் ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களோடு கூடியவைகளாகித் தாதுக்களால் பலநிறத்துடன் கூடின மலைகள் போல ஓடின. மஹாஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளும் சந்தனத்தினாலும் அகிற்சாந்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளும் வில்லினின்று அம்புகளைவிடுபவைகளுமான பீமஸேனனுடைய இருகைகளையும் கண்டேன். அந்தப் பீமஸேனனுடைய இடிமுழக்கத்துக்கொப்பான நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு யானைகள் பயத்தினால் மலஜலங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அதிகமாகவோடின. அரசரே! ஒருவனாயிருப்பவனும் புத்திமானுமான பீமஸேனனுடைய அந்தச்செய்கையானது (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்ற ருத்ரருடைய செய்கைபோல விளங்கியது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடியதும் நாராயணராலோட்டப்படுவதுமான உத்தமமான ரதத்தில் வீற்றிருக்கிற அர்ஜுனன் மிகுந்த காந்தியையுடையவனானான். அரசர்களுள் சிறந்தவரே! அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன்கூடின உம்முடைய அந்தச்சேனையை யுத்தத்தில் விஜயன் காற்று பெருங்கடலைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினான். ஸ்வேதவாஹனன் அஜாக்கிரதையாயிருக்கும்போது, உம்முடைய குமாரனான துர்யோதனன் கோபமூண்டவனாகவும் பாதிசேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாக எதிர்த்

துச்சென்று, கோபங்கொண்டுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரை நாற்புறத்தி லும் சூழ்ந்துகொண்டான், பிறகு, எழுபத்துமூன்றுக்ஷுரப்ரங்களால் அவரை அடித்தான். குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் அச்சமயத்தில் அதிககோபங்கொண்டார். அவர் உம்முடைய புத்திரன்மீது முப்பத்து பல்லங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தார். பிறகு, கௌரவர்கள் யுதிஷ் டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஓடினார்கள். பகைவர்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தை அறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுகூடிக் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள். யுதிஷ் டிரர் சித்ரஸேனன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார். சித்ரஸேனனோ மிக்ககோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரைத் தடுத்தான். அந்தத் தர்மரா ஜர் சித்ரஸேனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடும்படிசெய்து உம்முடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூர்மையுள்ளபாணங் களால் அடித்தார். புஜபலமுள்ளவரே! துர்யோதனனை முதன்மை யாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண் ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாக விலக்கித்தள்ளினார்கள். முன்னரே அறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்தமஹாரதர்கள் சேர்ந்து வந்திருப்பதை அறிந்து நகுலனும் ஸஹதேவனும் பார்ஷதனான த்ருஷ் டத்யும்னனும் பாண்டுபுத்திரரானயுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதி ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். பீமஸேனனும் உம்முடைய மஹாரதர்களை நாராசங்களால் அடித்துக்கொண்டு பகைவர்களால்சூழப்பட்டிருக்கிற யுதிஷ்டிரராஜரை மீட்கவிரும்பி எதிரில் ஓடிவந்தான். சூரியகுமார னும் தர்மவானுமான கர்ணன் வந்திருக்கின்ற அந்தஎல்லாமஹாவில் லாளிகளையும் பெரிதானசரமாரியினால் தடுத்தான். அம்புத்திரள் களைத் தொடுக்கின்றவர்களும் யானைகளைத்தூண்டிநடத்துகின்றவர் களுமான அந்தவீரர்கள் சிறந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ராதே யனைப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். ராதேயன் எல்லாசஸ்திரங்களையும் பிரயோகிப்பதில் ஸமர்த்தர்களான அந்த எல்லாமஹாவில்லாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால் தடுத்தான். பல சாலியும் ஸமர்த்தனுமானஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில்வந்து ராஜ னான துரியோதனனை இருபதுநாராசங்களால் அடித்தான். சேனை யின் அருகில் ஸஹதேவனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தத்துரியோதனன் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக மதம் பெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் அந்த யுத்தகளத்தில் நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட அம்புகளால்

மிக அடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய புத்திரனைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு அவனுக்கு எதிரில் ஓடினான். பெரியவரே! அந்தக் கர்ணன் அவ்வித நிலைமையிலிருக்கின்ற துரியோதனனைக்கண்டு சீக்கிரம் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையையும் பாஞ்சாலர்களையும் கொன்றான் அரசரே! பிறகு, மஹாத்மாவான ஸூதபுத்திரனுடைய பாணங்களால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது. கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்டவைகளும் குணங்களுள்ளவைகளுமான பற்பலவித பல்லங்களும் அம்புகளும் அந்த ரணகளத்தில் ஒன்றன்மீது ஒன்று விழுந்தன. மஹாராஜரே! ஆகாயத்தில் பாய்கின்ற பாண ஸமூகங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துகொள்வதினாலே நெருப்புத் தோன்றியது. ராஜரே! பிறகு, கர்ணன் விட்டிற்பூச்சிகள் போலப் பத்துத் திசைகளிலும் செல்லுகின்றவைகளும் பகைவர்களுடைய சரீரங்களை அடைகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே விரைவாக எதிர்த்தடித்தான். அவன் உத்தமமான அஸ்திரங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு செஞ்சந்தனங்களால் நன்று நப்பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தினங்களாலும் பொன்னணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான இரண்டு கைகளாலும் பிரயோகித்தான். மன்னரே! பிறகு, கர்ணன் எல்லாத் திக்குகளையும் பாணங்களால் நன்று மயக்கச் செய்துகொண்டு தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும் பீடித்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு கர்ணன்மீது கூர்மையுள்ள ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். அந்த யுத்தமானது பாணங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட இருளுள்ளதும் கோரமான காட்சியுள்ளதுமாகியது. ராஜரே! அப்பொழுது (உம்முடைய) சேனையானது தர்மபுத்திரரால் பற்பலவிதமானவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலும் பற்பல விதமான அநேகபல்லங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் இருப்புலக்கைகளாலும் கொல்லப்படும்பொழுது உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுடைய பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! தர்மாத்மாவான அந்த யுதிஷ்டிரர் எந்தெந்த இடத்தில் குரூரமான பார்வையைச்செலுத்தினாரோ அந்தஅந்தஇடத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் சிதற அடிக்கப்பட்டார்கள். மிக்ககோபமுள்ள கர்ணனும் தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுத்தத்தில் நாராசங்களினாலும் அர்த்த சந்திரபாணங்களினாலும் வத்ஸதந்தங்களினாலும் அடித்தான் பொரு

தவனும் கோபமுள்ளவனும் கோபத்தினால் வாய்துடிக்கின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தயுதிஷ்டிரரும் கர்ணனைப்பொற்புங்கமுள்ள கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தார். கர்ணன் கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்தீபுத்திரரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்துடன் மார்பில் அடித்தான். அந்தக் கர்ணனாலே நன்றாக ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட அந்தத்தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் தேர்நடுவில் உட்கார்ந்து ஸாரதியைப்பார்த்து, 'இந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டுச் செல்' என்று ஏவினார். பிறகு, கௌரவர்களனைவரும் துர்யோதனராஜனும் ஆரவாரித்தார்கள் 'அரசனைப் பிடியுங்கள்' என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பகைவர்களை அடிக்கும் தன்மையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுநூறு கேகயர்கள் பாஞ்சாலர்களோடுகூடிக் கௌரவர்களைத் தடுத்தார்கள். அவ்வாறு கைகலந்தயுத்தத்தில், ஜனங்களுக்கு அழிவான கோரமாயிருக்கும் ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான துர்யோதனனும் பீமனும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள்.

அறுபத்தாறாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் இளைப்பாறப்போனது)

கர்ணனும், முற்படையிலிருப்பவர்களும் மஹாவில்லாளிகளும் மஹாரதர்களுமான கேகயர்களைப் பாணஸமூகத்தினால் அடித்தான் அவன், தன்னைத் தடுக்கும் விஷயத்தில் அதிகமாக முயலுகின்றவர்களான அந்தக்கேகயவீரர்களுடைய ஐந்நூறு ரதிகர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் ராதேயனை மிகவும் தாங்கமாட்டாதவனென்றுகண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பீடிக்கப்பட்டவர்களாகப் பீமஸேனனை வந்தடைந்தார்கள் அரசரே! கர்ணன் தேர்ப்படையைப் பாணங்களால் அனேகவிதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான் பாணங்களால் அதிகமாகப்பீடிக்கப்பட்டவரும் ஸேனைதங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் செல்பவரும் நகுல ஸஹதேவர்களுடைய மத்தியத்தையடைந்தவரும் வீரரும் மெதுவாகச்செல்லுகின்றவரும் பிரஜ்ஞையற்றவருமான யுதிஷ்டிர

ராஜரை ஸூதபுததிரனை அநதககானான அஹங்கிருத ஸாயோகன ஜுககு ஏனமையைசசெயயும் விருபபததினுலே கூாமையுள்ளமூனறு உததமமான பாணஙகளால அடிததான அவவாறே, யுதிஷ்டிர ராஜரும் ராதேயனை நடுமாாபில திருமபி அடிதது மூனறுபாணங களால (அவனுடைய) ஸாரதியையும நானகுபாணஙகளால நானகு குதிரைகளையும் அடிததார சததுருககளைத தபிககசசெயகினற வாகளும ராஜகுமாராகளும சககரரக்ஷகாகளுமான அநத மாதரீ குமாராகளிருவரும யுதிஷ்டிரராஜரைக கொலலாமலிருககவேணடு மெனறு காணனை எதிாததோடினாாகள நகுலஸஹதேவாகளிருவ ரும அதிக முயறசியுடையவாகளாக அமபுமழைகளை யாதேயனமேல தனிததனி பொழிநதாாகள பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன, மஹாதமாககளும பகைவாகளை அடககினறவாகளுமான அவவிரு வரையும கூாமையானமுனையுள்ள இரணடு பலலஙகளாலே அவவா றே திருபபியடிததான காணனை நநதமபோனற நிறமுளளவை களும மனோவேகமபோனற வேகமுளளவைகளும கழுததுவாலுளள வைகளுமான யுதிஷ்டிாருடைய சிறநத குதிரைகளை யுததததில கொனருன பிறகு, மஹாவிலலாளியான ஸூதபுததிரன அடட ஹாஸததுடன வேறொரு பலலததினலே யுதிஷ்டிாருடைய தலைபபா கையைத தளளினுன பாரதரே! மஹாரதனான அவன அவவாறே நகுலனுடைய குதிரைகளையும கொனறு, பிறகு, மிகக கூாமையுளள வேறொரு பலலததினலே வீரனும புததிசாலியுமான அவனுடைய விலலையும வெட்டினுன குதிரைகளையும ரதஙகளையும இழநதவா களும் மிகக காயபபடுததபபடடவாகளும ஸஹோதராகளுமான அந தப பாணடவாகளிருவரும அபபொழுது ஸஹதேவனுடைய ரத தினமீது ஏறினாாகள சததுருவீராகளை அழிபபவனும அமமாமனு மான மதரராஜன, அநத யுததகளததில ரததைதயிழநதவாகளான அநதபபாணடவாகள இருவரையும கணடு தயையினுல ராதேய னைபபாாதது, 'காணா! குநதீபுததிரனை தனஞசயனை நீ கொலலவேண டும் ஆதலால, தாமராஜனேடு நீ யாதுகாரணமபறறி இபபொழுது போாபுரிகிறுய? ராதேய! நீ கவசமிழநது சஸதிரமும அஸதிரமும குறைநது பாணமும பாணபபெட்டியும அறறு ஸாரதியும குதிரை களும களைபபடைநது பகைவரின பாணஙகளால மூடபபடட பிறகு, பாாததனை யடைநது பரிஹாஸததிறகுப பாததிரனுவாய' எனறு கூறி னுன அபபடிசசொலலபபடடாலும காணன கோபமுளளவனுகக கூாமையுளளவைகளும் மஹாவீாயமுளளவைகளுமான அமபுகளால

யுதிஷ்டிரரையும் மாத்ரீபுத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் பீடித்தான். பிறகு, சல்யன் உரக்கச்சிரித்து, தேரிலிருப்பவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்வதில் உறுதியாயிருப்பவனுமான கர்ணனைப்பார்த்து, 'ராதேய! தார்த்தராஷ்டிரனால் எந்த அர்ஜுனனுக்காக நீ எப்பொழுதும் வெகுமானிக்கப்பட்டாயோ அந்த அர்ஜுனனைக் கொல். யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இவன் கொல்லப்பட்டால் அர்ஜுனன் நிச்சயமாக நமது எல்லாரதிகர்களையும் கொன்றுவிடுவான். அந்த அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டாலன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுக்கு நிச்சயமான ஜயம். அதோ அந்த அர்ஜுனனுடைய கொடியானது பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்போலக் காணப்படுகிறது. மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இதல்லவோ பயன்? யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இதோ ஊதப்படுகின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனருடைய இரண்டு சங்கங்களுடைய பேரொலியும் கேட்கிறது. மாரிக்காலத்தில் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல வில்லினுடைய நாணொலியும் கேட்கிறது காண்! இந்த அர்ஜுனன் அம்புமழைகளால் சிறந்த ரதிகர்களை அழித்துக் கொண்டு நம்முடைய சேனையினைத்தையும் விழுங்குகிறான். யுத்தத்தில் இவனைப் பார். சூரனான அர்ஜுனனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களான யுதாமன்யுவையும் உத்தமௌஜஸையும் பார். சூரனான ஸாத்யகி இவனுடைய வடபுறத்திலுள்ள ஸேனாஸமூகத்தை ரக்ஷிக்கிறான். அவ்வாறே த்ருஷ்டத்யும்னன் இவனுடைய தென்புறத்திலுள்ளசேனையைப் பாதுகாக்கிறான். பீமஸேனனும் துர்யோதனராஜனோடு போர்புரிகின்றான். நாம் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமன் இப்பொழுது துர்யோதனனைக் கொல்லாமலிருக்கும்படியும் துர்யோதனராஜன் விடுபடும்படியும் செய். யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமஸேனனால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் துர்யோதனனைப் பார். இவன் இப்பொழுது பீமனிடத்தினின்று விடப்படுவானாகில் மிக்கபெரிதான ஆச்சரியம் உண்டாகும். அதிக ஸம்சயத்தை அடைந்திருக்கின்ற இந்தத் துர்யோதனனை அணுகிப் பாதுகாப்பாயாக. மாத்ரீபுத்திரர்களையும் ராஜனான யுதிஷ்டிரனையும் கொன்று என்னபயன்?" என்றுகூறினான்.

மன்னனே! வீர்யமுள்ளவனான ராதேயன் இவ்வாறான சல்யனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, மஹாயுத்தத்தில் துரியோதனன் பீமனால் விழுங்கப்பட்டதையும் கண்டு, சல்யனுடைய சொல்லினால் தூண்டப்பட்டு, அரசனிடத்திலுள்ளபேரவாவால் அஜாதசத்ருவையும் மாத்ரீ

புத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடையபுத்திர னைப் பாதுகாப்பதற்காக எதிரில் ஓடினான்.பெரியவரே! கர்ணன் மதர ராஜனால் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவை போலிருப்பவைகளுமான குதிரைகளோடு (துர்யோதனனுடைய அருகில்) சென்றவுடன், பாண்டுவினுடைய புத்திரரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரர் வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார் பாணங்களால் நன்றாகக் காயப் படுத்தப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவர்போல அந்தநகுல ஸஹதேவர்களோடு விரைவாகத் தம்முடைய சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தை அடைந்து ரதத்தினின்று கீழே இறங்கிச் சிறிமாகப் படுக் கையில் படுத்தார் மேனியில் தைத்திருக்கிற பாணங்களை விலக்கிக் கொண்டவரும் மனத்துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரராஜா மஹாரதர்களும் வீரர்களும் பிரதாபர்களுமான மாத்ரீ புத்திரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன் இருக்குமிடத்திற்கு விரைவாகச்செல்லுங்கள்' என்றுகட்டளையிட்டார் அந்தப்பாண்டவர் களெல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு,பாண்ட வர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையைக் குறித் துச் சென்றார்கள் அந்தவிருகோதரனோ (அந்தஇடத்தில்) மேகம் போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு போர்புரிந்துகொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிரதாபர்களுமான ரதிக ச்ரேஷ்டனை நகுலனும் தேஜஸ்வியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும் வேறுரதத்தின்மீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைக ளோடு பீமன்போர்புரியுமிடத்தில் சேனைகளோடுசென்று நின்றார்கள்

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் அச்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவஸேனை யைத் துன்புறுத்தியதும்)

அரசரே! த்ரோணபுத்திரர் பெரிய ரதஸமூகத்தினால் சூழப் பட்டு, பார்த்தன் ஸன்னத்தமாயிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகச் சென் றார் வருகின்ற அந்தஅச்வத்தாமாவைச் சூரனும் கண்ணபிரானைத் துணையாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் கரையானது கடலைத் தடுப்பதுபோலயுத்தத்திலவிரைவாகத் தடுத்தான் மஹாராஜரே!பிறகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாலியுமான த்ரோணபுத்திரர் அர்ஜு னனையும் வாஸுதேவரையும் பாணங்களால் மூடினார் பிறகு, மஹா

ரர்களான கௌரவர்கள் அப்பொழுது அந்த யுத்தத்தில் இருந்த ஜனங்கள் பாணங்களால் [illegible] அர்ச்சுனன் [illegible] அடைந்து பார்த்து [illegible] னே சீக்கிரத்தில் [illegible] மணர் [illegible] வக்கமான [illegible] இக்க [illegible] னால் [illegible] யுத்தம் [illegible] திறந்து [illegible] திக்குகளிலும் [illegible] ளை மூன்று பாணங்களால் [illegible] னன அந்த [illegible] ளைக்கொண்ட பூதங்கள் [illegible] கான் [illegible] வில்லினின்று விடப்பட்ட பாணங்களாலே [illegible] சன், [illegible] சொல்லுகின்றதும் பயங்கரமானதும் [illegible] வல்லுயின்றதுமான நதியில் சக்கரங்களாக விழுந்தார்கள். யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரால் அடிக்கப்பட்ட வீரர்களை ஜனங்கள் கண்டார்கள். அந்த துரோணபுத்திரரும் அப்பொழுது மிகக் கோரமானதும் பகைவர்களை இழுத்துச் செல்லுகிறதுமான உக்ரமான நதியை உண்டுபண்ணினார். அவருக்கும் பார்த்தனுக்கும் பயங்கரமான சைநிக யுத்தம் நடந்துவருங்காலத்தில் வீரர்கள் வரம்புகடந்து போர்புரிகின்றவர்களாகிப் பின்புறத்தில் ஓடிவந்தார்கள். குதிரைகளுடைய ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட ரதங்களாலும் வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகள் கொல்லப்பட்ட வீரர்களாலும் யுத்தபூமியானது நிரம்பியது. மன்னவரே! பார்த்தனால் யுத்தத்தில் கோரமான ஜனநாசம் உண்டுபண்ணப்பட்டது. ரதிகர்கள் பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்பட்டு விழுந்தார்கள். குதிரைகளும் கடிவாளங்களறுபட்டு ஆங்காங்கு நான்குபக்கத்திலும் ஓடின. பிறகு, வீரியவானான * துரோணபுத்திரர், யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு

* இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனை அணுகி, ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு, கூர்மையுள்ளபாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் இறைத்தார். மஹாராஜரே! மறுபடியும் அவர் முயன்று ஒருபாணத்தினால் பார்த்தனை மார்பில் தயையின்றி மிக அடித்தார். பாரதரே! யுத்தத்தில் அந்த த்ரோணபுத்திரரால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் உதாரமானபுத்தியையுடையவனுமான அர்ஜுனன் பாணவர்ஷங்களினால் யுத்தத்தில் பலாத்காரமாக த்ரோணபுத்திரரைமூடி அவருடையவில்லையும் துண்டாக்கினான். வில்அறுக்கப்பட்ட அந்த த்ரோணபுத்திரர் யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதம்போலத்தாக்குகின்ற ஒருபரிகத்தைஎடுத்து அப்பொழுது கிரீடியின்மீது பிரயோகித்தனர். ராஜரே! எதிரில்வருகின்றதும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்பரிகத்தைப் பாண்டவன் உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு உடனே துண்டாக்கினான். அரசரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட அந்தப் பரிகமானது அப்பொழுது வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோலச் சிதறிப் பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரர் பீபத்ஸுவின்மீது வேகமுள்ள ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். வேந்தரே! அந்தப்பார்த்தன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஶ்வத்தாமாவினுடைய ஐந்திராஸ்திரத்தைக்கண்டு காண்டீவத்தை எடுத்தான். பலசாலியான அவன், மஹேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட உத்தமமான அஸ்திரத்தைஎடுத்து ஐந்திராஸ்திரத்தைத் திருப்பியடித்தான். அவன் ஐந்திராஸ்திரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தப் பாணவலையைப்பிளந்து பிறகு ஒருக்ஷணத்தில் அஶ்வத்தாமாவினுடைய ரதத்தை நன்றாக மூடினான். பிறகு, பார்த்தனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட த்ரோணபுத்திரர், அப்பொழுது அவனை எதிர்த்து அருகில்வந்து அவனுடைய சரமாரியில்நுழைந்து பாணங்களாலே சிறந்தபெயரை வெளிப்படுத்திப் பிறகு நூறுபாணங்களால் கோவிந்தரையும் மூந்நூறுக்ஷுத்ரகங்களால் அர்ஜுனனையும் விரைவாக அடித்தார். பிறகு, அர்ஜுனன் உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நூறுபாணங்களால் குருபுத்திரரை மர்மஸ்தானங்களில்பிளந்து அவருடைய குதிரைகளின்மீதும் ஸாரதியின்மீதும் வில் நாணின்மீதும் (பாணங்களை) இறைத்தான். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பாண்டவன் த்ரோணபுத்திரரை

மாமஸ்தானங்களில் அடித்து அவருடைய ஸாரதியை ஒரு பல்லத்திலே தேர்த்தட்டினின்று கீழே தள்ளினான். அந்த அச்வத்தாமா தானே குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அம்புகளால் மூடினார். தானே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு பல்குனனையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாகிய அதிசயமுடன்கூடின த்ரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தை அந்த யுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! யுத்தத்தில் த்ரௌணியினுடைய அந்தப் பராக்கிரமத்தை எல்லாப் பிராணிகளும் புகழ்ந்தன. அவருடைய அவ்விதமான பராக்கிரமத்தினாலே உம்மைச் சேர்ந்த எல்லா யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் அவரைப் புகழ்ந்தார்கள். ப்ருதாபுத்திரனான விஜயன் வில்லேந்தினவரான த்ரோணபுத்திரரால் தடுக்கப்பட்டான், அட்டஹாஸஞ்செய்து யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரனுடைய குதிரைகளின் கடிவாளங்களை க்ஷுரப்ரங்களால் விரைவாக வெட்டினான். அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய குதிரைகள் பாணவேகத்தினால் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டு ஓடின. பாரதரே! பிறகு, உமது சேனையினுடைய கோரமான சப்தமானது தோன்றியது. ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களோ ஜயத்தைப் பெற்று நான்கு பக்கங்களிலும் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவர்களாக உமது படையைத் தாக்கினார்கள். மஹாராஜரே! ஜனங்களுக்கு நாதரே! ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற வீரர்களான பாண்டவர்களால் நான்கு அங்கங்களுள்ள உம்முடைய மிகப்பெரும் படையானது, விசித்திரமாகப் போர்புரிகின்ற உம்முடைய குமாரர்களும் ஸௌபலகுமாரனான சகுனியும் கர்ணனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அடிக்கடி கலக்கப்பட்டது. ஜனேச்வரரே! உம்முடைய புத்திரர்களாலே தடுக்கப்படுகின்ற பெரிய சேனையானது நான்குபக்கத்திலும் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகின்ற யுத்தவீரர்களோடு கூடியதான உமது குமாரர்களுடைய பெரும்படையானது பயந்ததும் துணையற்றதுமாகியது. மஹாபலசாலிகளான பாண்டவஸேனாவீரர்களால் பிடிக்கப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது ஸூதபுத்திரனான கர்ணனாலே, 'நில், நில்,' என்று எப்பொழுதும் சொல்லப்பட்டும் நிலைபெறவில்லை.

மஹாராஜரே! பிறகு, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவர்களாலே அதிகமாக அலறும்படிசெய்யப்பட்டதும் நான்குபக்கத்திலும்

ஓடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைககண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைபபார்தது, 'கர்ண ! பாண்டவர்க ளாலே அதிகமாகப பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருககும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கததி லும் பயததினுல ஓடுகின்றது. மிகக புஜபலமுள்ளவனே ! பகைவா களை அடககுபவனே ! இதனை அறிநது செயயததககதைசசெய ஆண்மையிற சிறநதவனே! வீர ! பாண்டவாகளாலே துரததபபடு கின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுதத வீராகள யுதததநில உன்னையே அழைக்கின்றாகள்' என்று சொலலினன காணன, கௌரவம்பொ ருநதின துர்யோதனனுடைய இநத வாாததைையைககேட்டு, அட்ட ஹாஸஞ்செயதுகொண்டு மதரராஜனைபபாாதது, 'ஜனேயவர ! என் னுடைய புஜவீாயததையும் அஸதிரவீாயததையும் பார். யுததத தில பாண்டவாகளையும் எலலாப்பாஞசாலாகளையும் இபபொழுது கொலலுகிறேன் புருஷஸரேஷ்ட ! குதிரைகளை நடதது. மதர நாத ! ஸம்சயமிலலை' என இநத வாகயததை உரைததான. மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக கிரமமுள்ளவனும மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுததிரன் இவவாறு சொலலிவிட்டு வெறறியைததரககூடிய புராதனமான சிறநத விலலையெடுதது நாணேறறி அடிககடி துடைதது,ஸதயததாலும் சப ததாலும் அநத யுததவீராகளைத தடுததுப பரசுராமரால கொடுககப பட்ட அஸதிரததைப பிரயோகிததான அரசரே ! மஹாயுததத தில அநத அஸதிரததினின்று ஆயிரககணககாகவும் லக்ஷக்கணக் காகவும பததுலக்ஷககணககாகவும கோடிககணககாகவும் கூாமை யானஅம்புகள வெளிபபட்டன ஜவலிககினறவைகளும கோரமான வைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செயயபபட்ட வைகளுமான அவவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நனறுகமூடபபட்டு விட்டது ஒன்றும அறியபபடவிலலை. பிரஜைகளுககு நாதரே ! யுதததநில சிறநத பலமுள்ள பாாககவாஸதிரததினுலை பீடிககபபட்ட பாண்டவாகளுடைய, 'ஆ ! ஆ !' எனனும் ஒலியானது மிகுதியாகத தோனறியது அரசரே ! புருஷஸரேஷடரே ! நாறபுறததிலும் ஆயிரககணககாக விழுகினற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோ களாலும் மனிதாகளாலும் பூமியானது மிக நடுககமுறறது வேந தரே ! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபககததி லும் கொலலப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாகுலமடைநததாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தம னும் பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் ஒருவனே புகையற்றநெருப்புப்போலப் பகைவர்களை எரித்துக் கொண்டு பிரகாசித்தான். அவனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ் சாலர்களும் சைதயர்களும், காடு எரியும்போது யானைகள் ஆங்காங்கு மயங்குவதுபோல மயக்கமடைந்தார்கள். புருஷசிரேஷ்டரே! புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்கள் பலத்திறகுத் தக்கபடி அலறினார்கள். மன்னரே! தீனமாக அலறுகின்றவர்களும் போர்முனையில் பயந்தவர்களும் அத னால் ஓடுகின்றவர்களும் நான்குபக்கத்திலும் நடுங்குகிறவர்களுமான அவர்களுடைய தீனஸ்வரமானது, பிரளயத்தில் பிராணிகளுடைய சப்தம்போல அந்தச்சமயத்தில் தோன்றியது ஐயா! ஸூதபுத்திர னாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்களைக்கண்டு திரியக்ஜாதி யில் தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன. யுத்தத் தில் ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸ்ருஞ்சயர்கள் பிரஜ்ஞையற்றவர்களாகி யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிகள் யமனை அழைப்பதுபோல அடிக்கடி அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் அழைத்தார்கள் கர்ணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற அவர்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டும் அந்தயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்ட மஹாகோரமான பார்க்கவாஸ்திரத்தைக்கண்டும், பிறகு, குந்தீ புத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பார்க்கவாஸ்திரத்தினுடைய விக்கிரமத் தைப் பாரும் இந்த அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் நாசஞ்செய்யமுடியாது மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீரியத்தில் யமனுக்கொப்பானவனும் பயங்கரமான கார்யத்தைச்செய்பவனும் கோபமுள்ளவனுமான ஸூதபுத்திரனைப் பாரும் அடிக்கடி குதிரை களை நடத்திக்கொண்டு அவன் என்னை அடிக்கடி பார்க்கிறான். அவ னுடைய யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன் மனிதன் பிழைத்திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோல்விகளை அடைகி றான். ஹ்ருஷீகேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இந்தக்கர்ணன் யுத்தத்தில் மத்யான்ன சூரியன்போலப் பிரகாசிக் கிறான். கோவிந்தரே! ரதத்தைத் திருப்பும். உயிரோடிருப்பவன் மங்களங்களைக் காண்கிறான்' என்றான்.

அறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுத்தத்தைவிட்டு ரதத்துடன் சீக்கிரமாக விலகிச்செல்லும்' என்கிற அந்த அர்ஜுனனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு வீரரான ஜனார்த்தனர், 'நன்றாக எதிர்க்கின்ற கௌரவர்களைத் தாங்குவதற்கு இவனல்லனோ போதுமான திறமையுடையவன்' என்று பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளபீமனைப் பகைவர்படைக்கு எதிரில் நிறுத்தி, யுத்தத்தில் கர்ணனை ச்ரமத்தை அடையும்படி செய்விக்கும் பொருட்டும் மஹாரதமாவான பார்த்தன் இளைப்பாறுவதன்பொருட்டும் யுதிஷ்டிரராஜனைப்பார்ப்பதன்பொருட்டும் யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார் வாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'குருச்ரேஷ்ட! அரசர் நான்குபக்கத்திலும் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவரைக் களைப்பாறச்செய்தபிறகு கர்ணனைக் கொல்வாய்' என்று கூறினார் பிறகு, தனஞ்சயன் அரசர் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறாரென்பதைக்கேட்டு, 'விருஷ்ணி வம்சத்தில் உதித்தவரே! திடமான என்மனமானது அரசரைப்பற்றிப் பரிதாபத்தை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவினான் கேசியை அழித்தவரும் விருஷ்ணிகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவருமான அந்த வாஸுதேவர் அர்ஜுனனால் தூண்டப்பட்டுக் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தத்தினின்று சீக்கிரமாக ரதத்துடன் விலகிச்சென்றார். தர்மராஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனன் சென்றுகொண்டே சேனையைப் பார்த்தான் அவ்விடத்தில் தமையனாரைக் காணவில்லை பாரதரே! நாண்கழற்றிவிடப்பட்ட கொடிய வில்லுள்ளவனும் பகைவர்களால் அவமதிக்கத் தகாதவனும் சூரனும் சூரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்கின்றவனும் இடக்கையினாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவனும் குந்தீபுத்திரனுமான தனஞ்ஜயன், துரோணபுத்திரரோடு போர் புரிந்து,யுத்தத்தில் இந்திரனாலும் ஸஹிக்கமுடியாத குருபுத்திரரான அச்வத்தாமாவைத் தோல்வியடைவித்து, செய்யமுடியாததும் பெரிதுமான வீரச்செய்கையைச் செய்தபிறகு தன்சேனையைப் பார்த்தான். சூரனான ஸவ்யஸாசி படைமுகத்தில் நின்று நன்றாகப் போர்புரிகின்ற சூரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளைப பிரவஹிததமான அவாகளுடைய மூர்க்தின செயகைகளால புகழநதுகொண்டும் அவாகளைப்படையில நிலைபெறறி ருபபவாகளாகச செயதான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம் சததில தோன்றியவரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரரைக காணுமல விரைவாகப பீமனை அடைநது, 'அரசருடைய விருததாநதமென்ன? இபபொழுது அவா எஙகே இருககிருா ?' எனறு வின்விஞன். பீம ஸேனன், 'தாமபுததிரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணனுடைய பாணஙகளால அஙகஙகள மிகத தவிககசசெயயபபட்டு இவவிடததி னின்று விலகிச சென்றுவிட்டாா ஶ்ரமபபட்டு ஜீவிததிருகக லாம்' எனறு மறுமொழிகூறிஞன் அாஜுனன், 'அபபடி இருககு மாஞல புருஷஶ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரருடைய விருததாநததகை அறிதறகாக நீ சீகரமாக இவவிடததினினறு போ அரசரான அநதத தாமநநதனா நிசசயமாகக காணஞல பாணஙகளால நனகு அடிககப பட்டுப பாசறையைககுறிததுச சென்றுவிட்டாா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா யுததம நடநதுவரும்போது துரோணரால ஆயுதங களால நன்ருக அடிககபபட்டும் அநத ஸமயததில ஜயததை எதிா பாாததுககொண்டு உறுதியாக நின்ருா ; துரோணராலும் கொலலப படவிலலை மஹானுபாவரும் பாண்டவாகளுள சிறநதவருமான அநத யுதிஷ்டிரா இபபொழுது யுதததில காணஞல ஸமசயததை அடையுமபடி செயயபபட்டுவிட்டாா பீம ! இபபொழுது அநத யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகசசெல நான பகைவாகளு டைய கூட்டஙகளைத தடுததுககொண்டு நிறகபபோகிறேன' என்று சொனஞன் பீமஸேனன, 'மஹானுபாவ! பரதாகளுள சிறநத வரான யுதிஷ்டிராஜருடைய விருததாநததை நீயே அறி அா ஜுன ! நான போஞல சததுருவீராகள எனனைப பயநதவனெனறு சொலலுவாாகள' எனறு சொன்னுன் பிறகு, அாஜுனன பீமஸே னனைப பாாதது, 'ஸமசபதகாகள எனனுடைய எதிரபபடையில நிற கினறுாகள. இபபொழுது இவாகளைக கொலலாமல இநதச சதது ருககூட்டததினிடையிலிருநது விலகிச செலவதறகு என்னல முடியாது' என்று சொனஞன பிறகு, பீமஸேனன அாஜுனனைப பாாதது, 'பாணடவாகளுள சிறநதவீர! எனனுடைய வீரியததையே கடைபபிடிததுப போரில எலலா ஸம்சபதகாகளையும் எதிாததுப போாபுரிவேன. தனஞசய! நீ போ' என்று சொன்னுன தனஞச யன் பகைவாகளுடைய மததியில ஸகோதரனை பீமஸேனனுடைய வாகக வாாததையைககேட்டு, கௌரவ ஶ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்ப்பதற்குச் செல்பவனாகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவீரரான மாதவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'விருஷ்ணி குலத்தில் உதித்தவரே! மன்னரைப்பற்றி என்மனம் அதிக வருத்த மடைகிறது ஹ்ருஷீகேசரே! இந்தஸேனாஸமுத்திரத்தை விட்டுக் குதிரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசத்ருவைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்றான். ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வரூபியான வாஸுதேவர் அர்ஜுனனுடைய வசனத்தினால் அந்த ரத்தத்தைச் செலுத்தினார் பிறகு, தாசார்ஹர்களைவருள்ளும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே பீமனைப்பார்த்து, 'பீம! இந்த உன்னுடைய செய்கையானது இப்பொழுது ஆச்சரியகர மன்று பிருதையின்புத்ர! (நாங்களிருவரும்) போகப்போகிறோம். சத்துருக்கூட்டங்களை நீயே கொல்வாயாக' என்றுசொன்னார்.

அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹ்ருஷீகேசர் எதிரியின் படையில் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனனை இருக்கும்படிசெய்து விருகோதரனை அவனைக் குறித்து யுத்தத்தைப் பற்றின விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டுக் கருடனுக்கொப்பான குதிரைகளாலே மிக்க விரைவுடன் அரசரான யுதிஷ்டிரர் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார். பிறகு, புருஷர்களுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும்சென்று, தனித்துப் படுத்திருக்கின்ற அரசரை அடைந்து அந்த ரத்தத்தினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய இரண்டு சரணங்களிலும் வந்தனம்செய்தார்கள் மஹாராஜரே! இவ்விதம் உமதுஸேனையைக்கொன்று போர்க்களம் விட்டுச் சென்றவரும் சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டு ரக்தத்தால் நனைந்தவருமான அவ்விருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வந்தனம்செய்து கைகுவித்து நின்றனர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரும் க்ஷேமமுள்ளவரும் புருஷஶ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு இந்திரனைப்பார்த்து அஶ்வினீதேவர்கள் புகழுவதுபோல ஸந்தோஷத்தினால் புகழ்ந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராஜரும், அஶ்வினீதேவர்களைப்பார்த்து ஸூர்யன் புகழ்ந்ததுபோலவும் ஜம்பனென்கிற மஹாஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடன் இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து ப்ருகஸ்பதி புகழ்ந்ததுபோலவும் அவ்விருவரையும்கண்டு புகழ்ந்தார் சத்துருப்பட்டணங்களைஜயிப்பவரும் புருஷஶ்ரேஷ்டரும் சத்துருக்களைத்தவிக்கச் செய்பவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர், கர்ணன் மாண்டதாக எண்ணி ப்ரீதியை அடைந்து அச்சமயத்தில் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த வாக்குடன் கூறலானார்.

அறுபத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரர், அருகில் வந்திருக்கின்றவர்களும் விசாலமான சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் கிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களும் ரக்தத்தினால் நன்றாகப் பூசப்பட்டவர்களும் படைமுகத்தில் செல்லுகின்ற நரஸ்ரேஷ்டர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக்கண்டுபின்வரும்வாக்கியத்தை உரைக்கலானார். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் சேர்ந்திருக்கின்ற கேசவரையும் அர்ஜுனனையும் பார்த்து யுத்தத்தில் காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்ட அர்ஜுனனால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்று எண்ணினார். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் சத்துருக்களைக் கொல்பவனான அர்ஜுனனைப் புன்சிரிப்பை முன்னிட்டுக் கொண்டு புகழுகின்றவராகி, மனத்துக்கு மிகவும் இனிமையான ஸவார்த்தையினால் அவர்கள் இருவரையும் துதித்தார். யுதிஷ்டிரர், 'தேவகீபுத்திரரே! நலவரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நலவரவா? மஹாரதனான கர்ணனைக்கொன்று காயப்படுத்தப்படாதவர்களாகவும் க்ஷேமமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான உங்கள் இருவர்களுடைய தரிசனமும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது யுத்தத்தில் ஸர்ப்பம்போலிருப்பவனும் எல்லாசஸ்திரங்களிலும் கைதேர்ந்தவனும் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களனைவர்களுக்கும் முந்திச் செல்லுகின்றவனும் ஸைந்யத்தைக்காப்பவனும் கவசம்போலிருப்பவனும் விருஷஸேனனாலும் வில்லாளியான ஸுஷேணனாலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனும் மஹாவீர்யமுள்ளவனும் பரசுராமரால் அஸ்திரவித்தையில் (தோசசிலை அடைவித்து) அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவனும் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும் எல்லா ஜனங்களுள்ளும் சிறப்புற்றவனும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற ரதிகனும் தார்த்தராஷ்டிரர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனும் படைமுகத்தில் செல்பவனும் பகைவர்களுடைய ஸேனைகளைக் கொல்லுகிறவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை அடிக்கின்றவனும் துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதில் பற்றுள்ளவனும் நமக்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதின்பொருட்டு முயல்கின்றவனும் மகாயுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்க முடியாதவனும் தேஜஸ்ஸினாலும் பலத்தினாலும் நெருப்புக்கும் காற்றுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம் போலஆழ்ந்தஇருதயமுடையவனும் நண்பர்களுக்குச்சந்தோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனுயிருந்த வனுமான கர்ணனை மகாயுத்தத்தில் கொன்று, அஸுரனைக்கொன்று வந்த இரண்டு தேவர்கள்போலப் பாக்கியவிசேஷத்தால் நீங்கள் இரு வரும் என் அருகில் வந்தீர்கள் மஹா பாகுபலமுள்ள மாதவரே! அர்ஜுன! த்ருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமற்றவனை அந்தககாணனோடு கோரமான யுத்தத்தைச் செய்தேன். எல்லாப்பிரஜைகளையும் கொல்லும் விருப்பத்தினுலே கோபங்கொண்ட யமன்போன்ற அந்தகனான காணனலே என்னுடைய கொடியும் அறுக்கப்பட்டது. இருபக்கத்திலிருந்த ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். யுயுதானன் திருஷ்டத்யும்னன் நகுலஸஹ தேவர்கள் வீரனை சிகண்டி திரௌபதிபுத்திரர்கள் மஹாத்மாவான சத்ரு இவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் குதிரை களை இழந்தவனுகச் செய்யப்பட்டேன். மஹா பாகுபலமுள்ள வனே! மஹாவீரியமுள்ளவனை காணன இந்த அனேகம் பகைவர் கூட்டங்களைவென்று மஹாயுத்தத்தில் முயலகினறவனுகி என்னை யும் ஜயித்தான யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! காணன் என்னை யுத்தத்தில் ஸம்சயமில்லாமல ஆங்காங்கு அவமதித்துப் பின்தொடர் ந்து கடுமையான சொற்களைப் பலவாறு உரைத்தான் தனஞ்சய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவத்தினுலே ஜீவிக்கிறேன இந்த விஷயத் தில் அதிகமாகச் சொலவதினுலே என்னபயன்? *நான்அவனை ஸஹிப் பதற்குச் சக்தியற்றவனுக இருக்கிறேன். தனஞ்சய! எவனிடத்தி னின்று நான் பதினமூன்று வருஷமாகப் பயந்துகொண்டு இரவில் உறக்கத்தையும் பகலில் ஸுகத்தையும் ஒருஸமயத்திலும் அடைய வில்லையோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடைய மர ணத்தை அறிந்து, † வாத்ரீணஸபக்ஷிபோலத் தவித்துக் கொண் டிருந்தேனே அந்தககாணன என்னலே எவவாறு யுத்தத்தில் நாசம் செய்யத்தக்கவனுவான்என்று நெடுநாளாக நான்சிந்தித்துக்கொண்டிருந் தேன. தனஞ்சய! அதற்கு ஸமயம்வந்துவிட்டது குந்தீபுத்திர! விழித் துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் காணனையே நான் நினைக்கிறேன. ஆங்காங்கு இந்தஉலகத்தைக் காண மயமாயவிட்டதாகப் பார்க்கிறேன. தனஞ்சய! காணனிடத்திலபயந் தவனை நான் செலலுமிடங்களிலெல்லாம் காணனையே எதிரில நிற கின்றவனுகக் காண்கிறேன் பார்த்த! அப்படிப்பட்டநான் யுத்தங்களில

* வேறு பாடம் † கறுத்தக்கழுத்தும சிவந்ததலையும வெளுத்தசிறகு முள்ள ஒருவகைப்பறவை

ஓடாதவனான அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத்துடனும் கூடினவனாகத் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டு உயிரோடுவிடப்பட்டேன் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனால் இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக்கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்னபயன? மறுபடியும் ராஜ்யத்தினால் யாதுபயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றுங்கூட அடையப்படாத (துனபமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனிடத்தினின்று என்னால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குந்தீபுத்திர! அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினவுகிறேன் நிகரற்ற திறமையமைந்த கர்ணன் உன்னால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உரைப்பாயாக யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான பலத்தையுடையவனும் பராக்கிரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களில் பரசுராமர்போன்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? அர்ஜுன! மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமர்த்தனும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும் *புத்திரர்களுடன்கூடின திருதராஷ்டிரனாலே உன்னிமித்தமாகவே பூஜிக்கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான? அர்ஜுன! புருஷஸ்ரேஷ்ட! எப்பொழுதும் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களனைவரும் அந்தக் கர்ணனை யுத்தத்தில் உனக்கு ம்ருத்யுவாக எண்ணுகிறார்களோ அவன் உன்னால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! அவன் உன்னால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக. புருஷப்புலியே! சிங்கத்தினால் ருருவென்கிற மானுடைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கர்ணனுடைய தலையானது உன்னால் கவரப்பட்டது மனிதர்களுக்குத் தனங்களால் நிறைந்தவண்டியைக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்ட கர்ணன யுத்தத்தில் உன்னைக் கவாந்துகொள்ளவிரும்பி உனக்காக எல்லாத்திக்குகளிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான அந்தக் கர்ணன் எவ்வாறு உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான? துராத்மாவான கர்ணன் உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறானா? ஸூதபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொன்று உன்னால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மைசெய்யப்பட்டதா? காவமுள்ளவனான ஸூதபுத்திரன் ஸங

* 'ஒருசொல் விடப்பட்டது'

தோஷத்தோடு உன்னிமித்தமாக எல்லாத்திசைகளிலும் சுற்றிவந்தான் 'சூரனென்கிற எண்ணமுள்ளவனை அந்த ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் எதிர்த்து உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? உன்னிமித்தமாக யானைகளோடும் பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறந்தராஜ்யத்தைப் பகைவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு உன்னோடு யுத்தகளத்தில் போர்புரிந்த பாபபுத்தியுள்ள கர்ணன் உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? அப்பனே! சௌர்யமத்தினால் நித்தியம் மயங்கினவனை துர்யோதனனுடைய பிரீதியின்பொருட்டுக் கௌரவர்களுடையஸபையில் தன்னைப்புகழ்ந்து கொள்ளும் பாபியான கர்ணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸூதபுத்திரன் (உன்னை) எதிர்த்து, வில்லினின்று விடப்பட்டவைகளும் உன்னால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரும்பினால் செய்தவைகளுமான அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறானா? தார்த்தராஷ்டிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிக்கப்பட்டனவா? அப்பா! கொழுப்புள்ள எவன் துர்யோதனனை மகிழ்விப்பதற்காக, 'நான் எல்லாப்பாண்டுபுத்ரர்களையும் கொல்லப்போகிறேன், பல்குனனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று மயக்கத்தினால் அரசர்களுடைய மத்தியில் எப்பொழுதும் தன்னைப்புகழ்ந்து கொண்டிருந்தானோ, அந்தக் கர்ணன், 'ஓ! த்ரௌபதி! நீ பதிகளை இழந்தவள் பாண்டவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்கள்' என்று ஸபையின் மத்தியில் (நமது) பிரியையான திரௌபதியைக் குறித்துச் சொல்லியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுள்ளதுமான வசனமானது உன்னால் வீணாகச்செய்யப்பட்டதா? பகைவரைத் தாங்குகிறவனும் துர்யோதனனுடைய காரியத்தில் மிகப்பற்றின புத்தியையுடையவனும் 'யுத்தங்களில் உக்கிரமான வேகமுள்ள தனஞ்சயனை நான் கொல்லுமளவையில் கால்களை அலம்புகிறதில்லை' என்று கோரமான விரதத்தைப் பன்னிரண்டுவர்ஷகாலம் தரித்தவனும் மஹாத்மாவுமான கர்ணன் நிச்சயமாகச் சூதத்துருவல்லனோ? பல்குன! யுத்தத்தில் அவனைக்கொன்று அவனுடையவிரதமானது உன்னால் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டதா? துஷ்ட புத்தியையுடையவனை எந்தக் கர்ணன் ஸபையில் குருவீரர்களின் மத்தியில் த்ரௌபதியைப் பார்த்து, 'ஓ! க்ருஷ்ணையே! மிகத்துர்ப்பலர்களும் பதிதர்களும் பலத்தை இழந்தவர்களுமான பாண்டவர்களை நீ ஏன் விடுகிறாயில்லை?" என்று சொன்னானோ, எந்தக் கர்ணன் உன்னிமித்தமாகவே, 'நான் கிருஷ்ணனோடுகூடப் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் இங்கு திரும்பி வரப்போகிற

திலலை' என்று 'பிரதிஜ்ஞைசெய்தானே பாபபுததியையுடையவனை அநதக கர்ணன அம்புகளால நன்குபிளக்கபபடட சரீரததையுடைய வனாகப் படுததிருக்கிறானா? ஸருஞசயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் எதிரததல நோநதபோது நோநத இநத யுததமானது உனனால அறியபபடடதா? (அநதயுததததில) எவனால நான் இவவிதமானநிலைமையை அடைவிக்கபபட்டேனோ அநதத துராதமாவானவன உன்னால இபபொழுது கொலலபபடடானா? ஸவயஸாசியே! காண்டீவததினின்று விடுபடடவைகளும் ஜவலிககின்றவைகளுமான பாணஙகளால மிகக மநதபுததியுளளவனான அநதக காணனுடைய குண்டலஙகளுடன கூடியதும் ஒளிபொருநதியதுமான தலையானது யுததததில சரீரததினினறு உனனால நன்றாக அறுககபபடடதா? வீர! பாணஙகளால நனறாக அடிககபபடடிருககிற நான காணனுடைய வதததின பொருட்டு உனனை நினைததகாகிய எனனுடைய தியானமானது காணனுடைய மரணததினால இபபொழுது உன்னால ஸபலமாகச செயயபபட்டதா? அகஙகாரததினால நிறைநத அநதததுரியோதனன எநதக காணனைபபினபறறி நமமை ஏரிகக எணணஙகொண்டிருககிறானோ அநதத துரியோதனனுககு நலல ஆதாரமாயிருநத அநதக காணன் உனனால பராககரமததை வெளியிட்டு இபபொழுது நாசஞசெயயப்பபடடானா? எவன முறகாலததில ஸபையின நடுவில கௌரவர்களுககு நேரில நம்மை, 'எளளுபபதாகள' எனறு சொனனானோ கெடட புததியையுடையவனும பொறாமையுளளவனும ஸூதபுததிரனுமான அநதக காணன யுதததததில அருகில நெருஙகி உன்னால கொலலபபடடானா? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எநத ஸூதபுததிரன, 'சகுனியே! சூதாடடததினால ஜயிககபபடடிருககினற கருஷ்ணையை இஙகு அழைததுவா' என்று அனுபபினானோ மநதபுததியுளளவனான அநதக காணன பலாதகாரமாக இபபொழுது கொலலபபடடானா? மஹாதமாவே! அலபபுததியுளளவனும ஆதததனைக எணணபபடடவனுமான எநதககாணன உலகததில சஸதிரதாரிகளுள மிகக சிறபபுறறவரான பிதாமஹரைத திககாரம செயதானோ அநதககாணன் உன்னால இபபொழுது கொலலபபடடானா? பலகுன! கோபததினால உண்டானதும வஞசனையாகிற காறறினால தூண்டிவிடபபடடதும் எபபொழுதுமே எனனுடைய ஹ்ருதயததில இருபபதுமான இநத நெருபபை 'என்னால இபபொழுது யுதததததில எதிரதது அநதககாணன கொலலபபடடான்' என்று சொலலி இபபொழுது தணியசசெயகிறாய' என்று கூறினா.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ணனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது.)

தாமசீலரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு அதிரதனும் மஹாத்மாவும் தீரஸ்வபாவமுடையவனும் முடிவில்லாத வீர்யமுள்ளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன், பொறுமையில்லாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக் கூறலானான்: 'குந்தீபுத்திரரே! அளவிடமுடியாத பராக்கிரமத்தையுடையவனும் அதிரதபுத்திரனும் மிக்ககொடையாளியுமான அந்தக் கர்ணன், துரோணர் கொல்லப்பட்டதையும் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் ஆழ்ந்த கடலில் உடைபட்ட மரக்கலம்போல மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் சத்ருக்களை ஜயிப்பதில் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகவுமிருப்பதையும் அறிந்து, பிறகு ஸஹோதரன்போல விரைபவனாகவும் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ரதத்தோடு என்னை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். அரசரே! நான் இப்பொழுது ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில், என் முன்னிலையில், குருசேனைக்கு முன்பாகத்தில் செல்லுந்தன்மையுள்ள அபூர்வத்தாமா ஸர்ப்பங்கள்போலவிளங்குகிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தோன்றினர். மிக்க சூரரான அந்தத் துரோணபுத்திரர் என்னுடையத்வஜத்தின் நுனியைப்பார்த்து அனேக ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை ஏவினர். நான் அவர்களுள் ஐந்நூறு ரதிகர்களையும் கொன்று, காஜிக்கின்ற துரோணபுத்ரரை அடைந்தேன். மஹாத்மாவான அந்தத்துரோணபுத்திரர், அந்தச் சேனையின்மத்தியில், ஸ்வாதியை அடைந்திருக்கின்ற சுக்கிரன் போலப் பற்பலவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு ஸமானனை என்னையும் தடுத்தார். அவர் என்மீது கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் பூமியில் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களை நானகுப்பக்கத்திலும் பிரயோகித்து யுத்தமத்தியில் அதிசீக்கிரமாகத் தடுத்துப் பிறகும் என்மீது பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தார். அந்த மஹாத்மருடைய நாணகயிற்றையிழுத்தலும் இழுத்து அம்புகளையெய்தலும் காணப்படவில்லை. அவர் அம்புகளை எடுப்பவராகவாவது வில்லில் பூட்டுபவராகவாவது வில்லை அசைப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அம்பை விடுபவராகவாவது காணப்படவில்லை. இடக்கையினாலோ வலக்கையி

ஞலோ எதனலை எய்கிறாரென்பதும் காணப்படவே இல்லை. ஆசாரியரைப்போல நான்குபக்கத்திலும் மிக்க ஆச்சரியத்தைக் காட்டிக்கொண்டு யுத்தபூமியில் சுற்றிவந்தார். கண்களுக்கு விஷமாயிருப்பதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்குகின்றதும் பாணஸமூகங்களால் எல்லாத் திக்குக்களையும் நிரப்புகின்றதுமான மஹாத்மாவான பிராம்மணுத்தமருடைய வில்லானது எப்பொழுதும் வளைந்து கொள்ளிவட்டம்போலிருந்தது. பிறகு, வீரரான த்ரௌணியானவர் விரைவாக அஸ்திர பலத்தினலே காலமேகமானது மாரிக்காலத்தில் நீரைப்பொழிவதுபோலக் காதுவரையில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட பலவேறு அம்புத்திரள்களைப் பிரயோகித்தார். அவர் ஐந்து பாணங்களால் என்னையும் கூர்மையுள்ள ஐந்து பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் அடித்தார். நான் ஒரு நிமிஷநேரத்துக்குள்ளாக நல்ல முனையுள்ளனவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் அவரை அடித்தேன். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும் ரத்தத்தை இழந்தவருமான அந்தத்துரோணபுத்திரர் தம்முடைய ரதத்திலுள்ள ஸாமக்ரிகள் என்னலழிக்கப்பட்டதையும் அஸ்திரங்கள் ரக்தத்தினலே பூசப்பட்டதையும் பார்த்துக்கொண்டே கர்ணனுடைய தோப்படையில் நுழைந்தார். பிறகு, யுத்தத்தில் அவமதிக்கப்பட்டதும் யுத்தவீரர்களழிக்கப்பட்டதும் ஓடுகின்ற யானைக்கூட்டங்களோடு கூடியதுமான சேனையைக்கண்டு, நாசஞ்செய்யுந்தன்மை பொருந்தினவனான கர்ணன் விரைபவனுகிய பிரதானர்களான ஐம்பது ரதிகர்களோடுகூடி (என்னை) எதிர்த்து வந்தான். நான் அவர்களை நாசஞ்செய்து கர்ணனைத் துரத்திவிட்டு உம்மைப் பார்ப்பதற்காக விரைவுடன் வந்தேன். ஸிம்மத்தைக்கண்ட பசுக்கள்போல எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் கர்ணனைக்கண்டு பயமடைகிறார்கள். பருதாபுத்திரரே! திறக்கப்பட்டிருக்கிற யமனுடைய வாயை நோக்கிச்செல்வதுபோலக் கர்ணனை எதிர்த்துச்சென்று பிரபத்திரகர்களெல்லாரும் பயமடைந்திருக்கிறார்கள். அந்தச்சேனைக் கூட்டங்களைக் கரையேற்றுவிப்பதற்காகப் போகப்போகிறேன். பாக்கியத்தினலே உம்மை க்ஷேமமுள்ளவராகப் பார்த்தேன். பாரதரே! இப்பொழுது இந்த யுத்தத்தில் கர்ணப்பிவனேயாகில் நான் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வேன். வாரும். யுத்தத்திற்காக நிச்சயத்துடன்கூடினவர்களும் யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான என்னையும் ஸூதபுத்திரனையும் இப்பொழுது பாரும். பாரதரே! ராஜகுமாரர்களான ஆறாயிரம்பிரபத்திரகர்கள் பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாறபோலக் காணனுடைய வாயை அடைநது ஸ்வாககலோ கததைத் அடைவதின்பொருட்டு யுததததில மூழகிவிட்டாாகள். இபபொழுது அவாகளை யுதததநினின்று விடுவிபப நறகும் எலலா விதததாலும் ஸூதபுததிரனைக கொலவதறகும் போகபபோகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, விஸதாரமாகப் பகைவாபடையை எதிாததுககொண்டு இநதிரன் விருதராஸுர ஞேடு போாபுரிவதுபோலச சிறநதவீரனை ஸூதபுததிரனேடு எதிாதது நான் யுததததில போாபுரியபபோகிறேன இபபடி இருக கும் ஸமயததில நான் இபபொழுது ஸூதபுததிரனை வெலலும் விஷயததிலும் அவவாறே அரசனை துாயோதனனை வெலலும் விஷ யததிலும் இன்னும் எனனேடு எதிாததுப போாபுரிய விருமபுகிற வாகளவிஷயததிலும செயயவேண்டியதைச செயயச சகதியுளளவ னுயிருககிறேன. அரசரே! அரசாகளுள சிஙகம்போன்றவரே! பநதுககளோடு சோநதிருபபவனும் பலாதகாரமாகப போாபுரிகினற வனுமான காணனை இபபொழுது நான் கொலலாமல போனல செயத பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறருதவாகளுககு எநதககஷடமான கதி உண்டோ அநதகதியை நான் அடையககடவேன உம்மிடமிருநது விடைபெறறுககொளளுகிறேன யுததததில எனககு ஜயததைக கூறும் தாாததராஷ்டிராகள பீமனை விழுஙகபபோகிருாகள. ராஜ ஶ்ரேஷ்டரே! ஸூதபுததிரனையும் ஸேனையையும் அவவாறே எலலாப பகைவாகளுடைய கூடடஙகளையும கொலவேன' என்று சொன்னன

எழுபததோராவது அத்யாயம

(கர்ணன் மாளவில்லை யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டீவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்கச்சொல்லியது)

அளவுகடநதவலலமையுடையவரும் காணனுடைய பாணஙக ளால மிகததவிககசசெயயபபடடவரும் குநதீபுததிரரும் அரசரு மானயுதிஷ்டிரா, காணன் ஸௌககியமாயிருககிறுனென்பதைககேட் டுப் பலகுனன் விஷயததில கோபஙகொண்டு அவனைபபாாததுப பின் வரும் வாககியததை உரைககலானா. 'பலகுன! நானும் பீமஸேனனும் மாதரீபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகளும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாஙகள காணனால ஜயிககபபடடோம். காணனிடததினினறு உண் டான பயததினுல இநத வாஸஸதானததை இழநது மறுபடியும் கான கஞ் சென்று தவம்புரிவோம். அலலது, தாாததராஷ்டிராகளுக்குத

தொண்டுசெய்வோம்' என்றார் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபத்ஸுவைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அவனிடத்தில் கூறலானார் 'மன்னவ! 'காண்டீவ எதிர்த்துப்போர்புரிவதற்கு நான் ஸமர்த்தனல்லேன்' என்று இந்தவசனம் தவைத்வனத்தில் நன்கு சொல்லப்பட்டிருந்தால், பிறகு, நாங்கள் ஸமயத்துக்குத்தக்கபடி காரியத்தைச்செய்து அவ்வாறே ராஜ்யத்தை உபேக்ஷித்திருப்போம் அப்படிப்பட்ட நீ யுத்தத்தில் காண்டீவமுடையவத்தனையும் அவ்வாறே கௌரவசேனையில் பார்த்திபரைக்கொல்வதையும் என்னிடம் பிரதிஜ்ஞைசெய்து என்னைப் பகைவர்களுடைய மத்தியில் கொண்டுவந்து யாது காரணத்தினால் உயரத்தூக்கிப் பூமியில் போட்டுப் பொடிசெய்தாய்? பார்த்த! ஸத்யத்துடன் அனுஸரித்திருந்து வாஸுதேவரோடு ஸதயத்தின்மீது ஆணையிட்டுச் சொல்லியவார்த்தையாகிய நம்முடைய ஸதயத்தைப் பயனற்றதாகச்செய்தாய். பலகாலத்தில் பூத்தமரத்தை வெட்டினாய். மூர்க்க! நீ அபகீர்த்திகளால் நனகு மூடப்பட்டிருக்கிறாய். அர்ஜுன! நீ ஆத்தமில்லாத பேச்சை உடையவன் ஸாதுவல்ல. பயங்கரர்களான எல்லாவீரர்களுள்ளும் பயங்கரனாயிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸூதபுத்ரனைக் கொல்வதற்காக நீ ஏற்படுத்தப்பட்டாய் மந்தபுத்தியுள்ளவனான நீ பிறந்து ஏழாவதுநாளில், 'புண்யாத்மாவும், இந்திரனுக்குக் குந்தியிடத்தில் பிறந்தவனுமான இந்த அர்ஜுனனே அனேக யுத்தங்களில் ஜயமடையப்போகிறான்' என்று ஆகாயத்தில் கூறியவாக்கு வீணாகப்போய்விட்டது 'உத்தமமான தேஜஸுள்ள இந்தப்பாண்டவன் தேவர்களுடைய கூட்டங்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிக்கப்போகிறான் இவன் மத்ரர்களையும் களிங்கதேசத்தில் பிறந்தவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், பூமண்டலம் முழுமையையும் மிச்சமின்றி ஜயிக்கப்போகிறான், கௌரவர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய கூட்டங்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், இவனைக்காட்டிலும் சிறந்த வில்லாளியானவன் உண்டாகப்போகிறதில்லை இவனை ஜயிக்கிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானதுமில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை. குருவினிடத்தினின்று முறையோடு எல்லா வித்தைகளையும் நன்றாகக்கற்றவனும் ஜிதேந்திரியனுமான இந்தப்பார்த்தன் விரும்பினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் தன் வசத்தில் இருக்கும்படிசெய்வான். ஓ! குந்தி! உன்னுடைய மஹாத்மாவான இந்தப்புத்திரன் காந்தியினால் சந்திர

னுக்கும் வேகததினலை வாயுவுக்கும் நிலைததிருப்பதனல் மேரு வுககும் பொறுமையினலை பூமிககும் தாபததினலை அக்னிக்கும் ஐஸ்வாயததினலை குபேரனுககும் சௌர்யத்தினல் இநதிரனுக்கும் ஜயததினலை விஷ்ணுவுககும் ஒபபானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸவியான விஷ்ணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிருன். உனககு ஆனநததைதை உண்டுபண்ணுகிறவனை இநத மஹாத்மா தன்னைச்சோநதவாகளின் ஜயததின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வததின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிருன்' என்று ஆகாயததில ஒரு வாககானது சதஶருஙகபாவததின் சிகரததில தபஸ்விகள்கேட்டுககொண்டிருககும்பொழுது உரைததது இபபொழுது இவவிதமாயிருக்கிற நீ அவவிதம் ஆகவிலலை தேவாகளுஙகூட நிசசயமாகப பொயசொலலுகிருாகள அவவாறே உன்னை எபபொழுதும் புகழ்கின்ற மறற ரிஷீஶவராகளுடைய வாாததைகளைக கேட்டுத தூயோதனனுககு நான் கீழபபடியாமலிருநதேன். நீ காணனிடததினின்று உண்டான பயததினலை பீடிககபபட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பாாதத! விஶவகாமாவினலை உண்டுபண்ணபபட்டதும் சததமிடாத அசசுடன்கூடியதும் மஙகளகரமானதும் வானரததைக கொடியாகக கொண்டதுமான அப்படிபபட்ட ரததத்தின்மீதேறி, கததியையும் ஸவாணததினலை விசிததிரமான கட்டுககளுளளதும் பனையளவுளளதுமான காண்டீவமென்கிற சிறநதவில்லையும் பிடிதது, வாஸுதேவரால நடததபபடுகின்றவனை நீ எவவாறு காணனிடததினின்று பயநது யுததரஙகததைவிட்டு விலகிசசென்ருய? 'மஹாபலசாலியான காணனுடைய யுதததததில பலகுனன் எதிரில நிறகமாட்டான்' என்று துர்யோதனன் முன்பு சொலலியதை நான் மூாககததனததால அறியாமறபோனேன் நண்பாகளின் கூட்டமானது அளவிடமுடியாத துன்பததில அகபபட்டுவிட்டமையால இபபொழுது தவிககபபோகிறேன். அாஜுன! 'நான் எவவிததததினுலும் ஸூதபுததிரனை எதிாததுபபோாபுரியமாட்டேன' எனறு அபபொழுதே நீ எனககுச சொலலியிருககவேண்டுமனறோ? அவவாறு நீ சொலலியிருநதால நான் ஸருஞ்சயர்களையும் கேகயாகளையும் மறற நண்பர்களையும் யுதததததுககு அழைதது வநதிருககமாட்டேன். இவவாறு நடநதுபோனபிறகு, இபபொழுது ஸூதபுததிரனையும் அவவாறே அரசனை தூயோதனனையும் மறறும் ஒன்றுசோநது என்னைஎதிாததுப போாபுரிவதில விருபபமுளளவர்களாயிருபபவர்களையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைசசெயயக கூடியவனுவேன்?

கோவிந்தரே! துர்யோதனனுடன்கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற மற்றவர்களுமாகிய இவர்களின்மத்தியில் நான் ஸூதபுத்திரனுடைய வசத்தை அடைந்தமையால், நான் உயிரோடிருப்பது இப்பொழுது நிந்திக்கத்தக்கது. எந்தபீமனால் மஹாபயங்கரமான யுத்தத்தில் நான்ரக்ஷிக்கப்பட்டேனோ அவன்ஒருவனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன். அவன் ரோஷத்தோடு என்னையும் விடுவித்துப் பிறகு கூர்மையான பாணத்தால் கர்ணனையும் பிளந்தான். பீமஸேனன் கதாயுத்தத்தை நுனிக்கையிற்கொண்டு இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரளயகாலத்தில் காலன்போல ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, போரில் உயிரில் ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற கௌரவ முக்கியர்களோடு போர்புரிந்தான். இதோ பீமனுடைய பெரியசப்தமானது தார்த்தராஷ்டிரர்களால் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது பாரத! மஹாரதர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் யுத்தத்தில்பகைவர்களைக்கொல்பவனும் உன்னுடைய புதல்வனுமான அபிமன்யு இப்பொழுது ஜீவித்திருப்பனாகில் நான் யுத்தத்தில் அவமானத்தை அடையமாட்டேன். மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கடோத்கசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப்பானாயின் நான் யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனாயிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிர்த்து நமது பகைவர்களுடைய படையானது பயத்தினால் கவரப்பட்டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிற்றோ, எவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம்செய்தானோ எவனிடமிருந்து பயந்து (பகைவர்கள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஓடினார்களோ அந்த மஹானுபாவனும், யுத்தத்தில் கர்ணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங்களால் நன்றாக மயங்கச்செய்து, பிறகு தைரியத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிற அந்த ஸூதபுத்திரனால் இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியினால் கொல்லப்பட்டான (எல்லாம்) என்னுடைய பாக்கியமே பூர்வஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக யுத்தத்தில் பலிக்கின்றன. யுத்தத்தில் உன்னைத் துரும்பாக எண்ணித் துராத்மாவான கர்ணனால் நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப்பட்டேன். சக்தியற்றவனும் பந்துக்களை இழந்தவனுமான ஒருமனிதன் எவ்வாறு செய்யப்படுவனோ அவ்வாறே நான் கர்ணனாலேயே செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்பவனை விடுவிப்பனோ அவனே பந்து; ஸ்னேகத்துடன்கூடின ஸுஹ்ருத்து.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோர்களால் இந்தக்காரியம் எப்பொழுதும் செய்யப்படுமிருக்கிறது. பொற்பிடியுடன் கூடின கத்தியையும் தனுர்வேதத்தையும் பனைமர அளவுள்ள காண்டீவத்தையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படுகின்றவனும் குந்திபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காணனிடத்தினின்று விலகுவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டீவத்தைக் கேசவரிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கேசவருக்கு ஸாரதியாயிருப்பாயாகில் அப்பொழுது அவர், வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட தேவராஜன் விருத்திரனைக் கொன்றதுபோல் உக்கிரனான கர்ணனை நாசஞ்செய்வார். நீ (காபபத்தினின்று) ஐந்தாவது மாதத்திலேயேவிழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய கர்ப்பத்தில் நீ உண்டாகாமலிருந்தாலும் என்னைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனாகப் பிறந்திருப்பாய். உன்னுடைய 'பல்குனன்' என்னும் கீர்த்தியும் இவ்வாறு அழிந்துபோயிராது' என்று கூறினார்.

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பரதஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு கத்தியைக் கையில் எடுத்தான். அப்பொழுது, அவன்சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவர் அவனுடைய கோபத்தை அறிந்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக்கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச் சொல். தனஞ்சய! உன்னால் இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது ஒன்றையும் நான் காணவில்லை. தார்த்தராஷ்டிரர்கள் இங்கே வரவில்லை. எல்லோரும் பீமனால் தடுக்கப்பட்டார்கள். குந்திபுத்திர! இந்த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இவ்விடம் வந்தாய். அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜர் க்ஷேமமுள்ளவராயிருப்பதைப் பார்த்தாய். புலிக்கொப்பான வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு ஸந்தோஷ காலம் வந்திருக்க, ஏன் கோபம் உன்னை வந்து அடைந்தது? குந்திபுத்திர! இவ்விடத்தில் உன்னால் கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தினால் வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைக்குறித்து அஸாரணமாகப பெரியகத்தியைக் கையில் எடுக்கிருய? குந்தீபுத்திர! ஆச்சரியமான விக்கிரமமுள்ளவனே! கத்தியை உருவினதால உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செய்யவிரும்பின இக்காரியம் என்ன?" என வினவினர். வாஸுதேவா இவவாறு சொலல, அர்ஜுனன் கடைக்கண்ணுல யுதிஷ்டிரரைப பார்த்துக கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸாபபம்போல மூச்சுவிட்டுககொண்டும் கோவிந்தரைபபாாத்து, 'எவன், 'காண்டீவததை வேறு ஒருவனுககுக கொடு' என்று என்னை ஏவுகிறுே அவன்தலையை நான் பிளபபேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸயமானவிரதம். ஜனாத்தனரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால (அவவிதம்) நான் சொலலபபட்டவனுகிறேன். கோவிந்தரே! கீர்த்திசாலியான இந்த அரசரால என்னை நோககிக கம்பீரமான ஆர்த்ததையுடைய எந்தவிஷயம் உமககுமுன்னிலையில உரைக்கபபட்டதோ அதை நான் இபபொழுது பொறுககச சகதியறறவனுயிருககிறேன ஆதலால, தாமத்திலஸஞசரிபபவரான இந்த யுதிஷ்டிரராஜரை வதஞசெய்யபபோகிறேன். புருஷஶரேஷ்டரான இவரைககொன்று பிரதிஜ்ஞையைப பரிபாலிககபபோகிறேன. யதுநந்தனரே! இதறகாக என்னுல கத்தி எடுககபபட்டது. ஜனார்த்தனரே! அபபடிபபட்டநான் யுதிஷ்டிரரைககொனறு ஸத்யத்தின விஷயத்தில கடனுளியாகாதிருத்தலை அடைந்து சோகத்தைவிட்டு மனககொதிபபைப போககிககொண்டவனுகபபோகிறேன். ஐயா! இந்தககார்யம் (இவவிதம்) நேர்ந்திருககும் தருணத்தில நீர எதைத்தககதென்று எண்ணுகிறீர? நீர இந்த உலகத்தினுடைய உறபத்திநாசங்களனைத்தையும் அறிகிறீர உம்மிடத்தினின்றே தாமாதாமங்கள உண்டாயினவென்று சிறந்ததானவேதம் கூறுகிறது. நீர என்னை நோககிசசொலவதை நானஅபபடியே செய்வேன'என்றுசொன்னுன்

கோவிந்தா, பார்த்தனைபபாாத்து, 'நீ நிந்திககத்தககவன, நிந்திககத்தககவன்'என்றேசொலலிவிட்டு மறுபடியும் சொலலலானுர் 'பார்த்த! புருஷஶரேஷ்ட! அகாலத்தில கோபத்தை அடைந்தமையால, நீ பெரியோர்களை உபாஸித்ததிலலையென்று இபபொழுது நான அறிகிறேன். தனஞசய! தாமத்தைககண்டு பயந்தவனும அபண்டிதனுமான நீ இபபொழுது பாண்டவஶரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரவிஷயத்தில செய்யமுயன்றதுபோலத தாமங்களுடைய பிரிவுகளை அறிந்தவாகள செய்யமாட்டாாகளனறே? பார்த்த! எவன் அகாரியங்களைச செய்தல அவவாறே காரியங்களைசசெய்யாமை இவறறினுடைய ஸம்பந்தத்தை அறிகிறுனிலலையோ அவன மனிதர்களுள அதமன். தா

மததை அனுஸரிதது நன்ருக (அதில) நிலைபெறறவாகளும் தர்மதது னுடைய சுருக்கததையும் விரிவையும் அறிநதவர்களுமான விதவான் களுடைய நிச்சயததை நீ அறியவிலலை. பாாதத! கார்யாகாாயஙகளை நிசசயிககவேண்டிய விஷயததில (ஸநதேகததுககு உடன்பட்டு) நிச சயததை அறியாமலிருககிற மனிதன், நீ மதிமயக்கததை அடைந திருபபதுபோலவே அவசனுயிருநதுகொண்டு புததிமயககததை அடைகிருன். காாயமோ அகாாயமோ இவைகளை எவவிதததினு லும் எளிதிலஅறிவது இயலாது. எலலாம் சாஸதிரததினுல அறி யபபடுகிறது அதனையோ நீ தெரிநதுகொளளவிலலை. தாமஙகளை அறிநதவனுன நீ அஜஞானததினுல இபபொழுது ஸதயததைக காப பாறறுகிருய பாாதத! தாாமிகனுன நீ பிராணிகளுடைய வததததை அறிகிருயிலலை. அபபா! பிராணிகளுடைய வதததினுல தாமமானது வீணுகிவிடுகிறதெனபது எனனுடைய அபிபபிராயம். பொயயா னது சொலலததககதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெயயத தககதன்று மனிதாகளில சிறநதவனே! அபபடிபபடட நீ அரச ரும் தாமஙகளை அறிநதவருமான ஜயேஷடபிராதாவை ஸாமானய னுன வேறு ஒருமனிதனபோல எவவாறு கொலலலாம்? (பகை வரின) கௌரவததை நாசஞ்செயபவனே! யுததஞ்செயயாத வனும குருவாக இருபபவனும் அவவாறே சததுருவாக இராதவ னும் புறஙகாட்டிஓடுகிறவனும சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக குவிததுக கீழபபடிநதவனும அவவாறே அஜாககிரதையாயிருபபவ வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுககளால புகழபபடுகிற திலலை. அவைஅனைததும் உனனுடைய குருவானயுதிஷடிராிடததில இருககினறன பாாதத! முறகாலததில இநதவிரததததை நீ குழநதை போலச செயதாய. அதனுல (உண்டான) மூாககததனமையினுலேயே அதாமததுடனசோநத இநதக காரியததைசசெயய முயலகிருய. பாாதத! ஸூக்ஷமமானதும் மீறககூடாததுமான தாமஙகளுடைய கதியை நன்ருகத தெரிநதுகொளளாமல யாதுகாரணததினுல நீ உனனுடைய குருவைக கொலலவிருபபமுளளவனுக எதிாதது ஓடு கிருய? பாண்டவ! இநதத தாமரஹஸயததை உனககுச சொலலு கிறேன. பரதாகளில சிறநதவனே! எதனை உனககுப பீஷமராவது அரசரான யுதிஷடிராாவது க்ஷததாவான விதுராாவது புகழபெறற வளான காநதாரியாவது குநதியாவது கீாததிமதியான தரௌபதியா வது உரைபடாாகளோ அதனை உனககு உரைககபபோகிறேன். தனஞ சய! இதனைஉண்மையாக நீ தெரிநதுகொள ஸதயததை உரைபபது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇல்லை. அந்த ஸத்யமானது உள்ளபடி அறியபபடுவது மிகக கஷடமென்பது என்னுடைய அபிபபிராயம். எநத இடததில பொய் மெயயின்பயனைத்தருமோ மெய பொயயின்பயனைததருமோ அநத இடததில மெயயானது சொலலததகாததாக இருககும், பொயயானது சொலலததககதாக இருககும். விவாககாலததிலும் மாதைச சேருஙகாலததிலும் பிராணாபதது நோநத ஸமயததிலும் எலலாச சொததுக்களும் கொள்ளைபோகும் தருணததிலும் பிராம்மணனுககு உபகாரஞ செயயவேண்டிய விஷயததிலும் பொய சொலலலாம். இநத ஐநதுபொயகளும் பாதகததுககுக காரணமாகாவெனறு (பெரி யோாகள) சொலலுகிறாாகள எலலாபபொருள்களும் களவுபோகுந தருணததில பொய சொலலததககதாகஇருககும். அசசமயததில பொய் உண்மையாகும். ஸதயமும் பொயயாகும் எவனால ஸதயமா னது நிசசயிககபபட விலலையோ அபபடிபபடட அறிவிலலாதவன் நாசஞசெயயபபடுகிறான் (மனிதன்) மெயயையும் பொயயையும் நன் றாக நிசசயிததபிறகே தாமஙகளை அறிநதவனாகிறான மிககவுககிர னான புருஷனகூட அறிவுளளவனாக இருபபானாகில, கண்ணிலலாத ஒருபிராணியை வதம்செயததினால பலாகனெனபவன் அடைநதது போல மிககஅதிகமானபுண்யததை அடைவான என்னஆசசாயம்! பண்டிதனலலாத ஒருவனுடன் தாமததில விருபபமுளளவனாயிருநதும் நதிகளில கௌசிகன்அடைநததுபோல மிககஅதிகமான பாவததை அடைவான்' என்றுகூறினாா.

அாஜுனன், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலா கனுககும் கண்ணிலலாத பிராணிககும் உளள ஸம்பநததததையும் நதிகளுககும் கௌசிகனுககும் உளள ஸமபநததததையும் உரைப பீராக' என்றுவினவ, வாஸுதேவா, 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருநதான. அவன் பிளளைகளை யும் பெண்களையும் மனைவியையும் ரக்ஷிபபதறகாக மிருகஙகளைக கொன்றுகொண்டிருநதான மனபபூாவமாக (அவைகளைக) கொலலு விலலை தன்னுடையதாமததில நிலைதவறாதவனான அநதபபலாகன அஸூயையிலலாதவனாக(கொண்டுவநதமிருகஙகளின்மாம்ஸஙகளைத) தினநதோறும் நன்றாகபபகிாநது வயதுமுதிாநதவாகளான தாய்தந தையாகளையும் தன்னை அடுததிருககின்ற மறறவாகளையும் போஷிதது வநதான். அவன் ஒருஸமயததில மிருகஙகளை அடையவிரும்பிஓரிடத திலாவது மிருகததைஅடையவிலலை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணாகக்கொண்டதுமான ஒருதுஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்த்திராததானாலும் அந்தப்பிராணியானது அவனால் அப்பொழுது கொல்லப்பட்டது. பொட்டையான அந்தப்பிராணியானது கொல்லப்படவே ஆகாயத்தினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனை அழைத்துக்கொண்டுபோவதற்காக அப்ஸரஸ்ஸ்திரீகளுடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாத்யகோஷங்களாலும் ஒலிக்கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸ்வர்க்கத்தினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதற்காகத் தவம்புரிந்து வரத்தைப்பெற்றது. பிரம்மதேவரால் அது குருடாகச்செய்யப்பட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிப்பதில் நிச்சயமுள்ள அந்தப்பிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்தான். இவ்வாறு, தர்மமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்தவனுமான *கௌசிகன்என்கிற ஒருபிராம்மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடத்தில் கிராமத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் வஸித்துவந்தான். 'நான் எப்பொழுதும் மெய்யே சொல்லவேண்டும்' என்று அவன் விரதங்கொண்டிருந்தான். தனஞ்சய! அப்பொழுது அவன் ஸத்யவாதி என்று பிரஸித்திபெற்றிருந்தான். பிறகு, திருடர்களிடமிருந்துபயந்து அப்பொழுது சிலர் அந்தவனத்தில் வந்துபுகுந்தார்கள். திருடர்கள் கோபங்கொண்டு அவ்விடத்திலும் முயற்சியோடு அவர்களைத் தேடினார்கள். பிறகு, அந்தத்திருடர்கள் ஸத்யவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைந்து, 'பகவானே! ஜனங்கள் எந்தவழியினாலே சென்றார்கள்? எங்களால் வினவப்பட்ட நீர் ஸத்யமாகச்சொல்லும் அதனை நீர் அறிவீராகில் எங்களுக்குச் சொல்லும்' என்று வினவினார்கள் ஸத்யத்தினுடைய வகைகளை அறியாதவனான அந்தக்கௌசிகன் அந்தத்திருடர்களுக்கு மெய்யைச் சொல்லிவிட்டான் அந்தக்கௌசிகன், 'திருடர்களே! ஜனங்கள் அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதர்களாலும் அடர்ந்த

---

*சாந்திபர்வம் 109-வது அத்யாயம் பார்க்க. அங்கே, கௌசிகன்கதை வேறாக இருக்கிறது அங்கு, 'கங்கைக்கரையிலுள்ள கோட்டானைப்போலக் கொலை செய்கிறவனும் மிகப்பெரியபுண்யத்தை அடைவான்' என்று உள்ளது. 'கங்கைக்கரையில் ஒருகோட்டான ஸர்ப்பங்களுடைய அநேகமுட்டைகளை நாசஞ்செய்தது' என்றும், 'அதனால் அநேகஸர்ப்பங்கள்உண்டாகி உலகத்திற்குத் தீங்கு விளைக்காமற்போனதனால் அக்கொலை நன்மையாயிற்று' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர்களைப்பற்றித் திருடர்களிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, குரூரர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷ்மங்களில் உண்மையை அறியாதவனானகௌசிகன் பிறகு பெரியஅதர்மமான கெட்ட வாக்கின் தோஷத்தினால் மிகவும்கஷ்டமான நரகத்தைஅடைந்தான். புராதனசாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தர்மங்களைநன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழியில்விழுவதுபோல விழுகிறான். அதில் உனக்குக் குறிப்பிட்டுச்சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழுதும்தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதில் வ்யவஸ்தை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியர்களான அநேக ஜனங்கள் ஸத்யத்தைத் தர்மமென்று சொல்லுகிறார்கள் பார்த்த! இதைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை. இது எல்லாஇடத்திலும் விதிக்கப்படவில்லை. மற்ற அனேக ஜனங்களவேதத்தை ஓதி உணரவேண்டுமென்றுகூறுகின்றார்கள். நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை. அதில் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தர்மமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவர்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவிர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தரிக்கிற சக்தியுள்ளதாயிருப்பதனால் தர்மம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மம் பிரஜைகளைத் தரிக்கிறது பிராணிகளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது (பிராணிகளின்) உற்பத்தியுடனும் விருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தர்மமென்பது நிச்சயம். அநீதியினால் ஜயத்தைஅடைய எண்ணங்கொண்டு தர்மத்தைவினவுகிறமனிதர்கள் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால விடுதலஉண்டாகுமாகில் எவ்விதத்தினாலும் சொல்லக்கூடாது. அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத்தில் சொல்லாமலிருப்பதால ஸந்தேகத்தையும் பாராட்டுவார்கள் அநியாயமாக ஒருவனுடையனத்தைக் கவர எண்ணித் தர்மத்தைவினவுகிறவர்களவிஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நல்லதாகுமென்பது திண்ணம். பிராணாபாயஸமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லாஜாதிக்கும் மஹாபயம் நேர்ந்திருக்கும்ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநேர்ந்தஸமயத்திலும் பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லுதலை அதர்மமாகஎண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாத்தன, எது பொய

யாகாதோ அதனை எலலாவிததததிலும் சொலலவேண்டும். திருடர் களோடுசோநதிருககின்றஸம்பநதமானது சபததததிலுங்கூட விடப் படவேண்டும் அநதவிஷயததில மெயசொலலுவதைவிடப பொய் சொலலியாவது விலகுதல நலமென்று (பெரியோாகளால)ஆராயநது நிச்சயிக்கபபட்டிருககிறது ஸதயததுககுஉடனபட்டு எவவிததததிலு லும் திருடாகளுககுப பொருளைக கொடுததலாகாது. பாபிகளுககுப பொருள்கொடுககபபடுமாகில, அது கொடுததவனையும் பீடிககும். ஆதலால, ஒருவன் தாமகாரியததின்பொருட்டுப பொய்சொலலுதலால பொயயனுகான் பாாதத[1] முறைபபடி (ஸதயததினுடைய) லக்ஷணம் உனககு என்னால உரைககபபட்டது இதனைஅறிநது யுதிஷ்டிரா கொலலபபடததககவராலை சொல'என்று கூறினா.

அாஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிகக புகழுள்ளவரும் எங்கள் க்ஷேமததில விருபபமுளளவரும் சொலவதுபோலவே, எங்க ளுககு நீா வாாததையைச சொன்னீா கோவிநதரே! நீா எமக குத தாயககு ஒபபானவா; நீா தநதைககும் ஒபபானவர்; நீா உததம மானகதி, நீரே எவவிததததிலும் அடையததகக பொருளா. உமககு மூவுலகங்களிலும் ஒரிடததிலாவது தெரியாதது இலலை ஆத லால, நீா உததமமான தாமம்அனைததையும் உளளபடி அறிகிறீா. தாமராஜரும பாண்டுபுததிரருமான யுதிஷ்டிரரைக கொலலததகா தவரென்று எண்ணுகிறேன். அதாமததுடன்கூடின இநதககாா யததில வதம்செயயாமல பிரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிததுக கொளவதற குரியகாாயததை உரைபபீராக. இநதவிஷயததிலேயே சொலல வேண்டுமென்று விரும்பபபடட இநத வேறுோ உண்மையைச்சொல லும் தாசாாஹரே! என்னுடையவிரததததை அறிநதிருககிறீா கேச வரே! மனிதாகளுள் எவனொருவன என்னைபபாாததது, 'பாாதத! வேறுஒருவனுககுக காண்டீவததை நீ கொடுததுவிடு' என்றுசொலலு வனோ, எவன என்னைவிட அஸதிரததில வீாயததிலாவது அதி கரிததவனோ அவனை, பீமன, 'தூபரக' என்று தன்னை அழைதத வனைக கொலலுவதுபோல நான் பலாதகாரமாகக கொலவேன். கேச வரே! ஆதலால, ராஜாவானயுதிஷ்டிரா உமககுஎதிரில என்னைப பாாதது 'விருஷ்ணிவீரரிடததில வில்லைககொடுததுவிடு' என்று அடிககடி சொன்னாரன்றோ? அவரை நான் கொலவேனேயாகில நிச சயமாக அரசருடைய வதததைநினைநது, வீாயததை இழநதவனும் மனநிலைமையை இழநதவனுமானநான் பாவததிலை விடுபடடவனை லும் ஜீவலோகததில சிறிதுகாலங்கூட இருக்கமாட்டேன். தாாமிகா

களுள் சிறந்தவரே! மாதவரே! எவ்வாறு என்னுடைய பிரதிஜ்ஞை யானது உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய புத்தியில் ஸத்யமாகத் தோன்றுமோ, எவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப் போமோ, அவ்வாறான புத்தியைத் தருவதற்கு நீர் தகுந்தவராக இருக்கிறீர்' என்று பிரார்த்தித்தான்.

வாஸுதேவர், 'வீரரான யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் கர்ணனால் கூர்மையுள்ள பாணங்களுடைய ஸங்கங்களால் விசேஷமாக அடிக் கப்பட்டவராகவும் துன்பமுற்றவராகவும் களைத்தவராகவும் இருக் கிறார் வீர! இவர் எப்பொழுதும் போர்புரிந்தும் ஸூதபுத்திரனால் அம்புகளால் அதிகமாகஅடிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார். ஆதலால், நீ, துக்கத்தையுடைய இவரால் கோபத்துடன் தகாததான இந்தவசனத்தை உரைக்கப்பட்டாய் 'கோபத்தையடையும்படி செய்யப்படாவிட்டால் இவன் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்லமாட்டான்' என்று அவர் இவ் வண்ணம் உரைத்தார் பார்த்த! பாண்டுநந்தனரான இந்த யுதிஷ்டிரர், அந்தபாவியான கர்ணன் உலகத்தில் மற்றவர்களால் ஸஹிக்கத்தகா தவனென்பதையும் அறிந்திருக்கிறார். ஆதலால், அதிககோபமுள்ளவ ரான அவரால் நீ என்னெதிரில் கடுமையானவார்த்தைகளை உரைக்கப் பட்டாய். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் (பகைவர்களால்) எப்பொழுதும் ஸஹிக்கமுடியாதவனுமான கர்ணன்விஷயத்தில் 'இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் யுத்தரூபமானசூதாட்டமானது தொ டங்கப்பட்டிருக்கிறது அவன்கொல்லப்பட்டால் கௌரவர்கள் ஜயிக் கப்பட்டவர்களாவார்கள்' என்றுஅரசரான தர்மபுத்திரருக்கு எண்ண மிருக்கிறது அர்ஜுன! ஆதலால், தர்மபுத்திரர் வதத்துக்கு உரிய வரல்லர். உன்னுடைய பிரதிஜ்ஞையானது பாதுகாக்கத்தக்கது. இவர் உயிரோடிருந்துகொண்டே எதனால் மரித்தவராவாரோ அப்படிப்பட் டதும் உனக்குத்தகுந்ததுமான ஒருவிஷயத்தை என்னிடமிருந்து இப்பொழுது நீ தெரிந்துகொள் கௌரவத்துக்குத்தகுந்தவனான ஒரு மனிதன் எப்பொழுது கௌரவத்தைப்பெறுகிறானோ அப்பொழுது தான் அவன் ஜீவலோகத்தில் பிழைத்திருப்பவனாகிறான், எப்பொழுது பெரியஅவமானத்தை அடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் பிழைத் திருந்தாலும் மரித்தவன் என்றே சொல்லப்படுகிறான். இந்தஅரசர் எப்பொழுதுமே உன்னாலும் பீமனாலும் அவ்வாறே நகுலஸஹதேவர் களாலும் உலகத்திலுள்ள முதியோர்களாலும் சூரர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் இவருக்கு அவமானத்தைச் சிறிதுவெளிப்படுத்து வாயாக, பார்த்த! பூஜ்யரானயுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்றுசொல், பாரத!

குருவானவா, 'நீ' என்றுசொலலப்படடாலே கொலலப்பட்டவராகி ரூா. குந்தீபுததிர ! தாமராஜரானயுதிஷ்டிரரிடததில இவவாறு நடந்துகொளள. குருமரேஷட ! அதாமததுடன்கூடின இநதககாரிய த்தைச்செய் சுருதிகளுளஉததமமான இநதமருதியானது அதா வாவினுலும் அஙகிரஸினுலும் கண்டறியபபடடிருககிறதனரே ? மேன்மையிலவிருபபமுளள மனிதாகள இதனைஎபபொழுதும் ஆலோ சியாமலே அனுஷடிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப பவா, 'நீ' என்றுசொலலபபடுவராகில அது அவருககு ஆயுதஙகள விழாமலே நோநத வதமாகும் தாமஙகளைஅறிநதவனுன நீ தாம ராஜர்விஷயததில நான் சொலலியதைச சொலவாயாக. பாண்டவ! இநதததாமராஜா உன்னிடததிலிருநது தகாததான அவமானததை நன்ருக அடைநதவுடன், இவருடைய சரணஙகளில அபிவாதனஞ செயது, பிறகு, நன்மையை விளைவிககககூடியதும் ஸமாதானப பேச்சுடன்கூடியதும் ஹிதமாயிருபபதுமான சிறநதவசனததைச சொல தாமமாாககததை அனுஸரிததவரும் கறறறிருநதவரும் அரச ரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரா ஒருகாலும் உன்விஷயததில கோபத தைப பாராடடமாடடாா. பாாதத ! நீ பாவததை விளைவிககினற பொயயினின்றும் பராதாவின்வததகதினினறும விடுபட்டவனுகிப பிறகு தையததுடன காணனை நாசஞசெயவாயாக' எனறு கூறினா.

எழுபத்துமூனருவது அத்யாயம

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்ஙனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது)

ஸஞ்ஜயன் இவவாறு சொலலக கேட்ட குநதீபுதரனுன அர்ஜுனன, பிறகு, அநத நண்பருடைய வசனததைப புகழநது, அதன்பிறகு தாமராஜரைபபாாதது இதறகுமுன சொலலபபடாத குரூரமான வசனததைப பலாதகாரமாகச சொலலததொடஙகினன் 'அரசனே ! இபபொழுது நீ பாபததைசசொலலாதே நீ போாக களததிலிருநது ஒருகரோசதூாாம விலகி நிறகிருய எநதபபீமன எலலா உலகஙகளிலுமுளள வீராகளோடுமே யுததம செயகிருனே அவனலலனே எனனை நிநதிபபதறகுததகுநதவன ? வீரனுன பீமன் ஸமயததில பகைவாகளை மிகக துனபமடையுமபடிசெயது

அரசர்களுள் சிறந்தவீரர்களையும் கொன்று பிரதானர்களான ரதிகர்களையும் முக்கியமான யானைகளையும் யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களையும் சூரர்களையும் கொன்முன் பீமன், வேறு ஒருவனாலும் செய்யமுடியாதென்னும்படி மிகவும் செய்தற்கரிய காரியத்தைச் செய்கிருன் அவ்வாறே, ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்துக் கதாயுதத்தை உருவிக் கொண்டு யுத்தத்தில் யானைகளைக் கொல்லுகிருன் எவன் ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட யானைகளைக்கொன்று பெரியஸிம்மநாதத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு காமபோஜதேசத்திலும் வனயுதேசத்திலும் மலைகளிலும் தோன்றினவைகளும் செந்நாய்போலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான குதிரைகளையும் மஹாரதர்களையும் மலைபோன்ற இரண்டு தந்தமுள்ள யானைகளையும் கொல்லத்தக்கவையான குஞ்சரங்களையும் கொன்று களைப்படையாளே அப்படிப்பட்ட பீமஸேனன் தார்த்த ராஷ்டிரர்களுள் மூழ்கிவிட்டான் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தப்பீமன் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவன் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமுள்ள பீமன் சிறந்தகத்தியினால் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொல்லுகிருன், அவ்வாறே, சக்கரங்களாலும் வில்லினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகிருன், இருகால்களாலும் பகைவர்களைத் துகைத்து மீண்டும் இருகைகளாலும் கொல்லுகிருன். மஹாபலசாலியும் குபேரனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவனும் பகைவர்களுடைய கீர்த்திகளை வலியக் கவர்கின்றவனுமான அந்தப்பீமஸேனன் (என்னை) நிந்திக்கத்தகுதியுள்ளவன் எப்பொழுதும் ஸுஹ்ருத்துக்களால் காக்கப்படுகின்ற நீ நிந்திப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவனல்லை. எவன் பெரியமலைகளுக்கும் மேகங்களுக்கும் ஒப்பான களிங்கர்களையும் வங்கர்களையும் அங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும் மாகதர்களையும் பற்பல சத்துருக்களின் கூட்டங்களையும் எப்பொழுதும் கொல்லுகிருனே அவனல்லவோ நிரபராதியான என்னைப் பற்றிப் பேசுவதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மஹாபலசாலியான எந்தப் பீமன் யுத்தஸமயத்தில் (குதிரைகளுடன்) கூடினரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு வில்லை உதறுகின்றவனாகவும் பாணங்களால் நிறைந்த கைப்பிடியுள்ளவனாகவும் பகைவர்கள்மீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல அம்புத்திரள்களைத் தொடுக்கிருனே, பகைவர்கூட்டங்களை அழிப்பவனான எந்தப் பீமஸேனன் எண்ணூறு யானைகளை மத்தகத்திரள்களும் துதிக்கைமுனைகளும் சிதறஅடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காண்பித்தானே பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தப்பீமன் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன். அரசனே! எந்தப் பீமனால்

இப்பொழுது யுத்தத்தில கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக்கபலசாலிகளான அனேகஅரசர்களும் கொல்லப் பட்டார்களோ, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தபீமன் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன்.பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரபுத்தி ரர்களும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களும் எவனால் பெரும்பான்மை யாகக் கொல்லப்பட்டார்களோ சூரனும் யுத்தத்தில எதிர்த்துத்தடுக்க முடியாத வீர்யமுள்ளவனும பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவனுவான அந் தபீமன என்னை நிந்திப்பதற்குத்தக்கவன் உக்கிரமான ரூபமுள்ள துர்யோதனனுடைய அந்தச்சேனையை யுத்தத்தில நன்ருகத்தவிக்கச் செய்பவனும வீரனும பகைவர்களால தாங்கமுடியாத ஆண்மை யுள்ளவனுமான எவன் ஒருவனுகவேயிருந்துகொண்டே ஸஹிக்கிரு னே அந்தபீமனுல நான் நிந்திக்கப்படத்தக்கவனுக இருக்கிறேன.உன னுலஒருபொழுதும சொல்லப்படத்தக்கவனலலேன எந்தஎந்தயுத்தத் தில மஹாரதர்கள உனனுடையபடையை இப்பொழுது இஷ்டப்படி பிளக்கிருர்களோ அந்த அந்த யுத்தத்தில மஹாரதமாவான பீமன் சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களைத் திடமாக அடித்தான அந்தபீம னுல நான சொல்லப்படத்தக்கவனுக இருக்கிறேன் நான் உனனுல ஒருபொழுதும் சொல்லப்படத்தக்கவனலலன. குந்தீபுத்ர! இந்தஸம யத்தில குரூரமாகச்சொல்லாதே,சொல்லாதே நீ எல்லா உலகத்தாரா லும இகழப்படத்தக்கவனுவதுபோல எம்மைப்போன்றவன உனனுல நிந்திக்கப்படத் தக்கவனுகான மனனவ! இவ்வாறு என்னைச்சொல்லு கின்ற உனனுடைய நாவானது இப்பொழுது ஏன நூறுதுணுக்காகச் சிதறிப் போகாமலிருக்கிறது? ஆ! ஆ! நீ இப்பொழுது இங்கு இஷ்டப் படி சொல்லிய இந்தவாரத்தை மிக்க கொடுமையானது உத்தமாக ளான க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியதாகப் பெரும்பான்மையாகச்சொல லப்படும் பலமானது உன்னுல கொள்ளப்படவில்லை பாரத! நீ வலி மையற்றவன, கொடியன. நான எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவ னென்பதை நீயேஅறிகிருய வேந்தே! நகுலனுல யுத்தத்தில எதிர்க் கப்பட்டயானைகளாலும குதிரைவீரர்களாலும போர்புரிகின்றவீரர்கள விரைவாகக்கொல்லப்பட்டார்கள். யுத்தத்தில பிராணனில ஆசையை விட்டுப் போர்புரிவதில விருப்பமுள்ளவனும பகைவர்களைஅடக்குகிற வனுமான அந்தநகுலன என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவன பகைப் படையைநொறுக்கிக்கொண்டு போர்புரிகின்ற ஸஹதேவனுல எவரா லும் செய்யமுடியாத காரியம செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்தில வந்த பலசாலியானஅந்தஸஹதேவன ஒனறும சொல்லவில்லை. அவனுக

கும் உனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப்பார். தருஷ்டத்யும்னன், ஸாத்யகி, த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜஸ், சிகண்டி, இவர்கள் இப்பொழுது யுத்தத்தில் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள். நீ தகுதியுள்ளவனல்லை. உன்மூலமாகவே இந்த வைரம் நம்மால் அடையப்பட்டது. அவ்வாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையப்பட்டது. சூதாட்டத்தில் அஜாக்கிரதையுள்ள உன்னால் அடிக்கடி இது செய்யப்பட்டது. அவ்வாறிருக்க, எந்தக்காரணத்தினால் இத்தருணத்தில் நீ நிந்திக்கிறாய்? அரசனே! நீயே எப்பொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ளவன்; நீயே மூடன்; பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் துஷ்டன். உன்னை அடைந்து இந்த ராஜ்யம் போய்விட்டது. பாண்டவர்களும் மஹத்தான அடிமைத்தொழிலை அடைந்தார்கள். வீர! உன்னாலேயே எங்களுக்கு வனவாஸதுக்கமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது, ராஜ்யநாசமும் கோரமான அபிமன்யுவினவதமும் உண்டு பண்ணப்பட்டன. உன்னை இவ்வாறு மிக்ககொடுந்தன்மையுள்ளவனென்று அறிந்திருந்தும் யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது என்னை நிந்திக்கிறாய்? அரசனே! உனக்கு லஜ்ஜை இருக்குமாகில் வெட்கமடைவாயாக. நன்றிமறந்தவனான நீ பேசாமலிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் பார். பீமன் நிதயம் யுத்தம்செய்கிறான், நிதயம் அடிக்கடி (பகைவர்களுடைய) காவத்தைப்பிளக்கிறான் வேந்தனே! யுத்தத்தில் தனக்குச் சக்தியில்லாத மனிதன் எப்பொழுதும் பொறுமையையே பாராட்டவேண்டும். பிராம்மணோத்தமர்களுக்கு வாக்கில்பலமென்றும் க்ஷத்திரியர்களுக்குக் கைகளில்பலமென்றும் பிராம்மணர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் பாரத! நீ வாக்கில் பலமுள்ளவனாக இருக்கிறாய்; நிஷ்டுரனாகவுமிருக்கிறாய். நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதை நீயே அறிந்திருக்கிறாய். நான் மனைவிகளாலும் புத்திரர்களாலும் உயிரினாலும் தேகத்தினாலும் எப்பொழுதும் உனக்கு இஷ்டத்தைச்செய்வதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கிறேன் இவ்வாறு இருக்கிற என்னை ஊசிகள்போன்ற சொற்களால் துன்புறுசெய்கிறாய் உன்னால் நாங்கள் ஒருஸௌக்கியத்தையும் அறிந்தோமில்லை த்ரௌபதியின் படுக்கையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே உன்னிமித்தமாக மஹாரதர்களைக் கொல்லுகிறேன். அஜாக்கிரதையுள்ள நீ எல்லோரிடத்திலும் அதிகஸந்தேகமுள்ளவனாகஇருக்கிறாய உன்னால் ஸௌக்கியத்தைச் சிறிதும் நான் அறியவில்லை. நரதேவ! உனக்குப்பிரியத்தின்பொருட்டே ஸத்யஸந்தரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் தாமே தம்வதோபாயத்தைச் சொன்னார் யுத்தத்தில்

உனக்காகவே என்னால நாறபுறததிலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியி ஞல பீஷ்மா கொலலபபட்டாா. எபபொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரததஇனின்று பறறிஇழுககபபட்டு தருஷ்டதயும்னனுல கொலலபபடடாா பரிவாரஙகளுடன்கூடினவரும் மஹாதமாவு மான அநததரோணபுததிரரும் தடுககபபட்டாா அவவாறிருநதும், நீ கரூரன்போற பேசுகிருய. அரசனே! உனககு நானே பிரியத தைச செயயாதவனுகிறேனுதலால உனககுப பிரியததைச செய வது கடினம். என்னைததவிர வேறுஎநதமனிதன் அபபிரியத தைச செயயஆரம்பிபபனே அநத மனிதன ஸவாககததிலும் இநதப் பூமியிலும் (என்னுல) விடபபடமாட்டான். நீ சூதாடும்காயகளில மிககபபறறுளளவனுகிவிட்டமையால ராஜயவிஷயததில நான் மகிழ வதிலலை உன்னுலேயே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாபமானதும் இழிகுணஙகளால அடையபபடுவதுமான வியஸனததை யுததததில எஙகளால தாண்டவிரும்புகிருய சூதுகாயகளில தாமவிரோத மான பலதோஷஙகள உண்டென்று ஸஹதேவன் சொலலியவறறை நீ செவிகொடுததுக கேட்டிருககிருய. இழிநதவாகளால பறறபபட்ட அநதசசூதுகாயகளை விடுவதறகு நீ விரும்பாமையால கோரமான நரகததில உன்னுல எலலோரும் தளளபபடடோம். அரசனே! நீ சூதாடினுய. உனனுலேயே ராஜயததை இழநதோம். நமக்கு விய ஸனம உன்னுல உண்டாகியது. நீ கடுஞ்சொறகளாகிற கொறடாக களால எமமைத துன்பததையடையசசெயயாதே. அரசனே! அலப புததியினுல மறுபடியும் என்னைக கோபிககசசெயகிருய' என்ருன்.

ஸதிரமான பிரதிஜ்ஞையுள்ள ஸவயஸாசி கரூரமான இநதச் சொறகளை யுதிஷ்டிரரைக கேட்கசசெயது பெருமூசசைவிட்டுக கொண்டு அவரைநோககி அனிஷ்டததைசசொலலி, அதன்பிறகு உறையிலிருநது கததியை மேலேஉருவினுன. வாஸுதேவர், அநத அாஜுனனைபபாாததது, '(அாஜுன)! இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்றநிறமுளள கததியை உறையிலிருநது உருவுகிருய? மிததிர! உண்மையான மறுமொழியைச சொல. உன்னுடைய காரிய ஸிததியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனததை உரைக்கப்போகி றேன்' என்று சொன்னுா புருஷோததமரால இவவிதமாகககேட்கப பட்டபாாததன் மிககதுயரமுறறவனுக அவரைபபாாததது, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பாாததுக கடுஞ்சொறகளைஉரைததமையால இநதஎன் சரீரததை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றுசொனனுன். தாமிகா களுள சிறநதவரான ஜனாாததனா பார்ததனுடைய இநதவசனததைக்

கேட்டு, 'பார்த்த! உன்னுடையகுணங்களை இப்பொழுது விசேஷ மாகச்சொல். அப்படிச்செய்வதனால் நீ உருவமழிக்கப்பட்டவனவா யென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கோவிந்தருடைய அவ் வாறான வசனத்தைக்கேட்டபபிறகு அர்ஜுனன் வில்லைக்கையில் எடுத்துத் தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அர சரே! என்னால் சொல்லப்படப்போகிற கெட்டவார்த்தையைக்கேளும்' என்று கூறலானான். 'நரதேவரே! பினாகத்தை வில்லாகக்கொண்ட மஹாதேவரைத்தவிர என்னையொத்த வேறு ஒருவில்லாளி இல்லை. நானே அந்தமஹாதமாவினால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டால் க்ஷணத் திற்குள் சராசரங்களுடன்கூடின உலகத்தை நாசஞ்செய்வேன். ராஜரே! என்னாலல்லவோ திக்பாலகர்களையும் திசைகளையும் ஜயித்து எல்லாம் உமக்கு வசப்படுத்தப்பட்டன? என்னுடைய பராக்ரமத்தி னால்அந்த ராஜஸூயயாகமானது நிறைந்ததக்ஷிணைகளுள்ளதாக நிறை வேற்றப்பட்டது உமக்குத் திவ்யமானஸபையும் ஏற்படுத்திவைக்கப் பட்டது இந்த இரண்டுகைகளோ பாணங்களால்எல்லாப்பக்கத்திலும் கீறப்பட்டிருக்கின்றன இடக்கையில் நாணேற்றப்பட்டதும் பாணங்க ளுடன் கூடியதுமான வில்லும்இருக்கிறது என்னுடையபாதங்களும் லக்ஷணத்தினால் சிறந்தவைகள் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என் போன்றவனை (சத்துருக்கள்) ஜயிக்கமாட்டார்கள் (என்னால்) வட நாட்டுவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், மேல்நாட்டு வீரர்களும் அழிக் கப்பட்டார்கள்; கீழ்நாட்டு வீரர்களும் துரத்தப்பட்டார்கள், தென் னாட்டுவீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் ஸம்சப்தகர்களில் சிறு பான்மையரே மிகுந்திருக்கின்றனர் என்னால் உலகமுழுவதிலும் பாதி கொல்லப்பட்டுவிட்டது பகைவர்களுடையபடையானது என் னால்கொல்லப்பட்டு அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவயவங்களோடு பூமி யில் துடித்துக்கொண்டு படுத்திருக்கிறது. அஸ்திரங்களை அறியாத வர்களை அஸ்திரங்களால் கொல்லுகிறதே இல்லை. அதனால், உலகங்க ளைச் சாம்பலாகச்செய்யவில்லை மாதவரே! இப்பொழுது இந்த அரச ரான யுதிஷ்டிரர் பிக்கஸாக்ஷியாக இருக்கட்டும். ஜயத்தைத்தரக் கூடிய பயங்கரமான ரதத்தின்மீதேறி ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற் குச் சீக்கிரம் செல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பாணங்க ளால் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றான் பார்த்தன், தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து இவ்வாறு உரைத்துவிட்டு மறு படியும், 'என்னாலேயாவது அந்தக் கர்ணனாலாவது ஸூதனுடைய மாதாவோ குந்தியோ இப்பொழுது புத்திரனில்லாதவளாகப் போகி

ருள். நான் ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பாணங்களால் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்றப் போகிறதில்லை' என்று கூறினன்.

ப்ருதாபுத்திரனை அந்தக் கிரீடியானவன் தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து மறுபடியும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து வில்லைக் கீழே வைத்து விரைவாக உறையில் கத்தியைப்போட்டுவிட்டு வெட்கத்தினுல் தலைகுனிந்தவனுக இருகைகளையும் குவித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக. என்னுல் எது சொல்லப்பட்டதோ அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். அதனை நீர் ஸமயத்தில் அறிவீர். உமக்கு வந்தனம்' என்று கூறினுன். பிறகு, ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸையுடையவனும் ப்ருதாபுத்திரனுமான கிரீடி எழுந்திருந்து இருகால்களையும் பிடித்துக்கொண்டு பகைவர்களைத் தாங்குகிறவரான அரசனை மனத்தெளிவை அடையச்செய்து நின்றுகொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறலானுன். 'யுத்தத்தினின்று பீமனை விடுவிப்பதற்காகவும் எல்லாவிதத்திலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் செல்லுகிறேன். மன்னரே! உமக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டே என்னுடையஉயிர் இருக்கிறதன்றே? உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும். இது வெகுகாலம்கழித்து வரப்போகிறதன்று. அதிக சீக்கிரத்தில் இது நேரப்போகிறது. இதோ அவன் நேரில்வருகிறுன் இவனைஎதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். அரசரே! என்னுல் காணுவது காணுல் நானுவது கொல்லப்பட்டு ராதையோ குந்தியோ இன்று புத்திரனில்லாதவளாகப் போகிருர்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்' என்று சொன்னுன்.

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினுல் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ்டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜா, ப்ராதாவான பல்குனனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து துக்கத்தினுல் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவராகிப் பார்த்தனைப் பார்த்துப் பிறகு கூறலானுர். 'பார்த்த! மிக்ககொடிய

துயரமானது உங்களால அடையப்பட்டமையால் என்னல நல்ல கார்யம் செய்யப்படவில்லை வீர! ஆதலால, குலத்துக்கு முடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதியில் கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுத்தியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இப்பொழுது வெட்டு கொடியனை என்னை நெடுங் காலமாக அனுஸரித்து உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்று? பாபியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன் நீ என்னை விட்டுச் சுகமாயிரு மஹாத்மாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன். சக்தியற்றவனை எனக்கு ராஜ்யகார்யம் எதற்காக? கோபத்துடன்கூடின உன்னுடைய கடுமையான இந்தச்சொற்களைப் பொறுப்பதற்கு நான் சக்தியற்றவன். வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும். அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிர்வாழ்க்கையால இப்பொழுது கார்யமில்லை' என்றார் யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபத்துடன் அந்தப்படுக்கையைவிட்டு உடனேஎழுந்திருந்து பிறகு வனத்துக்குச்செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானார் அவரை வாஸுதேவர் வணங்கிக் கூறலானார் 'அரசரே! ஸத்யஸந்தனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனனுடைய காண்டீவத்தைப்பற்றின பிரஸித்தமான பிரதிஜ்ஞை எவ்விதமென்பது உமக்குத் தெரியாதா? 'நீ இந்தக்காண்டீவத்தை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனைச் சொல்லுகிற மனிதன் உலகில் இவனுக்குக் கொல்லத்தக்கவனாகிறான். உம்மால இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப்பட்டான் அரசரே! ஆதலால, ஸத்யமான அந்தப்பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிறவனான பார்த்தனால் என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இந்த அவமானமானது செய்யப்பட்டது குருக்களுக்கு, அவமானமானது வதமென்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பார்த்தனும் (ஆகிய நாங்கள்) இருவருஞ்செய்த இந்த அவமானத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். மஹாராஜரே! நாங்களிருவரும் உம்மைச் சரணமடைந்தோம் ராஜரே! வணங்கி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (அக்ரமத்தைப்) பொறுப்பீராக இப்பொழுது பாபியானராதேயனுடைய ரக்தத்தைப் பூமியானது பானஞ் செய்யப்போகிறது உம்மிடத்தில ஸத்யமாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறிந்து கொள்ளும். எவனுடையவதத்தை நீர் விரும்புகிறீரோ அவனுடைய

உயிா இபபொழுது போனதே' என்று கூறினா இவவிதமான மாதவருடையவசனததைககேட்டுத தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, அப் பொழுது, வணஙகியிருககிற ஹருஷீகேசரைப பரபரபபுடன் எடுதது நிறுததி, கைகூபபிககொண்டிருககிற அவரைபபாாதது மேலேசொல வதறகேறற பின்வருமாறுன வாககியததை உரைககலானா. 'நீர் சொலலியது சொனனபடியேஆகும் என்னிடததில இநத அகரம மானது இருககிறது கோவிநதரே ! மாதவரே ! நான ஸமாதானம் செயயபபட்டேன ; (ஆபததினினறு) கரைஏறும்படியும் செயயப் பட்டேன அசசுதரே ! உம்மால கோரமானவயஸனததினினறு நாம் இபபொழுது விடுவிககபபட்டோம். அறியாமையினுல மதிமயகக முறற நாஙகளிருவரும் இபபொழுது உமமை ஓடமாககக்கொண்டு கோரமான துயாககடலினினறு கரை ஏறினேம அசசுதரே ! உம் முடைய புததியாகிற ஓடநதை அடைநது நாஙகள மநதிரிகளோடு துககமாகிற ஸமுததிரததினினறு நனகு கரைஏறினேம, உம்மால நாதனுளளவர்களானேம்' என்று கூறினா

எழுபததைந்தாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையச்செய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பாாததன, கேசவருடைய வசனததினுல யுதிஷ்டிரரைபபாாதது இவவாறு மறுமொழிசொலலிவிட்டு ஒருபாதகததைச செயதவன போலத துயரமுறறவனுனன பிறகு, வாஸுதேவா சிரிததுக கொண்டு பாண்டவனைபபாாதது, 'பாாதத ! தாமததில நிலைபெறற வரும் தாமராஜனிடததினினறுதோனறியவருமான யுதிஷ்டிரரை நீ கூரியமுனையுளளகததியினுல கொனறிருபபாயாகில இது எபபடிஆகு மோ ? நீ, அரசரைபபாாதது, 'நீ' எனறுசொலலிவிட்டுப பிறகு இவ வாறு மதிமயககததை அடைநதுவிட்டாயே ? பாாதத ! அரசரைக கொனறுவிட்டு மேல எனனசெயவாய ? தாமமானது இவவிதம அறி தறகரிதாயிருககிறது, அறிவீனாகளால அறியவேமுடியாது நீ தாமத தினிடததில பயநதவனுயிருபபதினுல மூதத தமயனுடையவததி னுல கோரரூபமுளளதும் பேரிருள மயமாயிருபபதுமான நரகததை நிசசயமாக அடைவாய. நீ தாமவான்களுள சிறநதவரும தாமததில நிலைபெறறவரும் கௌரவாகளுள சிறநதவருமான அரசரைக கருணைபுரியும்படி செயதுகொளவாயாக இவவிஷயததில இது

செயவது எனக்குச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியினால அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதபுத்திரனுடைய தேரைக்குறிததது யுததம் செயவதறகாக விரைநது செலவோம். (பகைவாகளுடைய) மானததை அழிபபவனே! நீ இப்பொழுது யுதததில கூாமையுளள அம்புகளால காணனைகொன்று தர்ம புததிரருககு அதிகபபிரீதியை உண்டுபண்ணுவாயாக. மிக்க புஜபல முள்ளவனே! இதுதான இநதஸமயததுககு ஏறறதென்பது என் னுடைய எண்ணம். இவவாறு செயயபபட்டால உன்னுடைய கார் யம் நிறைவேறறபபடடதாகும்' என்று சொன்னா. மஹாராஜரே! பிறகு, அாஜுனன் வெட்கினவனுகித தாமராஜருடைய சரணஙகளை அடைநது தலைவணஙகினான். அவன், 'அரசரே! தாமததினினறுபயிநத வனை நான் சொலலியதை நீா பொறுததுககொளளும், கிருபைசெய யும்' என்று பரதஸரேஷ்டரான தாமநநதனரைபபாாதது அடிக்கடி வேண்டினான். தாமததினால விளஙகுபவரும அரசரும் பூமிககுநாத ருமான யுதிஷ்டிரா சரணஙகளில விழுநது அழுகினறவனும் பகை வாகளை நாசஞ்செயபவனும் பரதாகளுள சிறநதவனும் பராதாவுமான தனஞ்சயனைப பாாதது எடுதது நிறுததி அனபுடன் நன்முகத் தழு விககொண்டு உரகக அழுதாா. மஹாராஜரே! மிகக ஒளிபொருநதி யவாகளான பிராதாககளஇருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுததியைச செய்துகொண்டவாகளும் பிரீதியையுடையவாகளுமானாாகள. பிறகு, பாண்டுபுததிரரானதாமராஜா அநதஅாஜுனனை அனபுடன் தழுவிக கொணடு உசசிமோநது அதிகபரீதியுளளவராகவுமஅடிககடி ஆசசாய ததைதஅடைநதவராகவும மஹாவிலலாளியான அநதததனஞ்சயனைப பாாதது, 'மிககதோளவலியமைநதவனே! மகிமைதஙகியவிலலையுடை யவனே! எலலாச சேனைகளும் பாாததுக்கொணடிருககும்பொழுது யுதததில முயலகினற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும சகதியும் குதிரைகளும் பாணஙகளும காணனால பாணஙகளால அறுககப்பட்டன. பலகுன! அபபடிபபட்டகான யுதததில அநதக காணனுடைய செயகையைபபாாததுத துககததினால விசேஷமாக வாடுகிறேன் என்னுடைய உயிரில எனககு விருபபமிலலை. யுதத தில அநத வீரனை நீ இபபொழுது கொலலாமறபோவாயாகில பிரா ணனை விடவேபோகிறேன். எனககுப பிழைததிருபபதினால யாது பயன?" என்று சொன்னா பரதரிற சிறநதவரே! இவவாறு சொல லபபட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிககு நாதரே! நரஸரேஷ்டரே! ஸதயததின்மீதும் அவவாறே உம்முடைய பாதததினமீதும பீம

நகுல ஸஹதேவர்கள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஶ்ரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடன்கூடின இந்தக் கர்ணனை யுத்தத்தில் கொல்வேன் அல்லது, நானாவது கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுவேன். உண்மையாக ஆயுதத்தைத் தொட்டுச் சபதம் செய்கிறேன்' என்று மறுமொழி உரைத்தான். அர்ஜுனன் அரசரைப் பார்த்து இவ்விதமான வசனத்தை உரைத்து விட்டு, மாதவரைப்பார்த்து, 'கேசவரே! இப்பொழுது கர்ணனை யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. உமக்கு மங்களம்; நீர் அந்தத்துராத்மாவான கர்ணனுடைய வதத்தைத் தியானம் செய்யும்' என்று சொன்னான். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட கேசவர் பார்த்தனைப்பார்த்து, 'பரதர்களுள் சிறந்தவனே! நீ என்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறவிஷயத்துக்குரிய முயற்சியைச் செய்வதற்குச் சக்தியுள்ளவனாக இருக்கிறாய். மஹாரதரிற் சிறந்தவனே! 'நீ யுத்தத்தில் கர்ணனை எப்படிக் கொல்லப்போகிறாய்' என்கிற இந்த எண்ணமானது எனக்கு நித்தியமாகவே இருக்கிறது' என்று கூறினார். அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட பார்த்தன், 'புரளவிடப்பட்டவைகளும் ஸாரதிகளால் பழக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான குதிரைகளை உத்தமமான ரதத்தில் மறுபடியும் பூட்டக்கடவீர் இரண்டுரதிகர்களுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் (அவன்) கொல்லப்படுவான். தேரில் இருக்கவேண்டிய எல்லா உபகரணங்களோடும் என்னுடைய தேரானது விரைவாகச்செல்லவேண்டும்' என்கிற வசனத்தைக் கூறினான். மஹாராஜரே! மஹாத்மாவான பல்குனன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட கேசவர் தாருகனைப் பார்த்து, 'பரதர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்றவனுமான அர்ஜுனன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் செய்வாக' என்று கட்டளையிட்டனர். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால் கட்டளையிடப்பெற்ற தாருகன் சத்துருக்களைத் தவிக்கச் செய்கின்றதும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதுமான ரதத்தில் (குதிரைகளைப்) பூட்டினான் விதகமாயிருப்பதாகவும் மஹாத்மாவான பாண்டவனிடத்தில் சொன்னான் யுத்தத்தினுடைய முடிவைச்செய்கின்ற பதமநாபர் மஹாத்மாவான தாருகனால் பூட்டியோட்டப்பட்டு அருகில் வந்திருக்கிற தேரைப்பார்த்து, சிறந்தபுத்தியுள்ளவரான அவர் மீண்டும் தர்மநந்தனரை நோக்கிச் சொல்லலானார்:

'யுதிஷ்டிரரே! நீர் இந்தப்பீபத்ஸுவை ஸமாதானம்செய்து, இப்பொழுது துராத்மாவான கர்ணனுடைய வதத்துக்கு அநுமதி

கொடுக்கக்கடவீர். பாண்டுநந்தனரே! நாங்களிருவரும், மஹாயுத்தத்தில் நீர் கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறீரென்பதைக் கேட்டு உம்முடைய விருத்தாந்தத்தை அறிவதற்காக இவ்விடம் வந்தோம். அரசரே! பாக்கியத்தினால் துன்பமற்றவராயிருக்கிறீர் பாக்கியத்தினால் சத்துருவசத்தை அடையாமலிருக்கிறீர். பீபத்ஸுவை ஸமாதானஞ் செய்யும். தோஷமற்றவரே! ஜயத்தை அனுக்ரஹம் செய்யும்' என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், 'பார்த்த! பீபத்ஸுவே! இங்கே வா, இங்கேவா, பாண்டவ! என்னை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள். நான் உன்னால் சொல்லத்தக்க * ஹிதமான வசனத்தை உரைக்கப்பட்டேன். அதனை நான் பொறுத்துக்கொண்டேன். நான் உனக்கு அனுமதிகொடுக்கிறேன். தனஞ்சய! கர்ணனைக்கொல். பார்த்த! நான்சொல்லிய கடுஞ்சொற்களால் கோபங் கொள்ளாதே' என்றார். அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சயன் முடியினால்வணங்கி, அப்பொழுது தமையனாருடைய இருசரணங்களையும் இருகைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, அவனைத்தூக்கி நிறுத்தி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு உச்சிமோந்து அவனைப்பார்த்து மறுபடியும் இந்தவசனத்தை உரைக்கலானார். 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! நான் உன்னால் நன்கு கௌரவிக்கப்பட்டேன். சாசுவதமான மஹிமையையும் விஜயத்தையும் மீண்டும் அடைவாயாக' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'நான் பாவச்செய்கையைச் செய்பவனும் பலத்தினால் கர்வங்கொண்டவனுமான ராதாபுத்திரனை இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அவனைப் பரிவாரங்களுடன் அம்புகளால் நாசத்தை அடைவிக்கப்போகிறேன். திடமான வில்லைவளைத்து அம்புகளால் உம்மைப் பீடித்ததாகிய அச்செய்கையின் கொடிய பலனைக் கர்ணன் இப்பொழுது அடையப்போகிறான். பூமிக்கு நாதரே! கர்ணனைக்கொன்று இப்பொழுது நான் உம்மை வந்து அணுகப்போகிறேன். யுத்தத்தினால் உம்மை ஆராதிக்கிறேன். இவ்வண்ணம்செய்வது ஸத்யமென்று உமக்குச் சொல்லுகிறேன். அரசரே! கர்ணனைக்கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்று இப்பொழுது நான் திரும்பப்போகிறதில்லை. இது ஸத்யமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுகிறேன்' என்றுகூறினான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கிரீடியைப்பார்த்து அப்பொழுது நல்லமனமுள்ள யுதிஷ்டிரர்,

* வேறுபாடம்.

'தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதஸித்தியையும் எப்பொழுதும் ஜயத்தையும் வீர்யத்தையும் சத்துருநாசத்தையும் பெருக்கத்தையும் கொடுக்கட்டும். செல்ல நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும் விரைவாகச்செல். இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டு யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்வாயாக' என்று மிக்க பெரிதான வசனத்தைக் கூறினர்

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

அர்ஜுனன், தர்மராஜரை மனத்தெளிவடையச் செய்து மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள சித்தத்துடன் எல்லாத்தேவதைகளையும் நன்றாகப் பூஜித்துப் பிராம்மணர்களை ஸ்வஸ்திவசனங்களைச் சொல்லும்படி செய்து மிக்கமங்களகரமானதும் க்ஷேமத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமுமான ரதத்தின்மீது ஏறினான். அரசரும் பேரறிவாளருமா தர்மத்தினாலே பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரர், (யுத்த) ஸன்னத்தமான கர்ணனுடைய ரதத்தைக் குறித்து (எதிர்க்கப்போகிறவனான) அந்த அர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச்செய்தார் பாரதரே! வருகின்ற அந்த மகாவில்லாளியைக்கண்டு(எல்லாப்) பிராணிகளும் மஹாத்மாவான பாண்டவனால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டவனாக எண்ணின. அரசரே! எல்லாத்திக்குகளும் நாற்புறங்களிலும் மாசற்றவையாயின ஜனநாதரே! *சாஷங்களும் சதபத்ரங்களும் க்ரௌஞ்சங்களும் அப்பொழுது பாண்டுநந்தனனை வலமாகச் சுற்றிவந்தன மன்னரே! †மங்களகரமான, 'பும்' என்கிற பெயருள்ள அனேகபக்ஷிகள் யுத்தவிஷயத்தில் அர்ஜுனனைவிரையச்செய்துகொண்டு மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவைகளாகச் சப்தித்தன. ராஜரே! பயங்கரமான ‡கங்கங்களும் ‡கிருத்ரங்களும் †ஸ்யேனங்களும் கொக்குகளும் காக்கைகளும் (மாமிஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவனுக்குமுன் சென்றன முக்கியமான நிமித்தங்கள் பகைவர்படைகளின் அழிவையும் அவ்வாறே கர்ணனுடைய வதத்தையும் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தன. பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான பார்த்தனுக்கு

---

* பறவைகளின்வகை. † ஒருசொல் விடப்பட்டது ‡ கழுகின்வகைகள்.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிற்று. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிற்று பிறகு, ஸவ்யஸாசியைத் "துக்க முற்றவனாக அறிந்து தேஜஸ்வியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன்றவருமான அச்சுதா வானர த்வஜனை அவனை நன்றாகத் தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனர் அப்பொழுது கவலையினால் கவரப்பட்டவனும் அவ்வாறு வருகின்றவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான பார்த்தனைப்பார்த்துக் கூறலானார்.

'காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்டவனே! யுத்தத்தில் உன்னால் வில்லினால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களை ஜயிப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறுமனிதன் இவ்வுலகில் இல்லை. இந்திரன்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களான இந்த அனேகசூரர்கள் யுத்தத்தில்சூரனை உன்னை எதிர்த்து உத்தமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள். ஐயா! உன்னைப்போல ஸாமார்த்தியமுள்ளவனல்லாத எந்தமனிதன்தான் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பகதத்தனையும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்களையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் சுருதாயுவையும் அச்சுருதாயுவையும் மஹாரதனைச்சுதாயுவையும் எதிர்த்து க்ஷேமமுள்ளவனாவான்? அர்ஜுன! உன்னிடத்தில் திவ்யாஸ்திரங்களும் லாகவமும் பலமும யுத்தங்களில் மதிமயக்கமின்மையும் விஜ்ஞானத்தினுடைய வணக்கமும் லக்ஷ்யத்தை அடிக்கிற சக்தியும் லக்ஷ்யங்களில் தவறாமல அம்புகளைத் தாக்கும்படிசெய்கிற சக்தியும் தகுந்தஸன்னாஹமும் இருக்கின்றன. பார்த்த! நீ தேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் எல்லா அரக்கர்களையும்கொல்லுவாய். யுத்தத்தில் உனக்கு ஸமமாகப் போர்புரிகின்றமனிதன் பூமியிலஇல்லை யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான எந்தச்சிலக்ஷத்திரியர்கள் விற்பிடிக்கின்றார்களோ அவர்களுள் உனக்கு ஸமமாக இருப்பவனை நான் காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை பார்த்த! பிரம்மாவினால் பிரஜைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எதனால் நீ யுத்தம்செய்கிறாயோ அந்தக் காண்டீவம் என்கிறபெரியவில்லும் அவராலேயே படைக்கப்பட்டது. ஆதலால்,உனக்குநிகரானவன இல்லை பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனத்தை நான்அவசியம் சொல்லவேண்டும். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! யுத்தத்தில பிரகாசிக்கின்றவனை கர்ணனை அவமதியாதே. கர்ணனே பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸ்திரங்களில் தோசசியுள்ளவன்; மஹாரதன்; ஸமர்த்தன், ஆச்சரியகரமாக யுத்தஞ்செய்பவன்; தேசகாலங்களை அறிந்தவன் பாண்டவ! இப்பொழுது பல வார்த்தையினால் யாது பயன்? சுருக்கமாகக் கேள். மகாரதனை கர்ணனை

உனக்கு ஸமானனுகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனுகவாவது நினைக்கிறேன். மஹாயுத்தத்தில அதிகமான முயற்சியைச் செய்து உன்னுல காணன் கொல்லப்படத் தக்கவன் காணன் தேஜஸினுல நெருப்புக்கு ஒப்பானவன், வேகத்தினுல வாயுவுக்கு ஸமானன்; கோபத்தினுல யமனுக்குநிகரானவன்; ஸிம்மம்போன்ற தேகபலமுள்ளவன்; பலசாலி, எட்டு * ரத்னி உயரமுள்ளவன், நீண்டகைகளையுடையவன்; அகன்றமாாபை யுடையவன், எவவிதத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான்என்கிற) அபிமானமுள்ளவன, சூரன, சிறந்தவீரன, பாாக்கஇனியவன், யுத்தவீராகளுக்குரிய எல்லாக்குணங்களும் பொருந்தியவன், மித்திராகளுக்கு அபயம்கொடுப்பவன, எப்பொழுதும் பாணடவாகளைப பகைபபவன, திருதராஷ்டிரபுத்திராகளுக்கு நனமையைச செயவதில பறறுதலுள்ளவன உன்னைததவிர இநதிரனுடனகூடின எல்லாத தேவாகளாலும ராதேயன கொல்லப்படக்கூடியவனல்லனென பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால, இப்பொழுது ஸூதபுத திரனை நாசஞ்செய. முயறசியுள்ள தேவாகளாலும் மாம்ஸமும் ரக்தமும் மிகுநதிருப்பவாகளும் யுத்தஞ செயவதில விருப்பமுறறவாகளுமான எல்லாவீராகளாலும் அநத ரதிகன் ஜயிக்கப்படமுடியாதவன். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் பாவமான நடையுள்ளவனும் கரூரனும் பாணடவாகளிடத்தில எப்பொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாணடவாகளோடு விரோதத்தைப பாராட்டுவதில தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனுமான காணனை இப்பொழுது கொனறு நிசசயமான காரியஸித்தியையுடையவனுகிவிடு. ரதிகாகளுள் சிறநதவனும் தன்னை ஜயிக்கக்கூடிய எதிாவீரனறறவனுமான அநதஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது காலனுக்குவசப்பட்டவனுகசசெயவாயாக ரதிகாகளுள சிறநதவனை அநத ஸூதபுத்திரனைககொனறு தாமராஜருக்குப பிரீதியை உணடுபண்ணு. பாாதத! தேவாஸுராகளாலும் தடுக்கமுடியாததான உன்னுடைய வீரயத்தை உள்ளபடி நான் அறிவேன். துராதமாவான இநதஸூதபுத்திரன கொழுப்பினுல எப்பொழுதும் பாண்டுபுத்திராகளை அவமதிக்கிருனன்றே? தனஞ்சய! பாபியானதுாயோதனன எவனுல தன்னை வீரனுக எண்ணுகிருனே பாவஙகளுக்கு மூலமான அநத ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது வதஞ்செயவாயாக. தனஞ்சய! கத்தியாகிற நாவையுடையதும் விலலாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற

* ரத்னி எனபது இருபத்தோரஙகுல நீளம.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனு கிற ஆண்புலியைக் கொல்ல, நீ வீர்யத்தோடும் பலத்தோடும் விளங்கும் படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக் கொல்வதுபோல யுத்தத்தில் சூரனான கர்ணனை நாசஞ்செய். பார்த்த! எவனுடைய வீர்யத்தினால் தார்த்தராஷ்டிரன் உன்னுடையவீர்யத்தை அவமதிக்கி ருனே அந்தசூரியகுமாரனான கர்ணனை யுத்தத்தில் இப்பொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினார்.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர் முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதன னுடைய அநீதிகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொல்வதில் திடமானநிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக் கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாறானஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப் பதி னேழாவதுநாள். உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடையபடையானது பெரிதா யிருந்து பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பார்த்த! கௌரவர்கள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவர்களாயிருந்து யுத்த முனையில் சத்துருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைந்தார்கள். இந்த அரசர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களும் (பகைவர்களால் எவ் விதத்தினாலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சத் துருவதத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள். உன்னால் காக்கப்பட்டவர் களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவர்களுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாத்ஸ்யர்களாலும் காரூசர்களாலும் சைத்யர் களாலும் மாகதர்களாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீரர்களாலும் சத்துருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது.* அப்பா! வெண்மையான குதிரைகளை யுடையவனும் வானரக்கொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத் தவிர வேறுஎந்தமனிதன் யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்சக்தி யுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுத்தே' என்னும் சொற்கள் விடப்பட்டன.

களுடனும்சோந்த மூவுலகங்களையும் * யுத்தத்தில ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன். அவவாறிருக்க, கௌரவஸேனையை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவனென்பதில ஸந்தேகம்என்ன? புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனாயிருந்தாலும் உன்னைததவிர வேறெந்தமனிதன் அரசனைபக்கத்ததனை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? பார்தத! தோஷமற்றவனே? அவவாறே, உன்னாலகாக்கபபட்டிருக்கிற இந்தபபெரும்படையை எலலாஅரசாகளும் கணகளாலபாாபபதற்கும் சக்தியுள்ளவாகளாகவிலலை. பார்தத! அவவாறே, உனனால எபபொழுதும் யுத்தத்தில ரக்ஷிக்கபபட்டிருக்கிற தருஷ்டத்யும்னனாலும் சிகண்டியினாலும் (முறையே) துரோணரும பீஷ்மரும் கொலலபபட்டாாகள். பாாதத! இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமுள்ளவாகளும் பரதாகளுள்மஹாரதாகளுமான பீஷ்மரையும் தரோணரையும் யுத்தரங்கத்தில யுத்தத்தினாலஜயிப்பதற்கு எவன சக்தியுள்ளவன? புருஷஶ்ரேஷ்டனே! வீராகளும் அஸதிரஙகளில தோச்சியுடையவாகளும் யுத்தத்தில எலலோரையும் திரும்பிவராமலிருக்கும்படி செயகினறவாகளும் அக்ஷௌஹிணீஸேனைக்குத தலைவாகளாயிருபபவாகளும கொடுந்தன்மையுள்ளவாகளும் ஒன்றுசோந்திருபபவாகளும் யுத்தத்திலகெட்டமதஙகொண்டவாகளுமான சநதனுபுத்திரரான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் காணனையும் கிருபரையும துரோணபுத்திரரையும் ஸோமதத்தகுமாரனையும் கருதவாமாவையும் ஸிநதுராஜனான ஜயதரதனையும் மதரராஜனான சலயனையும் அரசனான துர்யோதனனையும் உன்னைததவிர வேறெந்தமனிதன் இவவுலகத்தில ஜயிக்கவலலமையுள்ளவன்? குதிரைகளும் ரதஙகளும் யானைகளும் நன்கு பிளக்கபபட்டு, அனேகம் படைவரிசைகள அழிந்தன. பறபலநாடுகளிலிருந்துவந்த பொறுமையுள்ளவாகளும் உக்ரமானவாகளுமான க்ஷத்திரியாகளுடைய வரிசைகள அழிந்தன பாரத! தாசமீயாகள வஸாதிகள இவாகளின் கூட்டஙகள நாசமடைந்தன பாரத! கீழநாட்டுவீராகள வாடதானாகள காவிகளானபோஜாகள மறறும்எலலா அரசாகள இவாகளின கொழுபபுள்ளகுதிரைகளுட னும் யானைகளுடனுஙகூடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும எதிாதது நாசமடைந்தது. சததுருக்களைத தவிக்கச்செயபவனே! துர்யோதனன நிமித்தமாகக கௌரவாகளுடன (கூடினவாகளும்) மிக்ககோபஙகொண்டவாகளும பரபரபபுள்ளவாகளும் யுத்தத்தில ஸாமாததியமுள்ளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டஙகளைக் கையிலகொண்டவா

* 'ஸமரே' என்னும் சொல விடபபட்டது.

களும் உக்கிரர்களும் பயங்கரமான செய்கையையுடையவர்களு மான இந்தத் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கசர்களும் தார்வாபி ஸாரர்களும் தரதர்களும் சகர்களும் மாடரர்களும் தங்கணர்களும் ஆந்திரகர்களும் குளிந்தர்களும் உக்கிரமான விக்கிரமமுள்ள கிரா தர்களும் மிலேச்சர்களும் மலைநாட்டார்களும் கடற்கரையினருகி லிருக்கிற தேசவாஸிகளும் உன்னைத்தவிர வேறொருவனாலும் யுத் தத்தில் ஜயிக்கப்படத்தகாதவர்கள் அடங்காததும் அணிவகுக்கப்பட் டிருக்கிறதும் பெரிதுமான துரியோதனனுடைய படையைக் கண்டு நீ (உன்ஸேனைக்கு) ரக்ஷகனாகாமற் போவாயாகில் எந்த மனிதன் (கௌரவஸேனையை) எதிர்த்துச் செல்வான்? விபுவே! உன்னால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களும் கோபங் கொண்டவர்களுமான பாண்டவவீரர்களால் ஸமுத்திரம்போல் கொந்தளிக்கின்றதும் புழு தியினால் நன்குக மூடப்பட்டிருக்கின்றதுமான அந்தக் கௌரவ ஸேனை பிளந்து நாசமபண்ணப்பட்டது. மஹாபலசாலியும் மகத தேசாதிபதியுமான ஜயத்ஸேனன் யுத்தத்தில் அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டான் இன்றோடு ஏழுநாள்கள் சென்றன பிறகு, பீமன், அந்த அரசனுடையஸேனையிலுள்ள பயங்கரமானசெய்கை களுடன்கூடின பதினாயிரம் யானைகளைக் கதாயுதத்தினால் கொன் றான். அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கான மற்றயானைகளும் ரதங்களும் பலத்தினால்அடிக்கப்பட்டன. பாண்டவ! பார்த்த! ஆதலால், இவ்வாறு மஹாபயங்கரமாகநடந்துவருகிறயுத்தத்தில் பீமஸேனனையும் உன்னை யும்அணுகிக் கௌரவர்கள் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைக ளோடும் கூடினவர்களாக இவ்விடத்தினின்றும் மருத்யுலோகத்தை அடைந்தார்கள் குந்தீபுத்திர! ஐயா! பாண்டவர்களால் அந்தப்படை முகமானது அவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்படவே, பீஷ்மர் உக்கிரமானசர மாரிகளைப்பிரயோகித்தார் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான அந்தப்பீஷ்மர் சேதிதேசத்துவீரர்களையும் காசிதேசத்துவீரர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் கரூசர்களையும் மச்சதேசத்தார்களையும் கேகயர்களை யும் அம்புகளால்மூடி நாசஞ்செய்தார் அவருடையவில்லினின்று விடப்பட்டவைகளும் பிறருடைய தேகங்களைப்பிளக்கின்றவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுடன் கூடியவைகளும் நேராகச்செல்ப வைகளுமான பாணங்களால் ஆகாசமானது நிறைக்கப்பட்டதாயிற்று அவர் ஒவ்வொருகைக்குத்தினாலேயே, ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதர்களையும் யானைகளையும் கொன்று ஆயிரம்ரதங்களையும் அழித்தனர். அந்தப்பீஷ்மர் குற்ற

முள்ள ஒனபதுகதிகளைவிட்டு யுததததில பாணஙகளைப பிர யோகிததா. அவவம்புகள் பததாவதுகதியுடன சென்று குதிரை களையும் யானைகளையும் தோகளையும் கொனறன. உன்னுடைய படையைப பததுநாள அழிதத பீஷமரால, ரதஙகளுடைய நடு விடஙகள சூன்யமாககபபட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடடன அரசனே! பீஷமா, தெபபமிலலாதவனுககுமுழுகு கின்ற மநதனை துரியோதனனைக கரைஏறறிவிடவிருமபி, பததாவது நாளவநதவுடனே, கோரமானபராககிரமததை வெளியிடடு யுததததில ருததிரருககும் விஷ்ணுவுககும் ஸமமான தமதுருபததைக காண்பித துககொண்டு பாணடவாகளுடைய படைகளிலபிரவேசிதது அரசா களையும் சைதயாகளையும் பாஞசாலாகளையும் கேகயாகளையும் வதஞ செயதுகொண்டு ரதஙகளாலும குதிரைகளாலும் யானைகளாலும நெருஙகியிருககிற பாணடவஸேனையை நாசஞசெயதா. வெம்பு கினறசூரியனபோல அவவாறு யுததததில ஸஞசரிககினறவரும் யுத ததில ஜயததினால பிரகாசிககினறவருமான அநதபபீஷமரைஉததம மான ஆயுதஙகளைக கையிலகொணடவாகளான ஆயிரம்கோடிககணக கான காலாடகளும் ஸருஞசயாகளும் அவவாறே மறறஅரசாகளும் பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாகள பீஷமா அதிகமானஎலலா முயறசியுடனும பாண்டவாகளை எதிாததுசசென்றா. அநதபபீஷ மரோ யுததததில ஒருவராகவேயிருநதுககொணடு பாணடவாகளை யும் ஸருஞசயாகளையும் ஓடும்படிசெயது யுததததில நிகரிலலாத வீரத தனமையை அடைநதாா பெரிதானவிரததததையுடையவரும புருஷ ஶரேஷடருமான அநதப பீஷமரைச சிகணடி உனனால காககப படடவனைக எதிாததுப படிநதகணுககளுடனகூடின அம்புகளால வதமசெயதான பிதாமஹரான அபபடிபபடட இநதப பீஷமா, இந திரனை எதிாதது விருதரன வீழநததுபோலப புருஷ ஶரேஷடனை உனனை எதிாதது விழுநது சரதலபததில படுததிருககிறாா மஹா ரதரும் அநதகனுககொபபானவரும் உகரரூபியுமான துரோணா பகைவாபபடையை ஐநதுநாள அழிதது உடைககமுடியாத வயூ ஹததை ஏறபடுததி மஹாரதாகளைக கீழே வீழததி யுததததில ஜயதரதனைக காபபாறறி * ராதரியுதததததில பிரஜைகளை எதிாததா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அநதப பாரதவாஜா யுததவீராகளை அம்புகளாலஎரிதது தருஷடதயும்னனைஎதிாதது உததமமானகதியை அடைந்தாா. நீ யுததததில காணனமுதலானரதிகாகளை இப்பொழுது

---

* உகர: எனனும சொலவிடபபடடது.

தடுக்காமற்போயிருப்பாயாகில் துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந்திருக்கவேமாட்டார். உன்னாலன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுடைய சேனை முழுவதும் தடுக்கப்பட்டது? தனஞ்சய! அதனால், துரோணர் யுத்தத்தில் பார்ஷதனால் கொல்லப்பட்டார். பார்த்த! ஜயத்ரதனுடைய வதத்தைப்பற்றி உன்னால் செய்யப்பட்டதுபோன்ற காரியத்தை உன்னைத்தவிர மனிதனென்று சொல்பவன் எவன் யுத்தத்தில் செய்யச்சக்தியுள்ளவன்? உன்னால் அதிக பலமுள்ள அஸ்திர தேஜஸினால் பெருஞ்சேனையைத்தடுத்துச் சூரர்களான அரசர்களையும் கொன்று அரசனான ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்டான். அரசர்கள் ஸிந்துராஜனுடைய வதத்தை ஆச்சரியமென்று எண்ணுகிறார்கள். அந்தச்செய்கை உன்னிடத்தினின்று (உண்டாயிற்றென்பது) ஆச்சரியமன்று. பார்த்த! நீ மஹாரதனன்றோ? பாரத! க்ஷத்திரிய ஜாதியானது யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்து ஒரேநாளில் நாசமடையுமானால் அது தகுந்ததென்று நான் எண்ணுவேன். இவ்வாறு என்னுடைய எண்ணம். பார்த்த! கோரமான அப்படிப்பட்ட இந்தத்துர்யோதனனுடைய சேனையானது, யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக எல்லாச் சிறந்த பொருளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதாயிற்று. அவ்வாறே, பீஷ்மத்ரோணர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். சிதற அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யுத்தவீரர்களால் நிறைந்ததும் குதிரைகளும் தேர்களும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களாலும் விடுபட்டிருக்கின்ற ஆகாயம்போல் விளங்குகிறது. பார்த்த! பயங்கரமான விக்ரமமுள்ளவனே! இந்தச்சேனையானது தேவராஜனுடைய பராக்கிரமங்களால் பெரிதான அஸுரப்படை அழிக்கப்பட்டதுபோல் யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டதன்றோ? அந்தக் கௌரவ வீரர்களுள் மாண்டவர்கள்போக மிகுந்திருப்பவர்கள் த்ரோணபுத்ரர், க்ருதவர்மா, கர்ணன், சல்யன், கிருபர் ஆகிய ஐந்துமஹாரதர்களே. புருஷர்களுள்சிறந்தவனே! அந்த ஐந்துமஹாரதர்களையும் நீ இப்பொழுது கொன்று பகைவர்களழியப்பெற்றவனாகத் தீவுகளுடனும் பட்டணங்களுடனுங்கூடின பூமியை அரசருக்கு அளிப்பாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம், பர்வதங்கள், பெருங்காடுகள் இவைகளுடன்கூடின பூமியை இப்பொழுது அளவுகடந்த வீர்யமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடு. முற்காலத்தில் தைத்யர்களையும் தானவர்களையும் விஷ்ணு கொன்றதுபோலக் (கௌரவர்களைக்) கொன்று, அவர் இந்திரனுக்குப் பூமியை அளித்ததுபோல இந்தப்பூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக கௌரவிக்கின்ற உனக்கு அஸுவத்தாமாவினிடததிலும் ஆசாரயர் என்கிற கௌரவத்தினால கிருபரிடததிலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன் பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ருதவர்மாவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுபபாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸஹோதரனும் மத்ரராஜனுமான சலயனை எதிர்தது நீ தயையுளளவனாகிக கொலலவிருப்பமறறவனாயிருநதாலும், உன்னுடைய இந்தககாரயஙகளில ஒருகார்யமும் நலலகாரியமாக இலலை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில ஒரு தோஷமும் இலலை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவாகளைபபறறிய பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறபனுமான இந்தககர்ணனைக கூரமையுளள பாணஙகளால இபபொழுது வதஞசெய். தோஷமறறவனே! துரியோதனன் இரவில புததிராகளுடனிருபபவளான உன்தாயாரை (அரககுமாளிகையில) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாடடததிலும் உஙகளவிஷயததில பிரவிாததிததது (முதலிய) அநத எலலாககாரயஙகளுககும் துராதமாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிசசயம். பாரத! துராதமாவான காணன் மிகக கெட்டபுததியுளளவனான துரியோதனனை ஊககமூட்டுகிறான். யுத்ததநில பெருமைபேசிககொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல. அாஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புததிரனான துரியோதனன் உஙகளவிஷயததில செயத கொடியசெயகைகளெலலாவறறுக்கும் இப்பொழுது துரப்புத்தியுள்ளவனான காணனே மூலம். துரியோதனன் எபபொழுதும் காணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறானன்றோ? அதனால, என்னைககூடப் பராககிரமததினால அடககுவதறகு விருப்பமுளளவனாயிருககிறான. காணன் எலலாப்பாண்டவாகளையும் யுததத்தில பாணஙகளால நாசஞ்செயயபபோகிறானென்று அரசர்களும் துரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருககிறது. குநதீபுததிர! துரியோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைததுணையாகக்கொண்டு உன்னோடு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்ததநில்

ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்தர்களையும் தாசார்ஹனுடைய வாஸு-தேவனையும் நான் ஜயிப்பேன்' என்று நிதயம் பிதற்றுகிறான். பல்குன! கர்ணன் யுத்தத்தில் தூள்ளுகிறான் அவனை இப்பொழுது வதஞ்செய். சிறந்த பிரதாபசாலியான துர்யோதனன் கர்ணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு உங்களிடங்களில் பாவமானசெய்கையை ஸபையில் முன்பு நிதயம் செய்துவந்தான் மேலும், தார்த்தராஷ்ட்ரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான ஆறு சூரர்களால் சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவர்களால் ஜயிக்கக்கூடாதவனும் பெரிய அம்புகளால் வீரர்களான த்ரோணர், அச்வத்தாமா, கிருபர் இவர்களை நடுங்கச்செய்கிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்றவனும் மஹாரதர்களை நன்றாக அடிக்கின்றவனும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனும் பாணங்களால் பகைவர்களுடையபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு வருகின்றவனும் ஸுபத்ராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுத்தத்திலபயந்து யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹாரதர்கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள். குதிரைகளை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களையும் உயிரையும் இழந்தவர்களாகவும் செய்கின்றவனும் காளையின்திமில் போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகின்றவனும் ஸுபத்ராதேவியின் புதல்வனுமான அபிமன்யுவின்விஷயத்தில் செய்தது என்னுடைய அவயவங்களை எரிக்கிறது மித்திர! உன்னிடத்தில் ஸத்யமாகச் சபதம் செய்கிறேன் மிக்க கொடியமனமுள்ள பிரபுவான கர்ணன் அப்பொழுது இருந்திருப்பானாகில் கொல்லப்பட்டிருப்பான் யுத்தத்தில் அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில் கர்ணன் நிற்கச்சக்தியற்றவனன்றோ? கர்ணன் ஸுபத்ராபுத்திரனுடையபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டும் பிரஜ்ஞையற்றும் ரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்துக்கொண்டும் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டும் திரும்பி ஓடுபவனானான். பாரத! அந்தக்கர்ணன் யுத்தத்தில் ஆயுதவீழ்ச்சிகளால் உண்டுபண்ணப்பட்ட * களைப்பையுடையவனாகவும் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவனாகவும் ஓடுவதில் ஊக்கமுள்ளவனாகவும் தைர்யத்தை இழந்து மனத்தளர்ச்சியுடையவனாகவும் நின்றான் பார்த்த! அந்தக்கர்ணன் அபிமன்யுவினுடைய மஹாயுத்தத்தில் துர்யோதனனைப் போர்க்களத்தில் கண்டு

* வேறுபாடம்.

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தனுவகி அந்த யுத்தகளத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை. அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினன். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைக்கேட்டு, பிறகு, வில்லை அறுத்தான். பிறகு, அந்தக்கர்ணனால் அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதர்களும், வஞ்சனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரத்த அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனுமான அந்தக்கர்ணனும், அரசனை துர்யோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு) அனுப்பினார்கள் கர்ணன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கு) முன்னிலையில் திரௌபதியைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நசித்துவிட்டார்கள்; சாச்வதமான நரகத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் பருத்தநிதம்பங்களை யுடையவளே! மெதுவாகப் பேசுகிறவளே! வேறு பர்த்தாவை வரித்துக்கொள். தாஸியாயிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப்பாயாக இமைமயிர்கள் கோணலாயிருக்கும் கண்களையுடையவளே! உனக்குப் பதிகள் இல்லை. கிருஷ்ணையே! எவ்விதத்திலும் பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதர்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை. பாஞ்சாலி! நீ அடிமையினமனைவி. மங்களகரியே! நீ ஸ்வயமே அடிமையாயுமிருக்கிறாய் இப்பொழுது துர்யோதனராஜன் பூமியில் அரசனாக எண்ணப்பட்டான எல்லா அரசர்களும் இவனுடைய யோகக்ஷேமத்தைப் பார்க்கின்றார்கள். கல்யாணி! இப்பொழுது பார் பாண்டவர்கள் தார்த்தராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினால், ஸமமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ஒருவரைஒருவர் பார்க்கின்றார்கள் (ஆதலால்) இவர்கள் எள்ளுப்பதர்களேயென்பது வெளிப்படை; நரகத்திலும் அமிழ்த்தப்பட்டுவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்களபோலக் கௌரவ ராஜனை ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறார்கள்' என்று குரூரமானவசனத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய! பாபத்தில மனமுள்ளவனும் அவ்வாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான கர்ணன் நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை உரைத்தான். பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் இந்தக்கர்ணனுடைய உயிரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இந்தப்பாவியினுடைய அந்த வாக்கியத்தைத் தணிக்கப்போகின்றன. யுத்தத்தில இப்பொழுது உன்னால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸ்வர்க்கத்தினின்று கீழே இறங்குவதில

முயற்சியுள்ளவனாக ஸ்வர்க்கவாயிலை அடைந்திருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். கௌரவயுத்தவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீர்யத்தை யுத்தத்தில் பார்க்கட்டும் பார்த்த! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனாக அறியட்டும். ஐயா! இப்பொழுது *காகங்களுடைய கூட்டங்களும் *வாயஸங்களும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸூதபுத்திரனுடைய அவயங்களை இழுக்கட்டும். இப்பொழுது உன்னால் யுத்தத்தில் அடித்துத்தள்ளப் பட்டவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான கர்ணன் கௌரவர்களுக்குச் சோகத்தையும் பாண்டவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் உண்டுபண்ணட்டும் விருத்ரனுடைய வதமானபிறகு, எல்லாத்தேவர்களும் இந்திரனைப் புகழ்ந்ததுபோல் இப்பொழுது பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து பார்த்திவர்கள் உன்னைப் † புகழட்டும் பார்த்த! இப்பொழுது கர்ணனை யுத்தத்தில் கொன்று உத்தமமான கீர்த்தியைப்பெற்றுச் சோகத்தையும் ஜ்வரத்தையும் விட்டவனும் பந்துக்களால் புகழப் பட்டவனும் ஆகக்கடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரஸிம்மசரீரத்தை எடுத்து திதிபுத்ரனும் மஹாஸுரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரத்தை எடுத்து யுத்தத்தில் ராதாபுத்ரனைக் கொல் மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! உன்னைச் சேர்ந்தவர்களைப் பயத்தினின்று காப்பாயாக. ஆ! ஆ! என்று அலறுபவனும் எளிமையுற்றவனும் வியஸனமுற்றவனும் உன்னுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவனும் பூமியில் விழுகின்றவனுமான கர்ணனை அரசர்கள் ‡ பார்க்கட்டும். தன்னுடைய ரதத்தில் மூழ்கினவனும் பூமியில் விழுந்து கிடப்பவனும் புரட்டி அடித்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களையுடையவனுமான கர்ணனை இப்பொழுது பந்துக்கள் பார்க்கட்டும் இப்பொழுது கர்ணவதத்தினால் பிரயோகிக்கப்படும் பாணங்களால் (அடிக்கப்பட்டு) § பெரிதான அந்தக்கவசமானது ஆகாயத்தினின்று சந்திரன்சிதறுவதுபோல ரதத்தின்மத்தியில் சிதறட்டும் மஹாவேகமுள்ளவைகளாக வந்துவிழுகின்ற அந்தக்கர்ணனுடைய பாணங்கள் இப்பொழுது உன்னுடையபாணங்களால் விரைவாக முன்னே அறுக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் சிதறட்டும் பரதர்களுள்சிறந்தவனே! உன்னால் இப்பொழுது அந்தக்கர்ணனுடையவிக்ரமமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டபிறகு, எல்லா அரசர்களும், திரும்பி ஓடுகின்றவர்களும் உயிரை இழந்தவர்களுமாகட்

* காகபேதங்கள் † வேறுபாடம்

‡ 'கர்ணம்' என்னும் சொல்விடப்பட்டது. § வேறுபாடம்.

டும். கர்ணன் அவ்வாறு காலனுசென்றபிறகு, எல்லாஉலகங்களி லுமுள்ள வில்லாளிகளுள்ளும் அந்தககர்ணனைச சிறந்தவனென்று எண்ணுகின்ற கௌரவர்களும் திசைகளைநோக்கிச்செல்லட்டும். தருத ராஷ்டிரகுமாரனான அந்ததுரியோதனனும் இப்பொழுது பயத்தி னால் பெரும்படையை இழந்து பயத்தினால் மனநிலை தவறினவனாகித் தன் வீட்டைநோக்கி ஓடட்டும். அவ்வாறே, ஜனங்களுக்குநாதனும பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், கர்ணன் நாசஞ்செய்யப்பட்ட தைக்கேட்டு இப்பொழுது க்ஷணத்தில் பரஜ்ஞையை இழந்து பூமி யில் விழட்டும் பார்த்த! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்பொழுது உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அறியட்டும் பாரத! பர தர்களுள் சிறந்தவனே! ஸபையின்மத்தியில் உன்விஷயத்தில் துரியோதனன் உரைத்தகடுஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் உன்விஷயத்திலசெய்த வேறுபாவசசெயல்களையும் உன் னுடைய சரங்கள் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! காஜிக்கின்றவனும் அளவற்றஆண்மையுள் ளவனுமான சிறந்த சத்துருவை யுத்தத்தில்கொன்று கிருஷ்ணை யினுடைய கலேசத்தைத் தணி. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! இப் பொழுது எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடிக் கப்பட்ட கர்ணன் உன்னை எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும சிறந்தவ னாக எண்ணட்டும். பார்த்த! இப்பொழுது கர்ணன் யுத்தத்தில் காண்டீவத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும மேனியில் பாய்ந் திருப்பவைகளுமான பாணங்களை முள்ளம்பன்றியானது முட்களைத் தரிப்பதுபோல ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் தினந்தோறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகர்களுடைய கூட்டத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரிக்கிற கர்ணனை அடைந்து மஹாரதர்கள் எவ்வாறுஓடுவார்கள்? சினேகிதர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவனே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து திரும்பாமலிருப்பார்களாகில், அவர்கள் யுத்தத்தில் அவ்வாறாக அஸ்திரங்களால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சூரராயிருப்பவரும (சத்துருக்களை) மரிக்கின்ற வரும் (வீர்யத்தினால்) மிக்கமேன்மைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத் தகாதவரும் சத்துருவுமான அந்தத்துரோணரைக்கூட மித்திரகார்யத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போர்புரிந்து ஜயிப்பதற் குச் சக்தியுள்ளவர்களானார்கள் நெருப்பானது விட்டிற்பூச்சிகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனானகர்ணன், எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் பலசாலிகளுமான அந்தபாஞ்சாலர்களுடைய உயிர்களை அம்புகளால் வாங்குகிறான். இதோ பாஞ்சாலர்கள் ஓடுகிறார்கள்; நிச்சயமாகப் போர்வீரர்களால் துரத்தியடிக்கப்படுகின்றார்கள் பரதர்களில் சிறந்தவனே! கர்ணனால் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறவர்களைப் பார், பார். மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! நன்றாகவிருத்தியடைகின்றவர்களும் மித்திரனுக்காக உயிரை விடுகின்றவர்களுமான அந்தச் சூரர்களை நெருப்புக்கொப்பான கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தினின்று மீட்சியடையச்செய். எவனை அடுத்துப் பெரிய சேனையானது தன் ஆற்றலால் விளங்குகிறதோ அந்தக் கர்ணனால் ரிஷிஸ்ரேஷ்டரான பார்க்கவராமரிடத்தினின்று அப்பொழுது அடையப்பட்டதும் எல்லாச் சேனைகளையும் தவிக்கச்செய்கின்றதும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுமான அஸ்திரத்தினுடைய கொடிய உருவமானது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது பிரபுவே! யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடுபடுகின்ற இந்தப் பாணங்கள் ஒளியினால் சத்துரு ஜனங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றன. ஐயா! மஹாத்மாக்களாலும் எவ்விதத்தினாலும் தடுக்க முடியாததான கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் அடைந்து இந்தப் பாஞ்சாலர்கள் சுழலுகின்றார்கள், வேகமாக ஓடவும் ஓடுகின்றார்கள் கர்ணனை ஜயித்தவனும் உறுதியானகோபமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமன் நான்குபக்கத்திலும் ஸ்ருஞ்சயர்களால் சூழப்பட்டவனாக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பீடிக்கப்படுகிறான். பாரத! ம்ருத்யுவானகர்ணன் உபேக்ஷிக்கப்பண்ணப்படுவனாகில், ரோகமானது தேகத்தை அழிப்பதுபோலப் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் பாண்டவர்களையும் எரிப்பான். யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் ராதேயனை எதிர்த்து க்ஷேமமுள்ளவனாக வீட்டுக்குத் திரும்பிவரக்கூடிய யுத்தவீரன் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காணவில்லை பரதர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! அப்படிப்பட்ட கர்ணனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் நீ இப்பொழுது கொன்று செய்யப்பட்ட பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக் கீர்த்தியை அடைவாயாக. நீயல்லவோ அரசர்களுடன் கர்ணனை யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? யுத்தஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனே! வேறுஒருவனும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கச் சக்தியுள்ளவனாகான் இது ஸத்யமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன். பார்த்த! நரோத்தம! இந்தப் பெரிய கார்யத்தைச்செய்து மஹாரதனான கர்ணனைக்கொன்று கிருதார்த்த

னாகவும் கருதியபயனையடைந்தவனாகவும் ஸுகியாகவும் இருப்பா யாக' என்று சொன்னார்.

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின் நேரக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன கேசவருடைய வசனததைக கேட்டு க்ஷணததுககுள சோகம் நீங்கி மிககமனக்களிபபுள்ளவனா னான் பிறகு, நாண்கயிறறைததுடைதது விரைவாகக காண்டீவ மென்கிறவில்லைஉதறிக கர்ணனுடைய நாசததினபொருட்டுக கையில தரிததுக் கேசவரைபபாரதது உரைககலானான. 'கோவிநதரே! சென்றதையும் நிகழுவதையும் வருவதையும் படைபபவரான பக வான் பிரஸன்னராயிருககபபெறற எனககு நாதரான உம்மால ஐயம் நிசசயமே மாதவரே! உமமைத துணையாககொண்ட நான ஒனறு சேர்ந்திருககினற மூவுலகஙகளையும பரலோகததை அடைவிபபேன. மஹாயுதததில கர்ணனைககொலவதில யாது ஸம்சயம்? ஜனார்த்தன ரே! பாஞசாலர்களுடைய ஸேனைஓடுவதைப பார்ககிறேன கர்ணன் யுதததில பயமறறவனபோல ஸஞசரிபபதையும் பார்ககிறேன. விருஷ்ணிகுலததில உதிததவரே! இநதிரனால பெரிய வஜ்ராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நானகுபககததிலும ஜவலிககினற பார்ககவா ஸதிரமானது கர்ணனால விடபபட்டதையும் பார்ககிறேன். வாஸு தேவரே! இநதக கர்ணனுடன யுதததில என்னால செயயபபடுவ தையன்றோ பூமியுள்ளவரையில எலலாபபிராணிகளும் சொலலப போகின்றன. மாதவரே! இபபொழுது காண்டீவததினினறு விடப படுகினறவைகளும பகைவரைக கொலலுகினறவைகளும என்னு டைய கையினால பிரயோகிககபபடுகினறவைகளுமான எனனுடைய விகர்ணமென்னும் அம்புகள கர்ணனை மிருதயுவைஅடையும்படிசெய யபபோகின்றன அரசனான திருதராஷ்டிரன மநதபபுததியினாலராஜ யததுககுத தகாதவனான துரியோதனனை ராஜயததில அபிஷேகஞ செயவிததானே அநதத தனது புததியை இபபொழுது இகழநது கொள்ளபபோகிறான் மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! திருதராஷ்டிரன இபபொழுது அரசாடசியினினறும் ஸுகததினின்றும ஐசுவர்யததி னின்றும் ராஜயததினின்றும் படடணததினினறும் அவவாறே புத

திரர்களிட ததினின்றும் விடுபடபபோகிருன். கோவிந்தரே ! எவன் நறகுணமுள்ளவனே விட்டுக் குணமிலலாதவனைத தலைவனுக்ச் செய்கிருனே அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுங்காலம் துக்கிக்கிருன் பகைவாகளுடைய கர்வததையழிபபவரே ! ஜனாததனரே ! புஷபததைககண்டு பழததில பேராவலுள்ள மூடஞன ஒரு மனிதன் பெரிய மாநதோப்பை வெட்டிப பலாசவிருக்ஷஙகளைத தண்ணீா வாாதது வளர்பபதில புததியைசசெலுததிப பின்பு பழததைககண்டு எவவாறு துக்கபபடுவனே அவவாறே புஷபததைககண்டு பேராவலுறற தருதராஷடிரனுககு இநதபபலததைககண்டு அதிகமான துககம் உண்டாகபபோகிறது. ஸூதபுததிரன கொலலப்பட்டால, பிரபுவான திருதராஷடிரன இபபொழுது ஆசையை இழநதவனுவான. இபபொழுது காணன் கொலலபபடுவானுகில துாயோதனன் ராஜயத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழநதவனுவான். ஸதயமாக உமககுச சொலலுகிறேன். இபபொழுது என்னல பாணங்களால காணன் துண்டுதுண்டாகசசெய்யபபட்டதைககண்டு ஜனேஸவரனை திருதராஷடிரன் ஸமாதானததைபபறறிய உம்முடைய வாககியஙகளை நினைககட்டும் கேசவரே! இபபொழுது அநதசசகுனி அம்புகளைச சூதாட்டமாகவும் காண்டீவததை பாசசிகையாகவும் எனரததததைக காயகளை வைககும பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிநதரே! இபபொழுது நான கூாமையுள்ள பாணஙகளால காணனைககொன்று குந்தியின்புதலவரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமிலலாமையைப போககபபோகிறேன் இபபொழுது அரசரான குநதீபுததிரர் என்னல ஸூதபுததிரன்கொலலபபடடவுடனே, மிகக மனககளிபபுறறவராகவும பரீதியுள்ளவராகவும் நெடுங்காலம் ஸுகததைஅடையபபோகிருர் கேசவரே! இப்பொழுதுகாணனைஉயிரினினறு நழுவுமபடி செயயககூடியதும (பகைவாகளால) திருபபியடிககமுடியாததும் ஒபபறறதுமான ஓா அம்பை இநத யுதததததில பிரயோகிக்கபபோகிறேன். மதுஸூதனரே ! என்னைக கொலலும் விஷயததில 'பலகுனனை நான் கொலலும் வரையில என் இருகாலகளையும் கழுவுவதிலலை' எனறு விரதம் பூண்டவனும துராதமாவும் பாவியுமான காணனுடைய விரததததைப பொயயாகசசெயது படிநத கணுககளுள்ள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததை ரததததினின்று கீழே தளளபபோகிறேன. எவன பூமியில வேறு ஒரு மனிதனை யுதததததில ஸமாததனென்று ஒபபுககொளளுகிறதிலலையோ அநதக காணனுடைய இரதததததை இபபொழுது பூமி

குடிக்கப்போகிறது. ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் தன்குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல (த்ரௌபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணையே! நீ கணவர்களை இழந் தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொல்லிய வசனத்தை என்னுடைய கூர்மையுள்ள பாணங்கள் பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. (என்னு டைய பாணங்கள்) கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள்போல அந்தக்கர்ண னுடைய உதிரத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன. கைத்தேர்ச்சியுள்ள என்னால் விடப்பட்டவைகளும் மின்னலொளிபோன்ற ஒளிபொருந் தியவைகளும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளுமான நாரா சங்கள் கர்ணனுக்கு உத்தமமானகதியைக் கொடுக்கப்போகின்றன. ராதேயன் பாண்டவர்களை நிந்தித்துக்கொண்டு பாஞ்சாலியைப்பற்றி ஸபையின் நடுவில சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை (நினைத்து) இப் பொழுது தாபத்தை அடைவான். 'க்ருஷ்ணையே! இந்தப்பாண்ட வர்கள் எள்ளுப்பதர்கள், வீர்யமில்லாதவர்கள்; ஆண்மையை இழந் தவர்கள், நான் உங்களைப் பாண்டவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினின்று காக்கப்போகிறேன்' என்றும் சொன்னான். 'பாரத! நான் இப்பொழுது புத்திரர்களுடன் கூடினபாண்டவர்களனைவர் களையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று அவன் சொல்லியவசனத்தை என்னுடைய கூரியபாணங்கள் ஸூர்யபுத்திரனும் ஸூதபுத்திரனும் துராத்மாவுமான அவனைக்கொன்று பொய்யாகச்செய்யப்போகின் றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு துர்யோதனன் (அகங்காரத்தினால்) மிகுந்த மனத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ அந்தக்கர்ணனை இப்பொழுது நான் யுத்தத் தில கொல்லப்போகிறேன். கர்ணன இப்பொழுது கொல்லப்படுவ னாகில அரசனுடன்கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்கள் ஸிம்மத்தைக்கண்ட மிருகங்கள் பயப்படுவதுபோலப் பயந்து திசைகளை நோக்கி ஓடிவிடு வார்கள். இப்பொழுது புத்திரர்களோடும் நண்பர்களோடும் கர்ணன் என்னால் யுத்தத்திலகொல்லப்பட்டால துர்யோதனராஜன் பூமியைப் பார்க்கமாட்டான. அதிகப்பொருமையுள்ளவனான துர்யோதனன இப் பொழுது, கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு என்னை யுத்தத்தில எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். துர்யோத னன் புத்திரர்களோடும் பௌத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸுஹ்ருத்துக்களோடும்கூட மனோரதங்களை இழந்தவனும் பிதாவி னுடைய ராஜ்யத்தில ஆசையற்றவனும் ஆதாரமில்லாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரானதர்மபுத்திரர் பகைவர்கள் கொல்லப்பெற்றவ

ராவார். இபபொழுது துாயோதனன் விளஙகுகின்றசெலவததை யும் ராஜயததையும் இழககபபோகிருன். மாதவரே! விகர்ததன குமாரனை காணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுததததில கொல லபபட்ட பிறகு எநதசசேனையானது பிரவேசிததது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அநதச்சேனையானது பயமடைநதுவிட்டது. தர்மராஜ னுடைய புதலவரான யுதிஷ்டிரரை நணபாகளும் முன் அறியப பட்டவாகளான பிராம்மணாகளும் இன்றுமுதல அரசராக எண்ணி ஆனநதமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனை காணன் என்னால கொலலபபட்டானென்பதைககேட்டுப படைகஙகளோடுகலநத தேவதா ஸதானபூஜைஜையை (ஜனஙகள) செயயட்டும் கோவிநதரே! மிக்க புஜபலமுளளவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபட்டால ஜனங கள நெடுநாளாகச செயய உததேசிததிருககிற தேவதைகளுடைய ஆராதனததை விதிபபடி செயயட்டும் ஹருஷீகேசரே! இப பொழுது இநதமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான குநதிதேவியும் திரெளபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கட்டிககொளளட்டும் மாதவரே! இபபொழுது காணன் கொலலப படுவனுகில குளிாநத கண்ணால நீா பாரும்; பாண்டவாகளுள் மூத தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜயனை விருகோதரனும் பாாககட்டும். நான பெரியோாகளை அபிவாதனஞ்செயது இளையவாகளால அபிவாத னஞ்செய்யபபெறறு இருகைகளாலும் ஆலிஙகனம்செயது பெரிய கீாததியை அடையபபோகிறேன் வாஸுதேவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபடடவுடன், தேவாகள அாஜுனனைப புகழநது கொண்டு ஸவாககததை அடையடடும். தவததையே பொருளா ககொண்ட மஹரிஷிகளும ஒன்றுசோநது ஸநதோஷமுளளவாக ளாகச செலலட்டும் கிருஷ்ணரே! இரண்டுரதிகாகளுககு நோ்நத தவைரமென்னும் சண்டையில ஸவயஸாசியான என்னால கொல லபபட்ட காணனைபபாாதது இபபொழுது மூவுலகஙகளும் எனனு டைய ஆண்மையை அறியட்டும் மாதவரே! இன்று நான் விலலாளிகளுககும் ரததுககும் பாணஙகளுககும் காண்டீவமென் கிற விலலுககும் கடனைததீாததவனுகப போகிறேன். வாஸுதேவ ரே! இநதிரன் சம்பரனைக கொன்றதுபோல யுததததில காணனைக கொன்று பதினமூன்று வருஷகாலமாகச் சோததுவைககபபட்டிருக கிற பெருநதுககததை விலககபபோகிறேன். இன்று யுததததில கர் ணன் கொலலபபட்டால, யுததததில மிததிரகாாயததில விருபபமுறற

* வேறுபாடம.

மஹாரதர்களான ஸோமகாகள் மேறகொண்ட நறகாரியம் நிறை வேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன். நான் யுததததில கர்ணனையும் வெறறியினால மேம்பட்டவர்களான அவ னுடைய புததிராகளையும் கொன்று பீமனுககும் ஸாத்யகிககும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனான த்ருஷ்டதயும்னனுக்கும் சிகண்டிக் கும் பிரீதியைச் செயயபபோகிறேன். விருஷ்ணிகுலததில உதித்த வரே! ஏகாந்ததததில தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ் ஞைசெயதபடி, கா்ணனை மஹாயுததததில கொன்று இப்பொழுது கடனாளியாகாமலிருககும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோப முள்ளவனும் கௌரவாகளோடு யுததஞ்செயகின்றவனும் ஸூதபுத திரனைக் கொலலுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுதததததில (எலலோ ரும) இன்று பார்ககட்டும் நான் இபபொழுது சததுருக்களில சிறந தவனான ஸூதபுததிரனைக கொலலுகின்றேனென்று மறுபடியுமே தறபுகழச்சியை உமக்கு முன்னிலையில சொலவேன். உலகததில தனுரவேதததில எனககுநிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிர மததிலாவது எனககு எவன நிகராவன்? பொறுமையில எனக்கு ஸம னானமனிதன் வேறு எவன் இருககிறான? கருணையில எனககு ஒப பானமனிதன் வேறு எவன் இருககிறான்? சிறநதவில்லையுடையவனான நான் என்னுடைய தோள்வலிமையினால தேவாகளையும் அஸுராகளை யும் ஒன்றுசோநதிருககின்ற எலலாபபிராணிகளையும் அவமானமடை யும்படி செயவேன் சிறநதவீராகளுடைய வலலமையைககாட்டிலும் எனனுடைய வலலமையே மேலானதெனறு தெரிநதுகொள்ளும் அபபடிபபட்ட நான ஒருவனாகவே எலலாக கௌரவாகளையும் பாஹ லிகாகளையும் விரைவாக எதிாதது, பனிககாலஙகழிநதபிறகு உலாநத காட்டையடைநத நெருபபு எரிபபதுபோலக காண்டீவததினால (விடப்படும்) பாணஙகளுடைய ஜவாலையினால பலாதகாரமாக விரை விலஎரிபபேன். என்னுடைய இநத இருகைகளும் அம்புகளால கீறப்பட்டிருககின்றன. விலலும் யுதததததில பாணஙகளுடன்கூடிய தாகவும் வளைககபபட்டதாகவுமிருககிறது. இந்த இருகாலகளும ரத ரேகைகளுடனும் தவஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக் கின்றன யுதததததை அடைநதிருக்கின்ற என்னைபபோன்றவனை (வீராகள) * ஜயிக்கமாட்டாாகள்' என்றான்" என்றுகூறினான்.

* வேறுபாடம

எழுபத்தோனபதாவது அத்யாயம

(த்வந்துவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், "அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டுத் தனஞ்சயனும் கர்ணனோடு யுத்தத்துக்காகச் சென்றபிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில் அந்தயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"பெரியதவஜங்களுள்ளவையும் நன்கு எதிர்த்தவையும் பேரிகளுடைய சப்தங்களால் அதிக ஒலியுள்ளவையும் ரணகளத்தில் நிறைந்திருக்கின்றவையுமான அவர்களுடைய சேனைகள் மழைக்காலத்தில் காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகங்களபோலக் காஜித்தன. பெரிய யானைகளாகிற மேகங்களால் சூழப்பட்டதும் அஸ்திரங்களாகிற ஜலத்தோடுகூடியதும நானாவித வாதயங்களுடைய சப்தங்களுடனும் சக்கரங்களுடைய நுனியினின்று உண்டாகிறசத்தத்துடனும் தலத்வனியுடனும்கூடியதும தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களாகிற மின்னல்களுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கத்திகளும் நாராசங்களும் மஹாஸ்திரங்களுமாகிற தாரைகளுடனகூடியதும பயங்கரமான வேகமுள்ளதும் இரத்தவெள்ளத்தைப் பெருக்கச் செய்கின்றதும கத்திகளால நிரம்பியதும் க்ஷத்திரியர்களுடைய உயிரை நாசஞ்செய்வதும் காலங்கவறி உண்டானதும் க்ரூரமாயிருக்கின்றதுமான அந்தக்கெடுதலான மழையானது ஜனங்களுக்குக் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகியது அனேக ரதிகர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு ரதிகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனுக்கு) மரணத்தை உண்டுபண்ணினார்கள் அவ்வாறே, ஒரு ரதிகன ஒரு ரதிகனையும் சிறந்த அனேக ரதிகர்களையும நாசஞ்செய்தான ஒருரதிகன ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடுமகூடின ஒருரதிகனை யமனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்தான். ஒருவன் ஒருயானையினால அனேக ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் ம்ருத்யுவின் வசத்தை அடையச்செய்தான அவ்வாறே, பார்த்தன் ஸாரதிகளோடும குதிரைகளோடுங்கூடின தேர்களையும் யானைகளையும் எல்லாச் சத்துருக்களையும குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாண ஸமூகங்களால ம்ருத்யுவுக்கு வசப்படும்படி செய்தான் கிருபரும் சிகண்டியும் யுத்தத்துக்காக எதிர்த்தார்கள். ஸாத்யகியானவன் துர்யோதனனை எதிர்த்தான. ஶ்ருதஶ்ரவஸ் த்ரோணபுத்திர

ரோடு எதிர்த்தான யுதாமன்யு சித்திரஸேனனோடு எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ காணனுடையபுத்திர னை ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் சூதாடியும் காந்தாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிங்கமானது பெரியகாளையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். யௌவனமுள்ள நகுலபுத்திரனை சதானீகன், யௌவனமுள்ள காணபுத்திரனை விருஷஸேனனைப் பாணஸமூகங்களால அடித்தான். சூரனை காணபுத்திரனும் பாஞ்சாலீபுத்திரனை சதானீகனை அனேகபாணவாஷங்களால அடித்தான். ரதிகாகளுள சிறநதவனும் ஆசசாயகரமாக யுததஞசெய்பவனும் மாதரீபுததிரனுமான நகுலன் கிருதவாமாவை எதிர்த்தான பாஞ்சாலாகளுககுத தலைவனும் ஸேனாபதியுமான தருஷடதயும்னன ஸேனைகளுடன்கூடின காணனை எதிர்த்தான் பாரதரே! துசசாஸ னன், பரதகுலததிலுதிததவனும வாயைததிறநதிருககும் யமனை போல விளஙகுபவனும் கரூரனும யுததததில பயஙகரனும் சஸதிர தாரிகளுள சிறநதவனும் ஸஹிககததகாதவேகமுள்ளவனுமான அந்தப பீமனை எதிர்த்தான அவவாறே, வீரனை உத்தமௌஜஸ அநத யுததததில பலாதகாரமாகக காணபுத்திரனைக கொன்றான், அவ னுடைய தலையையும் அறுததான் அவனுடைய முடியானது ஒலியினால பூமியையும் ஆகாயததையும் எதிரொலியிடும்படிசெயது கொண்டு பூமியில விழுநதது பூமியிலவிழுந்த ஸுஷேண னுடைய தலையைக்கண்டு காணன அபபொழுது துககமுறறவனாகிப பிறகு கோபததினால அநத உததமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும நலலநுனியுளளவைகளும் கூாமையுளள வைகளுமான பாணஙகளால அறுததான அநதஉததமௌஜஸ கூா மையுளள அம்புகளாலும் பிரகாசிககினற கததியினாலும் கிருபரை அடிதது (அவருடை ய) பினபககததைரக்ஷிககினற வீராகளையும கொன்று, பிறகு, சிகண்டியினுடை ய ரததகதினமீதேறினான. ரததகதிலிருக கிற சிகண்டியானவன் கிருபா ரததகதை இழநததைககண்டு அவரை அம்புகளால அடிககவிரும்பவிலலை துரோணபுததிரா கிருபருடைய அநததேதேரைச சூழநதுகொண்டு சேறறில ஆழநத பசுவைபபோலக கரையேறறினா பொறகவசமணிநதவனும் வாயுவுககுப புததிரனு மானபீமன கோடைககாலததில உசசியைஅடைநதிருககினற சூரியன் போல (பரகாசிததுககொண்டு) கூாமையுளள அம்புகளால உம்மு டைய குமாராகளுடையபடைடையை அதிகமாகத தவிககச செயதான.

எண்பதாவது அத்யாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் விசோகனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலந்த யுத்தத்தில், அனேகசத்துருக்களால் சூழப்பட்டவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸாரதியே! இப்பொழுது நீ தார்த்தராஷ்டிராகளுடைய சேனையைக்குறித்து (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைகளுடன் செல். இந்தத் தார்த்தராஷ்டிரர்களை யமனிடத்தில் அனுப்புகிறேன்' என்று சொன்னான். பீமஸேனனால் இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரதி, கடிய வேகத்துடன், பீமன் அந்தச் சேனையை எதிர்க்க விரும்பினவிடத்தில் உம்முடையபுத்திராகளுடைய சேனையைக்குறித்து விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, மற்றக்கௌரவாகள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் நான்குபக்கத்திலும் அவனை எதிர்த்தாாகள் அவாகள், மிக்கவேகமுள்ள பீமனுடைய சிறந்த குதிரையைப் பாணஸமூகங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடித்தாாகள். பிறகு, மிக்கவலிமையமைந்த பீமன் வருகின்ற அம்புகளை ஸ்வர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டினான். பொற்புங்கமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் பீமனுடைய பாணங்களால் இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மத்தியில் பீமனால்கொல்லப்படுகிற யானைகள் ரதிகாகள் யௌவனமுள்ளகுதிரைகள் இவற்றின் கோரமும் மிக்கபெரிதுமான சப்தமானது அப்பொழுது வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்டமலைகளுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது பீமனுடைய சிறந்தபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தச்சிறந்த அரசாகள், பறவைகள் மலாகளுக்கு [illegible]க மர[illegible]த்தைநோக்கிவருவதுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தாாகள் உம்முடைய சேனையானது எதிர்த்துச்செல்லுங்காலத்தில் முடிவற்ற வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், பிரளயகாலத்தில் காலதண்டத்தைக் கையிற் கொண்டவனும் நாசஞ்செய்பவனும் எரிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் பிராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஊழிக்காலத்தில் பிரஜைகளைக்கவாகின்றவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) பிராணிகள் தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிகவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உம்மைச்சோந்தவாகள் வல்லமையுள்ளவாகளாகவில்லை. பாரதரே!

பிறகு, யுத்தத்தில மகாத்மாவான பீமனால நன்றாக எரிக்கப்படு கின்ற பாரதசேனையானது, அவனால துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் பயந்ததாகவும், பெரிய காற்றினால மேகங்களுடைய கூட்டங்களை சிதற அடிக்கப்படுவதுபோலத் திசைகளில சிதற அடிக்கப்பட்டது. பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ளவனும மிக்க வலிமையுள்ளவனு மான அந்தப் பீமஸேனன் மறுபடியுமே ஸந்தோஷமுள்ளவனாக ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸூத! ஒன்றுசேர்ந்து வருகின்ற தேர களையும் கொடிகளையும் நம்மைச் சேர்ந்தவைகளா, பிறருடைய வைகளா என்று தெரிந்துகொள். யுத்தம்செய்கின்றவனை நான் ஒன்றையும் அறியவில்லை அஜாக்ரதையுள்ளவனை நான் என னுடைய சேனையை (ஆயுதங்களால) மூடாமலிருக்க வேண்டும சோகத்தை விட்டவர்களானசத்துருக்களை நானகுபக்கத்திலும பார்த் துப் பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வந்தடை கிறது. அரசரான யுதிஷ்டிரர் துன்பத்தை அடைந்திருக்கிறார். அர்ஜுனன் வராமையால அனேகதுக்கங்களை நினைக்கிறேன் தாம ராஜா பகைவர்களுடைய மத்தியில என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்றதி னாலுண்டான இந்தத் துக்கத்தைத் தரிக்கிறேன. இவர் உயிரோ டிருக்கிறாரோ, இல்லையோ, நான அறியேன அர்ஜுனனையும் நான அறியேன. அதனால, எனக்கு இப்பொழுது அதிகதுக்கம உண்டா கிறது. அதிக பிரஸித்திபெற்ற அப்படிப்பட்டநான அதிக பல முள்ள பகைவர்படையை நாசஞ்செய்வேன. யுத்தத்தினமத்தியில ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற இந்தச்சேனையைக்கொன்று இப்பொழுது உன்னுடன் ப்ரீதியடைந்தவனாகப்போகிறேன் ஸூத! என்தேரி லுள்ள எல்லா அம்புப்பெட்டிகளையும பாணங்களையும பார்த்துப் பாணங்களுள அதிகமாயிருப்பவற்றின வகை என்னவென்பதையும தொகை என்னவென்பதையும் நனகுஅறிந்து சொலவாயாக ஸாரதி யே! பாணங்கள எத்தனை ஆயிரங்களிருக்கின்றன? எத்தனை நூறுக ளிருக்கின்றன? இதனை விரைவாக எனக்குச்சொல்' என்றுசொன்னான்.

விசோகன், 'வீரரே! இப்பொழுது உமக்குக் காரியஸித்தியைத் தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும்அறிந்து இவவண்ணம் கூறுவேன. கேக யர்கள், காம்போஜர்கள், ஸௌராஷ்டிரர்கள், பாஹ்லீகர்கள், மிலேச் சர்கள், ஸுஹ்மர்கள், பரதங்கணர்கள், மத்ரர்கள், வங்கர்கள், மகதர்கள், குளிந்தர்கள், ஆனர்த்தகர்கள், ஆவர்த்தகர்கள், மலைநாட்டுவீரர்கள் ஆகியஇவர்களெல்லாரும் சிறந்தஆயுதங்களைத்தரித்து உம்மைநாற்பக் கங்களிலும் சூழ்ந்துசூழ்ந்து பிறகு ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள். வீரரே!

உம்முடைய இந்தத்தேரில் கூர்மையுள்ளவைகளும் நன்கு துவைந்தவைகளுமான பனனீராயிரம்பல்லங்கள் இருக்கின்றன. அறுப்தினாயிரம்பாணங்களிருக்கின்றன. அவ்வாறே பதினாயிரக்கணக்கான க்ஷுரங்களும் பல்லங்களுமிருக்கின்றன வீரரே! குந்தீபுத்திரரே! இரண்டாயிரம்நாராசங்களும் மூவாயிரம் பாதரங்களும் இருக்கின்றன. பாண்டுநந்தனரே! ஆறுஎருதுகள் பூட்டிய வண்டிகள் சுமக்கமுடியாத அவ்வளவு ஆயுதங்கள் மிகுந்திருக்கின்றன. கற்றறிந்தவரே! ஆயிரக்கணக்காக இவைகளைப் பிரயோகம்செய்யும். உமக்குக் கதாயுதபலமும் கத்தியின்பலமும் கைவன்மையுமிருக்கின்றன. ரிஷ்டிகளும் உலக்கைகளும் சக்திகளும் எறிவளையங்களும் இருக்கின்றன. ஆயுதங்கள் குறைபடுமென்று நீர் பயப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான். பீமஸேனன், 'விசோக! யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயித்தான்' என்று எல்லா உலகத்திலும் பிராணிகள் என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையை நிச்சயமாக இன்றைக்கே நிறைவேறினதாகச் சொல்லட்டும். விரும்பப்பட்ட விஷயங்களுள் இது ஒன்றே (எனக்கு) ஸித்திக்கட்டும். தேவர்கள் என்னுடைய இந்த விருப்பத்தைப் பூர்ணமாக நிறைவேற்றட்டும் ஸூத! இப்பொழுது என்கையில் ரூபவைகளும் எல்லா அரசர்களையும் கொல்லுகின்றவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் மூடப்பட்டதும் கோர ரூபமுள்ளதுமான யுத்தமானது சூரியனைமறைப்பதும் ம்ருத்யுவினுலகத்திற்கொப்பானதும் ஆகப்போகிறது ஸூத! 'யுத்தத்தில் பீமஸேனன் மூழ்கிப்போய்விட்டான், அல்லது ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களைவென்றான்' என இந்த விருத்தாந்தமானது அரசர்களுள் பாலர்வரையில் தெரிந்ததாகப்போகின்றது எல்லாக்கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் விழட்டும் ஜனங்கள் சிறுகுழந்தைகள்வரையில் என்னைப்புகழட்டும். நானொருவனாகவே அவர்களனைவர்களையும் கீழேதள்ளப்போகிறேன். அவர்களனைவர்களுமாவது என்னைக்கொல்லட்டும் உத்தமமான செய்கையை விரும்புகிறதேவர்கள் என்னுடைய இந்தவிருப்பத்தை ஸபலமாகச் செய்யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாகக்கொண்ட ரதிகன் யஜ்ஞத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திரனைப்போல் விரைவாக இங்குவருகிறான் பிளக்கப்படுகின்ற இந்தப் பாரதஸேனையைப் பார் இந்த அரசர்கள் யாதுகாரணத்தினால் ஓடுகிறார்கள்? சிறந்தபுத்தியுள்ளவனும் புருஷர்களுள் உத்தமனுமான ஸவ்யஸாசி இந்தச் சேனையை

விரைவாகப் பாணங்களினாலே வ்யக்தமாக மூடுகின்றான். விசோக! யுத்தத்தில், த்வஜங்களையும் ஓடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிப்போயிருக்கின்ற தேர்களையும் இந்த ரதிகர்களையும் பார் வஜ்ராயுதத்திற்கு ஸமமான வேகமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான இறகுகளான்மறைகளாலடர்ந்தவைகளுமான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் கவரப்பட்டிருக்கின்றதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவஸேனையானது அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை அதிகமாகத் துகைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்றன எல்லாக்கௌரவர்களும் மிக்க பயங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு பயந்த யானைகளைப்போல ஓடுகின்றார்கள் விசோக! யுத்தத்தில 'ஹா! ஹா!' என்று அலறும் பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளியிடுகின்றன' என்று கூறினான்

விசோகன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில காண்டீவத்தினுடைய அதிகோரமான இந்த த்வனியை நீர் கேட்கவில்லையா? கோபங்கொண்டிருக்கின்ற பார்த்தனாலே இழுக்கப்பட்ட நாண்கயிற்றின் ஒலியினாலே உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக்கின்றனவா? பாண்டுநந்தனரே! உம்முடையஎல்லாவிருப்பங்களும் நிறைவேறிவிட்டன. யானைப்படையில இதோ வானரம் காணப்படுகிறது கறுத்தமேகத்தில மின்னல் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நாண்கயிற்றைப் பாரும். இந்த வானரமானது தனஞ்சயனுடைய த்வஜத்தின நுனியிலேறி யுத்தத்தில பகைவர்களின் கூட்டங்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு நான்கு பக்கத்திலும் பார்க்கின்றது நேரில் பார்த்து நானே இதனிடத்தினின்று பயமடைகிறேன் விசித்திரமான இந்தத்தனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. கிரீடத்திலிருக்கும் சிறந்த இந்த ரத்தினமும் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதாக விளங்குகின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போல பிரகாசிக்கின்றதும் நல்ல ஒலியுள்ளதுமான தேவதத்தமென்னும் சங்கத்தைப் பக்கத்தில பாரும் வீரரே! கடிவாளங்களைக் கையிற பிடித்தவரும் பகைவருடையபடைகளில நுழைகிறவருமான ஜனார்த்தனருடைய சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில வஜ்ரம்இழைத்ததும் முனையில கத்திகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய கீர்த்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாரும். ஸாளவிருக்ஷங்களுக்கொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் க்ஷுரங்களால் அறுக்கப்பட்டு இதோ விழுகின்றன. அந்தக்கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்புகளால் அறுக்கப் பட்ட யானைகள் மாவுத்தர்களோடுகூடியவைகளாக வஜ்ரங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள்போலக் கீழேவிழுந்தன. குந்தீநந்தன ரே! அவ்வாறே, மிகச் சிறப்புற்றதும் சந்திரனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அந்த வாஸுதேவருடைய பாஞ்சஜன்யத்தை யும் பாரும் மார்பில் மிக ஜ்வலிக்கின்ற கௌஸ்துப ரத்தினத்தையும் விஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாரும். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் சிறந்த ரதத்தையுடையவனுமான பார்த்தன் இந்தச் சத்துருக்களின் சேனையை நிச்சயமாகத் துரத்திக்கொண்டு, வெண் ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவரால் ஓட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிறான். பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்க ளுடைய கூட்டங்களையும் பாரும் தேவராஜனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனை உம்முடைய இளையஸகோதரனாலே இந்தச் சேனைகள் கருடனுடைய காற்றினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோலக் கீழேவிழுகின்றன யுத்தத்தில் கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் குதி ரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சோந்து நாசஞ்செய்யப்பட்ட இந்த நானூறு தேர்களையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகர்களான காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ரதங்களையும் பாரும் பலவா னை இந்த அர்ஜுனன் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய பக்கத்தைநோக்கி எதிரில் வரு கிறான் விருப்பங்கள் நிறைவேறப்பெற்றவராகிறீர் உம்முடைய பகைவர்கள் மாண்டார்கள் உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருத்தியடையட்டும்' என்றான். பீமஸேனன், 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தைச் சொன்னதனால் மிக்க மனக்களிப்புற்ற நான் உனக்குச் சிறந்த பதினைந்து கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன். விசோக! நீ எனக்கு அர்ஜுனனைத் தெரிவித்ததனால் உனக்கு நூறு தாஸிகளையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், துர்யோதனனால் ஏவப்பட்ட சகுனியைப் பீமன் தோல்வி அடையச் செய்ததும்.)

யுத்தத்தில் ரதங்களுடைய சப்தத்தையும் ஸிம்மநாதத்தையுங் கேட்டு அர்ஜுனன் கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'குதிரைகளைச் சீக்கிரமாக நடத்தும்' என்று சொன்னான். கோவிந்தர், அர்ஜுனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பீமனிருக்குமிடத்திற்கு இதோ நான் அதிசீக்கிரமாகச் செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார். செல்லுகின்ற அந்த அர்ஜுனனைப் பனியையும் சங்கத்தையும் போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட கவசம்பூண்டவைகளுமான குதிரைகள் ஜம்பனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் பிடித்த இந்திரனை அக்காலத்தில் குதிரைகள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்கியதுபோலத் தாங்கின. கோபங்கொண்டவர்களும் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்கூட்டங்களுடனும்கூடியவர்களுமான புருஷச்ரேஷ்டர்கள் பாணங்களுடைய ஒலிகளினாலும் சக்கரங்களுடைய ஓரங்களிலுண்டாகின்ற சப்தங்களினாலும் குளப்படிச் சத்தங்களினாலும் பூமியையும் திசைகளையும் நன்றாகஒலியடையும்படி செய்துகொண்டு ஜயத்தைக்கருதி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பெரியவரே! அவர்களுக்கும் பார்த்தனுக்கும் தேகங்களையும் உயிரையும் பாவத்தையும் நாசஞ்செய்கின்ற நல்லயுத்தமானது, (முற்காலத்தில்) மூவுலகங்களின் நிமித்தமாக ஜயசீலர்களுள் உத்தமரும் விளையாடுகின்றவருமான விஷ்ணுவுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நேர்ந்ததுபோல நேர்ந்தது. கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் ஒருவனாகஇருந்துகொண்டே அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பற்பலவிதமான அந்த ஆயுதத்தைத் துண்டாக்கி க்ஷுரங்களாலும் அர்த்தசந்திரபாணங்களாலும் கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலும் அவர்களுடையதலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும் சாமரங்களையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் யானைகளையும் பலவாறாகத் துண்டாக்கினான். பலவாறு அறுக்கப்பட்ட அவைகள் காற்றினால் முறித்துத்தள்ளப்பட்ட காடுகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன. பொன்விரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளும் கொடித்துணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுத்தவீரர்களுடனும் கூடினவையாகச் செய்யப்பட்டவைகளும் பொற்புங்

கங்களுள்ள பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகள்போல விளங்கின. தனஞ்சயன் இந்திர னுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச் சமமான உத்தமபாணங்களால் யானை களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்து காணனைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் பலன்என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காக இந்திரன்சென்றதுபோல விரை வாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல ஸைன்யத்தில் பிரவேசித்தான் அரசரே! ரதங்களோடும் காலாட்களோடும் கூடியவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களா லும் அதிகரித்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் ஸந்தோஷ முள்ளவர்களாக அந்தப்பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில் வந்தார்கள். பார்த்தனைக்குறித்து வருகின்ற அவர்களுடைய மிகப் பெரிதான சப்தமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத் தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது அந்தமஹாரதர்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயத்தைவிட்டு அந்தப்புருஷஶ்ரேஷ்டனைப் புலிகள்போல எதிர்த்துவந்தனர் அந்தஇடத்தில் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக்கௌரவவீரர்களுடைய படையை, அர்ஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோலச் சிதறச் செய் தான் (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த விலலாளிகளு மான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரதஸமூகங்களோடுகூடி அர்ஜு னனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரை களையும்பாணங்களால் யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில் பார்த்தனுடையவில்லினின்று விடுபடுகின்றபாணங்களால் கொல்லப் படுகின்ற அந்தமஹாரதர்கள் பயம்உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கி னார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர் களுமான நானூறுவீரர்களைக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால்யமனுடைய வீட்டை அடையச்செய்தான் யுத்தத்தில் பற்பலஅடையாளங் களுள்ள கூர்மையானபாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தவீரர்கள் அர்ஜுனனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் ஸேனா முகத்தில் ஓடுகின்றஅந்தவீரர்களுடைய பெரியசப்தமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது. உமக்கு மங்களம். ஐயா! குந்திபுத்திரனை அர்ஜு

னன் அந்தஸேனையைப பாணஙகளால நனருக அடிததுத துரததி ஸுதபுததிரனுடைய படைககுள திராகசசென்ருன். பகைவாகளை எதிாததுசசெலலுகின்ற அநத அாஜுனனுடைய பெரியசபதமா னது முறகாலததில ஸாபபஙகளுககாகப பறநதுவருகினற கருட னுடைய சபதம்போல உண்டாயிறறு. அாஜுனனைப் பாாபபதில மிகுநதஆவலுளளவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபததகதைககேட்டு அதிகபிரீதியுளளவனுனை மஹாராஜரே! பரதாப சாலியான பீமஸேனன அாஜுனனவருகினறதைக கேடடமாத திரததிலேயே உயிரிலபறறைவிட்டு உமதுசேனையை அடிததான். வாயுவினுடைய வீாயததுககு ஒபபானவீாயமுளளவனும் வேகததில வாயுவுக்குசசமமாக இருபபவனும் சிறநதபிரதாபமுளளவனும வாயு வுககுப்புததிரனுமானபீமன வாயுவைபபோல ஸஞசரிததான. ராஜ ஶரேஷடரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனுல துனபுறுததப படுகினற உம்முடைய சேனையானது ஸமுததிரததில உடைபடட மரககலம்போலக கீழேஅழுநதியது. பீமன கைததோசசியைககாண் பிததுககொணடு அபபொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட டுககு அனுபபபபோகிறவனுக உககிரமான பாணஙகளால அறுத தான. பாரதரே! அநத யுததததில யுததவீராகள யுகம் முடியுங காலததில காலனுடையபலமபோனற அதிமானுஷமான பீமனு டைய பலததைககண்டு விசேஷமாகப பயமடைநதாாகள பாரதரே! பீமஸேனனுல அவவாறு பயஙகரமான பலமுளள வீராகள அடிககப படடதுகண்டு அரசனுன துரியோதனன இநத வசனததை உரைகக லானுன பரதாகளுள சிறநதவரே! துாயோதனன யுதததததில மஹா விலலாளிகளான எலலாசசேனைததலைவாகளையும யுததவீராகளையும் நோககி, 'பீமனைககொலலுஙகள அவன் கொலலபபட்டால பாண டவசேனை முழுவதும கொலலபபடடதெனறு எணணுகிறேன' என்று கட்டளையிடடான அரசாகள உமது புததிரனுடைய அநதக கட்டளையை ஏறறுககொண்டு பீமனைச சரமாரிகளால நாறபுறததி லும் நன்ருக மூடினுாகள. ராஜேநதிரரே! வேநதரே! அனேக யானை களும் ஜயததிலவிருபபமுளள மனிதாகளும ரததிலிருபபவாகளும் விருகோதரனைச சூழநதுகொண்டாாகள. மனனரே! நாறபுறங களிலும் அநதச சூராகளால சூழபபடடவனும பரதவமசததில உதிததவாகளுள சிறநதவனுமான அநதசசூரன நக்ஷததிரஙகளால சூழபபடட சநதிரன்போல விளஙகினுன. மஹாராஜரே! வட்ட மான ரேகையுடன்கூடின பூாணசநதிரன் விளஙகுவதுபோல

யுத்தத்தில் பார்க்க இனிமையான அந்தப்புருஷஸ்ரேஷ்டன், யுத்தத்தில் விஜயனோடு வேற்றுமையில்லாதவனாகவே விளங்கினான். கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடையவர்களும் சூரர்களுமான அந்த அரசர்கள் அனைவரும் விருகோதரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்களாக அவன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பீமன் படிந்தகணுக்களுள்ள பாணங்களால் அந்தப் பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து ஒரு மீனானது ஜலத்தில் வலையினின்று வெளிப்படுவது போல யுத்தத்தினின்று வெளிப்பட்டான். பாரதரே! பீமன், திரும்பாதவைகளான பதினாயிரம் யானைகளையும் இரண்டுலக்ஷத்திருநூறு மனிதர்களையும் ஐயாயிரம் குதிரைகளையும் நூறு ரதிகர்களையும் கொன்று, இரத்தவெள்ளத்துடன்கூடின நதியைப்பெருகியோடச் செய்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான பீமன் இரத்தமாகிற ஜலத்துடன் கூடியதும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ளதும் யானைகளாகிற பெருமீன்களால் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டதும் மனிதர்களாகிற மீன்களையும் குதிரைகளாகிற முதலைகளையுமுடையதும் மயிர்களாகிற பாசிகளும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் அறுக்கப்பட்டகைகளாகிற சிறந்த ஸர்ப்பங்களுடன்கூடியதும் அனேக ரத்னங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு போகின்றதும் தொடைகளாகிற முதலைகளையுடையதும் மாமஸங்களாகிற சேற்றையுடையதும் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாகச் சூழப்பட்டதும் விற்களாகிற நாணல்களையுடையதும் அம்புகளாகிற *தெப்பங்களையுடையதும் கதாயுதங்களும் பரிகங்களும் கொடிகளுமுள்ளதும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளையுடையதும் தவஜங்களுடன் கூடியதும் உத்தமமான தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும் ஆரங்களாகிற தாமரைமலர்களுக்கு உற்பத்திஸ்தானமாயிருப்பதும் பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடையவரிசைகளையுடையதும் சிறந்த வீரர்களுடைய செய்கைகளுடன்கூடியதும் யுத்தத்தில் மிக்க பயமுள்ளவர்களால் தாண்டமுடியாததும் யுத்தவீரர்களாகிற முதலைகளையுடையதும் யுத்தபூமியில் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தைக் குறித்துச்செல்லுவதும் வைதரணிபோல உக்கிரமாயிருப்பதும் மனோதைரியமற்றவர்களால் எவ்விதத்தினாலும் தாண்டமுடியாததும் அவ்வாறு கோரமாயிருப்பதும் தாண்டமுடியாததும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றதுமான ஒருநதியைக் கணப்பொழுதில் பெருகச்செய்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பாண்டுநந்தனன் சென்ற சென்ற விடங்

---

* வேறுபாடம்.

களிலெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீரர்கள் எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப்பட்ட செய்கையைக்கண்டு துர்யோதனன் சகுனியைப்பார்த்து, 'மாமா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கொல். இவன் ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது ஜயிக்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி பெரும்போருக்கு ஸன்னத்தனாகிய பிராதாக்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான். வீரனான அந்தச் சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை எதிர்த்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச் சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சகுனி அந்தப்பீமனுடைய இடவிலாப்பக்கத்திலும் நடுமார்பிலும் தங்கக் கட்டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். கோரரூபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய கவசத்தையுடைத்து அழுந்தின. பாரதரே! யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் ரோஷத்தினால் ஸௌபலனைக் குறித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக் கோரமான பாணத்தை ஏழாகத்துண்டாக்கினான். ஜனங்களுக்கு நாதரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே ஒரு பல்லத்தினால் சகுனியினுடைய வில்லைவெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறுவில்லையும் பதினாறு பாணங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப்பல்லங்களுள் இரண்டு பல்லங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபல்லங்களால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பல்லத்தினால் தவஜத்தையும் இரண்டு பல்லங்களால் குடையையும் நான்கு பல்லங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொற்பிடியுள்ள உருக்கினாலாகிய சக்தியைப் பிரயோகித்தான். பீமனுடைய கையினால் எறியப்பட்டதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய நாவைப்போல அசைவதுமான அந்தச் சக்தியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுநதது. ஜனாதரே! பிறகு, அதிக கோபங்கொண்ட சகுனி பொனனலங்காரமுளள அநதச சகதியைப பிடிதது அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிநதான் அநதசசகதியாயுத மானது மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய இடககையைப பிளநது கொணடு ஆகாயததினின்று நழுவினமினனலபோல அபபொழுது பூமி யில விழுநதது மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவாகள நானகுபககததி லும் பெருஙகூசசலிட்டனா. பீமனு பலசாலிகளுடைய அநத ஸிமம நாததகதைப பொறுக்கவில்லை ராஜேநதிரரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன வேறுவில்லைஎடுதது நாணேறறி ஸிமமநாததகதைவெளி இடடு யுததததில சகுனியினுடையசேனையை ஒருமுகூாததததுககுள ளாக அம்புகளால மூடினன அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமன விரைபவனுகி அநதச சகுனியினுடைய நானகுகுதிரைகளையும ஸாரதியையுஙகொன்று ஒரு பலலததினுல தவஜததையும அறுத தான புருஷஶ்ரேஷ்டனுன சகுனி சினததினுல கண்களசிவநது பெருமூசசு விட்டுககொண்டு குதிரைகள கொலலபபடடதேரை விடடு விலலை விரைவாக நாணுெலி செயதுகொண்டு (பூமியில) நின றுன. அரசரே! சகுனி நானகு பககததிலும் அமபுகளால பலவாறு பீமனை அடிததான. பிரதாபசாலியான பீமஸேனன அதிககோபங கொண்டவனுகித திருமபியடிதது அவனுடையவில்லையும் துண் டாககிக கூாமையுள்ள அமபுகளால அடிததான பலசாலியான சததுருவினுல அதிகமாக அடிககபபடடவனும் பகைவாகளை நாசஞ செயபவனுமான காநதாரராஜன அபபொழுது குறறுயிருள்ளவனுகிக கீழேவிழுநதான. அரசரே! பிறகு, சகுனி தளாசசியுறறவனுயிருக கிறுனெனபதை அறிநது உமமுடையபுததிரன யுததததில பீமஸே னன பாாததுகொணடிருககுமபொழுதே அவனை ரதததுடன வே றிடததுககுக கொண்டுபோனுன பிரபுவே! துனபமுறறு மெய்மறந திருககிறசகுனியைககண்டுகௌரவாகளபுறங்காட்டுபவாகளாகிப பீம ஸேனனிடததிலிருநது உணடானபயததினுல நடுககமுறறுத திசை களை நோககி ஓடினுாகள. அரசரே! சகுனியானவன சிறநதவில லாளியான பீமஸேனனுல ஜயிககபபடடவே, உமமுடைய புததிரனுன துரியோதனன அதிகபயததினுல மூடடபபடடு மாதுலனைபபறறி அதிககவலையுளளவனுக வேகமுளளகுதிரைகளோடு விலகிசசென றுன பாரதரே! திருமபினஅரசனைககணடு சேனைகள தவநதுவ யுததஙகளைவிடடு நானகு பககததிலும ஓடிவிடடன புறஙகாட்டி ஓடுகினற அநத எலலாககௌரவாகளையும கணடு பீமன நூறறுக

கணககான அனேகபாணஙகளை இறைதது்க்கொண்டு வேகததுடன் எதிாதுவநதான அரசரே! யுததததில பீமனுல பீடிககபபடுகினற வாகளும் புறஙகாட்டி ஓடுகின்றவாகளுமான அநதககௌரவாகள காணனை அடைநது நான்குபககததிலும் நின்றாாகள. மஹாவீாயமுளள வனும் மஹாபலசாலியுமான அநதககாணன் (ஆபததாகிறகடலில அமிழுகினற) அவாகளுககு ஒரு திடடானுன். * அரசரே! புருஷ ஶ்ரேஷடரே! கெடடகாலததில உடைபட்ட கபபலகளையுடைய மாலுமிகள ஒருதிட்டை அடைநது ஸுகம்பெறுவதுபோல உம்மைச சோநதவாகள காணனை அடைநது ஸுகததைஅடைநதாாகள அரசரே! அவாகள மனததில ஸமாதானததைஅடைநது நிலைபெறறு நின்று பரஸபரம் ஸநதோஷததைஅடைநது மரணம்வரையில திருமபுவதிலலை எனறு எண்ணி யுததததுககாக ஒனறுசோநதாாகள" எனறான்

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞ்சய! பீமஸேனனுல யுததததில ஸைன்யஙகள முறியஅடிககபபடட பிறகு, துாயோதனனுவது சகுனியாவது ஜயசீலாகளுள சிறநதவனுன காணனுவது என்னைசசாாநத யுததவீராகளாவது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுததிரராவது துசசாஸனனுவது யுததததில யாது கூறினா? பீமன் ஒருவனுகவே யுததததில என்னைசசோநத எலலாவீராகளோடும் போாபுரிநதமையால நான பாணடுபுததிரனுன பீமஸேனனுடைய பராககிரமததை மிகக ஆசசாயகாமெனறு எண்ணுகிறேன. ராதேயன யுததவீராகளவிஷயததில பிரதிஜ்ஞைசெயதபடி (காாயஙகளைச) செயதானு? ஸஞ்சய! பகைவாகளை அழிபபவனுன காணன் எலலாக கௌரவாகளுககும் ஸுகததைககொடுபபவன, கவசம்போன்றவன, ஆதாரமாகஇருபபவன, ஜயிரோடிருககும விருபபததுககுக காரணமாயிருபபவன, அளவுகடநத வலலமைபொருநதின பீமஸேனனுல அநததகனசேனை நாசஞ்செயயபபடடதைககணடு விறபிடிததவாகளுள மிகசசிறநதவனுன காணன யுததததில யாது செயதான? ஜயிககமுடியாதவாகளான எனனுடையபுததிராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாகளாவது யாது செயதனா? ஸஞ்சய! இவை

---

* ஒருசொல விடபபடடது.

அனைத்தையும் எனக்கு உரைப்பாயாக நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"மஹாராஜரே! பிறகு அதில், பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன், பீமஸேனனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லாஸோமகர்களையும் கொன்றான். பீமனும் அதிகபலமுள்ள கௌரவசேனையை நாசஞ்செய்தான். புத்திசாலியான பீமஸேனனால் சேனை துரத்தப்படுகின்றதைக்கண்டு, கர்ணன் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'என்னைப்பாஞ்சாலர்களிடம் போகச்செய்' என்று கூறினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மத்ரராஜனுமான சல்யன் மஹாவேகமுள்ள வெண்மையான குதிரைகளைச் சைத்யர்களைக்குறித்தும் பாஞ்சாலர்களைக்குறித்தும் கரூசர்களைக்குறித்தும் நடத்தினான். பகைவர்களுடைய படையை அழிப்பவனான சல்யன் பெரியசேனையில் நுழைந்து எங்கே எங்கே அந்த ரதங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே அங்கே குதிரைகளை ஸந்தோஷத்துடன் நடத்தினான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மேகம்போன்றதும் புலித்தோலால் நாற்புறங்களிலும் மூடப்பட்டதுமான அந்த ரதத்தைக்கண்டு பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பயந்தார்கள். பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் மேகத்தினது இடிமுழக்கம்போன்றதும் பிளக்கப்படுகின்றமலையினது சப்தம்போன்றதுமான ரதத்தினுடைய சப்தமானது தோன்றியது. பிறகு, கர்ணன் கூர்மையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான அனேக அம்புகளால் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான். அவ்வாறு யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்கின்றவனும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கப்படாதவனுமான அந்தக் கர்ணனைப் பெரிய வில்லையுடையவர்களான பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சிகண்டியும் பீமனும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் ஸாத்யகியும் சரமாரிகளால் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களாக அந்தக் கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். யுத்தத்தில் சூரனும் நரஸ்ரேஷ்டனுமான ஸாத்யகியோ அப்பொழுது கூர்மையுள்ள இருபது பாணங்களால் கர்ணனைத் தோள்பூட்டில் அடித்தான். யுத்தத்தில் கர்ணனைச் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஏழுபாணங்களாலும் த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் நூறு பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகப் படிந்தகணுக்களுள்ள 'தொண்

ஹூறுபாணங்களால ராதேயனைத தோளபூட்டில அடிததான். பிறகு, மிக்க பலமுள்ளவனை காணன் அட்டஹாஸம்செயது உத தமமானவிலலை நாணேலிஎழுபபிக கூாமையுள்ளபாணஙகளை உறுதி யாக இழுததுவிட்டான் அவாகளை ஐவைநதுபாணஙகளால திருப்பி யடிததான். பரதாகளிற சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியி னுடையவிலலையும் கொடியையும் அறுதது அவனையும் நடுமாாபில ஒனபது பாணஙகளால அடிதது, பிறகு, கோபஙகொண்டு முபபது பாணஙகளால பீமஸேனனையும் அடிததான் பெரியவரே! சததுருக களைத தவிககசசெயகிறவனை காணன ஒருபலலததினால ஸஹ தேவனுடைய கொடியைத துண்டாககினன் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணஙகளால கொன்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! அவன் கண்களின் இமைகசொட்டும் நேரததுககுள தரௌபதி புததிராகளையும் ரதஙகளை இழநதவாகளாகச செயதான். அது ஆச சரியமாயிருநதது கணுககள உடபடிநதுள்ள அம்புகளால அவாகள அனைவாகளையும புறஙகாட்டினவாகளாகசசெயது சூராகளான பாஞ சாலாகளையும் மஹாரததாகளான சைதயாகளையும் அடிததான. பிரஜாநாதரே! யுததததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதச சைத யாகளும் மாதஸயாகளும் காணன ஒருவனையே எதிாதது விரை வாக வநது அமபுததிரளகளை எயதாாகள மஹாரதனை ஸூதபுத திரன அவாகளைக கூாமையுள்ள அம்புகளால கொனறான அரசரே! யுதததில வதஞசெயயபபடுகினற அநதசசைதயாகளும் மாதஸயா களும ஸிம்மததினிடம் பயநதமிருகஙகளபோலப பயநது யுதததில ஓடினாகள. பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன ஒருவ னாகவே யுதததில சூராகளைக கொன்றதாகிய மிககஆசசாயகரமான இநதசசெயகையை நான கண்டேன மஹாராஜரே! அதிகமாக முயலுகின்றவாகளும் வலலமையுடன் போா புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீராகளை யுதததில பாணஙகளால தடுததான. பாரதரே! அநத யுதததில மஹாரதமாவான காண னுடைய லாகவததினால எலலாததேவதைகளும் ஸிததாகளும் சார ணாகளுடன ஸநதோஷமடைநதாாகள துாயோதனனைச சோநத மஹாவிலலாளிகள, சிறநத ரதிகாகளுள சிறநதவனும் விலலாளி களுள உததமனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான காணனைப பூஜிததாா கள மஹாராஜரே! பிறகு, காணன வெயிறகாலததில நெருபபா னது எரிபபதுபோலப பகைவாகளுடைய படையை எரிததான். காணனால் வதஞ செயயபபடுகினற அநதப பாண்டவஸேனை

வீரர்கள் மஹாரதனான கர்ணனைக்கண்டு யுத்தத்திலபயந்து அங்கு காங்கு ஓடினார்கள் அந்த மஹாயுத்தத்தில கர்ணனுடைய சிறந்த விலலினின்று விடுபட்ட கூர்மையுள்ள அம்புகளால வதஞ் செய்யப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்களுடைய பெரிய அழுகையொலி யானது தோன்றியது பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது அந்தச சப்தத்தினால மிகக பயமடைந்தது பகைவர்கள அந்த ஸமயத்தில கர்ணன் ஒருவனையே யுத்தத்தில போர்வீரனென்று எண்ணினார்கள். பகைவர்களை அழிப்பவனான கர்ணன் மீண்டும் அந்தயுத்தத்தில ஆச்சர்யகரமான செய்கையைச செய்தான் பாண்டவர்களனைவரும் இவனைப பார்ப்பதறகுஞ் சக்தியறறவர்களா னார்கள். ஜலப்பிரவாகமானது சிறந்தமலையை அணுகி உடைக்கப படுவதுபோல அந்தப்பாண்டவசேனையானது கர்ணனை அடைந்து பிளக்கப்பட்டது அரசரே! மிகக புஜபலமுள்ள கர்ணனும யுத்தத் தில புகைதணிந்த தீப்போல ஜ்வலித்துச்கொண்டும் பாண்டவர் களுடைய பெரும்படையை எரித்துக்கொண்டும நினறான மஹா ராஜரே! வீரனான்கர்ணன வீரர்களுடைய தலைகளையும் குண்டலங் களுடன் கூடின காதுகளையும கைகளையும அம்புகளால விரை வாக அறுத்தான வேந்தரே! யுத்தவீரவிரதத்தை அனுஷ்டிக கினற கர்ணன் யானைத்தந்தத்தினால செய்யப்பட்ட பிடிகளையுடைய கத்திகளையும தவஜங்களையும சக்திகளையும குதிரைகளையும் யானை களையும் பறபலரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும அச்சுக களையும் நுகத்தடிகளையும பறபல சக்ரங்களையும பலவாறு துண்டாக கினான பாரதரே! அந்தயுத்தத்தில கர்ணனால கொல்லப்பட்ட யானை களாலும் குதிரைகளாலும நெருங்கமுடியாமலிருக்கிறபோர்க்கள மானது மாம்ஸங்களாலும இரத்தங்களாலும சேறுள்ளதாயிறறு நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களா லும் யானைகளாலும மேடுபள்ளமாகவும் ஸமமாகவும்இருக்கின்ற (யுத்த ரங்கத்தில) ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கோரமான பாணாந்தகார மும் கர்ணனுடைய அஸ்திரமும பிரகாசிக்க்ததினாலேயே, தன்னைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாவது பிறரைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாவது பரஸ்பரம் அறியப்படவில்லை. மஹாராஜரே! கர்ணனுடைய விலலினின்று விடுபட்டவைகளும் ஸ்வர்ணபூஷணங்களுடன கூடியவைகளுமான பாணங்களால பாண்டவர்களுடைய மஹாரதர்கள நன்றாக மூடப்பட டார்கள். மஹாராஜரே! முயலகின்றவர்களும் பாண்டவர்களைச சேர்ந்தவர்களுமான அந்த மஹாரதர்கள யுத்தத்தில ராதேயனால

அடிக்கடி முறிய அடிக்கப்பட்டார்கள். காட்டில் கோபங்கொண்ட சிங்கம் மிருகக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலப் பகைவர்களான சிறந்த பாஞ்சாலரதிகர்களைத் துரத்தினான் சிறந்த பெரும்புகழை யுடையவனான கர்ணனே யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு ஓநாயானது பசுக்களுடைய கூட்டங்களைத் துரத்து வதுபோல் அந்தச்சேனையைத் துரத்தினான். புறங்காட்டி ஓடுகின்ற பாண்டவசேனையைக் கண்டு மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள் பயங்கரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வந்தார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! துரியோதனனே அதிகஸந்தோஷத்துடனும் அதிக உத்ஸாஹத்துடனும் நானாவிதத்திலும் பற்பலவாத்தியங்களை முழங்கச்செய்தான். அந்தயுத்தத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டவர்களும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் சூரர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் அப்பொழுது மரணம்வரையில் திரும்புவதில்லை என்று எண்ணி (யுத்தத்திற்கு) திரும்பினார்கள். மஹாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான ராதேயன் யுத்தத்தில் திரும்பிவந்திருக்கின்றவர்களான அந்தச் சூரர்களைப் பலவாறாக நாசஞ்செய்தான். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அந்தயுத்தத்தில் கர்ணனால் கோபத்துடன் பாணங்களால் இருபது பாஞ்சாலரதிகர்களும் நூற்றுக்கணக்குக்கு மேலான சைதயர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் காலன் அந்தகன் இவர்களுடைய சரீரம்போன்ற சரீரத்தையுடையவ னும்சூரனுமான ஸூதபுத்திரன் தேர்களின்நடுவிடங்களையும் குதிரை களுடையமுதுகுகளையும் சூன்யமாகவும் யானைகளின்பிடர்களை மனிதர் களில்லாதவைகளாகவும் காலாட்களை ஓடுகின்றவர்களாகவும் செய்து, நடுப்பகலில் சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாதவனாகப் பிரகாசித்தான். மஹாராஜரே! மஹாவில்லாளியும் பகைவர்கூட்டங்களை அழிப்பவனு மான கர்ணன் இவ்வாறு மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதிகர்களை யும் யானைகளையும் கொன்று நின்றான் மஹாபலசாலியான காலன் பூதகணங்களைக் கொன்றுநிற்பதுபோல மஹாரதனான அந்தக்கர்ணன் ஒருவனாகவே ஸோமகர்களைக் கொன்றுநின்றான். கொல்லப்படுகின்ற வர்களாயிருந்தும், பாஞ்சாலர்கள் யுத்தமுனையில் கர்ணனைவிட்டு வில காமலிருந்தமையால் அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான வல்லமையை அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். அரசனும் துச்சாஸனனும் அவ்வாறே சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபரும் அச்வத்தாமாவும் கிருதவர் மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றார்கள் ராஜேந்திரரே! உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான கர்ண புத்திரர்கள் இருவரும் கோபமுள்ளவர்களாகப் பாண்டவர்களுடைய படையை இங்கும் அங்குமாகக் கொன்றார்கள். அச்சமயத்தில் க்ரூரமானதும் பெரிய துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான பெரிய யுத்தம் நடந்தது. அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்டவர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் மிக்க கோபங்கொண்டவர்களான த்ரௌபதீ புத்திரர்களும் உம்முடைய ஸேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள். இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய படைக்கு ஆங்காங்கு இந்தநாசமுண்டாயிற்று. மஹாபலசாலியான பீமனை அண்டின உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் யுத்தத்தில் நாசமுண்டாயிற்று.

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதலி தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் ச்வேதவாஹன் என்கிற பெயர் பெற்றவனும் புருஷச்ரேஷ்டனுமான பல்குனன், தனித்தனியாகக் கௌரவர்களுடைய ஸேனையைக் கொன்று, மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய பரபரப்பைக்கண்டு, ரத்தத்தையே ஜலமாகக் கொண்டதும், * மாம்ஸங்களாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுள்ளதும், மனுஷ்யர்களுடைய தலைகளாகிற கற்களுள்ளதும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலுமமைந்த கரையுடன்கூடியதும், நன்றாகச் சிதறியிருக்கின்ற சூரர்களுடைய எலும்புக்கூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதும், காக்கைகளாலும் கழுகுகளாலும் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும், குடைகளாகிற அன்னங்களோடும் தெப்பத்தோடுங்கூடியதும், வீரர்களாகிற மரங்களை அடித்துக்கொண்டு போகின்றதும், ஹாரங்களாகிற தாமரைமடுக்களையுடையதும், சிறந்த தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும், விற்களும் பாணங்களும் தவஜங்களுமுள்ளதும், மணிதார்களாகிற சிறியஓடுகளுடன்கூடியதும், கேடகங்களும் கவசங்களுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், ரதங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதும், ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களால் ஸுலப

---

* இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவர்களால் எவ்விதத்திலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டுபண்ணி வாஸுதேவரைப் பார்த்து, இந்தவாக்கியத்தை உரைக்கலானன் 'கிருஷ்ண! யுத்தரங்கத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய கொடியானது இதோ காணப்படுகிறது. பீமஸேனன் முதலான இந்தவீரர்களும் மஹாரதனோடு போர்புரிகிறார்கள். ஜனார்த்தனரே! இதோ பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடம் பயந்து ஓடுகின்றார்கள். இதோ துர்யோதனராஜன் வெண்மையான குடை பிடிக்கப் பட்டவனாகக் கர்ணனால் முறிய அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களை ஓடும்படி செய்துகொண்டு அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான். ஸூதபுத்திரனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற கிருபரும் கிருதவர்மாவும் மஹாரதரான அச்வத்தாமாவும் அரசனைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். நம்மால் கொல்லப்படாமற்போனால் அவர்கள் ஸோமகர்களுடன் போர்புரிவார்கள். மாதவரே! கடிவாளம்பிடிப்பதில் ஸமர்த்தனும் தோன்றும் விருப்பவனுமான இந்தச்சல்யன் கர்ணனுடைய தேரினை நடத்திக்கொண்டு மிகவிளங்குகிறான். அந்தஇடத்தில் செல்லவேண்டுமென்கிறபுத்தி எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு என்னுடைய தேரினை நடத்தும். யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்லாமல் எவ்விதத்திலும் நான் திரும்பமாட்டேன். ஜனார்த்தனரே! கர்ணன், நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தத்தில் பார்த்தர்களையும் மஹாரதர்களான ஸ்ருஞ்சயர்களையும் யுத்தகளத்தில் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையச் செய்யவேண்டாம்' என்று கூறினான்.

பிறகு, கேசவர், ஸவ்யஸாசியுடன் துவந்துவயுத்தஞ்செய்வதில் (விருப்பமுள்ளவனும்) மகிமைதங்கிய வில்லைக் கையிற்கொண்டவனுமான கர்ணனை லக்ஷ்யம்வைத்து உம்முடைய சேனையைக்குறித்து வேகத்துடன் விரைவாகச்சென்றார். அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் அந்தக்கேசவர் எல்லாஇடங்களிலுமிருக்கின்ற பாண்டவசைனியங்களைச் சீக்கிரமாக யுத்தத்தில் மனத்தேறுதலடையும்படி செய்வதற்காக ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்றார். பெரியவரே! பிறகு, இந்திரனுடைய அஸ்திரமானது பர்வதங்களில் விழுந்தால் உண்டாகும் சப்தம்போல அந்தப்பாண்டவனுடைய தேரொலியானது தோன்றியது. ஸத்யமான பராக்ரமமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான பாண்டவன் உம்முடையசேனையை வெல்லக் கருதிப் பெரிதான தேரொலியுடன் எதிர்த்துச்சென்றான். அவ்வாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்த அர்ஜு

னைப் பார்த்து மஹாரதமாவான அவனுடையகொடியையுங் கண்டு, மத்ரராஜன் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! யுத்தத்தில் எவனைப்பற்றி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்தரதிகன் இதோ பகைவர்களை அடித்துக்கொண்டு வருகிறான் இதோ குந்திபுத்திரன் காண்டீவமென்கிற வில்லைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றனன். அவனை இப்பொழுது கொல்வாயாகில் அது நமக்கு நன்மையாகும். கர்ண! சந்திரப்ரதிமைகளையும் நக்ஷத்திர ப்ரதிமைகளையும் அடையாளமாகக்கொண்டதும் கொடிகளோடும் கிண்கிணிகளோடும் கூடியதுமான அர்ஜுனனுடைய வில்லிலுள்ள இந்த நாண்கயிறானது ஆகாயத்தில் மின்னல்போல இதோ பிரகாசிக்கிறது, பார். இதோ பார்த்தனுடைய கொடிநுனியில் நாற்புறங்களையும் பார்க்கின்றதும் பார்க்கிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வானரம் காணப்படுகின்றது ப்ரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதத்தில் குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற வாஸுதேவருடைய சக்கரமும் கதையும் சங்கமும் சார்ங்கமென்கிற வில்லும் இதோ காணப்படுகின்றன ஸவ்யஸாசியினால் இழுத்துவிடப்படுகிற காண்டீவம் இதோ ஒலிக்கிறது. கைத்தேர்ச்சியுள்ள அர்ஜுனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூர்மையுள்ள இந்தப்பாணங்கள் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றன (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடாதவர்களான மன்னர்களுடைய அகன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களுள்ளவைகளும் பூர்ணசந்திரனுக்கொப்பான முகங்களுள்ளவைகளுமான தலைகளால் இந்தப்பூமியானது பரப்பப்படுகிறது பரிகங்கள் போன்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் திமிருள்ளவைகளுமான ரணசூரர்களுடைய கைகள் ஆயுதங்களுடனே இதோ தள்ளப்படுகின்றன. குதிரைவீரர்களோடு தள்ளப்பட்டவைகளும் தள்ளப்படுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் நுனி நாக்குகளும் கண்களும் தெறித்துப்போனவைகளாக நாசமடைந்து பூமியில் படுக்கின்றன மலைச்சிகரங்கள் போன்றவைகளும் இமயமலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள் பார்த்தனால் மத்தகங்கள் நன்றாக வெட்டப்பட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொல்லப்பட்ட இந்த அரசர்கள் கந்தர்வநகரம்போன்ற ரதங்களினின்று புண்யத்தின் முடிவில் ஸ்வர்க்கவாஸிகள் விமானத்திலிருந்து விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள். ஸிம்மத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான பற்பல மிருகக்கூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால்

அதிகமாகத் துன்பத்துக்கு உடன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸைந்யத்தைப் பார். காண்! சிறந்த ரதிகர்களைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை எதிர்க்கவிரும்பி அர்ஜுனன் வருகிறான். ராதேய! *அந்த அர்ஜுனனைக்குறித்து நீ தடையின்றிச் செல்வாயாக. அநேகசத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து விரைவாக உண்டானபயத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் இந்தத்தார்த்தராஷ்டிர சேனையானது பிளக்கப்படுகிறது. இந்தத் தனஞ்சயனுடைய தேகமானது மிக்க பரபரப்பையடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்தமாக எல்லாச்சேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான் நினைக்கிறேன். விருகோதரன் பீடிக்கப்படுந் தருணத்தில் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற பார்த்தன் உன்னை விட்டு வேறுஎவனோடும் எதிர்த்துப் போர்புரிய எண்ணங்கொண்டு நிற்கமாட்டான். நிகரற்ற தேராளியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவனுமான பார்த்தன், தர்மராஜா தேரிழந்து மிகஅடித்துக் காயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும் சிகண்டியும் ஸாத்யகியும் பார்ஷதனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் நகுலஸஹதேவர்களும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும் க்ரோதத்தினால் கண்கள் சிவந்து கோபமூண்டு எல்லா அரசர்களையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனாகி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான். அவன் சேனைகளைவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமில்லாமல் நம்மைக்குறிந்தே விரைந்து எதிரில் வருகிறான். காண்! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல். (இவ்விஷயத்தில்) வேறு வில்லாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது போல யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அர்ஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில்லாளி உன்னைத்தவிர வேறுஒருவனை இவ்வுலகத்தில் நான் காணவில்லை. இவனுக்குப் பக்கங்களிலும் பின்புறத்திலும் காவலை நான் காணவில்லை. இவன் ஒருவனாகவே உன்னைஎதிர்த்து வருகிறான். நீ பயன்பெறுதலைப் பார். பகைவரைத் தவிக்கச்செய்கின்றவர்களான இந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர! பொறுப்பு உன்னுடையதே. தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சி செய். நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அச்வத்தாமாவோடும் கிருபரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவ்ய

* 'பாரத' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

ஸாசியை மஹாயுத்தத்தில் தப்பாயாக. கர்ண! ஸர்ப்பம்போல (நாக்கினால் உதடுகளை) நக்கிக்கொள்ளுகிறவனும் காளைபோல்க் கர்ஜிக்கின்றவனும் வனத்திலிருக்கின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனை வதஞ்செய்வாயாக. மிக்கபலசாலிகளும் துர்யோதனனைச் சேர்ந்தவர்களுமான இந்த அரசர்கள் அர்ஜுனனிடம் பயந்து நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாதவர்களாகவும் யுத்தத்தினின்று ஓடுகிறார்கள். ஸூதநந்தன! ஓடுகின்ற அந்த வீரர்களுடைய பயத்தைப் போக்கக்கூடியமனிதன் யுத்தத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவனுமில்லை. புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக் கௌரவர்களனைவரும் யுத்தத்தில் திட்டைப்போலிருக்கிற உன்னை அடைந்து உன்னிடத்தினின்று காவலை விரும்பினவர்களாக நிற்கின்றார்கள். ராதேய! எவ்விதத்தினாலும் வெல்ல முடியாதவர்களான வைதேகர்களும் அம்பஷ்டர்களும் காம்போஜர்களும் நக்னஜித்துக்களும் காந்தாரர்களும் எந்தத் தைர்யத்தினால் யுத்தத்தில் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அந்தத் தைர்யத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள். பிறகு, பாண்டவனை எதிர்த்துச்செல். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பேராண்மையில் நிலைபெற்றவனாக இருந்து, கிரீடியினால் மகிழவிக்கப்படுகின்றவரும் விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவருமான வாஸுதேவரையும் எதிர்த்துச்செல்' என்றான். கர்ணன், 'சல்ய! உன் நிலைமையில் நிற்கிறாய். இப்பொழுதுதான் நீ என்மனத்துக்கு உகப்பாக இருப்பவன். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! அவ்வாறே தனஞ்சயனிடத்தில் பயப்படாதவனாகவும் தோற்றுகிறாய். சிக்ஷைபெற்றிருக்கின்ற என்னுடைய இரண்டுகைகளின்பலத்தையும் இப்பொழுது பார். என்னுடைய பயிற்சிவன்மையையும் பார். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! நான் ஒருவனாகவே இப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையைக் கொல்வேன். பிறகு, கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும் கொல்வேன். உண்மையை உன்னிடத்தில் உரைக்கிறேன். அந்த இரண்டு வீரர்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலும் நான் திரும்பப்போகிறதில்லை. அவர்களாலாவது அடிக்கப்பட்டு நான் படுப்பேன். யுத்தத்தில் ஜயமானது நிலையற்றதன்றோ? நான் இப்பொழுது (அவர்களைக்) கொன்றோ, அல்லது (அவர்களால்) நான் கொல்லப்பட்டோ கிருதார்த்தனாகப்போகிறேன்' என்றுகூறினான். சல்யன், 'கர்ண! மஹாரதர்கள், ரதிகர்களுள் சிறந்தவீரனான இந்த அர்ஜுனனை ஏகாகியாயிருந்தாலே ஜயிக்கமுடியாதவனென்றுசொல்லுகிறார்கள். கிருஷ்ணனால் நாற்புறத்திலும் காக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த

அர்ஜுனனைஜயிக்க எவன் இவ்வுலகத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவன்?' என்று சொன்னான்.

கர்ணன், 'இப்படிப்பட்ட உத்தமாதிகன் உலகத்தில் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. நாம் முழுதும் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்தப்பார்த்தனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். பெரும்போரில் என்தாண்மையைப்பார். கௌரவராஜகுமாரனை இந்தத்தோவீரன வெண்மையானகுதிரைகளோடுயுத்தபூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறான். இப்பொழுது, அவனாவது என்னைக் கஷ்டத்தை அடைவிக்கப் போகிறான். கர்ணனாவது அவனுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவதில் இந்தச்சமயத்தில் ஸமாத்தனாவான் ராஜகுமாரனை இந்த அர்ஜுனனுடைய இரண்டுகைகளும் வேர்வையில்லாதவைகளும் நடுக்கமற்றவைகளும் தழும்புள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருக்கின்றன திடமான ஆயுதங்களையுடையவனும் முயற்சியுள்ளவனும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவனுமான ஒருயுத்தவீரன் அர்ஜுனனுக்கு ஸமானனாக (உலகத்தில்) இல்லை இவன் கழுகிறகுகளபூண்ட அனேகபாணங்களையும் எடுக்கிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண்கயிற்றிற் பூட்டிஎய்கிறான அவைகள ஒருகுரோசதூரம்சென்றும் வீணாகாமல் (லக்ஷ்யத்தில்) தாக்குகின்றன. பூமியில் எந்தயுத்தவீரன் இவனுக்கு நிகராயிருக்கிறான்? கிருஷ்ணனைத் துணையாகக்கொண்டவனும் பராக்ராமமுள்ளவனும் அதிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவவனத்தில் அக்கினியை மகிழ்வித்தான். அப்பொழுது மஹாத்மாவான கிருஷ்ணன் சக்கரத்தைப் பெற்றான. இடக்கையினாலும் அம்புகளைத்தொடுக்கின்றவனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் பாண்டுவின் புதல்வனுமான அர்ஜுனன் அக்னியினிடத்தினின்று காண்டீவம் என்கிறவில்லையும் வெண்மையான குதிரைகளகட்டிய நல்லசத்தமுள்ள உக்கிரமான ரதத்தையும் திவ்யரூபமுள்ள அம்பறாத்தூணிகளையும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சஸ்திரங்களையும் பெற்றான், இந்திரலோகத்தில் கணக்கிடமுடியாதவர்களான தைத்யர்களையும் எல்லாககாலகேயர்களையும் கொன்றான, அந்தத் தேவலோகத்தில் தேவதத்தமென்கிற சங்கத்தையும் பெற்றான் அந்த அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில் எவன் இருக்கிறான்? சல்ய! மஹானுபாவனும மஹாதேவரை அஸ்திரங்களாலும் நேரில்செய்த நல்லயுத்தத்தினாலும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தவனும் அவரிடத்தினின்று மூவுலகங்களையும் கொல்லும்திறமையுள்ளதும் மிக்ககோர்மாயிருப்பதுமான பாசுபத மஹாஸ்திரத்தைப் பெற்ற

வனும் யுத்தத்தில் லோகபாலர்களால் தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எண்ணுதற்கரியவையான மஹாஸ்திரங்களைக் கொடுக்கப் பெற்றவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் காலகேயர்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்த அஸுரர்களை அஸ்திரங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாகக் கொன்றவனும் அவ்வாறே விராடனுடைய நகரத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் ஒரேதேரிலே வென்று யுத்தமத்தியில் அந்தப்பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பி மஹாரதர்களுடைய ஆடைகளையும் உரிந்தவனும் வீர்யத்துடனும் குணங்களுடனும் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸஹாயனாகக் கொண்டவனும் அரசர்களுள் சிறந்தவனுமான அர்ஜுனனை நான் யுத்தத்திற்கு அழைப்பதான இதனை எல்லாஉலகங்களிலும் மிக்கஸாஹஸமென்று நினைக்கிறேன் மஹாத்மாவும் சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும் கத்தியையும் கையிற்கொண்டவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் ஜயசீலரும் வஸுதேவருடைய புத்திரரும் சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாஉலகங்களாலும் பதினாயிரம் வர்ஷங்களாலகூடச் சொல்லமுடியாத குணங்களுள்ளவரும் முடிவற்ற வீர்யமுள்ளவரும் நிகரில்லாதவரும் நாராயணருமான கேசவரால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் ஒருரதத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்த்தும் எனக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகவில்லை இந்தஅர்ஜுனன் வில்வித்தையில் ராஜகுமாரர்களை மீறினவன் கேசவரும் சக்கரயுத்தத்தில் மற்றவர்களை மீறினவர் இமயமலையும் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு அசைவுறும், வஸுதேவநந்தனராகவும்இப்படிப்பட்ட பாண்டுநந்தனனாகவும் இருக்கிற கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அசையமாட்டார்கள் இவ்விருவர்களும் சூரர்கள், பலசாலிகள், திடமான ஆயுதங்களையுடையவர்கள், மஹாரதர்கள், நல்ல தேகமுள்ளவர்கள் சேர்ந்திருக்கின்றவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான இவ்விருவீரர்களும இருப்பிடத்தினின்று நழுவின தேவகுமாரர்களபோலஇருக்கின்றார்கள் இவர்கள் அக்னிசூர்யர்களோ! இந்திரபிருஹஸ்பதிகளோ! யமாந்தகர்களோ! சந்திரஸூர்யர்களோ! பகனுடைய அமசபூதர்களான மித்திராவருணர்களோ! அஶ்வனீதேவர்களோ! மருத்கணங்களோ! சேர்ந்திருக்கின்ற வஸுக்களோ! வீரர்கள் தனித்தனியாகவாவது சேர்ந்தாவது யுத்தத்திலே அச்சுதரையும அர்ஜுனனையும் பலாத்காரமாக ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள். சல்ய! அப்படிப்பட்ட இந்த அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் என்னைத்தவிர வேறுஎவன் எதிர்ப்பான்? எல்லா விருஷ்ணி வீரர்களுடைய ஐஶ்வர்யமும வாஸுதேவரிடத்தில் நிலை

பெறறிருககின்றது. எலலாபபாண்டுபுததிராகளுடைய ஜயமும் பார்த தனிடததில நிலைபெறறிருககிறது. புருஷஶரேஷடாகளான அவ் விருவரும் ஒருரததிலிருநதுகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிாதது யுததம் செயயபபோகினறாகள சலய! எனனுடைய பிறபபா னது மேனமை பெறறது ஸநதோஷிககிறேன. தாமததிறகு இது ஸமயமன்று. எனனுடைய இநத ரததததை விரைவாக நடதது. இவவிருவாகளையும் இவவிதம எதிாததுச செலலுகிறேன். இநத முகூாததததில கொலலபபடட கிருஷ்ணாஜுனாகளையாவது அலலது அநத இரண்டு சததுருககளாலே யுததததில கொலலப படட என்னையாவது பாா' எனறு கூறினன்.

இவவாறு சொலலுகினற மஹாரதனான ஸூதபுததிரன விரை வாகப பாணடவனை எதிாததுசசென்றான குருவீராகளுள சிறநத மஹாரதாகளான கிருபா, போஜனான கருதவாமா, இளையஸஹோதரா களுடன கூடின காநதாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோண ருடைய குமாரா, உமமுடைய குமாராகள, அவவாறே காலாடகளு டைய கூட்டஙகள, யானைவீராகள ஆகிய இவாகளுககு எதிரிலவநது உமமுடைய புததிரனான துாயோதனன் அபபொழுது அவாகளைப புகழநது 'கிருஷ்ணாஜுனரிருவாகளையும் தகையுஙகள, எதிாததுச செலலுஙகள, எலலாவிததததாலும விரைவாகக களைபபடையச செயயுஙகள உஙகளால நனறாகக காயபபடுததபபடட இருவாகளை யும் எனனுடைய ஸேனாபதி எளிதிற கொலலும்படி செயயுங கள' எனறு ஸமீபததில வநது உரைததான. சிறநத வீாயமுடைய வாகளான அவாகள, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு சொலலி விடடு, விரைவுளளவாகளாகவும அாஜுனனைக கொலலவேணடு மெனற எண்ணமுளளவாகளாகவும் அவனை நோககி நனறாக எதிாததுச சென்றாகள. காணனுடைய கடடளையை அனுஷடிக கினற மஹாரதாகள அநத அாஜுனனை யுததததில அம்புகளாலடித தாாகள அதிகஜலததையுடைய மஹாஸமுததிரமானது நதிகளையும் நதஙகளையும குடிபபதுபோல அாஜுனன யுததததில அவாகளைக குடிததுவிடடான அவன உததமமான பாணஙகளைத தொடுககின் றவனாகவாவது அபபடியே விடுககினறவனாகவாவது பகைவாகளால காணபபடவிலலை தனஞசயனால பிரயோகிககபபடும அம்பு களாலே பிளககபபடட மனிதாகளும் குதிரைகளும யானைகளும் உயிரை இழநது விழுநதனா. கிரணஙகள போனற பாணஙகளை யுடையவனும அழகியமண்டலம போன்ற காணடீவததையுடைய

வனும் யுகத்தின் முடிவுக்காலத்திலுள்ள ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமான விஜயனை, கண்ணுள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு ஸூர்யனைப்பார்க்கச்சக்தியற்றவர்களோ அவ்வாறு கௌரவர்கள் எதிரிட்டுப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பாரதன் மகாரதர்களால் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உத்தமமான பாணங்களை உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பாணஸமூகங்களினால் துண்டாக்கினான். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் வில்லை வட்டமாக வளைத்து இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் அந்த அம்புத்திரள்களை நாசஞ்செய்தான். அரசர்களுட் சிறந்தவரே! ஆனி ஆடி மாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் உக்கிரமான கிரணங்களுள்ளவனுமான ஸூர்யன் நீர்ப்பெருக்கை நாசம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் பாணஸமூகங்களை* நாசம்செய்து உம்முடையசேனையை எரித்தான். கிருபரும் அவ்வாறே போஜனும் உம்முடையபுத்திரனும் மகாரதரான துரோணபுத்திரரும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். மேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்தாரைகளைப்பெய்வதுபோலப் பாணங்களை இறைத்தார்கள். அந்தப்பாண்டவன் (தன்னைக்) கொல்ல எண்ணங் கொண்டவர்களும் ஸமர்த்தர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தக்கௌரவவீரர்களாலே முயற்சியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்தஉத்தமமான பாணங்களை விரைவுடன் அம்புகளால் வெட்டி அந்தச்சத்துருக்களை மும்மூன்று பாணங்களால் பிளந்தான். வட்டமான காண்டீவமாகிற பூர்ண மண்டலத்துடன்கூடியவனும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனாகிறஸூர்யன், அம்புகளாகிற உக்கிரமான கிரணங்களுடன் கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் அவ்வாறே நாற்புறத்திலுமுள்ள வட்டமான ரேகையுடன்கூடினவனுமான ஸூர்யன்போல விளங்கினான். பிறகு, துரோணபுத்திரர் சிறந்த பத்துப்பாணங்களால் தனஞ்சயனையும் மூன்று பாணங்களால் அச்சுதனையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் பிளந்தார், பிறகு, வானரத்தின்மீதும் அம்புகளையும் சிறந்தநாராசங்களையும் இறைத்தார். பிறகு, தனஞ்ஜயன் நன்றாகப்பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்துரோணபுத்திரருடையவில்லையும் ஸாரதியினுடைய தலையையும் மூன்றுபாணங்களால் அறுத்தான்; நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் மூன்றுபாணங்களால்

* 'நீரஸ்ய' என்பதுமூலம்; 'வாரியிறைத்து' என்றும் கொள்ளலாம்.

கொடியையும் துரோணபுத்திரருடையரதத்திலிருந்து தள்ளினன். குணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத்ரோணபுத்திரர் கோபத்தாலநிறைந்தவராகி அளவில்லாத வஜ்ரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடலபோலப் பிரகாசிக்கின்றதுமான வேறொரு வில்லை அந்த அர்ஜுனனைக்கொல்லுவதற்காகச் சிறந்தபெரிய ஸர்ப்பத்தைப்போலக் கையிலெடுத்தார் அவர் தம் ஆயுதத்தைப் பூமியில் எறிந்துவிட்டு வில்லில்நாணேற்றி ஜயிக்கப்படாதவர்களும் புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களையும் நன்குமதித்துக்கொண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸமீபத்திலிருந்து அடித்தார் மஹாரதர்களும் யுத்தமுனையில் நிற்பவர்களுமான கிருபரும் உம்முடைய குமாரனும் கருதவர்மாவும் அந்தக் கௌரவவீரர்களும யுத்தத்தில் பாண்டவஸ்ரேஷ்டனை அநேக பாணங்களால் (அடித்துக் கொண்டு) ஸூரியனை மேகங்கள் சூழுவதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள். ஆயிரம் கைகளையுடைய கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமுள்ள பார்த்தன் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடின வில்லையும் குதிரைகளையும் த்வஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத்தில் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் பலியை அடித்ததுபோலப் பாணங்களாலடித்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்) தள்ளப்பட்ட அந்தக் கிருபர் மஹாயுத்தத்தில் த்வஜம் நாசஞ்செய்யப்பட்ட பிறகு, கிரீடியினால் முன்பு பீஷ்மர் கட்டப்பட்டதுபோல ஆயிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டார் அர்ஜுனன் கர்ஜிக்கின்ற உமது குமாரனுடைய த்வஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினன் , வில்லையும் அறுத்தான , கிருதவர்மாவினுடைய மங்களகரமான குதிரைகளையும் கொன்றன , கொடியையும் துண்டாக்கினன் அந்த அர்ஜுனன் விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீரர்களையும் கொடிகளையும் யானை வீரர்களையும் குதிரைவீரர்களையும் தேராளிகளையும் அழித்தான். பிறகு, நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற மிக்கபெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூரியனுடைய தேஜஸினால் துன்புறுத்தப் படுவதுபோல அர்ஜுனனுடைய பிரதாபத்தினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது. பிறகு, கேசவர் துன்பமுற்றிருக்கிற சத்துருக்களை அர்ஜுனனுடைய ரதத்தினால் விரைவாக வலமாகச் சுற்றி வந்தார். பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களான மற்ற வீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இந்திரனைப்போல விரைவுடன் செல்லுகின்ற தனஞ்சயனை நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவை

களும் மற்றும் [illegible] விருத்தப்பட்டவைகளுமான [illegible] தேர்களோடு [illegible] ஓடினார்கள். பிறகு, மஹாரதர்களான சிகண்டியும் [illegible] தலைவர்களும் தனஞ்சயனைப் பின்தொடாந்து செல்லுகின்ற [illegible] பகைவர்களை எதிர்த்து ஓடித் தடுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பிளந்து மிக்கபயங்கரமாகக் கர்ஜித்தார்கள் பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களும் ஜயத்திலும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களுமான கௌரவர்கள், அஸுரர்கள் தேவராஜனை ஹிம்ஸித்ததுபோல நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்களால் ஸ்ருஞ்சயர்களோடு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! யானைகளும் குதிரைகளும் விழுந்தன ரதிகர்களும் விழுந்தார்கள். அவ்வாறே வீரர்கள் அனைவர்களும் நன்றாக விடப்படும் பாணங்களால் தனித்தனியாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள் அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால் மகாயுத்தத்தில் பரஸ்பரம் (எய்யப்படுகின்ற) பாணங்களால் இருளானது உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில், நான்கு திக்குக்களும் திக்கோணங்களும் சூரியனுடைய ஒளியும் இருளால் மூடப்பட்டனவாயின

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிக்க சிறப்புற்றவைகளான கௌரவர்களுடைய சேனைகளால் எதிர்க்கப்பட்டவனும் மூழ்குகின்றவனைப் போலிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக் கருதிய தனஞ்சயன், உம்முடைய சேனையை அம்புகளால் அதிகமாக அடித்துச் சத்துருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் பிறகு, இந்த அர்ஜுனனுடைய சரக்கூட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்தை அடைந்து காணப்பட்டன. அவ்வாறே, மற்றப் பாண்டவவீரர்களும் உம்முடைய சேனையைக் கொன்றார்கள் மஹாபாகுபலமுள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் பறவைக்கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்தைப் பாணங்களால் நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவர்களுக்கு யமனானான். பிறகு, அவன் பல்லங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் பளபளப்பான நாராசங்களாலும் சரீரங்களை வெட்டினான், தலைகளையும் அறுத்தான் சரீரங்கள் வெட்டப்பட்டவர்களும் கவசங்களை இழந்தவர்களும் தலை

களை இழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப் பட்டவர்களும் அங்கங்களையும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களையும் இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன் கூடியவர்களுமான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மன்னரே! ரணபூமியானது வைதரணீநதிபோல் எவ்விதத்தினாலும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடன்கூடியதும் மிகவும் பார்க்கமுடியாததும் ஆயிற்று. பூமியானது ஏர்க்கால்களாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், பல்லங்களாலும் குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீரர்களுடைய தேர்களாலும், பரப்பப் பட்டதாயிற்று. பொற்கவசங்களணிந்தவர்களும் ஸன்னைகமுள்ளவர்களும் பொன்மாலையைத் தரித்தவர்களுமான போர்வீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழுதும் மதம்பெருக்குள்ளவைகளும் பதரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்தவைகளுமான யானைகள் கரூரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப் பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்றன. கிரீடியினால் அடிக்கப்பட்ட நானூறு சிறந்த தேர்கள், தள்ளப்பட்டவைகளும் பிராணிகளுடன்கூடியவைகளுமான பெரியமலையின் சிகரங்கள்போல் விழுந்தன. தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது. அவனுடைய ரதமானது நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்கள்போல் விளங்குகின்றவைகளும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸூரியன் மேகங்களைப் பிளப்பதுபோல் எதிர்த்துத் தாக்கியது. பல்குனனால் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களாலும் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று. நாணொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காண்டீவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது. பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமுத்திரத்தில் பெருங்காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங்கப்பல்போலப் பிளக்கப்பட்டது. காண்டீவத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பற்பல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரைவாங்குகின்றவைகளும் கொள்ளிக்கட்டை தூமகேது வஜ்ராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் உம் துப்படையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுள்ள மூங்கிற்காடானது இரவில் எரிந்தாற்போல உம்முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அதிகமாகத் துடித்தது. கிரீடியினால் மிகஅடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டுமிருப்பதுமான உம்முடையஅந்தச் சேனையானது, நான்கு திக்குகளிலும் ஓடியது ஸவ்யஸாசியினால் நன்முக எரிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் *பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயினால் பயமுறுத்தப்பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்களபோலச் சுழன்ருர்கள். அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிக்க தோள்வலியமைந்த பீமஸேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவிட்டு முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட தருணத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனான அந்தப் பீபத்ஸு பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகூர்த்தம் எதிரிலிருந்தான். பாரதரே! பல்குனீநக்ஷத்ரத்திலுதித்தவனான தனஞ்சயன் பீமஸேனனோடு சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரர் சல்யங்கள் நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிருரென்பதைச்சொல்லிப் அவனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரதத்தின் ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடும்படிசெய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்முன.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சாஸனனுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்கள் பதின்மர்களால் சூழப்பட்டான். பாரதரே! நாணேற்றப்பட்ட விற்களையுடையவர்களும் நர்த்தனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களுமான அந்த வீரர்கள், கொள்ளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்துவதுபோல அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள். மதுஸூதனர் ரதத்தினால் அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச்சென்ருர் ஏனெனில், அவர், அவர்கள் கிரீடியினால் உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிடுவார்

* வேறுபாடம்.

களென்றே எண்ணினர் அவ்வாறு திரும்பிப்போகின்றவன்போலிருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து * வேறு சில மூடர்கள் உரக்கக் கூஜித்தார்கள் பார்த்தன், அடிக்கடி கூஜிக்கின்ற அந்த வீரர்களுடைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் விற்களையும் ஸாரதிகளையும் நாராசங்களாலும் பிறைநகணைகளாலும் விரைவாக அறுத்தான். பிறகு, வேறு பத்துப்பல்லங்களால் அவர்களுடைய தலைகளைத் தள்ளினன். கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவைகளும் நன்றாகக் கடிக்கப்பட்டிருக்கிற உதடுகளையுடையவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான அவர்களுடைய முகங்கள் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள்போல விளங்கின. பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனான அர்ஜுனன், பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்களான அந்தப் பத்துக்கௌரவவீரர்களையும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்களால் அடித்துவிட்டு வேறிடம் சென்றான்.

---

* 'தஸ்யாந்யே ப்ராகூஜந்த உச்சை:.' என்பது மூலம். 'தத்வைவ ப்ராகூஜந்த ஸூரா:.' என்பது நீலகண்டவ்யாக்யானயான புஸ்தக பாடம்.

'திருதராஷ்டிரகுமாரர்களில் பதின்மரை அர்ஜுனன் கொன்றான்' என்று பொருள்தரும்படியான நீலகண்டவ்யாக்யானபாடமும் அதனைப்பின்பற்றிய இரண்டு இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்புகளும் பொருந்துமேற்கொள்க. நேரான பாடங்கொண்ட T. R. கிருஷ்ணாசாரியர்வர்களும் அர்ஜுனன் அந்தப்பதின்மரைக்கொன்றதாகவே நிச்சயித்துக் குறிப்புஎழுதியிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் கொண்டால், முன்பின்கதைத்தொடர்ச்சிக்கு விரோதமாகும். அர்ஜுனன் அப்படிக்கொன்றிருந்தால், பலநீங்குகள் விளையலாகும். அது யுத்தமுறையும் அன்று. ஸாவதநனை வாஸுதேவன் தேரின் அவர்களுக்கு இடமாகச்செலுத்தியது இவற்றைத் திருப்புத்திரகொண்டேபோலும். மேலும், 'பொற்புங்கமுள்ள பத்துப்பாணங்களால் அவர்களையே திரும்பவும் அடித்தான்' என்றால், 'தலையற்றமுண்டங்களை அடித்தான்' என்ற பொருள்தந்து, சுத்தவீரனான அர்ஜுனனுடைய பெருமைக்கு ஒருபெருங்குறை தோன்றுகிறதும். இங்கே, ஸ்லோகங்களிலுள்ள சொல்லமைப்பும் ஆராயத்தக்கது.

திருதராஷ்டிரகுமாரர்களில் பதின்மரை அர்ஜுனன்கொன்றதாகப் பொருள்தரும் பாடமே கொள்வர் சிலர். அவர், 'ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் எளிதிற் பொருள்செய்யமுடியாத பலவிஷயங்கள் உள்ளன. எழுவகைப் பேதங்கள் முதலிய முறைகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு அர்த்தநிச்சயம் செய்யவேண்டும். எழுவகைப்பேதங்களாவன —(1) வ்யத்யாஸம் (2) ப்ராதிலோம்யம் (3) கோமூத்ரீ (4,) பரஹஸம் (5) உபக்ஷணம் (6) ஸூத்ரம் (7) ஸாது என்பன. அவைகளுள், வ்யத்யாஸம், 'தேசவ்யத்யாஸம், காலவ்யத்யாஸம், புருஷவ்யத்யாஸம்

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிறந்த வானரத்வஜனை வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவரதிகர்கள் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான ஸம்சப்தகர்கள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய்து கொண்டு புருஷஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் வாஸுதேவர், மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ண மயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்துமயமான மேல் விரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக் கர்ணனுடைய ரதத்தைநோக்கிச்செலுத்தினார் கர்ணனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமான அந்தத் தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்கள் சரமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அர்ஜுனன் விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் விற்களுடனும் த்வஜங்களுடனுங் கூடினவர்களுமான அந்தத்தொண்ணூறு ஸம்சப்தக வீரர்களையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக்கொன்றான். கிரீடியினால் பற்பலஉருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸம்சப்தகர்கள், புண்யஞ்செய்தவர்கள் புண்யம் குறைந்தவுடன் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல விழுந்தார்கள். பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர்கள் பயமற்றவர்களாகிக் கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனும் பரதஸ்ரேஷ்டனுமான பல்குனனை எதிர்த்தார்கள். முயற்சியுள்ளமனிதர்களுடனும் குதிரைகளுடனுங் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ளதுமான உமது புத்திரர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத்தடுத்தது மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள் குருநந்தனனான அர்ஜுனனைச் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் ருஷ்டிகளாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் பாணங்களாலும் நன்றாக மூடினார்கள் பாண்டவன்

என்ற வகைப்படும் தேசவ்யத்யாஸமாவது, ஓரிடத்திலுண்டானதை மற்றோரிடத்திலுண்டானதாகச் சொல்வது, காலவ்யத்யாஸமாவது ஒருகாலத்தில் நடந்ததை வேறொருகாலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது; புருஷவ்யத்யாஸமாவது ஒருமனிதன்செய்ததை மற்றொருமனிதன் செய்ததாகச் சொல்வது. இந்த வேறுபாடுபற்றிப் பீமஸேனன்செய்ததை அர்ஜுனன்செய்ததாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்று ஸமாதானஞ்கூறுவர். இது மத்வஸம்பிரதாயகொள்கை.

ஆகாயத்தில நாறபுறததிலும் பரபபப்பட்டிருககிற அநத அம்புமழை யை ஸூர்யன் கிரணஙகளால இருளை நாசஞ்செயவதுபோலப் பாணஙகளால நாசம் செயதான். பிறகு, மிலேசசாகள மதங கொண்ட ஆயிரததுமூநநூறு யானைகளுடனகூட நின்றுகொண்டு உமது புததிரனுடைய கட்டளையினால பாாததனை விலாபபுறநதில அடிததாாகள. ரததநதிலிருககிற பாாததனைக காணிகளாலும நாளீகங களாலும நாராசஙகளாலும தோமரஙகளாலும ஈட்டிகளாலும சகதி களாலும் கமபணஙகளாலும் பிண்டிபாலஙகளாலும் ஒளிமலிததாா கள. பிரபுவான பலகுனன, யானையினமீதிருபபவாகளால பிரயோ கிககபபடடதும் ஒபபறறதுமான அநத ஆயுதமழையைக கூாமை யுளள பலலஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும வெட்டியபிறகு, கொடிததுணிகளுடனும தவஜஙகளுடனும மாவுததாகளுடனும கூடின அநத எலலா யானைகளையும பறபல அடையாளஙகளுளள உததமமான பாணஙகளால (இநதிரன) வஜராயுதததினால மலைகளைப பிளபபதுபோலப பிளநதான அநதப பொனமாலைகளை அணிநத பெரிய யானைகள ஸவாணமயமான கட்டுககளுளள பாணஙகளால அடிககபபட்டுத துனபமடைநது அகனியின ஜவாலைகளுடனகூடின மலைகளைபபோல விழுநதன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண டீவததின ஒலியும் சததமிடுகினற மனிதாகள மெதுவாககக்கூசச லிடுகினற யானைகள குதிரைகள இவறறின ஒலியும் தோன றின மனனரே! அடிககபபடட அநத யானைகளும் நானகு பக கததிலும ஓடின குதிரைகளும ஸாரதிகள கொலலபபடடவை களாகப பததுததிககுகளிலும ஓடின மஹாராஜரே! ரதிகாகளா லும் அவவாறே குதிரைகளாலுமவிடுபட்டிருககினற ரதஙகள கநதாவ நகரஙகளபோல ஆயிரம ஆயிரமாகக காணபபடடன. மஹாராஜரே! இஙகுமஙகும் ஓடுகினற குதிரைவீராகள பாாததனுடைய அம்பு களால கொலலபபடடவாகளாக அநத அநத இடததிலேயே காணப பட்டாாகள. பாாததன ஒருவனாகவேயிருநதுகொண்டு யுதததநதில யானைவீராகளையும் யானைகளையும் ஜயிததததினால அநத க்ஷணததில பாண்டவனுடைய கைகளின பலம காணபபடடது. அரசரே! அநதமனிதாகளும யானைகளும ரதிகாகளும் ஒனறுசேராமலே யுத ததததை உததேசிததுத திருமபினவாகளாகக காஜிததுககொணடு அாஜுனனை எதிாததாாகள.

• பரதாகளுள சிறநதவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றஙகஙக ளுடன்கூடின பெரும்படையினால சூழபபட்டிருககிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரனான பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மிகுந்திருக்கிற சிலரான உம்மைச்சேர்ந்த தேராளிகளை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வேகத்துடன் சென்றான் அப்பொழுது, பிராதாவான அர்ஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீமனைக் கண்டு, பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அசசேனையானது அங்கிருந்து ஓடியது. மஹாபலசாலியான பீமன் களைப்படையாமல் மஹாயுதத்தில் கதையைக் கையிற்கொண்டு, அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுந்திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான் பாரதரே! கௌரவர்கள் அப்பொழுது கதையைக் கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு, காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்த அந்தகனென்றே எண்ணினார்கள். பீமன் காலராத்திரிபோல அதிகஉக்கிரமாயிருக்கிறதும மனிதர்களையும யானைகளையும குதிரைகளையும் புஜிக்கின்றதும் கோட்டைமதில்களையும் உப்பரிகைகளையும் நகரவாயில்களையும் அவைகளைச்சார்ந்த வாயில்களையும பிளக்கின்றதும அதிகபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாயுதத்தைக் குதிரைகளை நாசஞ்செய்வதற்காக விரைவுடன் பிரயோகித்தான் ஐயா! அந்தக்கதையானது அனேககுதிரைகளையும குதிரையின்மீதேறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது. பாண்டவன் வெண்கலமயமாயும உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கவசங்களையணிந்த மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் கதையினால் நாசஞ்செய்தான் கொல்லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தன இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும எலும்புகளும கால்களும ஒடிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள், புலால் தின்னும ஜந்துக்களுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பற்களால் பூமியைக்கௌவிக்கொண்டு படுத்தன. இரத்தத்தினாலும மாமஸத்தினாலும் ஊனீராலும் தருப்தியையடைந்த கதையானது எலும்புகளைக்கூடப் பக்ஷிக்கின்றதாகக் காலராத்திரிபோலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது. மிக்க கோபங்கொண்ட பீமன் பதினாயிரம குதிரைகளையும அனேக காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும எதிர்த்து ஓடினான் பாரதரே! பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் கதையைக் கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டிருக்கிற யமன் என்று எண்ணினார்கள் மதங்கொண்டிருக்கிற யானைபோல மிக்ககோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டுநந்தனன், முதலையானது கடலில் பிரவேசிப்பதுபோல யானைப்படையில் பிரவேசித்

தான். அதிககோபங்கொண்ட பீமன் யானைப்படையில் நுழைந்து பெரிதான கதையைக் கையில் எடுத்து ஒருக்ஷணத்தில் அந்த யானைப்படையை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையச்செய்தான். கவசங்களுடனும் மேலே ஏறியிருக்கிற வீரர்களுடனும் கொடிகளுடனும் விழுகின்ற மதயானைகளைச் சிறகுகளுள்ள மலைகளைப்போலக் கண்டோம். மஹாபலசாலியான பீமஸேனனே அந்த யானைப்படையைக் கொன்று மீண்டும் தனது தேரில் ஏறி அர்ஜுனனுக்குப் பின்புறத்தில் சென்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பெரும்பான்மையாக ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட உம்முடைய சேனையானது அப்பொழுது உத்ஸாஹத்தை இழந்ததும் புறங்காட்டி ஓடுவதில் நோக்கங்கொண்டதும் ஆயிற்று. அர்ஜுனன் தாமதிப்பதாகவும் நியாயத்தை இழந்ததாகவும் நிற்கின்ற அந்தச்சேனையைக் கண்டு பாணங்களாலும் சஸ்திர மழைகளாலும் மூடினன். யுத்தத்தில் காண்டீவதனுவில் லாக்கங்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய பாணஸமூகங்களால் நிறைக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் கேஸரங்களோடு கூடிய கடப்பமலர்கள்போல விளங்கின. அரசரே! பிறகு, மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் பிராணனைக் கவர்கின்ற கிரீடியினுடைய பாணங்களைக் கண்டு கௌரவர்கள் பெரிதான துன்பக் கூக்குரலை வெளியிட்டார்கள். அப்பொழுது, உம்முடைய சேனையானது கூக்குரலுள்ளதும் மிக்கபயமுற்றதும் ஒன்றின்மீதொன்று பதுங்குகின்றதுமாகக் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்றது. பிறகு, கௌரவர்களுடைய மிக்கபெரிய சேனையானது அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்படாத ரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிரையாவது யானையாவது இல்லை. அரசரே! பாணங்களால் உடைக்கப்பட்ட கவசங்களுள்ள அந்தச் சேனையானது நான்குபக்கத்திலும் எரிகின்றதுபோன்றதும் தன் ரத்தத்தினாலே நனைக்கப்பட்டதும் அச்சந்தருவதும் நாசமடைந்ததுமாயிற்று. பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்படையானது பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனை பல்குனனை எதிர்த்து யுத்தத்தை விடவில்லை. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கொல்லப்படுகின்றவர்களாயிருந்தும், கௌரவர்கள் பார்த்தனை விட்டு விலகாமலிருந்ததாகிய அவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை, அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக்கண்டோம். கௌரவர்களனைவரும் அந்த ஸவ்யஸாசியினுடைய அந்தப்பராக்கிரமத்தைக்

கண்டு கர்ணனுடைய உயிர்வாழ்வில் ஆசையற்றவர்களானார்கள். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட பார்த்தனால் ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய பாணங்களுடைய தாக்குதலைப் பொறுக்கமுடியாததென்றெண்ணித் திரும்பிவிட்டார்கள். அம்புகளால் வதைசெய்யப்படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனைவிட்டுப் பயந்து திசைகளில் ஓடினார்கள்; கர்ணனையும் அழைத்தார்கள். பார்த்தன் பாண்டவஸேனையையும் யுதிஷ்டிரராஜனையும் ஸந்தோஷமடையச்செய்துகொண்டு அனேக அம்புகளை இறைத்து அவர்களைத் துரத்தினான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள். ஆழ்ந்த யுத்தக்கடலில் முழுகுகின்ற அவர்களுக்குக் கர்ணன் அப்பொழுது ஒரு திட்டானான். மஹாராஜரே! கௌரவர்களோ, காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் விஷமில்லாத ஸர்ப்பங்களைப்போல, (வீர்யமற்றவர்களாகக்) கர்ணனுடைய அருகிலேயே பதுங்கினார்கள். மன்னவரே! எல்லாப் பிராணிகளும் மிருத்யுவினிடத்திலிருந்து நடுங்கி உலகங்களுக்கு முக்கியகதியான தர்மத்தை அடைவதுபோல, உம்முடைய புத்திரர்கள் மஹாத்மாவான பாண்டவனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் சிறந்தவில்லாளியான கர்ணனை அடைந்துப் பதுங்கினார்கள். கர்ணன், மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்களை, 'பயப்படவேண்டாம்' என்று சொன்னான். பார்த்தனால் வலிமையினால் நன்றாக முறியடிக்கப்பட்ட உம்முடையசேனையைக்கண்டு கர்ணன் பகைவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வில்லை நாணொலிசெய்துகொண்டு நின்றான். சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனான கர்ணன் வேகமாகஓடுகின்ற அந்தக்கௌரவர்களைக்கண்டு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்தனைக் கொல்லும்விஷயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் மிக்க பெரிதானவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு, ஸவ்யஸாசி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மீண்டும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்து ஓடினான். பிறகு, இரத்தம்போன்ற கண்களையுடையவர்களான அரசர்கள் பெரியமேகங்கள் மலையைமூடுவதுபோல ஒரு க்ஷணத்தில் பாணங்களுடையகூட்டங்களால் கர்ணனை மூடினார்கள். பெரியவரே! பிறகு, கர்ணனால் விடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைக்கவாவதுபோலப் பாஞ்சாலர்களுடைய உயிர்களைக் கவர்ந்தன. மஹாபுத்தியுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில் பேரன்புள்ள ஸூதபுத்ரனுக்கும் அவனால் மித்திரனுக்காகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்களுக்கும் அப்பொழுது பெரும்போர் நடந்தது.

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸம்வாதமும்)

அரசரே! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய அர்ஜுனனால் கௌரவர்கள் துரத்தப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸூதபுத்திரனை கர்ணன் பாஞ்சாலபுத்திரர்களைக் காற்று மேகக் கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பெரிய அம்புகளால் நாசஞ் செய்தான். கர்ணன் ஜனமேஜயனுடைய ரதத்தினின்று அஞ்சலிகங்களால் ஸூதனை விழும்படிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான். சதானீகனையும் ஸுதஸோமனையும் பல்லங்களால் அடித்து இரண்டு விற்களையும் வெட்டினான். ஸூதபுத்திரன் பிறகு யுத்தத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை ஆறுபாணங்களால் பிளந்து அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளையும் கொன்றான், ஸாத்யகியினுடைய குதிரைகளையும் கொன்று கேகயராஜனுடைய புத்திரனை விசோகனையும் கொன்றான். கேகயராஜகுமாரனும் ஸேனாபதியுமான மித்திரவர்மா, தன் புத்திரன் கொல்லப்படவே, அந்தக்கர்ணனை எதிர்த்து ஓடினான்; அதிக உக்கிரமான வேகமுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக நடுங்கச் செய்துகொண்டு கர்ணனுடைய புதல்வனை ஸுதேவனையும் கொன்றான் கர்ணன் அட்டஹாஸஞ்செய்து மூன்று அர்த்த சந்திரபாணங்களால் அவனுடைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். அவன், கோடாலிகளால் வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸால விருக்ஷம்போல, உயிர் துறந்து தேரினின்று பூமியில் விழுந்தான். கர்ணனுடைய குமாரனான ஸுஷேணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாத்யகியை விரைவாகச்செல்லுகின்ற கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாகமூடி நர்த்தனஞ்செய்கிறவன்போல (தோற்றி), ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் நேரில் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். புத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், குரோதத்தினால் மூடப்பட்ட மனத்தையுடையவனான கர்ணன், சினிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான ஸாத்யகி

யைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, 'ஸாதயகியே! நீ மாண்டாய்' என்று உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். சிகண்டியானவன், இந்தக் கர்ணனுடைய அந்தப்பாணத்தை மூன்று பாணங்களால் துண்டாக்கி மூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் துன்பமடையச் செய்தான். *கர்ணன் சிகண்டியினுடைய வில்லையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு க்ஷுரங்களால் அவனையும் பீடித்தான். உக்கிரனும் மஹாத்மாவுமான அந்தக்கர்ணன் சிகண்டியை ஆறுபாணங்களால் அடித்துத் திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனது தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட க்ஷுரத்தினால் ஸுதஸோமனையும் பிளந்தான். பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் கைகலந்த சண்டை நடந்து திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனும் கொல்லப்பட்டவுடன், மாதவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பார்த்த! ராஜஸிம்மமே! நமது ஸேனையானது பாஞ்சால வீரர்களில்லாததாகச் செய்யப்படுகிறது. செல், கர்ணனைக்கொல்' என்று கூறினார். பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டனும் நல்லகைகளையுடையவனுமான அர்ஜுனன் பயங்கரமான யுத்தத்தில் ரதயூதபதியினால் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்களைக் காக்க விரும்பினவனாக உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு விரைவாகக் கர்ணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துத் தன் ரதத்தோடு சென்றான். பாரதரே! பிறகு, எவ்விதத்தினாலும் நடுக்கமடையச்செய்யமுடியாதவர்களான வேறு பாஞ்சாலரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் சேர்ந்தன. வில்பிடித்தவீரர்களுள் சிறந்தவர்களான உத்தமரதிகர்கள் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களைப்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன், காண்டீவத்தை உக்ரமாகமுழங்கும்படி நாணொலிசெய்து நாண்கயிற்றை நகையுறையில் நன்றாகமோதும்படி செய்து பாணங்களால் இருளை உடனே உண்டுபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் த்வஜங்களையும் நாசஞ்செய்தான். கிரீடியானவன், நாணேற்றப்பட்டு வட்டவடிவமுள்ள காண்டீவத்தோடு விருத்தியடைகின்றவனாகப் பயங்கரமான முகூர்த்தத்தில் (சத்துருக்களை) எதிர்த்துச் சென்றபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயத்தில் பரவிற்று, பறவைகள் மலைக்குகைகளைநோக்கி விரைந்து சென்றன அவனை நிகரற்றவீரனான பீமஸேனன் பின்புறத்தில் பாதுகாத்துக்கொண்டு ரதத்தோடு பின்தொடர்ந்தான் பகைவர்களோடு போர்புரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்களான

* 'ஸுஜாத' என்பது மூலம், 'நற்பிறப்புள்ளவன்' என்பதுபொருள்.

அந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் கர்ணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள் அந்தச்சமயத்தில் அதிக மகிமைபொருந்திய ஸூதபுத்திரன் ஸோமகர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தம் செய்தான். ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணங்களால் திசைகளையும் மூடினான். உத்தமௌஜஸூம் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவர்களான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் ஒன்றுசேர்ந்து பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னனோடுகூட ஸிம்மநாதஞ்செய்பவர்களாகி அம்புகளால் கர்ணனைப் பிளந்தார்கள். ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் விகர்த்தனகுமாரனை கர்ணனைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்லுகின்றவர்களுமான அந்த ஐந்து பாஞ்சாலரதிகர்களும், இந்திரிய விஷயங்கள் ஜிதேந்திரியனைத் தைரியத்தினிடமிருந்து நழுவச்செய்ய மாட்டாததுபோலக் கர்ணனை அந்த ரதத்தினின்று நழுவச்செய்வதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. கர்ணன் அவர்களுடைய விற்களையும் த்வஜங்களையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணங்களால் விரைவாக அறுத்து அந்தப்பாஞ்சாலர்களை அம்புகளால் எதிரில் அடித்தான், பிறகு, ஸிம்மம்போல உரக்கக் கர்ஜித்தான் '(பாணங்களை) பிரயோகிக்கின்றவனும் அவர்களை எதிர்த்து அடிக்கின்றவனும் நாண்கயிற்றையும் பாணங்களையும் கையிற்கொண்டவனுமான அந்தக்கர்ணனுடைய வில்லின் சத்தத்தினால் மலைகளுடனும் மரங்களுடனுங்கூடின பூமியானது அதிகமாகச் சிதறினதாகவே ஆகும்' என எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைந்தது. நன்றாக நாணேற்றப்பட்டதும் இந்திரதனுஸூக்கு ஒப்பானதுமான வில்லினால் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அந்தக் கர்ணன் ஜ்வலிக்கின்ற கிரணஸமூகங்களையும் சுற்றியிருக்கிற வட்டமான ரேகையையுமுடைய சூரியன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். கர்ணன் சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் உத்தமௌஜஸைக் கூர்மையுள்ள ஆறுபாணங்களாலும் யுதாமன்யுவை மூன்று பாணங்களாலும் ஸோமகனையும் பார்ஷதனுடைய புத்திரனையும் மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பெரியவரே! மனத்தை அடக்கினவனால் இந்திரியங்களின் விருப்பங்கள் வெல்லப்படுவதுபோல மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட அந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகப் பகைவரை மகிழ்விப்பவராயினர். கப்பல் உடைந்து கடலில் மூழ்குகின்ற வியாபாரிகளை ஓடங்களால் ஸமுத்திரத்தினின்று கரையேற்றி விடுவதுபோலக் கர்ணனாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அந்த

தம்முடைய மாதுலர்களை த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் நன்முகச் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால் மேலே தூக்கிவிட்டார்கள். பிறகு, சினிகளுள் உத்தமனான ஸாத்யகி கூரிய அம்புகளால் கர்ணனால் பிர யோகிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளை அறுத்து உருக்குமயமான கூரிய பாணங்களால் கர்ணனையும் பிளந்து உம்முடைய ஜ்யேஷ்டகுமாரனை யும் எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, க்ருபரும் போஜனும் அவ்வாறே உம்முடையகுமாரனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள அம்பு களால் (ஸாத்யகியை) அடித்தார்கள். யாதவர்களுள் சிறந்தவனான அந்தஸாத்யகி திக்குப்பாலர்களோடு அஸுரராஜன் போர்புரிந்தது போல அந்த நான்கு வீரர்களோடும் போர்புரிந்தான். இடி விழுந்த லின் ஒலிபோன்ற ஒலிபொருந்திய அந்த ஸாத்யகி நன்முக நாணேற் றப்பட்டதும் சப்திக்கின்றதும் மிக்கவலியுள்ளதுமான வில்லினால் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன் போல எவ்விதத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதவனானன். நன்கு கவசம் பூண்டவர்களும் பகைவர்களை வாட்டுபவர்களுமான பாஞ்சாலமஹா ரதர்கள் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து மீண்டும் ரதங்களில் வீற்றிருந்து, தேவகணங்கள் சத்துருக்களால் ஆபத்துவிளையக்கூடிய யுத்தத்தில் இந்திரனைக்காத்ததுபோல ஸாத்யகியைக் காத்தார்கள் பிறகு, அதிகபயங்கரமானதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம்செய்கின்றதுமான (அந்த) யுத்தமானது, முற்காலத்தில் தேவர் களுக்கு அஸுரர்களோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சத்துருக் களுக்கு உம்முடைய படைவீரர்களோடு உண்டாயிற்று. நானாவித சஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதி ரைகளும் காலாட்களும் சுழன்றன, ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட் டுத் தடுமாற்றமுற்றன, விசேஷமாகச் சத்தமிட்டன; துன்பத்தை அடைந்தன; அப்படியே உயிர்துறந்து கீழேவிழுந்தன. அரச னுடைய இளைய ஸஹோதரனான உம்முடையபுத்திரன் பயமில் லாதவனாகப் பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு அவ்விதநிலைமை யை அடைந்திருக்கின்ற பீமனை எதிர்த்தான். விருகோதரன் விரைவுடன் பெரிதான * ருருவை ஸிம்மம் எதிர்ப்பதுபோல அவனை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, உயிரைப் பந்தயம்வைத்துப் போர்சூதாடுகின்ற அவ்விருவர்களுக்கும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கோபங்கொண்டவர்களும அதிகபரபரப்புள்ளவர்களுமான சம் பரன் இந்திரன் இவ்விருவர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோல மிக்க

* ஒருவகைமான.

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில் மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித் துக்கொள்வதுபோலக் கைகளால் திடமாக அடித்துப் பிடிக்கின்ற அவ்விருவர்களும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற வைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அதிக மாக ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். அப்பொழுது, ஸாரதி களுடன்கூடின சூரர்களான அவர்கள் இருவர்களும் ஒரேஸமயத் தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்து, பீமன், 'ஸாரதியே! துச்சாஸனன் பக்கத்திலபோ' என்றும், துச்சாஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' என்றும் கூறினார்கள் பற்பல ஆயுதங்களுடனும் குடை களுடனும் கொடித்துணிகளுடனும் கூடியவைகளும் த்வஜத்துடன் கூடியவைகளுமான அவர்களுடைய அந்த இரண்டுரதங்களும் ஸாரதி களால் விரைவாக ஓட்டப்பட்டவைகளாக முற்காலத்தில் ஸ்வர்க்கத் தில் இந்திரன் பலன் இவ்விருவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல விரைவாக நன்றாகநெருங்கி எதிர்த்தன. பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து), 'துச்சாஸன! பாக்யத்தால் இப்பொழுது காணப்பட்டவனாகிறாய். வட்டியுடன் முதலைக் கணப்பொழுதில் கொடுக்கிறேன். தரௌபதியைத் தொட்டதினால் ஸபையில் உன் விஷயத்தில் என்னால் எந்தவிஷயம் வெகுகாலத்திற்குமுந்தி உரைக் கப்பட்டதோ, அதனை என்னிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்' என் றான் பிறகு, இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அந்தத்துச்சாஸனன் (பீமனைப்பார்த்து), 'பீமஸேன! நான் எல்லாவற்றையும் நினைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன். நான் உரைப்பதைக்கேள். அரக்குமாளிகை யில் நெடுங்கலாம் இராப்பகல்களாக அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத் துக்கு நானே காரணமென்று நினைக்கிறேன். மேலும், நம்பிக்கை யில்லாதவர்களும் வேட்டையாடுகின்றவர்களும் எல்லாஇடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களும 'இரவும்பகலும் மஹாபயத்தை நினைக் கின்றவர்களும் அவ்வாறே போகங்களினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களுமாக வஸித்தீர்கள். காடுகளிலும் மலைச்சந்துகளி லும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய பட்டணத்தில் நுழைந் தீர்கள். உங்களுள் பல்குனன் கிருஷ்ணையினால் வரிக்கப்பட்டமை யால், நீங்கள் ஒருமாயையை அடைந்திருந்தீர்கள். மாதாவினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களனைவர்களாலும் ஒன்று சேர்ந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்டகாரியம் செய்யப்பட

டது. ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களான உங்கள் ஐவாகளாலும் அந்தப்பாஞ்சாலி ஒருத்தி வரிக்கப்பட்டாள்; மனைவியா கவும் அடையப்பட்டாள். ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால ஸபையில த்ரௌபதியுடன் நீங்கள அடிமையாக்கப்பட்டதை நினைக கிறேன்' என்று கூறினான உமதுபுத்திரனால இவவாறு சொலலப பட்ட பாண்டுவின புதலவனான விருகோதரனே கோபததுக்கு வசபபட்டவனாகி உமதுகுமாரனுடைய விலலையும் கொடியையும் இரண்டுக்ஷுரங்களால வெட்டினான. இவனுடைய நெற்றியையும் ஒருபாணத்தினால பிளந்தான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலி னின்றும் கவாந்தான் அந்தராஜகுமாரன் வேறுவிலலை எடுத்து விருகோதரனைப பனனிரண்டுபாணங்களாலபிளந்து தானே குதிரை களை நடத்திக்கொண்டு, நேராகச்செலலும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிந்தான.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுத்திரனும் உக்கிரனுமான துச்சாஸனனால வஞ்சனை யினால பீடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனன, நன்குகப்போர்புரிந்தான். ராஜபுத்திரனும கௌரவாகளுள வீரனும் வலிமைமிக்கவனுமான துச்சாஸனன், ஜம்பாஸுரன உதாரமான வீர்யமுள்ள இந்திரனை எதிர்த்துப போர்புரிந்ததுபோலப பீமஸேனனை எதிர்த்துப போர்புரி ந்தமையால, அந்தயுத்தத்தில (ஒருவராலும) செய்யமுடியாத கார் யத்தைச்செய்தான அவன யுத்தத்தில இரண்டுபாணங்களால பீமஸே னனுடைய விலலையும் அறுத்து ஸாரதியையும் அடித்தான் ; பிறகு, சிறந்த முப்பதுபாணங்களால சிறந்தகாட்டானையை அடிப்பது போலப பீமஸேனனை அடித்தான். அந்தப பீமனோ, அப்பொழுது பெருங்காரியத்தைமுடிக்கவலல ஒருவிலலையெடுத்துக் கடியவேக முள்ள சிறந்தயானையை ஈட்டிகளால குத்துவதுபோல ஐம்பதுபாண ங்களால ராஜபுத்திரனை நடுமார்பில அடித்தான. அரசரே! பிறகு, பலவானான துச்சாஸனன், யுத்தத்தில இந்தப பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும கொன்று, மறுபடியுமே தேரின ஏர்க்காலை வெட்டி எறிந்து, பீமஸேனனை ரதத்தை இழந்தவனாகச்செய்தான். மஹாத் மாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினின்று இறங்கிப பூமியில

நின்றுகொண்டு கதையினால் அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்குஅனுப்பி, அந்தராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பறறி இழுததான். துசசாஸனன், அந்தரததினின்று துள்ளிக குதிததுக் கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரததைப பிரயோகிததான். அளவிடமுடியாத சக்தியுள்ள அந்தப பீமஸேனன, அந்ததேதாமரத திறைல மாாபிலடிககபபடடு அநதத துசசாஸனனைககுறிதது அளந தறகரியஆறறலமைந்த கதையைப பிரயோகிததான பிறகு, பீமஸே னன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எலலாததுககங்களையும் கோபததினால் நினைததான் அநதராஜபுததிரனும் அவவாறு உககிரமானபீமனுடைய பிரதிஜ்ஞையை நினைததுநினைதது வியஸனமடைநதான். புரு ஷாகளுள மிகசசிறநதவனும் சிறநதபலமுள்ளவனுமான அநத விரு கோதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகசசிநதிககபபட்டிருக் கிற ரோஷததை அதிகவேகததினால வெளியிட்டு வஜ்ராயுதததுககும் இடிக்கும் ஸமமானவேகததுடன்கூடின கதாயுதததை எடுதது ரோஷததினால பூமியில அடிதது, பிறகு, (ராஜபுததிரனை) நனறாக அடிததான். துசசாஸனன் அதிகமாக அடிககபபட்டும் பிளககப பட்டுமிருக்கிற சரீரததுடன பூமியில விழுநதான ரணகளததில ராஜபுததிரனைக கழுததில மிதிததுககொணடு சிவநதகண்களையுடை யவனும் மிகுநதவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுதரனைஅநதத துசசாஸனனைப பாாதது, 'நீ எம்மை அவமதிததுவிட்டு எதைத தேடிககொணடு மறுபடியும் இஙகுவநதாய?' அதனைசசொல. அதிகமாகஜவலிககினறதும் நெடுநாளாகததேடபபட்டுள்ளதும் மிக வும் பிரகாசிககினறதுமான என்னுடைய அபபடிபபட்டரோஷததை அதிகமாக விளஙகும்படிசெயதுகொணடு உனனுடைய மாாபாகிற பாத்திரததினினறு (ரகதமாகிற) சாராயததைக குடிககபபோகி றேன' என்றுசொன்னான். பிறகு, அவன துசசாஸனனைக கழுத தில மிதிததுககொண்டு கரூரமானகாாயததைச செயய ஆரம்பித தான். சிறநதவேகமுள்ள அநதத துசசாஸனன பலததினால அவனை விலககிததளளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடையபுதர னை துசசாஸனனிடததிலுள்ள பகைமையைக காட்டிககொணடு அவனைத தொடாநதுஓடினான். பலவானான பீமன் காட்டில ஸிமமக குட்டியானது ஒருமானை அடிககடி தூரததுவதுபோல மஹாபல சாலியான துசசாஸனனை விரைவாகத்துரததிச் சிறநத முயறசியி னால அவனைப பிடிதது அவனை மேலே தூககிததூககிஎறிநது அப பொழுது பூமியில விரைவாகததேயததான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கத்தியை உறையினின்று வெளியில் உருவினன் பிறகு, விருகோதரன் அந்தத்துச்சாஸனனைக் கீழேதள்ளித் திசைகளை ஒலியிடும்படிசெய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்தினலை காஜித்தான். அஜமீடனுடைய வம்சத்திலுதித்தவரே! அந்த நாதத்தினலை பக்கத்திலிருந்தவர்கள் அனைவர்களும் மூர்ச்சையடைந்து கீழேவிழுந்தார்கள். அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவனும் நினைக்கத்தகாத செய்கைகளையுடையவனுமான பீமஸேனன் அந்த ரணகளத்தில் துச்சாஸனனைப்பார்த்துத் தேவியினுடைய தலைமயிரைப் பிடித்ததையும் ரஜஸ்வலையாயிருந்த அந்தத்தேவியின் துகிலுரிந்ததையும் நினைத்துக் குற்றமற்றவளும் பாத்தாக்களால் அனுதரிக்கப்பட்டவளுமான அந்தத் த்ரௌபதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட துக்கங்களையும் நன்ருக நினைத்து நெய்யினலை ஹோமம்செய்யப்பட்ட அக்னிபோலக் கோபத்தினலை ஜ்வலித்தான். அப்பொழுது, அவன் கர்ணனையும் துர்யோதனனையும் கிருபரையும் அஸ்வத்தாமாவையும் கிருதவர்மாவையும்பார்த்து, 'ஓ! போர்வீரர்களே! இப்பொழுது பாவியான துச்சாஸனனைக் கொல்லுகிறேன் இப்பொழுது எல்லாரும் ரக்ஷியுங்கள்' என்ருன்; 'த்ரோணபுத்திரா கிருதவர்மா இவர்களையும் கொல்லுகிறேன்' என்றும் கூறினை அதிகபலமும் வேகமுமுள்ள விருகோதரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு (துச்சாஸனனைக்) கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனுக விரைவாக அவனைஎதிர்த்து ஓடினன் நிகரற்ற வீரனை விருகோதரன் ஸிம்மமானது பெரியயானையைப் பாய்ந்து பிடிப்பதுபோல யுத்தத்தில் அதிகமாகப்பாய்ந்து துர்யோதனனுக்கும் கர்ணனுக்கும்எதிரில் துச்சாஸனனைப்பிடித்து, தீட்டப்பட்டதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கத்தியை மேலேஎடுத்து, நடுங்குகின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் காலால் மிதித்துக்கொண்டு, 'கெட்டஎண்ணமுள்ளவனே! ஸந்தோஷமுள்ளவனுகக் கர்ணனுடனும் துர்யோதனனுடனும் சேர்ந்து (பாஞ்சாலியைப் பார்த்து) 'பசு' என்று எந்த வார்த்தையைச் சொன்னயோ அதனையும் ராஜஸூயயாகத்தினுடைய அவப்ருதத்தில் பரிசுத்தமான த்ரௌபதியினுடைய கூந்தல்கள் எந்தக்கையினலை பற்றி இழுக்கப்பட்டனவோ அதனையும் சொல். பீமஸேனன் உன்னை வினவுகிருன்' என்று கூறினன். துச்சாஸனன் மிக்க பயங்கரமான அந்தப் பீமனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கர்வத்தினலை பயங்கரமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு கண்களைப் புரட்டிவிழித்து அவ

வாறு கோபத்துடன் பீமனைநோக்கி, 'யானையின் துதிக்கைக்கு ஒப்பானதும் பருத்தகொங்கைகளை மர்த்திக்கின்றதும் ஆயிரம் பசுக்களைக்கொடுத்ததும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவர்களுள் தலைவர்களும் நீங்களும் ஸபையின்கண் வீற்றிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே என்னுடையஇந்தக்கையினலேதான் திரௌபதியினுடைய கூந்தல்கள் பற்றி இழுக்கப்பட்டன' என்று இவ்விதமான வசனத்தை யுத்தத்தில் உரைத்தான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ராஜபுத்திரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அந்தப்பீமன் யுத்தத்தில் அவனுடைய மார்பை நன்ருக மிதித்துப் பலத்தினலே இருகைகளாலும் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு எல்லாப்போர்வீரர்களையும் பார்த்து உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்துகொண்டு, 'இவன் இப்பொழுது இருகைகளையும் இழந்தவனுகப்போகிருன். பலமுள்ளவன் ரக்ஷிக்கட்டும்' என்று சொன்னுன். இவ்வாறு, கோபமுள்ளவனும் மஹா பலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமஸேனன் பலத்தினலே யுத்தவீரர்களை அவமதித்து, உயிரை இழக்கப்போகிற துச்சாஸனனுடைய கையைக் கையினலே ஒடித்தான் அந்தப் பீமன் வீரர்களுடைய மத்தியில் வஜ்ராயுதத்துக்கும் இடிக்கும் ஒப்பான அந்தக்கையினலே துச்சாஸனனைக் கொன்முன். பீமன், துடிக்கின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு அப்பொழுது காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஸமமானதும் மிக்க பயங்கரமாயிருப்பதும் சிறந்ததுமான உருவத்தைத் தரித்து, மஹாரதனும் சத்துருக்களை அடக்கி ஆள்பவனும் பூமியில் வீழ்ந்திருப்பவனுமான அந்தத் துச்சாஸனனுடைய மார்பைப் பிளந்து ரத்தை எடுத்துப் பிறகு சிறிது உஷ்ணமாக இருக்கிற அவனுடைய ரக்தத்தைச் சுவைத்துச்சுவைத்து நாற்புறமும் பார்த்துக்கொண்டே பானம்செய்தான். கோபமுள்ளவனும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனுமான பீமன், 'இப்பொழுது இந்தச்சத்துருவின் இரத்தத்தினுடைய சுவையானது தாய்ப்பால், அமிருதம், தேன், ரஸம், மதுபானம், யவகபானம், பால், தயிர், சிறந்தமோர், மனேஹரமானகருப்பஞ்சாறு இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட அதிகருசியுள்ளதென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னுன் இவ்வாறு சொல்லுகின்றவனும் மறுபடியும் எழுந்திருந்தவனும் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்றவனும் மிக்க மனக்களிப்புற்றவனுமான பீமஸேனனை எவர்கள் அப்பொழுது பார்த்தார்களோ அவர்களும் மிக்க துன்பமுற்றுக் கீழேவிழுந்தார்கள். எந்த மனிதர்கள் விழவில்லையோ

அவர்களின் கைகளிலிருந்து சஸ்திரம் கீழே விழுந்தது. அந்த ரண களத்தில் அப்பொழுது மனிதர்கள் பயத்தினால் விகாரமான குரலுடன் அலறினார்கள். கண்களை மூடிக்கொண்டு மூர்ச்சையையும் அடைந்தார்கள். அந்த யுத்தகளத்தில் துச்சாஸனனுடையரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப் பார்த்தவர்களனைவரும், 'இவன் மனுஷ்யனல்லன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் மூடப்பட்ட வர்களாக ஓடினார்கள்.

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன்தம்பியரையும் கொன்றதும், கர்ணன் அச்சமடையச் சல்யன்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அந்த விருகோதரன் அந்தத் துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகால்களையும் பிடித்துக் கூத்தாடிக்கொண்டு பின்வருமாறான வசனத்தை உரக்கச் சொல்லலானான் 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞ்சப்போகிறேன் நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீண்டும் 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல் எவர்கள் அப்பொழுது எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடினார்களோ அவர்களைக்குறித்து நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு எதிர்க்கூத்தாடுகிறோம் புத்திரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படுத்திருக்கும் ஸமயத்தில் காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பாம்புகளால் கடிபட்டது, அரக்குமாளிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூதாட்டத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காற்றிலும் நெருப்பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யத்தில் வஸித்தது, யுத்தத்தில் அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தது ஆகிய இவ்விதமான துக்கங்களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயத்திலாவது ஸுகங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே! விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜயத்தை அடைந்து மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக்கையில் பிடித்தவனுமான பீமன் இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுசகாலத்தில்காலன்போல உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச்செய்து கொண்டு உமது சேனையைக்குறித்து இங்குமங்குமாக ஓடினான். பார

தரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிக்ககோரமான கௌரவர்களுடைய யுத்தகளமானது ஒருக்ஷணத்திற்குள் சூன்யமாயிற்று. அரசரே! பலத்தினால் மேலான ஸிம்மமானது புள்ளிமானைக் கொல்வதுபோல் மதத்தினால் மிக்கவனான அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனைக்கொன்று விருப்பம்நிறைவேறியவனானான். மகாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமஸேனன் பூத்த பலாசவிருக்ஷம்போல இரத்தத்தினால் மிக்கசிவப்பாக விளங்கினான். அரசரே! குருதியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்துடன் கூடியவனும் குரோதமுள்ளவனுமான பீமன் (துச்சாஸனனைப்பார்த்து), 'பாபபுத்தியுள்ளவனே! கொலைகார! இப்பொழுது சொல் கீழேவிழுந்திருக்கிற துச்சாஸனன் விஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜ்ஞை எம்மால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்களாகிய எம்மால் அடையப்பட்டது இந்தயுத்தத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான துரியோதனனைக்கொன்று இரண்டாவதான மற்றொருபிரதிஜ்ஞையையும் அடையப்போகிறேன் நான் கௌரவர்களுக்கு முன்னிலையில் இவனுடையதலையைநொறுக்கி மீண்டும் சாந்தியை அடையப்போகிறேன். பதிகளை இழந்திருந்த அந்தப்பாஞ்சாலியானவள் பதிகளை அடைந்தவளானாள் பதிகளுள்ளவர்களாயிருந்த கௌரவஸ்திரீகள் பதிகளை இழந்தவர்களானார்கள் உலகத்திலுள்ள பற்பலவிதமான ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள் எவர்கள், எள்ளாகஇருந்தார்களோ அவர்கள் பதரானார்கள் ஜயஸித்தியைப்பெற்றவர்களான அந்தச்சத்துருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத்தில் மிக்கஆச்சரியமானவிஷயம் எது இருக்கிறது?" என்றுகூறினான். மிக்க மனக்களிப்புற்றவனும் உதிரத்தினால் நனைந்தமுகமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமன் இவ்வளவுமாத்திரம் வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான்; விருத்திரனைக்கொன்று ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரன் கூத்தாடியதுபோலக் கூத்தாடினான். கூத்தாடுகிறவனும் மிக்க வீர்யமுள்ளவனுமான பீமனைப் பிரஜைகளுடைய முடிவுக்காலத்தில் (ஸம்ஹரிக்கின்ற) காலனைப்போலக்கண்டு காணினை மஹாபயம் வந்தடைந்தது. உமது குமாரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவர்களானார்கள் அரசரே! துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவர்களுமான அந்த உம்முடைய குமாரர்கள்

மிக்ககோபமாகிறவிஷத்தைத் தரித்தவர்களாகப் பீமனை அம்புகளால் நன்றாக மூடினார்கள். அம்பறாத்தூணிகளையுடையவர்களும் கவசம் பூண்டவர்களும் கத்தியுள்ளவர்களும் தண்டங்களைத்தரித்தவர்களும் விற்பிடித்தவர்களுமான அலம்பு, ஜலஸந்தன, வாதவேகன், ஸுவர்ச்சஸ, இவர்கள் ஒன்றுகூடினவர்களாகவும் பிராதாவினுடைய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனனை விரைவாகப் பீடித்தார்கள் நான்கு பக்கத்திலும் அந்த மஹாரதர்களால் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டு நின்ற அந்தப்பீமன் கோபத்தினால் கண்கள் நன்குசிவந்து கோபத்துடன்கூடின காலனைபோல விளங்கினான் அரசரே! பிறகு, பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவர்களும் துச்சாஸனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களுமான உம்முடைய ஒன்பது குமாரர்களால் விருகோதரன் சூழப்பட்டான். பாரதரே! பிருதாபுத்ரனானபீமன ஸவர்ணமயமான தோள்வளைகளுடன்கூடின அந்த ஒன்பதுவீரர்களையும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்கவேகமுள்ளவைகளுமான ஒன்பது பல்லங்களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் உமதுபுத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன், பீமனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்தசேனையானது ஸூதபுத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜைகளிடத்தில் யமனுடைய பராக்ரமத்தைப்போன்ற பீமனுடைய பராக்ரமத்தைக் கண்டு கர்ணனைப் பெரும்பயம் வந்தடைந்தது. அவனுடைய வடிவத்தையும் மனோபாவத்தையும் அறிந்தவனும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவனுமான சல்யன் அப்பொழுது கர்ணனைப்பார்த்து ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருக்கிற வசனத்தை உரைத்தான்.

'ராதாநந்தன! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருப்பது உன்னிடத்தில் பொருந்தாது. இந்தஅரசர்கள் பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக ஓடுகின்றார்கள். துர்யோதனனும் பிராதாவினது துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு மதிமயங்கியிருக்கிறான் மஹாபலசாலியான பீமனால் துச்சாஸனனுடைய உதிரமானது குடிக்கப்படுங்கால், துர்யோதனன் மனநிலை தவறினவனாகவும் சோகத்தினால்விரைந்துஅறிவுபோக்கப்பட்டவனாகவும் இருக்கிறான். கர்ண! கிருபரைத் தலைவராக உடையவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மிகுந்திருக்கின்றவர்களுமான மஹாரதர்களுமான இந்த (தத்துர்யோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள் நான்குபக்

கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு உன்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள். அஸ்த்ரங்களில் நல்ல தேர்ச்சியுடையவர்களுடன் தனஞ்சயனை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தின்பொருட்டு உன்னையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அணுகிவிட்டார்கள். புருஷச்ரேஷ்டனே! சிறந்த ஆண்மையில் நிலைபெற்றவனான அப்படிப்பட்ட நீ க்ஷத்திரியதர்மத்தைமுன்னிட்டுத் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச்செல். தார்த்தராஷ்டிரனால் எல்லாப்பாரமும் உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! சக்திக்கும் பலத்துக்கும் தக்கபடி அந்தப்பாரத்தைச் சுமப்பாயாக. ஜயித்தால் பெரிதானகீர்த்தி உண்டாகிறது, அபஜயமுண்டாகுமானால் ஸ்வர்க்கம் நிச்சயம். ராதாபுத்திர! நீ மதிமயக்கத்தை அடையவே, உன்னுடைய குமாரனான விருஷஸேனன் மிக்ககோபங்கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்து ஓடுகிறான்' என்றுசொன்னான். கர்ணன், அளவுகடந்த தேஜஸுள்ள சல்யனுடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, மனத்தில் போருக்காக உறுதிகொண்டவர்களின் தன்மையை அடைந்து (யுத்தத்திற்காக) நின்றான். பிறகு, கோபமுள்ளவனான விருஷஸேனன் எதிர்த்து வருகின்றவனும் சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனும் அம்புகளை இறைக்கின்றவனும் * கோரரூபத்துடன் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்ற யமன்போன்றவனுமான பீமனை எதிர்த்துச்சென்றான். நகுலன், யுத்தத்தில் நல்ல உத்ஸாஹமுள்ளவனும் சிறந்தவீரனும் சத்துருவுமான அந்தக்கர்ணபுத்திரனைத் தூரத்திலிருந்தே அம்புகளால் மிகத்துன்புறுத்திக்கொண்டு, ஜயசீலனான இந்திரன் கொல்லஎண்ணங்கொண்டு ஜம்பனை எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, நகுலன் தைர்யத்துடன் ஒருக்ஷுரத்தினால் கர்ணபுத்திரனுடைய ஸ்படிகத்தினாலும் ஸ்வர்ணத்தினாலும் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்ட துவஜத்தையும் வெட்டி ஸ்வர்ணத்தினால் விசித்திரமாகக் கட்டப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமான வில்லையும் ஒருபல்லத்தால் துண்டாக்கினான். பிறகு, அந்தக்கர்ணபுத்திரன் சீக்கிரமாக வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவனை எதிர்த்தடித்தான். அப்பொழுது, கர்ணபுத்திரன் அஸ்திரவித்தையில் நல்லதேர்ச்சியுள்ள அந்த நகுலன்மீது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான். பிறகு, கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரியகொள்ளிகள்போன்ற பாணங்களால் கர்ணபுத்திரனை ஹிம்ஸித்தான். அரசரே! அந்தக்கர்ணபுத்திரன் நகுலனுடைய எல்லா அஸ்திரங்களையும் உத்தமமான அஸ்திரங்களால்

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தடுத்தான் பரதர்களுள் சிறந்த வீரரே! அப்பொழுது, கர்ணபுத்திரனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் அதிகோரமான யுத்தம் நேர்ந்தது. வீரனான கர்ணபுத்திரன் யுத்தரங்கத்தில் வனாயுதேசத்தில் தோன்றியவைகளும் ஸுகுமாரமாயிருக்கின்றவைகளும் அதிக வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் ஸுவர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆச்சர்யகரமாக இருப்பவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். பிறகு, நகுலன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று இறங்கி மயில்பிரதிமைகளால் சித்திரிக்கப்பட்ட அழகிய கேடகத்தையும் ஆகாயத்துக்கு ஒப்பான கத்தியையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பிரகாசிக்கின்றவனாகப் பக்ஷிபோல ஸஞ்சரித்தான். பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச் செய்யுந்தன்மையுள்ள நகுலன் கர்ணபுத்திரனைச் சார்ந்த இரண்டாயிரம் வீரர்களை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான். அவர்கள் கத்தியினால் வெட்டப்பட்டவர்களாக அச்வமேதத்தில் *சமிதாவினால் கொல்லப்படுகிற பசுக்கள்போலக் கீழேவிழுந்தார்கள். வெற்றியைவிரும்பிய நகுலனொருவனால் துரத்தப்பட்டவர்களும் †சிறந்தசந்தனம்பூசின அங்கங்களையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பற்பல் தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் (நமக்கு) ஸுஹ்ருத்துக்களும் ஸத்யஸந்தர்களுமான வீரர்கள் ஆங்காங்கு ஜயிக்கப்பட்டார்கள். பூமியில் ஸஞ்சரிக்கின்ற நகுலனை ரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் நாற்புறத்திலும் பாணங்களால் எதிர்த்து அடித்தன. அம்புகளால் துன்புறுத்தப்படுகின்ற அந்த நகுலன் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக்கொன்றுகொண்டு ஸஞ்சரித்தான். யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் ரதவீரர்களையும் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த நகுலனைக் கர்ணபுத்திரனும் பதினெட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். அடிக்கப்பட்ட அந்தவீரன் கோபங்கொண்டான். பிறகு, பாண்டுநந்தனன், நரவீரனான கர்ணபுத்திரனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஓடினான். ஸூதபுத்திரன், மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த நகுலனுடைய கவசத்தைப் பாணங்களால் உடைத்தான். பிறகு, சத்துருவேகத்தை ஸஹிக்கிறவனான கர்ணபுத்திரன், வெண்கலமயமாயிருப்பதும் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டதும் நன்குதுவைந்ததும் பெரிதான பாரத்தை ஸஹிக்கின்றதும் பகைவர்களுடைய சரீரத்தைக் கவர்கின்றதும் அதிககோரமானதும் ஸர்ப்பம்போன்றதும் உனீறயி

---

* கொல்லுகிறவன். † வேறுபாடம்.

னின்று வெளியில் உருவப்பட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அந்த நகுலனுடைய சிறந்த கத்தியைத் தீட்டப்பட்ட நல்ல நுனியுள்ள ஆறுபாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான். மறுபடியும், கூர்மையுள்ளபாணங்களால் பார்த்தனை நடுமார்பில் விரைவாக அதிகமாக அடித்தான். அவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தையும் நாடி மிக்ககோரமான சரமாரியையும் பொழிந்தான். பிறகு, நகுலன் வில்லுமகத்தியும் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் பகைவர்களால் பீடிக்கப்பட்டவனும் கர்ணபுத்திரனுடைய அஸ்திரங்களில் மூழ்கினவனுமாயிருப்பதை அறிந்து, உத்தமபுருஷர்களாலேவப்பட்டவர்களும் ஸாத்யகியை ஆருமவனாகக் கொண்டவர்களுமான சிறந்தஜந்துதுருபதராஜகுமாரர்களும் சத்துருக்களுடையவேகத்தை ஸஹிக்கிறவர்களான ஐந்து த்ரௌபதீபுத்திரர்களும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவர்களும் மணக்களிப்புள்ளவர்களும் துள்ளுகின்றகுதிரைகளுடன் கூடியவர்களும் உம்மைச்சேர்ந்த யானைகளையும் ரதங்களையும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு, ஆயுதங்களுடன்கூடினவர்களும் மகிமையுடையவர்களுமான பதினொரு ருத்திரர்கள்போல ரதங்களோடு சீக்கிரமாகச்சென்றார்கள் பிறகு, உம்முடைய ரதிகர்களுள்சிறந்தவர்களான கிருபர், க்ருதவர்மா, அச்வத்தாமா, துரியோதனன், சகுனி, சுகன், விருகன், க்ராதன், தேவாவ்ருதன் இவர்கள் விரைவுள்ளவர்களாக யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிக்கின்ற ரதங்களோடும் விற்களோடும் அவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்த ரதிகச்ரேஷ்டர்கள் அந்தப்பதினொருவீரர்களையும் வஜ்ராயுதம்போன்ற பாணங்களாலடித்துக்கொண்டு தடுத்தார்கள் குணிந்தர்கள் புதியமேகத்துக்குஸமமான நிறமுள்ளவைகளும் மலைகளின்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பயங்கரமானவேகமுள்ளவைகளுமான யானைகளாலவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளும் இமயமலையிலதோன்றியவைகளும் மிக்க மதங்கொண்டவைகளும் யுத்தம்பண்ணுவதில் விருப்பமுற்ற ஸமர்த்தர்களால் ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும் பொன்விரிப்புகள் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில் மின்னலுடன்கூடினமேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின. குணி

நதனுடையபுததிரன், பெரியவைவயும் உருககிறைசெய்தவையுமான பததுபபாணஙகளால குதிரைகளோடும ஸாரதியுடனுங்கூடின கிருபரை அதிகமாகத துனபமடையுமபடிசெயதான. பிறகு, அவன கிருபருடைய பாணஙகளால அடிககபபட்டு யானையோடுகூடவே பூமியில விழுநதான். குணிநதபுததிரனுடைய இளையஸஹோதரனே, சூரியனுடைய கிரணஙகளபோன்றவைகளும உருககுமயமாயிருபபவைகளுமான தோமரஙகளால போஜனனகிருதவாமாவினுடைய குதிரைகளைககொனறான் பிறகு, கிருதவாமாவினுடைய குதிரைகள் கொலலபபட்டு க்ஷணததில விழுநதன பிறகு, எலலா ஆயுதஙகளுமுளள போாவீராகளோடும கொடிகளோடுஙகூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள தரோணபுதராால அடிககபபடடவைகளாகப பிராணனை இழநது உயிாதுறநது, வஜராததினால பிளககபபடட பெருமலைகளபோலப பூமியில விழுநதன குணிநதராஜனுடைய இளையஸஹோதரனை அடுததுபபிறநதிருபபவன் உம்முடைய புததிரனைச சிறநத பாணஙகளால நடுமாாபில அடிததான. உமது குமாரன கூாமையுளள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததையும் அநத யானையையும அடிததான் அநதச சிறநதயானையானது மாரிககாலததில் மஹேநதிரனுடைய வஜராததினாலஅடிககபபடட தாதுபாவதமானது ஜலததைககககுவதுபோல நாறபுறஙகளிலும் ரகதததை மிகுதியாகப பெருககிககொண்டு ராஜபுததிரனுடன விழுநதது. குணிநதபுததிரனால ஏவபபடட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும ரதததுடனுமகூடின காாதனை மிக அடிததது. பிறகு, அது காாதனுடைய பாணஙகளால எதிாததடிககபபடடுத தனமீதுளள வீரனோடு வஜராயுதததினால அடிககபபடட மலைபோல விழுநதது பிறகால வெலலமுடியாத வீரனை காாதராஜன யானையினமீதிருககினற மலைநாடடில தோனறின வீரனால அமபுகளால அடிககபபடடவனாகக குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோடும் கொடிகளோடும, பெருஙகாறறினால முறிககபபட்ட பெரிய மரம் போலக கீழே விழுநதான. விருகன, யானையினமீதிருககினறவனும் சிறநத மலையில வஸிககினறவனுமான வீரனைப பனனிரணடு பாணஙகளால நனறாகபபிளநதான. பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும ரதததுடனுஙகூடின விருகனை நானகு காலகளாலும விரைவாகத தாககியது சிறநதயானையினால தாககபபடடவனும வீாயமுளளவனுமான அநத விருகன் பனனிரண்டு பாணஙகளால அதனைப பிளநதான. விருகனால பாணஙகளால அடிககபபடட அநத யானையானது

பப்ருஷினுடைய குமாரனோடு பூமியில விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிநதான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியினுல பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கபபட்டுக கீழே விழுந்தான் குணிநதபுததிரன் கொம்புகளாலும் வாலினுலும் பின்சரீரத்தினுலும் எதிரிகளை வீழ்தது கின்ற யானையினுல சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுததத்தில யமனுடைய வீட்டுககு அனுபபினுன், ரததததையும் கலகலக்கச்செய்து ஸிம்மநாதம் செயதான் பிறகு, காஜிககின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுததான். பிறகு, அநதககுணிநதாகள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசோநத அநத மகாரதாகள மிகக மனக களிபபுள்ளவாகளாக ஸமுததிரததினின்றுஉண்டான சிறந்த சஙகங களை ஊதினுாகள, விறகளைக் கையிலகொண்டவாகளாக எதிர்த்தும் சென்றாாகள். கௌரவாகளுககுப பாண்டவாகளோடும் ஸருஞசயர்களோடும் பாணங்களாலும் கததிகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள குதிரைகள யானைகள் இவறறின் உயிரைவாஙகுகின்றதும் மிகக ஸங்குலமானதும் அதிகபயஙகரமாயிருபபதுமான அபபடிபபட்டயுததமானது திரும்பவும் நடநதது. பிறகு, ரதஙகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களும் ஒன்றினுல ஒனறு அடிககபபட்டுத திககுககளினின்று உண்டான உக்கிரமான காறறுககளால மின்னலுடன்கூடின மேகஙகள போலப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, சதானீகனுலடிககபபட்ட பெரியயானைகளுங் குதிரைகளும் ரதஙகளும் உம்முடைய காலாட்களுடைய கூட்டஙகளும கருடனுடையகாறறினுல நன்றாக அடிக்கபபட்டஸாபபஙகளபோலப பரவசமாகப பூமியை அடைநது பொடி செயயபபட்டன. பிறகு, அநத விநதனுடையகுமாரன் சிரிததுக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக கூாமையுள்ள அனேகபாணஙகளால அடிததான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபததினுல தாமரை மலர் போனறமுகததுடன்கூடின விநதபுததிரனுடையதலையை க்ஷுரததினுல அறுததான் பிறகு, காணபுததிரன் சதானீகனை உருக்குமயமான மூன்று பாணஙகளாலும் அாஜுனனை மூன்று பாணஙகளாலும் பீமனையும் நகுலனையும் மூனறுபாணஙகளாலும் ஏழுபாணங்களாலும் ஜனாாததனரைபபனனிரண்டு பாணஙகளாலும் அடிததான். மனிதஇயறகைககு மேறபட்டசெயகையுள்ள காணபுததிரனுடைய அநதசசெயகையைககண்டு கௌரவாகள களிபபடைநது (அவனைப) புகழநதாாகள தனஞசயனுடைய பராககிரமததை அறிநதவாகள், 'இவன் அக்னியிலஹோமம்செய்யபபட்டவன்' எனறே எண்ணினாாகள்.

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனை விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் ஸூதபுத்திரனுக்கெதிரிலிருந்தவனுமான அந்தக்கிரீடியானவன், அப்பொழுது மாத்ரியின் புத்திரனான நகுலனைக் குதிரைகளை இழந்திருப்பதைக்கண்டு, ஜனங்களுடைய மத்தியில் அதிகமாக அடித்துக் காயம் பண்ணப்பட்ட கிருஷ்ணனையும் நன்றாகப்பார்த்து, யுத்தத்தில் விருஷஸேனனை நன்றாக எதிர்த்தான். பெரும்போரில் தன்னைநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் உக்கிரனும் ஆயிரம்பாணங்களைத் தரித்தவனும் மஹாரதனுமான அந்தக்கிரீடியை முற்காலத்தில் நமுசி மஹேந்திரனை எதிர்த்ததுபோலக் கர்ணபுத்திரன் எதிர்த்தான். சூரர்களும் ரதிகர்களுள் மேன்மைபெற்றவர்களுமான அந்தமஹாரதர்கள் இருவரும் அந்தயுத்தத்தில் பரஸ்பரம் நேரில்நின்று அதிகமான பரபரப்புள்ளவர்களாக அப்பொழுது அநேக அம்புக்கூட்டங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். பிறகு, மஹானுபாவனான கர்ணபுத்திரன் யுத்தத்தில் விரைவாகப் பார்த்தனைக் கூர்மையுள்ள ஓரம்பினால் அடித்து, வீரனான அந்தநமுசி இந்திரனை அடித்துக் கர்ஜித்ததுபோல உரக்கக் கர்ஜித்தான். மறுபடியும், அந்தவிருஷஸேனன் உக்கிரமான பாணங்களால் இடக்கைத்தோள்பட்டையில் அடித்தான். அவ்வாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் பார்த்தனைப் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். அர்ஜுனன், கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனால் விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அம்புகளால் முதலில் அடிக்கப்பட்டமையால் சிறிதுகோபமூட்டப்பட்டுப் பிறகு அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, மஹாபலசாலியான கிரீடியானவன் யுத்தத்தில் கர்ணபுத்திரனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாக யுத்தமுனையில் கோபத்தினால் புருவத்தை முக்கோணவடிவமாக நெற்றியில் ஏறச்செய்து, பாணங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தான். யமனுக்குச்சத்துருவான ருத்திரரை அடித்த அர்ஜுனன் அப்பொழுது சிறிதுசிவந்தகண்களையுடையவனாகவும் உரக்கச்சிரிக்கின்றவனாகவும் கர்ணனையும் துர்யோதனனையும் துரோணபுத்ரரையும் முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாக்கௌரவவீரர்களையும் நோக்கி, 'கர்ண! இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் உக்கிரனான அந்தவிருஷஸேனனைப் பரலோகத்தை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமில்லாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அந்த அபிமன்யு உங்கள்அனைவர்களாலும் கொல்லப்பட்டானென்று ஜனங்கள் ஒரு குறைவைச் சொல்லுகிறார்களன்றோ? ஆகையினால், நான் உங்களுக்கு முன்னிலையில் கொல்லப்போகிறேன் ரதங்களில் இருப்பவர்களே! இந்தக் கர்ணபுத்திரனைக் காப்பாற்றுங்கள். நான் உக்கிரனான (இந்த) விருஷஸேனனைக் கொல்லப்போகிறேன்.(கர்ண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுத்தமத்தியில் மிக்க மதிமயக்கமடைந்தவனான உன்னையும் பிறகு கொல்லப்போகிறேன். துர்யோதனனை அடுத்திருப்பதினால் கொழுப்புள்ளவனும் கலகத்துக்குக் காரணமானவனுமான அப்படிப்பட்ட உன்னை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் வலிந்து கொல்லப்போகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால் இந்தப் பெரிதான அழிவு உண்டாயிற்றோ அந்தப் புருஷாதமனான இந்தத் துரியோதனனை யுத்தத்தில் பீமஸேனன் கொல்லப்போகிறான்' என்று சொன்னான். மஹாபலசாலியான அந்த அர்ஜுனன் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு, வில்லைத்துடைத்து யுத்தகளத்தில் கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனை லக்ஷியம் வைத்து அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு யுத்தத்தில் நல்ல கூரியபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். கிரீடியானவன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பயமற்றவனாகப் பத்துப்பாணங்களால் அவனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்துக் கூர்மையுள்ள நான்கு க்ஷுரங்களால் அவனுடைய வில்லையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவனும் கைகளையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந்த விருஷஸேனன் நன்றாகப் பூத்திருந்த மிகப்பெரிய ஒருஸாலவிருக்ஷமானது இடியினால் தாக்கப்பட்டு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரதத்தினின்று பூமியில் விழுந்தான். சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனான கர்ணன், தன் புத்திரன் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுகிறதைக்கண்டு, புத்திரவதத்தினால் அதிகதாபத்தையடைந்து, கோபத்தினால் ரதத்தோடு கிரீடியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அடுத்தான்.*

அதிகபாட அத்யாயம

* கரை புரளுகின்ற கடல்போல வருகின்றவனும் கர்ஜிக்கின்றவனும் மிக்க பெரிய சரீரத்தையுடையவனும் தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாதவனுமான அந்தக் கர்ணனைப்பார்த்துப் புருஷோத்தமரான தாசார்ஹர் உரக்கச்சிரித்துக்

தொண்ணூற்றொராவது அத்யாயம்

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸுரர்கள் பிறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கக்ஷிகளைச்சார்ந்து இரண்டாகப்பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்துக்கோபத்துடனும் பொறுமையுடனுங்கூடின கர்ணன் புத்திரசோகத்தினால் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிந்தான் தேஜஸ்வியான கர்ணன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன், யுத்தத்தின்பொருட்டுத் தனஞ்சயனை அழைத்துக்கொண்டு ரதத்தோடு அவனுக்கு எதிராகச் சென்றான் ஸூரியனுக்கு ஒப்பானவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளும் நெருங்கியிருக்கின்றவைகளுமான அந்த இரண்டு ரதங்களையும் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உதித்துவருகின்ற இரண்டுஸூரியர்களைப்போலக் கண்டார்கள் வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவர்களும் (ரதத்தில்) வீற்றிருப்பவர்களும் பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் மஹாத்மாக்களுமானபுருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் ஆகாயத்தில் சந்திரஸூரியர்கள்போல விளங்கினார்கள் * பெரியவரே! மூவுல

கொண்டு அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கூறலானார் 'தனஞ்சய! நீ உறுதியாக இருந்து எந்த ரதத்தோடு நீ போர்புரியவேண்டுமோ, வெண்மையானகுதிரைகளையுடையதும் சல்யனை ஸாரதியாகக்கொண்டதுமான அந்த ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! பற்பலகொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்துடனும் மாலைகளுடனும் கூடியதும் வெண்மையான குதிரைகளால் ஆகாயத்தில் தாங்கப்படுகிற விமானம் போலிருக்கிறதும் வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ராதாபுத்திரனோடுகூடியதும் ஸைன்யத்துடனிருப்பதுமான இந்தக் கர்ணனுடைய ரதத்தைப் பார் இந்திரவில்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஆகாயத்தைக் கீறுகின்றதுபோலிருக்கின்றதுமான மஹாத்மாவான கர்ணனுடைய யானைக்கச்சைக் கொடியையும் பார் நீர்த்தாரைகளைப் பொழிகின்றமேகம்போல சரதாரைகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும் தார்த்தராஷ்டிரனுக்குப் பிரியத்தை விரும்புகின்றவனுமான கர்ணனைப் பார் இதோ மத்ரதேசாதிபதியான சல்யராஜன் ரதத்தின் முகப்பில் இருந்துகொண்டு அளவில்லாத பராக்கிரமமுள்ள இந்தக்கர்ணனுடைய குதிரைகளை நடத்துகிறான் பாண்டவ! நாற்புறங்களிலுமதோன்றியிருக்கின்ற துந்துபிகளுடையபேரொலியையும் பயங்கரமான சங்கவாத்தியத்தினொசையையும் பற்பல ஸிம்மநாதங்களையும் கேள் அளவில் அடங்காத தேஜஸுள்ள கர்ணனால் அடிக்கடி அசையும்படி செய்யப்படுகின்ற தனுஸினுடையதும் பெரியசத்தங்களை மறைப்பதுமான சப்தத்தைக்கேள். பெரியகாட்டில் கோபங்கொண்ட ஸிம்மத்தைக்கண்டு, மிரு

* அதிகபாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது.

கஙகளையும் ஜயிபபதறகாக முயறசியுள்ள இநதிரனையும் பலியையும் போல (யுதத) ஸன்னததாகளான அவவிருவாகளையும்கண்டு எலலாச் சேனைகளும் ஆசசாயததைஅடைநதன. எலலாக்ஷததிரியாகளும் தே ரொலிகளாலும் நாணொலியினுலும தலதவனிகளாலும் அவவாறே பாணஙகளுடைய சபதஙகளாலும் சஙகநாதஙகளாலும் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெயதுகொண்டு அநத இரண்டுரதஙகளையும் எதிாததுஓடினாகள காணனுடைய யானைககசசைக கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானாககொடியையும கண்டு வீராகளுககு ஆச சாயம் உண்டாயிறறு பாரததரே! (யுததததிறகாக) எதிாததிருக கினற அநத இரண்டுரதஙகளையுஙகணடு அரசாகள ஸிமமநாதங களின சபதஙகளையும் 'நலலது, நலலது' எனகிற மிகுதியான சொற களையும வெளியிடடாாகள அநதயுததரஙகததில ஆயிரககணககா யிருநத யுததவீராகள அவவிருவாகளுடைய தவநதுவயுததததையும கேடடுக கைசசததஙகளையும அவவாறே பெரியபாணஙகளின சத தததையும உண்டுபண்ணினாகள. கௌரவாகள அநதயுதததததில நானகுபககததிலும் வாததியஙகளை முழககினாகள ராதேயனுககு காறபுறததிலும லக்ஷககணககாகச சஙகஙகளை முழககினாகள. அவ வாறே, பாண்டவாகளெலலோருமம தனஞசயனை ஸநதோஷிககச

கஙகள சிதறிஓடுவதுபோலச சைனயததுடன கூடின மஹாரதாகளான இநதப பாஞசாலாகள பிளககபபடடுஓடுகினறாகள குநதீபுதர! எலலாமுயறசியுடனும ஸூதபுததிரனை நீ கொலலவேணடும காணனுடையபாணஙகளை வேறொரு மனிதன ஸகிபபதறகுச சகதியுளளவனுகான நீயோ, யுதததததில தேவா களுடனும அஸுராகளுடனும சநதாவாகளுடனும கூடினவையும ஜஙகமஸதா வரஙகளுடன கூடியவையுமான மூவுலகஙகளையும ஜயிபபதறகுச சகதியுளள வன நான அவவிதமாகவே அறிநதிருககிறேன பயஙகரரும உகரஸவருபியும மஹாதமாவும மூனறு கணகளையுடையவரும (தாரிததிரியததை) நாசம செயபவ ரும ஜடையுளளவருமான ஈசுவரரைப பாாபபதறகே பிராணிகள சகதியுளள வைகளலல அவவாறிருகக, பிரபுவைஎதிாதது போாபுரிவதறகுச சகதியுளள வாகளாகாாகளெனபதில யாதுசநதேகம? எலலாப பிராணிகளுககும மஙகள கரமாயிருபபவரும மஙகளரும சாவவருமான ஸாக்ஷாத மஹாதேவா யுததத தில உனனலஆராதிககபபடடாா தேவாகளும உனககு வரததைக கொடுததாா கள பாாதத! மகாபாகுபலமுளளவனே! தேவதேவரான அநதச சூலபாணி யினுடைய அநுகரஹததினுலே, இநதிரன நமுசியைககொனறதுபோலக காண னைக கொலவாயாக. பாாதத! எபபொழுதும உனககு நனமை உணடாகுக யுதததில ஜயம அடைவாயாக' எனறு கூறினாா அாஜுனன, 'மாதவரே! மதுவெனகிற அஸுரனை அழிததவரே! எலலா உலகஙகளுககும குருவான

செய்துகொண்டு தூரியங்களை சங்கங்களை இவற்றின் கோஷத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் அதிகமாகச் சத்தமிடும்படி செய்தார்கள். கர்ணார்ஜுனர்களுடையயுத்தத்தில் ஸிம்மநாதங்களாலும் கைகளைக் கொட்டும் தவனிகளாலும் உரத்தவீரவாதங்களாலும் சூரர்களுடைய தோளைத் தட்டும்ஒலிகளாலும் நான்குபக்கங்களும் நெருங்கினவாயின. அரசரே! புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் ரதங்களிலிருப்பவர்களும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் பெரியவிற்களைப்பிடித்தவர்களும் பாணங்களோடும் சக்திகளோடும் த்வஜங்களோடும் கூடியவர்களும் கவசத்தை அணிந்தவர்களும் கத்திகட்டிக்கொண்டவர்களும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்களும் சங்கங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்த அம்பறாத்தூணிகளையுடையவர்களும் நல்ல காட்சியுள்ளவர்களும் சிவந்த சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட இரண்டுகாளைகள்போன்றவர்களும் மின்னல்போன்ற விற்களையும் த்வஜங்களையுமுடையவர்களும் மிக்க ஆயுதங்களால் சண்டையிடுகின்றவர்களும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவர்களும் வெள்ளைக்குடைகளால் பிரகாசிப்பவர்களும் கிருஷ்ணனாலும் சல்யனாலும் (நடத்தப்பட்ட) ரதங்களுடன்கூடியவர்களும்

நீர் சந்தோஷமுள்ளவராயிருந்தால் எனக்கு ஜயம் நிச்சயமே. இதில் ஸம்சயமில்லை. ஹ்ருஷீகேசரே! மகாரதரே! என்தேரில் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளை ஓட்டும்; பல்குனன் யுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொல்லாமல் திரும்பமாட்டான். கோவிந்தரே! என்னுடைய பாணங்களாலே துண்டுதுண்டாகச் செய்யப்பட்டு உயிரை இழந்திருக்கின்ற கர்ணனை இப்பொழுது பாரும்; அல்லது, கர்ணனால் அம்புகளால் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பாரும். இந்த யுத்தத்தைப் பூமியுள்ளவரையில் ஜனங்கள் சொல்லப்போகிறார்களோ, மூவுலகங்களையும் மோகிக்கச்செய்கின்ற கோரமான அந்தயுத்தமானது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னான் பார்த்தன், இகழத்தகாத காரியங்களைச் செய்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்பொழுது இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு, ஒருயானையைப் பகையானை எதிர்ப்பதுபோல ரதத்தோடு விரைவாக (கர்ணனை) எதிர்த்துச் சென்றான். பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! தேஜஸ்வியான பார்த்தன் மீண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'ஹ்ருஷீகேசரே! குதிரைகளை ஓட்டும். இந்த ஸமயம் சென்றுபோகிறது' என்றான். அப்பொழுது மகாத்மாவான அந்தப் பாண்டவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அந்தவாஸுதேவர், அப்பொழுது பாண்டவனை 'ஜய' என்று சொல்லி வாழ்த்தி, மனோவேகமுள்ள குதிரைகளை ஓட்டினார். மனோவேகமுள்ள அந்தப் பாண்டுபுத்திரனுடைய ரதமானது ஒருக்ஷணத்தினுள் கர்ணனுடைய ரதத்தின் முன்னிலையை அடைந்தது.

ஒத்த உருவத்தையுடையவர்களும் மஹாரதர்களும் * ஸிம்மத்தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவர்களும் நீண்ட கைகளையுடையவர்களும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் ஸ்வர்ணமாலையை அணிந்தவர்களும் அகன்றமார்பையுடையவர்களும் மகாபலசாலிகளும் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஒருவரையொருவர் வெல்லுவதில் விருப்பமுற்றவர்களும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள்போல் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்றவர்களும் மதப்பெருக்குள்ள யானைகள்போன்றவர்களும் மிக்க கோபங்கொண்ட இரண்டு மலைகள்போன்றவர்களும் ஸர்ப்பத்தின் குட்டிகள்போல் பிரகாசிப்பவர்களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் கோபங்கொண்ட இந்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவர்களும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமமான ஒளிபொருந்தியவர்களும் யுகத்தை முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாக்கிரகங்கள்போலிருப்பவர்களும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களும் ரூபத்தினால் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவர்களும் தற்செயலாகவந்திருக்கிற ஸூரியனும் சந்திரனும் போன்றவர்களும் சிறந்த தேகபலமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் காவங்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பற்பல சஸ்திரங்களை ஏந்தியவர்களும் பாய்கின்ற புலிகள்போன்றவர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களையுங் கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற புருஷச்ரேஷ்டர்களான கர்ணதனஞ்சயர்களைக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸம்சயமுண்டாயிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவர்களும் கைகளின்சத்தத்தினால் ஆகாயத்தை ஒலியிடும்படி செய்பவர்கள். இருவர்களும் பௌருஷத்தினாலும் பலத்தினாலும் பிரஸித்தமான செய்கையையுடையவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் சம்பரனுக்கும் தேவராஜனுக்குமொப்பானவர்கள். இருவரும் கார்த்தவீரியார்ஜுனனுக்கு ஸமானர்கள் இருவரும் தசரதகுமாரரான ராமருக்கு ஸமானர்கள். இருவரும் விஷ்ணுவின் வீரியத்துக்கு ஸமமான வீரியமுள்ளவர்கள் இருவரும் யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானர்கள். அரசரே ! இருவரும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்கள்; சிறந்த ரதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவர்கள். சல்யன் கிருஷ்ணன் இரு

* இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது.

வரும் மிக்கசிறந்த ஸாரதிகள். மகாராஜரே! பிறகு, பிரகாசிக்கின்ற அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையுங்கண்டு வித்தர்கள் சாரணர்கள் இவர்களின்கூட்டங்களுக்கு ஆச்சர்யமுண்டாயிற்று பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, கௌரவர்கள் மஹாரதமாவும் யுத்தத்தில் பிரகாசிப்பவனுமான கர்ணனை விரைவாகச் சேனையுடன் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவ்வாறே, உத்ஸாஹமுள்ளவர்களான திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் சேகிதானனும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பரபத்ரகர்களும் பற்பலதேசத்தில் தோன்றியவர்களும் சூரர்களும் நன்னடையுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் களிப்பவர்களுமான (மற்றுமுள்ள) வீரர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் உத்ஸாஹமுள்ளவர்களாகவும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடுங்கூடியவர்களும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவர்களும் (அர்ஜுனனைப்) பாதுகாக்க எண்ணங்கொண்டவர்களும் அவனுடையவிஜயத்திலும் கர்ணனுடையவதத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் அவ்வாறே, துர்யோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லாரும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸேனையை அடிப்பவர்களுமாயிருந்துகொண்டு கர்ணனை யுத்தத்தில் பாதுகாத்தார்கள். மன்னரே! கர்ணன் யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்குப்பந்தயப்பொருளானான் அவ்வாறே, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பார்த்தன் அப்பொழுது பந்தயப்பொருளானான். அவ்விருவர்களுக்கும் அந்தப் போர்ச்சூதில் ஸப்யர்களும் பார்ப்பவர்களும் ஏற்பட்டார்கள் அந்தப்போர்ச்சூதில் சூதாடுகின்ற இவர்களுக்கு வெற்றிதோல்விகள் நிச்சயமாக இருந்தன. யுத்தமுனையிலிருக்கின்ற நம்மவர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் வெற்றிக்கோ தோல்விக்கோ அந்தக் கர்ணார்ஜுனர்களால் (போர்ச்)சூது ஆரம்பிக்கப்பட்டது மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் புகழ்பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவர்மற்றொருவரைக் குறித்துக்கோபமுள்ளவர்களாகவும் அன்யோன்யம் வதஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் யுத்தத்தில் நின்றார்கள். பிரபுவே! இந்திரவிருத்திரர்கள்போல அடிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களான அவ்விருவரும் இரண்டு கிரகங்கள்போலப் பயங்கரமான ரூபத்தைத் தரித்தவர்களாயிருந்தார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதம்யவிஷயத்தில் விவாதமானது ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கலகங்கள் உண

டாயின. பெரியவரே! எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாக வேறு பட்டு வெவ்வேறான வகுப்பை அடைந்தன. கர்ணார்ஜுனர்கள் எதிர்த் திருக்குங்கால், தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங் களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் (பரஸ்பரம்) விரோதிக்கக்ஷியை அடைந்தனர். வேந்தரே! இந்தயுத்தத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயமானது கர்ணனுடைய பக்ஷத்திலிருந்தது. பார்த்த னுக்கு * மாதாவான விசாலமானபூமியானது புத்திரனுக்கு ஜயத்தை விரும்பிற்று. நரஸ்ரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதி களும் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடி யைஅடைந்தன. பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! அஸுரர் களும் ராக்ஷஸர்களும் குஹ்யகர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷிகளும் கர்ணனிருக்குமிடம்சேர்ந்தன. ரத்னங்களும் எல்லா நிதிகளும் ஆகயாநங்களை ஐந்தாமவையாகக் கொண்ட வேதங்களும் உபவேதங்களும் உபநிஷத்துக்களும் கிரீடியைஅடுத்தன. வாஸுகி யும், சித்திரஸேனனும், தக்ஷகனும், உபதக்ஷகனும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடன்கூடின வர்களுமான கத்ருபுத்திரர்களும், விஷமுள்ளவைகளும் நல்லவேக முள்ளவைகளுமான மஹாநாகங்களும் அர்ஜுனனை அடைந்தனர். ஐராவதத்தினுடைய வம்சத்திலதோன்றிய யானைகளும் காமதேனு வினிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலாங்கரியிலஉண்டான ஸர்ப்பங்களும் அர்ஜுனனுடைய பக்கத்தைஅடைந்தன. பாபிகளான ஸர்ப்பங்கள் கர்ணனுடையகக்ஷியில் நின்றன. அரசரே! செந்நாய் கள், துஷ்டமிருகங்கள், மங்களகரமான மிருகபக்ஷிகள், மங்களகர மான பசுக்கள், அவ்வாறே ஸிம்மங்கள், புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனு டைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனைஅடைந்தன. வஸுக்களும், மருத்துக்களும், ஸாத்யர்களும், ருத்திரகணங்களும், அஸ்வினிதே வதைகளும், அக்னியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸர்ப்பங்களும், பத் துத்திசைகளும், நாய்களும், நரிகளும், பக்ஷிகளும் கர்ணனை அடைந் தனர். மஹேந்திரனோடுகூடின வஸுக்களும் அக்கினியுடன்கூடின மருத்துக்களும் தனஞ்சயனபக்கத்தில் நின்றார்கள். ஆதித்யவர்க்கங் கள் கர்ணனைச்சார்ந்துநின்றன. பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிதருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும்கூடின தேவதைகளும், தும்புருவைத்தலைவனுக்கொண்ட எல்லாக் கந்தர்வர் களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அர்ஜுனனிருக்கும்பக்கத்

* 'தாய்போல' என்பது வேறுபாடம்.

தில (ஒன்றுசேர்ந்தார்கள) தேவரிஷிகள் பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவரனைவரும் முனிவர்கூட்டங்களும் ப்ராலேயர்களும் மங்களகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் சுதர்களான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகர்களும் விரும்பத்தக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனத்திற்கு அருவருப்பையுண்டுபண்ணத்தக்க கந்தங்களனைத்தும் கர்ணனை அடைந்தன. நாசமடையப்போகிறவர்களுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகில் வந்திருக்கும் ஸமயத்தில் விபரீதஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதனை முடிவுக்காலத்தில் எவைகள் விரைவாக அடைகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட குறிகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து ஸூதபுத்திரனை கர்ணனிடத்தில் பிரவேசித்தன. அரசர்களுட் சிறந்தவரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அவ்வாறே பலம், ஒளி, ஸித்தி, மிக்கமனக்கிளர்ச்சி, ஸத்யம், விக்ரமம், மனக்களிப்பு, ஜயம், ஆனந்தம் இப்படிப்பட்ட நல்லநிமித்தங்கள் அந்த யுத்தஸமுத்திரத்தில் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை அடைந்தன. பராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள் கிரீடியை அடைந்தார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுடனும் சாரணர்களுடனும்கூடின ஸித்தர்கள் இரண்டாகப்பிரிந்து புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான கர்ணார்ஜுனர்களை அடுத்தார்கள். மஹாராஜரே! தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ராக்ஷஸர்களும் ஆகாயத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் விசித்திரமான நல்லகுணமுள்ள விமானங்களிலேறிக்கொண்டு கர்ணார்ஜுனர்களுடைய த்வந்தயுத்தத்தைக் குறித்து வந்தார்கள் பாரதரே! அப்பொழுது இவ்விதமாக எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாகப்பிரிந்து ராதேயனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஜயத்தை விரும்பிக்கொண்டிருக்கையில், ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமானங்களால் நெருங்கியதாயிற்று செந்நாய்களாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களின்வரிசைகளாலும் மேகங்களாலும் வாயுவினாலும் வஹிக்கப்படுகின்ற மற்ற அறிவுள்ளவர்களும் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய த்வந்துவயுத்தத்தைப் பார்க்கஎண்ணங்கொண்டு வந்தார்கள். மஹாராஜரே! தேவர்களும், அஸுரர்களும், கந்தர்வர்களும், நாகர்களும், யக்ஷர்களும், பக்ஷிகளும், மஹரிஷிகளும், தேவகணங்களும், ஸ்வதாபோஜனம்பண்ணுகின்ற பிதருக்களும், பற்பலரூபமுள்ள வஸ்திரங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் தவத்தினாலும் வித்தையினாலும்ஓஷதிகளாலும் ஸித்திபெற்றவர்களுமான மகான்களும், ஆகாயத்தில்விவாதப்பட்டுக்கொண்டுநின்றார்கள். பிரம்மதேவர், பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களோடும்சேர்ந்து ஆகாயத்தில தே ஜோமயமான திவ்யவிமானத்தின்மீதேறி வந்துநின்றார். மஹாபுத்தி யுள்ளவரே! பிறகு, யுத்தரங்கத்தில் அப்பொழுது கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் நடக்கின்ற அந்த த்வந்த்வயுத்தத்தைப்பார்க்கப் பிரஜாதிபதியானவர் விரைவாகவந்தார் அவ்விருவர்களுடைய மஹா பலத்தையும்பார்த்துப் பிரஜைகளுக்கெல்லாம நாதரான ஈஶ்வரருக் கும் கர்ணன்ஜயித்து இந்தப் பூமிமுழுமையையும் அடைவனே, அல்லது, அர்ஜுனன்தான இதனை அடைவனே என்று ஸம்சயம உண் டாயிற்று.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பிரஜாதிபதி இருவருக்கும் ஸமனானவெற்றியை விரும்பியதும், இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மருத்திரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக்கப் பூமாரிபெய்ததும்)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத் தேவர் களின் வகுப்பைக்கண்டு,பிறகு, ஸ்வயம்பு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே உரைக்கலானார் 'இருவரும் அதிரதர்கள், சூரர்கள்; இருவரும் உறுதியான பராக்கிரமமுடையவர்கள், இருவரும் ஒத்தசெய்கையையுடையவர்கள், இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பானவர்கள் கர்ணார்ஜுனர்களுக்கு எதிர்ப்பு நேரும்பொழுது விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்ததுபோல மகாகோரமான பெரும்போர் நடக்கப்போகிறது. ஆ! ஆ! கஷ்டம்!" என்றார் பிரஜாதிபதியானவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, ஸ்வயம்புவைப் பார்த்து, 'புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவருக் கும் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும. கர்ணார்ஜுனர்களுடைய விவா தத்தினலே எல்லாஉலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும். ஸ்வயம்புவே! இவ்விருவர்களுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லும்" என்று சொன்னார் மஹாராஜரே! இவ் வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணருமான மஹா ப்ரம்மாவோ அவ்விருவருக்கும் ஜயமானது நிச்சயிக்கப்படாமலிருக் கவே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'இவர்கள்இருவரும் ஸமர்த்தர்கள்; இருவரும் அதிகபலத்தினலே மேம்பட்டவர்கள் மூவுலகங்களுக்கும் பயங்கரமானயுத்தம் இவர்களுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ் வாறுகூறினார்.பிறகு, அந்தச்சமயத்தில், ஆயிரம்கண்களையுடைய இந் திரன் பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'பார்த்தன் நல்லமனமுள்ளவன்;

சிறந்த பலமுடையவன்; சூரன்; வில்வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்தவன்; தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன், மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவன்; தனுர்வேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். எவனிடத்தினின்று இந்தத் தேவகாரியம் ஸம்பவித்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக் குணங்களையுமுடையவன். பாண்டவர்கள் வனவாஸமுதலியவைகளால் மிகுதியும் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். புருஷஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தவமுள்ளவன்; போதுமான திறமையுள்ளவன்; மிக்கமகிமையினால் தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல் மீறுவான். மீறினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம்உண்டாகும். கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நான் காணவில்லை. இவர்கள் உலகத்தைப் படைப்பவர்கள்; அதனால், புருஷோத்தமர்கள். இவர்கள் நரநாராயணர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், (ஒருவருடைய) கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லர், உலகத்தை அடக்கி ஆள்பவர்கள்; புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவனான ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடுமே மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவ கணங்களும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அநுஸரிக்கத்தக்கவைகள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது. புருஷஶ்ரேஷ்டனும் ஸூர்யகுமாரனும் சூரனுமானகர்ணன் இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் கர்ணன், வஸுக்களுடன் ஸாலோக்யத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸ்வர்க்கத்தையும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படட்டும். பிதாமஹரே! பார்த்தன் வனத்தில் நெடுங்காலமாகக் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டானன்றோ? ஆதலால், தவத்தினால் மேன்மைபெற்ற இந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடையட்டும். பகவானான உம்மால், 'கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பகவானான பிரபுவானவர் அந்தகர்ணன் கிரீடி இருவருக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொல்லவில்லை. பிதாமஹர் மௌனமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜயமும் கர்ணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனுன இந்திரனைப்பார்த்து, 'மஹாத்மாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ளவன், சூரன்; வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்தவன், தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன்; அவன் ஜயம்பெறுக. மிக்க தேஜஸுள்ள அர்ஜுனன் தனுர்வேதம் முழுமையையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிருன். தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல் மகிமையினுல் தாண்டிச்செல்வான். அவ்வாறு கடந்து செல்வானுனுல், உலகங்களுக்கும் அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நாம் அறியோம். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான இவ்விருவர்களும் உலகத்தைப்படைத்து நிலைநிறுத்தினவர்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும் ஸூர்யபுத்திரனும் சூரனுமான இந்தக்கர்ணன் வேண்டியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸ்வரூபியான அர்ஜுனனிடத்தில் நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்கள் தேவதேவர்களால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன், பிரம்மருத்திரர்களுடைய கட்டளையினுல் எல்லாப்பிராணிகளையும் அழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும் ஈசானராலும் உரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள் கேட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும் துக்கத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்தை அடைவீர்களாக' என்று கூறினன் பெரியவரே! அரசரே! இவ்விதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன. அப்பொழுது, புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களுக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொன்னுர்களில்லை. தேவர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக நல்ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பற்பலவிதமான தேவதூர்யங்களையும் வாசித்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விரண்டு வீரர்களுடைய நிகரற்ற த்வந்த்வயுத்தத்தையும் பார்க்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் ஆச்சர்யத்தினுல் நன்ருகமலர்ந்த கண்களையுடையவர்களாக வேறுசெய்கைகளை அறியவில்லை.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத் தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவம்சத்தில் உதித்தவரே! வெண்மையான குதிரைகளுடன் கூடினவையும் தேவஸம்பத்தைப் பெற்றவையும் (யுத்தத்துக்குத்) தக்கவையும் பேரொலியுள்ளவையுமான இரண்டு ரதங்களின் மீதும் இருக்கின்ற லோகவீரர்களான வாஸுதேவார்ஜுனர்களும் கர்ணசல்யர்களும் தனித்தனி சங்கங்களை ஊதினார்கள். அந்யோந்யம் ஸ்பர்த்தையுள்ளவர்களான அவ்விருவருக்கும் உக்கிரமாயிருப்பதும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான யுத்தமானது முற்காலத்தில் இந்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்தது. அவ்விருவருடைய ரதத்திலுமிருக்கின்ற மாசற்ற இரண்டு த்வஜங்களும் உலகம் நாசமடையுங்காலத்தில் ஆகாயத்தில் உதித்த ராகுகேதுக்கள்போல விளங்கின. ஸர்ப்பம்போன்றதும் உயர்ந்த ரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்டதும் திடமானதும் இந்திரனுடைய வில்போல ப்ரகாசிக்கின்றதுமான கர்ணனுடைய யானைகட்டும் கச்சைக்கொடியானது விளங்குகின்றது. பார்த்தனுடைய சிறந்த வானரமானது வாயைத்திறந்திருக்கும் அந்தகன்போலக் கோரப்பற்களால் (பார்ப்பவர்களைப்) பயமடையும்படி செய்துகொண்டு ஒளிகளால் சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாததாக இருக்கிறது. காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய த்வஜமாகிய வானரமானது யுத்தத்தில் விருப்பமுற்றதாகத் தன் இருப்பிடத்தைவிட்டு வேகத்துடன் கர்ணனுடைய த்வஜத்தை நாடிவிட்டது. அது மஹாவேகத்துடன் கூடியதாக உயரக்கிளம்பிக் கருடன் ஸர்ப்பத்தை அடிப்பதுபோல நகங்களாலும் பற்களாலும் (கர்ணனுடைய) கச்சைக்கொடியை எதிர்த்து அடித்தது. பிறகு, கிண்கிணிகளை ஆபரணங்களாகக் கொண்டதும் காலபாசத்துக்கு ஒப்பானதுமான அந்த யானைகட்டும் கச்சையானது மிக்க கோபமுள்ளதாக அப்பொழுது அந்தக்குரங்கை எதிர்த்துச் சென்றது. அப்பொழுது, அவ்விருவர்களுக்கும் மிக்க கோரமான த்வந்த்வயுத்தமாகிற சூதாட்டமானது ஏற்பட்டவுடன், முந்தியதும் மிகவும் முந்தியதுமான த்வஜங்களிரண்டும் யுத்தஞ்செய்தன. குதிரைகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியுடன் குதிரைகளை நோக்கிக் கனைத்தன. செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான் சல்யனைக் கண்களாகிற பாணங்களால் அடித்தார். அப்படியே, சல்யனும் கண்ணபிரானை எதிர்த்து நன்றாகப் பார்த்தான். அந்த யுத்தத்தில் வாஸுதேவர் சல்யனைக் கண்களாகிற பாணங்களால் ஜயித்தார். குந்தீபுத்திரனான தனஞ்சயனும் கர்ணனைக் கண்ணால் ஜயித்தான். பிறகு, ஸூதபுத்திரன் சல்யனை அழைத்துப் புன்சிரிப்புடன், 'சல்ய! இப்பொழுது இந்த யுத்தத்தில் பார்த்தன் என்னை ஒருஸமயம் கொல்வானாகில் யுத்தத்தில் நீ என்னசெய்வாய்? உண்மையாய்ச்சொல்' என்று வினவினான். சல்யன், 'கர்ண! ஶ்வேதவாகனன் யுத்தத்தில் உன்னை இப்பொழுது கொல்வானாகில், மாதவன் பாண்டவன் இருவரையும் நான் ஒருரதத்தின் உதவியினாலேயே கொல்வேன்' என்று மொழிந்தான். அர்ஜுனன், கோவிந்தரைப் பார்த்து இவ்விதமாகவே வினவினான். கேசவர் ஒருக்கச்சிரித்துக் கொண்டு அந்தப் பார்த்தனைப்பார்த்துச் சிறந்த இந்தவசனத்தை உரைத்தார். 'தனஞ்சய! ஸூர்யன் தான்இருக்கும் இடத்தினின்று விழுந்தாலும் விழுவான், பூமியானது பலவாறாகச் சிதறினாலும் சிதறும், அக்கினியானது குளிர்ச்சியைஅடைந்தாலும் அடையும்; கர்ணன் உன்னை (ஒருகாலும்) கொல்லான். இது எவ்விதத்தினாலாவது ஸம்பவிக்குமாகில் உலகத்துக்கு மாறுபாட்டம் நேரிடும். கர்ணனையும் சல்யனையும் யுத்தத்தில் நான் கைகளாலேயே அவ்வாறு கொன்றுவிடுவேன்' என்றார். இவ்வாறான வாஸுதேவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு வானரக்கொடியோனான அர்ஜுனன், உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு தக்கபடி காரியங்களைச் செய்பவரான வாஸுதேவரைப்பார்த்து இவ்வாறு மறுமொழிகூறலானான்:

'ஜநார்த்தனரே! கர்ணனும் சல்யனும் எனக்கே போதாதவர்கள். கோவிந்தரே! கொடித்துணிகளுடனும் த்வஜத்துடனும் சல்யனுடனும் ரதத்துடனும் குதிரைகளுடனும் (நல்ல) குடையுடனும் கவசத்துடனும் சக்திகளுடனும் பாணங்களுடனும் வில்லுடனும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பாணங்களால் கர்ணன் பலவாறு அறுக்கப்பட்டதைப் பார்க்கப்போகிறீர். ரதத்துடனும் குதிரைகளுடனும் சக்திகளுடனும் கவசத்துடனும் ஆயுதங்களுடனும் இப்பொழுதே நன்றாக நொறுக்கப்பட்ட கர்ணனை, அரண்யத்தில் யானையினால் நொறுக்கப்பட்ட மரத்தைப்போல இப்பொழுது பாரும். மாதவரே! இப்பொழுது கர்ணனுடைய மனைவிகளுக்கு விதவைத்தன்மையானது வந்துவிட்டது. அந்த ஸ்திரீகளால் நிச்சயமாகச் சொப்பனங்களில் அனிஷ்டங்கள் காணப்பட்டுவிட்டன. கர்ணனுடைய ஸ்திரீகளை இப்பொழுதே

விதவைகளாகப பாாககபபோகிறீா. இது நிசசயம். மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும் நம்மை அவவிதமாகப பரிஹஸிக்கின்ற வனும் அடிக்கடி அவமதிடபவனுமான இநதக கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைககண்டு முநதிசசெயத (செய்கையால உண் டான) கோபமானது எனக்குத தணியவிலலை கோவிநதரே! மத யானையினால ஒடிததுத தளளபபட்டிருககிற பூததமரததைப்போல என்னால நன்றாக தவம்ஸஞ்செயயபபட்ட காணனை இபபொழுது பாா க்கபபோகிறீா மதுஸூதனரே! இபபொழுது, மதுரமான அநத வாககுககளைக கேட்கபபோகிறீா. விருஷ்ணிவம்சததிலுதிததவரே! பாககியததினால விளஙகுகிறீா. காணன் இவவிதமாகத தளளப பட்ட பிறகு, நீா ஸநதோஷமுளளவராக அபிமனயுவின் தாயான ஸுபதரையை இபபொழுது ஸமாதானஞ செயயபபோகிறீா. ஜனாத தனரே! மிகக மனககளிபபுளளவராகப பிதாவினுடைய ஸஹோதரி யாகிய குநதியையும் தேறறபபோகிறீா. மாதவரே! இபபொழுது, கண்ணீருளள முகததுடன்கூடின தரௌபதியையும பாண்டுநநதன ரான தாமராஜரையும் அமருதமபோனற வாககுககளால ஸமாதானஞ செயயபபோகிறீா' எனறு கூறினன.

தொண்ணூறறுநானகாவது அத்யாயம

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அஸ்வத்தாமா துர்யோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்ததும், அவன் அதைஅலக்ஷியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவாகளாலும் நாகாகளாலும் அஸுராகளாலும் ஸிததா களாலும் யக்ஷாகளாலும், கநதாவாகள ராக்ஷஸாகள அபஸரஸுகள இவாகளுடையகூட்டஙகளாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிக ளாலும் கருடனாலும் அடையபபட்ட ஆகாயமானது, ஆசசாயபபட்த தகக உருவமுளளதாக விளஙகியது. மனததுககு இனிமையான சபதஙகளாலும் பலவகை வாததியஙகளாலும காணஙகளாலும ஸதோததிரஙகளாலும் நடனஙகளாலும் நகைபபுககளாலும் அதிக மாகச சததமுளளதாகச செயயபபட்டதும் ஆசசாயகரமான ரூபத துடன்கூடியதுமான அநதஆகாயததை எலலாமனிதர்களும் ஆகா யததிலஇருபபவாகளும் கண்டாாகள பிறகு, கௌரவவீராகளும் பாண்டவவீராகளும் அதிக ஸநதோஷததோடு கூடியவாகளாக நான்குவிதவாததியகோஷஙகளாலும் சஙகஙகளுடைய சபதஙகளா

னும் ஸிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிகமாக ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு சத்தத்தினாலேயே எல்லாச் சத்துருக்களையும் கொன்றார்கள். மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளும் விழுவதினால் ஸஹிக்கமுடியாததும், தைரியசாலிகளால் அடையப்பட்டதும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய) தேகங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப்பொழுது ரக்தமயமாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது. தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம்நடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவர்களோடு யுத்தம் நடந்தது. நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான யுத்தம் அவ்வாறாக நடக்கவே, நன்றாகக் கவசம்பூண்டவர்களான தனஞ்சயனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங்களால் திசைகளையும் ஒருவர் மற்றொருவருடையஸேனையையும் மறைத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, பாணங்களால் இருளானது உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கவே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் ஒன்றையும் காணவில்லை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச் சிறந்த ரதிகர்களான கர்ணார்ஜுனர்களை ஆச்ரயித்தார்கள். பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஆச்சர்யமே தோன்றியது. பிறகு,அவ்விருவர்களும் கீழ்த்திசையினின்றும் மேற்றிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காற்றுக்கள் போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக்கிக்கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கின இருளில் உதித்தசூரியசந்திரர்கள்போல மிகவிளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்போகக்கூடாதென்று கட்டளையிடப்பட்டவர்களான சத்துருவீரர்களும், அவ்வாறே உம்மைச்சார்ந்தவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரனையும் இந்திரனையும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள் நின்றதுபோல அந்தமஹாரதர்கள் இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். ம்ருதங்கங்கள், பேரிகைகள்,பணவங்கள்,ஆனகங்கள் இவைகளுடைய சத்தங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள் இவற்றின் சத்தங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அந்தயுத்தரங்கத்தில் (சத்துருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவீரர்களும் ஸூர்யசந்திரர்கள்போல ஸிம்மநாதங்களோடு விளங்கினார்கள். பெரிய தனுர்மண்டலத்தின்மத்தியை அடைந்தவர்களும் நல்ல காந்தியையுடையவர்களும் கிரணங்கள்போன்ற ஆயிரம்பாணங்களையுடையவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் ஜங்கமஸ்தாவரங்

களுடன் கூடின உலகத்தைக் கொளுத்த எண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதித்த இரண்டுசூரியர்களைப்போல எவ்விதத்திலும்ஸஹிக்க முடியாதவர்களாக விளங்கினார்கள் இருவர்களும் ஜயிக்கத்தகாதவர்கள், இருவர்களும் பகைவர்களுக்கு யமன்போன்றவர்கள், ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான பாண்டவன் கர்ணன் இருவரும்மஹாயுத்தத்தில் பயமற்றவர்களாக மஹேந்திரனும் ஜம்பனும்போல எதிர்த்தார்கள் அரசரே! பிறகு, பெரியவில்லைத் தரித்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அவ்விருவர்களும் மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால் அபரிமிதமான மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன்றார்கள், பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான கர்ணார்ஜுனர்களாலடிக்கப்பட்ட கௌரவ பாண்டவர்களைச் சார்ந்த வீரர்கள், யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும், வனத்தில்வஸிக்கும் பிராணிகள் ஸிம்மத்தினால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு ஓடுவதுபோலத் திக்குகளில் ஓடினார்கள். பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் துர்யோதனன், கிருதவர்மா, சகுனி, கிருபர், குருபுத்திரரான அஶ்வத்தாமா இந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் தனஞ்சயனையும் அச்சுதரையும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தைஉண்டுபண்ணுகிற பாணங்களால் அடித்தார்கள் தனஞ்சயன், பகைவர்களையும் அவர்களுடைய விற்களையும் அம்புத்தூணிகளையும் த்வஜங்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் ஸாரதிகளையும் நான்குபக்கத்திலும்அம்புகளால் ஒரேஸமயத்தில் விரைவாக மிக அடித்து ஸூதபுத்திரனை கர்ணனையும் உத்தமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, படையைஏந்தியவர்களான நூறுரதிகர்கள் விரைவுடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். நூறுயானைகளும் எதிர்த்து ஓடிவந்தன. குதிரைவீரர்களான சகர்களும் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசத்தில் தோன்றின சிறந்த குதிரைகளுடன் எதிர்த்தார்கள். தனஞ்சயன் சிறந்த ஆயுதங்களையுடைய வீரர்களைக் கையிலிருக்கிற அம்புகளோடு க்ஷுரங்களால் அறுத்தான். அவர்களுடைய தலைகள் பூமியில் விழுந்தன குதிரைகளையும் யானைகளையும் போர்புரிகின்ற ரதிகர்களையும் சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களையும் யுத்த பூமியில் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, ஆகாயத்தில், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற வாக்குக்களுடன் தேவர்களுடைய தூர்யவாத்திய கோஷங்கள் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. நல்லரூபத்துட

னும் வாஸனையுடனுங்கூடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு (க்கீழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவர்களையும் மனிதர்களையும் ஸாக்ஷிகளாக வுடைய ஆச்சர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச்சர்யத்தை அடைந்தன ஓரே நிச்சயமுள்ளவர்களான உம்முடைய புத்திரனும் ஸூதபுத்திரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சர்யத்தை யாவது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரர் உமது புத்திரனுடையகையைத் தம்கையினால் உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, 'துரியோதன! கிருபைபண்ணு தணிந்துவிடு பாண்டவர்களோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிந்திக்கத்தக்கது மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவ்வாறே பீஷ்மர் முதலான மகாரதர்களும் மாண்டார்கள். நானும் என்னுடைய மாதுலரான கிருபரும் கொல்லப்படத்தகாதவர்கள் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து நெடுங்காலம் ராஜ்யத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என்னால் தடுக்கப்பட்டானாகில் நிற்பான். ஜனார்த்தனரும் விரோதத்தை விரும்பவில்லை யுதிஷ்டிரர் எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஹிதத்தில் பற்றுதலுள்ளவர் பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுல ஸஹதேவர்களும் அவ்வாறே உன்னால் பார்த்தர்களோடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகில், உன்னுடைய இச்சையினால் பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற அரசர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லட்டும் போர்வீரர்கள் பகைமை நீங்கியவர்கள் ஆகட்டும். அரசே! என்னுடையவசனத்தைக் கேளாமற்போனால் நீ மனவருத்தத்தை அடைந்து நிச்சயமாகவே பகைவர்களால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுவாய் கருணையுள்ளவரான தர்மராஜர் வேண்டப்பட்டால், பிராயம்முதிர்ந்தபிதாவான திருதராஷ்டிரரையும் கீர்த்தியுள்ளவளான காந்தாரியையும்பார்த்துச் சாந்தியை அடைவார். பிரபுவான தர்மநந்தனர் உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக்கொடுக்க ஸம்மதிப்பார். கற்றறிந்தவரும் நல்லபுத்தியுள்ளவரும் வீரரும் எல்லாசாஸ்திரார்த்தங்களுடைய தத்வத்தையும் அறிந்தவரும் தர்மாத்மாவுமான யுதிஷ்டிரர் வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார். அவர் பந்துவினிடத்தில் மீறிச்செல்வதில்லை. சண்டையில் எண்ணங்கொள்ளாதவளான தரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில் ஆனந்தமடைவாள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் பாண்டுநந்தனர்களுமான பீமார்ஜுனர்களும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், வாஸுதேவர் புத்தி

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவவிருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத்தினாலும் (அவர்களுடைய) அபிபராயத்தில நிறபார்கள். துர்யோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எலலாவறறிறகும் ஆன்மா பாததிரமன்றோ? உயிரோடிருபபதில முயறசிசெய். உயிரோடிருபபவன் மஙகளஙகளைப்பாாக்கிறான். நீ உயிரோடிருபபாயாகில ராஜ்யமும் ஸம்பததும் மஙகளமும் கிடைக்கும். குருவம்சததிலுதிததவனே! மரிததவனுககு ராஜ்யம்இலலை; ஸுகம் ஏது? பாரத!சென்றதும் செலலுகின்றதுமான இந்தஉலகநடையைபபாா நீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீஙகுவாயாக குலததினதுமிசசததைப் பாதுகாபபாயாக. குருவம்சததிலுதிததவனே! நான அஹிதமான வசனததைச் சொலலக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுளளவனே! விருபபததைச சொலலுகிறேன்; என்னுடைய வசனததை அவமதிககாதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனுககும் குலததிறகும் இஃதன்றோ அதிகமான க்ஷேமததை உண்டுபண்ணக் கூடியது? காநதாரீபுததிர! குலததுககு ஸுகததைஉண்டுபண்ணுகிறவரான அநதததாமாநதனரைக குருவம்சததின் விருததியின்பொருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள சிறநதவனே! காணனும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருஙகாலதது நன்மையுடன்கூடினவனுமான அர்ஜுனனை யுதததததில ஜயிககமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம் நரஸ்ரேஷடனே! மஙகளகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனககு இனியதாகட்டும். ராஜேநதிரனே! இதறகு நீ வேறுவிதமாக நடபபாயாகில மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக்கும். இநதிரனும் யமனும் வருணனும் ஸ்ரீமானான குபேரனும் செய்யமுடியாதததும் கிரீடிஒருவனால செயயபபட்டதுமான இநதக் காரியததை உலகததுடன்கூட நீ பாாததிருக்கிறாய். தன்னிடததிலுளள குணஙகளால இநதக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெறறவனான தனஞசயன் என்னுடையவசனம் அனைததையும் மீறிநடக்கமாட்டான். ராஜேந்திர! எபபொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸரித்தே நடபபான. கிருபைசெய. நீ சாநதியைஅடைவாயாக எனககு எபபொழுதும் உனனிடததில அபிமானம்அதிகம். அதனாலும் அதிக மான நேசததினாலும் உன்னைநோககிச் சொலலுகிறேன். கர்ணனை யுததத்தினின்று தடுக்கபபோகிறேன கர்ணனிடததில எனக்குஅதிகமான அன்பு இருக்கிறதன்றோ? கறறறிந்தவர்கள, ஸ்னேகம் இயறகையாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவவாறே நலலவார்ததையினால தேடததக்கதென்றும் தனததினால தேடததககதென்றும் பிரதாபத

தினால் நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அவையனைத்தும் உனக்குப் பாண்டவர்களிடத்திலிருக்கின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அந்தப்பந்துக்கள் ஸமாதானத்தினால் மீண்டும் ஹிதத்தை அடைவார்கள். நீ மனமகிழ்ந்து (பாண்டவர்களோடு) நேசத்தைஅடைந்தால், உன்னால் உலகத்துக்கு ஒப்பற்றதான நன்மையானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்றான். ஸனேகிதர் இவ்வண்ணமாக நன்மையான இந்தவசனத்தை உரைக்கக் கேட்ட துரியோதனன் ஆலோசித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு மனவருத்தமடைந்தவனாக உரைக்கலானான்.

'மித்திரரே! நீர் சொல்லியது உண்மையே விஜ்ஞாபனம் செய்கின்ற என்னுடைய வசனத்தையும் கேளும். துஷ்டபுத்தியுள்ள இந்தப் பீமன் புலிபோலப் பலாத்காரத்தால் துச்சாஸனனைக்கொன்று அட்டஹாஸஞ்செய்து பலவார்த்தையைச் சொன்னான். அது என் உள்ளத்திலிருக்கிறது. அது உமக்குந் தெரியாததன்று. சாந்தி உமக்கு எதனால் உண்டாகும்? உக்கிரமான காற்றானது மேருவென்கிற பெரியமலையை அடிக்கச் சக்தியுள்ளதாகாததுபோல, அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கர்ணனை அடிக்கச் சக்தியுள்ளவனாகான். குந்திபுத்திரர்களும் என்னிடத்தில் பலாத்காரமாகப் பலவாறான விரோதத்தை நினைத்து ஸமாதானத்தை அடையமாட்டார்கள். குருபுத்திரரே! வீரரே! கர்ணனை, 'யுத்தத்தினின்று ஒழிந்துவிடு' என்று சொல்லுவதற்கும் நீர் தகுந்தவரல்லீர். இப்பொழுது, பலகுணன் அதிகஸ்ரமத்துடன் கூடியவனாயிருக்கிறான். இந்தக்கர்ணன் அர்ஜுனனைப் பலாத்காரமாகக் கொல்லப்போகிறான். பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகரங்களுக்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரமானது வறட்சியடைந்தாலும் அடையும்; பெரியமலைகள் மஹாஸமுத்திரத்தில் மிதந்தாலும் மிதக்கும், அர்ஜுனன் கர்ணனை யுத்தத்தில் (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காற்று, அதிஉக்கிரமான காந்தியுள்ள அக்னி இவைகளுக்கு எங்கும் இல்லாமை உண்டானாலும் உண்டாகும்; அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கர்ணனை ஜயிக்கமாட்டான்' என்று கூறினான். உம்முடையகுமாரன் அந்தக் குருபுத்திரரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அடிக்கடி அவரை ஸமாதானஞ்செய்து, பிறகு, தன்படைவீரர்களைப் பார்த்து, 'விரைவாகக் கொல்லுங்கள், இந்தச் சத்துருக்களைக் குறித்து எதிர்த்து ஓடுங்கள், குறைவற்ற பலமுள்ளவர்களான நீங்கள் ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்?' என்றான்.

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஜயித்திருத்தலைப்பொறாமல் கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது.)

அரசரே! புத்திரர்களுடன்கூடி நீர்செய்த துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் சங்கங்கள் பேரிகளுடைய முழக்கமானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையான குதிரைகளையுடையவர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான அந்தச் சூரியபுத்திரனும் காண்டீவனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்தார்கள் நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஸர்ப்பங்கள் போல முகங்களால் பெருமூச்சை விடுகின்றவர்களும் கீர்த்திசாலிகளுமான அவ்விருவீரர்களும் நெய்யினால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட இரண்டு அக்னிகள்போல யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஜ்வலித்தார்கள். இமயமலையில் தோன்றியவைகளும் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் மிகநீண்ட தந்தங்களுள்ளவைகளுமான இரண்டுயானைகள் ஒரு பெண்யானையின் நிமித்தமாகச் சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீர்யமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான தனஞ்சயனும் கர்ணனும் நன்கு எதிர்த்தார்கள் பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம் எதிர்ப்பதுபோலவும் நற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும் வில், நாண் கயிறு, தலம், தேருருளைமுனை இவைகளின் சத்தத்துடன்கூடிய அவ்விருவீரர்களும் அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்தார்கள் ஸர்ப்பங்கள்போன்ற பாணங்களுடனும் அஸ்திரங்களுடனும் சக்திகளுடனும் ரிஷ்டிகளுடனும் கதாயுதங்களுடனும் கத்திகளுடனும் கூடியவர்களும் கோபமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட அலைகள்போன்ற மாலைகளையுடையவர்களுமான அவ்விருவீரர்களும் இரண்டுமலைகள்போலவும் சதுர்யுகங்களின்முடிவில் இரண்டுஸமுத்திரங்கள்போலவும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். முளை நன்றுகவளர்ந்திருக்கின்ற மரங்களுடனும் கொடிகளுடனும் ஓஷதிகளுடனும் கூடியவைகளும், பெருகியிருக்கின்ற பற்பலவிதமான அருவிப்பெருக்குடன் கூடியவைகளும், அசைகின்றவைகளுமான இரண்டுமலைகள் மிக்கஜலத்தினால் மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால் அவ்விருவீரர்களும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அம்புகளால் விசேஷமாக உடல்பிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும் ஸாரதிகளுமுள்ளவர்களும் பொறுத்தற்கு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால் எல்லாப்பக்கத்திலும்உடல் பிளக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விரண்டு ரதிகர்களுக்கும் முற்காலத்தில் இந்திரன் விரோசனன் இவ்விருவர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது போலப்பெரும்போர்நடந்தது. அதிகமான தாமரைமலர்களும் கருநெய

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபத்திலிருக்கின்ற இரண்டுபெரியமடுக்கள் காற்றினால் உயர எழுப்பப்பட்டுநெருங்குவதுபோல் தவஜத்துடன்கூடின அந்தஇரண்டு தேர்களும் நெருங்கின. மஹேந்திரனுடைய பராக்கிரமம்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களும் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்களும் மஹாரதர்களுமான இருவரும், மகேந்திரன் விருத்திரன் இருவரும்போல மகேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டார்கள். அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம்நேர்ந்திருக்கும்ஸமயத்தில்,யானைகளும் காலாட்களும் குதிரைகளும் ரதங்களுங் கூடியவைகளும், விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு ஸேனைகளும் நடுக்கமுற்றன, ஆகாயத்திலுள்ள உரக்க ஸிம்ம நாதஞ்செய்தன, பூமியும் ஆகாயமும் நடுங்கின. மதங்கொண்ட ஒரு யானையானது மற்றொரு யானையை எதிர்ப்பதுபோலக் கர்ணன் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தபொழுது, ஸிம்மநாதத்துடன்கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களுமான பார்க்கவிருப்பமுள்ளவர்களால் வஸ்திரங்களைப் பிடித்திருக்கின்ற விரல்களுடன்கூடின கைகள் உயரத் தூக்கப்பட்டன. அந்தச்சமயத்தில் ஸோமகர்கள் பார்த்தனைப் பார்த்து, 'அர்ஜுன! விரைவு பாராட்டுவாயாக. செல். கர்ணனைப் பிள. இவனுடைய தலையையும் திருதராஷ்டிரகுமாரனான துர்யோதனனுக்கு ராஜ்யத்திலிருக்கும் ஆசையையும் வெட்டுவாயாக. தாமதம் வேண்டாம்' என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டார்கள். அவ்வாறே, அந்தச் சேனையிலிருந்த நம்மைச்சேர்ந்த அனேக யுத்தவீரர்கள் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! செல், செல், அர்ஜுனனைக் கொல்வாயாக. பிறகு, பார்த்தர்கள் மிக்க தைன்யமுற்றவர்களாக விளம்பமின்றி மறுபடியும் கானகம் செல்லட்டும்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, கர்ணன் முதலில் பத்துப்பாணங்களால் அர்ஜுனனை விரைவாக அடித்தான். பிறகு, கிரீடியானவன் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பதினெட்டுப்பாணங்களால் அப்பொழுது அந்தக்கர்ணனையும் அடித்தான். மறுபடியும்,கர்ணன் விரைவுடன் அந்தப்பார்த்தனைத் தாழைமடல்போன்ற பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். பார்த்தனும் அந்தக்கர்ணனைத் தீட்டப்பட்ட நுனியுள்ளவையும் கூரியவாயுள்ளவையுமான பத்துப்பாணங்களால் கக்ஷையின் நடுவில் அடித்தான்.

பாரதரே! பிறகு, கர்ணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்புகடந்து (யுத்த வீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முன்கூறிய ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்ட யானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பார்த்தனை அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு க்ஷுரங்களால் நமுசியானவன் மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் கர்ணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் அந்தப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் காலதூதர்கள்போல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பாரதரே! கர்ணனும், வாஸுதேவரையும் பார்த்தனையும் வத்ஸதந்தங்களால் நிரப்பினன். அந்த ஸூதபுத்திரனும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவர்களும், பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அதிக ரோஷமுள்ளவர்களான அவ்விருவர்களும் பரஸ்பரம் துன்பமவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக்கொண்டு அதிகபயங்கரமாக ஸஞ்சரித்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனை அர்ஜுனன், பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிற ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கர்ணன்மீது பிரயோகித்தான யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட அந்த உத்தமாஸ்திரமானது அப்பொழுது நன்றாக ஜ்வலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் கர்ணன், ஆக்னேயாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் நெருப்பைஅவித்தான பலசாலியான கர்ணன் பர்ஜன்யாஸ்திரத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளாலமூடப்பட்டவைகளாகச் செய்தான். பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அர்ஜுனன்) அந்தமேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினன். பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாகநாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன அதிககோபமுள்ளவனாகிக் காண்டீவத்தினது நாண் கயிற்றை உருவிக்கொண்டு தேவராஜனுக்குப்பிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளான நாராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹகர்ணங்களும தோன்றின. கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் கீழ்நோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரைவாக மரத்தை அடைவதுபோலப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில் பாய்ந்தன. அவைகளை ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் பாணங்களால் ஏற்றுக்கொண்டான். யுத்தபூமியில், அவ்வாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள் தள்ளப்பட்டதைப்பொருத தனஞ்சயன்மீது கர்ணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவனும் யமனுக்குஒப்பான செய்கையையுடையவனுமானான். சூரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசஞ்செய்வதுபோலக் கர்ணன் போர்புரிகின்ற அந்தப் பார்த்தனுடைய எல்லாப் பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான். பிறகு, மிகப்பெரிய சண்டையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவனும் கம்பீரஸ்வபாவமுள்ளவனுமான அந்தப்பீமன், கோபமுள்ளவனாகிக் கையைத் தன்கையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவனாகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாக்கியத்தை உரைக்கலானான், 'கிரீடியே! ஸூதபுத்திரன் உன்னை முனைகூரிய தாழைமடல் போன்ற பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக்கலாம்? நீ காண்டவவனத்தில் அக்னியின்பொருட்டு வாய்நிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்து (அதிலுள்ள) பிராணிகளை ஜயித்த அந்தத்தைரியத்தினால் ஸூதபுத்திரனைக் கொல். அல்லது, நான் கதையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன். காலத்தினால் பக்வமானவனும் மிகக்குரூரமான சொற்களையே உரைப்பவனுமான இந்தக்கர்ணன் பார்த்தனை எதிர்த்து உயிருடன் (மீண்டு) செல்லான்' என்றான்.

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் போரில் மிஞ்சக் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உத்ஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தன்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப்படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே! இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே கர்ணன் உனனுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால் கவர்ந்துவிட்டான். ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் களிக்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களை நீ கண்டு (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய். ஏன் மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? எல்லாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, உன்னுடைய அஸ்த்ரத்தை அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதாக

அறிகிறார்கள் கிரீடியே! பார்த்த! எந்தத் தைரியத்தினால் அப்படிப் பட்ட யுத்தத்தில் *நீ தாமஸனையும், அதிகோரரூபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுப்பினால் அதிககர்வங்கொண்டவனும் வீர்யமுள்ளவனுமான தம்போத்பவன் என்கிற அஸுரனையும் யுத்தகளத்திற்கொன்றாயோ, யுத்தத்தில் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதில் ஸமர்த்தனான நீ அந்தத் தைரியத்தினால் இப்பொழுது கர்ணனைக் கொல்வாயாக. கத்திகளை ஓரத்தில் உடையதும் என்னால் கொடுக்கப்பட்டதுமான இந்தஸுதர் சனத்தினால் இப்பொழுது இந்தசத்துருவான கர்ணனுடைய தலை யை, சத்துருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜ்ரத்தினால் இந்திரன் அறுத்ததுபோல விரைவாக அறுப்பாயாக வீர! வேடவேஷம்பூண்ட மஹாத்மாவான சிவபகவான் உன்னால் எந்தத்தைரியத்தினால் மகிழ் விக்கப்பட்டாரோ, அப்படிப்பட்ட நீ மீண்டும் அந்தத் தைரியத்தைக் கொண்டு, கர்ணனை அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நாசஞ்செய்வாயாக. பிறகு, பட்டணங்களோடும் கிராமங்களோடும்கூடியதும், ஐச்வர் யத்தினால் நிறைந்ததும், பகைவர்கூட்டங்கள் கொல்லப்பட்டதுமான கடல்சூழ்ந்த பூமியை நீ அரசருக்குக் கொடு பார்த்த! ஒப்புயர்வற்ற கீர்த்தியையும் நீ அடைவாயாக பரதர்களுள் சிறந்த வீர! வீரர்கள் அனைவரும் கர்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிறந்த உன்னுடைய அஸ் திரத்தை முறிய அடித்துக் காஜிக்கின்றார்கள். நல்லமுயற்சியைச்செய். யுத்தத்தில் சிறந்த உத்ஸாகமுள்ளவனான கர்ணனையும் (பலத்தினால்) குறைவடையும்படி செய்யப்படுகிறவனான உன்னையும்பார்த்து, இந்த ஸ்ருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும் இதோ ஓடுகிறார்கள்' என்று சொன் னார் பீமனாலும் ஜனார்த்தனராலும் நன்றாகத் தூண்டப்பட்ட அர்ஜு னன் அப்பொழுது தன்னை நினைத்து எல்லாவற்றையும்அறிந்து அவவி டத்திற்கு வந்ததின் பிரயோஜனத்தையுமுணர்ந்து, கேசவரை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைக்கலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவதற்காகவும் கர்ணனைக்கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் உக்ரமான மஹாஸ்தி ரத்தைப் பிரயோகிக்கிறேன். அதற்கு நீரும் தேவர்களும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜ்ஞானிகளனைவர்களும் எனக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டும்' என்றான் அளவைமீறிய வல்லமையுடை யவனும் இடக்கையினாலும் அம்புகளைப் பிரயோகிக்குந் திறமையுள் ளவனுமான அந்தப்பாண்டவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பரம்ம தேவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து மனத்தினால் தியானித்து வெளியிடத் தக்கதும ஸர்வோத்தமமானதும் ஸஹிக்கமுடியாததுமான பிரம்

---

* இரட்டித்தலால் ஒருசொல்விடப்பட்டது.

மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸுள்ள அர்ஜு-னன், காண்டீவத்தினால் விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உக்கிரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் எல்லாத் திக்கோணங்களையும் நன்றாக மூடினான். பரதர்களுள் சிறந்த அர்ஜுனனால் நூறுநூறாக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங் காலத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணத்திற்குள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்றாக மூடிவிட்டன அப்பொழுது, யுத்தமத்தியில் கர்ணனால் வேகத்துடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவற்றவைகளாகப் பர்ஜன்யனால் விடப்பட்ட நீர்த்தாரைகள்போலப் பாண்டவனை எதிர்த்துவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன்கூடியவனுமான அந்தக்கர்ணன், கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதரனையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்து உரத்தநாதத்தோடு கோரமாகச் சப்தித்தான். பிறகு, பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட குந்தீபுத்திரனை அந்தக்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவ்வாறே ஜனார்த்தனனையும் பார்த்து, மறுபடியும் பொறாதவனாகி, ஓரேஸமயத்தில் பதினெட்டுபாணங்களை வில்லினின்று பொழிந்தான் அந்த அர்ஜுனன், கொடியை ஒருபாணத்தினாலும் சல்யனை நான்குபாணங்களாலும் கர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு நன்றாகவிடப்பட்ட பத்துப்பாணங்களால் பொற்கவசத்தை அணிந்திருக்கிற *சேனைபதியையும் அடித்தான். அந்தராஜகுமாரன், தலையை இழந்தவனாகவும் கைகளை இழந்தவனாகவும் குதிரைகள் ஸாரதி வில் கொடி இவைகளை இழந்தவனாகவும் கோடாலிகளால் வெட்டப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்றாகஅடிக்கப்பட்டுத் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்தான். கிரீடி மறுபடியும் கர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட்டுபாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்து நானூறு யானைகளைச்சாயுதத்து ரதிகர்களையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரங்குதிரைகளையும் மறுபடியும் எண்ணாயிரம் குதிரைவீரர்களையும்வீரர்களானகாலாட்களையும் கொன்றான் முக்கியர்களும் சூரர்களுள்சிறந்தவர்களும் உத்தமமானபாணங்களால் அதிகமாக அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் பகைவர்களைக் கொல்

* 'ஸேனபதி' என்பது மூலம், 'ஸபாபதி' என்பது வேறுபாடம்,

லுகின்றவர்களுமான கர்ணனையும் பார்த்தனையும் கண்டு, சிறந்தவர்க ளான எல்லாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு அங் கே நின்றார்கள் பிறகு, கர்ணன், பாணங்களால் காண்டீவத்திலுள்ள நாண்கயிற்றை ஒலியுண்டாகும்படி அறுத்து அர்ஜுனனைநன்றாகமூடி னான் ஸூதபுத்திரன் இந்த க்ஷணத்தில் அவனை நூறுக்ஷுத்ரகங் களால் நிரப்பினான் சட்டையுரித்த பாம்புகள்போலுள்ளவைகளும் கூர் மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நன்குதீட்டப்பட்டவைகளும் பக்ஷிகளின்இறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளுமான அறுபது பாணங் களால் வாஸுதேவரையும் பிளந்தான் அச்சமயத்தில், ஸோமகர்க ளும் விரைவுடன் ஓடினார்கள் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனும் பெரியவில்லையுடையவனுமான கிரீடி மிகத்திடமான தும் தன்கையினால் இழுக்கப்படுவதைப் பொறுக்கக்கூடியதும் புதிது மான நாண்கயிற்றையெடுத்து ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாகக் காண்டீவத் தில் பூட்டினான் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனான அந்தப்பார்த்தனுடைய நாண்கயிறு அற்றதையும் லாகவத்தினால் வேறுநாண்கயிறு பூட்டினதையும் அறியவேயில்லை அரசரே! அஃது ஆச்சரியமாக இருந்தது கர்ணனுடைய பாணங்க ளால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் மிகரோஷமுள் ளவனுமான பார்த்தனும் அந்தநாண்கயிற்றை விரைவாகப்பூட்டிக் கர்ணனுடைய வில்லிலிருக்கின்ற நாண்கயிற்றைஅறுத்து யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை எதிர்த்தான் பார்த்தனுடைய அஸ்தி ரத்தினால் இருள்உண்டுபண்ணப்பட்டபொழுது, ஆகாயத்தில் பக்ஷிக ளுடைய கூட்டமானது ஸஞ்சாரஞ்செய்யவேயில்லை பார்த்தன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு ஒருநிமிஷத்திற்குள் பத்துப்பாணங் களால் சல்லியனைக் கவசத்தில் நன்றாக அடித்தான் பிறகு, பார்த் தன், கர்ணனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்து மறுபடி யும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பார்த்தனுடைய வில்லி னின்று வேகத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் உக்கிரமான வேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டவ னும் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனும் இரத்தத் தினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணன், முடிவுக்காலத்தில் ருத்திரர்போல விளங்கினான் பிறகு, கர்ணன் மூன்று பாணங்களால் தேவராஜனுக்கொப்பான தனஞ்சயனைப் பிளந் தான் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனான கர்ணன், அச்சுதர்மீது நெருப்புப்போன்றவைகளும் ஸர்ப்பம்போன்றவைகளுமான ஐந்து

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான். அரசரே! நல்ல புங்கங்களுள்ளவைகளான அந்தப் பாணங்கள் பொன்னால் விசித்திரமாயிருக்கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய கவசத்தைப் பிளந்து பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன. அவைகள் ஸ்நானஞ்செய்து கர்ணனிடம் வந்து சேர்ந்தன. பிறகு, தனஞ்சயன் அந்த ஐந்து பாணங்களையும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பத்துப் பல்லங்களால் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்களைப்போலப் பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, அர்ஜுனன், குரோதத்தினால் உலர்ந்த காட்டை எரிக்கிற அக்னிபோல் மிக ஜ்வலித்தான். அளவுபடாத தைரியமுள்ள அந்த அர்ஜுனன் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் துக்கத்தினால் நிலைதவறினான்; தைரியத்தினாலமாத்திரம் நின்றான். பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஸூதபுத்திரனுடைய தேகத்தைத் தேடுகிறவன்போல அம்புகளை வெளிப்படுத்தினான். தங்கத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் பெரியவைகளுமான அவ்வம்புகள் நூறுநூறாகப் பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்கொள்ளவே, பாணஸமூகங்களால் திக்கோணங்களும் திக்குக்களும் சூரியனுடைய ஒளிகளும் கர்ணனுடைய ரதமும் குளிர்ந்த பனியினால் மூடப்பட்டமலைபோல் பார்க்கத்தகாதனவாயின. பார்த்தனுடைய கையினால் நன்றாகவிடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற சக்கரரக்ஷகர்களுடன்கூடின கர்ணனுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்றவர்களும் முன்செல்லுகின்றவர்களும் பயந்து ஓடினார்கள். பிறகு, பரதர்களுள் சிறந்தவீரனும் மகானுபாவனும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களைக்) கொல்லுகின்றவனுமான அர்ஜுனன், துரியோதனனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் மிகப்பெருமைவாய்ந்தவர்களும் ரதங்களையுடையவர்களும் ஸாரமாயிருப்பவர்களுமானவீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய்தான். ராஜரே! காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான அர்ஜுனன், இரண்டாயிரம் சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதிகளோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச்செய்தான். பிறகு, உம்முடைய குமாரர்களும் மிகுதியிருக்கிற கௌரவர்களும் கர்ணனை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். இவர்களைச் சிதறியோடும்படிசெய்து பாணங்

களால காயபபடுததபபட்டவாகளும் புலம்புகின்றவாகளுமான உமது புததிரர்களை நன்ருகநோறுககினுன் எலலாககௌரவர்களும் பார்தத னுடைய பாணஙகளால விசேஷிததுஅடிககபபட்டும மிகக பரிதாப ததைஅடைவிககபபட்டும் நாசமடைநதாாகள். பிறகு, சிறநதவீராகள காணனுடைய ரததததைத தொடாநதுசெலலும் விஷயததில துரி யோதனனுல மறுபடியும் தூணடபபட்டாாகள. 'ஓ! க்ஷத திரியர்களே! நீஙகளனைவரும் சூராகளுககுளசிறநதவாகள. க்ஷத திரியதாமததில நிலைபெறறவாகள ஸமீபததிலிருககும காணனை விட்டுவிட்டு ஓடுவதெனபது உஙகளுககுக தகுநததனறு' எனறுன். உம்முடையபுததிரனுல அவவாறுசொலலபபட்டும, பயததினுல நிறம் மாறியிருககினற அநதககௌரவவீராகள நிறகவேயிலலை பிறகு, எல லாரும திசைகளைசசூனயமாகபபாாததுத திககோணஙகளையும திக குககளையும்நோககி ஓடினுாகள பாரதரே! பாாததனுடைய பாணஙக ளால நனகு வாடடபபடடவனும பயததினுலபிளககபபடடவனும் கௌரவாகளால கைவிடபபட்டவனுமானகாணன அநதயுததததில மனவருததததை அடையவிலலை பகைவனுன அாஜுனனை எதிாத தே சென்றுன

தோணணூறறேழாவது அதயாயம.

(கர்ணன் நாகாஸ்த்ரம் எய்ததும், க்ருஷ்ணன் தேரைஅழுத்த நாகாஸ்த்ரம் அர்ஜுனன்கிர்டத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருள பூமியில அழுந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த் தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்)

நரேநதிரரே! எயதஅமபுகள விழககூடிய தூரததிலநின்ற கௌரவாகள அஙகிருநதும விலகிசசெனறுாகள மினனலபோறபிர காசிபபதும் நனறுகவிருததியடைநததுமான தனஞசயனுடையஅஸ திரததை நானகுபககததிலும கண்டாாகள பிறகு, மஹாயுதததி தில கோபஙகொண்ட பாாததனுல காணனுடைய வததததின்பொரு ட்டு விடபபடடதும் ஆகாயததை அடைநததும் அதிககோரமானது மான பாாததனுடைய அநதபபாணததை ஸூதபுததிரன் பாணங களால விழுஙகினுன. விருததியடைகின்றதும கௌரவாகளைஎரிக் கினறதுமான அநதஅஸதிரததைத தஙககட்டுககளுளள பாணஙக ளால அடிததான காணனே, தடமான நாணகயிறறுடன்கூடினதும் பயனறறதாகாததுமான விலலை நாணெலியிடும்படிசெயது பாண ஸமூகஙகளைப பிரயோகிததான அவன பரசுராமரிடததினின்று

அடையப்பட்டதும் மஹாமகிமைபொருந்தியதும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றதுமான அதாவணவேதோக்தமான அஸ்திரத்தினால் எரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான்; அர்ஜுனனையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! பிறகு, அந்தஸமயத்தில் பரஸ்பரம் பாணங்களால் அடிப்பவர்களான அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால் ஒன்றையொன்று முட்டுகின்ற இரண்டியானைகளுக்கு நேர்வதுபோல மிக்கபெரிதான சண்டை நேர்ந்தது. மன்னரே! பிறகு, கர்ணனும் பார்த்தனும் சரமாரியினுடைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச்செய்தபொழுது, ரணரங்கமானது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டத்தினால் நன்றாகமூடப்பட்டதும் நெருங்கியதும் ஆயிற்று. பிறகு, எல்லாக்கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் பாணமயமான பெரியவலையைக்கண்டார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்கிய பாணாந்தகாரத்தில் வேறு ஒருபிராணியையும் காணவில்லை. வேந்தரே! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும் அனேகபாணங்களை நன்றாகவிடுகின்றவர்களுமான அந்தவில்லாளிகள் இருவரும் யுத்தத்தில் பற்பல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்திரமான வழிகளைக் காண்பித்தார்கள். யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு போர்புரிகின்றவர்களான அவ்விருவருள், ஸூதபுத்திரன் ஒருஸமயத்தில் (அர்ஜுனனைவிட) அதிகரித்தவனானான், பருதாபுத்திரனை கிரீடி ஒருஸமயத்தில் வீர்யத்தினாலும் அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்தினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான். யுத்தத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவ்விருவருடைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸஹிக்கமுடியாததுமான அந்தயுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாயுத்தவீரர்களும் ஆச்சர்யத்தையடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அந்தக் கர்ணனையும் பார்த்தனையும் புகழ்ந்தார்கள். ஆகாயத்தில் எல்லாவிடத்திலும், 'ஓ! கர்ண! நல்லது, ஓ! அர்ஜுன! நல்லது' என்கிறவார்த்தையானது கேட்கப்பட்டது. அரசரே! அப்பொழுது அந்தயுத்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிதித்ததலால் பூமியானது பிளக்கப்படவே, அதிலிருந்து காண்டவவனம் கொளுத்தப்பட்டதருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமியில் நுழைந்ததும் அர்ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்கூடியதாகப் பாதாளப்ரதேசத்தில் படுத்திருந்ததுமான அந்த அச்வஸேனனென்கிற நாகமானது கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத

த்தைக்கண்டு, பிறகு வேகத்துடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவந்து, 'தூரத்திலிருந்து வந்த இந்தப்பார்த்தனிடத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற வைரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இஃதன்றோ ஸமயம்' என்று நன்றாகஎண்ணி அம்புவடிவமாகிக் கர்ணனுடைய தூணியில் நுழைந்தது. பிறகு, யுத்தகளமானது அப்பொழுது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் அம்புகளின் கிரணஸமூகங்கள் பரவினதுமாயிற்று. அப்பொழுது, ஸூதகுமாரனான கர்ணன் பார்த்தன் இருவரும் அம்புத்திரள்களுடைய மழைகளால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச் செய்தார்கள். பெரிய பாணஸமூகமயமாயிருக்கின்ற அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாக்கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் பயந்தார்கள். நெருங்கின பாணாந்தகாரத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற வேறு ஒருவஸ்துவையும் காணவில்லை. பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் எல்லா உலகங்களுள்ளும் சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் உயிரையிழக்கத் துணிந்தவர்களுமான அந்த வீரர்கள் இருவரும் யுத்தம்செய்து களைப்புற்றார்கள். இருவர்களும் உயரக்கிளம்பிப் பறக்கின்றவர்களாகவும், சந்தனஜலத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகவும், சாமரங்களுடன் கூடியவைகளும் தேவலோகத்தில்தோன்றியவைகளும் ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவைகளுமான அப்ஸரஸ்ஸுகளுடையகூட்டங்களால் (வீசப்பட்டவர்களாகவும்), இந்திரன் ஸூர்யன் இவர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற இருகைகளாலும் துடைக்கப்பட்ட முகங்களுள்ளவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு, போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தனால் அம்புகளால் அதிகமாகத்தவிக்கச்செய்யப்பட்டவனான கர்ணன் பார்த்தனை மீறுதபொழுது பாணங்களால் விசேஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடைய வீரனான அவன் அந்தப் பார்த்தனை ஒருகையுள்ளவனாகச்செய்வதில் மனவுறுதி செய்துகொண்டான். பிறகு, கர்ணன் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் நன்றாகச்சோதித்துவைக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமுகம்போன்ற முகமுள்ளதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் பயங்கரமாயிருப்பதும் நன்றாகப்படிந்த கணுக்களுள்ளதும் உக்கிரமாயிருப்பதும் தீட்டப்பட்டதும் பார்த்தனைக்கொல்வதற்கென்றே பலநாளாகக்காப்பாற்றப்பட்டதும் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் சந்தனப்பொடியில் படுக்கவைக்கப்பட்டுள்ளதும் ஸ்வர்ணமயமான அம்புத்தூணியில் படுத்திருப்பதும் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ளதும் உக்கிரமானவேகமுள்ளதும் ஐராவதத்தின் வம்சத்தில் தோன்றியதும் நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதுமான ஓர் அம்பை யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினுடையதலையை அபஹரிக்க எண்ணங்

கொண்டவனைக் காத்துவரையில் இழுத்தான். பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் மிகஜ்வலித்தன; நூற்றுக்கணக்காகக் கோரமான குறைக் கொள்ளிகளும் விழுந்தன. அந்த நாகாஸ்திரமானது வில்லில் பூட்டப் பட்டவுடனே, இந்திரனுடன் கூடின லோகபாலர்கள் ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். அந்த ஸூதபுத்திரன் அந்த நாகாஸ்திரத்தைக் கோபத்தினால் * கடைக்கண்பக்கத்தை (குறிவைத்துப்) பூட்டினான். சிறந்த அந்தப்பாணமானது, யுத்தத்தில் கடைக்கண்பக்கத்தில் மிக்க நோக்கமுள்ளதாயிருந்ததைக் கர்ணன் அறியவில்லை. அந்தநாகம் யோகபலத்தினால் பாணத்தில் பிரவேசித்ததையும் அறியவில்லை. ஆயிரம்கண்களையுடையவனான இந்திரன், பாணத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற ஸர்ப்பத்தைக் கண்டு, 'என்பிள்ளை மாண்டான்' என்று எண்ணித் தளர்ச்சியடைந்த அங்கங்களையுடையவனானான். தாமரைமலரில் தோன்றியவரும் சிறந்த மனோபாவத்துடன் கூடியவரும் மனத்தையடக்கியவருமான ப்ரம்மதேவர் தேவராஜனைப்பார்த்து, 'நீ மனவருத்தமடையாதே. விஜயனுக்கே ஜயலக்ஷ்மி' என்றார். பிறகு, மகாத்மாவான சல்யன், பாணத்தைப் பூட்டினவனும் உக்கிரஸ்வரூபமுள்ளவனுமான அந்தக்கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! (அர்ஜுனனுடைய) கழுத்தை லக்ஷியம் வைத்து உன்னால் இந்தப்பாணம் பூட்டப்படவில்லை. பகைவனைக்கொல்லக் கூடிய பாணத்தை நன்கு பார்த்துப் பூட்டுவாயாக' என்று கூறினான். பிறகு, மனவுறுதியுள்ள ஸூதபுத்திரன், குரோதத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து, மத்திரராஜனைப்பார்த்து, 'சல்ய! கர்ணன் இரண்டுதடவை பாணத்தைக் குறிபார்த்துப்பூட்டான். என்னைப்போன்றவர்கள் கபட யுத்தம் செய்யமாட்டார்கள்' என்றான். பலவானான கர்ணன், இவ்விதமாக இந்தவார்த்தையைச்சொல்லிவிட்டு அனேகவர்ஷகாலமாகப் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைப்பிரயத்தனத்துடன் பிரயோகித்தான். 'அடே! பல்குன! நீ மாண்டாய்' என்று வைதுகொண்டு கடுமையான வசனத்தையும் உரக்கச்சொன்னான். கர்ணனுடைய கையினால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் நெருப்புக்கும் ஸூரியனுக்கும் ஒப்பானதும் மிக்ககோரமானதும் நாணகயிற்றினின்றும் விடுபட்டதும் கர்ணனுடையவில்லினின்றும் விடுபட்டதுமான அந்தப்பாணமானது ஆகாயத்தை அடைந்து அந்தரிக்ஷத்தில் ஜ்வலித்தது. விருஷ்ணி குலத்தில் சிறந்த வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் (அவ்வாறு) வருகின்றதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் ஆகாயத்தை அடைந்திருக்கின்றதுமான அந்தப்பாணத்தைக்கண்டு உடனே ரதத்தினுடைய சக்கரத்தை அழுத்தி

* 'அபாங்கதேசே' என்பதும், 'அவாங்முகம்' என்பதும் மூலம்

ஜீவ அங்குலம் (பூமியில்) புதையும்படி செய்தார். பிறகு, மது ஸூதனனைப் பூஜிப்பதற்காக அந்தரிக்ஷத்தில் மிக்க பெரிதான சத்தம் உண்டாயிற்று. மதுஸூதனனுடைய பிரயத்தினத்தினால் அந்த ரதமானது அவ்வாறு பூமியில் அமிழ்த்தப்பட்டவுடனே, தேவவாத்தியங்களும் திவ்யபுஷ்பங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. பிறகு, அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனுங்கூடிய மரங்களடர்ந்த மலையின் சிகரத்தை உத்தமமான இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் அபஹரிப்பதுபோல அந்த நாகாஸ்திரமானது அனேக ரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட கிரீடத்தை அர்ஜுனனுடைய தலையினின்று பலாத்காரமாக அபஹரித்தது. பிறகு, சிறந்த வேகமுள்ள அந்த நாகாஸ்திரமானது பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பார்த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்தது. பொன்னால் இழைக்கப்பட்ட அந்தக் கிரீடமானது நன்றாகஜ்வலித்துக்கொண்டு பூமியில் மிகவும் பயங்கரமாக விழுந்தது. பிறகு, ஸூதபுத்திரனுடைய பாணன், அர்ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸ்வர்ணத்தினாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் ஜலத்திலும் பிரஸித்திபெற்றதும், சூரியன் சந்திரன் அக்னி ஜ்யோதிமண்டலங்கள் இவைகளுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதுமான கிரீடத்தை எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்த கோபத்தோடுகூடிய பாணத்தினால் அர்ஜுனனுடைய தலையினின்று கவர்ந்தான். பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட எந்தக் கிரீடமானது, தவத்தினால் (பிரஸன்னரான) ஸ்வயம்புவான பரம்மதேவரால் இந்திரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால் தம்மாலேயே செய்யப்பட்டதோ, மிக்க விலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடன்கூடியதும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான எந்தக் கிரீடத்தைத் தேவராஜன் தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களை நாசஞ்செய்த அர்ஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானோ, தேவதைகளுள் சிறந்தவர்களும் பிநாகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை முறையே தரித்தவர்களுமான ருத்திரராலும் வருணனாலும் இந்திரனாலும் நிதிகளை ரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும் எந்தக் கிரீடமானது பீடிப்பதற்கும் ஸாத்தியமாகாததோ அந்தக் கிரீடத்தைக் கர்ணன் நாகாஸ்திரத்தினால் பலாத்காரமாக அபஹரித்தான். உத்தமமான அம்பினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டதும் விஷமுள்ள நாகத்தினால் நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்க ஜ்வாலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பார்த்தனு

டைய உத்தமமானகிரீடமானது ஜ்வலிக்கின்றஸூர்யன் அஸ்தகிரியி னின்றுவிழுவதுபோல விழுந்தது உலகங்களில் அந்தச்சப்தத்தைக் கேட்ட ஜனங்கள், 'காற்றினால் பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கம், ஜலம்இவை கள் பலாத்காரமாகப்புரட்டப்பட்டன, அல்லது, சுழலும்படிசெய்யப் பட்டன' என்றுநிச்சயித்தார்கள் திசைகளும் கலங்கின கரியநிறமுள் ளவனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தப்பார்த்தன் கிரீடமில்லா மல் மூன்றுசிகரங்களுடன் மலைவிளங்குவதுபோல விளங்கினான். *

பிறகு, அர்ஜுனன் மனவருத்தமடையாதவனாக அப்பொழுது வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தனதலைமயிர்களை நன்றாகக்கத்தாக்கிக் கட் டிக்கொண்டு, ஸம்பூர்ணமானகலைகளுடன்கூடச் சிகரத்தைஅடைந் திருக்கிறசந்திரனால் உதயபர்வதம்பிரகாசிப்பதுபோலபிரகாசித்தான் ராதேயனுடைய கையினால்பிரயோகிக்கப்பட்டதும் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்குமொப்பானகாந்தியுள்ளதும் மகிமைபொருந்தியதும் அர் ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்கூடியதுமான அந்த மஹாஸர்ப்பமானது, அர்ஜுனனுடையகிரீடத்தை அபஹரித்துக் கொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில் கிளம்புகின்ற அந்த ஸர்ப்பத்தைக்கண்டு, புருஷஶ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் பார்த்

---

* இந்த ௯௦-வது அத்யாயத்தில் ௪௦-வது ஶ்லோகம் தொடங்கி-௪௪ வது ஶ்லோகம் வரையில் [illegible] ஶ்லோகங்களின் ஸ்தானத்தில்,சிலபுஸ்த கத்தில் வேறு கக-ஶ்லோகங்களிருக்கின்றன அவற்றின்பொருள் —

கறுத்த நிறமுள்ளவனும் யௌவனமுள்ளவனும் உயர்ந்த சிகரத்துடன் கூடினநீலபர்வதம்போன்றவனுமான அந்தப்பார்த்தன், கிரீடமின்றிவிளங்கினன். பிறகு, அவன் அப்பொழுது மனவருத்தமடையாதவனாக வெள்ளைவஸ்திரத் தினால் தனதலைமயிர்களை நன்றாகத் [illegible]க்கட்டிக்கொண்டு சிகரத்தை அடைந் திருக்கிற சூரியனுடையகிரணத்தினால் உதயபர்வதம்போல நன்றாக விளங்கி னன் (வாயினால் அமு[illegible] [illegible]னகிறபுத்திரனைக்கௌவிக்கொண்டு, துள ளிக்குதித்துக் காண்டவவனத்தைத்திலிருந்து அதை ரக்ஷித்ததினால்) மங்கள கரமான முகத்துடன்கூடியதும் (தனனால்) உண்டுபண்ணப்பட்டுப் பாண ருபத்தையடைந்திருப்பதுமான புத்திரவடிவமாயிருப்பதும ஸூர்யபுத்ரனால் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான பெண்ணுகமானது, நன்றாகவெளிப்பட்டிருக்கின்ற தேஜஸினாலும் பலத்தினாலும மிகப்பிரகாசிப்பவனும்*குதிரைகளின் கடிவாளத் துக்கு நேரான இடத்தை அடைந்திருக்கிற தலையுடன் கூடினவனுமான அர்ஜுன னைக் கண்டு அதிதியின்புத்திரனான இந்திரனுக்குப் பூஷணமாக இருந்ததும் நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதும் ஸூரியகிரணங்களைபோன்றகிரணங்களால் உலகத் தை நிரப்புமதன்மையுள்ளதுமான அர்ஜுனனுடையமகுடத்தைக் கவர்ந்தது

* கழுத்திருந்தஉயரத்தில் தலைவந்ததெனபது.

தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன! உன்னைக் கொல்வதற்காகப் பிர
யோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸர்ப்பத்
தைப்பார், பார்' என்று சொன்னார் மதுஸூதனரால் இவ்வண்
ணம் உரைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருட
னுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதின்பொருட்டு
இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பமானது யாது?' என்று உக்
கிரமான வாக்கினால் வினவினன். வாஸுதேவர், 'விறப்பிடித்துக்
காண்டவவனத்தில் அக்னியைத் திருப்தியடையும்படிசெய்த உன்
னால் (கொல்லாமல் விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும்
தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடன்கூடியதும் ஒரே உருவம்
என்றெண்ணித் தன்னுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான
அந்த நாகமானது, அந்த வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தன்விநாசத்
தின்பொருட்டு நிச்சயமாக உன்னை வேண்டுகிறது. பகைவர்களைப்
பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜ்வ
லிக்கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரம்போல் எதிரில் வருகின்ற இந்த
ஸர்ப்பத்தைப் பார்' என்று சொன்னார். பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவான
வன், ரோஷத்தினால் திரும்பிக் குறுக்காக மேலே கிளம்பி வருகின்ற
நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு

அந்த ஸர்ப்பத்தை [illegible] பாணப்பிரயோகத்தினால் அறுத்தவனான அர்ஜுனன்
அதனை அடையாமையால் [illegible]னுடைய வசத்தை அடையவில்லை. பிறகு,
கர்ணனுடைய கையினின்று [illegible] விடப்பட்டது [illegible] நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பா
னதும் [illegible] அர்ஜுனனுடைய [illegible] பெருமையுமான
அந்த பாணமானது, [illegible] போய்த் தூக்கிக்கொண்டு (அர்ஜுனனைத்) தாண
[illegible] சிதறிச்சப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய
அந்தக் கிரீடத்தை [illegible] அதை [illegible] மறுபடி
யும் [illegible] அதனைக் கர்ணன்
பார்த்தார் [illegible] 'கர்ண!' என
னால் அர்ஜுனனுடைய [illegible] உபசரிக்கப்படாமையால் நான் உன்னால்
[illegible] வைத்து [illegible] பார்த்து,
[illegible] 'ப்ரயோகம்செய்' [illegible] சத்ருவாயிருக்
கிற அர்ஜுனனைக் கொல்வேன்' [illegible] யுத்தத்தில் இவ்வாறு
சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த [illegible], அந்த ஸர்ப்பத்தைப் பார்
த்து, 'உக்கிர[illegible]யார்' என்று [illegible] நாகமானது, 'கர்ண!
பார்த்தனை [illegible] சொல்லப்பட்டவன் [illegible]
[illegible] நீக்கிழைக்கப்பட்ட [illegible] அறிவாயாக; வைரத்தைத்
தரிக்கின்ற இந்திரனே நேரில் இவனுக்கு ரக்ஷகராயிருந்தாலும் இவன் யம

பாணங்களால் அறுத்தான். அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்டதாகப் பூமியில் விழுந்தது. அரசரே! பிறகு, அந்த ஸர்ப்பமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸர்வவியாபியும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீவாஸுதேவர், அமிழ்ந்த ரதத்தை அந்தப் பூதலத்தினின்று தாமே இருகைகளாலும் மீண்டும் விரைவாக மேலே தூக்கினார். அந்த முகூர்த்தத்தில், புருஷர்களுள் சிறந்த வீரனான கர்ணன், குறுக்காகப் பார்த்துக்கொண்டு சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால் தனஞ்சயரை அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன், (கர்ணன்மீது) நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூருள்ளவைகளுமான பன்னிரண்டு வராஹகர்ணங்களைப் பிரயோகித்து ஸர்ப்பத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காதுவரையில் இழுத்துப் பிரயோகித்தான். நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது கர்ணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப் பிளந்து பிராணவாயுக்களை ஓட்டுகின்றதுபோல ரக்தத்தைக்குடித்து ரக்தத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுடன்கூடியதாகப் பூமியில் பிரவேசித்தது. பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனான கர்ணன்,

---

[illegible]னுடைய [illegible] செல்வான்' என்று மறுமொழி கூறியது. கர்ணன், 'ஓ! நாகமே! கர்ணன் இப்பொழுது [illegible] பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஜயத்தை அடைய விரும்பமாட்டான். ஓ! நாகமே! [illegible] கொல்வதாயிருந்தாலும் இரண்டுதடவை ஒரு பாணத்தை [illegible] செய்யமாட்டேன்' என்று, உத்தமமான சூரியபுத்திரனான கர்ணன், அப்பொழுது யுத்தமத்தியில் மறுபடியும் அந்த நாகத்தைப் பார்த்து, 'நீ வேறுகொடிய அஸ்திரப்பிரயோக[illegible] கோபத்தினாலும் பார்த்தனைக் கொல்ல[illegible] 'சுயமாகச் செல்வாயாக' என்று [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] நாகராஜன் [illegible] கோபத்தினால் அந்தக் கர்ணனுடைய வாக்கியத்தைப் பொறுக்கவில்லை. அரசரே! அந்தக் கொடியநாகமானது (பார்த்தனைக்) கொல்லக்கருதித் தன் சொந்தவுருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு தானே பார்த்தனைக்கொல்வதின்பொருட்டுச் சென்றது. பிறகு, வாஸுதேவர், பார்த்தனைப் பார்த்து, 'அர்ஜுன! உன்னுடைய பகைவனான இந்தமஹாஸர்ப்பத்தைக் கொல்' என்று கூறினார். மதுஸூதனரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் பகைவர்களுடைய வீரியத்தை நாசஞ்செய்கிறவருமான காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவருமான அர்ஜுனர், 'இப்பொழுது என் பக்கத்தை நோக்கிவருகின்ற இந்தஸர்ப்பமானது யாது? இது கருடனுடைய வாயைத் தானாகவே அடையப்போகிறது' என்று [illegible]

தடியினலடிக்கப்பட்ட பெரிய ஸர்ப்பம்போல அம்பு வீழ்ந்ததி னல கோபம் மூட்டப்பட்டவனக அப்பொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸர்ப்பமானது கொடிய விஷத்தைக் கக்குவதுபோலக் கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவன், ஜனார்த்தனரைப் பன்னி ரண்டு பாணங்களாலும் அவ்வாறே அர்ஜுனனைப் புதிய தொண் ணூறு பாணங்களாலும் பிளந்து மறுபடியும் கோரமான பாணத்தி னல பாண்டவனைப் பிளந்து ஸிம்மநாதம்செய்து உரக்கச்சிரித்தான் இந்திரனுக்கு ஒப்பான விக்கிரமமுள்ள அர்ஜுனன், இந்தக் கர்ண னுடைய அந்த ஸந்தோஷத்தைப் பொறுக்கவில்லை மர்மஸ்தானங் களைப்பிளக்கிறவனன அர்ஜுனன், பிறகு, இந்தக் கர்ணனுடைய மர் மங்களை, இந்திரன் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தினல பலனை அடித்தது போல நூற்றுக்குமேற்பட்ட அம்புகளால் அடித்தான் பிறகு, அர் ஜுனன், யமனுடைய தண்டத்துக்கு ஒப்பான தொண்ணூறு பாணங் களை அப்பொழுது கர்ணன்மீது பிரயோகித்தான் அந்தப் பாணங் களால் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்துடன்கூடின அந்தக்கர்ணன், வஜ்ரத்தி னல பிளக்கப்பட்ட மலைபோலத் துன்பமடைந்தான் உத்தமமான மணிகளாலும் உத்தமமான வஜ்ரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக் கப்பட்ட அந்தக்கர்ணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது, தனஞ்சயனல பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களாலடிக்கப்பட்டுப் பூமி யில் விழுந்தது உத்தமமான குண்டலங்களும் விழுந்தன அதிகவிலை யுள்ளதும் சிறந்தசில்பிகளால் பிரயத்தனத்தினல செய்யப்பட்டதும் காந்தியுள்ளதும் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றதுமான கர்ணனுடைய கவசத்தைப் பாண்டவன் நொடிக்குள் பாணங்களால் பலவாருக உடைத்தான் அந்தஅர்ஜுனனுடையபாணங்களால் குண்டலங்கள அறுக்கப்பட்டவனும் தேகத்தில் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட வனுமான அந்தக்கர்ணன், அப்பொழுது இரத்தத்தினல சிவந்த அங் கங்களையும் காதுகளையுமுடையவனக ஆகாயத்தில் அங்காரகனுடன் கூடின திருவோணம்போல விளங்கினன் பிறகு, அந்தஅர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு, கவசத்தைநீழந்தவனன அந்தக்கர்ணனைக் கூர்மை யுள்ள நான்குசிறந்தபாணங்களால் பிளந்தான் பகைவனல மிகஅடிக் கப்பட்ட அந்தக்கர்ணன், ரோகியானவன் பித்தத்தினலும் கபத்தின லும் வாதத்தினலும் ஜ்வரத்தினலும் எவ்வாறு துன்பமடைவனே அவ்வாறு துன்பமடைந்தான் அர்ஜுனன், விரைவுடன் பெரிதான தனுர்மண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவை களும் சிறந்தபயிற்சியினலும் பிரயத்தனத்தினலும் பலத்தினலும்

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால் கர்ணனை அடித்து மாமஸ்தானங்களையும் பிளந்தான். பாரதரே! கடிய வேகமுள்ளவையும் கூரிய நுனியுள்ளவையும் பற்பலவிதமாயிருப்பவையுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்ட கர்ணன், கைரிகதாதுக்களால் சிவந்த தும தாழ்வரைகளில் சிவந்தஜலத்தைப்பெருக்குகின்றதுமான மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, அர்ஜுனன் நேராகப் போகின்றவைகளும் புதியவைகளும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க திடமானவைகளும் உருக்குமயமானவைகளும் யமனுடைய அக்னிமயமான தண்டம் போன்றவைகளுமான பாணங்களால் அக்னியினுடைய குமாரரான ஸுப்ரமண்யர் கிரௌஞ்சபர்வதத்தைப் பிளந்ததுபோலக் கர்ணனை நடுமார்பில் பிளந்தான். பிரபுவே! பிறகு, நன்றாக அடிக்கப்பட்ட ஸூதபுத்திரன், அம்புத்தூணியையும் இந்திரவில்லுக்கு ஒப்பான அந்தவில்லையும் எறிந்துவிட்டுப் பிறகு தடுமாற்றமுற்றவனாகிக் கைப்பிடி தளர்ந்து ரதத்திலிருந்தபடியே மூர்ச்சையடைந்தான். உத்தமனும் ஆண்மைவிரதத்தில் நிலைபெற்றவனுமான அர்ஜுனன், வியஸனத்தில் (அகப்பட்டிருக்கிற) அந்தக்கர்ணனை அப்பொழுது கொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. பிறகு, உபேந்திரரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பாண்டவ! ஏன் அஜாக்ரதையுடன் இருக்கிறாய்?" என்று மிக்கபரபரப்புடன் (பின் வருமாறு) கூறலானார்: 'எப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவர்கள் பலஹீனர்களாயிருந்தாலும் பகைவர்களுடைய (ஸமயத்தை) க்ஷணநேரங்கூட எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள் விசேஷித்துப் பண்டிதன் வ்யஸன காலங்களில் பகைவர்களைக்கொன்று தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைகிறான். ஆதலால், நிகரற்றவீரனும் எப்பொழுதும் உனக்கு விரோதியுமான கர்ணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவு படுவாயாக. ஸமர்த்தனான ஸூதபுத்திரன் உன்னை எதிர்த்துவருவான். இந்திரன் நமுசியைக்கொன்றதுபோல இவனைப்பிளந்துவிடு' என்றார். பிறகு, எல்லாக்கௌரவர்களாலும் உத்தமனான அர்ஜுனன், 'அது அவ்விதமே' என்று ஜனார்த்தனரை விரைவாகப் பூஜித்து, முற்காலத்தில் சம்பரனைக்கொன்றவனான இந்திரன் பலியைஅடித்ததுபோல உத்தமமான பாணங்களால் கர்ணனைஅடித்தான். பாரதரே! கிரீடியானவன் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கூடிய கர்ணனை வத்ஸதந்தங்களால் நன்றாக நிரப்பினான். பொற்கட்டுகளுள்ளபாணங்களால் முழுமுயற்சியினாலும் திசைகளையும் மூடினான். வத்ஸதந்தங்களால் நன்றாகநிறைக்கப்பட்டவனும் அகன்று பருத்த

மாாயையுடையவனுமான அநதககாணன், ஊஞுகப பூததிருககிற அசோகுடனும பலாசுடனும முளளிலவுடனுஙகூடியதும் சநதனக காட்டுடன சோாநதுமான மலைபோல விளஙகிஞன் அரசரே! காணன், யுததததில சரீரததிலபோடபபடட அனேக பாணங களால, மரஙகளால நாறபககததிலும் நிரைககபபட்ட தாமுவரை களுடனும குகைகளுடனுஙகூடியதும பிரகாசமான காணிகார மரஙகளுடன்கூடியதுமான சிறநத மலைபோல விளஙகிஞன் அமபுககூட்டஙகளைப பலவாறு பிரயோகிககினறவனும அம்புக கூட்டஙகளாகிற கிரணஙகளுடன கூடியவனுமான அநதக காணன, சிவநதநிறமுளளவனும் சிவநதகிரணமணடலத்துடன கூடியவனும் அஸதமிககபபோகிறவனுமான சூரியனபோல விளஙகிஞன. காண னுடைய கைகளினின்றும் விடபபட்டவைகளும மஹாஸாப பஙகளபோலப பிரகாசிபபவைகளுமான பாணஙகளை, அாஜுனனு டைய கைகளினின்றுவிடுபபட்டவைகளும முனைகூரியவைகளுமான பாணஙகள திசைகளை அடைநது நாசஞசெயதன பிறகு, அநதககா ணன, தைாயதனை தஅடைநது, கோபஙசொணட ஸாபபஙகளுககு ஒப பான பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவனுகப பததுப்பாணஙகளால அாஜுனனையும,கோபித்துககொணட ஸாபபஙகளுககொபபான ஆறு பாணஙகளால கிருஷ்ணனையும அடிததான. பிறகு, மிககபுததிசாலி யான கிரீடியானவன, உககிரமானபெரொலியுளளதும ஸாபபத்தி னுடைய விஷாகனிககு ஒபபானதும உருககுமயமானதும் பயங கரமான மஹாஸதிரஙகளாலசூழபபடடதுமான மகிமைபொருநதிய பாணததை மஹாயுததததில பிரயோகிபபதறகு எணணங்கொண்ட வனுனை அரசரே! காணனுககு அநதவதகாலமானது நெருஙகி வரவே, காலமானது கணணுககுப புலபபடாத ரூபததுடனகூடிய தாகப பிராமமணசாபததிஞல (ஸமபவிககககூடிய அனாததததை எடுததுக) காட்டிககொணடும காணனுடையவததததைச சொல லிககொணடும, 'பூமியானது சககரததை உடகொளளுகிறது' எனறு சொலலிறறு நாவீாரே! அநதவநதகாலம வநதவுடனே, மஹாத மாவான பாசுராமா இவனுககு எநதஅஸதிரததைக கொடுததிருந தாரோ அநதககோரமான அஸதிரமும் தோனறவிலலை பூமியும் இவனுடைய இடபபககததுச சககரததை உடகொணடது நாயேந திரரே! பிறகு, பிராமமணசிரேஷ்டருடைய சாபததிஞல அப பொழுது ரதமானது சுழனறது பிராமமணோததமருடைய சாபததி ஞல முழுதும நசிககினற அஸதிரமும நோநதிருககினற வததததைக

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில் அமிழ்ந்துவிட்டது. யுத்தத்தில் அங்கஸூதபுத்திரன் அதிகவளர்ச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப் பூத்திருக்கின்றதுமான தெருவிலிருக்கிற பெருமரமானது பூமியில் அமிழ்ந்தாற்போல மனக்கலக்கமடைந்தான். ரதமானது அமிழவே, பிராம்மணசாபத்தினால் மயங்கின கர்ணன், அந்த நாகாஸ்திரம்வீணானதையும் அந்த வ்யஸனங்களையும் பொறுமல் இருகைகளையும் உதறிக்கொண்டு தர்மத்தை நிந்தித்தான். 'தர்மத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்டவனைத் தர்மம் எப்பொழுதுமே காக்கிறதென்றன்றோ தர்மத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்? நாம் தர்மத்தில் நித்தியம் பிரயத்தினமுள்ளவர்களாகவே இருக்கிறோம்; சக்திக்குத் தக்கபடியும் சாஸ்திரத்துக்குத் தக்கபடியும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முயலுகிறோம். அந்தத்தர்மமும் பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றது; காப்பாற்றுகிறதில்லை; தர்மம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்' என்று நிந்தித்தான். இவ்வண்ணம் கூறுகின்றவனும் மிக்கத்தடுமாற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும்கூடியவனும் அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் விழுவதினால் நிலைதவறும்படி செய்யப்பட்டவனும் மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளர்ச்சியுற்றவனுமான அந்தக்கர்ணன் அடிக்கடி தர்மத்தை நிந்தித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் அவன் மிக்கபயங்கரமான மூன்றுபாணங்களால் கிருஷ்ணனைக் கையில் அடித்தான்; அவ்வாறே, பார்த்தனை ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் தீவிரவேகமுள்ளவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பானவைகளும் கோரமானவைகளும் அக்னிபோன்றவைகளுமான பதினேழுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். பயங்கரமான வேகமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் (அவனைப்) பிளந்து பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, மனநடுக்கமுற்றகர்ணன் வல்லமையினால் (அஸ்திரவிஷயமான) செய்கையை வெளியில் காட்டலானான். பிறகு, அந்தக்கர்ணன் பலத்தினால் பக்குமல் ஸாவதானத்துடன் பரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, அர்ஜுனனும் அந்த பரமாஸ்திரத்தைக்கண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான். பகைவர்களைத் தகிக்கச்செய்பவனான அந்த அர்ஜுனன், காண்டீவத்தையும் நாணகயிற்றையும் பாணங்களையும் அபிமந்திரணம்செய்து, இந்திரன் மழையைப்பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்தான். பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிக்கவீர்யமுள்ளவைகளாகவுமிருக்கின்ற பாணங்கள் பார்த்தனுடைய ரதத்தினின்று வெளிப்பட்டுக் கர்ணனுடைய ரதத்துக்குஸமீபத்தில் தோன

றின. மஹாரதனுன அநதககாணன் (எதிாஅஸதிரததை) பரயோகிதது அவனுடைய அஸதிரததைக கவாநதான். பிறகு, வருஷ்ணி வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அநத அஸதிரமானது நாசஞ்செயயபபடவே, (அாஜுனனைபபாாதது) 'பாாதத! வேறு அஸதிரததைப பிரயோகம்பண்ணு ராதேயன் பாணஙகளை விழுஙகுகிறுன்' எனறு மொழிநதாா பிறகு, அாஜுனன் காணனைப பாணஙகளாலமூடி மிகக கடுமையான பரம்மாஸதரததை மநதிரிதது (விலலில) பூட்டிப பிரயோகிககலானுன் பிறகு,காணன் நன்ருகததீட்டபபட்டகூாமையுளள பாணஙகளால (பாாதகனுடைய)நாண்கயிறறை அறுததான. காணன், (அாஜுனனபூட்டிய) இரண்டாவதுநாண்கயிறறையும் மூன்ருவதையும் நானகாவதையும அவவாறே ஐநதாவதையும ஆருவதையும் ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒனபதாவதையும் பததாவதையும் அவவாறே பதினேராவதையும் அறுததான நூறுதடவை அம்பு தொடுதது அாஜுனனுடைய நாண்கயிறறை அறுதத அநதக காணன, அாஜுனன நூறு நாண்கயிறுகளைபபூட்டியதையும் அறியவிலலை. பிறகு, பாண்டுநநதனன் வேறு ஒருநாண்கயிறறை விலலில பூட்டி அபிமநதிரணம்செயது ஜவலிககின்ற ஸாபபஙகளபோனற பாணஙகளைக காணனமீது இறைததான். காணன, அநதஅாஜுனனுடைய நாண்கயிறு அறுநததையும் அவனகவனததுடன வேறுநாண் கயிறறைபபூட்டியதையும்அவனுடையசுறுசுறுபபினுல அறியவிலலை. அது ஆசசாயமாயிருநதது காணன் தன வீாயததை அதிகமாகக காண்பிததுககொண்டு ஸவயஸாசியினுடைய அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளாலதடுதது நாசஞ்செயதுகொண்டு அவனைவிட அதிகமானகாரியததைச செயதான பிறகு, காணன தன்னுடையஅஸதிரஙகளால அாஜுனன பீடிககபபட்டதைககண்டு அவனைபபாாதது, 'அபயாஸமசெய, அஸதிரததை நன்ருகக கறறறிநதுகொள, போ', எனறு மொழிநதான பிறகு, பகைவரைவாட்டுபவனுன காணன, நெருபபுககொபபானதும கோரமாயிருபபதும ஸாபபஙகளுடைய விஷததுசகுல்பபானதும உருககுமயமானதும தேவஸமபநதமுளளதுமான ஒருபாணததில ரௌதராஸதிரததை அபிமநதிரணம் பண்ணி நனருச ஸநதானம்செயது கிரீடியின்மீது பிரயோகிகக எண்ணஙகொண்டவனுனை அரசரே! பிறகு, பூமியானது ராதேயனுடைய தேருருளையை அபபொழுது கவாநதுகொண்டது. பிறகு, அநதராதேயன, தேரினினறு விரைவாகக கீழேஇறஙகி நலலமுயறசியுடன சககரததை இருகைகளாலும் பிடிதது நன்ருக மேலே

தூக்குவதற்கு விருப்பங்கொண்டான். சக்கரத்தை விழுங்கின பூமியானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பர்வதங்களுடனும் காடுகளுடனுங் கூடக் காணலால் நான்குஅங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது. (பூமியினால்) சக்கரம்விழுங்கப்பட்ட ராதேயனே குரோதத்தினால் கண்ணீரைச் சொரிந்தான். அர்ஜுனனைப்பார்த்துப் பரபரப்புடன் இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான்.

'ஓ! ஓ! பார்த்த! பெரியவில்லையுடையவனே! ஒரு முகூர்த்த காலம் பொறுத்திரு. அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இந்தச்சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன். பார்த்த! தெய்வவசத்தினால் என்னுடைய இந்த ரதத்தினது இடச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப்பதைக்கண்டு அற்பமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. அற்பமனிதர்களால் செல்லப்பட்ட வழியை அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவனல்லை. குந்தீபுத்திர! நீ பிரஸித்திபெற்றவன். யுத்த காரியங்களில் (எல்லாவீரர்களையுங்காட்டிலும்) சிறந்தவன். பாண்டவ! (எவ்விதத்தினாலும்) மிக்கசிறப்புற்றகாரியத்தையே நீ செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவன் அர்ஜுன! நல்ல விரதத்தில் நிலைபெற்றவர்களான சூரர்கள், தலைமயிரவிழ்ந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டிஓடினவன் மீதும் பிராம்மணன்மீதும்கைகளைக்குவித்தவன்மீதும்சரணமடைந்தவன்மீதும் ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும் பாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவியும் ஒடிந்துமிருக்கிற ஆயுதங்களையுடையவன்மீதும் சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டார்கள். பாண்டவ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த சூரன், நன்னடையுள்ளவன்; யுத்ததர்மங்களை அறிந்தவன்; ஆதலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்துக்கொள். நீ திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுத்தத்தில் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில் பொறுத்துக்கொள். ரதத்திலிருக்கிற நீ, ரதமில்லாமல் பூமியிலிருக்கிற என்னைக் கொல்வது தகுதியன்று. பாண்டுநந்தன! வாஸுதேவனிடத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை. நீ க்ஷத்திரியபுத்திரனன்றோ? மஹா குலத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனன்றோ? பாண்டவ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னைநோக்கி (இந்தவசனத்தைச்) சொல்லுகிறேன். ஒருமுகூர்த்த காலம் பொறுத்துக்கொள்' என்றுகூறினான்.

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

(அறங்கூறிய கர்ணனது தீச்செயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது களைக்கக் கர்ணன் இறங்கித் தேருருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாத்மாவான வாஸுதேவர் (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுத்ர! பாக்யத்தினாலே இப்பொழுது தர்மத்தை நினைக்கிறாய். எப்பொழுதுமே பாண்டவர்கள் தர்மத்தில் கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆதலால், இவர்களுக்கு அந்தத்தர்மம் விருத்தியைக்கொடுக்கிறது. (இவர்களுக்கு)விரோதிகளான அந்தக்கௌரவர்கள் தர்மத்தை விட்டு விலகினவர்கள் அக்காரணத்தினால், கௌரவர்கள் விநாசத்தை அடைந்தார்கள் நீசர்களோ, பெரும்பான்மையாக வ்யஸனத்தில் மூழ்கித் தெய்வத்தை நிந்திக்கின்றார்கள்; தங்களுடையபாவத்தை நிந்திக்கிறதில்லை காண! நீயும் துர்யோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியும் சேர்ந்து, ஒற்றையாடையை உடுத்திருந்த த்ரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாத்காரமாகக்) கொண்டுவந்தீர்களே, அப்பொழுது, உனக்குத் தர்மமானது யாது காரணத்தினால் ருசிக்கவில்லை? எப்பொழுது சூதாட்டத்தை அறியாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில் அழைத்துவந்து அவரைத் தோல்வியடையச் செய்தீர்களோ, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கேசென்றிருந்தது? காண! வனவாஸந்தீர்ந்து பதின்மூன்றாவது வர்ஷமும் சென்றபின்னும், ராஜ்யத்தை நீ கொடுக்கமறுத்தபொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கேபோய்விட்டது? அரசனான துர்யோதனன் உன்னுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் பீமஸேனனை ஸர்ப்பங்களாலும் விஷங்கலந்த போஜனங்களாலும் கொல்லமுயன்றானன்றோ, அப்பொழுது, உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? வாரணாவதத்தில் அரக்குமாளிகையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபொழுது பார்த்தர்களை நீங்கள் கொல்வதற்கு எண்ணங்கொண்டீர்களே, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? காண! ரஜஸ்வலையும் துச்சாஸனனுடையவசத்தில் இருப்பவளுமான க்ருஷ்ணையைப்பார்த்து ஸபையில் உரக்கச்சிரித்தாயன்றோ, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மமானது எங்கே சென்றது? ராதாநந்தன! முற்காலத்தில் அயோக்யர்களால் பீடிக்கப்பட்டவளும் குற்றமற்றவளுமான த்ரௌபதியை நீயும் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மம் எங்கேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானைபோலச் செல்பவ

ளான கிருஷ்ணையைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நாசமடைந்துவிட்டார்கள்; சாச்வதமான நரகத்தை அடைந்தார்கள். வேறுபர்த்தாவை வரித்துக்கொள்' என்று நீ சொல்லிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மமானது எங்கே சென்றுவிட்டது? கர்ண! எப்பொழுது நீ ராஜ்யத்தில் பேராசையுள்ளவனாகச் சகுனியையடுத்துப் பாண்டவர்களைச் சூதாடுவதற்காக மீண்டும் அழைத்தாயோ, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? அனேக மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் பாலனான அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு ரணகளத்தில் கொன்றார்களே, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மம் எங்கேபோயிற்று? இந்தத்தர்மமானது அந்தவிஷயங்களில் இல்லாமற்போமாகில் எல்லாவிதத்திலும் வீணே வாய்வறட்சியை உண்டுபண்ணுகிற பேச்சினால் யாதுபயன்? ஸூத! இப்பொழுது, இந்த யுத்தரங்கத்தில் தர்மத்தைவிட்டு விலகாத காரியங்களையே செய் அப்படியிருந்தாலும், உயிரோடு நீ விடுபடமாட்டாய் நளன் புஷ்கரனால் பாசசிகைகளால் ஜயிக்கப்பட்டான், மீண்டும் வீர்யத்தினால் கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் அடைந்தான். அவ்வாறே, பேராசைஇல்லாதவர்களான பாண்டவர்கள் எல்லாருடனும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகிக் கைவன்மையினால் (ராஜ்யத்தைஅடைய) வந்துவிட்டார்கள் அவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி, யுத்தத்தில் அதிகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற பகைவர்களைக்கொன்று, ராஜ்யத்தை அடையப்போகிறார்கள். எப்பொழுதும் தர்மத்தினால் நானுபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷச்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் அவ்வாறு விநாசத்தை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினார்.

பாரதரே! வாஸுதேவரால் அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கர்ணன், வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாகி யாதொரு மறுமொழியையும் உரைக்கவில்லை பாரதரே! மிக்கவேகமுள்ள பராக்கிரமத்துடன்கூடின கர்ணன், கோபத்தினால் உதடுகள் நன்குதுடிக்க, வில்லைக்கையில் எடுத்துப் பார்த்தனைஎதிர்த்துப் போர்புரிந்தான் பிறகு, வாஸுதேவர் புருஷச்ரேஷ்டனான பல்குனனைப்பார்த்து, 'மஹாபலமுள்ளவனே! திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே பிளந்து (இவனைத்) தள்ளுவாயாக' என்று கூறினார். வாஸுதேவரால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டஅர்ஜுனனோ அப்பொழுது கோபத்தை அடைந்தான். அவன் அதனைநினைத்துக் கோரமானகோபத்தை அடைந்தான். அரசரே! க்ரோதமுள்ளவனான அந்தஅர்ஜுனனுடைய எல்லாஇந்திரியங்

களினின்றும் அப்பொழுது அக்னிஜ்வாலைகள் வெளிப்பட்டன; அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது. பிறகு, கர்ணன் அதைக்கண்டு பரம்மாஸ்திரத்தினால் தனஞ்சயனைத் திரத்து (பபாணங்களைப்) பொழிந்தான், ரதத்தைத் தூக்குவதில் மறுபடியும் முயற்சியைச்செய்தான். பார்த்தன் அவன்மீது பரம்மாஸ்திரத்தினாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்ட சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பாண்டவன் அந்தக்கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலேதடுத்து அவனையும் நன்றாகஅடித்தான். பிறகு, குந்திபுத்திரன் அக்னிக்குப்பிரியமான வேறு அஸ்திரத்தை எடுத்துக் கர்ணனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தான் அது தேஜஸினால் நன்றாகஜ்வலித்தது பிறகு, கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தினால் நெருப்பைத் தணித்தான்; மேகங்களால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளடைந்ததாகச்செய்தான். பாண்டுநந்தனனும் சிறந்தவீர்யமுள்ளவனுமான அர்ஜுனன் பரபரப்பில்லாதவனாக, ராதேயன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அந்தவாருணாஸ்திரத்தினால் உண்டான) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, ஸூதபுத்திரன் பாண்டுபுத்திரனைக் கொல்லும் எண்ணத்தினாலே அக்னிபோலஜ்வலிக்கின்றமகாகோரமான ஒருபாணத்தை எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, பூஜிக்கப்பட்டவில்லில் அந்தப்பாணமானது சேர்க்கப்படும்போது மலைகளுடனும் சிறுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனுங் கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பாரதரே! பரற்கற்களுடன் கூடின காற்று வீசியது. திசைகளும் புழுதியினால் மூடப்பட்டன. ஆகாயத்தில் தேவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியும் தோன்றியது. பெரியவரே! ஸூதபுத்திரனால் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் மனத்தளர்ச்சியடைந்தவர்களாகி அதிக வ்யஸனத்தை அடைந்தார்கள் கர்ணனுடைய கையினால் நன்றாகவிடப்பட்டதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பான தேஜஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான அந்தப் பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மார்பையடைந்து புற்றில் சிறந்த ஸர்ப்பம்நுழைவதுபோல நுழைந்துவிட்டது. மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தகிப்பவனுமான பீபத்ஸுவானவன், யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு நிலைதப்பிச் சுழன்று கையிலிருந்த காண்டீவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாகுந் தருணத்தில் மலை அசைவதுபோல அசைந்தான். மஹாரதனான கர்ணன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்றுப் பூமியில் அழுந்தியிருக்கிற சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரதத்தினின்று கீழே குதித்து

இருகைகளாலும் (சக்கரத்தை) நன்றாகப்பிடித்துத்தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்தினால் முடியவில்லை. பிறகு, கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் பிரஜ்ஞையை அடைந்து, யமதண்டத் துக்கொப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான். பிறகு, மஹாத்மாவான வாஸுதேவரும் பார்த்தனைப்பார்த்து, 'கர்ணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சத்துருவான இந்தக் கர்ண னுடைய தலையைப் பாணத்தால் பிள' எனமொழிந்தார். அந்த அர்ஜு னன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அந்த வசனத்தை, 'அப்படி யே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகப்புகழ்ந்து, பிறகு, மிகஜ்வலிக்கின்ற ஓரம்பை எடுத்து, ரதசக்கரமானது அமிழ்ந்திருக்கவே, மஹாரதத் தில் நிர்மலனான சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கச்சைக்கொடியை அடித்தான். கிரீடியானவன் பொன்னாலும் முத்துக் களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும் சிறப் பித்தையில் சிறந்த சில்பியின் முயற்சியினால் உண்டுபண்ணப்பட் டதும் அழகிய உருவமுள்ளதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டதும் உமது ஸைன்யத்தினுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமா யிருந்ததும் பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும் புகழத்தக்க உருவமுள்ளதும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் காந்தியினால் அக் னிக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும் மஹாரதனும் சூரியபுத்திரனுமான கர்ணனுடைய காந்தியினால் ஜ்வலிக்கின்றது மான சிறந்த யானைகட்டும் கச்சைவடிவமுள்ள அந்த உத்தமமான கொடியை, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் ஸ்வர்ணக்கட்டுகளுள்ளதும் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னிபோல ஜ்வலிக்கின்றதுமான ஒரு க்ஷுரபத்தினால் நாசஞ்செய்தான். அந்த த்வஜத்துடன்கூடவே கௌரவர்களுடைய கீர்த்தியும் கர்வமும் விருப்பமான எல்லாக் காரி யங்களும் மனமும் விழுந்தன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்த மும் தோன்றியது. பரதகுலத்திலுதித்தவரே! சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்பவனான் குருவீரனால் யுத்தத்தில் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட த்வஜத்தைக்கண்டு உம்மைச்சார்ந்தவர்களனைவரும் அப் பொழுது ஸூதபுத்திரனான கர்ணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசை யை இழந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தன் கர்ணனுடைய வதத்தின்பொரு ட்டு விரைவுள்ளவனாகி மகேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கும்அக்னி யினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும் சூரியனுடைய உத்தம மான கிரணம்போன்றதும் மர்மங்களைப் பிளக்கின்றதும் ரக்தத்தினா லும் மாம்ஸத்தினாலும் பூசப்பட்டதும்அக்னிக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப

பானதும் பூஜிககததககதும் மனிதாகள குதிரைகள் யானைகள் இவர் களின் உயிரைவாஙகுகின்றதும் மூன்றுஅரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுகளுளளதும் விரைவாகச செலலுநதிறமையுள்ளதும் உககிரமான வேகததுடனகூடியதும் இநதிரனுடைய வஜராயுதம் போனற வீரியமுளளதும் அதிகோரமாகப பரவுகின்ற காலாகனி போனறதும பிநாகததுககும விஷ்ணுசககரததுககும் ஒபபானதும் பிராணிகளுககெலலாம் பயததை உண்டுபண்ணுகினறதும் அழிப பதுமான அஞசலிகம எனகிற ஒருபாணததை அமபறாததூணியி லிருநது எடுததான எது தேவஸமூகஙகளாலும் தடுககமுடியாத தோ, எது எபபொழுதும் பூஜிககபபடடதோ, மஹா பலமுளள எநத மகாபாணமானது தேவாகளையும் அஸுராகளையும் ஜயிககுமோ, அபபடிபபடட பாணததைப பாாததன மகிழசசியோடு எடுததான. தொடுககபபடடிருககிற அநத அமபைபபாாததுச சராசரஙகளுடன கூடின உலகமனைததும நடுககமுறறது. எடுககபபட்ட பெரிய போருககு ஏறறதான பாணததைககண்டு, ரிஷிகள உலகமனைததும் ஸௌககியததை அடையவேணடி க்ஷேமகாரியததைச செயதாா கள. பிறகு, காண்டீவததை விலலாககொணட அாஜுனன, எண்ண முடியாத மகிமையுடனகூடின அநதபபாணததை விலலில பூட்டி னை சிறநத மஹாஸதிரததோடு சோததுக காண்டீவம் என்கிற விலலை விரைவாக இழுதது, 'மகிமை பொருநதிய அஸதிரமநதிரத திலை ஜயிககபபடடிருககினற மகிமைதஙகிய இநதப பாணமானது, சததுருவினுடைய சரீரததையும் உயிரையும்வாஙகும் தனமையுள ளது. எனறல தவம செயயபபடடிருககுமானுலும, குருககளும ஸநதோஷமடையும்படி செயயபபடடிருபபாாகளானுலும, நலல ஆஹுதிகளுடன ஹோமம் செயயபபடடிருககுமானுலும், சாஸதி ரஙகள கறகபபடடிருககுமானுலும, இநத ஸததியததினுல நனறுகப பூட்டபபட்டிருககினற இநதபபாணமானது மிகக பலமுளள என் சததுருவான காணனைக கொலலடடும்' என்று சொன்னுன. தனஞ சயன் இவவாறு சொலலிககொண்டே காணனுடைய வதத தின பொருட்டுக் கோரமான அநதபபாணததைப பிரயோகித தான. காணனைக கொலலஎண்ணஙகொண்டவனும் சூரியசநதிரர் களுககொபபான பரபாவமுளளவனும் மனததை வசபபடுத தினவனும் சுறுசுறுபபுடன காரியஙகளைசசெயபவனும் பாண்டு நநதனனுமான கிரீடியானவன அதிக ஸநதோஷமுளளவனுக, 'அதா வாஙகிரஸ மநதிரததினுல உசசாடனம் செயயபபட்ட *கருதயை

* ஏவபபடட பூதம.

யானது எவ்வாறு சத்துருவைக் கொல்லுமோ அவ்வாறு நீ என்னுடைய சத்துருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவர்களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட அந்தமஹாபாணமானது, ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜ்வலிக்கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் காண்டீவத்தினின்று விடுபட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்தினால் அனேக ஸைன்யங்களை மிகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனை அந்தக்கர்ணனுடைய அந்தச் சிறந்ததலையை அறுத்தான் மன்னரே! பிறகு, மகேந்திரனுடைய குமாரனை பார்த்தன், அப்பொழுது மகாஸ்திரத்தினால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிகமென்கிற சிறந்த பாணத்தினால் பிற்பகலில் கர்ணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. பிறகு, உடலும் பூமியில் விழுந்தது உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸுள்ளதும் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக்கர்ணனுடைய முடியானது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூர்யன்விழுவதுபோல ஸேனாமுகத்தில் பூமியில்விழுந்தது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டதும் நல்லஅழகுள்ளதும் மிக்க ஸுகத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற நல்லவாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிக்க செல்வமநிறைந்த வீட்டை அதில் வஸிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸத்தினால் விட்டது பாணங்களால் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்டதும் உயிரை இழந்ததும் வளர்ந்திருக்கின்றதும் ரக்தம்பெருகும்காயங்களுள்ளதும் நல்லகாந்தியுடன்கூடியதுமான கர்ணனுடைய அந்தச்சரீரமானது, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிகதாதுரஸத்துடன் சோர்க அருவிப்பெருக்குடன்கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது. கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற கர்ணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜஸானது ஆகாயத்தை (ப்ரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியனை அடைந்தது. கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்த ஆச்சரியத்தை எல்லாயுதத வீரர்களும் பார்த்தார்கள். பிறகு, பல்குனனால் கர்ணன் சாயக்கப்பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதினார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ந்தவர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் சங்கங்களை முழக்கினார்கள் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தி

ருக்கின்ற கர்ணனைக்கண்டு ஸோமகர்கள் ஸைன்யங்களுடன் ஸிம்ம நாதங்களைச்செய்தார்கள்; மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களை அடித்தார்கள்; வஸ்திரங்களையும் கைகளையும் வீசினார்கள். அரசரே! யுத்தவீரர்கள் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப் பார்த்தனை விருத்தி அடையச்செய்ய வந்தார்கள். பெருங்காற்றினால் புரட்டித்தள்ளப்பட்ட மலைபோலவும் யஜ்ஞத்தினுடைய முடிவில் அவிந்த அக்னிபோலவும் விபத்துக்கு ஆளபட்டு அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் ரத்தத்தி னின்று அறுத்துப் பூமியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு, ஸேனைகளுடன்கூடின மற்றவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக் கொண்டு கூத்தாடினார்கள். சத்தமிட்டுக்கொண்டு (அர்ஜுனனைப் பற்றிப்) பேசினார்கள். வேந்தரே! அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட ஸூர்ய புத்திரனான அந்தக்கர்ணனுடைய முகமானது காம்பில்லாத தாமரை மலர்போலவும், தலையானது அஸ்தமனத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய மண்டலம்போலவும் விளங்கின. அம்புகளால் நாற் புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனுங்கூடியதும் ரத்தவெள்ளத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டதுமான கர்ணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. கர்ணனாகிற ஸூர்யன், பிரகாசிக் கின்ற பாணங்களாகிற கிரணங்களால் பகைவர்களுடைய ஸேனையை நன்றாகத்தவிக்கச்செய்து பலசாலியான அர்ஜுனனாகிற காலத்தினால் அஸ்தமனத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான் அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதித்யன் ஒளியை எடுத்துக்கொண்டே போவது போல, அந்தப்பாணமானது கர்ணனுடைய உயிரை வாங்கிக்கொண் டே சென்றது ஐயா! கடைசியான தினத்துடன்கூடின கர்ண னுடைய உயர்ந்த சரீரத்திலுள்ள தலையானது, பகலுடைய கடைசிப் பாகத்தில் அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வீழ்ந்தது. சேனைகளுள் மேல்மேல இந்திரஜனங்களைக்கொன்று அந்தப்பாணமா னது உயர்ந்தசரீரத்துடன்கூடின கர்ணனுடைய தலையை விரைவா கக் கவர்ந்தது சூரனும் பூமியில் விழுந்தவனும் அம்புகளால் நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவனும் ரத்தத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும் பூமியில் படுத்திருப்பவனுமான கர்ண னைக்கண்ட மத்ரராஜன், பிறகு, த்வஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்தோடு சென்றான். கர்ணன் கொல்லப்படவே, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட வர்களும் யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களுமான கௌரவர் கள், சரீரத்தினோடு ஜ்வலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடைய த்வ

ஜத்தை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தை விட்டு ஓடினார்கள். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! அவனுடைய தலையானது, தற்செயலாக விழுந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப் பூமியை விளங்கச் செய்தது. போரில் மிக அடிக்கப்பட்டதனால் தீர்க்கநித்திரையை அடைந்தவனும், உதடுகளைக் கடித்திருப்பவனும், ரத்தத்தினால் நிரம்பியவையும் பயமுற்றவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறந்த ரதத்தின் பின்பக்கத்தில் புரண்டுகிடப்பவனுமான அந்தராதேயனைப் பார்த்து ஸூரியன் ஒருமுகூர்த்தகாலம் கிரணங்கள் குறைந்தவனாயிருந்தான். தூரியவாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெறுவதும் முக்கியர்களான யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் காவமடங்கினதும் ஸூரிய புத்திரனால் விடப்பட்டதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சந்திரனை இழந்த ஜயோதிர்க்ரஹங்களுடைய கூட்டம்போல விளங்கவில்லை. ஆயிரம்கண்களையுடைய இந்திரனுக்கு ஸமமான செய்கையையுடையவனான கர்ணனுடைய ஆயிரம்இதழ்களுள்ள தாமரைமலருக்கு ஒப்பான முகத்துடன்கூடிய க்ஷேமமங்களகரமாயிருப்பதுமான தலையானது பகலின்முடிவில் சூரியன் கீழேவிழுவதுபோலப் பூமியில் விழுந்தது அகன்றமார்பையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற முகத்துடன்கூடியவனும் புடம்போட்ட தங்கம்போலப் பிரகாசிப்பவனும் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் நாற்பக்கத்திலும் தபிக்கச்செய்யப்பட்டவனும் பூமியில்விழுந்தவனும் புழுதியினால்மூடப்பட்டவனும் அழுக்கடைந்திருப்பவனும் புத்திரனுமான கர்ணனைச் சூரியன் அடிக்கடி பார்த்து, க்ஷீணித்திருக்கின்ற கிரணங்களுடன் கூடியவனாக மெள்ளமெள்ளத் தன் இருப்பிடம் சென்றான்

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

(கர்ணவதத்தினால் துர்யோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்களவர்ணனையும், கௌரவர்முதலியோர் திரும்பிச்சென்றதும்)

கர்ணனும், பூமியில் விழுந்தவனும், பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவனும், ரத்தத்தினால் பூசப்பட்டமேனியையுடையவனும், தற்செயலாகப் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் போலிருப்பவனுமான கர்ணனைப் பார்க்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள் ராஜனே! யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனன்முதலானவர்கள் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பயப்படுகிறவர்கள் பயந்தார்கள் பகைவர்கள் துயரமுற்றார்கள்.

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த சிலர் சோகத்தை அடைந்தார்கள். சேனையானது, வந்தவாறே இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்தையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடையவனும் தனஞ்சயனால் அழிக்கப்பட்டவனும் மகாரதனுமான கர்ணனைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள், ஸிம்மத்தினால் விருஷபம்கொல்லப்பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள். அர்ஜுனனோடு அதிகமாகயுத்தம்செய்து ஸிம்மத்தினால்கொல்லப்பட்ட யானைபோல(அர்ஜுனனால்) கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்திலபடுத்திருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு சல்யன் தவஜம்அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு சென்றான் சூரியகுமாரனை காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சல்யனுடனகூடினகௌரவர்கள் கீர்த்தியினால ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடையகொடியை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டவர்களாகவே பார்த்தனிடமிருந்துஉண்டானபயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். சல்யனோ, கர்ணார்ஜுனர்களுடையயுத்தத்தில நொறுக்கப்பட்ட தவஜங்களுடன்கூடின சேனைகளைக்கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாலும் ஸோமகர்களாலும் பரிஹஸிக்கப்பட்டவனாகி அந்த ரதத்துடனே சீக்கிரமாகச்சென்றான் பீமனோ, தள்ளப்பட்ட தேர்களுடனும் குதிரைகளுடனும யானைகளுடனும் கூடியதும் கொல்லப்பட்ட ஸூதபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனையைப்பார்த்து, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸ்வரத்தினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்குமபடி செய்துகொண்டு உரக்கக் கர்ஜித்தான் கர்ணன்கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன கைகளைத்தோள்களில தட்டிக்கொண்டு கூத்தாடினான் , தார்த்தராஷ்டிரர்களைப் பயப்படும்படி செய்துகொண்டு துள்ளினான் அரசரே! எல்லாஸருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும அப்பொழுது சங்கங்களை ஊதினார்கள் (ஒருவரையொருவர்) கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்படவே, அப்பொழுது க்ஷத்திரியர்கள் பரஸ்பரம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் துரியோதனன கண்ணீரால்நிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடியவனும் தைன்யமுற்றவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் மிக்கதுன்பத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மத்ரராஜனும் விசேஷமாக மனமயக்கமடைந்து அந்த அர்ஜுனனால் தவஜம்அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு வேகத்துடன் துரியோதனனை அடைந்து அவனைப்பார்த்து அதிக துக்கத்தினால விரைவாகப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'ஒருவரைஒருவர் அணுகிக் கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கின்றவர்களும் மலையின்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்களா

லும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும், யானைகளும் குதிரைகளும் மிக்கச்சிறந்த ரதிகர்களும் சிதறினதுமான உனது சேனையானது யமனுடைய ராஜ்யத்துக்குச் சமானமாக இருக்கிறது. பாரத! கர்ணார்ஜுனர்களுக்குள் நடந்ததுபோன்ற யுத்தம் (இதற்குமுன்) நடந்ததில்லை. சேர்ந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் உன்னுடைய மற்ற எல்லாச் சத்துருக்களும் கர்ணனால் கவரப்பட்டார்கள். தெய்வமன்றோ ஸ்வதந்த்ரமாயிருந்துகொண்டு ப்ரவ்ருத்திக்கின்றது? பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கின்றது? நம்மைக் கொல்லுகின்றது? உன்னுடைய கார்யஸித்தியாகிற பிரயோசனத்தைத் தேடுகின்ற எல்லா வீரர்களும் பலாத்காரமாகப் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். குபேரனுக்கும் யமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமமான பிரபாவமுள்ளவர்களும் வீர்யத்தோடும் சௌர்யத்தோடும் பராக்கிரமத்தோடும் அப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற குணகணங்களோடும் கூடியவர்களும் பெரும்பாலும் பிறரால் கொல்லப்பட முடியாதவர்களும் உன்னுடைய கார்யஸித்தியிலேயே விருப்பமுள்ளவர்களுமான அரசர்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரத! ஆதலால், நீ துயரமடையவேண்டாம். இது தெய்வ ஸங்கல்பம். கார்யஸித்தியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவனுக்கே) நிச்சயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினான். மத்ரராஜனுடைய இந்த வசனத்தைக் கேட்டும் தன்னுடைய தீச்செயலை மனத்தினால் நினைத்தும், துர்யோதனன் கண்ணீரால் நிறைந்த கண்களையுடையவனாகவும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுபவனாகவும் மிக்க வருத்தமடைந்தான். x"அரசரே! அதனை நினைத்ததனால் பேசாமலிருப்பவ

---

x அதிகபாடம்.

திருதராஷ்டிரன், "அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில் கர்ணார்ஜுனர்களுக்கு நடந்த யுத்தத்தில் எரிக்கப்பட்டதும் (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடினதும் பாணங்களால் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்டதுமான கௌரவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்கள் இவர்களின் படையினுடைய உருவமானது எவ்விதமாக இருந்தது?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அரசரே! யுத்தத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் கோரமான பெரியநாசமானது ஏற்பட்ட விதத்தை நீர் கவனத்துடன் கேளும். மன்னரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், பார்த்தன் ஸிம்மநாதத்தைச் செய்தபொழுதே உம்முடைய புத்திரர்களைப் பெரும்பயம் வந்தடைந்தது. கர்ணன் கொல்லப்பட்டிருக்கையில், ஒரு ஸமயத்திலாவது உம்முடைய யுத்தவீரர்களுக்கு, ஸைன்யங்களை ஒன்றுசேர்ப்பதற்காவது பராக்கிரமத்தை விரைவாக வெளிப்படுத்துதற்காவது புத்தியுண்டாகவில்லை. ஆழ்ந்ததும் கரை

னும் பலஹீனனும் மிக்க துன்பமுற்றவனுமின துரியோதனனைப் பார்த்து * ஆததாயியானவன் தீனமாக உரைக்கலானான். 'வீர! கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உக்கிரமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நன்கு நிறைந்திருக்கின்ற இந்த யுத்தபூமியைப்பார். ஒருதடவைமுயன்றவைகளும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட மேனியையுடையவைகளும் மலைகள்போலப் பிரகாசிப்பவைகளும் கீழே விழுந்திருப்பவைகளும் அதிகமாகத் துடிக்கின்றவைகளும் உயிரை இழந்தவைகளும் அதிகமாக அழிக்கப்பட்ட கவசங்களும் ஆயுதங்களுமுள்ள எல்லாப்போர்வீரர்களுடனுங்கூடியவைகளும் வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்டவைகளும் கற்கள் மிருகங்கள் மரங்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களையுடையவைகளுமான பர்வதஸமூகங்கள்போன்றவைகளும் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மணிகளுடனும் மாவெட்டிகளுடனும் தோமரங்களுடனும் த்வஜங்களுடனும் கூடியவைகளும் பொன்மயமான மேல்விரிப்புக்களுடன்கூடியவைகளும் ரக்தவெள்ளத்தில் மிதக்கின்றவைகளுமான யானைகளாலும் பாணங்களாலும் விலக்கித் தள்ளப்பட்டவைகளும் விழுந்தனவைகளும் கத்துகின்றவைகளும் வேதனையுற்றவைகளும் ரக்தத்தைக் கக்குகின்றவைகளும் பரிதாபப்படக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பனவைகளும் பயமடைந்தவைகளும் புரண்டிருக்கிற விழிகளையுடையவைகளும் விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது தூக்கிக்கப்பட்டது இல்லாததும் தெப்பம் [illegible] தமமான கடலில் கப்பல் உடைந்திருக்கையில் வியாபாரிகளுக்குத் தோன்றுவது போல [illegible] ஆதாரமான கா[illegible]டியிருந்து கொல்லப்பட்டமோ. (ஆபத்ஸமுத்திரத்தில் அமிழ்கின்றவர்களாக) காணப்படும் நம்பி[illegible]ருக்க [illegible] அரசே! [illegible] கொ[illegible], [illegible] மத்தினால் [illegible]டிக்கப்பட்ட [illegible] ருக்கும் [illegible] பிரகாசமாகக் காயப்பட்டுத்த[illegible]ளாகவும் ரக்தபங்களோ[illegible]டவர்களும் [illegible]லாதவர்களுமான கௌரவஸேனைவர்களாக [illegible] வீழ்த்தப்பட்டவர்களாக [illegible] ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்யனாகிய[illegible]னால் ஜ்விக்கப்பட்ட (காடுகள்) கொம்பொடிந்த விருக்ஷங்கள்போலவும் விளைய[illegible] [illegible]தைகள் [illegible]போல [illegible] [illegible]ன்னோ! [illegible]த்திர[illegible] கொ[illegible] [illegible]ப்பட்ட [illegible]த்திரர்கள், [illegible] தர்கள் சொ[illegible] [illegible]களும் [illegible]ம் அடிக்கப்பட்டவர்களும் [illegible]ரிய [illegible]ங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்களுமாகிய பயத்தில் ஓடினவர்கள் [illegible] விசேஷமாக ஒழிவிலிருக்கி[illegible] [illegible]திரங்களுடனும் கவசங்களுடனும் கூடியவர்களும் பயத்தினால் ஓடுகின்றவர்களும் மனஉறுதியை இழந்தவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கின்றவர்களும் பார்க்கின்றவர்களும் பயத்தினால் [illegible]க்கப்பட்டவர்களும் 'எனக்கே

* கர்ண பர்வம் 98-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

தகக நிலைமையை அடைநததாயிறறு. ரதஙகளாலும யானைகளாலும் குதிரைகளாலும விலககித தளளபபடடவைகளும் அவவிதமாக அடிததுத துகைககபபடடவைகளும குறறுயிராயிருபபவைகளும உயிரை இழநதவைகளுமான யானை குதிரைககூட்டஙகளால பூமியானது மஹாவைதரணிபோல விளஙகியது. அறுககபபட்டிருககிற துதிககைகளின பினபாகததுடனும சரீரததுடனும கூடியவைகளும் அதிகநடுககமுறறவைகளும பூமியில விழுநதிருபபவைகளுமான யானைகளோடும், எதிரிலநிறகின்ற பகைவாகளால கொலலபபடடவாகளும் கவசஙகளும் ஆபரணஙகளும ஆடைகளும ஆயுதஙகளும சிதறினவாகளுமான சிறநத ரதிகாகளோடும சிறநதயானைவீராகளோடும குதிரைவீராகளோடும காலாடகளோடும கூடின பூமியானது, தணிநதிருககிற அகனிகளுடனகூடியதுபோலஇருநதது பாணஙகளால அடிககபபடடவாகளும மகாபலசாலிகளும் ரோஷததோடு பாாககினறவாகளும் நாறபுறஙகளிலும விழுநதிருபபவாகளும முழுதும பரஜஞையைஇழநதவாகளும மீணடும தேறுதலடைகினறவாகளுமான யுததவீராகளால பூமியானது, குடததிலடஙகியிருககிற அகனிகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது கழுவிவிழுநதிருககினறவைகளும் மிகக ஒளிபொருநதியவைகளுமான ரதனஙகளால பூமியானது, இரவில (நனருகப) பிரகாசிககினற ஜயோதிமணடலஙகளால ஆகாயமவிளஙகுவதுபோல விளங

பதப... நிசசயமாக ... திாதது வருகி... , ... ருகோதரன எனனையே எதிாதது வருகிற... னறு எணணிககொணடவாகளாக ... மாக விழுநதாாகள, பரபரபபினால வா... மல ... தாாகள ... மகாரதாகள ... குதிரைகள ... ம ... மகாரதாகள யானைகள ... நும ... பாகனின ... கொணடு வேகமுளளவாகளாகப ... பததிலை ... காலாட ... டினாகள ... ட்கி ... ரவையும பயததினால ... டிககப ... மான யானைகளால ரதஙகள பொடிபணணபபடடன ... மாரதாகளால குதிரைவீராகளும குதிரைககூடடஙகளால காலாடகளின கூட்டஙகளும பொடிசெயயபபடடன அரசரே! ஸூததபுததிரன கொலலபபடட...போ, உயிரையுடைய யுததவீராகள ... பஙகளாலும திருடாகளாலும ... றைநதகாடடி ... டடததைவிடடுபபிரிநத வாததகாகளபோலஆனாாகள வீராகள கொலலபபட... யாக காளபோலவும கை அறுபபட... மனிதாகளபோலவும எலலாவீராகளும உலகததைப பாாததமயமாகப பாாககினறவாகளாகப பயததினால ... டிககபப...டாாகள ... பீமசேனனிடததிலிருநது உணடான பயததினால ...டிககபபடடு ஒடுகினற எலலாசசேனைகளையுமகணடு, பிறகு, துாயோதனன தனனுடைய ...பாரதியபடாாதது, 'ஆ! ஆ!' எனறு ... இநத வசனததை உரைககலானான ... ...கயா ... விடடுநிறகினற ... பாாததன மீதுச

கியது. காண்ணுர்ஜுனாகளுடையகைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுக்களை விரைவாக ஓட்டி மஹாஸாப்பங்கள புறறிலநுழைவதுபோல நேரில சாயந்து பூமியில பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன காணன் இவாகளின் யுத்தமாாக்கத்தில பூமியானது, கொலலப்பட்டிருக்கின்ற மனிதா களாலும் யுத்தத்தில பாணங்களாலபிளக்கப்பட்டவைகளும் ரகதத்தி ஞல நனருகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மாிதத்யானைகளாலும் நடக்க முடியாததும் உடசெலலுதறகும் அரியதும ஆகியது பெரியபாணங்க ளால நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்ருகவுறபடுத்தப்பட்டவையும், யானைகளையும் போாவீாாகளையும் குதிரைகளையும் சிறநதஆயுதங்களை யும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவாாகள சிதறினவையும், கட்டுக்கள மிகசசிதறினவையும, சக்கரங்களும அச்சுக்களும நுகங்க ளும தாிவேணுக்களும அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாம்வாாகளை இழநதவையும், துயரத்தைஉண்டுபணணுகினறவையும், மாருகத திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏாககாலகளுடனகூடியவையும, விசேஷமாக ரதகுபதிகளஓடிநதவையும ரதனங்களாலும கனகத்திஞலும் அலங கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும மேதருறுப்புக்களாலும மூடப் பட்டிருக்கிறபூமியானது, சரதகாலத்திய மேகங்களால ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுளளகுதிரைகளால நனருக இழுக்கப்படுகினறவையும தோாளிகள கொலலப்பட்டவையும

மாட்டான எலலாட்டைகளுக்கும பின்பக்கத்தில குதிரைகளை மெளள ஓட்டு. யுத்தஞ்செய்கின்ற கௌந்தேயனைக கொலலப்போகிறேன ஸமயமில்லா பெருங்கடலானது கரையைக்கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல அர ஜுனன என்னை மீறிப்போவதற்கு வல்லமையுள்ளவனல்லன இப்பொழுது, கோவிந்தனுடன கூடின அர்ஜுனனையும காண்டீபனையும விருகோதரனையும அவ வாறே மிகுதியிருக்கிற மற்றச்சத்துருக்களையும கொல்லப்போகிறேன கா ணனை வதைத்து கடனில்லாமையை அடையப்போகிறேன' என்று நீ ருபாகளுக்கும மேன்மக்களுக்கும தகுந்த குருராஜனுடைய அந்த வாாததை யைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன மௌனமயமான சடிவாளமபூண்ட குதிரை களை மெதுவாக நடத்தினான பெரியவரே! ரதங்களோடும குதிரைகளோடும யானைகளோடும விடுபட்டிருக்கின்ற உடமைசசோநத இருபத்தையாயிரம காலாட்களா யுத்தத்தினைபொருட்டு ஸன்னத்தாகளாகவே நின்றாகள அவா களை மிக்க கோபமுள்ள பீமஸேனனும பாாஷததுடன திருஷ்டத்யும்னனும சது ரங்கஸேனையோடு சூழ்ந்துகொண்டு பாணங்களால கொன்றாாகள அவாகள பாாஷதனுடனகூடின பீமஸேனனை யுத்தத்தில எதிாததுப போாபுாிந்தாா கள. மறறவாகள அந்த யுத்தத்தில பாாததனை திருஷ்டத்யும்னனை இவாகளு

நன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீரர்களின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறாகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முத்கரங்களுடன்கூடின உலக்கைகளும் சித்திரமான கத்திகளும் *பளபளப்பான உறைகளும் தங்கப்பட்டத்தால் கட்டப்பட்ட யானைகளும் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட விறகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்ட கட்டுகளுடன்கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்ட ரிஷ்டிகளும் தங்கத்தினால் அதிகம் பிரகாசிக்கின்ற ஈட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும் சங்கங்களும் அறுக்கப்பட்டும் இறைக்கப்பட்டுமிருப்பனவும் காந்தியையிழந்தனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிப்புக்களும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப்பாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைநிறமுள்ள மகுடங்களும் நான்குபக்கத்திலும் சிதறிக்கிடக்கின்ற சாமரங்களும் சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பதக்கங்களும் ஹாரங்களும் தலையணிகளும் சிறந்த தோள்வளைகளும் பொற்கொடிகளுடன்கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்துடனும் பொன்னுடனும் சேர்ந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பற்பலவித மங்களகரமான ரத்னங்களும் ஸூர்யகாந்திறகேற்ற

டைய பெயர்களை எடுத்துரைத்தார்கள். அப்பொழுது, பீமன் எதிரில் நிற்கின்ற அந்த வீரர்களோடு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டான். அவன் ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு யுத்தஞ்செய்தான். புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவனும் தாமதத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் குந்தியின் புதல்வனுமான விருகோதரன் ரதத்திலிருந்துகொண்டு பூமியில் இருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியவில்லை. தங்கத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் கட்டப்பட்ட பெரிதான கதையை எடுத்துக்கொண்டு தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன் போல உம்மைச்சேர்ந்தவர்களனைவரையும் கொன்றான். காலாட்கள் தங்கள் தங்களுக்குப் பிரியமான உயிரைப் பறக்கவிட்டு, நெருப்பை நோக்கி விட்டில்கள் ஓடுவதுபோல யுத்தத்தில் பீமனை எதிர்த்து ஓடினார்கள். கோபமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களுமான அந்தப் பதாதிகள், யமனைக்கண்டு பிராணிவர்க்கங்கள் நாசமடைவதுபோலப் பீமஸேனனை எதிர்த்து உடனே நசித்தார்கள். மஹாபலசாலியான பீமன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் கழுகுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்த இருபத்தையாயிரம் போர்வீரர்களை நொறுக்கினான். ஸத்யபராக்கிரமமுள்ளவனும் மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின. மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸங்கங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸ்வதர்மத்தில் நிலைபெற்றுக்கொல்லப்பட்டுக் கீர்த்தியினால் சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். துர்யோதன! திரும்பு. அரசனே! கௌரவத்தை அழிப்பவனே! போர்வீரர்கள் பாசறைகளைநோக்கிச் செல்லட்டும். நீயும் செல். பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேற்றிசையில் இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சலயன் இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லித் துர்யோதனனையும் திரும்பும்படிசெய்து ஓய்ந்தான். யுத்தத்தில் மிக்கபற்றுள்ள புத்தியையுடையவனும் 'ஆ! கர்ணா! ஆ! கர்ணா!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்துர்யோதனனைத் துரோணபுத்திரரைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களெல்லோரும் தேற்றுதல் அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவ்யமாகஇருப்பதும் யசஸினாலஜ்வலிக்கின்றதுமானஅர்ஜுனனுடைய ரதத்தையும்தவஜத்தையும்பார்த்துக்கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்)சென்றார்கள் ராஜரே! மிகப்பிரகாசிக்கின்றபயங்கரமானமுகூர்த்தத்தில், மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்துஉண்டான சிவந்தரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டிருப்பதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் ஸ்வர்ணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவளும்எல்லோருக

சாலியுமான பீமன், அந்தக் காலாட்களுடைய படையைக்கொன்று தருஷ்டத்யும்னனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த யுத்தத்தில் நின்றான். சிறந்த வீர்யமுள்ளவனான தனஞ்சயன் தேர்ப்படையை எதிர்த்தான். மாத்ரீபுத்திரர்களும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகத் துர்யோதனனுடைய படையைக் கொன்றுகொண்டு வேகத்தோடு சகுனியை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அவனுடைய அனேககுதிரைவீரர்களைக் கொன்று விரைவாகப் பாக்வர்களை நன்றாக எதிர்த்துமுடித்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் பெரும்போர் நடந்தது. பிரபுவே! தனஞ்சயனும், மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டீவமென்னும் வில்லை அசையப்பட்டிசெய்துகொண்டு, உம்முடையதேர்ப்படையை எதிர்த்தான். கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையதும் வெள்ளைக் குதிரைகளுடன்கூடியதும் வருகின்றதுமான ரதத்தையும் யுத்தம்செய்கிற வீரனான அர்ஜுனனையும்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். ரதங்களை இழந்தவர்களும் அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட இருபத்தையாயிரம்காலாட்களும் மரணமடைந்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டனும் பாஞ்சாலர்களுள் மஹாரதனும் பெரியமனமுள்ளவனும் பெரிய வில்லைத்தரித்தவனுமதேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரக்தத்தினால நன்ருக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாச்சிகைக்காய்களால (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள் போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேயில்லை. மன்னரே! அவர்கள் கர்ணனுடையவததினால மிக்கதுன்பமடைநதவர்களாகவும் 'ஆ! கர்ண! ஆ! கர்ண!' என்று சொலபவாகளாகவும் சிவநதசூரியனைபபார்த்துக் கொண்டு சேனைகள்தங்கியிருக்கும் இடஙகளைநோக்கி விரைவாகச் சென்ருாகள். காண்டீவததினின்று விடபபட்டவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுளளவைகளும் சாணைககலலிலதீட்டபபட்டவைகளும் ரகததததினால பூசபபட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புகளால நிறைக்கபபட்ட அஙகஙகளுடன்கூடின காணன் கொலலபபட்டும், பிரகாசிககின்ற கிரணஙகளையுடைய சூரியன்போல விளங்கினன். அநததசேவஸரேஷ்டாகளும், 'புததிரனிடததில தயையுள்ள ஸவியும பகைவாகளுடையகூட்டததைத தவிககசசெயபவனும பாஞ்சாலராஜனுடையபுதலவனுமான திருஷ்டதயுமனன, அவாகளைககொனறு பீமஸேனனை முனனிட்டுககொணடு விளமபமினறி எதிரில காணபபடடான புருவுக்கு ஸமமானநிறமுளள குதிரைகளையுடையவனும * கோவிதாரமரததைக கொடியாககொணடவனுமான தருஷ்டதயுமனனை யுதததிலகணடு உம்மைசசோநதவாகள பயததினால ஓடினாகள நீததியுளளவாகளும ஸாதயகியுடன் கூடியவாகளுமான மாதரீபுததிராகள, சீககிரமாக அஸதிரஙகளைஎயகின்ற காநதாரராஜனன சகுனியைக காலதாமதமினறி எதிரபபவாகளாகக காணபபட்டாாகள பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகணடியும் தரௌபதீபுததிராகளும் உமமுடைய மிககபெரிதானசேனையைககொனறு சஙகஙகளை அவ்வாறு ஊதினாகள அவாகளனைவாகளும புறஙகாட்டிஓடுகினற உம்மைசசோநதவாகளைப் பாாதது, கோபமுளளவிருஷபஙகளை எவ்வாறு விருஷபஙகள ஜயிததுத துரததுமோ அவவாறு எதிாததுத துரததினாகள அரசரே! பலமுளளவனும இடக்கையாலும் அம்புகளைபபிரயோகிபபவனுமான பாணடவன, உமது ஸைனயத்தைசசோநத அநதமிசசசசேனையைககணடு ஸனனததனாகினருன; குரோதததையும் அடைநதான வீரயசாலியானதனஞ்சயன மூவுலகஙகளிலும் பிரஸிததிபெறற காணடீவமெனகிறவிலலை அசைததுககொணடு ரதிகாகளுடைய படையை எதிாததான பிறகு, அவாகளினமீது பாணஸமூகஙகளை விரைவாக இறைததான இருளால மூடபபடடவே, ஒனறுமே காணபபடவிலலை மகாராஜரே! உலகம இருளாலமுடபபட்டுப பூமிமுழுவதும ஒரேபுழுதிஅடாநதிருககவே, உம்மைசசோநத எலலாயுததவீராகளும மிககபயததினால ஓடினாகள. ஜனநாதரே! ஸேனையானது நனகு முறியஅடிககபபடடவே, எதிரிலவருகினற

* காடடாததி அலலது குராமரம.

வனை ஸூர்யபகவான் ரகதஜலததிலனைக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ண னுடையதேகததை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கராக்ரங் களாலதொட்டு ஸ்நானம்செய்வதறகாக அப்பொழுது மேறகு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானே' என்றுஎண்ணித தததம்இருபபிடத் தைக்குறித்துப் புறபபட்டாாகள். ஆகாயததிலும் பூமியிலுமிருநத எல்லாஜனஸமூகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பயத தைஉண்டுபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணாஜுனர்க ளுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்திததுகொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால நன்றாக நிறைக்கபபட்டவாகளும் பகைவர்களைத தவிககச்செயபவாகளுமான கிருஷ்ணார்ஜுனாகள இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதிததிருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமூகஙகளுளளவா களும் மாசறறவர்களுமான ஸூர்யசநதிரர்கள்போல விளங்கினார்கள்.

சததுருககளை உம்முடையபுததிரனை குருராஜனை நன்றாகஎதிாதது அருகில சென்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, துாயோதனன, முறகாலததில பலியானவன தேவாகளைச சணடைககு அழைததது போல எலலாபபாணடவா களையும் போருககுஅழைததான. பறபலசஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும் கோபமுளளவாகளும் அடிககடி வெருட்டுகின்றவாகளுமான அவாகள ஒனறுசோநது எதிரில காஜிததுகொணடு அருகில வேகமாகவநதாாகள். பிறகு, கோபங கொணட துாயோதனனும் பரபரபபிலலாதவனாக யுததததில கூரியபாணஙக ளால அவாகளை நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அநதப பாணடவவீராகளுடைய ஸேனையானது நாறபுறங்களிலும் போாபுரிநதது. அப பொழுது, ஒருவனாகஇருநதுகொணடு, ஒனறுசோநதிருககினற எலலாப பாண டவாகளையும் யுததததில எதிாததுச சணடைசெயததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புததிரனுடைய பௌருஷததைக கணடோம். பிறகு, மஹாபலசாலி யான அநதத துாயோதனன தனசேனை அதிகதுககததை அடைநதிருககிறதைக கணடான ராஜேநதிரரே! பிறகு, புததிநிசசயததையுடையவனான உம்மு டைய புததிரன, அநதயுததவீராகளை நிலைபெறச்செயது ஸநதோஷிககச்செயது கொணடு இநதவசனததை உரைககலானான 'பயததினால பீடிககபபடடவாக ளாக நீஙகள செலலககூடியஇடததை நான காணவிலலை. எஙகே சென்றாலும் பாணடவனிடததிலிருநது உஙகளுககு விடுதலை உணடாகுமா? நீஙகள ஓடுவதனால யாது பயன? இவாகளுடையஸேனையோ ஸவலபமிருககிறது. கிருஷ்ணாஜுனாகள நனறாகக காயபபடுததபபடடிருககிறாாகள இபபொழுது எலலோரையும கொலலபபோகிறேன. ஜயம நிசசயமாகவனறோ உணடாகும்? சிதறினவாகளும ஓடுகினறவாகளும பாபததைசசெயகினறவாகளுமான உங

---

* கிரணஙகள; கைகள.

அந்த அம்புத்திரள்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களால் சூழப்பட்டவர்களும் நிகரற்ற பராக்ரமமுள்ளவர்களும் ஸுகிகளும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர்களுமான அவ்விருவர்களும், சிந்திக்கத்தகாத மகிமையுடன்கூடிய விஷ்ணுவும் இந்திரனும் ஸபையில் விளங்குவதுபோல் விளங்கினார்கள். அப்பொழுது, மகாயுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொன்று தேவர்களோடும் கந்தர்வர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் சாரணர்களோடும்கூடின மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலும் மகோரகர்களாலும், 'உத்தமமான ஜயம் மேன்மேலும் உண்டாகுக' என்று சொல்லிப் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதிமர்யாதைசெய்து நிகரில்லாதசெய்கைகளால் புகழப்படுகின்றவர்களும் ஸுஹ்ருத்துக்களால் சூழப்பட்டவர்களுமாகிய பலனென்கிற அஸுரனைக் கொன்று கேசவரும் தேவராஜனும் ஸந்தோஷித்தது போல ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

களைப் பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து கொல்லப்போகிறார்கள் நமக்கு யுத்தத்தில் வதம் நன்மையைப்பயக்கக்கூடியதன்றோ? க்ஷத்திரியதர்மத்தோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யுத்தத்திலநேருகின்ற மரணமானது ஸுககரமானது மாண்டவன் துக்கத்தைஅறிகிறதில்லை; மரித்தும், மோக்ஷத்தை அடைகிறான். வந்திருக்கிறக்ஷத்ரியர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் கேளுங்கள் பிராணிகளுடையஉயிரைவாங்குகிற யமன், சூரனையும் பயப்படுகிறவனையும் கொல்லுகிறுதலால், க்ஷத்திரியவிரதத்தையுடையவனான என்னைப்போன்ற எந்த விவேகிதான யுத்தம்செய்யமாட்டான்? சினமுள்ளவனும் பகைவனுமான பீமஸேனனுடையவசத்தை அடையப்போகிறீர்கள் பாட்டனமார்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த தர்மத்தை நீங்கள் விடுவது தகுதியன்று க்ஷத்திரியனுக்கு ஓடுவதைவிட அதிகபாபமான அதர்மம் இல்லை யுத்தமென்னும்தர்மத்தைக் காட்டிலும் மிகச்சிறந்ததும் இல்லை (இது) ஸ்வர்க்கத்திற்கு வழி கௌரவர்களே! ஓ! யுத்தவீரர்களே! நீங்கள், தர்மத்தினிற்கு கொல்லப்பட்டு இந்நிமிஷத்திலேயே மேலான உலகங்களை அடையுங்கள்' என்றுகூறினன உம்முடைய புத்திரனானவன் இவ்வாறுசொல்லும்போது, அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட (உமது)போர்வீரர்கள் அந்தவாக்கியத்தைக் கவனியாமலே எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் அதிகபயமடைந்தவனும் மிக்கமனமயக்கமுற்றவனும் மத்ரராஜனுமான சல்யன், உம்முடையபுத்திரனை துர்யோதனனால் தடுத்துத் திருப்பப்படுகின்ற ஸைன்யத்தைக்கண்டு, அப்பொழுது, அவனைப்பார்த்து இந்த வாக்கியத்தை உரைத்தான்

நூறுவது அத்யாயம்.

(கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது)

பாணங்களால் கவசம் அறுக்கப்பட்டவனும் இரத்தமாருனைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை, உயிர்போயிருந்தும், காந்தியானது விடவேயில்லை. புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கொத்தானவனும் பாலசூரியனுக்கொப்பான காந்தியுள்ளவனுமான அந்தசூரனை எல்லாப்பிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அவனைக் கண்டு நான்குபக்கத்திலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், ஸிம்மத்தைக்கண்டு மற்றமிருகங்கள் நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டனான கர்ணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவன்போலக் காணப்பட்டான். உயிரை இழந்திருந்தும், மஹாத்மாவான கர்ணனுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை. அரசரே! அழகான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகியதலையும்கழுத்துமுள்ளதுமான அந்த ஸூதபுத்திரனுடைய முகமானது பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பான காந்தியுடன்கூடியதாக இருந்தது. சிறந்த பொன்போன்றவனும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிபோன்றவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான அந்தக்கர்ணன், பார்த்தனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந்தான். ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தையடைந்து தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் கர்ணனாகிற நெருப்பானது, பார்த்தனாகிறமேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது. அந்தக்கர்ணன் நல்லயுத்தத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றகீர்த்தியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்துவிட்டுப் புத்திரர்களோடுகூடப் பார்த்தனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்தில் தணிந்தான். அரசரே! பற்பல ஆபரணங்களையணிந்தவனும் புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கொப்பான ஒளிபொருந்தினவனும் ஸூர்யகுமாரனுமான கர்ணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றாகத்தவிக்கச்செய்து சரமாரிகளைப்பொழிந்து பகைவர்சேனையைத் தபிக்கச்செய்து சிறந்தஒளிபொருந்தினவனான சூரியன்போல விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரையும் வாட்டி, துளிர்த்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான். எவன், 'கொடுக்கக்கடவேன்' என்றே எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்குக் கொடுத்தானோ, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில்லையோ, அந்தஸத்புருஷனான கர்ணன்* தவைரத யுத்தத்தில் கொல்லப

* இரண்டுதேராளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பது.

பட்டான். மன்னவரே! மஹாத்மாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராம்மணுதீனமாக ஆயிற்றோ, எவனுக்குத் தன்னுயிரும் பராம்மணவிஷயத்தில் கொடுக்கத்தகாததாகவில்லையோ, கொடுப்பவர்களுள் பிரியனும் விரும்பினவற்றைக் கொடுப்பவனுமான அந்தக் கர்ணன், பார்த்தனுடைய அஸ்திரத்தினுல் மிச்சமின்றி எரிக்கப்பட்டு உத்தமகதியை அடைந்தான். எவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு உம்முடையபுத்திரன் வைரத்தை உண்டுபண்ணினுனே அந்தக்கர்ணன், உமது புத்திரர்களுடைய ஜயத்திலிருந்த ஆசையையும் ஸுகத்தையும் கவசத்தையும் பறித்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம்சென்றான. கர்ணன் கொல்லப்படவே, நதிகளும் பெருகியோடவில்லை. சூரியனும் கலங்கினவனுக அஸ்தமனத்தை அடைந்தான். வெண்ணிறமுள்ள கிரகமும் ஜ்வலிக்கின்றசூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையதாயிற்று. யமனுடைய அந்தப் புத்திரனும் வக்ரமாக உதித்தான். பிறகு, ஆகாயம் நடுங்கியது. பூமியானது கர்ஜித்தது. கரூரமாகவும் கோரமாகவும் காற்றுகள் வீசின. திசைகள் ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் புகையுள்ளவைகளுமாயின. மஹாஸமுத்திரங்கள் கர்ஜித்தன; கலங்கின. பெரியவரே! கானகங்களுடன்கூடப் பெருமலைகளும் நடுங்கின. பூதகணங்களும் அதிகமாகத் துன்பமடைந்தன. பிரஜைகளுக்கு நாதரே! பருஹஸ்பதியானவர் ரோஹிணிநக்ஷத்திரத்தைத்தடுத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமாயினர். கர்ணன்கொல்லப்பட்டவுடன், திசைகள் பிராணிஸஞ்சாரமற்றவையாயின. சந்திரனுடனும் சூரியனுடனுங்கூடின ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுற்றன. நெருப்புஜ்வாலைகளுடன்கூடின குறைக்கொள்ளியும் விழுந்தது. ராக்ஷஸர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களானார்கள். அர்ஜுனன், சந்திரனுடைய பிரகாசம்போன்ற பிரகாசமுள்ள முகத்துடன்கூடிய கர்ணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் அறுத்தபொழுது, ஆகாயத்தில் தேவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட 'ஆ! ஆ!' என்னும் சப்தமானது உடனே தோன்றியது. வேந்தரே! அர்ஜுனன், தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் மனிதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சத்துருவான கர்ணனை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்து, முற்காலத்தில் விருத்திரனைக்கொன்று இந்திரன் விளங்கினதுபோலச் சிறந்த காந்தியினுல் விளங்கினன். மஹேந்திரனுடையவீர்யத்துக்குஒப்பான வீர்யத்துடன்கூடியவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் யாதவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்களுமான அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவரும் கொடித்துணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சத்தத்துடன்கூடின கொடியுள்ளதும் சங்குபோல வும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாக னத்துக்குஒப்பானதும் ஸவர்ணத்தினாலும் முத்துக்களாலும் மணிக ளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒப் பற்ற வேகத்துடன்கூடியதுமான தேருடன், இரண்டு சூரியர்கள்போ லவும் ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டு அக்னிகளபோலவும் ஸமமானசோகையை பெற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமஹேந்திரர்களபோலவும் இருந்துகொண்டு யுத்தரங்கத்தில பயமற்றவர்களாக விளங்கினார்கள் பிறகு, வானரத்வஜ னை அந்தஅர்ஜுனனும் கருடத்வஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், வில நாண்கயிறு கையுறை சக்கரங்களினநேமி இவைகளுடைய ஒலி களால சத்துருக்களைப பலாத்காரமாக ஒளியைஇழந்தவர்களாக்கி அவர்களைப பாணஸமூகங்களால அழித்து அவர்களுடைய உள்ளங் களைத தவிக்கச்செய்து மிக்கஒலியுள்ள சிறந்தசங்கங்களை உரக்கஊதி னார்கள. மனிதர்களுள சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள பொன்னலங்காரங்களால நிரம்பினவையும் பேரொலியுள்ளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளவையுமான சிறந்த இரண்டுசங்கங்களைக் கைகளாலபிடித்து மூவுலகங்களிலும் வெற்றியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஊதினார்கள. பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக் குக்களையும் நிரப்பிற்று ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சூரர்களான மாதவா அர்ஜுனன் இருவருடையசங்கநாதத்தினாலும் கௌரவர்களனைவரும் விசேஷமாக நடுக்கமுற்றார்கள அவவிருவரும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினால காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும எதி ரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய ஸேனையை மிகக பயமடையும்படிசெய்துகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷப படுத்துவதறகாகச சென்றார்கள பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படு கின்ற சங்கங்களினஒலியைக கேட்டவுடனே, கௌரவர்கள மத்ர தேசாதிபதியான சல்யனையும பாரதர்களுக்கு அரசனான துரியோ தனனையும் விட்டுவிட்டு வேகத்துடன ஓடிவிட்டார்கள. பிறகு, மேகககூட்டம்போலச சத்தமிடுகின்றவையும சரத்காலத்தில ... வின நடுவை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளவையுமான தனஞ்சயன கண்ணனஇவர்களின ரதங்களினால ஆச்சரியமடைந்தவர்களாகி, அப்பொழுது மஹாயுத்தத்தில அதிகமாக விளங்குகின்ற அர்ஜுனனைப புகழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள. உதித திருக்கிற இரண்டு சூரியர்கள்போன்ற அந்தத தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நூற்றேராவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனை கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால பீடிக்கபபட்டவர்களாக எல்லாத்திக்குக்களையும் பார்த்துககொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினாகள். ஸ்ரீராமரால ராவணன்கொல்லப்பட்டதைககண்டு ராக்ஷஸாகள பயந்தோடினதுபோல உம்மைச சேர்நதவர்கள பயததினால பீடிக்கபபட்டவர்களாகத திசைகளில ஓடினாகள். மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுததவீரர்கள் உம்முடையபுததிரனால நாறபுறததிலும் தடுக்கப்பட்டவாகளாகிப பெருஙகூசசலிட்டார்கள பாரதரே! பிறகு, உமது புததிரன், அவாகளுடைய அபிபபிராயததைஅறிநது, சலயனுடைய ஸம்மததததின்மேல யுதததைநிறுததினன். பாரதரே! கருதவாமா, யுதததில உம்மைசசோநதவர்களால விரைவாகச் சூழபபட்டவனாக மிகுதியிருககின்ற நாராயணாகளோடு ஸேனை தஙகியிருக்கும் இடததை நோககியே விரைவாகச சென்றான். பிறகு, சூரரான அஸ்வததாமா, பாண்டவா்களுடைய ஜயததைககண்டு அடிககடி பெருமூச்சுவிட்டுககொண்டு பாசறையையே நோக்கிசசென்றா அரசரே! பாரதரே! சரதவானுடையகுமாரரான கிருபா, பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைபபடையுடன சேனை தஙகியிருக்கும் இடததைக் குறிததே விரைவாகச சென்றா. அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காநதாரர்களால சூழபபட்டுச சென்றான். ஸுசாமாவும், பயததினால பீடிக்கப்பட்டவனைப பாாததுககொண்டே சென்றான். அநதத துர்யோதனனும் எல்லாச சொநதக்களும் கவரபபட்டவனாகவும் துககத்தால பீடிககபபட்டவனாகவும் சைநியங்களுடைய (நாசததினால) சோகததை அடைநதவனாகவும் அடிககடி (அநதக கஷ்டஙகளை) நினைததுககொண்டு சென்றான் ரதிகாகளுள் சிறநதவனான சலயனோ, கவசம் அறுககபபட்ட ரதததுடன பததுத திககுகளையும பாாததுககொண்டு பாசறையைக் குறிததே சென்றான. பிறகு, பாரதகுலததிறபிறநத வீராகளுள இன்னும் மறற அநேகமஹாரததாகள, பயநதவாகளாகவும் பயததினால மனம் தளாநதவாகளாகவும் திசைகளில ஓடினாகள. கீழேதளளபபட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெல்லாரும் கண்ணீர்நிறைந்தவர் களாகவும் பயத்தினால நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களா கவும் பயத்தினால பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினார்கள். கௌரவர்களுள் உத்தமரே! சிலமகாரதர்கள் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந் தார்கள். சிலர் கர்ணனைப் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள் யுத்தத்தில பயந்த வர்களாக வேகத்துடன்சென்றார்கள். அந்தமஹாயுத்தத்தில ஆயிரக் கணக்கான உம்மைச்சேர்ந்தயுத்தவீரர்களுள் யுத்தத்திலமனத்தைச் செலுத்தினபுருஷன் ஒருவனுமில்லை. மகாராஜரே! கர்ணன்கொல்லப் பட்டவுடன், கௌரவர்கள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளி டங்களிலும் பொருள்களிலும் ஆசையை இழந்தவர்களானார்கள் பிர புவே! துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுங்கூடின உம்முடையகுமாரன், பெரியமுயற்சியினால அவர்களை ஒன்றுசேர்த்தழைத்து, தந்தம் இடங் களில தங்கும்படிசெய்வதற்கு மனத்தைச் செலுத்தினான் அரசரே! தீனர்களான மகாரதர்கள், அவனுடைய ஆஜ்ஞையைத் தலையினால ஏற்றுக்கொண்டு, மனத்தில துக்கமுள்ளவர்களாகப் பயத்துடன் வாஸ ஸ்தானங்களில அமர்ந்தார்கள். அவர்கள், யுத்தத்திலநடந்த ஸூதபுத் திரனுடைய கோரமானவதத்தையும் யுத்தத்தில அர்ஜுனனுடைய ஜயத்தையும் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு அங்கு வஸித்தார்கள் மஹாவில்லாளிகளும் சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்கின்றவர்களும மஹாரதர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் சத்துருவை ஜயித்து மிக்கஸந்தோஷமுள்ள மனமுடையவர்களாக வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, அவ்விடத்தில ஸந்தோஷத்துடனிருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் அடைந்து விதிப்படி விருத்தியடையும்படி செய்தார்கள் மஹாகீர்த்திசாலியான அர்ஜுனனோ, ரதத்தினின்று விரைவாக இறங்கி ஸந்தோஷமுள்ளவனாகத் தர்மராஜருடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டான். மஹாராஜரே! சிறந்த பிரதாபமுள்ள தர்மபுத்திரர், பரதஶ்ரேஷ்டனை அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி அவனைக் கட்டிக்கொண்டு உச்சிமோந்து தடவிக்கொடுத்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும பாண்டுபுத்திரனான வருகோதரனும் மஹா ராஜரை அபிவாதனம்பண்ணிப் பலகுணனைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, த்ருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டி யும் (மற்றப்) பாண்டவரதிகர்களும் அரசரை (மங்களவசனங்களால) விருத்தியடையச்செய்தார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, ஸூதநந்தனன் கொல்லப்பட்டவுடனே, வாஸுதேவரும ஸாத்வதகுலத்திலதோன் றின ஸாத்யகியும் அரசரை (உத்ஸாஹத்தை) விருத்தியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸுதேவரும், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசத்தினால் இந்தவசனத்தை உரைத்தார் 'அரசரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தரதிகனும் ஸூர்யபுத்திரனுமான கர்ணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, ராஜஸமூகங்களுடன்கூடின எல்லாக் கௌரவர்களும் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இந்திரனுடன்கூடின மூவுலகங்களும்முழுமையும் போர்புரிந்தாலும் கர்ணன் ஜயிக்கப்படாததகாதவன். அவ்வாறிருந்தும், உம்முடைய கோபத்தால் அழிக்கப்பட்டான்' என்றார். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தர்மராஜா, ஜனார்த்தனரைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினால் மிக்க புகழுள்ளவனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டான், பாண்டவர்களும் ஜயத்தை அடைந்தார்கள், பகைவர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள். நீர் யுத்தத்தில் எவனிடத்திலிருந்தும்உண்டாகிற பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவரன்றோ? நீர் இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகர், எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுக்கு ரக்ஷகர். உம்மை அடுத்து இந்திரனும் தேவலோகத்தில் நித்யமாக ஆனந்தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். நீர் உலகத்திற்கு ரக்ஷகராயிருப்பதுபோலவே பாண்டுபுத்திரர்களுக்கும் ரக்ஷகராயிருக்கிறீர் பிரபுவே! எவர்களுக்கு உம்மிடத்தில் பக்தி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆச்சர்யமன்று கோவிந்தரே! ஜனார்த்தனரே! முற்காலத்தில் தேவர்கள், உம்மாலும் இந்திரனாலும் எவ்வாறு ரக்ஷகருள்ளவர்களானார்களோ அவ்வாறே ரக்ஷகரானஉம்மால் யுத்தத்தில் நாங்கள் ரக்ஷகருள்ளவர்களாகிறோம் மாதவரே! இன்று ஸுகமாகத் தூங்கப்போகிறேன். நான் இரவில் நித்திரையைப் பெறுவேன். உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினால் இன்று என்னுடைய பயம் போய்விட்டது. ஸம்சயமில்லை' என்று மறுமொழியுரைத்தார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட கேசவர், பாண்டவரைப்பார்த்து, 'அரசரே! சூரர்களான பீமஸேனன்முதலான ஸஹோதரர்களும் அவ்வாறே இந்திரனுடைய வீர்யம்போன்ற வீர்யமுள்ள பார்த்தனை முதன்மையாகக்கொண்ட ஸம்பந்திகளுமுள்ள உமக்கு ஸந்தோஷமுண்டாவதற்குக் காரணமான இக்காரியத்தில் நாம் நிமித்தமாத்திரமே. எப்பொழுதுமே என்னிடத்தினின்று பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் அடைவதற்கு நீர் தகுதியுள்ளவர். நரஶ்ரேஷ்டரே! நீர் இந்த வசனத்தினால் என்னுடைய பிரீதிக்குவிஷயமாக இருக்கிறீரன்றோ?' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசரும் புருஷஶ்ரேஷ்டருமான தர்மராஜரோ, ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் தந்

தத்தின் நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவை களுமான குதிரைகள்பூட்டின தமது ரதத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தமது ஸேனையினால் சூழப்பட்டு, பலருடைய வருத்தாந்தங்களைப் பார்ப்பதற்காக யுத்தகளத்தைக்குறித்துச் சென்றார். வீரரே! அந்த மாதவர் பாண்டவர்இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றார்கள். அந்த யுதிஷ்டிரர், காண்டீவத்தினால் விடப்பட்ட பாணங்களால் நாற் புறங்களிலும் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டவனும் யுத்தரங்கத்தில் படுத் திருப்பவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான கர்ணனைக்கண்டார்.யுதிஷ்டிர ராஜா, புத்திரனோடுகூடக்கொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்ணனைக்கண்டு, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான மாதவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழ்ந்தார். 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான் அரசனானேன். கோவிந்தரே! பாக்யத்தினாலே நீர் ஜயசீலராக இருக் கிறீர் சத்துருவானவன் பாக்கியத்தால் கீழே தள்ளப்பட்டான்'என்று கூறினார். வேந்தரே! கௌரவர்களுடைய சிறந்தவரும் தர்மராஜருமான யுதிஷ்டிரர், இவ்வாறு ஜநார்த்தனரையும் அர்ஜுனனையும் பலபடப் புகழ்ந்தார். குருவம்சத்தைத் தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரர், பார்த்த னுடைய அம்புகளால் புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி னார். மஹாரதர்களான மன்னர்கள், குந்திபுத்திரரும் குருஶ்ரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தி யடையும்படி செய்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோச னையினாலுண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நேர்ந்துவிட் டது நீர் துரதிருஷ்டத்தால் துயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னான்.

பூமிக்குப் பதியும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன், இந்த அப்ரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்திலிருந்து பூமியில் விழுந் தான் அவ்வாறே, ஸத்யமான விரதத்தையுடையவளும் திவ்ய திருஷ்டியுள்ளவளுமான காந்தாரீதேவியும் கீழே விழுந்தாள். பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவ்விருவருமே பூமியை ரக்ஷிக்கிற அரசனை அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக் களைதெளிவித்தார் கள்.அவ்வாறே,கௌரவஸ்திரீகளும் காந்தாரியைக் களைதெளிவித்தார் கள். அரசரே! பாரதரே! அவ்விருவர்களாலும் தேறுதலடையும் படி செய்யப்பட்ட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெய்வத்தையும் வரக்கூடியதையும் சிறந்ததவையென்று நினைத்தான்; பேசாமலுமிருந்

தான். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! மகாத்மாவான கர்ணன் கொல்லப்பட்ட வுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவ்வண்ணம் நடந்தவிருத்தாந் தத்தை உரைத்து மீண்டும் பாசறை சென்றான். அரசரே! அந்த ஸஞ் சயன், கொல்லப்பட்ட சல்யனையும் ராஜாவான துர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரக்கணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும், அவ்வா றே ஸௌப்திகத்தில் த்ரோணபுத்திரரால் கொல்லப்பட்ட குதிரைக ளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும்கூடியதும் கொல்லப் பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும், நாற்புறத்திலும் கொல்லப்பட் டிருக்கிற எல்லாப்போர்வீரர்களையும் யுத்தத்திலகண்டு, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனாகவும் பயத்தினால் சோர்வடைந்தவனாகவும் ஹஸ் தினாபட்டணத்தைக்குறித்துச் சென்றான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான இந்தயானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்படவே, பற்பல தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களு மான பாண்டவஸேனாவீரர்களும் கௌரவஸேனாவீரர்களும் அற்று அந்தக குருக்ஷேத்திரம் முழுதுமே சூன்யமாயிற்று. ஸஞ்சயன், துர்யோதனனுடைய யுத்தவிருத்தாந்தம் நடந்தது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைப்படியும் சொன்னான்.

மஹாத்மாவான தனஞ்சயனுக்கும் கர்ணனுக்கும் நடந்த இவ் விதமான மஹாயுத்தத்தை எவன் படிப்பனோ, எவன் நாள்தோறும் கேட்பனோ அவன் நன்குஅனுஷ்டிக்கப்பட்ட யாகத்துக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாட்குண்யங்களால் நிறைந்தவரும் சாஶ்வதமாக இருப்பவரும் வாயுவினாலும் சந்திரனாலும் சூரியனாலும் வகிக்கப் படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிறார். ஆதலால், அஸூயை இல்லாதவனாக இதனைப் படிப்பவனும் கேட்பவனுமான மனிதன் எல்லாஉலகங்களையும் ஜயிப்பான்; ஸுகியும் ஆவான்" என்று கூறினார்.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

கர்ணபர்வம் முற்றிற்று.

